คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๔

โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์
ปี ๒๕๕๔

โดย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
www.oic.go.th
E-mail : infothai@oic.go.th

หนังสือ คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๔ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๒ ๒๒๘๓ ๐ ๒๒๘๐ ๗๔๕๓ โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๙๙๔ ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๔๓
www.oic.go.th

ISBN : 978-616-305-002-1

พิมพ์เมื่อ : สิงหาคม ๒๕๕๕

จำนวนพิมพ์ : ๕๐๐ เล่ม

ที่ปรึกษา

นางวนิดา สักการโกศล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

นางวนิดา สักการโกศล
นายเยี่ยมศักดิ์ คุ้มอินทร์
นางสาวอรฉัตร จันทรัตน์
นายยศวัฒน์ พัฒนธีระนันท์
นางสาวยิ่งลักษณ์ สมศิริ
นางสาวผาณิต รุ่งวิทยา
พ.ต.ท. วรัท วิเชียรสรรค์
นางภัคพิชา จันทรศิริ
นางสาวลักขณา ศรีผุดผ่อง
นางสาวสังวาลย์ เอี่ยมสอาด
นายเฉลิมพล เลียบทวี

บรรณาธิการ

นางภัคพิชา จันทรศิริ

คณะจัดทำหนังสือ

นางภัคพิชา จันทรศิริ
นางสาววันดี เรืองงาม

พิมพ์ที่ : **บริษัท ดอกเบี้ย จำกัด**
๑๐๓๒/๒๐๓ - ๒๐๘ ซอยร่วมศิริมิตร ถนนพหลโยธิน
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๒ ๑๑๖๙ - ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๗๒ ๑๑๗๓
E-mail : dokbia1@hotmail.com

คำนำ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับคำอุทธรณ์ของประชาชน รวมทั้งสิ้น ๒๔๘ เรื่อง และส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยจนเป็นที่ยุติ รวมทั้งสิ้น ๒๒๐ เรื่อง โดยมีคำวินิจฉัยทั้งสิ้น ๒๑๕ คำวินิจฉัย และมีคำสั่งให้ยุติเรื่องอันเนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอถอนเรื่อง หรือหน่วยงานยอมเปิดเผยก่อนที่จะมีคำวินิจฉัย จำนวน ๕ คำสั่ง ทั้งนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย รวม ๑๕๗ คำวินิจฉัย และให้ยกอุทธรณ์ รวม ๕๘ คำวินิจฉัย แบ่งเป็นสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จำนวน ๑ คำวินิจฉัย สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จำนวน ๒ คำวินิจฉัย และสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ๒๑๒ คำวินิจฉัย ยกเว้นสาขาการแพทย์และสาธารณสุข และสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศที่ไม่มีเรื่องเข้าสู่การพิจารณาวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคำวินิจฉัยต่างๆ ในหนังสือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและประชาชนในการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการต่อไป

บรรณาธิการ

เมษายน ๒๕๕๕

เปิดเผยเป็นหลัก
ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th
E-mail : infothai@oic.go.th

สารบัญ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร

วท ๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒..... ๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ศค ๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอินทร์บุรี เกี่ยวกับบัญชีเงินฝาก..... ๙

ศค ๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรี เกี่ยวกับบัญชีเงินฝาก..... ๑๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย

สค ๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๑๕

สค ๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑ เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๑๙

สค ๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักทะเบียนอำเภอเมืองนครพนม เกี่ยวกับสำเนาทะเบียนบ้าน..... ๒๑

สค ๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์..... ๒๓

สค ๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๒๖

สค ๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง..... ๒๙

สค ๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลส่องดาว จังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่..... ๓๑

สค ๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง..... ๓๔

สคค ๑๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกำแพงเพชร เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๓๖

สคค ๑๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๓๘

สคค ๑๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับใบลาออก และหนังสือรับรองการปฏิบัติงาน..... ๔๐

สคค ๑๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการให้ไปช่วยราชการ..... ๔๒

สคค ๑๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๔๕

สคค ๑๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเกี่ยวกับรายงานการสอบหาข้อเท็จจริง..... ๔๗

สคค ๑๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เกี่ยวกับคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน..... ๔๙

สคค ๑๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเกี่ยวกับการสนับสนุนให้ คณาจารย์ไปนำเสนอผลงานในต่างประเทศ..... ๕๑

สคค ๑๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน..... ๕๔

สคค ๑๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ ของกรุงเทพมหานคร..... ๕๗

สคค ๒๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักการโยธา กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับแผนผังแบบแปลน การก่อสร้าง..... ๖๐

สคค ๒๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน..... ๖๒

สคค ๒๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน ข้อเท็จจริง..... ๖๔

สคค ๒๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัย เกี่ยวกับการสอบสวน..... ๖๖

สคค ๒๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมอู่ทหารเรือเกี่ยวกับการจัดซื้อ..... ๖๙

สคค ๒๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดีเกี่ยวกับบันทึกเสนอความเห็นพร้อมคำสั่ง ของอธิบดีกรมบังคับคดี..... ๗๑

สคค ๒๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เกี่ยวกับชื่อนักศึกษาที่ร้องเรียนและหนังสือร้องเรียน..... ๗๓

สคค ๒๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการพิจารณา ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน..... ๗๕

สคค ๒๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและรายละเอียดโครงการ..... ๗๗

สคค ๓๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับสัญญาจ้างพนักงานจ้าง..... ๗๙

สคค ๓๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ เกี่ยวกับการพิจารณาย้ายและหรือโอนข้าราชการ..... ๘๑

สคค ๓๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับหนังสือราชการที่เกี่ยวข้องกับคดีอาคาร..... ๘๓

สคค ๓๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางพลัดเกี่ยวกับชื่อวิศวกรและสถาปนิก..... ๘๕

สคค ๓๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยเจ้าหน้าที่..... ๘๗

สคค ๓๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับคำคัดค้านคำให้การ..... ๘๙

สคค ๓๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย..... ๙๑

สคค ๓๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๙๓

สคค ๓๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ..... ๙๕

สคค ๓๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เกี่ยวกับผลการพิจารณาวินิจฉัยกรณีการร้องคัดค้านการเลือกตั้ง..... ๙๙

สคค ๔๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน..... ๑๐๑

สคค ๔๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ จังหวัดหนองคาย เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการซื้อรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์..... ๑๐๓

สคค ๔๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดเกี่ยวกับบันทึกการประชุม..... ๑๐๖

สคค ๔๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์..... ๑๐๘

สคค ๔๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเกี่ยวกับการอนุญาตให้เข้าร่วมจัดรายการทางวิทยุกระจายเสียง..... ๑๑๐

สคค ๔๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย..... ๑๑๒

สคค ๔๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินเกี่ยวกับบำเหน็จ บำนาญ และเงินเดือน..... ๑๑๔

สคค ๔๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เกี่ยวกับรายงานการประชุมและผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์..... ๑๑๖

สคค ๔๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลแม่เมาะ จังหวัดลำปาง เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน..... ๑๑๘

สคค ๔๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับการจดทะเบียนรถตักหน้าขุดหลัง..... ๑๒๐

สค ๕๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยวินัย..... ๑๒๒

สค ๕๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีเกี่ยวกับแบบแปลนอาคาร..... ๑๒๕

สค ๕๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายในเกี่ยวกับสินค้าควบคุม..... ๑๒๘

สค ๕๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธร จังหวัดระยองเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจที่ต้องหาคดีอาญา..... ๑๓๑

สค ๕๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)..... ๑๓๔

สค ๕๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับชื่อ สกุล ยศและตำแหน่ง..... ๑๓๗

สค ๕๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับผลการสอบสวนเรื่องร้องเรียน..... ๑๓๙

สค ๕๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑เกี่ยวกับเอกสารการลงลายมือชื่อของคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา..... ๑๔๑

สค ๕๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับการขอรับเงินสนับสนุนจากบริษัทเอกชน..... ๑๔๓

สค ๕๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๑๔๕

สค ๖๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับการให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง..... ๑๔๘

สค ๖๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน..... ๑๕๑

สค ๖๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑เกี่ยวกับรายงานการประชุม..... ๑๕๓

สค ๖๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดเกี่ยวกับการฝากส่งไปรษณีย์ภัณฑ์..... ๑๕๕

สค ๖๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรีเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน..... ๑๕๗

สค ๖๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลด่านสำโรงเกี่ยวกับการเสียภาษีป้าย..... ๑๖๐

สค ๖๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)..... ๑๖๒

สค ๖๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปี เกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ..... ๑๖๕

สค ๖๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงเกี่ยวกับการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยบ้านวังคลัก..... ๑๖๗

สค ๖๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองเกี่ยวกับรายชื่อบุคคล..... ๑๖๙

สค ๗๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๑๗๑

สค ๗๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง..... ๑๗๔

สค ๗๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี เกี่ยวกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน..... ๑๗๖

สค ๗๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนครเกี่ยวกับหลักฐานและข้อมูลการเสียภาษี..... ๑๗๘

สค ๗๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๑๘๐

สค ๗๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรน้ำเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย..... ๑๘๒

สค ๗๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้ยศทหารนำหน้าชื่อ..... ๑๘๕

สค ๗๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการกรณีข้าราชการต้องโทษทางคดีอาญา..... ๑๘๗

สค ๗๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง..... ๑๙๐

สค ๗๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย..... ๑๙๓

สค ๘๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ ที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปี เกิด ในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ..... ๑๙๖

สค ๘๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๑๙๘

สค ๘๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๒๐๐

สค ๘๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง เกี่ยวกับหนังสือของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง..... ๒๐๒

สค ๘๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่เกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม..... ๒๐๕

สค ๘๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ เกี่ยวกับการเปิดเผยพยานเอกสาร..... ๒๐๗

สค ๘๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน..... ๒๑๑

สค ๘๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน..... ๒๑๕

สคค ๘๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ เกี่ยวกับการร้องเรียน..... ๒๑๗

สคค ๘๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า เกี่ยวกับการตรวจสอบเอกสารสิทธิในที่ดิน..... ๒๑๙

สคค ๙๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๒๒๑

สคค ๙๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับหลักฐานการร้องเรียน..... ๒๒๓

สคค ๙๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๓ เกี่ยวกับบัญชีแต่งตั้งข้าราชการและรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือก..... ๒๒๕

สคค ๙๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับข้อมูลการรับซื้อรับโอนลูกหนี้..... ๒๒๙

สคค ๙๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองเกี่ยวกับรายงานการประชุม..... ๒๓๒

สคค ๙๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับกระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย..... ๒๓๔

สคค ๙๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวน..... ๒๓๖

สคค ๙๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกลูกจ้างและหลักเกณฑ์การสอบคัดเลือก..... ๒๓๘

สคค ๙๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับกระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย..... ๒๔๑

สคค ๙๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๒๔๓

สคค ๑๐๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนบุคลากรด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางวิชาการของนาย ก. ๒๔๕

สคค ๑๐๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการสอบประมวลความรู้..... ๒๔๗

สคค ๑๐๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร..... ๒๕๑

สคค ๑๐๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน..... ๒๕๔

สคค ๑๐๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๒๕๖

สคค ๑๐๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลอูบมุง จังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง..... ๒๕๙

สคค ๑๐๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง..... ๒๖๑

สค ๑๐๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๒๖๓

สค ๑๐๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือที่สำนักเทศกิจมีถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย..... ๒๖๕

สค ๑๐๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัย..... ๒๖๘

สค ๑๑๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองหนองปรือเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร..... ๒๗๑

สค ๑๑๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังเกี่ยวกับผลการวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนผู้อุทธรณ์..... ๒๗๔

สค ๑๑๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวยเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณ..... ๒๗๖

สค ๑๑๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับหนังสือชี้แจงของหน่วยงานและรายงานการประชุม..... ๒๗๘

สค ๑๑๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับกระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย..... ๒๘๐

สค ๑๑๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับพยานเอกสารและบันทึกถ้อยคำ..... ๒๘๒

สค ๑๑๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกังแอน จังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงิน..... ๒๘๔

สค ๑๑๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับรายงานการประชุมและเอกสารประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่..... ๒๘๖

สค ๑๑๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อการแต่งตั้ง..... ๒๘๙

สค ๑๑๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)..... ๒๙๓

สค ๑๒๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรบ้านฉางเกี่ยวกับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม..... ๒๙๖

สค ๑๒๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง..... ๒๙๘

สค ๑๒๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรเกี่ยวกับแบบแสดงรายการภาษี..... ๓๐๐

สค ๑๒๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม..... ๓๐๒

สค ๑๒๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับในการทำลายเอกสาร..... ๓๐๔

สคค ๑๒๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ..... ๓๐๗

สคค ๑๒๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิเกี่ยวกับบัญชีการสอบสวนคดีอาญา..... ๓๐๙

สคค ๑๒๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักมาตรฐานทะเบียนเรือเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนเรือ..... ๓๑๑

สคค ๑๒๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน..... ๓๑๓

สคค ๑๒๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลตรีมเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง..... ๓๑๕

สคค ๑๓๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกำลังพลเกี่ยวกับบัญชีข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งและรายงานการประชุม..... ๓๑๗

สคค ๑๓๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับเอกสารต้นร่างคำวินิจฉัย..... ๓๒๐

สคค ๑๓๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดชัยนาทเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง..... ๓๒๒

สคค ๑๓๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยและหนังสือของหน่วยงาน..... ๓๒๔

สคค ๑๓๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลปกครองกลาง..... ๓๒๖

สคค ๑๓๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน..... ๓๒๘

สคค ๑๓๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพระยืนเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง..... ๓๓๐

สคค ๑๓๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพาวุธทหารบกเกี่ยวกับสัญญาซื้อขาย..... ๓๓๒

สคค ๑๓๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานกฎหมายและคดี)เกี่ยวกับลายมือชื่อของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ..... ๓๓๔

สคค ๑๓๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้ลบข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑..... ๓๓๖

สคค ๑๔๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑เกี่ยวกับข้อมูลการเสียภาษีเงินได้..... ๓๓๙

สคค ๑๔๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง..... ๓๔๑

สคค ๑๔๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง..... ๓๔๔

สคค ๑๔๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง..... ๓๔๗

สคค ๑๔๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับความเห็น รายงานและคำสั่งที่เกี่ยวกับคำวินิจฉัยคดีอาคาร..... ๓๕๐

สคค ๑๔๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)เกี่ยวกับการดำเนินการอนุมัติเงินกู้และเงินอุดหนุนแก่สหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก..... ๓๕๓

สคง ๑๔๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพระนั่งเกล้าเกี่ยวกับรายชื่อพยาบาล..... ๓๕๖
สคง ๑๔๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ..... ๓๕๘
สคง ๑๔๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และการประสานการปฏิบัติ..... ๓๖๑
สคง ๑๔๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเกี่ยวกับการร้องเรียน..... ๓๖๓
สคง ๑๕๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง..... ๓๖๕
สคง ๑๕๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๓๖๘
สคง ๑๕๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับเอกสารชี้มูลความผิดของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ..... ๓๗๒
สคง ๑๕๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๓๗๔
สคง ๑๕๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับเอกสารการขออนุญาตขุดดิน/ถมดิน..... ๓๗๖
สคง ๑๕๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย..... ๓๗๘
สคง ๑๕๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยาน..... ๓๘๑
สคง ๑๕๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านทุ่มเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง..... ๓๘๔
สคง ๑๕๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะเกี่ยวกับการอนุญาตก่อสร้างอาคาร..... ๓๘๖
สคง ๑๕๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการภาค ๑ เกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา..... ๓๘๘
สคง ๑๖๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และชื่อ และที่อยู่ของผู้ร้องเรียน..... ๓๙๐
สคง ๑๖๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับใบอนุญาตก่อสร้างและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม..... ๓๙๓
สคง ๑๖๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมที่ดินเกี่ยวกับใบเสร็จรับเงิน..... ๓๙๖
สคง ๑๖๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับบันทึกเรื่องการร้องเรียน..... ๓๙๘
สคง ๑๖๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเกี่ยวกับการประกันวินาศภัย..... ๔๐๑
สคง ๑๖๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับผลการลงคะแนนของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในภาควิชาชีพและรายงานการประชุม..... ๔๐๓

สคง ๑๖๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน..... ๔๐๖

สคง ๑๖๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับบันทึกเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครเพื่อลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน..... ๔๐๘

สคง ๑๖๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือในหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร..... ๔๑๐

สคง ๑๖๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน..... ๔๑๓

สคง ๑๗๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการสอบสวน..... ๔๑๖

สคง ๑๗๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๔๑๙

สคง ๑๗๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเกี่ยวกับรายงานการประชุม..... ๔๒๒

สคง ๑๗๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้ง อ.ก.พ. กรมการพิจารณาคัดเลือกบุคคลและการประเมินบุคคล..... ๔๒๔

สคง ๑๗๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง..... ๔๒๘

สคง ๑๗๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอปลวกแดง จังหวัดระยองเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๔๓๑

สคง ๑๗๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๔๓๓

สคง ๑๗๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเกี่ยวกับรายงานการประชุม..... ๔๓๕

สคง ๑๗๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลถนนใหญ่เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริง..... ๔๓๗

สคง ๑๗๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบ้านหมี่เกี่ยวกับชื่อและที่อยู่ของผู้ที่ขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน..... ๔๓๙

สคง ๑๘๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน..... ๔๔๑

สคง ๑๘๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับข้อเท็จจริงการสนับสนุนงบประมาณติดตั้งเตาเผาศพ..... ๔๔๔

สคง ๑๘๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับหนังสือในราชการ..... ๔๔๖

สคง ๑๘๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เกี่ยวกับชื่อผู้ประเมินบทความ..... ๔๔๘

สคง ๑๘๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๔๕๐

สค ๑๘๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ เกี่ยวกับหนังสือขอตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์การแจ้งเหตุ..... ๔๕๔

สค ๑๘๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเกี่ยวกับการประเมินผลงาน เพื่อคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น..... ๔๕๗

สค ๑๘๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลตรึม เกี่ยวกับการจัดจ้างงบประมาณรายจ่าย และบันทึกการประชุม..... ๔๖๐

สค ๑๘๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๔๖๓

สค ๑๘๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวน ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด..... ๔๖๕

สค ๑๙๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง..... ๔๖๗

สค ๑๙๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้ร่วมลงชื่อถอดถอน นายกเทศมนตรี..... ๔๖๙

สค ๑๙๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๔๗๒

สค ๑๙๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเกี่ยวกับการสรรหาคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)..... ๔๗๔

สค ๑๙๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับเอกสารประกอบการร้องเรียน..... ๔๗๖

สค ๑๙๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน และบันทึกชี้แจงกรณีการร้องเรียน..... ๔๗๘

สค ๑๙๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ เกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์..... ๔๘๐

สค ๑๙๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสิงห์บุรีเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน..... ๔๘๒

สค ๑๙๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับแฟ้มข้อมูลการบันทึกภาพกล้องวงจรปิด..... ๔๘๔

สค ๑๙๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสระแก้วเกี่ยวกับพยานหลักฐาน ประกอบการพิจารณาขยายเวลาสั่งประจำเทศบาล..... ๔๘๗

สค ๒๐๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๔๘๙

สค ๒๐๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง จังหวัดสมุทรสงคราม เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๔๙๒

สค ๒๐๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและการย้ายข้าราชการ..... ๔๙๔

สค ๒๐๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล..... ๔๙๗

สค ๒๐๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร..... ๔๙๙

สค ๒๐๕/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองคดีอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับหนังสือสั่งการ..... ๕๐๑

สค ๒๐๖/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ
เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง..... ๕๐๔

สค ๒๐๗/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอนาหม่อมเกี่ยวกับหลักฐานประกอบสำนวน
การตรวจสอบข้อเท็จจริง..... ๕๐๖

สค ๒๐๘/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ กรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับรายงานการประชุม และหนังสือร้องทุกข์..... ๕๐๙

สค ๒๐๙/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน..... ๕๑๒

สค ๒๑๐/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพัทลุงเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย..... ๕๑๔

สค ๒๑๑/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เกี่ยวกับข้อมูลการประเมินผลงานทางวิชาการ..... ๕๑๖

สค ๒๑๒/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี
เกี่ยวกับข้อมูลการร้องเรียน..... ๕๑๘

สค ๒๑๓/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เกี่ยวกับข้อมูลที่ปรากฏในรายงานผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน..... ๕๒๐

สค ๒๑๔/๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง..... ๕๒๕

สาขา
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
อุตสาหกรรมและการเกษตร

เปิดเผยเป็นหลัก
ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th
E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ขอดูรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. จำกัด ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน โดยขอสำเนาเอกสารบางส่วน พร้อมรับรองสำเนาจำนวน ๑ ชุด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มีหนังสือที่ สบ ๐๐๒๘(๓)/๐๒๒๐๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มีหนังสือขอทราบความเห็นของบริษัท ก. จำกัด กรณีผู้อุทธรณ์ขอดูข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ และบริษัทได้แจ้งว่าผู้อุทธรณ์เป็นคู่ความกับบริษัทในคดีปกครองหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๐ และมีกรณีพิพาทกับบริษัทหลายกรณี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อผู้อุทธรณ์อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินคดีระหว่างบริษัท ก. กับผู้อุทธรณ์ได้ บริษัทจึงคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นคู่ความกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีและคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มีหนังสือหารือสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมว่าสามารถจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้หรือไม่ ผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป และต่อมาสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มีหนังสือ ที่ สบ ๐๐๒๘(๓)/๐๒๔๐๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ได้มีหนังสือหารือสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมว่าสามารถจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือนตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้รับแจ้งข้อหารือจากสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี จึงพิจารณาเห็นว่ารายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมฯ ทุก ๖ เดือนนั้น บริษัทในฐานะผู้จัดส่งรายงานดังกล่าวให้สำนักงานอุตสาหกรรมฯ ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีจึงไม่สามารถให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูข้อมูลข่าวสารและขอสำเนาเอกสารรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ได้

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (คำอุทธรณ์ที่ ๑๙๖/๒๕๕๔) เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน กรณีที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มีหนังสือ ที่ สบ ๐๐๒๘(๓)/๐๒๒๐๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าสำนักงานอุตสาหกรรมฯ ได้มีหนังสือหารือสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมว่าสามารถจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้หรือไม่ ผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์แจ้งว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มีหนังสือที่ สบ ๐๐๒๘(๓)/๐๒๔๐๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าสำนักงานอุตสาหกรรมฯ ไม่สามารถให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูข้อมูลข่าวสารและขอสำเนาเอกสารรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ได้ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (คำอุทธรณ์ ที่ ๒๐๙/๒๕๕๔) เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันอังคารที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้รวมพิจารณาคำอุทธรณ์ที่ ๑๙๖/๒๕๕๔ และคำอุทธรณ์ที่ ๒๐๙/๒๕๕๔ ของผู้อุทธรณ์พร้อมกันและจัดทำคำวินิจฉัยฉบับเดียวกัน เนื่องจากพิเคราะห์แล้วเห็นว่าข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งการอุทธรณ์ทั้งสองกรณีเป็นเรื่องเดียวกัน ดังนั้น การใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นไปตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้พิจารณาคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์สรุปความได้ว่า กรณีผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าต้องการเอกสารใดบ้าง โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือนนั้น เกี่ยวข้องกับบริษัท ก. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี จึงได้มีหนังสือขอทราบความเห็นของบริษัท ก. กรณีผู้อุทธรณ์ขอดูข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ โดยบริษัท ก. ได้แจ้งว่าผู้อุทธรณ์เป็นคู่ความกับบริษัทในคดีปกครอง และมีกรณีพิพาทกับบริษัทหลายกรณี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อผู้อุทธรณ์อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินคดีระหว่างบริษัทกับผู้อุทธรณ์ได้ บริษัทจึงคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นคู่ความกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี จึงมีหนังสือหารือกรณีดังกล่าวถึงสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักกฎหมายฯ ได้ตอบข้อหารือว่ากรณีที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แจ้งบริษัท ก. ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลทราบกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน โดยบริษัท ก. คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วนั้น ขั้นตอนต่อไปสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีควรดำเนินการตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่าบริษัท ก. ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมฯ เห็นว่า การคัดค้านตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น สำนักงานอุตสาหกรรมฯ จึงมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เพราะบริษัท ก. เจ้าของข้อมูลคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และแจ้งผู้อุทธรณ์ด้วยว่าหากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการต่อไปได้ ทั้งนี้ ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้มอบรายงานการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ (ระยะดำเนินการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ให้กับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรเพื่อประกอบการพิจารณา จำนวน ๑ เล่ม มีทั้งหมด ๔๓๖ หน้า (ไม่รวมปกรายงาน)

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีที่ดินประมาณ ๖๐ ไร่ อยู่ห่างจากโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ประมาณ ๓๕ เมตร ทำให้ที่ดินของผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินการของโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ส่งผลให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินธุรกิจใดๆ บนที่ดินดังกล่าวได้ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เคยเสนอขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้บริษัท ก. รับซื้อไว้แต่บริษัทปฏิเสธโดยแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าบริษัทไม่มีนโยบายที่จะซื้อที่ดินของผู้อุทธรณ์ จึงทำให้ผู้อุทธรณ์เสียประโยชน์ที่จะได้จากที่ดินแปลงดังกล่าวนับตั้งแต่เริ่มก่อสร้างโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ จนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ ก่อนที่จะดำเนินการโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. นั้น ไม่มีการจัดทำประชาพิจารณ์กับประชาชนผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการดำเนินการโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. โดยตรงแต่ประการใด ประกอบกับบ้านพักอาศัยของผู้อุทธรณ์อยู่ห่างจากโรงไฟฟ้าประมาณ ๒ กิโลเมตร ผู้อุทธรณ์จึงได้รับผลกระทบโดยตรงจากสิ่งแวดล้อมทางเสียงและแสงจากโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ตลอดเวลา ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นฟ้องสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีต่อศาลปกครองหลายคดี ซึ่งบางคดีอยู่ระหว่างการดำเนินการของศาลปกครอง โดยเป็นการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบทางเสียงจากการดำเนินการของโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลชัดเจนในการใช้เป็นหลักฐานทางคดีเพื่อประกอบการพิจารณาของศาลปกครองตามกระบวนการยุติธรรม และเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในขั้นตอนการขออนุญาตก่อตั้งโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ หรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ เพื่อขอดูข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน และขอสำเนาเอกสารดังกล่าวบางส่วน พร้อมรับรองสำเนา จำนวน ๑ ชุด แต่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ สรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ต้องจัดทำรายงานตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน โดยเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในขั้นตอนการขออนุญาตก่อตั้งโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่ารายงานการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ (ระยะดำเนินการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ซึ่งผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ได้มอบให้กับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร เพื่อประกอบการพิจารณา จำนวน ๑ เล่ม มีทั้งหมด ๔๓๖ หน้า (ไม่รวมปกรายงาน) นั้น ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารสรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ต้องจัดทำรายงาน

ตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน โดยเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในขั้นตอนการขออนุญาตก่อตั้งโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. เท่านั้น

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ได้ชี้แจงเพิ่มเติมตามหนังสือ ที่ สบ ๐๐๒๘ (๓)/๐๒๗๗๕ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอดูข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ไม่ได้ขอดูสรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และบริษัท ก. ได้ส่งเฉพาะรายงานการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ (เดือนมกราคม - มิถุนายน ๒๕๕๔) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเท่านั้น ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมฯ พิจารณารายงานการปฏิบัติตามมาตรการฯ ดังกล่าวที่สำนักงานอุตสาหกรรมฯ ได้ส่งมอบให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรแล้ว โดยในส่วนของสรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น จะปรากฏในรายงานการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ (ระยะดำเนินการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ในบทที่ ๕ หน้า ๕ - ๑ ถึงหน้า ๕ - ๑๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีความโปร่งใสและเพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาสิทธิประโยชน์ของตนได้ กรณีตามอุทธรณ์นั้น รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามหลักกฎหมายในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูเพราะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนดตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีเปิดเผยรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีทุก ๖ เดือน ซึ่งปรากฏในรายงานการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ (ระยะดำเนินการ) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ ของบริษัท ก. ที่จัดส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูและคัดลอกได้ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

สาขา
เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

เปิดเผยเป็นหลัก
ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th
E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอินทร์บุรีเกี่ยวกับบัญชีเงินฝาก

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอินทร์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรีได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๑๕๗/๑๑๙ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอินทร์บุรี ขอให้ธนาคารพิจารณาทบทวนความเห็นในการไม่เปิดเผยข้อมูลลูกค้า กรณีขอให้ตรวจสอบทรัพย์สินรายนาย ก. และทายาทนาย ข. เพื่อประกอบการดำเนินการเรื่องที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งเรียกให้นาย ก. และนาย ข. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดทางละเมิด

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอินทร์บุรี มีหนังสือ ที่ อร ๑๒๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลลูกค้า เนื่องจากธนาคารมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจและข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทราบเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ธนาคารไม่อาจเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่อยู่ในข้อยกเว้นของมาตราดังกล่าว ดังนั้น ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอินทร์บุรี จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรีทราบได้

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๕๗/๑๔๐ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เรียกนาย ก. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรีและนาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ กรณีความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง แต่บุคคลดังกล่าวไม่ชำระให้ถูกต้องครบถ้วน จึงต้องดำเนินการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี ได้รับมอบอำนาจจากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และเป็นผู้มีอำนาจตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ปฏิบัติราชการแทนในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๕๗/๑๑๙ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอินทร์บุรี ขอให้ธนาคารพิจารณาทบทวนความเห็นในการไม่เปิดเผยข้อมูลลูกค้า กรณีขอให้ตรวจสอบทรัพย์สินรายนาย ก. และทายาทนาย ข. เพื่อประกอบการดำเนินการเรื่องที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีคำสั่งเรียกให้นาย ก. และนาย ข. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดทางละเมิด แต่ธนาคารปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

การพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีอุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรีเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เจตนารมณ์ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อปกปักรักษาประโยชน์ของตนเองได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ

อนึ่ง การขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมการปฏิบัติราชการ รวมทั้งหลักการประสานราชการตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน หรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจเรียกข้อมูลข่าวสารไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น กรณีตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นได้และไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรีเกี่ยวกับบัญชีเงินฝาก

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรีได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๑๕๗/๑๐๐ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรี ขอทราบข้อมูลส่วนบุคคล กรณีนาย ก. และทายาทนาย ข. ว่าได้มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรี หรือไม่ และหากมีขอทราบยอดเงินฝากของบุคคลดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการเรื่องที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งเรียกให้นาย ก. และนาย ข. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดทางละเมิด

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรี มีหนังสือที่ สห.บช. ๓๔๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรี มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจและข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทราบเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งธนาคารไม่อาจเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่อยู่ในข้อยกเว้นของมาตราดังกล่าว ดังนั้น ธนาคารจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรีทราบได้

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๕๗/๑๔๐ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เรียกนาย ก. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรีและนาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ กรณีความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง แต่บุคคลดังกล่าวไม่ชำระให้ถูกต้องครบถ้วน จึงต้องดำเนินการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี ได้รับมอบอำนาจจากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และเป็นผู้มีอำนาจตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ปฏิบัติราชการแทนในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๑๕๗/๑๐๐ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรี ขอทราบข้อมูลส่วนบุคคล กรณีนาย ก. และทายาทนาย ข. ว่าได้มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิงห์บุรี หรือไม่ และหากมีขอทราบผลยอดเงินฝากของบุคคลดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการเรื่องที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งเรียกให้นาย ก. และนาย ข. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดทางละเมิด แต่ธนาคารปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

การพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีอุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เจตนารมณ์ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อปกปักรักษาประโยชน์ของตนเองได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ

อนึ่ง การขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมการปฏิบัติราชการรวมทั้งหลักการประสานราชการตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจเรียกข้อมูลข่าวสารไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น กรณีตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นได้และไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

สาขา
สังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

เปิดเผยเป็นหลัก
ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th
E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ และ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ดังนี้

๑. สำเนาเอกสาร/หลักฐาน ตามบันทึกข้อความงานกิจการสภามหาวิทยาลัย ลับ ที่ ศธ ๐๕๖๙/๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ซึ่งมีความเห็นของหัวหน้างานการเจ้าหน้าที่และมีความเห็นของผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีปรากฏอยู่ ซึ่งเป็นเอกสารหมายเลข ๑ (ข้อ ๑) ถึงเอกสารหมายเลข ๖ (ข้อ ๖)

๒. สำเนาเอกสาร/หลักฐาน ที่ปรากฏในบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ หน้า ๒ ถึงหน้า ๓ ข้อ ๒ พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๑๒

๓. สำเนาหนังสือราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ได้หารือและขอความเห็นจากศาสตราจารย์ ดร. ก. และขอสำเนาหนังสือพร้อมรายละเอียดทั้งหมดของหนังสือดังกล่าวที่ศาสตราจารย์ ดร. ก. ได้ส่ง (ตอบ) กลับไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

๔. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาองค์การและการจัดการ (ฉบับที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ) จำนวน ๑ เล่ม ขอหนังสือองค์การและการจัดการ (ฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อจำหน่าย) จำนวน ๑ เล่ม และขอสำเนาหนังสือองค์การและการจัดการของรองศาสตราจารย์ ดร. ข. จำนวน ๑ เล่ม

๕. สำเนาหนังสือของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ได้สอบถามอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (รองศาสตราจารย์ ดร. ศิโรจน์ ผลพันธิน) และขอสำเนาหนังสือพร้อมรายละเอียดทั้งหมดของหนังสือดังกล่าวที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้ส่ง (ตอบ) กลับไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

๖. หนังสือราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิซึ่งได้สอบถามไปยังรองศาสตราจารย์ ดร. ข. และขอสำเนาหนังสือพร้อมรายละเอียดทั้งหมดของหนังสือที่รองศาสตราจารย์ ดร. ข. ได้ส่ง (ตอบ) กลับไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีบันทึก ลับ ที่ ๐๕๖๙.๐๑(๑)/๑๖๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จ

ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน อันเป็นการเตรียมการเพื่อจัดทำคำสั่งทางปกครอง จึงไม่อาจจัดส่งเอกสารตามรายการที่ขอให้ได้ และอาจส่งผลกระทบต่อพยานตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ข้อมูลกับมหาวิทยาลัย และจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐเสื่อมประสิทธิภาพ

ต่อมามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีบันทึก ลับ ที่ ๐๕๖๙.๐๑(๑)/๑๖๙ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไม่มีอยู่ที่คณะกรรมการสอบสวนฯ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เปิดเผยได้เฉพาะข้อ ๗ บางส่วน ส่วนเอกสารในข้ออื่นนั้น เป็นเอกสารที่เกี่ยวกับการสอบปากคำพยานบุคคล และเป็นเอกสารที่สามารถระบุถึงตัวบุคคลที่ให้ข้อมูลกับทางราชการ หากให้ไปอาจกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๕ และ ๖ เป็นเอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานซึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สามารถระบุถึงตัวบุคคลที่ให้ข้อมูลกับทางราชการ หากให้ไปอาจกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเหล่านั้น และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เนื่องจากเป็นผลงานของผู้อุทธรณ์คณะกรรมการสอบสวนฯ จึงไม่จำเป็นต้องส่งมอบหนังสือเล่มดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑. รายงานการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และเอกสารประกอบการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๑๒๑ หน้า

๒. บันทึกถ้อยคำพยานซึ่งระบุว่าเป็นบันทึกถ้อยคำฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ จำนวน ๕ แผ่น

๓. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ จำนวน ๒ ปาก รวม ๑๐ แผ่น

๔. หนังสือตอบข้อหารือของผู้ทรงคุณวุฒิ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ของมหาวิทยาลัย รับไว้เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓

๕. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๔ แผ่น

๖. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๕ แผ่น

๗. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ จำนวน ๕ แผ่น

๘. หนังสือพลตำรวจโท ค. ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ และสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓ สำเนาแบบประวัติส่วนตัวของผู้รับการเสนอชื่อสมควรดำรงตำแหน่งกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๐ แผ่น

๙. แบบสอบสวนข้อเท็จจริงบุคลากรในมหาวิทยาลัยผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อบุคคลเพื่อให้ได้รับการสรรหาให้เป็นกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จำนวน ๓ ปาก รวม ๗ แผ่น

๑๐. บันทึกข้อความขอให้ทบทวนกระบวนการสรรหาคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ซึ่งทั้งหมดเป็นบุคคลภายในมหาวิทยาลัยซึ่งมีสิทธิเสนอรายชื่อ แต่ทั้งหมดไม่ทราบว่ามีการสรรหาคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ จำนวน ๔ แผ่น

๑๑. บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๕ แผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๒ เรื่อง ได้แก่

๑. กระทำการคัดลอกผลงานทางวิชาการของรองศาสตราจารย์ ดร. ข. มาเป็นผลงานทางวิชาการของตนในรายวิชาองค์การและการจัดการ ในการขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เป็นจำนวนหลายหน้าและหลายแห่งโดยไม่ได้รับอนุญาต

๒. ดำเนินการจัดหาเอกสารแบบฟอร์มเกี่ยวกับการเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการสรรหาเพื่อดำรงตำแหน่งกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิให้พลตำรวจโท ค. กรอกรายละเอียดข้อมูล และลงลายมือชื่อไว้ เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้นำไปลงชื่อเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ผู้อุทธรณ์กลับละเว้นไม่ยอมเสนอชื่อบุคคลดังกล่าวต่อคณะกรรมการสรรหาฯ จนเป็นเหตุให้พลตำรวจโท ค. ไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนว่าถูกผู้อุทธรณ์หลอกลวง ทำให้ตนเสียหาย และพฤติการณ์เป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่ามีมูล จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๙.๐๑ (๑)/๒๓๐ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์สรุปได้ความว่า กรณีการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยฯ การสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นความลับทางราชการเกี่ยวกับกระบวนการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งแม้ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการสรรหาผู้มาดำรงตำแหน่งกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ แต่คำร้องขอเอกสาร หลักฐาน ผู้อุทธรณ์ยื่นขอมาในฐานะส่วนตัว มิได้ยื่นมาในฐานะของคณะกรรมการสรรหาฯ ตลอดจนคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงได้มีหนังสือเชิญผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำ แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้ไปให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียในกรณีดังกล่าว อีกทั้งเอกสาร หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมานั้น เป็นเอกสารบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่น อันเป็นเอกสารลับของทางราชการ หากเปิดเผยอาจกระทบถึงสิทธิของบุคคลดังกล่าว ในส่วนหนังสือร้องเรียนที่ผู้ร้องเรียนได้เข้าชื่อยื่นต่อมหาวิทยาลัยฯ เพื่อขอให้ทบทวนกระบวนการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยฯ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการชุดดังกล่าวมีสิทธิรับทราบและขอตรวจดูจากประธานได้อยู่แล้ว จึงไม่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องมาร้องขอต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงอีก และเอกสารยังปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน หากเปิดเผยเป็นการทั่วไปอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลอื่นได้

ส่วนกรณีคัดลอกผลงานทางวิชาการ ขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำร้องขอมานั้น อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ อันเป็นการเตรียมการเพื่อจัดทำคำสั่งทางปกครอง อีกทั้งเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์มีคำร้องมานั้น หากเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อพยานบุคคล ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ข้อมูลกับทางมหาวิทยาลัยฯ และจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ นอกจากนั้น กระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ ได้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบ กฎหมายทุกขั้นตอน โดยมีการแจ้งข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงต่างๆ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบอย่างเพียงพอ และเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานของตน ทั้งได้ทำคำชี้แจงพร้อมแสดงพยานหลักฐานยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ แล้ว

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ จัดส่งเอกสารต่างๆ รวมทั้งคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ ๖๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ปลดข้าราชการออกจากราชการ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ดังปรากฏตามคำสั่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ ๖๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิจากคำสั่งของมหาวิทยาลัย สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป จากการตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คือ ข้อมูลข่าวสารตามหนังสือคำขอลงวันที่ ๓๐ และ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ในรายการที่ ๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๒ ข้อ แต่ผู้อุทธรณ์ประสงค์อุทธรณ์คำสั่งเพียง ๑๑ ข้อเท่านั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารทั้งหมดรวมถึงหนังสือร้องเรียน และบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานทุกคนสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในชั้นนี้ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการสอบสวนของมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการสอบสวนเป็นไปตามระเบียบและกฎหมายทุกขั้นตอน ดังนั้น จึงมีเหตุอันสมควรในการจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลประวัติของพลตำรวจโท ค. ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลประวัติของพลตำรวจโท ค. ไม่ให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑ เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๑ ที่ ๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ ขอข้อมูลข่าวสาร สำเนาบันทึกการให้ปากคำของผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง กรณีผู้อุทธรณ์ได้ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการดังกล่าว เรื่องที่ชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่น้ำคู้ร้องเรียนการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๕/๑๐๕ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ประธานชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่น้ำคู้ มีหนังสือขอดูข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ หลายรายการ และต่อมาได้ร่วมกับราษฎรจำนวนประมาณ ๒๐๐ คน ร้องเรียนการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง ๘ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๑ ที่ ๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนได้ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนหลายรายกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงเกี่ยวกับการเงินและพัสดุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ จึงมีคำสั่ง ที่ ๔๗๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดังกล่าวซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑ มีหนังสือถึงคณะกรรมการฯ รายงานว่า รถบัสเล็กสีเหลืองของโรงเรียนซึ่งได้รับบริจาคมาได้หายไป ซึ่งโรงเรียนได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจภูธรปลวกแดงแล้ว และเรื่องการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับการซื้อวัสดุครุภัณฑ์ของโรงเรียนมีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ขณะนี้เรื่องดังกล่าวยังอยู่ในชั้นสอบสวน การถ่ายสำเนาบันทึกถ้อยคำพยานในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงให้แก่พยานบุคคลรายหนึ่งรายใดแม้จะเป็นบันทึกถ้อยคำของตนเอง จะทำให้เสียรูปคดีอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง แม้การสอบสวนดังกล่าวจะยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ แต่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะบันทึกการให้ถ้อยคำของตนเอง ซึ่งเป็นสิทธิของผู้ให้ถ้อยคำที่สมควรได้รับรู้และมีพยานหลักฐานข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของตน เพื่อใช้ประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของตนต่อไป ดังนั้น การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำแก่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นเอง ไม่น่าจะเป็นเหตุทำให้การสอบสวนต้องเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักทะเบียนอำเภอเมืองนครพนมเกี่ยวกับสำเนาทะเบียนบ้าน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่ายงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักทะเบียนอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาชีพทนายความ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงนายทะเบียนอำเภอเมืองนครพนม ขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านของนาย พ. และมารดาของนาย พ.

ผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอเมืองนครพนมได้บันทึกในท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าไม่ถือว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาทะเบียนบ้านของนาย พ. และมารดาของนาย พ.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากนาย ว. เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นาย พ. และมารดาของนาย พ. ซึ่งมารดาของของนาย พ. เป็นเจ้าของร้านชื่อร้าน อ. ตั้งอยู่ตำบลห้วยเหนือ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้สั่งซื้อสินค้าชานมไข่มุกจากนาย ว. หลายรายการ บุคคลทั้งสองไม่ยอมจ่ายเงินค่าสินค้าดังกล่าวให้นาย ว. ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินคดีบุคคลทั้งสองได้เพราะผู้อุทธรณ์ไม่ทราบชื่อจริงของบุคคลทั้งสองซึ่งเป็นผู้ผิดสัญญา และหากไม่ทราบภูมิลำเนาของบุคคลทั้งสองก็ทำให้ส่งหมายไม่ได้ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงนายทะเบียนอำเภอเมืองนครพนม ขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านของนาย พ. และมารดาของนาย พ. แต่นายทะเบียนอำเภอเมืองนครพนมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนอำเภอเมืองนครพนมที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องของคัดสำเนาทะเบียนบ้านของนาย พ. และมารดาของนาย พ. โดยแนบใบแต่งทนายความ ใบอนุญาตให้เป็นทนายความและหนังสือมอบอำนาจ เจ้าหน้าที่สำนักทะบียนอำเภอเมืองนครพนมเรียกผู้อุทธรณ์เข้าพบ ผู้อุทธรณ์จึงแสดงหลักฐาน ได้แก่ ใบเสร็จต่างๆ และใบวางบิล ตลอดจนหนังสือกรมการปกครอง ด่วนมาก ที่ ๐๔๒๒/ว ๑๐๕๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๒ ที่ระบุให้แนบใบอนุญาตให้เป็นทนายความประกอบการยืนยันการมีส่วนได้เสียในการขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน ทนายความส่วนใหญ่ก็ใช้เอกสารเช่นเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ในการขอคัดทะเบียนราษฎรซึ่งก็ไม่มีปัญหาใดๆ

แต่นายทะเบียนอำเภอเมืองนครพนมปฏิเสธไม่ยอมรับฟัง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการเลือกปฏิบัติและใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และไม่ยอมถามเหตุผลความจำเป็นของผู้อุทธรณ์ และไม่อธิบายให้ชัดแจ้งหรือให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำเนาทะเบียนบ้านของนาย พ. และมารดาของนาย พ. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนราษฎรตามพระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๗ ซึ่งระบุว่า “ข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรต้องถือเป็นความลับ และให้นายทะเบียนเป็นผู้เก็บรักษาและใช้เพื่อการปฏิบัติตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเท่านั้น ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อความหรือตัวเลขนั้นแก่บุคคลใดๆ ซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแก่สาธารณชน เว้นแต่ผู้มีส่วนได้เสียขอทราบเกี่ยวกับสถานภาพทางครอบครัวของผู้ที่ตนจะมีนิติสัมพันธ์ด้วย หรือเมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสถิติ หรือเพื่อประโยชน์แก่การรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือการดำเนินคดีและการพิจารณาคดีหรือการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย และไม่ว่าในกรณีใดจะนำข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรไปใช้เป็นหลักฐานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลมิได้” และกรณีนี้ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากนาย ว. ตามหลักฐานใบแต่งทนายความและหนังสือมอบอำนาจให้เป็นผู้ฟ้องคดีนาย พ. และมารดาของนาย พ. เห็นว่าเป็นหลักฐานเพียงพอที่แสดงว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ดังนั้น นายทะเบียนอำเภอเมืองนครพนมจึงต้องเปิดเผยสำเนาทะเบียนบ้านของนาย พ. และมารดาของนาย พ. ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักทะเบียนอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เปิดเผยทะเบียนบ้านของนาย พ. และมารดาของนาย พ. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง ผบ. หมู่ ฝ่าย ตม. ขาออก ด่าน ตม.ทอ. สุวรรณภูมิ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๑๒.๔๑/๑๒๖๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สำเนารายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นเอกสารในกรณีที่ จ.ส.ต. หญิง ก. กับพวก ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ไม่ได้เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ วรรคแรก จึงไม่ต้องจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ในเรื่องของ จ.ส.ต. หญิง ก. กับพวก ร้องทุกข์ตามที่ร้องขอเพราะเป็นเรื่องของบุคคลอื่นไม่ใช่เรื่องของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมอบหมายให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษารับสมัครและคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนผู้มีวุฒิปริญญาตรีเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๒,๘๐๐ อัตรา โดยขั้นตอนดำเนินการได้มีประกาศรายชื่อสำรองขึ้นบัญชีไว้จำนวนหนึ่งขั้นตอนดำเนินการมีความบกพร่องในการเฉลยคำตอบข้อสอบ จึงมีข้าราชการตำรวจรายหนึ่งยื่นคำร้องทุกข์ต่อสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอให้มีการแก้ไขความเดือดร้อนเสียหาย อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ให้แก้ไขความบกพร่องโดยมีมติให้เพิ่มคะแนนให้กับผู้ร้องทุกข์ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอนุมัติให้เพิ่มคะแนนให้กับผู้เข้าสอบ

ทุกคน และให้นำผลคะแนนที่ได้มาจัดลำดับใหม่ แต่ผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษาปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือ มีการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรบอกให้แจ้งถึงความบกพร่องของข้อสอบ ปกปิดความบกพร่องอย่างอื่นไว้โดยไม่แจ้งให้ผู้สอบทราบทั่วกัน ถือว่าไม่โปร่งใส ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษาประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสอบข้อเขียน (เพิ่มเติม) เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชตำรวจชั้นสัญญาบัตรประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑๗๒ คน โดยแจ้งผลคะแนนสอบทางโทรศัพท์เป็นรายบุคคล อันเป็นข้อพิรุธน่าสงสัยไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ปกปิดหลักเกณฑ์วิธีการเพิ่มคะแนน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบหมายเลข ๐๑๐๒๕๗๗ สอบได้ ๗๖ คะแนน อยู่ในบัญชีลำดับสำรองตามประกาศรับสมัครและคัดเลือกข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิปริญญาตรีเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจไม่เปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้สอบได้เพิ่มเติมว่ามีคะแนนเท่าใด และไม่ลงประกาศเปิดเผยหลักเกณฑ์การเพิ่มคะแนนตามมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ เช่น ให้เพิ่มคะแนนเป็นรายวิชาเป็นรายบุคคลหรือมีการเพิ่มคะแนนให้เท่ากันทุกคนพร้อมเหตุผลประกอบคำชี้แจง ผู้อุทธรณ์เชื่อว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพิ่มคะแนนให้เป็นบางคนเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ข้ามสิทธิบัญชีสำรองเพราะหากบวกคะแนนให้ทุกคนๆ ละ ๒ คะแนน ผู้อุทธรณ์จะต้องมีคะแนนสูงขึ้น ทำให้ผู้อุทธรณ์พลาดโอกาสในการเข้ารับการฝึกอบรมแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์เชื่อโดยสุจริตใจว่าผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษาฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามมติ อ.ก.ตร. โดยปกปิดข้อเท็จจริงอันควรบอกให้แจ้งไว้ ไม่ประกาศรายละเอียดต่างๆ ขั้นตอนและวิธีการอย่างโปร่งใส ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ แต่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๒.๔๓/๕๗๗ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอรายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ที่ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ จ.ส.ต. หญิง ก. กับพวกที่ร้องทุกข์กรณีผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษาไม่ประกาศให้ผู้ร้องทุกข์เป็นผู้สอบคัดเลือกได้ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นเอกสารในกรณีที่ จ.ส.ต. หญิง ก. กับพวก ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ซึ่งไม่ได้เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใดจึงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ วรรคแรก จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ในเรื่อง จ.ส.ต. หญิง ก. กับพวก ร้องทุกข์ฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ มติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนผู้มีวุฒิปริญญาตรีเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อการสอบคัดเลือกเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบคัดเลือกเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการสอบคัดเลือกมีมาตรฐานและการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใส โดยที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สอบคัดเลือกเข้ารับการฝึกอบรม

เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้หนึ่ง ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ข้ออ้างที่ว่าเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์จึงฟังไม่ได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเปิดเผยมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์ และมติคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการเตรียมคดีในชั้นศาลปกครอง หรือศาลยุติธรรมต่อไป

กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๘๓๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารราชการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ พิจารณาเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดส่งมา และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สรุปได้ความว่า เดิมคณะทูตจากประเทศต่างๆ รวม ๗ ประเทศ ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติตรวจสอบบัญชีการใช้จ่ายของศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๙๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในการดำเนินการของศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการสืบสวนปรากฏว่าไม่มีข้อพิรุธ

ต่อมาเอกอัคราชทูตสหรัฐอเมริกาได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แสดงความห่วงใยในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของกองทุนความช่วยเหลือจากต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการใช้จ่ายเงินบริจาคที่องค์กรนานาชาติมอบให้ศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และยกเลิกคำสั่ง ที่ ๙๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ จากการสืบสวนมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ กลุ่มงานแปล

และล่าม กองการต่างประเทศ ซึ่งร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุน TTVI (Thailand Tsunami Victim Identification) หรือกองทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศในการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลผู้เสียชีวิตจากเหตุภัยพิบัติสึนามิ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริต ๒ เรื่อง คือ ๑. การเบิกค่าเช่าที่พักซ้ำซ้อน และ ๒. การคืนบัตรโดยสารเครื่องบิน ซึ่งเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ ส่งผลเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เข้าข่ายมีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๙๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยคณะกรรมการสอบสวนฯ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ ประเด็นจริง พฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และกระทำการหาผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๕) (๖) ประกอบมาตรา ๗๘ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีมติเห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ และมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๓๓๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

ผู้แทนกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงสรุปได้ความว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ทราบคำสั่งดังกล่าวได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ โดยในขณะนี้การพิจารณาอยู่ระหว่างการประมวลเรื่องเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชา และแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป สำหรับมติคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ แต่อยู่ในความครอบครองของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไปยังคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๒๐๑๙ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แจ้งว่าอนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการอุทธรณ์ (อนุกรรมการ ก.ตร.) ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ เห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดจริง แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษเนื่องจากภายหลังที่เกิดเหตุภัยพิบัติสึนามิ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ไปประจำที่ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่จังหวัดพังงา เพื่อทำหน้าที่ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของชาติต่างๆ และร่วมปฏิบัติงานกับทีมผู้เชี่ยวชาญการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลนานาชาติในการจัดตั้ง “ศูนย์พิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลเหยื่อภัยพิบัตินานาชาติ” วางกฎและวิธีในการทำงานด้านการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถเป็นพิเศษยิ่งไปกว่าการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจโดยปกติทั่วไป และการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับผลสำเร็จด้านการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลอย่างรวดเร็วจนเป็นที่พอใจของญาติชาวต่างชาติที่เสียชีวิต และเป็นที่ยอมรับของนานาอารยประเทศนำมาซึ่งชื่อเสียงของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง ประกอบกับเป็นการปฏิบัติงานในพื้นที่เสี่ยงภัยโดยมิได้หวั่นเกรงต่อภยันตรายอันอาจจะเกิดขึ้น นับได้ว่ามีเหตุอันควรปรานีที่จะนำมาเป็นเหตุลดหย่อนโทษให้กับผู้อุทธรณ์ได้ จึงมีมติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติลดโทษไล่ออกจากราชการ เป็นลงโทษปลดออกจากราชการ

ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อนำไปใช้ในชั้นศาลปกครองต่อไป โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการเปิดเผย คือ

๑. บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากในสำนวนการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๙๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในการดำเนินการ

ของศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งบรรดาสรรพเอกสารที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้มา

๒. บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากในสำนวนการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการใช้จ่ายเงินบริจาคที่องค์กรนานาชาติมอบให้ศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งบรรดาสรรพเอกสารที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้มา

๓. สำเนาหนังสือเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แสดงความห่วงใยในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกองทุนความช่วยเหลือ ที่กล่าวอ้างถึงในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

๔. บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๙๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งบรรดาสรรพเอกสารที่คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มา

๕. มติคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก่อนมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ และในภายหลังอนุกรรมการ ก.ตร. ได้มีมติลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิโดยตรงจากคำสั่งดังกล่าว ดังนั้น จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนได้อย่างเต็มที่ โดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานนั้น พยานประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และบุคคลภายนอก ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นข้าราชการนั้น การมาให้ถ้อยคำเป็นพยานถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ อีกทั้งถ้อยคำที่ให้การเป็นพยานนั้นเป็นข้อเท็จจริงตามที่เกิดขึ้น ไม่ได้มีข้อความใดที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำทั้งหมด สำหรับบุคคลภายนอกเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานราชการ เห็นสมควรให้ปกปิดชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของพยานที่เป็นบุคคลภายนอก และเปิดเผยข้อความที่ได้ให้ถ้อยคำไว้

ส่วนมติคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ ก่อนมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการนั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ โดยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สามารถเปิดเผยได้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่บันทึกการให้ถ้อยคำของพยานที่เป็นบุคคลภายนอก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนาย อ. ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือ ที่ ตน ๐๐๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเสนอความเห็นของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอน ในการมีคำสั่งยกเลิกการประกวดราคาซื้อรถดับเพลิงอากาศยานขนาดใหญ่ของบริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ ตามประกาศ เลขที่ ทอท. ๓๙๒๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ ทอท. ๘๔๙๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารการพิจารณาเสนอความเห็นในการดำเนินงานดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์และข้อมูลข่าวสารที่บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ออกประกาศประกวดราคาเลขที่ ทอท. ๓๙๒๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เพื่อจัดซื้อรถดับเพลิงอากาศยานขนาดใหญ่ ขนาดความจุน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ลิตร พร้อมอุปกรณ์ประกอบเพื่อใช้ในกิจการดับเพลิงและกู้ภัยอากาศยานประจำท่าอากาศยานแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย จำนวน ๑ คัน กำหนดยื่นซองประกวดราคาและยื่นซองเอกสารส่วนที่ ๑ ในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓ มีผู้ซื้อเอกสารการประกวดราคา จำนวน ๑๔ ราย และมีผู้ผ่านการพิจารณาในส่วนที่ ๑ จำนวน ๔ ราย คือ บริษัท ก. จำกัด บริษัท ข. จำกัด ผู้อุทธรณ์ และบริษัท ค. จำกัด

ต่อมามีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติอุปกรณ์ประกอบตามประกาศประกวดราคา จำนวน ๑ รายการ คือ เครื่องตัด - ถ่าง เอนกประสงค์ ฝ่ายพัสดุ บริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ ได้มีบันทึกแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อร้องเรียน และได้ประมวลเรื่องเสนอกรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ เพื่อพิจารณายกเลิกการประกวดราคาดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากข้อกำหนดรายละเอียดในการซื้อรถดับเพลิงในส่วนอุปกรณ์ประกอบ คือ เครื่องตัด - ถ่าง เอนกประสงค์ มีการระบุยี่ห้อของผลิตภัณฑ์เป็นการเฉพาะ ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการในการจัดหาโดยวิธีสอบราคาหรือประกวดราคา ประกอบกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องตัด - ถ่าง เอนกประสงค์ดังกล่าวแต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทย ได้เข้าร่วม

การเสนอราคาด้วย ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ฯ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอของฝ่ายพัสดุ และบริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ ได้มีหนังสือแจ้งการยกเลิกดังกล่าวให้ผู้ผ่านการพิจารณาในส่วนที่ ๑ ทั้ง ๔ รายทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเสนอความเห็นของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนในการมีคำสั่งยกเลิกการประกวดราคาดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ อนึ่ง ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ บริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ ได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า บริษัท ว. จำกัด ได้ยื่นฟ้องบริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ เป็นคดีปกครอง ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง และผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้เสียหายในกรณีนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจส่งผลต่อรูปคดี และทำให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การประกวดราคาเพื่อซื้อรถดับเพลิงอากาศยานขนาดใหญ่ ตามประกาศประกวดราคาเลขที่ ทอท. ๓๙๒๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ นั้น บริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ ได้พิจารณายกเลิกโดยแจ้งให้ผู้ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติในส่วนที่ ๑ ทั้ง ๔ ราย ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยกเลิกการประกวดราคาดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีข้อยุติแล้ว มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการหรืออยู่ระหว่างการพิจารณา บันทึกของฝ่ายดับเพลิงและกู้ภัยที่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริง และบันทึกของฝ่ายพัสดุที่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงและประมวลเรื่องเสนอกรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมในการเสนอราคา เมื่อมีการยกเลิกการประกวดราคา แม้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง แต่เอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของบริษัท ท่าอากาศยานไทยฯ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลส่องดาว จังหวัดสกลนครเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลส่องดาว จังหวัดสกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงเทศบาลตำบลส่องดาว เพื่อขอสำเนาเอกสารจำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ข้อหารือของเทศบาลตำบลส่องดาวที่หารือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครกรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานีให้คืนเงิน ๖๐๙,๖๐๐ บาท

รายการที่ ๒ คำสั่งของเทศบาลตำบลส่องดาวที่สั่งให้เจ้าหน้าที่คืนเงิน ๓๓๑,๕๗๘ บาท

รายการที่ ๓ เอกสาร หลักฐาน ที่ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ได้ส่งเงินชดใช้บางส่วนให้กับเทศบาลตำบลส่องดาวแล้ว

รายการที่ ๔ เอกสาร หลักฐาน ที่ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ได้ส่งเงินชดใช้เป็นรายเดือนจำนวน ๒๙๗,๗๕๐ บาท

เทศบาลตำบลส่องดาวมีหนังสือ ที่ สน ๕๓๔๐๑.๐๖/๗๖๓ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่มีเนื้อหาสาระตามรายงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งได้กำหนดประเภทชั้นความลับไว้ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๕ และข้อ ๑๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนั้น เพื่อปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการและเป็นการรักษาความลับของทางราชการมิให้รั่วไหลแก่บุคคลผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่ จึงไม่สามารถเปิดเผยรายงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอสำเนาเอกสารของเทศบาลตำบลส่องดาว ไม่ได้ร้องขอสำเนาผลการตรวจหรือคำรายงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลส่องดาว การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลส่องดาวและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้มีหนังสือแจ้งให้เทศบาลตำบลส่องดาวคืนเงินงบประมาณที่เบิกจ่ายตามโครงการต่างๆ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ หลายรายการ ซึ่งเทศบาล

ได้ส่งเงินคืนตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ แจ้งแล้วหลายรายการ ส่วนกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ สั่งให้เทศบาลคืนเงินค่าเช่ารถยนต์ประจำตำแหน่งของนายกเทศมนตรีตำบลส่องดาว จำนวน ๒๐๓,๒๐๐ บาทนั้น เทศบาลยังไม่ได้ส่งเงินคืนเนื่องจากเทศบาลได้โต้แย้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี และทำหนังสือหารือผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว

ผู้แทนเทศบาลตำบลส่องดาวชี้แจงด้วยวาจาสรุปดังนี้

๑. เทศบาลไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เกี่ยวกับข้อหารือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครกรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ ให้คืนเงิน จำนวน ๖๐๙,๖๐๐ บาท แต่มีข้อหารือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครกรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ ให้คืนเงินค่าเช่ารถยนต์ประจำตำแหน่งของนายกเทศมนตรีฯ จำนวน ๒๐๓,๒๐๐ บาท ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัยยืนตามความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ และให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในระหว่างที่รอฟังคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครนั้น เทศบาลยังคงเบิกเงินค่าเช่ารถยนต์ประจำตำแหน่งของนายกเทศมนตรีฯ ต่อไปอีก เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครมีคำวินิจฉัยยืนตามความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ เทศบาลจึงสั่งให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเกี่ยวกับค่าเช่ารถยนต์ประจำตำแหน่งของนายกเทศมนตรีฯ ที่เบิกจ่ายในภายหลังดังกล่าวด้วย โดยไม่ได้มีหนังสือหารือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร เนื่องจากเทศบาลเห็นว่าข้อเท็จจริงทั้งสองกรณีนั้นเป็นเรื่องเดียวกัน

๒. เทศบาลไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ มีหนังสือแจ้งให้เทศบาลเรียกเงินคืนจากผู้เกี่ยวข้อง กองคลังก็ทำความเห็นท้ายหนังสือดังกล่าวเสนอผู้บริหารเทศบาลให้เรียกเงินคืนจากเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปลัดเทศบาลได้สั่งเห็นชอบให้ดำเนินการตามความเห็นของกองคลังและแจ้งเวียนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทราบ โดยเทศบาลไม่ได้ทำคำสั่งให้เจ้าหน้าที่คืนเงินแต่อย่างใด

๓. เทศบาลมีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้แก่ ใบเสร็จรับเงินที่เจ้าหน้าที่ส่งเงินคืน รวมจำนวนทั้งหมด ๑๙๔,๖๐๘ บาท

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องส่งเงินคืนเพียง ๑๙๔,๖๐๘ บาท

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จะไม่ตรงกับข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลส่องดาวมีอยู่ในความครอบครอง โดย

รายการที่ ๑ ข้อหารือของเทศบาลที่หารือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครกรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ ให้คืนเงิน ๖๐๙,๖๐๐ บาทนั้น เทศบาลมีเฉพาะข้อหารือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครกรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ ให้คืนเงินค่าเช่ารถยนต์ประจำตำแหน่งของนายกเทศมนตรีตำบลส่องดาวเพียง ๒๐๓,๒๐๐ บาทเท่านั้น เพราะระหว่างที่เทศบาลได้หารือผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครนั้น เทศบาลยังคงเบิกเงินค่าเช่ารถยนต์ประจำตำแหน่งของนายกเทศมนตรีฯ ต่อไปอีก จนเมื่อได้รับคำวินิจฉัยจากผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครให้ดำเนินการตามหนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ แล้ว ปรากฏว่ายอดเงินที่เบิกเพิ่มไปนั้นรวมกับยอดเงินที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ ให้ชดใช้นั้นรวมเป็นเงิน ๖๐๙,๖๐๐ บาท ดังนั้น เทศบาลจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ในยอดเงิน ๖๐๙,๖๐๐ บาท

รายการที่ ๒ คำสั่งเทศบาลที่สั่งให้เจ้าหน้าที่คืนเงิน ๓๓๑,๕๗๘ บาทนั้น ปรากฏว่าเรื่องนี้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ ได้สั่งให้คืนเงินหลายรายการ ซึ่งปลัดเทศบาลได้สั่งการในหนังสือดังกล่าวให้เรียกเงินคืนจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ สั่งการ

รายการที่ ๓ เอกสาร หลักฐานที่ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ได้ส่งเงินชดใช้บางส่วนให้กับเทศบาลแล้วนั้น ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ได้ส่งเงินชดใช้คืนเทศบาลตามใบเสร็จรับเงินของเทศบาล จำนวน ๑๙๔,๖๐๘ บาท

รายการที่ ๔ เอกสาร หลักฐาน ที่ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ได้ส่งเงินชดใช้เป็นรายเดือนจำนวน ๒๙๗,๗๕๐ บาท รายการนี้เจ้าหน้าที่เทศบาลได้ยืนยันว่าเป็นการคืนเงินรายการเดียวกับรายการที่ ๓

ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเอกสารทั้ง ๔ รายการที่เทศบาลได้มาชี้แจงและส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณานั้นเป็นเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐที่สามารถเปิดเผยให้สาธารณชนได้รับทราบไม่เป็นความลับแต่อย่างใด และการเปิดเผยจะแสดงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชก ารของเทศบาล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลส่องดาวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ดังนี้

๑. ข้อหารือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครกรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานีให้คืนเงินค่าเช่ารถยนต์ประจำตำแหน่งของนายกเทศมนตรีตำบลส่องดาว ยอดเงินจำนวน ๒๐๓,๒๐๐ บาท

๒. หนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานีกรณีสั่งให้เทศบาลตำบลส่องดาวเรียกเงินคืนจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่มีความเห็นของกองคลังที่เสนอให้เรียกเงินคืนจากเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และคำสั่งของปลัดเทศบาลตำบลส่องดาวที่สั่งเห็นชอบให้ดำเนินการตามข้อเสนอของกองคลัง

๓. ใบเสร็จรับเงินที่เจ้าหน้าที่ส่งเงินคืนเทศบาลตำบลส่องดาว จำนวน ๑๙๔,๖๐๘ บาท

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรีเกี่ยวกับการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม และ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลดอนเจดีย์ ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เรื่อง การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างของสำนักงานเทศบาลตำบลดอนเจดีย์

เทศบาลตำบลดอนเจดีย์มีหนังสือ ที่ สพ ๕๓๔๐๑/๔๗๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอ้างมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลดอนเจดีย์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลดอนเจดีย์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบงบการเงินของเทศบาลตำบลดอนเจดีย์ โครงการศึกษาดูงานสาธารณสุขมูลฐานแล้วมีข้อเสนอแนะให้เรียกเงินคืนจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง เทศบาลจึงตั้งคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดแล้วมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กับพวกร่วมกันชดใช้เงินคืนแก่เทศบาล ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของเทศบาลที่ให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้เงินคืนเทศบาล ในการต่อสู้คดีผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอเอกสารขั้นตอนในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามหนังสือ ที่ ตผ ๐๐๒๑นฐ/๑๑๙๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ โดยอ้างว่าจะนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเปรียบเทียบกับการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดตามโครงการศึกษาดูงานสาธารณสุขมูลฐาน แต่เทศบาลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

เทศบาลตำบลดอนเจดีย์มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ สพ ๕๓๔๐๑/๖๙๘ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ และที่ สพ ๕๓๔๐๑/๘๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ชี้แจงสรุปว่า เอกสารขั้นตอนในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามหนังสือ ที่ ตผ ๐๐๒๑นฐ/๑๑๙๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นเอกสารในส่วนของกองคลังได้สูญหาย จึงไม่สามารถส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้คณะกรรมการฯ ได้

ผู้แทนเทศบาลตำบลดอนเจดีย์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นสำนักงานปลัดเทศบาลตำบลดอนเจดีย์เข้าใจคลาดเคลื่อนว่าผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดโครงการศึกษาดูงานสาธารณสุขมูลฐาน ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของเทศบาลที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้เงิน เทศบาลจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้มีหนังสือแจ้งให้เทศบาลส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการพิจารณา เทศบาลตรวจสอบแล้วจึงทราบว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้น ได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร เอกสารขั้นตอนในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามหนังสือ ที่ ตผ ๐๐๒๑นฐ/๑๑๙๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ แต่ปัจจุบันเทศบาลไม่มีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครอง แม้ว่าได้ตรวจสอบในสมุดคุมทะเบียนหนังสือรับแล้วพบว่าเทศบาลได้ลงรับหนังสือฉบับดังกล่าวไว้แล้วก็ตาม แต่เอกสารเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้สูญหายไป อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ได้สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในเวลานั้นแล้วปรากฏว่ามีเอกสารเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจริงแต่ไม่ทราบว่าเอกสารหายไปไหน และเนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องย้ายไปรับราชการที่อื่นจึงจำรายละเอียดไม่ได้ และไม่ทราบว่ามีการรายงานการดำเนินการให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบหรือไม่ ในการตรวจสอบเรื่องนี้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสติดตามได้ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ จังหวัดนครปฐมได้อีกทางหนึ่ง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลตำบลดอนเจดีย์ได้มีหนังสือ และเจ้าหน้าที่ยืนยันด้วยวาจาว่าปัจจุบันไม่มีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครองเนื่องจากตรวจสอบไม่พบจึงคาดว่าเอกสารดังกล่าวสูญหาย จึงไม่มีเอกสารเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้มิใช่เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นน้องชายของนาย ล. ได้ร้องเรียนต่อกระทรวงมหาดไทยและอำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ล. พี่ชายผู้อุทธรณ์ซึ่งเสียชีวิตแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าจังหวัดกำแพงเพชรส่งเรื่องให้กรมการปกครองพิจารณาแล้ว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการดังนี้

๑. สรุปการสืบสวนสอบสวนของอำเภอคลองขลุง

๒. ความเห็นของจังหวัดกำแพงเพชร (ถ้ามี) เกี่ยวกับการสรุปการสืบสวนสอบสวนของอำเภอคลองขลุงที่รายงานมายังจังหวัด

๓. คำให้การของพยานทุกปาก

๔. หนังสือสั่งการไปยังอำเภอคลองขลุงทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน

๕. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

จังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ กพ ๐๐๑๗.๑/๖๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า จังหวัดกำแพงเพชรมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและเรื่องยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนฯ ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะกระทบต่อการพิจารณาดำเนินการทางวินัย และอาจทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ หรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดกำแพงเพชรจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบกรณีการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชน รายนาย ล. กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครองส่งเรื่องให้จังหวัดกำแพงเพชรพิจารณา จังหวัดได้สั่งการให้อำเภอคลองขลุงรวมพิจารณาพร้อมเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่ออำเภอคลองขลุงโดยตรงแล้วให้รายงานให้ทราบ อำเภอดำเนินการตรวจสอบและสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว สรุปผลว่ามีการทุจริต

สวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนจริง จึงจำหน่ายหลักฐานเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนที่มีการทุจริต พร้อมแจ้งความดำเนินคดีกับผู้สวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนและผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งต่อมาศาลจังหวัดกำแพงเพชรได้พิพากษาลงโทษจำคุกผู้ให้การสนับสนุนคนละ ๑ ปี สำหรับการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่นั้น เมื่ออำเภอรายงานผลการตรวจสอบและสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนต่อจังหวัด จังหวัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้น ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนฯ ยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนฯ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๘ ว หัวหน้าฝ่ายเทศกิจ เขตปทุมวัน มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมูลเหตุให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๔๓๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ และคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๑๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ พร้อมรายงานผลการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าว

กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๒๒๔๓ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่สำนักเทศกิจได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นตามอำนาจหน้าที่ เอกสารดังกล่าวจึงเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานกรุงเทพมหานครในการดำเนินการตรวจสอบด้านวินัย ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่กรุงเทพมหานครต้องจัดให้มีไว้เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ตามมาตรา ๙ และ ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่กรุงเทพมหานครได้จัดส่งมาและคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรุงเทพมหานครแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายเทศกิจ เขตปทุมวัน กับพวก ถูกร้องเรียนจากผู้ค้าหาบเร่แผงลอยบริเวณสยามสแควร์ ประมาณ ๑๐ ราย ว่าได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำของเจ้าหน้าที่เทศกิจ สำนักงานเขตปทุมวัน ที่มีพฤติกรรมทุจริตประพฤติมิชอบเปิดจุดให้ผู้ค้าเข้าไปขายในพื้นที่นอกจุดผ่อนผัน และมีการเรียกรับเงินจากผู้ค้าที่กระทำผิดกฎหมาย กรุงเทพมหานครโดยสำนักเทศกิจได้สืบสวนข้อเท็จจริงในทางลับ และเห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูล จึงมีหนังสือลับ จำนวน ๒ ฉบับ รายงานผลการตรวจสอบไปยังปลัดกรุงเทพมหานคร ต่อมากรุงเทพมหานครได้มีคำสั่ง ที่ ๕๔๓๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้แทนกรุงเทพมหานครชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า ภายหลังการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เสนอให้ยุติเรื่องร้องเรียนนี้ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของหัวหน้าฝ่ายวินัยเพื่อเสนอปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณา

ลงนามต่อไป ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งความดำเนินคดีอาญากับนาย ท. อดีตผู้อำนวยการสำนักเทศกิจในฐานะผู้ลงนามในหนังสือรายงานลับจำนวน ๒ ฉบับ กับพวก ในข้อหาหมิ่นประมาทต่อสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ และสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ได้มีหนังสือขอให้กรุงเทพมหานครจัดส่งหนังสือสำนักเทศกิจลับทั้ง ๒ ฉบับไปให้

กรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่ามีการระบุรายละเอียดเลขหนังสือ ลงวันที่ และชื่อเรื่อง อีกทั้งสามารถระบุเอกลักษณ์ของหนังสือที่มีข้อความว่า “สำนักเทศกิจ (กลุ่มงานผู้ตรวจเทศกิจ)” ได้อย่างถูกต้อง จึงน่าจะมีการกระทำโดยมิชอบให้ผู้อุทธรณ์ได้ล่วงรู้ความลับในเอกสารดังกล่าว กรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๑๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อหาผู้ที่ทำให้เอกสารลับรั่วไหล โดยในขณะนี้การสอบสวนข้อเท็จจริงโดยคณะกรรมการสอบสวนฯ ดำเนินการเสร็จแล้ว แต่ฝ่ายวินัยมีความเห็นว่าควรมีการสอบสวนเพิ่มเติม และขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่เพื่อลงนามเสนอคณะกรรมการสอบสวนฯ ในการสอบสวนเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมูลเหตุให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๔๓๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ และที่ ๕๑๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ พร้อมรายงานผลการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าว จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๔๓๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงสอบสวนเสร็จแล้ว แต่ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของฝ่ายวินัยเพื่อเสนอปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาลงนาม เช่นเดียวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๑๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ ดำเนินการเสร็จแล้ว แต่อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่เพื่อลงนามเสนอคณะกรรมการสอบสวนฯ ในการสอบสวนเพิ่มเติมตามข้อเสนอของฝ่ายวินัย ดังนั้น กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงในขณะนี้จึงถือว่ายังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในชั้นนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับใบลาออก และหนังสือรับรองการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรบ้านบัวแดง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงนางสาว ส. ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลปทุมรัตต์ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. ใบลาออกของนาย ก. ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลปทุมรัตต์

๒. ใบรับรองการปฏิบัติงานของนาย ก. ที่นายกเทศมนตรีตำบลปทุมรัตต์ รับรองเพื่อเข้ารับราชการอีกครั้งทั้งหมด โดยผู้อุทธรณ์จะนำไปตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เทศบาลตำบลปทุมรัตต์มีหนังสือ ที่ รอ ๕๒๙๐๑/๗๖๘ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลปทุมรัตต์ได้จัดส่งมาแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่า นาย ก. อดีตปลัดเทศบาลตำบลปทุมรัตต์ ซึ่งได้ลาออกจากราชการไปแล้ว เคยถูกร้องเรียนเรื่องการทุจริตในเทศบาลตำบลปทุมรัตต์หลายเรื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ - ปัจจุบัน โดยเรื่องยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และรอลงอาญาอยู่หลายคดี ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่านาย ก. จะกลับเข้ารับราชการอีกครั้ง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปร้องเรียน และร้องคัดค้านการกลับเข้ารับราชการของนาย ก. ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของเทศบาลตำบลปทุมรัตต์ เงินภาษีของประชาชนและบ้านเมือง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้แทนเทศบาลตำบลปทุมรัตต์ได้ชี้แจงด้วยวาจาว่า นาย ก. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลปทุมรัตต์ ในปี ๒๕๔๘ เคยถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรณีตรวจรับงานจ้างไม่ถูกต้อง และจัดซื้อจัดจ้างพัสดุครุภัณฑ์ตามโครงการส่งเสริมกลุ่มอาชีพไม่โปร่งใส จึงถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ต่อมานาย ก. ได้ขอลาออกจากราชการเพื่อไปศึกษาต่อต่างประเทศ และปัจจุบันได้กลับเข้ารับราชการที่จังหวัดกาฬสินธุ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ทั้งสองรายการนั้น แม้จะไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ และไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) ดังนั้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลปทุมรัตต์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการให้ไปช่วยราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน

๒. เอกสารเกี่ยวกับการให้ไปช่วยราชการของผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างมีบันทึก ที่ สพ ๗๘๖๐๑/- ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และรายการที่ ๒ สำเนาหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ สพ ๗๘๖๐๑/๕๕๕ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอความเห็นชอบให้พนักงานส่วนตำบลประจำจังหวัดสุพรรณบุรี (เว้นแต่เอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยของหนังสือดังกล่าว) และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่ง ที่ ๑๑๘๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีอดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างและประชาชนจำนวนประมาณ ๕๐๐ คน ร่วมกันยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่ภายใน ๗ วัน โดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์มีความขัดแย้งกับผู้บริหารซึ่งไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ และตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน มีโครงการพัฒนาพื้นที่ประมาณ ๖ โครงการ ไม่สามารถนำเงินออกมาพัฒนาได้ ผลการสอบสวน

คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัย กรณีทำเงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสม จำนวน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท โดยไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดโครงการต่างๆ ตลอดจนความเห็นที่ทำให้ไม่อาจดำเนินโครงการนั้นได้ว่าเป็นเพราะสาเหตุใด อีกทั้งมีการร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์วางตัวไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ มีความขัดแย้งกับผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง องค์การฯ จึงมีคำสั่งที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่การสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงได้ เนื่องจากประธานและกรรมการสอบสวนขอลาออก องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างจึงได้ยกเลิกคำสั่ง ที่ ๗๔/๒๕๕๓ และมีคำสั่ง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง และในระหว่างที่มีการสอบสวน องค์การฯ ได้ดำเนินเรื่องเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการที่สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี (ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี) เป็นการชั่วคราว

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างได้พิจารณาคำขอและมีคำสั่งดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย ซึ่งประกอบด้วย (๑) หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างที่มีถึงหน่วยงานและบุคคล เพื่อขอความอนุเคราะห์และทาบทามบุคคลเพื่อเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัย (๒) หนังสือตอบจากหน่วยงานและบุคคล ซึ่งมีทั้งการตอบรับและปฏิเสธ รวมทั้งหนังสือขอลาออกของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนวินัย และ (๓) คำสั่ง ที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและคำสั่ง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างเปิดเผยคำสั่ง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ตาม (๓) แก่ผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม (๑) และ (๒) โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๒ เอกสารเกี่ยวกับการให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการ ซึ่งประกอบด้วย (๑) หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างที่มีถึงอำเภอด่านช้าง และประธาน ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี ขอให้พิจารณาเรื่องการให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา (๒) การตรวจสอบข้อเท็จจริงของฝ่ายเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรีและอำเภอด่านช้าง เกี่ยวกับการขอให้ไปช่วยราชการดังกล่าว เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี (๓) หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรีถึงอำเภอด่านช้าง แจ้งข้อพิจารณาและมติ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี และ (๔) คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างให้ผู้อุทธรณ์ไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำเนาหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ที่ สพ ๗๘๖๐๑/๕๕๕ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอความเห็นชอบให้พนักงานส่วนตำบลประจำ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี ตาม (๑) โดยไม่ส่งเอกสารประกอบแก่ผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม (๒) (๓) และ (๔) โดยให้เหตุผลเช่นเดียวกับการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างที่มีถึงหน่วยงานและบุคคลเพื่อทาบทามให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัย และหนังสือตอบจากหน่วยงานและบุคคลดังกล่าว ตลอดจนหนังสือขอลาออกของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนวินัยตาม (๑) และ (๒) นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอันมีลักษณะเป็นการดำเนินงานภายในของเจ้าหน้าที่ ซึ่งผลที่ได้จากการดำเนินงานดังกล่าว คือ การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารบางส่วนในกระบวนการดังกล่าวเป็นความเห็น

หรือเหตุในการขอลาออกจากการเป็นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงอันเป็นเรื่องส่วนบุคคล อีกทั้งบางส่วนมีเนื้อหาที่หากเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนได้ เมื่อการสอบสวนทางวินัยยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงนั้น เหมาะสมแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างส่งให้อำเภอด่านช้าง และ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อประกอบการพิจารณาขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการเป็นการชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนวินัย และการตรวจสอบข้อเท็จจริงของฝ่ายเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี และอำเภอด่านช้างเกี่ยวกับการขอให้ไปช่วยราชการนั้น มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการสอบสวนวินัยยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ จึงเห็นชอบด้วย อย่างไรก็ดี เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเฉพาะมติ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการ และคำสั่งองค์การฯ ที่ให้ผู้อุทธรณ์ไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นข้อมูลข่าวสารที่สมควรเปิดเผยให้ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. มติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรีที่เห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการ

๒. คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างที่ให้ผู้อุทธรณ์ไปประจำสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทั้งหมด พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างมีบันทึก ที่ สพ ๗๘๖๐๑/- ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากยังอยู่ระหว่างการสอบสวน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่ง ที่ ๑๑๘๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีอดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างและประชาชนจำนวนประมาณ ๕๐๐ คน ร่วมกันยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่ภายใน ๗ วัน โดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์มีความขัดแย้งกับผู้บริหารซึ่งไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ และตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน มีโครงการพัฒนาพื้นที่ประมาณ ๖ โครงการ ไม่สามารถนำเงินออกมาพัฒนาได้ ผลการสอบสวนคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัย กรณีทำเงินงบประมาณตกเป็นเงินสะสม จำนวน ๔๑,๑๐๖,๖๖๓.๘๕ บาท โดยไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดโครงการต่างๆ ตลอดจนความเห็นที่ทำให้ไม่อาจดำเนินโครงการนั้นได้ว่าเป็นเพราะสาเหตุใด อีกทั้งมีการร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์วางตัวไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ มีความขัดแย้งกับผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง องค์การฯ จึงมีคำสั่งที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่การสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าว

ไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงได้ เนื่องจากประธานและกรรมการสอบสวนขอลาออก องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างจึงได้ยกเลิกคำสั่ง ที่ ๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และมีคำสั่ง ที่ ๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมีบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทั้งหมด แต่องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์นั้นยังอยู่ในกระบวนการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเกี่ยวกับรายงานการสอบหาข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบหาข้อเท็จจริงและผลการพิจารณาลงมติของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่ ๑๐๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๓/๑๒๔๘ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนเรื่องนี้มีการกล่าวอ้างและพาดพิงถึงบุคคลที่สาม หากมีการเผยแพร่อาจเป็นการไม่เหมาะสม มหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถส่งมอบสำเนาเอกสารเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ เว้นแต่มีคำสั่งศาล และหรือหมายศาลขอให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งเป็นอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีได้รับมอบหมายให้สอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย ๑ แก่นักศึกษาโปรแกรมนิติศาสตร์ ในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๒ ในการสอบนางสาว ก. นักศึกษาที่ได้เรียนวิชานี้กับผู้อุทธรณ์ ไม่เห็นด้วยกับการประเมินผล (ตัดเกรด) ของผู้อุทธรณ์ จึงได้ทำเรื่องร้องเรียนต่อมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง ที่ ๑๐๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผลการสอบหาข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่านางสาว ก. ผู้ร้องเรียน คาดคะเนหรือประมาณการเกี่ยวกับการวัดผลของผู้สอนว่าตนสมควรได้เกรดอะไรซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง มหาวิทยาลัยจึงได้แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบและยุติเรื่องเรียบร้อยแล้ว นางสาว ก. ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของมหาวิทยาลัย จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางในคดีหมายเลขดำ ที่ ๑๙๒๕/๕๓

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๓/๑๖๑๓ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่ากรณีนี้มีการสอบสวนผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ทั้งผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง อาจารย์ท่านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีการสอบปากคำนักศึกษาที่เรียนร่วมกัน จำนวน ๑๒ คน และในบันทึกของผู้ที่ถูกเชิญตัวมาสอบปากคำมีการกล่าวอ้างถึงบุคคลที่สามในหลายประเด็น

ซึ่งหากเปิดเผยออกไปแล้วอาจจะเกิดความเสียหายและอาจนำไปสู่กรณีพิพาทได้ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ได้ให้ปากคำเกี่ยวกับเรื่องนี้

ในส่วนผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้รับการประสานด้วยวาจาว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายงานการสอบหาข้อเท็จจริงที่ปรากฏการลงนามของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง จำนวน ๕ คน โดยผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาล อันสืบเนื่องมาจากที่ผู้อุทธรณ์ถูกนางสาว ก. ผู้ร้องเรียนฟ้องเป็นจำเลยที่ ๓ ต่อศาลปกครองกลาง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และจากการตรวจดูรายงานการสอบหาข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ ผู้ร้องเรียน และนักศึกษา โดยการให้ถ้อยคำในส่วนของนักศึกษานั้นได้ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย ๑ ที่ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น การเปิดเผยจึงไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการให้ถ้อยคำของผู้ร้องเรียนซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าเป็นใคร แม้จะมีข้อความที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์และมีการพาดพิงถึงบุคคลอื่นอยู่ด้วยก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนและเป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง จึงถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารตามคำขอ สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเกี่ยวกับคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอสำเนาคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ของข้าราชการสังกัดกองกิจการนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีหนังสือ ที่ กจ ๔๒๕๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ได้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้อุทธรณ์เฉพาะราย เนื่องจากข้อมูลการเลื่อนขั้นเงินเดือนรายอื่น ตามความในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือว่าด้วยการบริหารงานบุคคลข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๑๕ แห่งประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณของพนักงานมหาวิทยาลัยถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยไม่สามารถให้ได้ตามที่ขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอสำเนาคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ของข้าราชการสังกัดกองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมีหนังสือที่ กจ ๔๒๕๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ได้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้อุทธรณ์เฉพาะราย เนื่องจากข้อมูลการเลื่อนขั้นเงินเดือนรายอื่น ตามความในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือว่าด้วยการบริหารงานบุคคลข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๑๕ แห่งประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณของพนักงานมหาวิทยาลัยถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยไม่สามารถให้ได้ตามที่ขอ ผู้อุทธรณ์เห็นว่ามหาวิทยาลัยได้ส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑ และคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ครั้งที่ ๒ ซึ่งเป็นข้อมูลเอกสารที่ซ้ำกับเอกสารเดิมและไม่ถูกต้องครบถ้วนให้ผู้อุทธรณ์และผู้อุทธรณ์ได้รับมาแล้วนั้น

มหาวิทยาลัยมีเจตนาไม่ส่งคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒ เฉพาะรายผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๕/๓๒๔๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่า ได้นำส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑ และคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒ เฉพาะรายผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งคำสั่งดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตรงตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนาคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๑ และคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒ เฉพาะรายผู้อุทธรณ์ที่มหาวิทยาลัยส่งไปให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการฯ ได้รับฟังคำชี้แจงของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือและผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น เป็นข้อมูลเดียวกับที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้นำส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเกี่ยวกับการสนับสนุนให้คณาจารย์ไปนำเสนอผลงานในต่างประเทศ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ว่าผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีความประสงค์ขอใช้สิทธิเข้าตรวจดู และขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

๒. เอกสารการขออนุญาตไปนำเสนอผลงานวิชาการในการประชุมวิชาการ Worldwide Forum on Education and Culture ครั้งที่ ๘ และ ๙ ณ ประเทศสาธารณรัฐอิตาลี และหลักฐานประกอบการพิจารณาการขออนุญาตดังกล่าวทั้งหมดของผู้อุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ต่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔

๓. เอกสารการขออนุญาตไปนำเสนอผลงานวิชาการในการประชุมวิชาการ Worldwide Forum on Education and Culture ครั้งที่ ๘ และ ๙ ณ ประเทศสาธารณรัฐอิตาลี และหลักฐานประกอบการพิจารณาการขออนุญาตดังกล่าวทั้งหมดของนางสาว ม. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ที่ได้ยื่นไว้ต่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔

๔. เอกสารการขออนุญาตไปนำเสนอผลงานวิชาการในการประชุมวิชาการ International Development Informatics Association (IDIA) ครั้งที่ ๔ ณ ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ และหลักฐานประกอบการพิจารณาการขออนุญาตดังกล่าวทั้งหมดของนางสาว ก. รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ที่ได้ยื่นไว้ต่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในปีงบประมาณ ๒๕๕๔

๕. รายงานการประชุม ข้อวินิจฉัย มติที่ประชุม คำสั่ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อ ๑ - ๔

๖. รายชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิผู้อ่านผลงานวิชาการในข้อ ๒ - ๔ รวมทั้งความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสรุปของผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว

กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าสามารถให้สำเนาเอกสารต่างๆ ได้ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

๒. เอกสารขออนุญาตไปนำเสนอผลงานวิชาการในการประชุมวิชาการ Worldwide Forum on Education and Culture ครั้งที่ ๘ และ ๙ ณ ประเทศสาธารณรัฐอิตาลีและหลักฐานประกอบการพิจารณาการขออนุญาตดังกล่าวทั้งหมดของผู้อุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ต่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔

๓. รายงานการประชุมครั้งที่นำเสนอเรื่องของผู้อุทธรณ์เข้าที่ประชุมสำหรับเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอรับทุนพัฒนาบุคลากรเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมประชุมเพื่อนำเสนอบทความทางวิชาการในการประชุมวิชาการ Worldwide Forum on Education and Culture ครั้งที่ ๘ และ ๙ ณ ประเทศสาธารณรัฐอิตาลี แต่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีคำสั่งไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ เพื่อนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้เปรียบเทียบหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติข้าราชการเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติและเสนอบทความทางวิชาการ ณ ต่างประเทศ แต่มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๒.๐๑/๓๖๒ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ชี้แจงว่า เหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลเพราะมีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น การพิจารณาคำขออนุญาตของผู้อุทธรณ์ไปนำเสนอผลงานทางวิชาการ ณ ต่างประเทศไม่ได้มีการคัดเลือกแข่งขันกับผู้อื่น แต่เป็นเรื่องเฉพาะตัวของคุณภาพผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ การพิจารณาคำขออนุญาตและผลงานของผู้อื่นไม่มีผลต่อการพิจารณาคำขออนุญาตและผลงานของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้อื่นอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๕ เฉพาะครั้งที่นำเสนอเรื่องของผู้อุทธรณ์เข้าที่ประชุมมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชได้เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารการขออนุญาตไปนำเสนอผลงานวิชาการในการประชุมวิชาการ Worldwide Forum on Education and Culture ครั้งที่ ๘ และ ๙ ณ ประเทศสาธารณรัฐอิตาลี และหลักฐานประกอบการพิจารณาการขออนุญาตดังกล่าวทั้งหมดของนางสาว ม. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ที่ได้ยื่นไว้ต่อมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารการขออนุญาตไปนำเสนอผลงานวิชาการในการประชุมวิชาการ International Development Informatics Association (IDIA) ครั้งที่ ๔ ณ ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ และหลักฐานประกอบการพิจารณาการขออนุญาตดังกล่าวทั้งหมดของนางสาว ก. รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ที่ได้ยื่นไว้ต่อมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุมัติข้าราชการเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติและเสนอบทความทางวิชาการ ณ ต่างประเทศ

การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในส่วนนี้มีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย แต่ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นที่ใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติข้าราชการเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติและเสนอบทความทางวิชาการ ณ ต่างประเทศ จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้เช่นกัน การให้สำเนาในส่วนนี้อาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการพิจารณาโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายงานการประชุม ข้อวินิจฉัย มติที่ประชุม คำสั่ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องเฉพาะครั้งที่นำเสนอเรื่องของนางสาว ม. และนางสาว ก. เข้าที่ประชุม เห็นว่าเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้เพื่อจะทำให้มีการตรวจสอบได้ว่าการพิจารณาอนุมัติข้าราชการเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติและเสนอบทความทางวิชาการ ณ ต่างประเทศสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามระเบียบหรือไม่ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิผู้อ่านผลงานวิชาการของนางสาว ม. และนางสาว ก. รวมทั้งความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสรุปของผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเห็นว่า เมื่อการพิจารณาอนุมัติข้าราชการเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติและเสนอบทความทางวิชาการ ณ ต่างประเทศเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาอนุมัติข้าราชการเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติและเสนอบทความทางวิชาการ ณ ต่างประเทศ แต่การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ และทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ สำหรับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการพิจารณาอนุมัติข้าราชการเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติและเสนอบทความทางวิชาการ ณ ต่างประเทศโดยให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และ ๖ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรหมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอหนองแซง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียนของบุคคลที่ร้องเรียนคัดค้านคุณสมบัติ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ ที่มีถึงนายอำเภอหนองแซงทุกฉบับ รวมถึงหนังสือตอบผู้ร้องเรียนของนายอำเภอทุกฉบับ

๒. รายงานของนายอำเภอหนองแซง ที่มีถึงผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น เกี่ยวกับหนังสือการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ทุกฉบับ

๓. คำสั่งของนายอำเภอหนองแซงที่แต่งตั้งกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ ทุกครั้ง รวมทั้งรายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ทุกครั้ง และบันทึกความเห็นของนายอำเภอหนองแซงที่พิจารณาเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย หรือไม่มีความเห็นเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบคุณสมบัติของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ

อำเภอหนองแซงมีหนังสือ ที่ สบ ๐๔๑๗/๑๖๐๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เอกสารบางฉบับไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ เอกสารบางฉบับเกี่ยวข้อง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุรายละเอียดว่าเกี่ยวข้องกับเอกสารแต่ละฉบับในขั้นตอนใด จึงไม่สามารถดำเนินการให้ได้ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสิทธิในการขอถ่ายเอกสารแต่อย่างใด เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล กรณีที่ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าเอกสารฉบับใดเกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดี ศาลจะมีหมายเรียกมาที่อำเภอหนองแซงโดยตรง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่อำเภอหนองแซงได้จัดส่งมาแล้ว สรุปได้ความว่า อำเภอหนองแซงได้ประกาศให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน บ้านชุมชนตลาดหนองแซง หมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี ในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยมีผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จำนวน ๒ คน คือ นาย ว. และนาง อ.

ในช่วงก่อนการเลือกผู้ใหญ่บ้าน จังหวัดสระบุรี และอำเภอหนองแซง ได้รับการร้องเรียนว่าผู้สมัครทั้ง ๒ รายย้ายคนเข้าไปในพื้นที่หมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ เพื่อหวังผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง

อำเภอหนองแซงจึงเลื่อนวันเลือกผู้ใหญ่บ้านออกไปในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และอำเภอหนองแซงได้เรียกผู้สมัครทั้งสองรายเข้าพบเพื่อไกล่เกลี่ยและยุติเรื่องร้องเรียน ผู้สมัครทั้งสองรายได้ทำบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โดยทั้งสองฝ่ายยอมรับว่าได้ย้ายชื่อบุคคลเข้าไปในพื้นที่หมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ เพื่อหวังผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

ต่อมาอำเภอหนองแซงมีคำสั่ง ที่ ๑๙๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๓ คน และตัวแทนชาวบ้าน ๕ คน ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ และเป็นตัวแทนชาวบ้าน คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้ประชุมกันทั้งหมด ๓ ครั้ง ซึ่งในการประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ กรรมการจำนวน ๕ คน เห็นว่าผู้สมัครทั้งสองรายขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดว่า ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริตหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม และที่ประชุมให้เลขานุการเสนอผลการพิจารณาต่อนายอำเภอ

นายอำเภอหนองแซงเห็นว่าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๐ กำหนดว่า กรณีมีการกล่าวหาว่าผู้สมัครคนใดขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้สมัครรับทราบและให้ผู้สมัครได้มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงและนำหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายดังกล่าว

การประชุมครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ได้เชิญผู้สมัครทั้งสองรายไปชี้แจงข้อกล่าวหา แต่ผู้สมัครทั้งสองรายไม่สามารถชี้แจงข้อกล่าวหาและหาพยานหลักฐานเข้าชี้แจงได้ ตลอดจนเกิดเหตุวุ่นวายจากราษฎรที่ร่วมเข้ารับฟังคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ จึงให้ผู้สมัครทั้งสองรายส่งพยานหลักฐานให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ เพื่อพิจารณาต่อไป

การประชุมครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้พิจารณาพยานหลักฐานที่ผู้สมัครทั้งสองรายส่งมา และมีความเห็นว่าควรให้มีผู้มีความรู้ ความสามารถเชี่ยวชาญในเรื่องของกฎหมายมาเป็นผู้ดำเนินการพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครต่อไป

ต่อมาจังหวัดสระบุรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สบ ๐๐๑๗/๑๔๐๖๖ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ หารือไปยังกรมการปกครองถึงแนวทางการปฏิบัติ กรณีมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ อำเภอหนองแซง ทำการย้ายราษฎรเข้ามาเพื่อหวังผลในการเลือกผู้ใหญ่บ้าน และมีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านทำให้ไม่สามารถดำเนินการเลือกผู้ใหญ่บ้านได้ตามกำหนด ในระหว่างรอการตอบข้อหารือจากกรมการปกครองอำเภอหนองแซงได้ขอเลื่อนการเลือกผู้ใหญ่บ้านออกไปในวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓

กรมการปกครองมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๕๖๑๖ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๓ ตอบข้อหารือในประเด็นการย้ายราษฎร สรุปได้ว่า ไม่มีบทบัญญัติใดบัญญัติว่า การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด หรือห้ามมิให้กระทำแต่อย่างใด ข้อตกลงในบันทึกฉบับดังกล่าวจึงยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นการทุจริต หรือเป็นการเสื่อมเสียในทางศีลธรรมได้

อำเภอหนองแซงจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ อีกครั้ง การประชุมในครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ มีกรรมการเข้าร่วมประชุมจำนวน ๖ คน กรรมการจำนวน ๓ คน เห็นว่าผู้สมัครทั้งสองรายมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ส่วนกรรมการอีก ๓ คน ซึ่งรวมประธานกรรมการ เห็นว่าผู้สมัครทั้งสองรายมีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้าม เนื่องจากคะแนนเสียงเท่ากัน ประธานกรรมการจึงออกเสียงเพิ่มอีก ๑ เสียง โดยเห็นว่า ผู้สมัครทั้งสองรายมีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้าม

ภายหลังจากประชุมดังกล่าวมีผู้ร้องเรียนอีกจำนวนมาก โดยเฉพาะในประเด็นที่ประธานกรรมการมีการออกเสียง ๒ ครั้ง จึงทำให้อำเภอหนองแซงต้องเลื่อนการเลือกผู้ใหญ่บ้านออกไปอีกเป็นวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ และอำเภอได้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ที่เป็นตัวแทนชาวบ้านมีไม่ครบ ๔ คน และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบไม่ได้ดำเนินการให้ครบทุกขั้นตอนก่อนมีคำสั่งดังกล่าว และมีคำสั่ง ที่ ๑๘๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ชุดใหม่แทนชุดเดิม โดยคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้ประชุมในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้สมัครทั้งสองรายมีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ต่อมาในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันเลือกผู้ใหญ่บ้าน ปรากฏว่านาง อ. ผู้สมัครหมายเลข ๒ เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน

ผู้อุทธรณ์เห็นว่ากระบวนการเลือกผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านมีการกระทำผิดกฎหมาย จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังอำเภอหนองแซง แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การเลือกผู้ใหญ่บ้าน บ้านชุมชนตลาดหนองแซง หมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซ มีการร้องเรียนจำนวนมากและเป็นที่สนใจของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของอำเภอหนองแซง และจากการตรวจดูข้อมูลข่าวสารทั้งหมด เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรในพื้นที่หมู่ ๗ ตำบลหนองควายโซได้ เว้นแต่ชื่อผู้ร้องเรียน ที่การเปิดเผยอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอหนองแซงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ชื่อผู้ร้องเรียนและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกนาย อ. กับพวก ตามหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ส่งถึงกรุงเทพมหานคร

๒. หนังสือของกรุงเทพมหานครทุกฉบับที่มีถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนและความคืบหน้าของกรุงเทพมหานครต่อการสอบสวน กรณีนาย อ. กับพวก

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของกรุงเทพมหานคร และสรุปพยานหลักฐาน รวมไปถึงคำให้การพยานต่างๆ ในท้องสำนวน และผลการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง และผลการพิจารณาทางวินัย

สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๓๑๒๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากสำนวนการสอบสวนเรื่องดังกล่าวมีประเด็นข้อกล่าวหา และข้อกฎหมายหลายประเด็น มีพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย จึงต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ร้องเรียนเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร นาย อ. กับพวก ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๒๓๙๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติให้ส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัย ตามประกาศ

คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ข้อ ๖

กรุงเทพมหานครเมื่อได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีมูลความผิดทางวินัยให้กรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยต่อไป กรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ได้มีการชี้มูลความผิด หรือสอบสวนใดๆ ต่อข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ กรุงเทพมหานครจึงได้มีคำสั่งที่ กท ๑๗๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้นมาตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร นาย อ. กับพวก ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวมายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในครั้งนั้นผู้แทนกรุงเทพมหานครชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ว่า เมื่อกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้นมาตรวจสอบเรื่องร้องเรียนนี้ ต่อมาในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนต่อปลัดกรุงเทพมหานคร โดยในขณะนั้นเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงมีประเด็นข้อกล่าวหาและข้อกฎหมายหลายประเด็น มีพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย จึงต้องใช้เวลาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๙๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ พิจารณาเห็นว่ากรุงเทพมหานครอยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการดำเนินการของกรุงเทพมหานครล่าช้าเกินสมควร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นการตัดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ต่อกรุงเทพมหานครได้อีกเมื่อกรุงเทพมหานครยังคงพิจารณาเรื่องนี้ล่าช้าต่อไป

ต่อมาในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร นาย อ. กับพวกอีกครั้ง แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๔๒๓๖ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และยังไม่ได้มีการรายงานการสอบสวนให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทราบ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ในส่วนที่เป็นสรุปพยานหลักฐาน รวมไปถึงคำให้การพยานต่างๆ ในท้องสำนวน ผลการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริง และผลการพิจารณาทางวินัย เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๙๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ให้ยกอุทธรณ์ เนื่องจากกรุงเทพมหานครอยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

ในปัจจุบันสำนักปลัดกรุงเทพมหานครก็ยังคงพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวแม้จะล่าช้ามากเกินสมควรแต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้ ผู้อุทธรณ์อาจได้รับข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมบูรณ์หรือครบถ้วนถูกต้องเพราะอาจมีการเปลี่ยนแปลงประเด็นในการพิจารณาที่สำคัญได้ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แม้สำนักปลัดกรุงเทพมหานครยังไม่ได้มีการรายงานการสอบสวนให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทราบ แต่สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีการแจ้งการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทราบ ตามหนังสือกรุงเทพมหานคร ลับ ด่วน ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรุงเทพมหานครมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๑๗๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการนี้เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่แม้เปิดเผยก็ไม่มีผลกระทบต่อการสอบสวนข้อเท็จจริงและไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือกรุงเทพมหานคร ลับ ด่วน ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๑๙ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๑ และรายการที่ ๓ เฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ที่ ๑๗๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ แก่ผู้อุทธรณ์ นอกนั้นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักการโยธา กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับแผนผังแบบแปลนการก่อสร้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ และนาย ว. มีที่ดินซึ่งตั้งอยู่ในซอยสหกรณ์ ๓ ถนนนาคนิวาส เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างอาคารของนาย ว. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการเขตลาดพร้าว ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาแผนผังแบบแปลนการก่อสร้างอาคารดังกล่าว ตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๑๐/๒๕๕๒

สำนักงานเขตลาดพร้าวส่งเรื่องให้สำนักการโยธา กรุงเทพมหานครพิจารณา ในฐานะผู้ออกใบอนุญาตเลขที่ ๑๑๐/๒๕๕๒ ซึ่งสำนักการโยธาได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ. ๒๖๑๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอถือเป็นลิขสิทธิ์ที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๕ (๒) จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีที่ดินติดกับสถานที่ก่อสร้างอาคารที่พักอาศัย ๕ ชั้น ของนาย ว. เห็นว่าตนได้รับผลกระทบจากการก่อสร้าง จึงขอข้อมูลข่าวสารแผนผังแบบแปลนการก่อสร้างอาคารดังกล่าว แต่สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า แบบแปลนการก่อสร้างอาคารเป็นงานประเภทศิลปกรรมที่ต้องใช้สติปัญญาความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะสร้างสรรค์ออกแบบงานขึ้น จึงเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และเจ้าของลิขสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวมีสิทธิที่จะอนุญาตให้เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยไว้โดยเฉพาะ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๖๘/๒๕๔๕ ได้วินิจฉัยว่าแบบแปลนอาคารพร้อมรายละเอียดประกอบได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้แบบแปลนการก่อสร้างอาคารจะเป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๖๘/๒๕๔๕ วินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนอาคารก็ตาม แต่คำวินิจฉัยดังกล่าวมีข้อเท็จจริงที่แตกต่างไปจากอุทธรณ์นี้ แบบแปลนการก่อสร้างอาคารเป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารซึ่งรวมไปถึงแบบแปลนการก่อสร้างอาคารด้วย เพื่อตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยของอาคารได้ นอกจากนั้น ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังได้บัญญัติให้สิทธิแก่บุคคลผู้มีที่ดินใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการก่อสร้างฟ้องคดีได้ ในกรณีที่ความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินได้รับการกระทบกระเทือนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ อาคารที่ก่อสร้างเป็นอาคารที่พักอาศัย ๕ ชั้น แต่ละชั้นประกอบด้วยห้องพักจำนวนหนึ่ง ซึ่งคาดหมายได้ว่าเจ้าของอาคารน่าจะมีเจตนาให้บุคคลอื่นเช่าพักอาศัยหรือทำประโยชน์ ไม่น่าจะมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นที่พักส่วนบุคคลของตนเอง อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีที่ดินใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการก่อสร้างและได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวิศวกรรมที่มีรายการคำนวณซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้องใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น และข้อมูลข่าวสารในส่วนโครงสร้างภายในอาคารซึ่งเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิของเจ้าของผลงานโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบแปลนการก่อสร้างอาคาร ได้แก่ แผนที่ที่ตั้งของที่ดิน แผนผังบริเวณและภาพภายนอกอาคารทั้งหมด โดยปกปิดข้อความเฉพาะส่วนที่เป็นรายการคำนวณ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนโครงสร้างภายในอาคารไม่ให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

ผู้อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอหนังสือร้องเรียนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับไว้พิจารณาเป็นเรื่องร้องเรียนที่ ๑๖๘๗/๕๒ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๘/๑๙๒๑ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ตรวจการแผ่นดิน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว การให้หรือการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน ได้แก่ ชื่อของผู้ร้องเรียนและสำเนาหนังสือร้องเรียนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ผู้ร้องเรียนหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนต่อผู้อื่น โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนและข้อความในส่วนที่สามารถระบุตัวตนของผู้ร้องเรียนได้ สำหรับหลักฐานประกอบการร้องเรียน ได้แก่ สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าขยะมูลฝอย พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือมีเหตุเข้าข้อยกเว้นมิให้เปิดเผย จึงอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ได้ถูกกล่าวหาจากผู้ร้องเรียนซึ่งร้องเรียนไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามเรื่องร้องเรียน ที่ ๑๖๘๙/๕๒ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์กระทำการทุจริตในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชาแล้ว และกรณีดังกล่าวก็ได้รับการตรวจสอบจาก

คณะกรรมการตรวจสอบของจังหวัดปราจีนบุรี ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มิได้กระทำการทุจริตแต่อย่างใด การร้องเรียนดังกล่าวสร้างความเสียหายต่อชื่อเสียง และทำให้เพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้บังคับบัญชาเข้าใจผิดผู้อุทธรณ์ เพราะหนังสือร้องเรียนดังกล่าวได้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ตลอดจนกล่าวอ้างพฤติการณ์ในการกระทำการทุจริตว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำการทุจริตอย่างไร เมื่อใด ซึ่งการกล่าวอ้างดังกล่าวนั้นได้รับการตรวจสอบจากคณะกรรมการในระดับจังหวัดแล้ว ปรากฏว่าไม่เป็นความจริง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเรื่องปกติเป็นสิทธิอันพึงกระทำได้ แต่การร้องเรียนไม่ควรเป็นลักษณะของการใส่ร้ายกลั่นแกล้ง การร้องเรียนดังกล่าวได้ระบุชื่อผู้อุทธรณ์ หรือพาดพิงบุคคลที่สาม ดังนั้น การร้องเรียนดังกล่าวจึงเข้าข่ายความผิดกฎหมายอาญา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอหนังสือร้องเรียนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับไว้พิจารณาเป็นเรื่องร้องเรียน ที่ ๑๖๘๙/๕๒ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อและข้อความในส่วนที่สามารถระบุตัวตนของผู้ร้องเรียนได้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ที่ ผผ ๐๗/๓๑ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการฯ ว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดิน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของผู้ขอข้อมูลประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน ได้แก่ ชื่อของผู้ร้องเรียน และสำเนาหนังสือร้องเรียนจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ผู้ร้องเรียนหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในเรื่องนี้ผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนต่อบุคคลอื่น จึงอนุญาตให้เปิดเผยสำเนาหนังสือร้องเรียนโดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนและข้อความในส่วนที่สามารถระบุตัวตนของผู้ร้องเรียนได้ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลในส่วนของเอกสารประกอบการร้องเรียน คือ สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าขยะมูลฝอย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ชื่อผู้ร้องเรียนและข้อความที่ทำให้ทราบชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือร้องเรียนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับไว้พิจารณาเป็นการร้องเรียนการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยอาจจะทำให้ไม่มีผู้ให้ข้อมูลหรือเบาะแสแก่ทางราชการเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการจังหวัดแพร่ ถูกกล่าวหาว่าทุจริตในการสอบแก้ตัววิชา BM 711 ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. รายงานการพบทุจริตการสอบและพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบสาขาวิทยบริการจังหวัดแพร่ตรวจพบในวันสอบ และรายงานเสนอพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์ทุจริตในการสอบแก้ตัววิชา BM 711

๒. รายงานข้อเท็จจริงและบันทึกคำให้การของเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบ ในวันควบคุมการสอบแก้ตัววิชา BM 711

๓. สำนวนการสอบข้อเท็จจริงกรณีการทุจริตการสอบของผู้อุทธรณ์

๔. ผลการพิจารณาอุทธรณ์ผลการสอบ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๘.๑๔/๔๒๑๑ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาข้อร้องเรียนซึ่งต้องดำเนินการพิจารณาด้วยความรอบคอบ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๘.๑๔/๕๐๔๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงว่า กรณีการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ทุจริตการสอบแก้ตัววิชา BM 711 นั้น มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง ที่ ๒๒๗๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ปัจจุบันการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ โดยอยู่ระหว่างการสอบปากคำผู้ที่เกี่ยวข้อง และเร่งรัดให้อาจารย์ผู้สอนและผู้ตรวจข้อสอบตรวจกระดาษคำตอบของนักศึกษาทั้งหมดที่สอบวิชา BM 711 เพื่อทราบผลการตรวจข้อสอบ ทั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัยได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และการพิจารณาของมหาวิทยาลัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นระยะๆ ด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบข้อเท็จจริงกรณีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ทุจริตในการสอบยังอยู่ระหว่าง

การดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัยเกี่ยวกับการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนายช่างรังวัดที่ดินที่ไปทำการรังวัดสอบเขตที่ดินของนาง ก. จำนวน ๘ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ขอทราบกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงที่สำนักงานที่ดินได้ดำเนินการทั้งหมด ว่าได้มีการดำเนินการสอบสวนอย่างไร ถูกต้องตามหลักการของกระบวนการสอบสวนของทางราชการหรือไม่ เหตุใดจึงไม่ได้มีหนังสือเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ปากคำ

รายการที่ ๒ ขอทราบว่าสำนักงานที่ดินได้มีการเชิญบุคคลที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างไปให้ปากคำหรือไม่

รายการที่ ๓ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๔ คำให้การของพยานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

รายการที่ ๕ เอกสารเกี่ยวกับการสอบเขตรังวัดที่ดินแปลงพิพาทที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และเอกสารที่สำนักงานที่ดินเคยอ้างว่าเจ้าของที่ดินข้างเคียงได้ลงนามไม่คัดค้านในวันที่เข้าทำการสอบเขตรังวัดที่ดิน

รายการที่ ๖ ระเบียบที่กำหนดแนวทางปฏิบัติให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่ดิน (ไม่ใช่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด) สามารถเข้าไปทำการเคลื่อนย้ายหมุดโฉนดที่ดินหรือเครื่องหมายใดๆ ออกจากบริเวณที่เคยปักไว้ในวันที่นายช่างรังวัดได้เข้าไปทำการสอบเขตได้ เมื่อเจ้าของที่ดินที่ขอรังวัดได้ขอยกเลิกการสอบเขตที่ดิน ตามที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดได้เคยกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่สามารถทำได้ตามระเบียบ

รายการที่ ๗ สรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของเจ้าพนักงานผู้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๘ ความเห็นของผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่สั่งให้ยุติเรื่อง

สำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัยมีหนังสือ ที่ มค ๐๐๑๐๙.๐๖/๕๒๙๔ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน และการเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัย ได้รับคำร้องจากนาง ก. ว่าได้ทำสัญญาจะซื้อขายที่ดินกับผู้อุทธรณ์ โดยต้องโอนที่ดินให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามสัญญาจะซื้อขายภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผิดนัดจะต้องเสียค่าปรับจำนวนมาก จึงขอให้สำนักงานเร่งรัดการรังวัดที่ดินของนาง ก. ให้เสร็จเร็วขึ้นกว่าระยะเวลาตามปกติ ช่างรังวัดที่ดินจึงรีบดำเนินการตามคำร้องขอของนาง ก. เมื่อรังวัดที่ดินเสร็จแล้วผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านการรังวัดที่ดิน โดยอ้างว่าที่ดินแปลงดังกล่าวบางส่วนเป็นทางสาธารณะ และร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนายช่างรังวัดที่ดิน สำนักงานได้แต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องเรียนพร้อมทั้งแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่สำนักงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา สำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัยมีหนังสือ ที่ มค ๐๐๑๙.๐๖/๘๕๐๒ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่คู่กรณีในการรังวัดที่ดิน อีกทั้งการรายงานเรื่องการรังวัดที่ดิน การสั่งเรื่องการรังวัดที่ดิน ความเห็นของคณะทำงานสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นเป็นการเสนอความเห็นหรือคำแนะนำภายในของเจ้าพนักงาน และเพื่อเป็นการปกป้องและคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานผู้ให้ถ้อยคำตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ทำสัญญาจะซื้อขายที่ดินกับนาง ก. และได้รับแจ้งจากบุคคลที่รู้จักกันว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินรายก่อนนาง ก. ได้ยกที่ดินบางส่วนให้เป็นทางสาธารณะ ผู้อุทธรณ์เกรงว่าจะได้เนื้อที่ดินไม่ครบตามที่ระบุในสัญญา จึงแจ้งให้นาง ก. ทำเรื่องขอรังวัดสอบเขตที่ดินแปลงที่จะซื้อขาย โดยในวันที่ช่างรังวัดทำการรังวัดที่ดินนั้น ในเบื้องต้นเจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียงไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรองแนวเขตที่ดินพร้อมทั้งคัดค้านการรังวัดที่ดินด้วย ช่างรังวัดจึงย้ายหลักเขตที่ดินแปลงที่จะซื้อขายทำให้ที่ดินแปลงดังกล่าวมีจำนวนเนื้อที่น้อยลง เมื่อช่างรังวัดย้ายหลักเขตที่ดินแล้วเจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียงจึงยอมลงลายมือชื่อรับรองแนวเขตที่ดิน ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติงานของช่างรังวัดในการรังวัดสอบเขตที่ดินของนาง ก. ว่าปฏิบัติงานตามระเบียบการรังวัดหรือไม่และแจ้งด้วยว่าหลังจากนั้นช่างรังวัดก็ย้ายหลักเขตที่ดินกลับไปที่ตำแหน่งเดิม ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องนาง ก. ต่อศาลยุติธรรมเพื่อยกเลิกสัญญาจะซื้อขายที่ดินและเรียกเงินมัดจำคืนจากนาง ก. ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นสามารถพิสูจน์ให้ศาลเห็นได้ว่าที่ดินแปลงที่ผู้อุทธรณ์ทำสัญญาจะซื้อขายกับนาง ก. นั้นยังมีข้อพิพาทเรื่องแนวเขตที่ดิน

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัยชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า จากผลการรังวัดที่ดินของนาง ก. ไม่ปรากฏว่ามีทางสาธารณะตามข้อกล่าวอ้างของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด โดยเจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียงก็ยินยอมลงลายมือชื่อรับรองแนวเขตที่ดิน หลังจากผู้อุทธรณ์คัดค้านการรังวัดที่ดินแล้วนาง ก. ได้ขอยกเลิกการรังวัดดังกล่าว ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าช่างรังวัดทำการย้ายหลักเขตที่ดินนั้นไม่เป็นความจริงเนื่องจากช่างรังวัดไม่สามารถเคลื่อนย้ายหลักเขตที่ดินได้ เพราะจะมีผลกระทบต่อตำแหน่งของหลักเขตที่ดินแปลงข้างเคียง อีกทั้งสำนักงานก็มีแผนที่หลักซึ่งระบุตำแหน่งที่ดินแต่ละแปลงไว้โดยชัดเจน หากช่างรังวัดเคลื่อนย้ายหลักเขตที่ดินของนาง ก. ก็จะทำให้ตำแหน่งที่ดินไม่สอดคล้องกับแผนที่หลัก ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของช่างรังวัดที่ดินและมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ สำนักงานพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียโดยตรงและปัจจุบันผู้จะซื้อขายก็อยู่ระหว่างการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม เกรงว่าอาจมีการนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้อ้างอิงเป็นพยานในการฟ้องคดี จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อปกป้องพยานผู้ให้ถ้อยคำ

แต่หากผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะผลการรังวัดที่ดินก็สามารถเปิดเผยให้ได้ สาเหตุที่ผู้อุทธรณ์คัดค้านการรังวัดอาจเป็นเพราะผู้อุทธรณ์ไม่พอใจที่สำนักงานทำการรังวัดเสร็จเร็วเกินไปโดยใช้เวลาเพียงประมาณ ๒ เดือน ซึ่งตามปกติจะใช้เวลาประมาณ ๔ เดือน ทำให้นาง ก. สามารถโอนที่ดินให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ได้ค่าปรับฐานผิดสัญญาจากนาง ก. ทั้งนี้ สำนักงานมีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครองจำนวน ๕ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๓ ๔ ๕ ๗ และ ๘ แต่ไม่มีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครองจำนวน ๓ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑ ๒ และ ๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ไม่ใช่เรื่องที่คณะกรรมการฯ จะต้องวินิจฉัย เพราะเป็นการสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการฯ จึงไม่รับวินิจฉัย

๒) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน หากสำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัยเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

๔) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัย แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

๕) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่รวมอยู่ในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ซึ่งคณะกรรมการฯ วินิจฉัยให้เปิดเผยแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม สาขากันทรวิชัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดในรายการที่ ๔ และรายการที่ ๗ ที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น ให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๖ และไม่รับวินิจฉัยรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมอู่ทหารเรือเกี่ยวกับการจัดซื้อ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมอู่ทหารเรือ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์โดยนางสาว ส. ทนายความผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ท. จำกัด มีหนังสือที่ ลช. ๐๕๕/๒๕๕๓/ชค/สว ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงเจ้ากรมอู่ทหารเรือ ขอเอกสารการส่งมอบอะไหล่เครื่องไฟฟ้าของบริษัท อ. จำกัด รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

กรมอู่ทหารเรือมีหนังสือ ที่ กห ๐๕๒๑/๐๒๑ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งได้แก่ ใบส่งของบริษัท อ. จำกัด และสำเนาใบรับรองสินค้า (Certificate) ส่วนสำเนาใบนำเข้าสินค้า (Import Entry) และใบกำกับสินค้า (Invoice) เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแฟ้มเอกสารจัดซื้อในครั้งนี้ตั้งแต่ก่อนดำเนินการ เหตุผลความจำเป็นที่ต้องซื้ออะไหล่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจนถึงการรับมอบอะไหล่นั้น มีลักษณะเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์โดยนาย พ. ในนามบริษัท ท. จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมอู่ทหารเรือและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอความเป็นธรรมจากเจ้ากรมอู่ทหารเรือโดยขอให้ตรวจสอบการดำเนินการจัดซื้ออะไหล่เครื่องไฟฟ้า หมายเลข ๑ ของเรือหลวงสุรินทร์ จำนวน ๑๑๙ รายการ ที่จัดซื้อโดยวิธีพิเศษและดำเนินการล่าช้า รวมทั้งได้มีคำสั่งยกเลิกการจัดซื้ออะไหล่ในครั้งนี้ก่อนที่จะทำการรับมอบอะไหล่จากบริษัท อ. จำกัด และขอให้ดำเนินการทางวินัยและทางอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ลช. ๐๕๕/๒๕๕๓/ชค/สว ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงเจ้ากรมอู่ทหารเรือ ขอเอกสารส่งมอบอะไหล่เครื่องไฟฟ้าของบริษัท อ. จำกัด รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่กรมอู่ทหารเรือปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกรมอู่ทหารเรือที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ นาย พ. กรรมการผู้จัดการบริษัท ท. จำกัด ชี้แจงสรุปความไว้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ หนังสือรับรองสินค้าจากบริษัทผู้ผลิต หรือโรงงานผู้ผลิต หรือผู้แทนจำหน่ายของผู้ผลิตในต่างประเทศเพื่อตรวจสอบว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อุทธรณ์หรือไม่ และใบรายงานการตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของทางราชการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรมอู่ทหารเรือชี้แจงว่า กรมอู่ทหารเรือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากและไม่ระบุในคำขอให้ชัดเจนว่าต้องการข้อมูลข่าวสารอะไรบ้าง นอกจากนี้ ได้ชี้แจงว่าต้องการหนังสือรับรองสินค้าจากบริษัทผู้ผลิต หรือโรงงานผู้ผลิต หรือผู้แทนจำหน่ายของผู้ผลิตในต่างประเทศเพื่อไปตรวจสอบว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อุทธรณ์หรือไม่ กรมอู่ทหารเรือเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับใบรายงานการตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ กรมอู่ทหารเรือไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ หนังสือรับรองสินค้าจากบริษัทผู้ผลิต หรือโรงงานผู้ผลิต หรือผู้แทนจำหน่ายของผู้ผลิตในต่างประเทศ และใบรายงานการตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้ออะไหล่เครื่องไฟฟ้าของกรมอู่ทหารเรือที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องโปร่งใสและประชาชนสามารถตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมอู่ทหารเรือเปิดเผยหนังสือรับรองสินค้าจากบริษัทผู้ผลิตหรือโรงงานผู้ผลิต หรือผู้แทนจำหน่ายของผู้ผลิตในต่างประเทศและใบรายงานการตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดีเกี่ยวกับบันทึกเสนอความเห็นพร้อมคำสั่งของอธิบดีกรมบังคับคดี

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมบังคับคดี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมบังคับคดี ขอคัดถ่ายเอกสารเกี่ยวกับบันทึกปากคำของพยานทุกๆ ปาก พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการสอบสวนกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ ๑ ว่านางสาว ป. เป็นเจ้าของสำนวนซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายในการสอบสวนกิจการและทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์ แต่มิได้ทำการสอบสวนด้วยตนเองตามที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบแต่ให้ชายผู้หนึ่งสอบสวนแทนและเมื่อสอบสวนเสร็จนางสาว ป. ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารเหมือนกับนางสาว ป. สอบสวนด้วยตนเองแท้จริงแล้วมิได้เป็นเช่นนั้น ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย การสอบสวนเป็นโมฆะต้องสอบสวนใหม่ ในคดีล้มละลาย หมายเลขแดงที่ ล. ๒๗๓๐/๒๕๕๒ ระหว่างบริษัท บ. จำกัด โจทก์ ผู้อุทธรณ์กับพวก จำเลย

กรมบังคับคดีมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๕๐๑/๑๖๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กรมบังคับคดีได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้คัดถ่ายคำให้การพยาน (บันทึกถ้อยคำ) และเอกสารประกอบคำให้การเท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขออาจกระทบต่อส่วนได้เสียของบุคคลที่สาม เอกสารดังกล่าวจำต้องปิดทับชื่อหรือลบข้อมูลบางส่วนที่ทำให้รู้ตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นพยานตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารเกี่ยวกับบันทึกเสนอความเห็นต่ออธิบดีไม่อาจให้คัดถ่ายเอกสารได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมบังคับคดีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมบังคับคดีได้มีคำสั่งให้นาย ท. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบังคับคดีแพ่ง ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการสอบสวนกิจการและทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์ว่านางสาว ป. เป็นเจ้าของสำนวนซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายในการสอบสวนกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ ๑ แต่มิได้ทำการสอบสวนด้วยตนเองตามที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบแต่ให้

ชายผู้หนึ่งสอบสวนแทนและเมื่อสอบสวนเสร็จนางสาว ป. ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารเหมือนกับนางสาว ป. สอบสวนด้วยตนเองแท้จริงแล้วมิได้เป็นเช่นนั้น ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย การสอบสวนเป็นโมฆะต้องสอบสวนใหม่ ตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ในคดีล้มละลาย หมายเลขแดงที่ ล. ๒๗๓๐/๒๕๕๒ ระหว่างบริษัท บ. จำกัด เจ้าหนี้ ผู้เป็นโจทก์ ผู้อุทธรณ์กับพวกจำเลย ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่านางสาว ป. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยถูกต้องเห็นควรยุติเรื่องและได้มีบันทึกเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมบังคับคดี ที่สุดอธิบดีกรมบังคับคดีมีคำสั่งเห็นชอบให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ป. จึงต้องการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมบังคับคดี ขอคัดถ่ายเอกสารเกี่ยวกับบันทึกปากคำของพยานทุกๆ ปาก พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่กรมบังคับคดีปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมบังคับคดี ผู้อุทธรณ์ต้องการบันทึกรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมบังคับคดีพร้อมคำสั่งของอธิบดีกรมบังคับคดี จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมบังคับคดีพร้อมความเห็นของอธิบดีกรมบังคับคดี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่เพื่อเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นต่ออธิบดีกรมบังคับคดีเพื่อพิจารณาและสั่งการตามกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อเรื่องดังกล่าวได้พิจารณาสั่งการเป็นที่ยุติแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ควรมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมบังคับคดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเกี่ยวกับชื่อนักศึกษาที่ร้องเรียนและหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอทราบชื่อนักศึกษาที่ร้องเรียนและหนังสือร้องเรียนตามหนังสือ ที่ ๓๓๕๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติการณ์ทุบและตีนักศึกษาในระหว่างการสอนรายวิชา ๔๖๑๒๒๓ Assembly Language รายวิชา ๔๖๑๑๒๑ Fundamental of Programming และรายวิชา ๔๖๒๑๒๓ Computer Organization and Assermbly Language ซึ่งเป็นการทุบตีในชั่วโมงการปฏิบัติการหรือการสอบปฏิบัติที่ต้องลงมือดำเนินการ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๑ เพื่อจะได้หาพยานแวดล้อมในสถานการณ์ที่ถูกกล่าวหา

กองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์มีหนังสือ ที่ กจ ๓๐๔๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่านักศึกษาได้มีการจัดทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลเอกสารร้องเรียน จึงแจ้งให้ทราบว่าไม่สามารถนำส่งเอกสารหนังสือร้องเรียนให้ได้ตามความประสงค์ เนื่องจากหนังสือร้องเรียนดังกล่าวถือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้รับหนังสือร้องเรียนจากนักศึกษาว่าถูกผู้อุทธรณ์ทำร้ายร่างกายและข่มขู่เรื่องการให้คะแนนในวิชาที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สอน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหา มหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ต่อมาได้มีคำสั่งลดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ลงในอัตราร้อยละ ๓ ของฐานเงินเดือนปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งลดเงินเดือนดังกล่าว ที่สุดมหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้ภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการสอบสวนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์ ขอทราบชื่อนักศึกษาที่ร้องเรียนและหนังสือร้องเรียน แต่มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ชื่อนักศึกษาที่ร้องเรียนและหนังสือร้องเรียน เมื่อการดำเนินการทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่านักศึกษาที่ร้องเรียนซึ่งมีชื่ออยู่ในหนังสือร้องเรียนได้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการพิจารณาขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ในนามเครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ และ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าหนองแซง จังหวัดสระบุรี จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
๒. เอกสารการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
๓. เอกสารรายละเอียดประกอบการพิจารณาของโรงไฟฟ้าหนองแซง
๔. เอกสารที่จังหวัดสระบุรีได้ส่งหนังสือโต้แย้งของบริษัท พ. จำกัด ต่อความเห็นของกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๕. เอกสารที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเสนอต่อคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน

กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๔/๘๗๑๙ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งมติที่ประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๓ และ ๔ โดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งอยู่ในความครอบครองควบคุมดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของเจ้าของข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๓) (๖) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ จึงมีมติให้กรมโรงงานฯ ขอความยินยอมไปยังเจ้าของข้อมูลก่อน ซึ่งกรมโรงงานฯ ได้จัดทำหนังสือขอความยินยอมไปยังบริษัท พ. จำกัด ที่เป็นเจ้าของข้อมูล และให้ทำคำคัดค้านภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้จัดส่งมาแล้ว สรุปได้ความว่า บริษัท พ. จำกัด ได้ยื่นขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าขนาด ๑,๖๐๐ เมกะวัตต์ โดยใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงหลัก และมีข้อผูกพันตามสัญญาให้ใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิงสำรอง บริษัท พ. มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

และผ่านความเห็นชอบจากคณะผู้ชำนาญการแล้วเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งโครงการดังกล่าวมีผู้คัดค้านโดยเฉพาะในนามเครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรมทั้งก่อนและหลังการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ในการพิจารณาขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้าของบริษัท พ. จำกัด กรมโรงงานฯ ได้พิจารณาในเบื้องต้นให้ชะลอการออกใบอนุญาต โดยเห็นว่าการพิจารณาออกใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีประกอบกับแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด นอกจากนั้น ยังมีประเด็นการพิจารณาเกี่ยวกับการเช่าที่นาตามพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ อีกด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรีได้แจ้งผลการพิจารณาของกรมโรงงานฯ ดังกล่าวให้บริษัท พ. ทราบ และบริษัทได้มีหนังสือโต้แย้งความเห็นของกรมโรงงานฯ ต่อมากรมโรงงานฯ ได้พิจารณาหนังสือโต้แย้งประกอบกับข้อมูลต่างๆ แล้ว จึงได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้บริษัท พ.

เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่ากรมโรงงานฯ ได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้บริษัท พ. จำกัด แล้ว จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ และ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังกรมโรงงานฯ แต่กรมโรงงานฯ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลประการหนึ่งว่า กรมโรงงานฯ ได้จัดทำหนังสือขอความยินยอมไปยังบริษัท พ. ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล โดยให้ทำคำคัดค้านภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

บริษัท พ. จำกัด เมื่อได้รับหนังสือขอความยินยอมจากกรมโรงงานฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งกรมโรงงานฯ ว่า เอกสารดังกล่าวแม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งอยู่ในความครอบครองของทางราชการก็ตาม แต่การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) และเป็นข้อมูลที่บริษัทไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานยังไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๕ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และแม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในขั้นตอนการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของกรมโรงงานฯ ดังนั้น จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้เป็นการชี้แจงของบริษัท พ. จำกัด ในประเด็นที่กรมโรงงานฯ ได้พิจารณาชะลอการออกใบอนุญาต ซึ่งข้อความทั้งหมดไม่มีเนื้อหาส่วนใดที่การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้บริษัทจะแสดงเจตนาไม่ยินยอมให้เปิดเผย ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและรายละเอียดโครงการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอข้อมูลข่าวสาร ผลการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมรายละเอียดโครงการไทยเข้มแข็ง ถนน คสล. หมู่ที่ ๑๒ และโครงการถมดินสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๔ ตำบลคลองน้อย

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยมีบันทึกต่อท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่ากระบวนการสอบสวนอื่นยังไม่แล้วเสร็จ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยดำเนินการประกวดราคาจ้างและทำสัญญาจ้างกับผู้ชนะการประกวดราคา จำนวน ๓ โครงการ คือ โครงการถมดินลูกรังปรับพื้นที่ก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๔ ทำสัญญากับนาย ก. โครงการปรับพื้นที่สถานที่ก่อสร้างสถานีอนามัย หมู่ที่ ๖ ทำสัญญากับห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. และโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านบางลึก หมู่ที่ ๑๒ ทำสัญญากับห้างหุ้นส่วนจำกัด ค.

ต่อมาผู้รับจ้างขอเข้าดำเนินการในพื้นที่ เนื่องจากเกรงว่าจะไม่ทันปีงบประมาณและค่าวัสดุมีราคาสูงขึ้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยไม่สามารถจัดให้เข้าดำเนินการในพื้นที่ได้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องและให้ชี้แจงเหตุที่ยังไม่มีการลงนามถึงผู้รับจ้างเพื่อให้เข้าดำเนินการในพื้นที่ ปรากฏว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเอกสารไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ เนื่องจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกวดราคาบางคนไม่ได้ลงนามในเอกสารการประกวดราคา นายกองค์การฯ จึงสั่งการให้แจ้งผู้รับจ้างเพื่อระงับการดำเนินการไว้ก่อน และหารือไปยังอำเภอปากพนัง ซึ่งได้รับคำแนะนำให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง นายกองค์การฯ ได้ทำบันทึกข้อตกลงยกเลิกสัญญาจ้างทั้ง ๓ โครงการกับผู้รับจ้าง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจึงมีความเห็นว่า กรณีดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยยังไม่ได้รับความเสียหาย แต่เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความถูกต้องเรียบร้อยตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ

เห็นสมควรกำชับเจ้าหน้าที่ให้พึงใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติงานโดยยึดระเบียบอย่างเคร่งครัดต่อไป ซึ่งนายกองค์การฯ มีบันทึกต่อท้ายให้ดำเนินการตามข้อเสนอ และรายงานอำเภอปากพนังเพื่อทราบ

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่องค์การฯ ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่ากระบวนการสอบสวนอื่นยังไม่แล้วเสร็จ ซึ่งได้ชี้แจงเพิ่มเติมตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ที่ นศ ๗๔๖๐๑/๐๔๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ ว่า เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการจ้างโครงการดังกล่าวต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๔ จังหวัดนครศรีธรรมราช อีกทั้งมีการแจ้งความเพื่อดำเนินคดีอาญา กับฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และเรื่องยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจมีผลกระทบต่อหน่วยงานดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยได้ยกเลิกสัญญากับผู้รับจ้างแล้ว ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการตั้งแต่การประกาศประกวดราคา การทำสัญญากับผู้ชนะการประกวดราคา ตลอดจนการยกเลิกสัญญา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีข้อยุติแล้ว มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการหรืออยู่ระหว่างการพิจารณาแต่อย่างใดแม้ต่อมาจะมีการร้องเรียนหรือดำเนินคดีเกี่ยวกับโครงการนั้น ก็ไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารที่มีข้อยุติแล้วดังกล่าว การร้องเรียนหรือการดำเนินคดีเป็นเพียงข้อเท็จจริงที่เพิ่มเติมขึ้นจากข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีข้อยุติแล้วจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือดำเนินคดีได้ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส และเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการทำงานเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่สำเนาทะเบียนบ้าน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับสัญญาจ้างพนักงานจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรหมู่ที่ ๗ ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ขอข้อมูลข่าวสาร พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔

๒. เอกสารฎีกาเบิกจ่ายค่าตอบแทนอื่นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๓

๓. เอกสารสัญญาจ้างพนักงานจ้าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ ของนาย ก. นาย ข. นาย ค. และนาย ง.

๔. เอกสารใบหน้าฎีกา รายละเอียดประกอบฎีกา เช่น บันทึกขออนุมัติ ใบสำคัญรับเงินของพนักงานจ้างของนาย ก. นาย ข. นาย ค. นาย ง. และนางสาว จ. ประจำเดือนกันยายน - ตุลาคม ๒๕๕๓

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างมีหนังสือ ที่ สพ ๗๘๖๐๑/๑๒๘๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งอนุญาตให้ตรวจดูข้อมูลข่าวสาร รายการ ๑ ๒ และ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้างได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างกับนาย ก. นาย ข. นาย ค. นาย ง. และนางสาว จ. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ และมีหนังสือ ที่ สพ ๗๘๖๐๑/๑ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า ในสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญาจ้างบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้างและให้ปฏิบัติงานนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเมื่อไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ย่อมเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้ อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบสัญญาจ้าง ปรากฏว่ามีข้อความที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ได้แก่ อายุ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้รับจ้าง ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยสัญญาจ้างพนักงานจ้างแก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดเฉพาะข้อความในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลด่านช้าง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ข้อความในส่วนของอายุ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้รับจ้าง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ เกี่ยวกับการพิจารณาย้ายและหรือโอนข้าราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการให้คะแนนดิบของคณะกรรมการแต่ละคนซึ่งมีจำนวน ๖ คน และคะแนนของคณะกรรมการแต่ละคนใน ๔ ด้าน (ความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ ท่วงทีวาจา และปฏิภาณไหวพริบ) โดยเอกสารดังกล่าวจะต้องมีชื่อนามสกุล และลายมือชื่อของคณะกรรมการทั้ง ๖ คน ที่ได้ให้คะแนนผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๙๘/๔๘๔๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง จำนวน ๖ ฉบับ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการทุกคนที่ให้คะแนนไว้พร้อมลงลายมือชื่อกำกับ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลลับที่ไม่อาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต ๒ ได้ทราบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ มีตำแหน่งนิติกรชำนาญการว่างลง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนมีคุณสมบัติตรงตามตำแหน่ง จึงยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นระยะเวลาเกือบ ๒ ปีที่ไม่ได้รับการพิจารณาโดยไม่ทราบสาเหตุ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์รายงานประสบการณ์ที่ผ่านมา เสนอผลงานที่ประสบความสำเร็จหรือภาคภูมิใจ เสนอแนวคิดทิศทางวิสัยทัศน์ หรือสิ่งที่จะทำในอนาคต และเข้าสัมภาษณ์เพื่อแสดงวิสัยทัศน์ ในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ โดยในวันดังกล่าวมีผู้เข้ารับการสัมภาษณ์ จำนวน ๒ คนโดยรวมผู้อุทธรณ์ด้วย

หลังจากวันสอบสัมภาษณ์ประมาณ ๔๕ วัน ผู้อุทธรณ์ได้ไปติดต่อหน่วยงานเพื่อขอทราบผลการสอบสัมภาษณ์ แต่เมื่อได้พบกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับคำตอบว่าผลการสัมภาษณ์และการดำเนินการต่างๆ ไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสัมภาษณ์ แต่ได้รับการเปิดเผยให้บางส่วน ต่อมาในวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารอีกครั้ง ตามรายการข้างต้น และได้รับการเปิดเผยการให้คะแนนของคณะกรรมการจำนวน ๖ คน ใน ๔ ด้าน แต่ไม่ได้ระบุว่าคณะกรรมการทั้ง ๖ คน เป็นใครและไม่ปรากฏลายมือชื่อของคณะกรรมการทั้งหมด

ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบชื่อ นามสกุล และลายมือชื่อของกรรมการผู้ประเมิน เพราะผู้อุทธรณ์เชื่อว่าคณะกรรมการบางคนที่ได้ประเมินผู้อุทธรณ์ในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ไม่ได้เป็นผู้สอบสัมภาษณ์ผู้อุทธรณ์จริงซึ่งไม่ครบทั้ง ๖ คน อีกทั้งมีพฤติการณ์อื่นที่ทำให้น่าเชื่อว่าคณะกรรมการจะไม่เป็นกลางและไม่เป็นธรรม ประกอบกับหลักเกณฑ์การพิจารณาตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ที่ ๒๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ นั้นขัดแย้งกับหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๙๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งได้แจ้งผู้อุทธรณ์ให้รายงานประสบการณ์ที่ผ่านมา เสนอผลงานที่ประสบความสำเร็จ หรือภาคภูมิใจ เสนอแนวคิดทิศทาง วิสัยทัศน์หรือสิ่งที่จะทำในอนาคต

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ มีหนังสือชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยลายมือชื่อ รวมทั้งชื่อและนามสกุลของคณะกรรมการที่แสดงให้เห็นว่าแต่ละคนให้คะแนนเท่าไร ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยของคณะกรรมการผู้ประเมิน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการผู้ประเมินทั้ง ๖ คน ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ ให้ทำหน้าที่กลั่นกรองพิจารณาการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) และพิจารณาการรับโอนข้าราชการพลเรือนสามัญมาบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) การทำหน้าที่ของคณะกรรมการผู้ประเมินทั้ง ๖ คน จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติที่ต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิไม่ได้รับการพิจารณาให้โอน/ย้ายไปดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ มีความสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการผู้ประเมิน ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้ทราบชื่อ นามสกุล และลายมือชื่อของคณะกรรมการทั้ง ๖ คนเพื่อนำไปตรวจสอบได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยชื่อ นามสกุล และลายมือชื่อของคณะกรรมการทั้ง ๖ คน จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือราชการที่เกี่ยวข้องกับคดีอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือ/บันทึก/รายงานของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และหรือปลัดกรุงเทพมหานคร ทุกฉบับเกี่ยวกับอาคารรายผู้อุทธรณ์กับพวก และอาคารรายนาย ส. กับพวก ตั้งแต่ประมาณกลางปี ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบัน

สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๐๒๐๐/รท๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะไม่ต้องเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างอาคารของนาย ส. จึงได้ร้องเรียนไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อย แต่สำนักงานเขตฯ ไม่ดำเนินการรื้อถอนอาคารดังกล่าว แต่กลับมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนอาคารบางส่วนของผู้อุทธรณ์เอง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงได้ร้องเรียนการกระทำของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตฯ ไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครผ่านสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่ามีดำเนินการเรื่องร้องเรียนนั้นอย่างไร จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า เอกสารของสำนักงานเลขานุการฯ ที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดถ่ายนั้นเป็นเอกสารที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขานุการฯ จัดทำขึ้น เพื่อสรุปรายงานข้อเท็จจริงผลการดำเนินการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ และอาจมีความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดทำด้วย เอกสารดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ถือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวซึ่งอาจมีผลหรือเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จัดเอกสารดังกล่าว พร้อมกันนี้สำนักงานเลขานุการฯ ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ในความครอบครอง จำนวน ๑๒ ฉบับ รวม ๑๗ แผ่น มาประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และจากการตรวจดูข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจัดส่งมาให้ เห็นว่าแม้ข้อมูลข่าวสารบางรายการจะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขานุการฯ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ในความครอบครองแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางพลัดเกี่ยวกับชื่อวิศวกรและสถาปนิก

.....

ผู้อุทธรณ์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางพลัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาชีพทนายความ มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการเขตบางพลัด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อวิศวกรและสถาปนิก ผู้ควบคุมงานก่อสร้างอาคารของนาย ก. และขอให้สำนักงานเขตบางพลัดยกคำขอหรือระงับการออกใบอนุญาตให้แก้ไขอาคารของนาย ก. พร้อมขอทราบผลการดำเนินคดีอาญา

สำนักงานเขตบางพลัดมีหนังสือ ที่ กท ๗๔๐๓/๖๗๔๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แจ้งเปิดเผยคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่แจ้งไปยังนาย ก. ตามหนังสือสำนักงานเขตบางพลัดที่ กท ๗๔๐๓/๔๙๐๗ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ สำหรับการยื่นขออนุญาตแก้ไขแบบก่อสร้างอาคารนั้น นาย ก. ได้ยื่นขออนุญาตแก้ไขอาคารต่อสำนักงานเขตบางพลัดแล้ว ตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๗๔๐๓/๓๙๘๐ เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาตรวจสอบโดยเจ้าของอาคารรับแบบไปแก้ไข ยังมิได้พิจารณาอนุญาตแต่อย่างใด พร้อมติดตามขอทราบผลการดำเนินคดีอาญาต่อสถานีตำรวจนครบาลบางพลัดแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตบางพลัดได้จัดส่งมาแล้ว สรุปได้ความว่า นาย ข. ผู้ครอบครองบ้านเลขที่ ๓๒๙ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๕๗ แยก ๓ - ๓ แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด อ้างว่าได้รับความเสียหายจากการก่อสร้างอาคาร ๓ ชั้น ของบ้านเลขที่ ๓๒๗ ซึ่งเป็นของนาย ก. โดยในส่วนที่ติดกับบ้านของนาย ข. เป็นส่วนห้องน้ำชั้น ๒ ซึ่งนาย ข. เห็นว่า ส่วนที่เป็นระเบียงชั้น ๒ และชั้น ๓ น่าจะเป็นส่วนที่ได้ก่อสร้างผิดจากแบบที่ได้รับอนุญาต นาย ข. จึงมอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะทนายความยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อวิศวกรและสถาปนิก ผู้ควบคุมงานก่อสร้างอาคารดังกล่าว เพื่อนำไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการวิศวกรรมให้สอบสวนผู้ควบคุมงานต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ชื่อวิศวกรและสถาปนิก ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งชื่อวิศวกรและสถาปนิก ผู้ควบคุมงานก่อสร้างเป็นข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏอยู่ในใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร และตามกฎกระทรวง ข้อ ๔ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดให้การก่อสร้างอาคารอยู่อาศัย

สูงเกินสองชั้น ก่อนเริ่มลงมือก่อสร้าง ผู้ดำเนินการต้องติดป้ายในบริเวณที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร โดยต้องแสดงรายละเอียดซึ่งรวมถึงชื่อผู้ควบคุมงานด้วย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารนี้จึงเป็นข้อมูลที่กฎหมายบังคับให้ต้องเปิดเผยอยู่แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางพลัดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยเจ้าหน้าที่

.....

ผู้อุทธรณ์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนการดำเนินการทางวินัย กรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) แจ้งมติให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยกับนาย ก. และนาย ข. และสรุปพยานหลักฐาน คำให้การ รวมทั้งผลการพิจารณาทางวินัย

สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๓๑๒๓ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เมื่อได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาร้องเรียนจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) กรุงเทพมหานครได้มีคำสั่ง ที่ ๕๐๙๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริง และการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์ว่า นาย ก. ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตภาษีเจริญ) และนาย ข. ตำแหน่งนายช่างโยธา ๖ ฝ่ายโยธา สำนักงานเขตบางกอกน้อย ว่ากระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม กรณีมีการออกคำสั่งต่อเจ้าของอาคารเลขที่ ๑๒๓/๓๒ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย ให้ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามมาตรา ๔๐ (๑) (แบบ ค.๓) เลขที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๒ คำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร หรือบริเวณอาคาร ตามมาตรา ๔๐ (๒) (แบบ ค.๔) เลขที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๔ และคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไข และให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ตามมาตรา ๔๑ (แบบ ค.๑๐) เลขที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

สถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์ได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๘๑๑๘ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้กรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัย ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช ข้อ ๖ กรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๐๙๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักปลัดกรุงเทพมหานครได้ชี้แจงเป็นหนังสือสรุปได้ความว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๙๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ได้มีการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วตามหนังสือกองงานผู้ตรวจราชการ ที่ กท ๐๓๐๔/พ ๒๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนนาย ก. ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตภาษีเจริญ) กับพวก แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ผู้ใด และปัจจุบันยังมิได้มีหนังสือรายงานผลการสอบสวนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. มีแต่การรายงานเบื้องต้นตามหนังสือกรุงเทพมหานคร ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ ล ๔๒๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง กล่าวหาร้องเรียนให้ดำเนินการทางวินัย ขณะนี้เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริง และรอคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองกลางไปยังศาลปกครองสูงสุด ตามเลขคดี อ ๑๐๘๒/๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนการดำเนินการทางวินัย กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งมติให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยกับนาย ก. และนาย ข. และสรุปพยานหลักฐานคำให้การ รวมทั้งผลการพิจารณาทางวินัย ซึ่งจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครอยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งในขั้นตอนนี้ยังไม่แล้วเสร็จ จึงยังไม่ได้ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ผู้ใด ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ในขณะนี้จึงยังไม่มีอยู่ในความครอบครอง กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นสมควรให้ยกอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับคำคัดค้านคำให้การ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมเจ้าท่า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ผู้จัดการฝ่ายกฎหมายบริษัท ว. จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมเจ้าท่า ขอข้อมูลข่าวสาร สำเนาคำคัดค้านคำให้การของนาย ก. และนางสาว ข. กรณีนาย ก. และนางสาว ข. ฟ้องอธิบดีกรมเจ้าท่าและผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี กรมเจ้าท่า ต่อศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๗๔/๒๕๕๒

กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ที่ คค ๐๓๑๙/๔๓๕๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของข้อมูล คือ นาย ก. และนางสาว ข. ไม่ยินยอมให้คัดสำเนา

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่า ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นาย ก. และนางสาว ข. ข้าราชการสังกัดสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี กรมเจ้าท่า ได้ฟ้องคดีอธิบดีกรมเจ้าท่า และผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวีต่อศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๗๔/๒๕๕๒ สืบเนื่องจากสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองพ้นจากหน้าที่ราชการเดิม ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองกลางมีคำสั่งเรียกให้กรมเจ้าท่าทำคำให้การคดีที่ถูกฟ้องดังกล่าว และได้ส่งคำให้การนั้นแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำคำคัดค้านคำให้การของกรมเจ้าท่ายื่นต่อศาล และศาลปกครองกลางมีคำสั่งเรียกให้กรมเจ้าท่าทำคำให้การเพิ่มเติม และยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร สำเนาคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี แต่กรมเจ้าท่าปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของข้อมูลได้คัดค้านการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๗๔/๒๕๕๒ ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นต่อศาลปกครองกลาง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองกลาง

แม้จะมีสำเนาอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งสองฝ่าย แต่การพิจารณาให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาคดีหรือไม่เป็นอำนาจของศาลปกครองกลาง นอกจากนั้น ประเด็นแห่งคดีในคดีนี้เป็นการฟ้องว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในการออกคำสั่งทางปกครอง อันพิจารณาได้ว่าเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามทางปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมให้เปิดเผย อีกทั้งผู้อุทธรณ์ไม่ใช่คู่กรณีและไม่มีส่วนได้เสีย การที่กรมเจ้าท่ามีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งบริษัทที่ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานผลการสอบสวนวินัย ตามคำสั่งบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่ ๕๑๐๒/๒๕๕๓ สั่ง ณ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ และสรรพพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องในรายงานทั้งหมด

รายการที่ ๒ คำเบิกความพยานทุกปาก

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท วส.(วน.๑)/ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๙ รายการ และปฏิเสธการเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนทางวินัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นพร้อมคำเบิกความพยานทุกปาก โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับที่มิอาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยระบุว่าข้อมูลข่าวสารที่บริษัทเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๙ รายการนั้นไม่ตรงกับความประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าร่วมกับพวกเรียกรับเงินจากประชาชนโดยอ้างว่าสามารถช่วยเหลือให้เข้าศึกษาในโรงเรียนการไปรษณีย์ได้ บริษัทจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์และมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งพนักงานไปรษณีย์ ระดับ ๗ ประจำจังหวัดศรีสะเกษถูกกล่าวหาว่าร่วมกับนาย ส. พนักงานไปรษณีย์ ระดับ ๖ กับพวก เรียกรับเงินจากประชาชนโดยอ้างว่าสามารถช่วยเหลือให้เข้าศึกษาในโรงเรียนการไปรษณีย์ได้ บริษัทได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์และมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ รายงานผลการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสรุปว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดอย่างไร เพื่อจะได้โต้แย้งได้ถูกต้องตรงประเด็น

และต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เพื่อตรวจสอบว่าพยานให้ถ้อยคำอย่างไร เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับทราบจากพยานว่าไม่เคยให้การพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษของบริษัทแล้ว แต่บริษัทมีคำสั่งยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะใช้สิทธิทางศาลแรงงานต่อไป

ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า บริษัทปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากเป็นห่วงพยานผู้ให้ถ้อยคำ เพราะผู้อุทธรณ์เป็นคนในท้องถิ่นนั้นและรู้จักกับบุคคลต่างๆ จำนวนมาก แม้จะปกปิดชื่อหรือข้อความบางส่วนผู้อุทธรณ์ก็อาจทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น เนื่องจากพยานที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรงนั้นมีเพียงคนเดียว ซึ่งให้ถ้อยคำเกี่ยวกับลักษณะการกระทำผิดและพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์โดยละเอียดและเป็นโทษแก่ผู้อุทธรณ์ บริษัทจึงต้องการปกป้องพยานผู้ให้ถ้อยคำนั้น มิเช่นนั้นต่อไปในอนาคตอาจไม่มีผู้ใดกล้ามาเป็นพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน แม้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำก็ตาม แต่พยานได้ให้ถ้อยคำในลักษณะเป็นการบอกเล่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้วในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีอิทธิพลแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗/๒๕๕๔

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย**

.....

ผู้อุทธรณ์ **:**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูบำนาญ สังกัดโรงเรียนบ้านสี่แยกสมเด็จ มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักฐานการดำเนินการทางวินัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ ที่ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๒/๑๔๐ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มีประชาชนร้องเรียนต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องทุจริตเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลทุ่งคลอง และมีส่วนร่วมกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วชี้มูลว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามข้อร้องเรียนและส่งเรื่องไปให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ มีคำสั่ง ที่ ๑๘/๒๕๕๓ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) และมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๒๒/๓๐๐ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอสำเนาเอกสารหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งเป็นรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน

ป.ป.ช.) เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเห็นว่าหากเปิดเผยแล้วอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลซึ่งมีจำนวนมาก ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ ที่ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการต่อสำนักงาน ก.ค.ศ. และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่ง ทั้งนี้ กรณีนี้มีผู้ถูกร้องเรียนว่ากระทำความผิดและถูกสอบสวนประมาณ ๒๑ คน ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนในส่วนของผู้อุทธรณ์และพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบว่าพยานที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้นให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างไร ผู้อุทธรณ์จะได้โต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาได้ถูกต้อง

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ ชี้แจงเพิ่มเติมด้วยวาจาสรุปว่า มีประชาชนหลายรายร้องเรียนว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองกับพวก กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลทุ่งคลอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาไต่สวนแล้วมีมติว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนร่วมกระทำความผิดด้วย โดยมีพยานหลายคนให้การพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ และมีเอกสารหลักฐานการโอนเงินให้กับผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้เพื่อนำไปต่อสู้คดีอาญา ซึ่งในสำนวนไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้นมีรายชื่อพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำและรายชื่อผู้ที่โอนเงินให้กับผู้อุทธรณ์ประมาณ ๓ - ๔ ราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ เกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์อาจมีการไปข่มขู่พยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและเอกสารประกอบของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นเหตุให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียโดยตรงและควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป แม้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ถูกส่งไปให้สำนักงาน ก.ค.ศ. แล้ว แต่ก็สามารถติดตามนำมาดำเนินการตามคำวินิจฉัยได้ สำหรับกรณีที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ เกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเกิดผลกระทบต่อพยานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินชำนาญการ กรมที่ดิน ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกกลั่นแกล้ง จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ และ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๓ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ถึง ๒๕๕๒ และหนังสือบันทึกสั่งการเสนอเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาลงนามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนทุกฉบับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ถึง ๒๕๕๒

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ถึง ๒๕๕๒ พร้อมทั้งใบลงนามผู้เข้าร่วมประชุมทุกฉบับ

๓. แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ถึง ๒๕๕๒ ของผู้อุทธรณ์

๔. รายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน จังหวัดสกลนคร ประจำเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ รวม ๕๖ ฉบับ ซึ่งปรากฏในข้อ ๓ ของหนังสือสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ ที่ มท ๐๕๑๖.๑/๓๓๗๕ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒

๕. หนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ด่วนมาก ที่ มท ๐๕๐๒.๒/๑๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง การร้องทุกข์รายผู้อุทธรณ์ และนาย ม. พร้อมเอกสารประกอบทุกฉบับ

๖. คำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๑๐๑๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ พร้อมทั้งบันทึกเสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการและลงนามคำสั่งทุกฉบับ

๗. บันทึกเสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาลงนามในคำสั่ง ที่ ๒๙๒๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ทุกฉบับ

๘. บันทึกเสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาลงนามในคำสั่ง ที่ ๙๐๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ และคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๒๕๔๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ทุกฉบับ

๙. ใบฎีกาเงินเดือน (บัญชีถือจ่าย) ของกรมที่ดิน รายผู้อุทธรณ์ ประจำเดือนมกราคม ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒

๑๐. เอกสารที่กองคลังได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ภายในกรมที่ดินที่นำเสนอเรื่องการเลื่อนขั้นเงินเดือน ตามคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๒๘๒๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ พร้อมทั้งบันทึกเสนอเรื่องเอาเงินเข้าบัญชีรายผู้อุทธรณ์

๑๑. สำเนาเอกสารการจ่ายเงิน (เงินพิเศษ) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ถึง ๒๕๕๒ พร้อมทั้งเอกสารการลงนามรับเงินดังกล่าวข้างต้นรายผู้อุทธรณ์ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ และกองคลัง กรมที่ดิน

๑๒. สมุดทะเบียนประวัติ ก.พ. ๗ รายผู้อุทธรณ์ที่มีรายการเป็นปัจจุบัน

๑๓. สำเนาบันทึกเสนอเรื่อง บันทึกข้อความ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ความเป็นธรรมในกรณีการร้องเรียน เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ

กรมที่ดินมีหนังสือ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๑๒๙๕๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการและปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวผู้อุทธรณ์และบางรายการเป็นเอกสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ และ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่กรมที่ดินได้จัดส่งมา พร้อมทั้งคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนกรมที่ดินแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินชำนาญการ ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อมาได้รับการลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๓ รายการข้างต้นไปยังกรมที่ดิน เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ปัจจุบันยังไม่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากกรมที่ดิน จำนวน ๓ รายการ คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๔๙

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ สมุดทะเบียนประวัติ ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ ที่มีรายการเป็นปัจจุบัน ซึ่งข้อมูลข่าวสารรายการนี้กรมที่ดินได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่มีข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน โดยผู้อุทธรณ์ต้องการให้กรมที่ดินแก้ไขข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน จากเดิมมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นคำสั่งลงโทษให้ปลดออกจากราชการ นอกจากนั้น ในส่วนที่เป็นคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ และคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ก็ไม่มีปรากฏในสมุดทะเบียนประวัติ ก.พ. ๗

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ สำเนาบันทึกเสนอเรื่อง บันทึกข้อความ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ความเป็นธรรมในกรณีการร้องเรียน เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ กรมที่ดินได้เปิดเผยบันทึกของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ ที่ มท ๐๕๑๖.๓/๑๗๓๐ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งรายงานผลการจัดบุคคลออกปฏิบัติงานภาคสนามในโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินไปยังอธิบดีกรมที่ดินให้ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๓ รายการ ซึ่งกรมที่ดินได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่บางรายการผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ไปติดต่อขอรับ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ผู้อุทธรณ์มีข้อโต้แย้งว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอ ซึ่งผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงประเด็นข้อโต้แย้งว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน กรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ออกไปปฏิบัติงานภาคสนามตามโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศสนับสนุนนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาลในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เรื่องดังกล่าวไม่ได้ถูกส่งไปยังสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญเพื่อพิจารณา

ดังนั้น บันทึกเสนอเรื่อง บันทึกข้อความ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ความเป็นธรรมในกรณีการร้องเรียน เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ของผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญจึงไม่มี อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้น กรมที่ดินได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๔๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่สอบสวนสิทธิ ณ ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน จังหวัดสกลนคร

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ขอทราบผลการจัดบุคคลออกปฏิบัติงานในโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ในครั้งนี้เรื่องได้ส่งให้สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญพิจารณา โดยสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญได้รวบรวมข้อเท็จจริงและรายงานผลการจัดบุคคลออกปฏิบัติงานภาคสนามในโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินไปยังอธิบดีกรมที่ดิน ดังปรากฏตามบันทึกของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ ที่ มท ๐๕๑๖.๓/๑๗๓๐ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ โดยบันทึกดังกล่าวได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ต่อมากรมที่ดินได้มีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติม สรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเอกสารของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ มีเอกสารการปฏิบัติงานข้าราชการพลเรือนสามัญ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๒ ฉบับ สำหรับครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ ค้นหาไม่พบ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ เป็นเอกสารของกองการเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาชำระค่าธรรมเนียมและรับเอกสารไปแล้วเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ รวมทั้งสิ้น จำนวน ๙ ฉบับ และผู้อุทธรณ์ได้มายื่นคำขออีกครั้ง ซึ่งกรมที่ดินได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๕๐๑.๒/๕๕๙๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และที่ มท ๐๕๐๑.๒(๒)/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งให้มาชำระค่าธรรมเนียมและรับเอกสาร แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ไปติดต่อเพื่อขอรับแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ กรมที่ดินได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๔๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์และบุคคลอื่นอีก ๙ คน ไปปฏิบัติโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ไปปฏิบัติงานที่จังหวัดสกลนคร ดังนั้น จึงถือได้ว่าคำร้องเรียนได้ดำเนินการแล้ว จึงน่าจะยุติเรื่องได้ ส่วนประเด็นในเรื่องร้องเรียนที่กล่าวถึงการจัดเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนต่ออธิบดีกรมที่ดิน ฉบับลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ ได้มีบันทึก ที่ มท ๐๕๐๖.๓/๑๗๓๐ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ รายงานอธิบดี และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการเปิดเผย มีจำนวน ๓ รายการ คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ซึ่งกรมที่ดินชี้แจงว่าค้นหาไม่พบ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของกรมที่ดินเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ กรมที่ดินได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นการพิจารณา สำหรับที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าข้อมูลในสมุดทะเบียนประวัติ ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ซึ่งกรมที่ดินเปิดเผยให้นั้นไม่เป็นปัจจุบัน เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไม่ตรงตามความเป็นจริง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิยื่นคำขอให้กรมที่ดินแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ จากคำชี้แจงของกรมที่ดิน บันทึกเสนอเรื่อง บันทึกข้อความ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ความเป็นธรรมในกรณีการร้องเรียน เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ของผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญไม่มี แต่มีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง คือ คำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๑๒๔๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์และบุคคลอื่นอีก ๙ คน ไปปฏิบัติงานโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน และบันทึกสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ ที่ มท ๐๕๐๖.๓/๑๗๓๐ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งกรมที่ดินได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของกรมที่ดินเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับผลการพิจารณาวินิจฉัยกรณีการร้องคัดค้านการเลือกตั้ง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ และ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยการร้องคัดค้านการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองบ้านสวน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านสวน จังหวัดชลบุรี จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. มติผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี ที่เสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

๒. สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่สั่งให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านสวนใหม่ ในเขตเลือกตั้งที่ ๑ - ๓

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต (ชบ) ๐๗๐๐/๑๐๑๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ โดยให้เหตุผลว่า

๑. มติคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี เป็นเอกสารภายในของสำนักงานฯ และเป็นเอกสารที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกปิดไว้เป็นความลับ เนื่องจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้องคัดค้านและพยานบุคคล หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด รวมทั้งทำให้การป้องกันการตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเป็นความเห็นภายในของหน่วยงาน เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. มติคณะกรรมการการเลือกตั้ง (หน้าสรุป) ที่ได้เผยแพร่ทางอินทราเน็ต ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องทราบมติคณะกรรมการการเลือกตั้ง และแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ผู้ร้องคัดค้านหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเบื้องต้นโดยเร็วก่อนเท่านั้น โดยมิต้องส่งมติคณะกรรมการการเลือกตั้ง (หน้าสรุป) ให้ผู้ร้องคัดค้านหรือผู้ที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด จึงเป็นเอกสารความเห็นภายในของสำนักงานฯ และเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์โดยนาย อ. ผู้รับมอบอำนาจ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีเมืองบ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ต่อมามีผู้ร้องคัดค้านการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองบ้านสวนและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านสวน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีจึงทำการสืบสวนสอบสวน แล้วเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สั่งให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านสวนใหม่ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อประกอบการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีได้มีหนังสือหารือแนวทางการปฏิบัติไปยังสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีหนังสือที่ ลต ๐๒๐๔/๑๑๗๒๔ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี แจ้งความเห็นไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ และแจ้งด้วยว่า การพิจารณาเรื่องการคัดค้านการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองบ้านสวนและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านสวน เขตเลือกตั้งที่ ๑ - ๓ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีอยู่ ๔ สำนวนนั้น เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองบ้านสวนและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านสวนเขตเลือกตั้งที่ ๑ - ๓ ใหม่ คณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ โดยในกระบวนการยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์จะมีการส่งสำเนาเอกสารในสำนวนรวมทั้งเอกสารที่ผู้อุทธรณ์กับพวกขอคัดถ่ายสำเนา ให้แก่ผู้อุทธรณ์กับพวก และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกรณีดังกล่าวอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีได้พิจารณาหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวแล้วมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการ เป็นคำชี้ขาดขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งซึ่งเป็นที่ยุติแล้ว แม้คณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไปด้วยการยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์ก็ตาม แต่ไม่ทำให้ข้อวินิจฉัยหรือข้อมูลข่าวสารนั้นมีผลเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อีกทั้งเมื่อพิจารณารายละเอียดของข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาเรื่องการคัดค้านการเลือกตั้ง และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบการดำเนินการดังกล่าวขององค์กรผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการเลือกตั้ง นอกจากนั้น ผู้อุทธรณ์ยังเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ขอข้อมูลจำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนด ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติครูฯ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้ง ๒ ครั้ง

๒. บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติครูฯ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้ง ๒ ครั้ง

๓. บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้ง ๒ ครั้ง

๔. บันทึกรายงานการประชุมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ทั้ง ๒ ครั้ง

๕. บัญชีรายชื่อบุคลากรทางการศึกษาอื่น (ม.๓๘ ค (๒)) ที่แสดงผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลัง ๕ ปีที่ผ่านมา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ มีบันทึกลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๕ รายการ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ มีการปกปิดข้อความบางส่วน โดยให้เหตุผลว่าเจ้าของข้อมูลไม่อนุญาตให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ เห็นว่าการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการ ตามคำสั่ง ที่ ๑๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ และคำสั่ง ที่ ๓๖๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ไม่โปร่งใส ไม่เป็นธรรม และไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ และได้รับข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่ายังไม่ครบถ้วนตามที่มีคำขอ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕

บัญชีการเลื่อนเงินเดือนบุคลากรในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ มีการเปิดเผยเพียง ๔๘ ราย จากจำนวนบุคลากรที่มีทั้งหมด ๗๐ ราย อีก ๒๒ ราย มีการปกปิดข้อความในส่วนร้อยละและจำนวนเงินที่ได้เลื่อน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ มีหนังสือชี้แจงเหตุที่ปกปิดข้อความดังกล่าวว่า การเลื่อนเงินเดือนย้อนหลัง ๔ ปี เป็นการเลื่อนตามระบบเดิมที่เลื่อนเป็นขั้นๆ ตามบัญชีเงินเดือน เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มีคำขอ แต่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ เป็นการเลื่อนเงินเดือนตามระบบใหม่ซึ่งต้องมีการทำคำรับรองระหว่างผู้ประเมินกับผู้รับการประเมิน และเป็นการเลื่อนตามผลการปฏิบัติงานเฉพาะตัว ไม่เกี่ยวกับบุคคลอื่น อีกทั้งการแจ้งให้ผู้รับการประเมินทราบผลการประเมินนั้นกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งได้นำมาใช้โดยอนุโลมกับการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น กำหนดให้ต้องแจ้งข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจึงมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นรวมอยู่ด้วย ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้สอบถามเจ้าของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว มีผู้ยินยอมให้เปิดเผยเพียง ๔๘ ราย จากจำนวน ๗๐ ราย จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะในรายที่อนุญาตให้เปิดเผยเท่านั้น และเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว มีความเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมตามสิทธิที่พึงมี หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์จะส่งผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นในมาตรา ๓๘ ค (๒) ในคราวต่อไปเป็นอย่างมาก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลื่อนเงินเดือนบุคลากรในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดเฉพาะข้อความในส่วนร้อยละและจำนวนเงินที่ได้เลื่อนของบุคลากรที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยจำนวน ๒๒ ราย ข้อความที่ปกปิดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อน การปกปิดดังกล่าวจึงเหมาะสมแล้ว นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ให้ความยินยอมจำนวน ๔๘ ราย อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งน่าจะเพียงพอที่จะนำไปใช้ประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมตามสิทธิที่พึงมีแล้ว การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่ไม่ให้ความยินยอมแก่ผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้ คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์จังหวัดหนองคายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการซื้อรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์จังหวัดหนองคาย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรงการประกาศสอบราคาซื้อรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ จำนวน ๑ คน ดังนี้

๑. เอกสารประกาศสอบราคาจ้างเหมาพร้อมเลขที่ประกาศทั้งหมด จำนวน ๑ ชุด
๒. เอกสารผู้ยื่นซองเสนอราคาพร้อมราคาที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือร้าน หรือบริษัทยื่นซองเสนาราคา จำนวน ๑ ชุด
๓. เอกสารรายชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือร้าน หรือบริษัท ที่ขอซื้อเอกสารการสอบราคาจ้างเหมา จำนวน ๑ ชุด
๔. เอกสารแบบแปลนโครงการงานจ้างเหมาทั้งหมด จำนวน ๑ ชุด
๕. เอกสารปริมาณของงานพร้อมราคาปริมาณทั้งหมด จำนวน ๑ ชุด

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ มีหนังสือ ที่ นค ๗๓๒๐๑/๗๔๘ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ จัดส่งเอกสารประกาศสอบราคาจัดซื้อรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ ฉบับลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารห้างร้าน หรือบริษัท และเอกสารอื่นๆ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือเอกชน หากเปิดเผยอาจกระทบสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษจิกายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ได้ประกาศสอบราคาซื้อครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ประเภทรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ มีผู้สนใจยื่นซองสอบราคา จำนวน ๗ ราย ปรากฏว่าผู้เสนอราคาต่ำสุด อันดับที่ ๑ - ๔ ยื่นเอกสารไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนด องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์จึงได้พิจารณาผู้เสนอราคาต่ำสุดอันดับที่ ๕ คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เป็นผู้ชนะการเสนอราคา ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนักหนังสือพิมพ์ บ. เห็นว่าการสอบราคาในครั้งนี้อาจไม่โปร่งใส จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ได้มีหนังสือที่ นค ๗๓๒๐๑/๔๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ชี้แจงว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ เป็นเอกสารส่วนบุคคลหรือนิติบุคคล/เอกชน หรือของทางราชการ เป็นข้อมูลความลับทางการค้าของเอกชน ซึ่งอยู่ในความครอบครองของเอกสารไม่ได้ยินยอมให้เปิดเผยต่อผู้อื่นไว้ ประกอบกับพิจารณาแล้วเป็นข้อมูลทางการค้าของเอกชนผู้มีอาชีพ หากเปิดเผยอาจมีผลกระทบและอาจเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลหรือนิติบุคคลได้ประกอบกับการพิจารณาผู้ชนะการเสนอราคาเพื่อเข้าทำสัญญาก็ได้พิจารณาราคาที่เสนอราคาต่ำและเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนตามประกาศสอบราคา เพื่อประโยชน์ของทางราชการจึงได้พิจารณาไม่ให้เปิดเผยทั่วไป และไม่ได้จัดส่งให้ผู้ร้องขอดังกล่าว เว้นแต่เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมาย เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวจึงได้ใช้ดุลพินิจไปโดยสุจริตใจ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ เนื่องจากการจัดซื้อรถยนต์บรรทุกน้ำเอนกประสงค์ไม่มีแบบแปลน/ปริมาณงานดังเช่นงานลักษณะก่อสร้าง จึงมีเพียงเอกสารรายละเอียดในคำชี้แจงการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และเอกสารตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะการกำหนดราคากลาง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ได้จัดให้มีการดำเนินการขึ้นโดยคำสั่งของผู้บริหารและแนวทางหนังสือสั่งการหน่วยเหนือที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบฯ และหนังสือสั่งการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเอกสารของทางราชการที่จัดขึ้นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บริหารขององค์กร และไม่มีความจำเป็นที่จะส่งให้ผู้ร้องขอ เนื่องจากไม่ตรงประเด็นตามเอกสารที่ขอมาด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นการพิจารณาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่บริษัท และห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๗ ราย ได้ยื่นเอกสารเสนอราคาต่อองค์การฯ เพื่อใช้ประกอบการพิจารราจัดซื้อรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของราชการตามเงื่อนไขที่องค์การฯ ได้กำหนดในการยื่นซองสอบราคาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏการจัดซื้อรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และจากการตรวจดูเอกสารการเสนอราคาทั้งหมดเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสขององค์การฯ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเอกสารรายการชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือร้าน หรือบริษัทที่ขอซื้อเอกสารประกาศสอบราคา ซึ่งข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ องค์การฯ อ้างว่าไม่มี จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างขององค์การฯ เป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียกต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวเนื่องกับรายการที่ ๔ และ ๕ มาประกอบการพิจารณา คือ เอกสารรายละเอียดในคำชี้แจงการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และเอกสารตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะการกำหนดราคากลาง ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยให้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน สำหรับเอกสารรายละเอียดในคำชี้แจงการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และเอกสารตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะการกำหนดราคากลางซึ่งเป็นเอกสารที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดซื้อรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสมบูรณ์เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัดเกี่ยวกับบันทึกการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เพื่อขอให้สหภาพแรงงานฯ ดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารจากบริษัทให้แก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ บันทึกการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณางบประมาณประจำปีของบริษัทที่ให้ชะลอการเพิ่มกรอบอัตรากำลังในส่วนของลูกจ้างปฏิบัติการนำจ่าย ๗๔ แห่ง จำนวน ๒๐๗ อัตรา

รายการที่ ๒ บันทึกข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ ก่อนหน้าบันทึก ฝทบ.ข้อ ๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ กรณีบริษัทเห็นชอบในการปรับลดการเพิ่มกรอบอัตรากำลังประจำปี ๒๕๕๓ จากจำนวน ๔๑๔ อัตรา คงเหลือจำนวน ๒๐๗ อัตรา

รายการที่ ๓ ขอทราบจำนวนผู้รับจ้างเหมาที่ปฏิบัติงานนำจ่าย ตามสัญญาจ้างที่เป็นอำนาจของ สพ./ปจ. ตามสัญญาจ้างที่เป็นอำนาจของ ปน./ปข. และตามสัญญาจ้างที่เป็นอำนาจของบริษัท

ประธานสหภาพแรงงานฯ มีบันทึกท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงบริษัทเพื่อพิจารณาดำเนินการตามคำขอต่อไป

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท วส.(วน.๒)/๐๒๗๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกบริษัทไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสหภาพแรงงานฯ มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของบริษัทให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเนื่องจากมีกรณีการปิดประกาศจดหมายเปิดผนึกลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ของผู้ใช้นามว่านาย ก. ซึ่งเป็นชื่อผู้อุทธรณ์ และมีการแจกจ่ายเอกสารดังกล่าวในหน่วยงานของบริษัท โดยมีข้อความกล่าวหาว่าบริษัทดำเนินนโยบายกีดกัน ขัดขวางความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคง

ในการทำงานของกลุ่มผู้รับจ้างเหมา และสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ซึ่งอาจก่อให้เกิดความสับสนหรือสร้างความเข้าใจคลาดเคลื่อนต่อพนักงานลูกจ้างและผู้รับจ้างเหมา คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ปากคำว่าเป็นผู้ทำจดหมายเปิดผนึกดังกล่าวหรือไม่ หรือมีบุคคลอื่นแอบอ้างชื่อผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ชี้แจงเพิ่มเติม ส่วนผู้แทนบริษัทชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า บริษัทพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเรื่องการพิจารณางบประมาณของบริษัท ซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานอื่นเข้าร่วมประชุมหลายหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบต่อผู้ที่เข้าร่วมประชุม นอกจากนี้ ยังมีรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณรายได้ของบริษัท ซึ่งหากคู่แข่งทางธุรกิจทราบข้อมูลดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของบริษัท ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายของบริษัทก็สามารถขอข้อมูลจากบริษัทได้โดยตรง หรืออาจขอให้สหภาพแรงงานฯ ดำเนินการขอข้อมูลให้ก็ได้ แต่ผู้อุทธรณ์กลับทำจดหมายเปิดผนึกดังกล่าวซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสนต่อพนักงานลูกจ้างและผู้รับจ้างเหมา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๕๓ ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานตามปกติของบริษัท และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานของบริษัท

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังมีหนังสือ ที่ สข ๗๙๕๐๑/๓๔๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าอยู่ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง และจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังได้รับหนังสือร้องเรียนจากประชาชนซึ่งกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและมีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนบ้านหลายกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังมีคำสั่งมอบหมายให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารการร้องเรียนแต่องค์การฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปัจจุบันการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนเสร็จสิ้นแล้วโดยนายกองค์ฯ เห็นชอบให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังชี้แจงสรุปว่า มีประชาชนทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และมีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนบ้านหลายกรณี ในเบื้องต้นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังพยายามไกล่เกลี่ยปัญหาดังกล่าวแต่ไม่สำเร็จ ผู้ร้องเรียนจึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนาหม่อมให้ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ เมื่อผู้อุทธรณมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังพิจารณาเห็นว่าขณะนั้นเรื่องอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงและผู้ร้องเรียนไม่ต้องการให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียน จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อปกป้องสิทธิของตน เนื่องจากบุคคลที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้นกระทำการอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัย ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนาหม่อมให้ดำเนินคดีแก่ผู้ร้องเรียนด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากการร้องเรียนดังกล่าว เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังมีคำสั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และองค์การฯ ให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ กรณีจึงมีเหตุสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ ผู้อุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องสิทธิประโยชน์ ผลกระทบและส่วนได้เสียของตน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเกี่ยวกับการอนุญาตให้เข้าร่วมจัดรายการทางวิทยุกระจายเสียง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป. ผู้อุทธรณ์ โดยนาง ท. หุ้นส่วนผู้จัดการ มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ปัจจุบันคือเลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ) ขอข้อมูลข่าวสาร เอกสารที่หน่วยงานต้องจัดทำและนำส่งต่อรัฐสภาตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. บัญชีรายรับ รายจ่ายของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา จนถึงปีปัจจุบัน

๒. สัญญาการอนุญาตให้ดำเนินกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. ทุกสถานี ทุกสัญญา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบัน

๓. รายงานประจำปีของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ปัจจุบันคือสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ) มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทช ๑๑๐๐/๙๕๗๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลภายนอก

ผู้อุทธรณ์โดยนาย ว. ผู้รับมอบอำนาจจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ป. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมเสนอราคาเพื่อคัดเลือกผู้ร่วมจัดรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียง

๑ ปณ. ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ สำนักงานกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้ยกเลิกการประกวดราคาดังกล่าว และไม่มีการประกวดราคาใหม่อีก เมื่อไม่มีการประกวดราคาผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าไม่น่าจะมีการจัดรายการทางสถานีวิทยุกระจายเสียงต่อไปได้อีก แต่ผู้อุทธรณ์สังเกตเห็นว่าสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. บางคลื่นความถี่ยังมีการดำเนินรายการอยู่ จึงขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของสำนักงานกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยข้อมูลที่ขอเป็นข้อมูลตั้งแต่เมื่อสถานีได้โอนกิจการจากกรมไปรษณีย์โทรเลขมาสังกัดสำนักงานกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๕๐ วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบราคาการเช่าเวลาเพื่อจัดรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. กับสถานีวิทยุกระจายเสียงอื่น เช่น ขสทบ. เป็นต้น แต่สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญา

ส่วนผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ชี้แจงว่า กิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. เป็นกิจการที่สำนักงานกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้รับโอนมาจากกรมไปรษณีย์โทรเลข ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ในการดำเนินกิจการได้มีการอนุญาตให้ผู้ประกอบการเอกชนจัดรายการร่วมทางสถานีวิทยุกระจายเสียงจำนวน ๑๐ สถานี แต่ต่อมาได้มีการยกเลิกการอนุญาต ๒ สถานี ปัจจุบันคงเหลือเพียง ๘ สถานีที่ยังคงดำเนินการอยู่ การอนุญาตให้ผู้ประกอบการเอกชนจัดรายการร่วมมีกำหนดเวลา ๒ ปี ซึ่งเมื่อครบกำหนดเวลาการอนุญาตได้มีการขยายเวลาเป็นคราวๆ ไป จนถึงสิ้นปี ๒๕๕๒ สำหรับปี ๒๕๕๓ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้กำหนดแนวทางการจัดหาผู้ประกอบการใหม่ โดยตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อเจรจาเงื่อนไขเกี่ยวกับอัตราค่าตอบแทนโดยจะอิงราคาของราชการ ซึ่งมีผู้ประกอบการบางรายไม่ยอมรับอัตราค่าตอบแทนใหม่แต่ยังคงจัดรายการอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีกันอยู่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ผู้ประกอบการเอกชนร่วมจัดรายการทางสถานีวิทยุกระจายเสียง อันเป็นการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในปัจจุบัน ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียด สัญญาดังกล่าวไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ อย่างไรก็ตาม ในส่วนเอกสารแนบท้ายสัญญานั้นพบว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการ ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนบ้านนาดู่ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการโต้แย้งและอุทธรณ์ กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. รายงานการสอบสวน (สว.๖)

๒. บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทุกคน

๓. บันทึกรายงานกระบวนการพิจารณา เช่น บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวน (ทุกครั้ง) บันทึกขอขยายระยะเวลาการสอบสวน (ถ้ามี)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๒/๖๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ โดยให้เหตุผลว่า ถ้อยคำพยานปรากฏในรายงานการสอบสวน (สว.๖) แล้ว และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลอื่น เนื่องจากพยานบุคคลส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนในหมู่บ้าน ชุมชนเดียวกับผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีผู้ทำหนังสือร้องเรียนถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนบ้านทุ่งตอน ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยกระทำอนาจารนักเรียนหญิงที่เป็นศิษย์ของตน ในขณะที่ดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านนาดู่ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานส่งเรื่องให้โรงเรียนบ้านนาดู่ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้น ซึ่งโรงเรียนบ้านนาดู่ได้ตรวจสอบและรายงานผลการตรวจสอบว่ามีมูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามลำดับ และต่อมาได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนั้น ข้อความอันเป็นสาระสำคัญและไม่ใช่ข้อความที่บ่งถึงชื่อของบุคคลที่ถูกอ้างเป็นพยานถูกขูดลบขีดฆ่าจนอ่านไม่ได้ความอย่างชัดเจน ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่มีโอกาสได้รู้ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอที่จะใช้โต้แย้งอุทธรณ์คำสั่งลงโทษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๒/๔๖ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า กระบวนการดำเนินการทางวินัยลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการนั้นยังไม่สิ้นสุด หน่วยงานต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยให้ ก.ค.ศ. พิจารณาอีกชั้นหนึ่งก่อน ตามมาตรา ๑๐๔ ประกอบมาตรา ๑๙ (๔) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓

ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา และหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ ได้ทำการสอบสวนและต่อมาได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ถือได้ว่าการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยกรณีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้นยุติแล้ว ผู้อุทธรณ์สมควรได้รู้ถึงกระบวนการสอบสวนและดำเนินการทางวินัย ตลอดจนการให้ถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนดังกล่าว เพื่อใช้โต้แย้งและรักษาสิทธิประโยชน์ของตน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี เนื่องจากพยานบุคคลส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนในหมู่บ้าน ชุมชนเดียวกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานเหล่านั้น จึงให้ปกปิดชื่อและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้ปกปิดชื่อและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือข้อความอื่นใดเพื่อไม่ให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินเกี่ยวกับบำเหน็จ บำนาญ และเงินเดือน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินชำนาญการ กรมที่ดิน มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างประจำรายนาย ส. และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

๒. หนังสือแสดงเจตจำนงให้หักเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ และนาย ส.

๓. เอกสารการให้เงินฌาปนกิจสงเคราะห์แก่ญาติของนาย ส.

๔. ฎีกาเงินเดือน (รายละเอียดการจ่ายเงินเดือนตามบัญชีถือจ่าย) ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒

กรมที่ดินมีหนังสือ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๑๗๘๓๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวผู้อุทธรณ์และบางรายการเป็นเอกสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่กรมที่ดินได้จัดส่งมา พร้อมทั้งคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนกรมที่ดิน โดยมีผู้แทนสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการกรมที่ดิน จำกัด ร่วมชี้แจงด้วยแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์และนาย ส. เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการกรมที่ดิน จำกัด โดยทั้งสองต่างค้ำประกันเงินกู้ซึ่งกันและกัน ต่อมานาย ส. เสียชีวิต สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ได้หักเงินของผู้อุทธรณ์เพื่อชำระหนี้เงินกู้ของนาย ส. ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวอาจไม่โปร่งใส จึงต้องการข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปตรวจสอบความถูกต้อง

ผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น กรมที่ดินพิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาย ส. จึงไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมกันนี้ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงเพิ่มเติมว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ฎีกาเงินเดือนนั้นไม่มี เนื่องจากปัจจุบันได้มีการนำระบบจ่ายตรงโดยผ่านกรมบัญชีกลางมาใช้ ดังนั้น เอกสารในรายการนี้จึงมีเพียงใบรับรองการจ่ายเงินเดือน - ค่าจ้างประจำและเงินอื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ให้แก่นาย ส. และถูกหักเงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้แทนนาย ส. ซึ่งเสียชีวิตในเวลาต่อมา ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารตามคำขอ และจากการตรวจดูข้อมูลข่าวสารทั้งหมดแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ แม้จะมีข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปรากฏอยู่ แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยในกรณีนี้ไม่ถือเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้นำข้อมูลไปตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการของกรมที่ดินได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ฎีกาเงินเดือน (รายละเอียดการจ่ายเงินเดือนตามบัญชีถือจ่าย) ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการนำระบบจ่ายตรงโดยผ่านกรมบัญชีกลางมาใช้ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงมีเพียงใบรับรองการจ่ายเงินเดือน - ค่าจ้างประจำและเงินอื่น เช่นเดียวกับฎีกาเงินเดือน และผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อเท็จจริงนี้ในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๑ แล้ว และข้อมูลข่าวสารนี้เป็นของผู้อุทธรณ์เอง จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมที่ดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เกี่ยวกับรายงานการประชุมและผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตรองผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้มีหนังสือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของ สมศ. ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานและประเมินผลเพื่อต่อสัญญาจ้าง ต่อมา สมศ. ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งการสิ้นสุดสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน และ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร สมศ. ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

๓. รายงานผลการพิจารณาข้ออุทธรณ์และร้องทุกข์ และเอกสารประกอบการพิจารณาทุกรายการ รวมทั้งสำเนาใบลงนามการเข้าร่วมประชุมในแต่ละครั้ง

๔. ประวัติบุคคลของผู้อุทธรณ์

สมศ. มีหนังสือ ที่ มศ ๐๐๐๕/๑๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร เอกสารประกอบการสมัครงานของผู้อุทธรณ์ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ และ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ และรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แล้ว แต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ ยังได้รับไม่ครบถ้วน โดย (๑) เอกสารรายงานผลการพิจารณาข้ออุทธรณ์และร้องทุกข์ยังขาดสาระสำคัญจำนวนมาก และ (๒) ประวัติบุคคลของผู้อุทธรณ์ยังขาดข้อมูลข่าวสารในส่วนหนังสือโต้ตอบกับกองทัพเรือในช่วงที่มีการขอยืมตัวผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการที่ สมศ. และขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่ สมศ. จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ สมศ. มีหนังสือ ที่ มศ ๐๐๐๕/๑๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ สมศ. เปิดเผยยังไม่ครบถ้วนตามที่มีคำขอ ในรายการต่อไปนี้

รายการที่ ๓ สมศ. เปิดเผยเฉพาะรายงานผลการพิจารณาข้ออุทธรณ์และร้องทุกข์ และในการเปิดเผยมีการปกปิดข้อความบางส่วนอันทำให้เนื้อความขาดสาระสำคัญ ส่วนเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ทุกรายการ และสำเนาใบลงนามการเข้าร่วมประชุมของกรรมการในแต่ละครั้ง สมศ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๔ หนังสือโต้ตอบกับกองทัพเรือในช่วงที่มีการขอยืมตัวผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการ สมศ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา คณะกรรมการฯ เรียกให้ สมศ. จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยเพื่อพิจารณา ซึ่ง สมศ. ได้มีหนังสือ ที่ มศ ๐๐๐๕/๒๒๙๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้แก่ (๑) หนังสือผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ มีถึงประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ เพื่อส่งเอกสารและหลักฐานประกอบการอุทธรณ์ และ (๒) ใบลงนามของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ เพื่อพิจารณาเพิ่มเติม และเมื่อคณะกรรมการฯ ได้สอบถามว่ามีข้อมูลข่าวสารอื่นอีกหรือไม่ สมศ. มีหนังสือ ที่ มศ ๐๐๐๕/๒๑ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ ยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอื่น นอกเหนือจากที่ได้ส่งให้คณะกรรมการฯ แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แจ้งว่าได้สำเนาหนังสือโต้ตอบกับกองทัพเรือในช่วงที่มีการขอยืมตัวผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการ สมศ. ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการฯ สอบถามผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ สมศ เปิดเผยเพิ่มเติม ได้รับแจ้งด้วยวาจาว่าได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ แล้ว และจะได้ทำหนังสือแจ้งคณะกรรมการฯ เพื่อทราบอย่างเป็นทางการต่อไป และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งว่ายังขาดเอกสารสำเนาคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำให้การของผู้อุทธรณ์ นาย ค. และศาสตราจารย์กิตติคุณ ส. จึงขอให้คณะกรรมการฯ มีคำสั่งให้ สมศ. เปิดเผยคำให้การดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า จากข้อเท็จจริงข้างต้น คงมีข้อมูลข่าวสารที่ สมศ. ยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ เฉพาะคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้อง อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในคำขอรายการที่ ๓ (เอกสารประกอบการพิจารณาทุกรายการ) ซึ่งในชั้นการเรียกให้หน่วยงานส่งข้อมูลข่าวสารที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยเพื่อพิจารณาวินิจฉัยนั้น สมศ. ได้ยืนยันว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ มีเพียงหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่มีถึงประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และใบลงนามของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่เข้าร่วมประชุมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลข่าวสารอื่น การยืนยันดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้ออ้างดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลแม่เมาะ จังหวัดลำปางเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลแม่เมาะ จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ได้รับหนังสือจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีปัญหาการบริหารงานภายในกองสวัสดิการสังคมแจ้งให้ไปให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงมีบันทึก ที่ ลป ๕๓๘๐๖/- ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลแม่เมาะ และประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ ขอข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนจำนวน ๒ ฉบับ เพื่อประกอบการทำคำชี้แจงในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

เทศบาลตำบลแม่เมาะมีบันทึก ที่ ลป ๕๓๘๐๑.๑/๑๘๕ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนเรื่องการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำหรับหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในกองสวัสดิการสังคมนั้น ได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า แม้หนังสือดังกล่าวจะมิได้ระบุชื่อผู้ร้องเรียนว่าเป็นผู้ใด แต่เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของหนังสือดังกล่าวทั้งหมดแล้วอาจทำให้ทราบตัวบุคคลผู้ร้องเรียนได้ ประกอบกับเรื่องกำลังอยู่ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลแม่เมาะจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลแม่เมาะมีคำสั่ง ที่ ๑๒๐๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีปัญหาการบริหารงานภายในกองสวัสดิการสังคม คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมไปให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนซึ่งเป็นมูลเหตุให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ จำนวน ๒ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ หนังสือร้องเรียนเรื่องการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และฉบับที่ ๒ หนังสือร้องเรียนเรื่องความจริงในกองสวัสดิการสังคม เพื่อประกอบการทำคำชี้แจงในส่วนที่เกี่ยวข้อง เทศบาลตำบลแม่เมาะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนฉบับที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนหนังสือร้องเรียนฉบับที่ ๒ ได้ปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ในระหว่างการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน หน่วยงานของรัฐสมควรคุ้มครองผู้ร้องเรียนให้ต้องไม่ได้รับอันตรายใดๆ อันเนื่องมาจากการร้องเรียน ด้วยการไม่เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนจนกว่าจะมีข้อยุติเกี่ยวกับข้อร้องเรียนนั้นแล้ว แต่ในขณะเดียวกันหน่วยงานของรัฐต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกร้องเรียน ด้วยการเปิดเผยเนื้อหาข้อร้องเรียนเพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนแสดงพยานหลักฐานเพื่อใช้โต้แย้งข้อกล่าวหาได้ ตามอุทธรณ์มีข้อพิจารณาว่า การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนทั้งฉบับอาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียนอันจะเข้าลักษณะเป็นการไม่คุ้มครองผู้ร้องเรียน แต่การไม่เปิดเผยจะเป็นลิดรอนสิทธิของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา กรณีนี้หนังสือร้องเรียนมีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ และผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ นอกจากนั้น การเรียกไปให้ถ้อยคำดังกล่าวเป็นไปเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียน มิใช่การสอบสวนทางวินัยซึ่งต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เมื่อพิจารณามาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูหนังสือร้องเรียนดังกล่าวซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถคัดลอกได้ แต่ไม่ต้องให้สำเนาหนังสือร้องเรียนนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลแม่เมาะ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูหนังสือร้องเรียนเรื่องความจริงในกองสวัสดิการสังคม แต่ไม่ต้องจัดทำสำเนาให้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับการจดทะเบียนรถตักหน้าขุดหลัง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่น ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจดทะเบียนรถตักหน้าขุดหลังของเทศบาลตำบลบ้านโต้น จังหวัดขอนแก่น

สำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๑๒/ท ๒๐ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลสรุปว่า ตามระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยวิธีปฏิบัติในการเปิดเผยตรวจดู และขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนรถเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วย ให้อนุญาตได้เฉพาะแก่บุคคลหรือหน่วยงาน ดังนี้

(ก) เจ้าของข้อมูลหรือผู้มีอำนาจจัดการแทน

(ข) เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอ

(ค) ศาล

(ง) ทนายความ

(จ) บริษัทประกันภัย

การอนุญาตให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานนอกจาก (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ให้กระทำได้เมื่อพิจารณาเห็นว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องยิ่งกว่า

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่น และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลบ้านโต้นได้ดำเนินการจัดซื้อรถตักหน้าขุดหลังด้วยวิธีการประกวดราคาห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. เป็นผู้ชนะการประกวดราคาและส่งมอบรถตักฯ ให้เทศบาลตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตั้งแต่เวลาที่เทศบาลดำเนินการจัดซื้อรถตักฯ จนถึงปัจจุบันรถตักฯ คันดังกล่าวไม่มีป้ายทะเบียนแสดงแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะตรวจสอบว่าเทศบาลดำเนินการขอจดทะเบียนรถตักฯ หรือไม่

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบการใช้รถตักหน้าขุดหลังกับเทศบาลอื่นๆ แล้ว ปรากฏว่ารถตักฯ ของเทศบาลอื่นๆ ซึ่งเป็นชนิดเดียวกับที่เทศบาลจัดซื้อนั้นมีป้ายทะเบียนทุกคัน นอกจากนี้ เอกสารประกอบ

การประมูลซื้อรถตักฯ ของเทศบาล เลขที่ ๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ กำหนดว่า “เทศบาลตำบลบ้านโต้น จะจ่ายเงินค่ารถตักฯ ให้แก่ผู้ขายก็ต่อเมื่อผู้ขายได้มอบรถตักฯ จำนวน ๑ คันให้ถูกต้องตามสัญญาและคุณลักษณะเอกสารแนบท้ายสัญญา และได้โอนทะเบียนเป็นกรรมสิทธิ์ของเทศบาลตำบลบ้านโต้นแล้ว” ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ผู้ขายและเทศบาลตำบลบ้านโต้นผู้ซื้อ ได้ยื่นเรื่องขอจดทะเบียนและรับโอนทะเบียนรถตักฯ เป็นกรรมสิทธิ์ของเทศบาลตำบลบ้านโต้นหรือไม่ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากเทศบาลด้วยแล้ว แต่ปัจจุบันยังไม่ได้รับทราบผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

สำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่นมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ขก ๐๐๑๒/๑๙๕ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยวิธีปฏิบัติในการเปิดเผย ตรวจดู และขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนรถนั้นอาจมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วย จึงกำหนดการอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะบุคคลหรือหน่วยงานที่ระบุเท่านั้น ยกเว้นพิจารณาเห็นว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องยิ่งกว่า ซึ่งสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่นพิจารณาแล้วเห็นว่าวัตถุประสงค์ของผู้อุทธรณ์นั้นต้องการตรวจสอบการจัดซื้อครุภัณฑ์ ไม่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด หากผู้อุทธรณ์จะติดตามการทำงานของเทศบาลตำบลบ้านโต้นก็สามารถยื่นหนังสือสอบถามเทศบาลโดยตรง หรือตรวจสอบผ่านทางสมาชิกสภาเทศบาล รวมถึงการร้องเรียนต่อหน่วยงานภาครัฐ องค์กรอิสระ เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ ผู้แทนสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่นชี้แจงเพิ่มเติมด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประชาชนธรรมดา ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับในอดีตมีสำนักงานขนส่งจังหวัดแห่งหนึ่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารลักษณะเดียวกันให้กับประชาชนที่มาขอข้อมูลข่าวสารแล้วถูกเทศบาลซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวฟ้องร้องสำนักงานขนส่งจังหวัดดังกล่าว สำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่นจึงพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้อุทธรณ์ อนึ่ง สำนักงานขนส่งฯ ไม่มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจดทะเบียนรถตักหน้าขุดหลังของเทศบาลตำบลบ้านโต้นตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เพราะเทศบาลยังไม่ได้ยื่นขอจดทะเบียนรถดังกล่าวต่อสำนักงานขนส่งฯ แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ เอกสารการจดทะเบียนรถยนต์ของเทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการและเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ แต่ในเรื่องนี้ผู้แทนสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่นชี้แจงว่าไม่มีการจดทะเบียนรถตักหน้าขุดหลังของเทศบาลตำบลบ้านโต้นต่อสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่น จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำนวนการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๑๑๖๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒

๒. สำนวนการสอบวินัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓

๓. หนังสือที่ประธานกรรมการสอบสวนขอขยายระยะเวลาการสอบสวนและคำสั่งของอธิการบดี

๔. รายงานการประชุมมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคล (กบม.) ที่มีมติเห็นชอบให้ลงโทษวินัยร้ายแรง

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๔๘.๐๑/๐๑/๐๕/๑๗ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ผลการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๑๑๖๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ และผลการสอบวินัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นเอกสารลับของทางราชการตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งกำหนดว่า เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับของทางราชการ ประกอบกับกรณีคำขอดังกล่าวเป็นกรณีที่อยู่ในหมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงมิอาจให้เอกสารลับดังกล่าวทั้ง ๒ ฉบับ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ศธ ๐๕๔๘/๑๘๗ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๑๑๖๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องจัดซื้อต้นเข็มแดง จำนวน ๕,๐๐๐ ต้น

สูงกว่าราคาความเป็นจริงส่อว่าจะแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยประการที่น่าจะทำให้ราชการได้รับความเสียหาย ได้รายงานผลการสอบสวนต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ว่า ควรพิจารณาสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์และพวก มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์และพวก ที่สุดมหาวิทยาลัยมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงได้มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ แต่มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงด้วยวาจาว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เป็นข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวถือเป็นเอกสารลับประกอบกับมหาวิทยาลัยได้ยื่นคำร้องทุกข์กล่าวโทษต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อดำเนินคดีอาญาผู้อุทธรณ์ อีกทั้งกรณีของผู้อุทธรณ์ยังเกี่ยวเนื่องกับผู้ซึ่งต้องถูกดำเนินการทางวินัยอีกจำนวน ๒ ราย คือ ภรรยาและผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ซึ่งอยู่ในระหว่างการสอบสวนขณะนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะมีผลต่อการยุ่งเหยิงของพยานหลักฐานและพยานบุคคลอื่นๆ ที่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนอันมีผลที่ไม่อาจคาดหมายตามมาภายหลังซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๔๘/๒๘๐ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ชี้แจงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ ผลการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๑๑๖๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ ผลการสอบวินัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ มีความเกี่ยวพันกับภรรยาผู้อุทธรณ์ กล่าวคือ ผู้ขายซึ่งเป็นพยานบุคคลที่ ๑ และ ๒ ได้ให้การว่าผู้อุทธรณ์และภรรยาได้ไปติดต่อขอซื้อต้นเข็มแดง จำนวน ๕,๐๐๐ ต้น ราคาต้นละ ๒.๑๐ บาทจริง ผู้อุทธรณ์และภรรยาได้ไปติดต่อร้านค้าอีกครั้งเพื่อขอให้ออกใบเสร็จรับเงินในราคาต้นละ ๖ บาท โดยขอร้องเชิงบังคับต่อร้านค้าซึ่งร้านค้าก็ไม่ดำเนินการให้ ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนยังสอบได้ความต่อไปอีกว่าผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้ไหว้วานให้ภรรยาผู้อุทธรณ์เดินทางไปกับพยานที่ ๔ ทั้งที่บุคคลทั้งสองไม่มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการจัดซื้อต้นเข็มแดงดังกล่าว หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลไปอาจจะไปยุ่งเหยิงต่อพยานหลักฐานซึ่งขณะนี้กำลังดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภรรยาผู้อุทธรณ์ ภรรยาผู้อุทธรณ์เคยทำร้ายร่างกายของผู้ถูกกล่าวหาอีกคนซึ่งอยู่ในหน่วยงานเดิมคือหน่วยงานพัสดุ ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยต่อพยานบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนประเด็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์นั้นขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ลับ ที่ ๑๕๐๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวเนื่องเกี่ยวพันกันมีมูลเหตุมาจากการทุจริตการซื้อต้นเข็มแดงทั้งหมด จำนวน ๙,๐๐๐ ต้นเช่นกัน ประกอบกับมีความเกี่ยวพันของพยานบุคคลและพยานเอกสารเดียวกันที่คณะกรรมการสอบสวนจะได้ดำเนินการโดยละเอียดต่อไป

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ หนังสือที่ประธานกรรมการสอบสวนขอขยายระยะเวลาการสอบสวนและคำสั่งของอธิการบดีนั้น เป็นเรื่องลับเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องต่อผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ รายงานการประชุมมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคล (กบม.) ที่มีมติเห็นชอบให้ลงโทษวินัยร้ายแรงนั้น เป็นขั้นตอนวิธีการเพื่อนำไปสู่การออกคำสั่งลงโทษต่อผู้อุทธรณ์ ซึ่งไม่มีผลไปสู่ภายนอกจึงยังไม่เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นกรณีที่อยู่ในหมวด ๒ ของข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ ผลการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๑๑๖๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ ผลการสอบวินัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ ๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ แม้การสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่การดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ก็มีข้อมูลที่เกี่ยวพันทำให้มีการดำเนินการทางวินัยกับผู้บังคับบัญชาและภรรยาผู้อุทธรณ์ ซึ่งยังอยู่ในระหว่างการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ หนังสือที่ประธานกรรมการสอบสวนขอขยายระยะเวลาการสอบสวนและคำสั่งของอธิการบดี เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ รายงานการประชุมมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคล (กบม.) ที่มีมติเห็นชอบให้ลงโทษวินัยร้ายแรง เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการออกคำสั่งลงโทษ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกลงโทษจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีเกี่ยวกับแบบแปลนอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีเมืองสุพรรณบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินคดี กรณีผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการก่อสร้างอาคารและผู้ใช้อาคาร จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. หนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาแบบแปลนอาคาร ค.ส.ล. ๓ ชั้น ๘ คูหา ทุกด้านของนาง ป. กับพวก

๒. หนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. ๗ ชั้น ของนาย บ. รวม ๔ รายการ คือ

๒.๑ เอกสารการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. ๗ ชั้น ของเจ้าของอาคาร และวิศวกรผู้รับผิดชอบ ได้แก่

(ก) ชื่อผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคาร ซึ่งต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

(ข) ชื่อผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคาร ซึ่งต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(ค) ชื่อผู้ควบคุมงาน ซึ่งต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม

(ง) สำเนาใบอนุญาตบุคคล ตาม (ก) (ข) และ (ค)

(จ) หนังสือรับรองบุคคลตาม (ก) (ข) และ (ค) ว่าตนเป็นผู้ออกแบบอาคาร เป็นผู้ออกแบบและคำนวณอาคาร หรือเป็นผู้ควบคุมงาน แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งรับรองว่าการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกประการ

(ฉ) แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณของอาคารที่ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย ซึ่งมีคำรับรองถูกต้องของบุคคล ตาม (ก) (ข) และ (ค) วันเริ่มต้นและสิ้นสุดการดำเนินการดังกล่าว

๒.๒ หนังสืออนุญาตให้ดำเนินการก่อสร้าง ค.ส.ล. ๗ ชั้น อ ๑

๒.๓ แบบแปลนอาคาร รูปตัด ก และรูปตัด ข แผนผังบริเวณของอาคาร

๒.๔ หนังสือรับแจ้งการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. ๗ ชั้น ของเจ้าของอาคาร และวิศวกรผู้ควบคุมงานของกองช่างเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

เทศบาลเมืองสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ สพ ๕๒๐๐๔/ว ๔๓๕๕ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ และที่ สพ ๕๒๐๐๔/ว ๗ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ รายนาง ป. กับพวก และรายนาย บ. ตามลำดับ โดยให้เหตุผลว่า ผู้ครอบครองอาคารแจ้งไม่อนุญาตให้เปิดเผยเนื่องจากเป็นสิทธิและทรัพย์ส่วนบุคคล และเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีที่พักอาศัยในเขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการก่อสร้างอาคารของเจ้าของที่ดินข้างเคียง จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารดังกล่าวเพื่อประกอบการดำเนินคดี แต่เทศบาลเมืองสุพรรณบุรีปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. กรณีการขอแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. ๓ ชั้น ๘ คูหา ทุกด้านของนาง ป. กับพวกนั้น แบบแปลนการก่อสร้างอาคารเป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒. กรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. ๗ ชั้น ของนาย บ. นั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอข้อ ๒.๑ และ ๒.๓ เป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒.๒ เป็นผลการพิจารณาอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี และข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒.๔ ปรากฏในเอกสารคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารของนาย บ. ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีได้ประทับตราลงรับไว้ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารนั้น เมื่อบุคคลมีข้อสงสัยอาจใช้สิทธิขอตรวจดูหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยของอาคารที่ก่อสร้าง รวมทั้งชื่อผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับงานก่อสร้างได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเริ่มตั้งแต่เมื่อผู้ขออนุญาตยื่นคำขอจนสิ้นสุดการก่อสร้าง นอกจากนั้น ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังได้บัญญัติให้สิทธิแก่บุคคลผู้มีที่ดินใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการก่อสร้างฟ้องคดีได้ในกรณีที่ความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินได้รับการกระทบกระเทือนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีที่ดินใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่ก่อสร้างและได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารในส่วนแบบแปลนอาคารนั้น เห็นสมควรเปิดเผยแบบแปลนฉบับที่หน่วยงานอนุญาตให้ก่อสร้าง ได้แก่ แผนที่ที่ตั้งของที่ดิน แผนผังบริเวณ และภาพภายนอกอาคารทั้งหมด โดยปกปิดข้อความเฉพาะส่วนที่เป็นรายการคำนวณ เนื่องจากแบบแปลนอาคารเป็นงานซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้องใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น การเปิดเผยแบบแปลนทั้งฉบับอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิของเจ้าของผลงานโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนโครงสร้างภายในอาคาร เห็นสมควรไม่เปิดเผยเช่นเดียวกัน เนื่องจากเป็นงานซึ่งเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิของเจ้าของผลงานโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองสุพรรณบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ดังนี้

๑. คำขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารของนาย บ. ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ และเอกสารประกอบ คือ

๑.๑ หนังสือแสดงความยินยอมและรับรองของผู้ออกแบบและคำนวณอาคาร

๑.๒ หนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงาน

๑.๓ ภาพถ่ายใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมของผู้ควบคุมงาน

๒. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๘๖/๒๕๕๓ รายนาย บ. ออกให้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓

๓. แบบแปลนการก่อสร้างอาคาร ตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๘๖/๒๕๕๓ รายนาย บ. ได้แก่ แผนที่ที่ตั้งของที่ดิน แผนผังบริเวณ และภาพภายนอกอาคารทั้งหมด โดยปกปิดข้อความเฉพาะส่วนที่เป็นรายการคำนวณ สำหรับข้อมูลข่าวสารโครงสร้างภายในอาคารไม่ให้เปิดเผย

๔. แบบแปลนการก่อสร้างอาคาร ตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๑๙/๒๕๕๓ รายนาง ป. กับพวก ได้แก่ แผนที่ที่ตั้งของที่ดิน แผนผังบริเวณ และภาพภายนอกอาคารทั้งหมด โดยปกปิดข้อความเฉพาะส่วนที่เป็นรายการคำนวณ สำหรับข้อมูลข่าวสารโครงสร้างภายในอาคารไม่ให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายในเกี่ยวกับสินค้าควบคุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายใน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรอำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าควบคุม ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยสินค้าและบริการ เรื่อง การกำหนดสินค้าและบริการควบคุม ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๒๓ ชนิดสินค้า คือ สินค้าตามข้อ ๓ (๖) กาแฟผงสำเร็จรูป (๗) ข้าวเปลือก ข้าวสาร (๘) ข้าวโพด (๙) ครีมเทียมข้นหวาน นมข้น นมคืนรูป นมแปลงไขมัน (๑๑) แชมพู (๑๒) นมเปรี้ยวพร้อมดื่ม (๑๓) นมผง นมสด (๑๔) น้ำตาลทราย (๑๕) น้ำมันและไขมันที่ได้จากพืชหรือสัตว์ทั้งที่บริโภคได้หรือไม่ได้ (๑๗) น้ำยาซักฟอก (๑๙) ปุ๋ย (๒๐) ปูนซีเมนต์ (๒๒) ผงซักฟอก (๒๓) ผลิตภัณฑ์ล้างจาน (๒๔) ผ้าอนามัย (๒๕) มันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์ (๒๘) ยาป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือโรคพืช (๓๒) สบู่ (๓๔) สุกร เนื้อสุกร (๓๕) หัวอาหารสัตว์ อาหารสัตว์ (๓๖) เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ (๓๗) อาหารกึ่งสำเร็จรูปบรรจุภาชนะผลึก (๓๘) อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท โดยข้อมูลข่าวสารที่ขอแต่ละชนิดสินค้ามีรายละเอียดดังนี้

๑. รายชื่อผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างผลิต ผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้แทนแต่เพียงผู้เดียวของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้แทนจำหน่ายที่มีการทำสัญญาไว้กับผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร

๒. ข้อมูลทางการค้าเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต ต้นทุนการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ต้นทุนการจำหน่าย ค่าใช้จ่าย ราคาจำหน่าย ราคาซื้อ ส่วนลดในการจำหน่าย แผนการจำหน่าย วิธีการจำหน่ายและการส่งเสริมการจำหน่าย ขนาดน้ำหนักต่อหน่วยของสินค้า

๓. หนังสือขอแจ้งจำหน่ายสินค้าที่แตกต่างจากรายการที่ได้แจ้งไว้ หรือจำหน่ายในราคาที่สูงกว่าที่ได้แจ้งไว้ทุกครั้งทุกรายการ พร้อมหนังสือยินยอมหรืออนุญาตให้จำหน่ายของเลขาธิการคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ

สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายใน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๔๐๗/๑๘๔ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ และ ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลของผู้ประกอบการค้าที่ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และประกาศกรมการค้าภายใน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการขอดู

และขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ข้อ ๕ (๒) ซึ่งยกเว้นมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากเอกชนหรือผู้บริโภคเกี่ยวกับโครงสร้างต้นทุน ปริมาณการผลิต ปริมาณการจำหน่าย เอกสารประกอบการขอปรับราคา และเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายใน ประกอบคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักสารสนเทศการค้าในประเทศด้วยแล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่สามารถมาชี้แจงตามวันและเวลาที่กำหนด ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงไม่เรียกให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาอีก ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารของสินค้าควบคุมตามประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยสินค้าและบริการ เรื่อง การกำหนดสินค้าและบริการควบคุม ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๒๓ ชนิดสินค้า สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๑ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อผู้ผลิต ผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และผู้แทนผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายแต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทย ของผู้ประกอบการค้าแต่ละชนิดสินค้าให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลที่ผู้บริโภคโดยทั่วไปต้องทราบ เพื่อประโยชน์ในการติดตามหาผู้รับผิดชอบในกรณีที่สินค้านั้นเกิดอันตราย หรือไม่ได้มาตรฐาน

ส่วนข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศเห็นว่า มีลักษณะเป็นข้อมูลทางการค้าของผู้ประกอบการค้า ซึ่งโดยทั่วไปจะไม่เปิดเผยแก่บุคคลภายนอก เพราะจะมีผลกระทบต่อการประกอบกิจการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการผลิต และการกำหนดราคาสินค้าเพื่อจำหน่ายของผู้ประกอบการค้าแต่ละราย การให้ผู้ประกอบการค้าแจ้งข้อมูลดังกล่าวต่อกรมการค้าภายในเป็นไปโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งในการแจ้งข้อมูลของผู้ประกอบการค้านั้น ได้ขอให้กรมการค้าภายในรักษาไว้เป็นความลับ ข้อมูลที่ได้แจ้งกรมการค้าภายในถือเป็นข้อมูลดิบ เมื่อจะใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ทิศทางความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าในตลาดในภาพรวมของแต่ละชนิดสินค้า เจ้าหน้าที่จะนำข้อมูลดิบของผู้ประกอบการค้าแต่ละรายมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาข้อมูลในเชิงสถิติที่จะเป็นข้อมูลหลักในการกำหนดแนวทางหรือมาตรการเกี่ยวกับราคาสินค้าเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และในขณะเดียวกันก็ต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการค้าด้วย

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ ข้อมูลในส่วนที่ผู้ประกอบการค้าต้องแจ้งต่อกรมการค้าภายในตามกฎหมาย จึงเป็นข้อมูลดิบของผู้ประกอบการค้าแต่ละราย สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะจะกระทบต่อการประกอบกิจการของผู้ประกอบการค้าดังกล่าว

สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๓ สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศเห็นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับราคาสินค้าเป็นตัวตั้งในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการค้าแต่ละราย และเป็นความลับทางการค้า หากเปิดเผยหรือรู้ถึงบุคคลภายนอก โดยเฉพาะคู่แข่ง จะมีผลกระทบต่อการตลาดของผู้ประกอบการค้านั้น อีกทั้งการอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในราคาที่แตกต่างไปจากที่เคยแจ้งไว้เดิม ก็เป็นเพียงข้อมูลบางส่วนที่ผู้ประกอบการค้าได้ใช้ในการกำหนดราคาสินค้าในตลาดของตน บางครั้งอาจไม่มีการปรับราคาตามที่มีคำขอก็ได้ การเปิดเผยจะกระทบต่อการประกอบกิจการ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ประกอบการค้าในส่วนที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ และ ๓

ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ประกอบการค้าต้องแจ้งแก่ทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๓ เป็นการขอปรับเปลี่ยนราคาสินค้าที่จะจำหน่ายของผู้ประกอบการค้า และการแจ้งผลการพิจารณาคำขอดังกล่าวของกรมการค้าภายใน ซึ่งเป็นการแจ้งต่อผู้ประกอบการค้าเฉพาะราย ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ ส่วน เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ประกอบการค้าไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้อาจจะมีผลกระทบต่อการประกอบกิจการค้าของเอกชน และกระทบต่อความน่าเชื่อถือในการพิจารณาการกำหนดราคาสินค้าและการรักษาความลับของทางราชการ ดังนั้น การที่สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ และ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการฯ จึงเห็นชอบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดระยองเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจที่ต้องหาคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการตำรวจ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดระยอง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. ข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดระยองต้องหาคดีอาญามีจำนวนกี่ราย ต้องหาคดีอาญาข้อหาใดบ้าง และผลการดำเนินการทางวินัย

๒. ดาบตำรวจ ส. ผู้บังคับหมู่งานสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดระยองต้องหาคดีอาญาหรือไม่ หากต้องหาคดีอาญาขอทราบข้อหาและผลการดำเนินการทางวินัย

๓. ดาบตำรวจ ว. ผู้บังคับหมู่งานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองระยอง ต้องหาคดีอาญาบุกรุกเวลากลางคืน เขตสถานีตำรวจภูธรบ้านค่าย ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหาย พันตำรวจโท อ. พนักงานสอบสวน (สบ. ๓) สถานีตำรวจภูธรบ้านค่าย ผู้รับผิดชอบคดีนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลดังนี้

๓.๑ ผลการดำเนินคดีทางวินัยกับดาบตำรวจ ว. ซึ่งดำเนินการตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องว่าได้ดำเนินการถึงไหน อย่างไร

๓.๒ ขอทราบรายชื่อคณะกรรมการสืบสวน และคณะกรรมการสอบสวน หรือบุคคลอื่นใดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับดาบตำรวจ ว.

ตำรวจภูธรจังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ รย ๐๐๒๙.๔๑/๓๗๕ (๑) ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตำรวจภูธรจังหวัดระยองไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ อยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ รายการที่ ๓.๑ สถานีตำรวจภูธรเมืองระยองมีคำสั่ง ที่ ๑๘๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์ดาบตำรวจ ว. แล้วและตำรวจภูธรภาค ๒ ให้ยุติเรื่อง และปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๓.๒ เนื่องจากคำร้องของผู้อุทธรณ์เคลือบคลุมไม่อาจเข้าใจได้ตามสมควร และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และหรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตผู้บังคับหมู่งานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองระยอง ตำรวจภูธรจังหวัดระยองได้มีคำสั่ง ที่ ๔๖๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดระยอง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการดังกล่าว ตำรวจภูธรจังหวัดระยองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ บางรายการปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดระยองที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า เอกสารรายการที่ ๓.๑ ตำรวจภูธรจังหวัดระยองแจ้งว่าสถานีตำรวจภูธรเมืองระยองมีคำสั่ง ที่ ๑๘๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์ดาบตำรวจ ว. ผู้บังคับหมู่งานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองระยองแล้ว และตำรวจภูธรภาค ๒ ให้ยุติเรื่องนั้น ไม่ใช่เอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ซึ่งเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ ผลการดำเนินการทางวินัยกับดาบตำรวจ ว. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ้านค่าย ให้ดำเนินคดีอาญากับดาบตำรวจ ว. กับพวกรวม ๓ คน ในข้อหาบุกรุกเคหสถานเวลากลางคืนตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดระยองชี้แจงว่า ตำรวจภูธรจังหวัดระยองไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ๒ และ ๓.๒ ได้ เนื่องจากรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลสถิติที่แยกรายละเอียดเป็นรายบุคคล หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลดังกล่าวตำรวจภูธรจังหวัดระยองต้องไปดำเนินการรวบรวมใหม่ นอกจากนี้คำร้องของผู้อุทธรณ์ไม่มีรายละเอียดว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลในช่วงเวลาใดซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการสืบสวนสอบสวนหรือเป็นข้อมูลที่ถึงที่สุดแล้ว รายการที่ ๒ เป็นข้อมูลส่วนบุคคล หากเปิดเผยก็ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูลก่อน อีกทั้งดาบตำรวจ ส. ไม่มีความเกี่ยวพันกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการทางอาญาและลงโทษทางวินัยแต่อย่างใด รายการที่ ๓.๒ เห็นว่าเป็นคำร้องเคลือบคลุมไม่อาจเข้าใจได้ตามควรและการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและหรือการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด สำหรับรายการที่ ๓.๑ ตำรวจภูธรจังหวัดระยองได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดระยอง ต้องหาคดีอาญามีจำนวนกี่ราย ต้องหาคดีอาญาข้อหาใดบ้าง และผลการดำเนินการทางวินัย เป็นคำขอข้อมูลข่าวสารกว้างๆ ที่ไม่ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจน คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นคำขอที่ไม่สามารถระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการได้ชัดเจน การที่ตำรวจภูธรจังหวัดระยองปฏิเสธไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้แก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้วเพราะตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติไว้ว่า “..... ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร.....” รายการที่ ๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับดาบตำรวจ ส. ต้องหาคดีอาญาหรือไม่ เป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น ผู้อุทธรณ์ไม่มีเหตุผลและความจำเป็นในการเข้าถึงข้อมูลของบุคคลอื่นดังกล่าว หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ส่วนรายการที่ ๓.๑ คือ ผลการดำเนินการทางวินัยกับดาบตำรวจ ว. ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗

และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องว่าได้ดำเนินการถึงไหน อย่างไร เป็นข้อมูลที่ตำรวจภูธรจังหวัดระยองได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งว่ายังไม่ได้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลอันเดียวกัน จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา และรายการที่ ๓.๒ คือ รายชื่อคณะกรรมการสืบสวน และคณะกรรมการสอบสวน หรือบุคคลอื่นใดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับดาบตำรวจ ว. เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามปกติ จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดระยองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓.๒ คือ รายชื่อคณะกรรมการสืบสวน และคณะกรรมการสอบสวนหรือบุคคลอื่นใดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับดาบตำรวจ ว. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการจัดเก็บรายได้ ๗ สำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ที่ กท ๔๐๐๑/๒๑๙๕ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๘

สำนักปลัดกรุงเทพมหานครแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ และเห็นว่าการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่ามีหลักฐานใหม่ คือ หนังสือรับรองการเกิด ไม่เข้าเงื่อนไขการขอพิจารณาใหม่ จึงไม่รับพิจารณาและยืนตามความเห็นเดิมที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๘ ตามมติคณะกรรมการฯ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธุ์ ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการจัดเก็บรายได้ ๗ สำนักงานเขตพระนคร มีหนังสือที่ กท ๔๐๐๑/๒๑๙๕ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๘ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าสูติบัตรเป็นพยานเอกสารหลักและน่าเชื่อถือมากที่สุดในการพิสูจน์วัน เดือน ปีเกิดของบุคคล แม้ว่าผู้อุทธรณ์จะไม่มีสูติบัตรของราชการออกให้ไว้มาแสดงได้ เนื่องจากได้สูญหายไป แต่ผู้อุทธรณ์มีเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือมาแสดงเพื่อประกอบการพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๔๙๘ จริงโดยมีเอกสารหลักฐานดังนี้

๑. สูติบัตรของผู้อุทธรณ์ฉบับที่เก็บอยู่ที่สำนักงานเขตบางกอกน้อย ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๔๙๘ และสำนักงานเขตพระนคร ซึ่งเป็นภูมิลำเนาปัจจุบันของผู้อุทธรณ์ก็มีหนังสือรับรองว่าผู้อุทธรณ์เกิดที่เขตบางกอกน้อย แม้สูติบัตรของผู้อุทธรณ์จะชำรุดไปบางส่วน โดยเฉพาะในส่วนของนามสกุล แต่ส่วนอื่นก็แสดงให้เห็นว่าเป็นสูติบัตรของผู้อุทธรณ์

๒. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๑๖/๑ - ๖ อำเภอปทุมวัน ได้ระบุการแก้ไข พ.ศ. เกิดของผู้อุทธรณ์ (บุคคลลำดับที่ ๕) จากเกิด พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็น พ.ศ. ๒๔๙๘ โดยระบุหมายเหตุไว้ท้ายทะเบียนบ้านดังกล่าวว่า “บุคคลที่ ๕ แก้ พ.ศ. เกิด ตามสูติบัตรเลขที่ ๒๔๔ เขตบางกอกน้อยคำร้องที่ ๒๑๘๙/๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๕”

๓. สำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวประชาชนฉบับปัจจุบันของผู้อุทธรณ์ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด พ.ศ. ๒๔๙๘

๔. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๒๖ เขตบางกอกน้อย เป็นเอกสารที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๖ อันเป็นเหตุให้เอกสารทะเบียนบ้านและหลักฐานการศึกษาของผู้อุทธรณ์ระบุปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็น พ.ศ. ๒๔๙๖ เรื่อยมาก่อนมีการแก้ไข ซึ่งขัดแย้งกับสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ข้างต้น แม้หลักฐานทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๒๖ จะเป็นหลักฐานเก่าที่ทำขึ้นใกล้เคียงกับสูติบัตร แต่ก็เป็นเอกสารที่ทำขึ้นภายหลังสูติบัตร

๕. หนังสือรับรองการเกิด (ท.ร. ๒๐/๑) เลขที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ออกโดยสำนักทะเบียนท้องถิ่น เขตบางกอกน้อย ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๘ และตามประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอหนังสือรับรองการเกิดตามมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักปลัดกรุงเทพมหานครปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักปลัดกรุงเทพมหานครที่มิให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อยที่รับผิดชอบเรื่องสูติบัตรมาชี้แจง พร้อมทั้งได้นำต้นขั้วสูติบัตร พ.ศ. ๒๔๙๘ มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ปรากฏข้อมูลตามคำชี้แจงดังนี้ เอกสารที่ผู้อุทธรณ์มาขอให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยรับรองการเกิด คือ สูติบัตรของผู้อุทธรณ์ซึ่งชำรุดไปบางส่วนโดยเฉพาะในส่วนของนามสกุลและนายทะเบียนสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้รับรองสำเนาถูกต้องแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาสูติบัตรของผู้อุทธรณ์อีกครั้ง ปรากฏว่า เอกสารหลักฐานต้นขั้วสูติบัตร พ.ศ. ๒๔๙๘ ตั้งแต่เลขที่ ๒๔๒ ถึง ๒๔๙ หายไป ซึ่งรวมทั้งต้นขั้วสูติบัตรเลขที่ ๒๔๔ ซึ่งเป็นต้นขั้วสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ด้วย นอกจากนี้ ผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อยเห็นว่า เป็นไปได้ที่ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๘ เนื่องจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๑๖/๑ - ๖ อำเภอปทุมวัน ได้ระบุการแก้ไข พ.ศ. เกิดของผู้อุทธรณ์ (บุคคลลำดับที่ ๕) จากเกิด พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็น พ.ศ. ๒๔๙๘ โดยระบุหมายเหตุไว้ท้ายทะเบียนบ้านดังกล่าวว่า “บุคคลที่ ๕ แก้ พ.ศ. เกิดตามสูติบัตรเลขที่ ๒๔๔ เขตบางกอกน้อย คำร้องที่ ๒๑๘๙/๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๕” อีกทั้งเมื่อพิจารณาหลักฐานทะเบียนบ้าน อำเภอปทุมวัน น้องชายที่เกิดจากบิดาและมารดาเดียวกันกับผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๙ ซึ่งหากผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๘ ก็จะมีอายุมากกว่าน้องชาย ๑ ปี ๒ เดือน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข คือ ปีเกิดในทะเบียนประวัติของราชการ (ก.พ. ๗) ผู้อุทธรณ์ โดยขอแก้ไขจากเกิด พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็น พ.ศ. ๒๔๙๘ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดนั้น ต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้ปรากฏว่า สูติบัตรชำรุด และต้นขั้วสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ที่เก็บไว้ที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้สูญหายไปแต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์เคยยื่นขอให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยรับรองการเกิด และนายทะเบียนสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้รับรองสำเนาถูกต้องแล้ว จึงถือได้ว่าเป็นหลักฐานที่พิสูจน์วัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ได้ อีกทั้งเมื่อเมื่อเปรียบเทียบวัน เดือน ปีเกิดของน้องชายในทะเบียนบ้านฯ พบว่า นาย ย. ซึ่งเป็นน้องชายที่เกิดจากบิดา และมารดาเดียวกันกับผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๙ อายุ ๕๕ ปี

หากผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๙๘ อายุ ๕๖ ปี จะมีอายุห่างกัน ๑ ปี ๒ เดือน จึงสอดคล้องกับปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ขอแก้ไข ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิด พ.ศ. ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเกิด พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็นเกิด พ.ศ. ๒๔๙๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับชื่อ สกุล ยศ และตำแหน่ง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการตำรวจ มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ให้กองบัญชาการศึกษาพิจารณาดำเนินการ กรณีผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่าสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกองอำนวยการศึกษา ที่ ๗/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๙ เป็นเท็จ พันตำรวจโท ส. กับพวกรวม ๒๙ ราย ร่วมกันลงชื่อในหนังสือรายงานผู้บังคับบัญชาขอให้แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งอื่น โดยไม่ได้พิมพ์หรือเขียนชื่อให้ชัดแจ้ง พันตำรวจโท อ. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการศึกษา มีหนังสือรายงานกรมตำรวจ (เดิม) ขอให้แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งนอกสังกัด พันตำรวจโท อ. ร่วมกับคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการตำรวจเข้ารับการอบรมหลักสูตรสารวัตร รุ่นที่ ๓๙ - ๔๐ กลั่นแกล้งไม่ให้ผู้อุทธรณ์เข้ารับการอบรมในหลักสูตรดังกล่าว

๒. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงานกำลังพลพิจารณาดำเนินการในกรณีพันตำรวจโท อ. รายงานกรมตำรวจ (เดิม) ขอให้แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งนอกสังกัดและกรณีขอให้เปิดเผยชื่อผู้ร่าง ผู้ตรวจร่าง หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช ๐๐๐๖.๓๔๑/๖๕๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๒ และชื่อกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่กล่าวอ้างในหนังสือดังกล่าว

๓. ขอให้เปิดเผยชื่อผู้ร่าง และผู้ตรวจร่าง หนังสือกองวินัย ที่ ตช ๐๐๑๑.๒/๑๓๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๖๘๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ และที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๖๗๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ พร้อมด้วยชื่อผู้บังคับบัญชาสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เป็นผู้พิจารณาสั่งการ และขอให้เปิดเผยชื่อผู้ร่าง และผู้ตรวจร่าง พร้อมด้วยลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่ตรวจร่างหนังสือกองวินัย ดังนี้

๓.๑ พันตำรวจโท ท. รองผู้กำกับการ กลุ่มงานนิติกร ด้านสอบสวนและพิจารณาโทษ กองวินัย เป็นผู้ร่างและตรวจร่างหนังสือกองวินัย ที่ ตช ๐๐๑๑.๒/๑๓๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ และที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๖๘๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓

๓.๒ ว่าที่พันตำรวจเอก ก. ผู้กำกับการ กลุ่มงานนิติกร ด้านสอบสวนและพิจารณาโทษ กองวินัย เป็นผู้ร่างและตรวจร่างหนังสือกองวินัย ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๖๗๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๗๑๐ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๓ เฉพาะชื่อผู้ร่าง ผู้ตรวจร่าง พร้อมด้วยลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่ตรวจร่าง หนังสือกองวินัยทั้ง ๓ ฉบับ คือ ชื่อผู้ร่าง ผู้ตรวจร่าง พร้อมด้วยลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่ตรวจร่างของว่าที่พันตำรวจเอก ก. ผู้กำกับการ กลุ่มงานนิติกร ด้านสอบสวนและพิจารณาโทษ กองวินัย เป็นผู้ร่าง และตรวจร่างหนังสือกองวินัย ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๖๗๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และชื่อผู้ร่าง ผู้ตรวจร่าง พร้อมด้วยลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่ตรวจร่าง ของว่าที่พันตำรวจโท ท. รองผู้กำกับการ ผู้กำกับการ กลุ่มงานนิติกร ด้านสอบสวนและพิจารณาโทษ กองวินัย เป็นผู้ร่าง และตรวจร่างหนังสือกองวินัย ที่ ตช ๐๐๑๑.๒/๑๓๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ และที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๖๘๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะชื่อผู้บังคับบัญชาสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการตำรวจ มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นชื่อผู้บังคับบัญชาสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือกองวินัย ที่ ตช ๐๐๑๑.๒/๑๓๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๖๘๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ และที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๖๗๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากเป็นคำถามและไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ชื่อผู้บังคับบัญชาสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือกองวินัย ที่ ตช ๐๐๑๑.๒/๑๓๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๖๘๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ และที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๖๗๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปรากฏอยู่ในหนังสือดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น ชื่อผู้บังคับบัญชาสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือดังกล่าวจึงเป็นคำถามที่เกี่ยวกับกระบวนการภายในของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ จึงให้ยกอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับผลการสอบสวนเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยขอให้เปิดเผยผลการพิจารณาของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งประเด็นการสอบสวนทั้งหมดรวมถึงสำนวนการสอบสวน พยานหลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณา รายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะของฝ่ายกฎหมายต่อผู้บังคับบัญชา ผลการดำเนินการลงโทษต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือร่วมกันกระทำความผิดและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๑๔๓๖ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพิจารณาและคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ธันวาคม ๒๕๕๓ แล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการโดยสภาพ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ทั้งหมด แต่เพื่อคุ้มครองพยานบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) จึงให้ปกปิดชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคลในเรื่องดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ตรวจพบการทุจริตทางวิชาการทำให้รัฐเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ ร้องเรียนต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอให้เพิกถอนการให้ทุนและเรียกเงินทุนที่อนุมัติให้กับผู้ที่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมายื่นขอรับทุนคืน เป็นเหตุให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต้องออกคำสั่ง ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เมื่อผลการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวเป็นที่ยุติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยขอให้เปิดเผยผลการพิจารณาของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งประเด็นการสอบสวนทั้งหมดรวมถึงสำนวนการสอบสวนทั้งหมด รวมถึงพยานหลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณา รายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะของฝ่ายกฎหมายต่อผู้บังคับบัญชา ผลการดำเนินการลงโทษต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือร่วมกันกระทำความผิดและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวทั้งหมด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงการณ์มหาวิทยาลัย ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยขอให้เปิดเผยผลการพิจารณาของผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งประเด็นการสอบสวนทั้งหมด รวมถึงสำนวนการสอบสวน พยานหลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณา รายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อคิดเห็นข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะฝ่ายกฎหมายต่อผู้บังคับบัญชา ผลการดำเนินการลงโทษต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือร่วมกันกระทำความผิดและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวทั้งหมด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคล เนื่องจากหากเปิดเผยชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคลก็อาจเกิดความไม่ปลอดภัยต่อพยานและอาจถูกฟ้องร้องได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลับ ที่ ๙๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ เมื่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นชื่อพยานบุคคลจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับพยานบุคคลดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ชื่อพยานพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ เกี่ยวกับเอกสารการลงลายมือชื่อของคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนผาแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. เอกสารลายมือชื่อคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ ที่เข้าประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ลงลายมือชื่อของผู้มาประชุมจริงทั้งหมด

๒. สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง หน้าที่สอง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๑/๐๕๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของส่วนราชการ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะต้องกระทำภายใต้หลักความยินยอมของเจ้าของข้อมูล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ ได้จัดส่งมาแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนผาแดงวิทยา ถูกนางสาว ก. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ธุรการโรงเรียนผาแดงวิทยาและโรงเรียนบ้านแม่งาวใต้ อำเภองาว จังหวัดลำปาง ร้องเรียนกล่าวหาต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต ๑ (ในขณะนั้น) ว่าผู้อุทธรณ์ไม่ให้ความเป็นธรรมในการปฏิบัติราชการ และล่วงละเมิดทางเพศ หรือกระทำการทางเพศที่ไม่เหมาะสม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต ๑ มีคำสั่ง ที่ ๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหาดังกล่าวมีมูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผลการสอบสวนวินัย คณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕เป็นเวลา ๑ เดือน ดังปรากฏตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต ๑ ที่ ๕๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ ได้รายงานการสอบสวนให้คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑) พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เห็นว่าโทษที่ลงแก่ผู้อุทธรณ์ไม่เหมาะสมกับกรณีความผิดที่ได้กระทำ จึงมีมติให้เพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ดังปรากฏตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ ที่ ๕๖๓/๒๕๕๓ เรื่อง เพิ่มโทษ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าในการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ มีอนุกรรมการฯ บางคน คือ ผศ.ดร. ส. และนาย ข. มีลักษณะต้องห้ามตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ข้อ ๘ (๑) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีส่วนรู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่ถูกกล่าวหาตั้งแต่ต้น โดย ผศ.ดร. ส. เป็นผู้แนะนำและยุยงส่งเสริมให้นางสาว ก. นำเรื่องไปร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ส่วนนาย ข. เคยเป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องนี้มาก่อน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าบุคคลทั้งสองเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคู่กรณี ดังนั้น จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๓ (๑) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานในการอุทธรณ์คำสั่งต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธในส่วนที่เป็นเอกสารลายมือชื่อของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ ที่เข้าประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ลงลายมือชื่อของผู้มาประชุมจริงทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ ได้รับการแต่งตั้งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ดังนั้น การเข้าร่วมประชุมของอนุกรรมการฯ ทุกคน จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ การลงชื่อและลายมือชื่อของอนุกรรมการฯ เป็นหลักฐานว่ามีบุคคลใดบ้างเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาในเรื่องนั้นๆ ชื่อและลายมือชื่อของอนุกรรมการฯ ที่เข้าร่วมประชุมจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งการเปิดเผยไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในเรื่องนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกระทบสิทธิโดยตรงจากการพิจารณาเพิ่มโทษของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นอกจากจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้นำข้อมูลไปปกป้องสิทธิของตนได้ต่อไปแล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ อีกด้วย จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยชื่อและลายมือชื่อของอนุกรรมการฯ ที่เข้าประชุมในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับการขอรับเงินสนับสนุนจากบริษัทเอกชน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ในนามเครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม และ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอหนองแซง ขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. หนังสือที่ว่าการอำเภอหนองแซง ที่ สบ ๐๔๑๗/๒๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ พร้อมเอกสารที่ส่งมาด้วย คือ

๑.๑ คำสั่งอำเภอหนองแซง ที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑ ชุด

๑.๒ โครงการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบเรียบร้อย จำนวน ๑ ชุด

๑.๓ สรุปรายละเอียดกำลังคนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. หนังสือที่ว่าการอำเภอหนองแซง ที่ สบ ๐๔๑๗/๑๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ อำเภอหนองแซงมีหนังสือที่ สบ ๐๔๑๗/๑๘๘ และที่ สบ ๐๔๑๗/๑๙๓ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่อำเภอหนองแซงได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังได้ว่า บริษัท ก. จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลโรงไฟฟ้าเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าบริเวณพื้นที่หมู่ที่ ๔ บ้านห้วยบ่า ตำบลหนองกบ อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี ได้แจ้งอำเภอหนองแซงเพื่อขอนำคนงานพร้อมเครื่องจักรเข้าดำเนินการปรับพื้นที่และก่อสร้าง ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ อำเภอหนองแซงเห็นว่า ตั้งแต่ที่รัฐบาลได้เปิดประมูลโรงไฟฟ้า และทางบริษัท ก. เป็นผู้ชนะการประมูลเป็นต้นมา ได้เกิดการรวมกลุ่มคัดค้านและขัดขวางการดำเนินงานของบริษัทจนเกิดปัญหากระทบกระทั่งกันอยู่เป็นประจำ ทำให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของทางราชการเป็นอย่างมาก

อำเภอหนองแซงจึงได้จัดทำโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบเรียบร้อยระหว่างการสร้างโรงไฟฟ้าหนองแซง โดยอำเภอหนองแซงได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบเรียบร้อยระหว่าง

การสร้างโรงไฟฟ้าหนองแซง ณ ที่ว่าการอำเภอหนองแซง มีระยะเวลาดำเนินการระหว่างวันที่ ๑๐ มกราคม - ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รวม ๓๐ วัน พร้อมแต่งตั้งข้าราชการ ลูกจ้าง สมาชิกอาสารักษาดินแดนจังหวัดสระบุรี สมาชิกอาสารักษาดินแดนอำเภอหนองแซง กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานฝ่ายต่างๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอำเภอไม่มีงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ จึงมีหนังสืออำเภอหนองแซง ที่ สบ ๐๔๑๗/๒๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ขอรับความอนุเคราะห์ค่าใช้จ่ายไปยังบริษัท ก. จำกัด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ทราบเกี่ยวกับการขอรับเงินดังกล่าว จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นแต่อำเภอหนองแซงได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นหนังสือที่อำเภอหนองแซงมีถึงบริษัท ก. จำกัด เพื่อขอรับความอนุเคราะห์ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการของศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ โดยมีการแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องไปประกอบการขอรับเงินสนับสนุน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นหนังสือที่อำเภอหนองแซงมีถึงจังหวัดสระบุรี เพื่อขอรับการสนับสนุนกำลังสมาชิกอาสารักษาดินแดนจังหวัดสระบุรี ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏการดำเนินการของศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ ได้ดำเนินการตามภารกิจเสร็จสิ้นแล้วตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบในขณะนี้จึงไม่ทำการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอหนองแซงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอท่ายาง ขอข้อมูลข่าวสารตามเลขทะเบียนคุมหนังสือนำส่ง ปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๒ เพื่อประกอบการดำเนินการ กรณีอำเภอท่ายางมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและพักราชการผู้อุทธรณ์ จำนวน ๗ รายการ คือ

๑. หนังสือจังหวัดเพชรบุรี (ลงนามโดยรองผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี) ที่ มท ๐๘๕๓.๒/๒๔๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภอท่ายาง เรื่อง ส่งตัวพนักงานส่วนตำบล และการสั่งการของอำเภอท่ายางเกี่ยวกับหนังสือดังกล่าว โดยท้องถิ่นอำเภอท่ายางได้จัดทำและเสนอให้นายอำเภอท่ายางลงนามเพื่อส่งเรื่องให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์

๒. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๗๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภอท่ายาง เรื่อง ส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยร้ายแรงพนักงานส่วนตำบล

๓. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๗๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภอท่ายาง เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลพักราชการ

๔. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๒๐๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอท่ายาง เรื่อง การจัดทำประมวลจริยธรรมของข้าราชการ

๕. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๒๓๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอท่ายาง เรื่อง รายงานความขัดแย้งภายในองค์การบริหารส่วนตำบล

๖. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๒๘๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอท่ายาง เรื่อง ขอส่งเอกสารเพื่อรายงานความประพฤติของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย

๗. หนังสืออำเภอท่ายาง ที่ พบ ๐๐๓๗.๑๐/ว ๐๑๑๖ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย เรื่อง แนวทางในการปฏิบัติในการต่อสัญญาพนักงานจ้าง

อำเภอท่ายางมีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๗๑๐/๑๖๕๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า อำเภอท่ายางได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอท่ายาง

ที่ ๘๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓ เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง ในทุกประเด็นของการร้องเรียนที่เกิดขึ้นในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย และการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการฯ ยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้พิจารณาในการเสนอความเห็นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่อำเภอท่ายางจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีความขัดแย้งในการทำงานกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย และเจ้าหน้าที่ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยอีกหลายคน ต่อมาผู้อุทธรณ์และนายกองค์การฯ ได้ร้องเรียนกล่าวหาซึ่งกันและกัน อำเภอท่ายางในฐานะผู้กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการร้องเรียนดังกล่าว และในระหว่างที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้น ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอท่ายางขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่อำเภอท่ายางปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เรื่องยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ อำเภอท่ายางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พบ ๐๐๓๗.๑๐/๔๕๓๗ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ และที่ พบ ๐๐๓๗.๑๐/๒๑๙ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ จัดส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้รายงานผลการตรวจสอบต่ออำเภอท่ายางแล้ว ซึ่งอำเภอท่ายางได้พิจารณาเห็นว่า ความขัดแย้งในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้อุทธรณ์ นายกองค์การฯ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในองค์การฯ นั้นมีอยู่จริง อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองและศาลยุติธรรม หากปล่อยให้มีปัญหาและเหตุการณ์เช่นนี้ต่อไปจะมีผลกระทบต่อการบริการสาธารณะขององค์การฯ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการได้ อำเภอท่ายางจึงมีหนังสือรายงานจังหวัดเพชรบุรีเพื่อขอให้ดำเนินการตามประกาศ ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จังหวัดเพชรบุรีได้พิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๗.๔/๑๓๙๖ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงอำเภอท่ายาง ให้อำเภอท่ายางในฐานะผู้มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยดำเนินการใน ๓ ประเด็นที่มีความขัดแย้ง คือ ประเด็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง และการสั่งพักราชการผู้อุทธรณ์ ประเด็นสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านของผู้อุทธรณ์ และประเด็นเงินประจำตำแหน่งของผู้อุทธรณ์ระหว่างช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และแนะนำให้องค์การฯ ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งสร้างความเข้าใจระหว่างผู้อุทธรณ์และนายกองค์การฯ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกคน เพื่อมิให้ราชการเสียหายและกระทบต่อการบริการสาธารณะขององค์การฯ ต่อไป

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ อำเภอท่ายางชี้แจงว่า รายการที่ ๑ จากการตรวจสอบไม่ปรากฏในระบบงานสารบรรณ น่าจะเป็นความเข้าใจคลาดเคลื่อนของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเมื่ออำเภอท่ายางได้รับหนังสือจังหวัดเพชรบุรี ที่ มท ๐๘๕๓.๒/๔๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เรื่อง ส่งตัวพนักงานส่วนตำบลคืน นั้น อำเภอท่ายางมีหนังสือที่ มท ๐๘๕๓/๖๘๙ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ เพื่อส่งเรื่องให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยดำเนินการต่อไป ส่วนรายการที่ ๒ และ ๓ มีอยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย สำหรับที่อำเภอท่ายางนั้นค้นหาไม่พบ เนื่องจากจังหวัดเพชรบุรีมีการย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอ และมีการขนย้ายเอกสารรวมทั้งตู้เก็บเอกสารระหว่างห้องทำงานจากชั้นบนลงชั้นล่าง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งอำเภอท่ายางชี้แจงว่าจากการตรวจสอบไม่ปรากฏในระบบงานสารบรรณนั้น น่าจะเป็นความคลาดเคลื่อนเฉพาะเลขที่ของหนังสือ กล่าวคือ ผู้อุทธรณ์ขอหนังสือจังหวัดเพชรบุรี ที่ มท ๐๘๕๓.๒/๒๔๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และการสั่งการของอำเภอท่ายางเกี่ยวกับหนังสือดังกล่าว แต่หนังสือที่อำเภอท่ายางรับไว้ในระบบงานสารบรรณ คือ หนังสือจังหวัดเพชรบุรี ที่ มท ๐๘๕๓.๒/๔๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ โดยเมื่อได้รับแล้วอำเภอท่ายางมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๕๓/๖๘๙ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ส่งเรื่องให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยดำเนินการต่อไป ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการนี้จึงหมายถึงหนังสือจังหวัดเพชรบุรี ที่ มท ๐๘๕๓.๒/๔๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และหนังสืออำเภอท่ายาง ที่ มท ๐๘๕๓/๖๘๙ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่อำเภอท่ายางมีอยู่ในความครอบครอง และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ อำเภอท่ายางและองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยแจ้งว่าค้นหาไม่พบ อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้ออ้างดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นหนังสือเวียน จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และ ๖ เป็นการรายงานพฤติการณ์ในการทำงานของผู้อุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่ได้เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยในฐานะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอต่อนายกองค์การฯ กรณีที่มีการรายงานพฤติการณ์ในการทำงานดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ แม้จะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ใบลาป่วยและใบลาพักผ่อนของเจ้าหน้าที่องค์การฯ บางคนรวมอยู่ด้วย แต่เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้เกษียนสั่งการในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยและทำให้มีข้อโต้แย้งเกิดขึ้น เมื่อผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้สำเนาข้อมูลข่าวสาร เห็นว่าการเปิดเผยใบลาป่วยและใบลาพักผ่อนเฉพาะในกรณีนี้ไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และ ๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอท่ายาง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับการให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้ใหญ่บ้านหนองสิมน้อย หมู่ที่ ๖ ตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ และ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอห้วยทับทัน ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง กรณีอำเภอห้วยทับทันมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ได้แก่ ข้อกล่าวโทษ รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้ง รายชื่อที่รวบรวมถอดถอน วิธีการเพิ่มชื่อและลงชื่อถอดถอน บัญชีผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน บัญชีผู้ไปใช้สิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านครั้งล่าสุด เอกสารนางสาว ก. และพวก ผลการสรุปคำกล่าวหา และเอกสารที่เกี่ยวข้องในการลงมติถอดถอนตั้งแต่เริ่มต้นเพื่อนำไปประกอบข้อมูลหลักฐานในการยื่นอุทธรณ์

อำเภอห้วยทับทันมีหนังสือ ที่ ศก ๑๑๑๗/๓๖๑๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารบางอย่าง เช่น ข้อกล่าวหา คำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง คำสั่งคณะกรรมการตรวจสอบลายมือชื่อ ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ และปิดประกาศไว้ ณ ศาลาวัดบ้านหนองสิมน้อยแล้ว ข้อมูลข่าวสารบางอย่างพ้นกำหนดห้วงเวลาที่จะเก็บรักษา เช่น รายชื่อราษฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้พ้นระยะเวลาตามข้อ ๘๘ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อมูลข่าวสารบางอย่างการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอห้วยทับทัน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหนองสิมน้อย นาง ส. กับพวก ได้ร้องเรียนขอให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง โดยกล่าวโทษว่าบกพร่องในหน้าที่และประพฤติตนไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้ใหญ่บ้าน จำนวน ๙ ข้อ อำเภอห้วยทับทันมีคำสั่ง ที่ ๒๓๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลการตรวจสอบ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าไม่ปรากฏหลักฐานเพียงพอที่จะสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งได้ แต่ผู้อุทธรณ์มีความบกพร่องต่อหน้าที่ไม่ถึงกับร้ายแรง เห็นสมควรว่ากล่าวตักเตือน อำเภอห้วยทับทันพิจารณาเรื่องการร้องเรียนดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นความต้องการของราษฎรบ้านหนองสิมน้อยที่จะให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง

จึงดำเนินการเพื่อให้ราษฎรที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ได้แสดงความจำนง ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปรากฏผลว่า ในจำนวนผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านทั้งสิ้น ๔๘๓ คน มีผู้ไปแสดงตนและลงลายมือชื่อรวม ๒๕๕ คน และมีผู้แสดงความประสงค์ให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง ๒๕๔ คน ไม่ประสงค์ให้ออกจากตำแหน่ง ๑ คน อันเป็นจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน อำเภอห้วยทับทันจึงมีคำสั่ง ที่ ๔๓๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอห้วยทับทันมีหนังสือ ที่ ศก ๑๑๑๗/๘๑๘ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า

๑. อำเภอห้วยทับทันได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

(๑) คำสั่งอำเภอห้วยทับทัน ที่ ๒๓๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนกล่าวโทษผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งในคำสั่งนี้ได้ระบุข้อกล่าวโทษไว้ด้วย

(๒) บันทึกสรุปข้อกล่าวหา

(๓) คำสั่งอำเภอห้วยทับทัน ที่ ๓๙๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบลายมือชื่อ

(๔) บัญชีผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

(๕) บันทึกอำเภอห้วยทับทันลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การเพิ่มชื่อ - ถอนชื่อ รายชื่อราษฎรผู้ร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง โดยข้อมูลข่าวสารรายการนี้มีเอกสารของนางสาว ก. ซึ่งได้ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอห้วยทับทันขอให้ถอดถอนผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านจำนวน ๒ คน จากบัญชีรายชื่อราษฎรผู้ร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง เนื่องจากเป็นพระภิกษุรวมอยู่ด้วย

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการ บัญชีผู้ไปใช้สิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เนื่องจากได้พ้นระยะเวลาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๘ แล้ว อำเภอห้วยทับทันจึงไม่ได้เก็บรักษาไว้

๓. ข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกอำเภอห้วยทับทัน ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ผลการตรวจสอบลายมือชื่อกรณีราษฎรบ้านหนองสิมน้อย หมู่ที่ ๖ ตำบลห้วยทับทัน ร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๔ (๖)

(๒) หนังสือนาง ส. ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง และบัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง

(๓) เอกสารการประชุมของผู้เข้าชื่อร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง

(๔) บัญชีผู้แสดงตนเพื่อร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง

อำเภอห้วยทับทันเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหรือคณะบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากในปัจจุบันราษฎรบ้านหนองสิมน้อย หมู่ที่ ๖ มีความขัดแย้งกันค่อนข้างรุนแรง หากฝ่ายผู้อุทธรณ์ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้รวบรวมรายชื่อราษฎรในหมู่บ้านจนนำไปสู่การถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน อาจเกิดความไม่สงบเรียบร้อยในหมู่บ้านได้ และอาจมีการทะเลาะวิวาทจนเกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตซึ่งกันและกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ ในส่วนข้อกล่าวโทษ รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้ง รายชื่อที่รวบรวมถอดถอน วิธีการเพิ่มชื่อและลงชื่อถอดถอน บัญชีผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน เอกสารนางสาว ก. และพวก และผลการสรุปคำกล่าวหานั้น อำเภอห้วยทับทันได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะในส่วนข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒ บัญชีผู้ไปใช้สิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และข้อ ๓ ข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔ รายการ

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒ อำเภอห้วยทับทันแจ้งว่าไม่ได้เก็บรักษาไว้ จึงเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้ออ้างดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๓ นั้น การดำเนินการเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหนองสิมน้อยได้เสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยบันทึกอำเภอห้วยทับทัน ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ และหนังสือนาง ส. ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนบัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งซึ่งเป็นเอกสารแนบท้ายหนังสือนาง ส. เอกสารการประชุมของผู้เข้าชื่อร้องขอดังกล่าว รวมทั้งบัญชีผู้แสดงตนเพื่อร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งนั้น คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาความเห็นของอำเภอห้วยทับทันเกี่ยวกับความขัดแย้งของราษฎรบ้านหนองสิมน้อย ประกอบกับหลักทั่วไปในการเลือกหรือเลือกตั้ง เห็นว่าบัญชีผู้ไปใช้สิทธิลงคะแนนเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจเปิดเผยได้เพื่อตรวจสอบจำนวนผู้ใช้สิทธิและเพื่อความโปร่งใสในการจัดการเลือกหรือเลือกตั้ง แต่การออกเสียงลงคะแนนของผู้ไปใช้สิทธินั้นต้องเป็นความลับ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ในจำนวนผู้ใช้สิทธิ ๒๕๕ คน มีผู้ประสงค์ให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง ๒๕๔ คนไม่ประสงค์ให้ออกจากตำแหน่งเพียง ๑ คนเท่านั้น ดังนั้น การเปิดเผยบัญชีผู้แสดงตนในกรณีนี้จะทำให้ทราบว่ามีผู้ใดบ้างที่ประสงค์ให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งอันทำให้การออกเสียงลงคะแนนของผู้ใช้สิทธิไม่เป็นความลับ เมื่อพิจารณามาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอห้วยทับทันเปิดเผยข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. บันทึกอำเภอห้วยทับทัน ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

๒. หนังสือนาง ส. ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เว้นแต่บัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งซึ่งเป็นเอกสารแนบท้าย

ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นนอกจากนี้ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลสระพังทองกับพวก รวม ๒๕๔ คน ที่ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์คัดค้านการก่อสร้างสะพานข้ามลำพะยัง บริเวณบ้านกุดกอก หมู่ที่ ๕ ตำบลสระพังทอง กับบ้านโพนสว่าง ตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ เนื่องจากหนังสือร้องเรียนดังกล่าวก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อุทธรณ์ในทางลบ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อไป

อำเภอเขาวงมีหนังสือ ที่ กส ๐๘๑๗/๓๐๓๕ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยชื่อผู้ร้องจะมีผลทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเสื่อมประสิทธิภาพ และอาจกระทบสิทธิหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่อำเภอเขาวงจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า อำเภอเขาวงได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อก่อสร้างถนนลาดยางและสะพานข้ามลำพะยัง บริเวณบ้านกุดกอก หมู่ที่ ๕ ตำบลสระพังทอง กับบ้านโพนสว่าง ตำบลกุดสิมคุ้มใหม่ ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๒๔ ตำบลสระพังทอง คัดค้านว่าหากมีการก่อสร้างจริงจะรุกล้ำที่ดินของผู้อุทธรณ์ กำนันตำบลสระพังทองและชาวบ้านกุดกอก หมู่ที่ ๕ จำนวน ๒๕๔ คน จึงมีหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอเขาวง ขอให้รังวัดที่ดินของผู้อุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบจำนวนเนื้อที่ที่ดินที่แท้จริงและกันพื้นที่ออกจากแนวเขตการก่อสร้างถนนและสะพานดังกล่าว

ต่อมาผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการที่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่อันประกอบด้วยกำนันตำบลสระพังทอง เทศบาลตำบลสระพังทอง อำเภอเขาวง และสำนักงานที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์สาขากุฉินารายณ์ ร่วมกันรังวัดสอบเขตทางสาธารณประโยชน์ โดยปักหลักเขตแสดงแนวเขตทางสาธารณะรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของผู้อุทธรณ์ อำเภอเขาวงจึงมีคำสั่ง ที่ ๔๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนฯ มีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเพราะเข้าใจผิดเกี่ยวกับวิธีการปักหมุดเพื่อใช้เป็นจุดตั้งกล้องในการ

รังวัดสอบเขตที่ดิน ซึ่งโดยทั่วไปจะปักหมุดตั้งกล้องที่ใดก็ได้ แต่ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าจุดที่เจ้าหน้าที่ได้ปักหมุดเป็นแนวเขตที่ดินของตน ประกอบกับสภาพที่ดินสาธารณประโยชน์และที่ดินของผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักเขตทางและหลักโฉนดที่ดิน อีกทั้งแนวเขตที่ดินที่ผู้อุทธรณ์อ้างมีสภาพเป็นรั้วไม้ธรรมชาติ เจ้าหน้าที่อำเภอเขาวงแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องเพื่อสอบเขตที่ดินของตน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ ทำให้การก่อสร้างถนนลาดยางและสะพานข้ามลำพะยังไม่สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้ ประกอบกับสัญญาการก่อสร้างใกล้จะสิ้นสุด ชาวบ้านกุดกอกประมาณ ๑๐๐ คน ได้ร่วมกันรื้อถอนเสารั้วและตัดฟันต้นไม้ต่างๆ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ปลูกไว้โดยอ้างว่าเป็นรั้วไม้ตามธรรมชาติออกจากถนนสาธารณะ เพื่อให้โครงการดำเนินการต่อไปได้ และเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์และสามีแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนในข้อหาบุกรุกและทำให้เสียทรัพย์ และเทศบาลตำบลสระพังทองในฐานะผู้ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันทางสาธารณประโยชน์ได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์และสามีเช่นเดียวกัน ปัจจุบันคดีอยู่ในชั้นการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ผู้อุทธรณ์ขอหนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลสระพังทองดังกล่าว โดยแจ้งว่าเพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องของชาวบ้านกุดกอกต่อไป แต่อำเภอเขาวงปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเสื่อมประสิทธิภาพ และอาจกระทบสิทธิหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ หนังสือกำนันตำบลสระพังทอง ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ที่มีถึงนายอำเภอเขาวง เรื่อง ปัญหาการก่อสร้างถนนลาดยางและสะพานข้ามลำพะยัง - โพนสว่าง พร้อมรายชื่อชาวบ้านกุดกอก หมู่ที่ ๕ ที่มีความประสงค์จะให้ดำเนินการก่อสร้างถนนและสะพาน จำนวน ๒๕๔ คน ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดินในแนวเขตที่จะมีการก่อสร้าง เมื่อมีความไม่ชัดเจนอีกทั้งความเข้าใจไม่ตรงกันเกี่ยวกับเขตที่ดินของผู้อุทธรณ์และเขตทางสาธารณะระหว่างผู้อุทธรณ์และชาวบ้านกุดกอกจำนวนมาก และหนังสือกำนันตำบลสระพังทองดังกล่าวเป็นเพียงการร้องขอให้มีการตรวจสอบเนื้อที่ที่ดินที่แท้จริงของผู้อุทธรณ์ เพื่อประโยชน์ในการกันพื้นที่ออกจากแนวเขตการก่อสร้างเท่านั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยชื่อผู้ที่มีความประสงค์จะให้มีการก่อสร้างถนนและสะพานน่าจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ตระหนักถึงความต้องการของราษฎรอีกส่วนหนึ่งซึ่งอยู่ในสังคมเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ และไม่น่าจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งนั้นต้องเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอเขาวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลชอนม่วง มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสาร รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาผลกระทบหากให้หน่วยงานอื่นใช้ที่ราชพัสดุ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๙/๓๘๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลชอนม่วง ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยประชาชนกลุ่มหนึ่งตามพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องขอใช้พื้นที่บริเวณโรงเรียนบ้านพุปลากั้ง (ยุบรวม) เพื่อนำพื้นที่ไปก่อสร้างบ้านมั่นคง สำหรับประชาชนที่เดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย จำนวน ๒๑๐ ราย

คณะกรรมการพิจารณาผลกระทบหากให้หน่วยงานอื่นใช้ที่ราชพัสดุพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า หากให้สภาองค์กรชุมชนตำบลชอนม่วงใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่มีคำขอจะทำให้เกิดผลกระทบต่อโรงเรียนบ้านดงกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ ชุมชนและประชาชนตำบลชอนม่วง และองค์การบริหารส่วนตำบลชอนม่วง เนื่องจากทุกหน่วยที่กล่าวถึงได้ใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุดังกล่าวอยู่ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมครั้งดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ เปิดเผยมติที่ประชุมให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการประชุมฉบับเต็ม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการพิจารณาเรื่องการขอใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุของสภาองค์กรชุมชนตำบลชอนม่วงนั้น คณะกรรมการพิจารณาผลกระทบหากให้หน่วยงานอื่นใช้ที่ราชพัสดุได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างบ้านมั่นคง และเห็นว่า

ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาคที่ดินที่ให้ใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา จึงมีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าหากให้ใช้ประโยชน์จะทำให้เกิดผลกระทบ การพิจารณาและให้ความเห็นดังกล่าวใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ จึงมิใช่การพิจารณาและให้ความเห็นในทางส่วนตัว แต่เป็นการพิจารณาและให้ความเห็นในการปฏิบัติราชการตามทางปกติ เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขอใช้ประโยชน์ทราบแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยรายงานการประชุมฉบับเต็มให้ผู้ขอใช้ประโยชน์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ อย่างไรก็ดี ในการพิจารณาและให้ความเห็นนั้นอาจมีข้อความบางตอนที่หากเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกจะส่งผลกระทบต่อผู้แสดงความเห็นทางใดทางหนึ่งได้จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อความดังกล่าว และให้เป็นดุลพินิจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ ที่จะลบหรือปกปิดข้อความนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาผลกระทบหากให้หน่วยงานอื่นใช้ที่ราชพัสดุ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยปกปิดข้อความของผู้เสนอความเห็นในที่ประชุมที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นได้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดเกี่ยวกับการฝากส่งไปรษณีย์ภัณฑ์

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ด บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงหัวหน้าไปรษณีย์จังหวัดร้อยเอ็ด ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการฝากส่งไปรษณียภัณฑ์ จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ เอกสารการส่งประกาศขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ครั้งที่ ๕ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ โดยส่งไปรษณีย์แบบธรรมดา จำนวน ๗๓ ชิ้น จำนวนเงิน ๖๕๗ บาท

รายการที่ ๒ เอกสารการรับฝากบริการชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน ซึ่งส่งวารสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ครั้งที่ ๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ โดยส่งไปรษณีย์แบบธรรมดา จำนวน ๗๓ ชิ้น จำนวนเงิน ๖๕๗ บาท

รายการที่ ๓ เอกสารการรับฝากบริการชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือนส่งสิ่งของพัสดุทางไปรษณีย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

รายการที่ ๔ วิธีการส่งพัสดุไปรษณีย์ของบุคคลทั่วไปและหน่วยงานของทางราชการ อันได้แก่ อัตราการชำระราคาค่ารับฝาก น้ำหนักต่อราคา (บาท) และหรือระยะทางต่อราคา (บาท) ทุกๆ แบบ ที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยกำหนด

ที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดมีหนังสือ ที่ ปณท ปข.๓ (๔๕๐๐๐)/๙๑๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารการนำฝากส่งไปรษณียภัณฑ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นเอกสารซึ่งระบุชื่อผู้ฝากและชื่อที่อยู่ผู้รับไปรษณียภัณฑ์ปรากฏอยู่ในเอกสารดังกล่าว โดยที่หากมีการเปิดเผยเอกสารจะทำให้สามารถล่วงรู้ตัวผู้ฝากและตัวผู้รับได้ จึงถือว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้ฝากหรือผู้รับไปรษณียภัณฑ์จึงไม่สามารถเปิดเผยเอกสารได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ระดับ ๗ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับการสรรหาผู้อำนวยการกองช่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่าองค์การฯ ไม่ปิดประกาศการสรรหาฯ ณ ที่ทำการองค์การฯ โดยเปิดเผย และไม่ส่งประกาศการสรรหาฯ ไปถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นๆ ให้ครบทุกจังหวัด ต่อมาผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารจากที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ด จำนวน ๔ รายการ ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๑ รายการและถูกปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดไม่ปิดประกาศการสรรหาฯ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดโดยเปิดเผย และส่งประกาศการสรรหาฯ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นๆ ประมาณ ๑๕ จังหวัดเท่านั้น ทำให้ผู้อุทธรณ์และข้าราชการคนอื่นที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเสียสิทธิไม่ได้สมัครเข้ารับการสรรหาฯ และเมื่อผู้อุทธรณ์ตรวจสอบหลักฐานการส่งประกาศการสรรหาฯ ไปให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นๆ จากเอกสารในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดแล้วเห็นว่ามีรายละเอียดบางรายการแตกต่างกับเอกสารในส่วนของที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ด ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ประสงค์จะฟ้องร้องผู้ใด แต่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีความโปร่งใส เป็นธรรมและถูกต้องตามระเบียบ

ผู้แทนที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เป็นเอกสารฉบับเดียวกัน ซึ่งมีอยู่ฉบับเดียวโดยเอกสารที่แท้จริงนั้นลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ ปัจจุบันที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดทำลายเอกสารดังกล่าวแล้วตามระเบียบของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่กำหนดให้เก็บรักษาเอกสารไว้เป็นเวลา ๖ เดือน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้นมีรายละเอียดระบุว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดส่งหนังสือถึงบุคคลใดบ้างในรอบ ๑ ปี ที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของเดือนกันยายน ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ที่ทำการไปรษณีย์ทำลายเอกสารแล้วตามระเบียบของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ส่วนข้อมูลข่าวสารของเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ที่ทำการไปรษณีย์หาเอกสารดังกล่าวไม่พบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ นั้น ผู้แทนที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากได้ทำลายเอกสารดังกล่าวแล้วตามระเบียบของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้นไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของที่ทำการไปรษณีย์ที่สามารถเปิดเผยได้ อย่างไรก็ตาม ผู้แทนที่ทำการไปรษณีย์ชี้แจงว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของเดือนกันยายน ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ที่ทำการไปรษณีย์ได้ทำลายเอกสารดังกล่าวแล้ว ส่วนของเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดหาเอกสารไม่พบ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ที่ทำการไปรษณีย์ร้อยเอ็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนที่อยู่ในความครอบครองแก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ในส่วนของเดือนกันยายน ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ และกันยายน ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ การให้คะแนนรายข้อตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราวที่ประเมินผู้อุทธรณ์ของคณะกรรมการทุกคน

รายการที่ ๒ การให้คะแนนรายข้อตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราวที่ประเมินลูกจ้างชั่วคราวทุกคนของคณะกรรมการทุกคน

รายการที่ ๓ ผลประเมินการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราวที่ประเมินผู้อุทธรณ์ย้อนหลังตั้งแต่ผู้อุทธรณ์เริ่มเข้าทำงานในโรงเรียนของคณะกรรมการทุกคน

โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๘.๔๕/๙๐๕ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์เป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งเจ้าหน้าที่พัสดุ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี ต่อมาโรงเรียนมีคำสั่ง ที่ ๑๔๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน โดยคณะกรรมการประเมินฯ ชุดที่ ๓ ทำหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานผู้อุทธรณ์ สรุปผลการประเมินว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

โรงเรียนจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๖๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ เลิกจ้างผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งเลิกจ้างดังกล่าว และมีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ต่อมาโรงเรียนมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเลิกจ้างโดยยืนยันตามคำสั่งเดิม และมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคณะกรรมการประเมินฯ ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์โดยไม่เป็นธรรม เนื่องจากกรรมการบางคนไม่พอใจการทำงานของผู้อุทธรณ์ที่ปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด ผู้อุทธรณ์เชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการทำงานตามเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราว เนื่องจากผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ผ่านเกณฑ์ด้วยคะแนนที่ดีโดยไม่ต้องปรับปรุงเรื่องใด หากการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ในระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ มีข้อบกพร่องก็ควรแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานก่อน (โรงเรียนเคยแจ้งให้ลูกจ้างชั่วคราวคนอื่นๆ ทราบข้อบกพร่องเพื่อแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงาน) เพราะการประเมินผลการปฏิบัติงานมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้รับการประเมิน โรงเรียนควรเปิดเผยผลการประเมินให้ผู้รับการประเมินทุกคนทราบเพื่อแสดงถึงความบริสุทธิ์ยุติธรรมในการประเมิน นอกจากนี้การเลิกจ้างผู้อุทธรณ์เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้อุทธรณ์เสื่อมเสียชื่อเสียงและขาดความน่าเชื่อถือจากหน่วยงานต่างๆ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการชี้แจงต่อหน่วยงานต่างๆ ที่ผู้อุทธรณ์สมัครเข้าทำงานต่อไป

โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๓๘.๔๕/๑๓๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เคยมีคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔/๒๕๔๕ วินิจฉัยว่าความเห็นของผู้อำนวยการกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลได้ทำขึ้นโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละคน เพื่อเสนอความเห็นหรือคำแนะนำต่อผู้บังคับบัญชามีลักษณะเป็นคำแนะนำต่อผู้บังคับบัญชา มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะกระทบต่อการใช้อำนาจ ซึ่งเทียบเคียงได้กับความเห็นของคณะกรรมการประเมินฯ ที่เสนอความเห็นและผลการประเมินต่อผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อพิจารณาว่าควรจะจ้างต่อหรือไม่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจเกิดผลกระทบต่อการใช้อำนาจหรืออาจมีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของคณะกรรมการประเมินฯ และครอบครัว รวมทั้งอาจไม่มีข้าราชการหรือบุคลากรคนใดรับเป็นกรรมการประเมินฯ ในภายหน้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ ได้แก่ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราวแต่ละคนของคณะกรรมการประเมินฯ นั้น ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการประเมินฯ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประเมินฯ ข้อเท็จจริงตามคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔/๒๕๔๕ แตกต่างกับข้อเท็จจริงในกรณีนี้ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ในกรณีนี้การประเมินผลการปฏิบัติงานได้เสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากการประเมินดังกล่าว เนื่องจากทำให้โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ

มีคำสั่งเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้เป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ หากโรงเรียนเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรืออาจเกิดผลกระทบต่อคณะกรรมการประเมินฯ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดในแบบประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อไม่ให้ทราบว่ากรรมการประเมินฯ คนใดประเมินผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราวแต่ละคนอย่างไร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่ากรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี คนใดประเมินผลการปฏิบัติงานลูกจ้างชั่วคราวแต่ละคนอย่างไร แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลด่านสำโรงเกี่ยวกับการเสียภาษีป้าย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลด่านสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงเทศบาลตำบลด่านสำโรง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการเสียภาษีป้ายของบริษัท ก. จำกัด โครงการ ข. โดยอ้างว่าเพื่อตรวจสอบการเสียภาษีดังกล่าว

เทศบาลตำบลด่านสำโรงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๗๐๒/๒๐๖๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถแสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงินของผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีป้าย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน เทศบาลจึงไม่สามารถดำเนินการตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลด่านสำโรง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลด่านสำโรงมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ชำระภาษีป้ายประจำปี ๒๕๕๓ จำนวนสามหมื่นกว่าบาท ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเทศบาลเก็บภาษีป้ายจากผู้อุทธรณ์สูงเกินจริง และสงสัยว่าเทศบาลอาจไม่ได้เรียกเก็บภาษีป้ายจากบริษัท ก. จำกัด ตามความเป็นจริง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระภาษีป้ายประจำปี ๒๕๕๓ ที่เทศบาลเรียกเก็บจากบริษัท ก. เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของเทศบาล

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓ เทศบาลตำบลด่านสำโรงอนุญาตให้บริษัท ก. จำกัด ดำเนินโครงการบ้านจัดสรรบริเวณติดกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการอนุญาตให้ดำเนินโครงการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากไม่มีทางสาธารณะเข้าสู่โครงการมีแต่ทางภาระจำยอมเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนการปฏิบัติงานของเทศบาลและฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลที่อนุญาตให้ดำเนินโครงการดังกล่าว ต่อมาเทศบาลได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ชำระภาษีป้ายประจำปี ๒๕๕๓ จำนวนสามหมื่นกว่าบาท ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเทศบาลเรียกเก็บภาษีป้ายจากผู้อุทธรณ์สูงเกินจริงซึ่งอาจมีสาเหตุจากการที่ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองและร้องเรียนการปฏิบัติงานของเทศบาล และสงสัยว่าเทศบาลอาจไม่ได้เรียกเก็บภาษีป้ายจากบริษัท ก. ตามความเป็นจริงโดยมีพฤติการณ์เอื้อประโยชน์ต่อบริษัทเป็นพิเศษ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการเรียกเก็บภาษีป้ายของเทศบาลที่มีต่อบริษัทประจำปี ๒๕๕๓

เช่น หลักการคำนวณภาษี อัตราการคิดคำนวณภาษี จำนวนเงินภาษี ใบเสร็จรับเงินภาษี เพื่อตรวจสอบว่าเทศบาลเรียกเก็บภาษีจากบริษัทถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจดูเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการติดตั้งป้ายโฆษณาต่างๆ ของบริษัทดังกล่าวไว้ทั้งหมดแล้ว

เทศบาลตำบลด่านสำโรงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๗๐๖/๑๐๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ชี้แจงสรุปว่า คณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการเคยมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๖๔๕ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยาง เพื่อตอบข้อหารือการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระเงินค่าภาษีโรงเรือนสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการชำระเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินของผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงินของผู้ที่มีหน้าที่ชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์ที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กรณีนี้เทศบาลตำบลด่านสำโรงพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระเงินค่าภาษีป้ายของผู้ที่มีหน้าที่ชำระภาษีป้ายนั้นเป็นภาษีท้องถิ่นเช่นเดียวกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถแสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงินของผู้ที่มีหน้าที่ชำระภาษีป้ายจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่เทศบาลจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบริษัท ก. จำกัดก่อน ซึ่งเทศบาลมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๗๐๒/๒๐๖๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ สอบถามความยินยอมจากบริษัทแล้ว ขณะนี้ยังไม่ได้รับคำตอบแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายละเอียดเกี่ยวกับการชำระภาษีป้ายของบริษัท ก. จำกัด ประจำปี ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานรัฐ การเรียกเก็บค่าภาษีป้ายนั้นคิดคำนวณจากลักษณะ ขนาด และจำนวนของป้าย ข้อมูลการชำระค่าภาษีป้ายจึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบว่าเทศบาลตำบลด่านสำโรงเรียกเก็บภาษีป้ายจากบริษัท ก. จำกัด ตามความเป็นจริงหรือไม่ การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการปกป้องประโยชน์ได้เสียของรัฐ และเป็นการตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลด่านสำโรงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ที่ กท ๗๙๐๑/๓๕๐๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๗ ว ฝ่ายทะเบียน สำนักงานเขตสายไหม (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๗ หัวหน้าฝ่าย ฝ่ายทะเบียน สำนักงานเขตสายไหม) มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งความประสงค์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากเดิมวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘

กองการเจ้าหน้าที่มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๕๒๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครว่า คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและมีมติไม่อนุมัติให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เนื่องจากสำเนาสูติบัตรเลขที่ ๑๕/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ที่ผู้อุทธรณ์นำมายื่นนั้น ปรากฏชื่อผู้เกิด ด.ช. ก. และจากหลักฐานทะเบียนบ้าน หลักฐานการศึกษา หลักฐานทางทหาร มีวัน เดือน ปีเกิดที่ไม่สอดคล้องกันหลายแห่ง โดยเฉพาะสำเนาสูติบัตรที่เป็นหลักฐานสำคัญ ก็ปรากฏชื่อที่ไม่ตรงกับชื่อปัจจุบัน และไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อหรือหลักฐานอื่นใดแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จากหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖.๔/๑๓๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ตอบข้อหารือปลัดกรุงเทพมหานครว่าหลักฐานต่างๆ มีข้อความไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน เช่น ชื่อ ชื่อสกุลของผู้ขอแก้ไข หรือบิดา มารดา ผู้ขอแก้ไขจะต้องแสดงหลักฐานอื่น เช่น ใบสำคัญการเปลี่ยนชื่อ ชื่อสกุล หรือหนังสือรับรองจากนายทะเบียนราษฎรมาประกอบ และเป็นดุลพินิจจะพิจารณารับฟังหลักฐานได้หรือไม่ ดังนั้น ไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อเชื่อมโยงจาก ด.ช. ก. มาเป็นผู้อุทธรณ์ ประกอบกับหลักฐานอื่นๆ ที่เป็นเอกสารที่หน่วยงานราชการออกให้ก็ไม่สอดคล้องกันหลายแห่ง ถึงแม้จะมีหนังสือรับรองจากสำนักงานเขตสายไหม ที่ กท ๒๒๗/๒๕๕๑ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ รับรองว่า ด.ช. ก. ด.ญ. ข. และผู้อุทธรณ์ เป็นบุคคลเดียวกันก็ตาม ก็ยังไม่สามารถจะพิสูจน์ให้เห็นได้ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้อุทธรณ์จะมีวัน เดือน ปีเกิดตามที่ยื่นแก้ไขจริงหรือไม่ จึงได้มีมติไม่อนุมัติให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ จึงควรเห็นชอบตามมติที่ประชุมและนำเรียนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ความเห็นชอบ ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่ปลัดกรุงเทพมหานครเสนอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรุงเทพมหานคร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตสายไหมมีหนังสือ ที่ กท ๗๙๐๑/๓๕๐๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งความประสงค์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ กองการเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๕๒๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครว่า คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เนื่องจากหลักฐานต่างๆ ไม่ครบถ้วน ชัดเจนเพียงพอที่จะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดได้ ดังนั้น จึงไม่อาจเชื่อถือได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าเกิดวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไข จึงควรเห็นชอบตามมติที่ประชุมและนำเรียนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ความเห็นชอบ ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่ปลัดกรุงเทพมหานครเสนอ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงดังนี้

๑. เมื่อหลักฐานตามสูติบัตรเลขที่ ๑๐/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗ ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของ ด.ญ. ค. กับสูติบัตรเลขที่ ๑๕/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของ ด.ช. ก. ซึ่งบิดาของผู้อุทธรณ์ได้แจ้งการเกิดว่าเป็นบุตรลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ และเมื่อได้เทียบกับทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๐/๑ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลสามเสนใน อำเภอพญาไท จังหวัดพระนครแล้ว ชื่อ ด.ญ. ค. กับชื่อ ด.ญ. ข. เป็นบุตรลำดับที่ ๑ และบุตรลำดับที่ ๒ เหมือนกัน จึงเห็นควรพิจารณาได้ว่า บุตรลำดับที่ ๑ และบุตรลำดับที่ ๒ ที่ปรากฏตามหลักฐานสูติบัตรที่อ้างกับบุตรลำดับที่ ๑ และบุตรลำดับที่ ๒ ที่ปรากฏตามทะเบียนบ้านที่อ้างต้องเป็นบุคคลคนเดียวกัน เนื่องจากเป็นบุตรลำดับที่ ๑ และบุตรลำดับที่ ๒ เหมือนกัน

๒. การแจ้งชื่อบุตรและวัน เดือน ปีเกิดที่ผิดไปจากสูติบัตร สาเหตุมาจากขาดหลักฐานสูติบัตร เนื่องจากสูญหาย และเมื่อได้มีการสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ. ๒๔๙๙ บิดาผู้อุทธรณ์ได้แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ผู้ทำการสำรวจว่ามีบุตร ๒ คน ชื่อ หนูดำ และหนูแดง โดยลืมว่าเคยแจ้งไว้แล้วว่าบุตรชื่อใด ส่วนพี่สาวผู้อุทธรณ์ มารดาได้ทักท้วงว่าชื่อ ค. เพื่อให้สอดคล้องกับบุตรสาวต่างมารดาตามสูติบัตรข้อ ๔๔ ที่ชื่อ ง. ส่วนชื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทักท้วงและไม่ได้แจ้งชื่อว่า ด.ญ. ข. แต่เจ้าหน้าที่ผู้ทำการสำรวจเขียนคำนำหน้านามผิดเพราะคิดว่าเป็นผู้หญิงทั้งคู่และเมื่อนำมาคัดลอกลงในทะเบียนบ้านจึงเป็นเด็กหญิงทั้งคู่

๓. การพิจารณาน่าเชื่อได้ว่า ด.ญ. ข. ในทะเบียนบ้านกับ ด.ช. ก. ในสูติบัตรเป็นบุคคลคนเดียวกัน เพราะมี พ.ศ. เกิดติดต่อจากพี่สาวคนโตเหมือนกัน หากพิจารณาว่า ด.ญ. ข. ไม่ใช่บุคคลคนเดียวกับ ด.ช. ก. แล้วจะพิจารณาได้อย่างไรว่า ด.ญ. ข. เป็นใครมาจากไหน เหตุใดจึงมีชื่อและ พ.ศ. เกิดติดต่อจาก ด.ญ. ค. ซึ่งเป็นพี่สาวคนโต และปัจจุบันเป็นใครอยู่ที่ไหนและเพราะเหตุใด ด.ช. ก. จึงไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ถ้าไม่ใช่บุคคลคนเดียวกับ ด.ญ. ข. เพราะน้องคนอื่นไม่มีผู้ใดที่มีชื่อและ พ.ศ. เกิดติดต่อจากพี่สาวคนโต นอกจาก ด.ญ. ข. และ ด.ช. ก. เท่านั้น

๔. เหตุที่รายการบุคคลในทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๐/๑ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลสามเสนใน อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร ฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๑๕ มีรายการไม่ตรงกัน สาเหตุเกิดจากการลงรายการผิดพลาด โดยรายการบุคคลที่ ๓ ที่ถูกต้องต้องเป็นชื่อ ด.ช. ข. ไม่ใช่ ด.ญ. ข. เพราะตอนย้ายกลับเข้ามาในทะเบียนบ้านดังกล่าวลำดับที่ ๑๕ เป็นชื่อนาย ข. ไม่ใช่นางสาว ข. เพราะได้มีการแก้ไขให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงแล้ว

๕. สาเหตุที่สำเนาทะเบียนนักเรียนของโรงเรียนวัดประดู่ธรรมาธิปัตย์ โรงเรียนแสนชื่น บ้านนากูล ใบสุทธิโรงเรียนวัดสหกรณ์ศรัทธาราม ประกาศนียบัตรและใบสุทธิโรงเรียนวัดธรรมาภิรตาราม และประกาศนียบัตรโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย หลักฐานการศึกษา TRANSCRIPT ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และใบสำคัญทางทหาร (ส.ด. ๙) ระบุวัน เดือน ปีเกิดไม่ตรงกันและไม่ตรงกับสูติบัตรของ ด.ช. ก. สูติบัตรเลขที่ ๑๕/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาเหตุเนื่องจากการลงทะเบียนนักเรียนไม่ตรงกับทะเบียนบ้าน ส่วนสูติบัตรนั้นได้มีการแจ้งการเกิดก่อนที่จะมีการสำรวจทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ. ๒๔๙๙ และกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๔/๖๑๔๖ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๒๒ แจ้งว่าเมื่อหลักฐานทางการศึกษาไม่ตรงกับสูติบัตรหรือทะเบียนบ้าน ให้ถือวัน เดือน ปีเกิดตามหลักฐานทะเบียนบ้านเป็นสำคัญ และปัจจุบันได้มีการแก้ไขหลักฐานทางทะเบียนบ้านเป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ แล้ว จากหลักฐานตามสูติบัตร และตามหลักฐานทะเบียนบ้านที่อ้างนั้น พิจารณาได้ว่าบุตรของผู้แจ้งในลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ เป็นบุคคลคนเดียวกัน แม้ว่าหลักฐานในสูติบัตรและหลักฐานตามทะเบียนบ้านจะไม่ตรงกัน แต่ต้องยึดถือสูติบัตรเป็นหลัก เพราะเป็นเอกสารชิ้นแรกที่แสดงสถานะของบุคคล จึงขอให้วินิจฉัยสั่งการให้กรุงเทพมหานครแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติข้าราชการ จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เพื่อให้ถูกต้องตามความเป็นจริงด้วย

ผู้แทนสำนักปลัดกรุงเทพมหานครชี้แจงว่า คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เนื่องจากสำเนาสูติบัตรเลขที่ ๑๕/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ที่ผู้อุทธรณ์นำมายื่นนั้นปรากฏชื่อผู้เกิด ด.ช. ก. และจากหลักฐานทะเบียนบ้าน หลักฐานการศึกษา หลักฐานทางทหาร มีวัน เดือน ปีเกิดที่ไม่สอดคล้องกันหลายแห่ง โดยเฉพาะสำเนาสูติบัตรที่เป็นหลักฐานสำคัญ ก็ปรากฏชื่อที่ไม่ตรงกับชื่อปัจจุบัน และจากการตรวจสอบที่สำนักทะเบียนอำเภอบางปะอินปรากฏว่าไม่พบสูติบัตรดังกล่าว อีกทั้งไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อหรือหลักฐานอื่นใดแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อเชื่อมโยงจาก ด.ช. ก. มาเป็นผู้อุทธรณ์ ประกอบกับหลักฐานอื่นๆ ที่เป็นเอกสารที่หน่วยงานของทางราชการออกให้ก็ไม่สอดคล้องกันหลายแห่ง ถึงแม้จะมีหนังสือรับรองจากสำนักงานเขตสายไหม ที่ ๒๒๗/๒๕๕๑ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ รับรองว่า ด.ช. ก. ด.ญ. ข. และผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลเดียวกันก็ตาม ก็ยังไม่สามารถจะพิสูจน์ให้เห็นได้ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้อุทธรณ์จะมีวัน เดือน ปีเกิดตามที่ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการจากเดิมเกิดวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๗ เป็นวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นสำเนาสูติบัตรที่ระบุชื่อ ด.ช. ก. ซึ่งเป็นคนละชื่อกับผู้อุทธรณ์ ที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนประวัติข้าราชการและปรากฏว่าไม่มีหลักฐานพิสูจน์ความเชื่อมโยงว่าผู้อุทธรณ์กับ ด.ช. ก. ที่ปรากฏอยู่ในสูติบัตรเป็นบุคคลเดียวกัน เมื่อพิจารณาจากหลักฐานอื่นชื่อก็ไม่ตรงกันและวัน เดือน ปีเกิดก็เป็นไปตามทะเบียนประวัติข้าราชการ จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปี เกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานบริการ โรงเรียนบ้านโคกสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อจากเกิดวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๔๙๒ เป็นเกิดวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๔๙๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๙/๑๐๑๑ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ส่งเรื่องขอแก้ไขวัน เดือน ปี เกิดของผู้อุทธรณ์คืน เพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้ได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์พ้นจากราชการไปแล้วจึงให้ดำเนินการตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๖๐๙ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๙/๕๔๙ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๔๙๒ เป็นเกิดวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๔๙๒ แต่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ แจ้งว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้พ้นราชการไปแล้วจึงส่งเรื่องคืนให้ดำเนินการตามข้อ ๑๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยอนุโลม และให้ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวันและเดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๔๙๒ เป็นเกิดวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๔๙๒ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณาหลักฐานทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ วันและเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในหลักฐานทางราชการ ได้แก่ ทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองการเกิด ทะเบียนนักเรียน บัตรประจำตัวประชาชน รวมทั้งทะเบียนประวัติลูกจ้างต่างระบุตรงกันว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๔๙๒ จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๔๙๒ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แก้ไขวัน เดือนเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๔๙๒ เป็นเกิดวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๔๙๒ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงเกี่ยวกับการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยบ้านวังคลัก

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ นว ๗๙๗๐๑/๑๐๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงเกษตรอำเภอชุมแสงว่า ตามที่สำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลเอกสารแบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับการช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑) หมู่ที่ ๙ บ้านวังคลัก ตำบลบางเคียน โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธินั้น ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้กระทำการแทนกลุ่มเกษตรกรหมู่บ้านดังกล่าวซึ่งได้ร้องเรียนมายังผู้อุทธรณ์เพื่อขอถ่ายสำเนาข้อมูลการแจ้งความเสียหายของเกษตรกร ปี ๒๕๕๓ ของหมู่ที่ ๙ บ้านวังคลัก ตำบลบางเคียน จำนวน ๗๑ ราย จึงขอข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสง เพื่อนำไปชี้แจงแก่เกษตรกรตามคำร้องขอ ดังนี้

๑. แบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑)

๒. สำเนาโฉนดที่ดิน หรือ น.ส. ๓ ที่เกิดความเสียหาย

๓. สำเนาภาพถ่ายความเสียหาย

สำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงมีหนังสือ ที่ นว ๐๓๐๙/๐๗๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าพิจารณาแล้วจึงได้ดำเนินการดังนี้

๑. จัดส่งเอกสารสำเนาแบบประมวลรวบรวมความช่วยเหลือรายหมู่บ้าน (กษ ๐๒) ของตำบลบางเคียนให้ผู้อุทธรณ์

๒. สำหรับเอกสารแบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑) ไม่สามารถดำเนินการตามที่ร้องขอได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิ อย่างไรก็ดี ได้ดำเนินการแจ้งให้ผู้มีรายชื่อซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียมาดำเนินการตรวจสอบด้วยตนเองแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ นว ๗๙๗๐๑/๑๑๑ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงที่ปฏิเสธการเปิดเผยแบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑) โดยให้เหตุผลว่า

เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้กระทำการแทนกลุ่มเกษตรกร หมู่ที่ ๙ บ้านวังคลัก ตำบลบางเคียน ที่ได้ร้องเรียนมายังผู้อุทธรณ์เพื่อขอถ่ายสำเนาข้อมูลแบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑) ของเกษตรกร ปี ๒๕๕๓ ของหมู่บ้านดังกล่าว จำนวน ๗๑ ราย จึงมีหนังสือถึงเกษตรกรอำเภอชุมแสงขอข้อมูล จำนวน ๓ รายการดังกล่าว แต่สำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงได้เปิดเผยเอกสารสำเนาแบบประมวลรวบรวมความช่วยเหลือรายหมู่บ้าน (กษ ๐๒) ของตำบลบางเคียน และปฏิเสธการเปิดเผยแบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑) ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงชี้แจงว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอ คือ แบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑) โดยจะต้องยื่นพร้อมเอกสารดังนี้ ๑. สำเนาทะเบียนบ้าน ๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ๓. สำเนาหนังสือรับรองการใช้พื้นที่เกษตรกรรม ๔. ทะเบียนเกษตรกรที่เข้าร่วมการประกันรายได้ ๕. สำเนาหนังสือเอกสารสิทธิ์การใช้ที่ดิน ๖. สมุดคู่บัญชีเงินกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ๗. ภาพถ่ายที่ดินที่ได้รับความเสียหาย และ ๘. สำเนาทะเบียนเกษตรกร สำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงจึงไม่สามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวตามที่ร้องขอได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิ อย่างไรก็ดีสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงได้ดำเนินการแจ้งเกษตรกรผู้มีรายชื่อให้มาดำเนินการตรวจสอบด้วยตนเองแล้ว ปรากฏว่ามีเกษตรกรตามรายชื่อจำนวน ๙ รายได้มาตรวจสอบแบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑) พร้อมเอกสารประกอบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ผู้อุทธรณ์อยู่ในฐานะทำการแทนเกษตรกรซึ่งที่ดินได้รับความเสียหายจากอุทกภัยและมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงจึงถือว่าเป็นตัวแทนของเกษตรจำนวน ๙ ราย คณะกรรมการฯ จึงรับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณา สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบประมวลรวบรวมความช่วยเหลือรายหมู่บ้าน (กษ ๐๒) ของตำบลบางเคียน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ส่วนแบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย (กษ ๐๑) พร้อมสำเนาโฉนดที่ดิน หรือ น.ส. ๓ ของที่ดินที่เกิดความเสียหายและสำเนาภาพถ่ายความเสียหายของเกษตรกร จำนวน ๙ รายนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ตรวจสอบว่าการชดใช้ความเสียหายเป็นไปตามหลักฐานที่ถูกต้องหรือไม่ จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ แต่เนื่องจากมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลประกอบอยู่ด้วย จึงให้เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเกษตรอำเภอชุมแสงเปิดเผยแบบยื่นความจำนงเพื่อขอรับความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย กษ ๐๑ พร้อมสำเนาโฉนดที่ดิน หรือ น.ส. ๓ ของที่ดินที่เกิดความเสียหาย และสำเนาภาพถ่ายความเสียหายของเกษตรกร จำนวน ๙ ราย โดยให้เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองเกี่ยวกับรายชื่อบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการตำรวจ มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสารวัตรใหญ่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. ตามหนังสือตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓ (๔)/๒๗๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง แจ้งผลการดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองได้ดำเนินการตรวจสอบร้าน อ. จากการตรวจสอบพบพนักงานหญิง จำนวน ๗ คน เจ้าหน้าที่ได้บันทึกรายชื่อพนักงานทั้ง ๗ คนไว้หรือไม่ หากบันทึก ขอทราบรายชื่อพนักงานหญิงทั้ง ๗ คน หากไม่ได้บันทึกขอให้บันทึกเพื่อเก็บไว้ในหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นข้อมูลในหน่วยงานของรัฐต่อไป

๒. ขอให้ตรวจสอบหรือหากตรวจสอบแล้ว ขอทราบว่าร้าน อ. ประกอบธุรกิจประเภทใด และมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจแสดงต่อเจ้าพนักงานหรือไม่ หากมีขอสำเนาเฉพาะชื่อผู้ประกอบธุรกิจ

๓. ขอให้ตรวจสอบว่าร้าน อ. ได้ประกอบธุรกิจเป็นไปตามใบอนุญาตหรือไม่ หรือสถานที่ประกอบธุรกิจตรงกับใบอนุญาตหรือไม่ (หากมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจ)

๔. ขอให้ตรวจสอบว่าร้าน อ. ได้เสียภาษีอากรตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๕. ตามหนังสือตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓ (๔)/๒๗๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบผลการดำเนินการที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองได้ตรวจสอบร้าน อ. แล้วพบว่ามีพนักงานหญิง จำนวน ๗ คนแต่ละคนมีบัตรประจำตัวประชาชน และไม่มีพนักงานซึ่งเป็นบุคคลต่างด้าว

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓ (๔)/๖๙๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ตามข้อ ๑ เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งได้สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนทุกคนที่ตรวจพบและเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารส่วนบุคคลและพนักงานทั้งหมดไม่ประสงค์ให้เปิดเผยรายชื่อ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองจึงไม่อาจเปิดเผยต่อบุคคลอื่นได้ เพราะอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

๒. ตามข้อ ๒ ๓ และ ๔ เจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจสอบโดยได้ตรวจสอบตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าวเท่านั้น ส่วนการตรวจสอบประเภทธุรกิจและการเสียภาษีอากรไม่ใช่หน้าที่หรือเป็นหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานโดยตรง

๓. ตามข้อ ๕ เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่เข้าทำการตรวจสอบทั้งหมดไม่มีความประสงค์ที่จะเปิดเผย ยศ ชื่อและนามสกุล เพราะเป็นเอกสิทธิส่วนบุคคล และเพื่อเป็นความสะดวกในการปฏิบัติราชการในครั้งต่อไป หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทราบชื่อสามารถตรวจสอบได้ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้อุทธรณ์ว่า ร้าน อ. ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๓๑/๖๑ หมู่ที่ ๒ ตำบลทับมา อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง มีหญิงซึ่งเป็นบุคคลต่างด้าวทำงานโดยผิดกฎหมายและขอให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองเข้าตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง จำนวน ๖ คน จึงไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลการตรวจสอบปรากฏว่าพบนางสาว ก. เจ้าของกิจการร้าน อ. มีพนักงานหญิงสัญชาติไทย จำนวน ๗ คน แต่ละคนมีบัตรประจำตัวประชาชน และไม่พบบุคคลต่างด้าวทำงานในร้านดังกล่าว เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองจึงได้บันทึกการตรวจสอบพร้อมทั้งได้บันทึกถ้อยคำนางสาว ก. ต่อมาผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการตำรวจ มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสารวัตรใหญ่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการดังกล่าว แต่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอยกเว้นรายการที่ ๑ และ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองชี้แจงว่าตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองไม่สามารถเปิดเผยรายชื่อพนักงานร้าน อ. และรายชื่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองที่เข้าตรวจสอบร้าน อ. ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) ประกอบกับการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ (๑) - (๙) ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงรายชื่อพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้เข้าทำการตรวจสอบ ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นสิ่งที่สื่อไปถึงตัวบุคคลและที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวหรืออื่นๆ ได้ และการขอนั้นไม่ระบุวัตถุประสงค์ตามกฎหมายและไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลดังกล่าวว่า เมื่อได้ข้อมูลไปแล้วจะเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะแต่อย่างใด และถ้าผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองก็สามารถร้องขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวหรือร้องขอหน่วยงานราชการอื่นที่มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบซึ่งมีหลายหน่วยงานเข้าตรวจสอบได้เช่นกัน อีกทั้งเพื่อความปลอดภัยและไม่เกิดอันตรายกับเจ้าของข้อมูลและเพื่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายชื่อพนักงานร้าน อ. และเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองที่เข้าตรวจสอบร้าน อ. เห็นว่า รายชื่อพนักงานร้าน อ. หากเปิดเผยก็อาจรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร อีกทั้งผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงถึงการมีส่วนได้เสียและเหตุผลความจำเป็นในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับรายชื่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองที่เข้าตรวจสอบร้าน อ. เห็นว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติที่ต้องโปร่งใสและประชาชนสามารถตรวจสอบได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองเปิดเผยรายชื่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองที่เข้าตรวจสอบร้าน อ. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับรายชื่อพนักงานร้าน อ. ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือถึงบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จำนวน ๒ ฉบับ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์คำสั่งบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่ ๕๑๑๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ดังนี้

๑) หนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน กรณีบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่ง ที่ ๕๑๑๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน

๒) หนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการชุดต่างๆ กรณีบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่ง ที่ ๕๑๑๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ การสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ การสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

รายการที่ ๓ การพิจารณาโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์เพื่อแจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑) หนังสือบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่ ปณท วส.(วน.๒)/๐๐๓๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ ให้สำเนาบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ และปฏิเสธการให้สำเนารายงานผลการสอบสวนทางวินัยและคำเบิกความพยานทุกปาก โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) หนังสือบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่ ปณท วส.(วน.๒)/๐๐๕๒ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้สำเนาบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ และปฏิเสธการให้สำเนารายงานผลการสอบสวนทางวินัยและการพิจารณาโทษ รวมทั้งคำเบิกความของพยานทุกปาก โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยระบุว่าประสงค์ให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ รายงานการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

รายการที่ ๓ การพิจารณาโทษทางวินัยของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่มีต่อผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่ง ที่ ๕๑๓๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่ง ที่ ๕๑๗๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนพนักงานขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานระดับ ๕ และบริษัทมีคำสั่ง ที่ ๕๑๑๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า บริษัทพิจารณาแล้วให้ข้อมูลข่าวสารบางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน เนื่องจากเห็นว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของพยานผู้ให้ถ้อยคำซึ่งอยู่ในพื้นที่และปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ หากบริษัทไม่คุ้มครองพยานในอนาคตอาจไม่มีผู้ใดกล้าเป็นพยานให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ประกอบกับในชั้นการสอบสวนนั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้แจ้งสิทธิและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นการสอบสวน ข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ เพื่อให้โอกาสผู้อุทธรณ์ต่อสู้ข้อกล่าวหาแล้ว

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่าบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ลงโทษผู้อุทธรณ์ไม่เหมาะสม และไม่เป็นธรรม ไม่ได้ดูเจตนาของผู้อุทธรณ์ การกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เข้าข่ายฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหา ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งบริษัทที่ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน แต่บริษัทเปิดเผยเฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าได้ให้การไว้อย่างไร ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไม่เพียงพอที่จะใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออกจากงาน เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าพยานบุคคล พยานเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาและออกคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์มีรายละเอียดอย่างไร ผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีความเห็นอย่างไร และปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นเอกสารที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง รายงานการสอบสวนทางวินัย และการพิจารณาโทษทางวินัยของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่มีต่อผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ที่ดำเนินการเสร็จสิ้นจนถึงขั้นมีคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารนั้นควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่น่าจะมี

ผลกระทบต่อพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเพราะพยานได้ให้ถ้อยคำไว้ในลักษณะเป็นการบอกเล่าข้อเท็จจริงที่พยานรู้เห็นเท่านั้น ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีอิทธิพลแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๕๕๕๑ และตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข (ด้านบริการทางวิชาการ) ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๕๕๗๒ จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ

๒. คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาออกข้อสอบฯ

๓. คำเฉลยทั้งการสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์ของการสอบทั้งสองตำแหน่ง ว่าเป็นเช่นใดและคำเฉลยดังกล่าวมาจากที่ใด

๔. สำเนาประกาศผลผู้ได้รับการคัดเลือก

๕. ผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ทั้งสองตำแหน่ง ทั้งคะแนนสอบข้อเขียน และคะแนนสอบสัมภาษณ์

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีมีบันทึก ที่ นบ ๐๐๒๗/๗๔๖ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๔ และ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์สมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๕๕๕๑ และตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข (ด้านบริการทางวิชาการ) ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๕๕๗๒ กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบดังกล่าว แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรียังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำเฉลยข้อสอบข้อเขียน และคำเฉลยข้อสอบสัมภาษณ์ในการสอบคัดเลือกทั้งสองตำแหน่ง ซึ่งในการสอบคัดเลือกนั้น คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานฯ ได้กำหนดวิธีการคัดเลือกโดยให้กรรมการแต่ละคนเป็นผู้ออกข้อสอบในภาคข้อเขียนและภาคการสัมภาษณ์คนละ ๑ ข้อ การออกข้อสอบและคำเฉลยข้อสอบเพื่อเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน จึงมีลักษณะเป็นการกำหนดรายครั้งที่มีการสอบ เมื่อการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้เสร็จสิ้น โดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีได้ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกแล้ว และคำเฉลยข้อสอบซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรีเกี่ยวกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองจันทนิมิต จังหวัดจันทบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของเทศบาลเมืองจันทนิมิต จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ใบเสร็จภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในปีภาษี ๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงานเทศบาลเมืองจันทนิมิตเรียกประเมินจัดเก็บภาษีใหม่ทั้งหมดทุกกิจการร้านเช่าต่างๆ ทุกร้านเช่าในห้างโรบินสันจันทบุรี โดยสำนักงานเทศบาลอาจลบจำนวนเงินภาษีดังกล่าวออกได้

๒. ใบเสร็จภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในปีภาษี ๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงานเทศบาลเมืองจันทนิมิตเรียกประเมินจัดเก็บภาษีใหม่ทั้งหมดทุกกิจการร้านเช่าต่างๆ ทุกร้านเช่าในพื้นที่ตลาดจตุจักร (ข้างห้างโรบินสันจันทบุรี) โดยสำนักงานเทศบาลอาจลบจำนวนเงินภาษีดังกล่าวออกได้

๓. ระเบียบหรือกฎหมายใดซึ่งให้อำนาจเทศบาลเมืองจันทนิมิตจัดสร้างร้านค้าบริเวณทางเท้า (ฟุตบาท) หน้าห้างโรบินสันจันทบุรี (ด้านตลาดเหมราช)

เทศบาลเมืองจันทนิมิตมีหนังสือ ที่ จบ ๕๒๓๐๗/๒๖๒๙ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๓ เทศบาลฯ ได้จัดสร้างโรงหลังคาเหล็กบริเวณหน้าห้างโรบินสัน พร้อมจัดหาประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ข้อกฎหมาย และขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดเรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเมืองจันทนิมิตจัดส่งมา ประกอบคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลเมืองจันทนิมิตด้วยแล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่สามารถมาชี้แจงตามวันและเวลาที่กำหนด ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อเท็จจริงที่มีอยู่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงไม่เรียกให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาอีก ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของเทศบาลเมืองจันทนิมิต จำนวน ๓ รายการ เทศบาลเมืองจันทนิมิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๑ และ ๒ ซึ่งในชั้นการพิจารณา เทศบาลได้จัดส่งสำเนาใบเสร็จภาษีโรงเรือนและที่ดินของผู้ประกอบการ ๒ ราย เพื่อให้คณะกรรมการฯ พิจารณา คือ

๑. ใบเสร็จภาษีโรงเรือนและที่ดินของบริษัท ก. จำกัด (ห้างโรบินสัน) ประจำปี ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ โดยเป็นการชำระภาษีตามการประเมินเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และชำระในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๕๔๔,๘๕๖ บาท

๒. ใบเสร็จภาษีโรงเรือนและที่ดินของบริษัท ข. จำกัด (ตลาดจตุจักร) ประจำปี ๒๕๕๒ จำนวน ๓ ฉบับ โดยเป็นการชำระภาษีตามการประเมินเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ชำระ ๓ ครั้ง ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕ มีนาคม และ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นเงินครั้งละ ๓๙,๖๓๖ บาท

และผู้แทนเทศบาลเมืองจันทนิมิตได้ชี้แจงด้วยวาจาว่า การเรียกเก็บภาษีของเทศบาลกระทำโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเรียกเก็บจากบริษัท ก. จำกัด และบริษัท ข. จำกัด ซึ่งเป็นผู้เช่าที่ดินของเทศบาลเพื่อประกอบกิจการห้างโรบินสันและตลาดจตุจักรตามลำดับ เทศบาลไม่ได้เรียกเก็บจากผู้ค้ารายย่อยซึ่งประกอบการค้าภายในบริเวณห้างโรบินสันหรือตลาดจตุจักรแต่อย่างใด เนื่องจากเห็นว่าเป็นการประกอบกิจการของผู้เช่าที่ดิน ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอรายการที่ ๑ และ ๒ จึงมีเพียงเท่าที่เทศบาลได้ส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลเมืองจันทนิมิตได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นหลักฐานการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของผู้เช่าที่ดินของเทศบาลเมืองจันทนิมิต อันเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติและตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล และจากการตรวจสอบไม่พบว่ามีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเก็บภาษีจะเปิดโอกาสให้ผู้มีข้อสงสัยได้ตรวจสอบ ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองจันทนิมิต เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนครเกี่ยวกับหลักฐานและข้อมูลการเสียภาษี

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสรรพากรพื้นที่สกลนคร ขอทราบข้อเท็จจริงและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของอู่ ก. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เพื่อประกอบการดำเนินคดีกรณีผู้อุทธรณ์ฟ้องนาย จ. และนาย บ. (อู่ ก.) เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสกลนคร เรื่องผิดสัญญาจ้างทำของ ดังนี้

๑. ใบเสร็จรับเงินของอู่ ก. ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่ออกให้แก่ผู้อุทธรณ์ เป็นการออกเฉพาะใบเสร็จรับเงินไม่มีใบกำกับภาษีที่ระบุเลขที่ผู้เสียภาษี ขอทราบว่ามีการเสียภาษีตามใบเสร็จรับเงินนี้หรือไม่ ถ้าไม่มีสำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนครได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง หรืออู่ ก. มีการแจ้งยอดเงินน้อยกว่าที่รับจริง

๒. ใบเสนอราคาสินค้า ๖ รายการ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๒.๑ เป็นเอกสารที่ห้างฯ ออกให้แก่อู่ ก. เป็นเอกสารที่เพิ่งจัดทำในเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ โดยลงวันที่ย้อนหลังเป็นวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ หรือไม่

๒.๒ ห้างฯ ได้ออกใบกำกับภาษีที่ระบุเลขที่ผู้เสียภาษีหรือไม่ และมีการเสียภาษีหรือไม่ ห้างฯ มีบิลต้นทุนสินค้าเหล่านี้หรือไม่ ถ้ามีขอสำเนาเอกสารด้วย สินค้าเข้าสู่สต็อกสินค้าของห้างฯ เมื่อใด ราคาต้นทุนเท่าไร สั่งซื้อจากที่ไหน เป็นอะไหล่ของแท้ที่ซื้อจากศูนย์ฮอนด้าหรือเป็นอะไหล่เทียม และขอทราบชื่อบริษัทที่ขายสินค้าให้แก่ห้างฯ

๒.๓ ปกติการขายอะไหล่รถยนต์ มาตรฐานการบวกกำไรจะบวกไม่เกินร้อยละเท่าใดของราคาทุน

๒.๔ ในการขายสินค้าทั้ง ๖ รายการ ไม่ได้ซื้อครั้งเดียว แต่เป็นการทยอยซื้อใช่หรือไม่ มีการออกหลักฐานการรับเงินหลายใบ แต่ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ได้ออกหลักฐานการรับเงินใหม่โดยลงวันที่ย้อนหลังเป็นวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ใช่หรือไม่ และราคาตามหลักฐานการรับเงินไม่ตรงกับที่มีการซื้อขายจริงใช่หรือไม่

๒.๕ สินค้าทั้ง ๖ รายการเป็นอะไหล่เทียม หรือเป็นอะไหล่แท้ของศูนย์รถยนต์ฮอนด้า

๓. อู่ ก. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้กระทำผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรมสรรพากรหรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนครหรือไม่ อย่างไร และได้มีการดำเนินการอย่างไรกับการกระทำผิดนั้น

๔. ถ้าข้อมูลใดที่สอบถามไม่มีอยู่ในสำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนคร ขอให้หน่วยงานตรวจปฏิบัติการเพื่อให้ปรากฏข้อมูลจริง

สำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนคร มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๔.๐๕/กร.๑/๘๑๖ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยหลักฐานและข้อมูลการเสียภาษีอากรจะทำให้

รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนครจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการออกหลักฐานการรับเงินของอู่ ก. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. จึงสอบถามและขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการชำระภาษี หากไม่มีข้อมูลข่าวสารตามข้อที่สอบถาม ผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนครดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนคร มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๔.๐๕/กร.๑/๒๐๓๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งว่า ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากในปัจจุบันการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร กำหนดวิธีการจัดเก็บโดยให้ผู้เสียภาษีเป็นผู้ประเมินเงินได้ของตนเองกรอกแบบแสดงรายการแต่ละประเภทภาษีตามหน้าที่ เช่น แบบ ภ.ง.ด.๙๐ ภ.พ.๓๐ เป็นต้น โดยมิได้กำหนดให้ผู้เสียภาษีต้องแนบหลักฐานการรับเงินได้พร้อมการยื่นแบบแสดงรายการแต่ละประเภทภาษีแต่อย่างใด อีกทั้งในการขอข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่ทางราชการมีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ หลักฐานการรับเงินของอู่ ก. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ในหลายวาระ ซึ่งสำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนครแจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากการจัดเก็บภาษีอากรในปัจจุบัน กรมสรรพากรกำหนดให้ผู้เสียภาษีกรอกแบบแสดงรายการตามประเภทภาษี โดยมิได้กำหนดให้ต้องแนบหลักฐานการรับเงินได้พร้อมการยื่นแบบแสดงรายการแต่อย่างใด และกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครองนั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนการขอให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่สกลนครดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารตามข้อที่สอบถามนั้น ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ ดังนั้นการขอให้จัดหาข้อมูลข่าวสารตามคำขอนี้ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๗ หัวหน้าฝ่ายทะเบียนสำนักงานเขตภาษีเจริญ ช่วยราชการสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๕๔๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๓๙๐๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๕๔๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๓๔๕๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเป็นการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ขณะนี้การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้นตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนด หากเปิดเผยเอกสารตามที่ขอย่อมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมกันนี้ได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครผ่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่าคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารฯ ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ จึงมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๓/ล ๗๖ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยจัดส่งคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ไปเพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และได้มีหนังสือแจ้งการดำเนินการดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการยื่นอุทธรณ์คำสั่งโดยตรงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายทะเบียน สำนักงานเขตภาษีเจริญ ถูกกล่าวหาว่า

กระทำการทุจริตเรียกรับเงินจากการจดทะเบียนสมรสให้กับคนต่างด้าว และมีพฤติกรรมมาทำงานสายเป็นประจำ (ลงลายมือชื่อใต้เส้นแดง) รวมทั้งมาทำงานแต่ไม่ลงลายมือชื่อในสมุดลงเวลาทำการหลายสิบครั้ง

กรุงเทพมหานครมีคำสั่ง ที่ ๑๕๔๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่ง ที่ ๑๙๖๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนฯ มีหน้าที่เพิ่มเติมในการตรวจสอบพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการจดทะเบียนสมรสให้คนต่างด้าวและการประพฤติตนในการมาทำงานเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายทะเบียนสำนักงานเขตอื่นด้วย ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้อกล่าวหาดังกล่าวมีมูลอันควรเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่ง ที่ ๓๔๕๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความชอบธรรม เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาที่นำมาปรับใช้โดยอนุโลม จึงได้ใช้สิทธิขอรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๕๔๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ กรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๑๕๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ ยืนยันว่า ขณะนี้การดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้นตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนด หากเปิดเผยอาจเป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในการยื่นอุทธรณ์คำสั่งของกรุงเทพมหานคร เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คณะกรรมการฯ สามารถรับเรื่องอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาได้หรือไม่

คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้อุทธรณ์มีเจตนาจะอุทธรณ์คำสั่งของกรุงเทพมหานครภายในกำหนดระยะเวลา แต่ผู้อุทธรณ์อาจไม่เข้าใจในขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครแทนที่จะอุทธรณ์คำสั่งไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และกรุงเทพมหานครได้ใช้เวลาประมาณ ๓ เดือนในการพิจารณาส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่า เพื่อเป็นการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในกรณีนี้สามารถรับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

๒. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๕๔๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า กรุงเทพมหานครอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงถูกใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น การเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงในชั้นนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรน้ำเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมทรัพยากรน้ำ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการกรมทรัพยากรน้ำ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการกรมทรัพยากรน้ำ ขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดย

๑. ขอตรวจดูเอกสารพยานหลักฐานที่รวบรวมทั้งหมด ในการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง ดังนี้

๑.๑ ตามคำสั่งสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ ที่ ๙๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

๑.๒ ตามคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ที่ ๕๖๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑

๑.๓ ตามคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ที่ ๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓

๒. ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง ในการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง ดังนี้

๒.๑ หนังสือลงโทษภาคทัณฑ์ ที่ ทส ๐๖๐๑.๑๑/พิเศษ ๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

๒.๒. บันทึกการลงนามรับทราบคำสั่งการลงโทษภาคทัณฑ์จากนาย ก. ที่ ทส ๐๖๐๔.๑/๖๙๗ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

๒.๓. หลักฐานการลงนามรับทราบและรับมอบคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๐.๐๐ น.

๒.๔ พยานหลักฐานอื่นทั้งหมดที่มีนอกเหนือจากการให้ปากคำทั้ง ๑๑ คน เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ในการลงพื้นที่ของคณะกรรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง ที่ ๕๖๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ประกอบความเห็นที่เสนออธิบดีลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๕ ความเห็นของคณะกรรมการตามคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ที่ ๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓ ที่เสนออธิบดีว่ากล่าวตักเตือน

๒.๖ การรายงานการว่ากล่าวตักเตือนโดยนายจีระ ครองบุญ รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ ที่มีไปยังกรมทรัพยากรน้ำ

๒.๗ หลักฐานการแจ้งคำสั่งการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ที่ ๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓

กรมทรัพยากรน้ำมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๖๐๑.๕/๔๙๕๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์โดยทางไปรษณีย์ ส่งสำเนาคำสั่งสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ ที่ ๙๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ คำสั่งกรมทรัพยากรน้ำที่ ๕๖๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ และคำสั่งกรมทรัพยากรน้ำ ที่ ๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องนาย ค. กับพวกรวม ๙ คน ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนและเป็นพยานในการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ต่อศาลแขวงขอนแก่นในคดีแพ่ง จึงเป็นการใช้สิทธิเพื่อทราบข้อมูลเป็นพยานหลักฐานในการฟ้องคดีแพ่งกับพยานบุคคลที่มาให้ถ้อยคำในการสอบสวนทางวินัย อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเพื่อคุ้มครองพยาน ตามนัยข้อ ๗ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ แจ้งว่า หนังสือกรมทรัพยากรน้ำ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๖๐๑.๕/๔๙๕๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ไม่มีผู้ลงนาม ไม่มีผลในทางกฎหมายและระเบียบการปฏิบัติราชการและงานสารบรรณ เป็นการจงใจเพื่อมิให้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สามารถบังคับใช้ได้ จึงขอร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ว่า กรมทรัพยากรน้ำไม่จัดหาข้อมูลข่าวสาร ฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ออกเลขหนังสือของทางราชการโดยมิชอบ ทำให้ตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาในเบื้องต้นเห็นว่า หากหนังสือดังกล่าวมีการลงนามก็จะครบองค์ประกอบในการอุทธรณ์ และเพื่อเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถูกลงโทษ จึงเห็นสมควรทราบข้อเท็จจริงของหนังสือกรมทรัพยากรน้ำ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๖๐๑.๕/๔๙๕๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่าไม่มีการลงนาม โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในฐานะฝ่ายเลขานุการขอสำเนาคู่ฉบับหนังสือดังกล่าวจากกรมทรัพยากรน้ำเพื่อตรวจสอบ พบว่าหนังสือดังกล่าวมีการลงนามโดยนายอภินันท์ วัฒนรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าหนังสือดังกล่าวออกโดยชอบตามระเบียบงานสารบรรณ และมีเนื้อหาเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีเจตนาอุทธรณ์ อันครบองค์ประกอบของการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงรับไว้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ และเรียกให้กรมทรัพยากรน้ำจัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรน้ำ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำแหน่งนายช่างโยธาชำนาญงาน สังกัดสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยฐานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม อันเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของทางราชการ และทำให้สังคมรู้สึกรังเกียจ กรมทรัพยากรน้ำได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงและต่อมาได้มีคำสั่ง ที่ ๓๘๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ต่อมา ก.พ.ค. ได้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ กรณีการลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ โดยให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์และให้กรมทรัพยากรน้ำดำเนินการทางวินัยใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมาย สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ จึงมีคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ ยกเลิกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ดังกล่าว และกำลังดำเนินการทางวินัยใหม่ ประกอบกับการอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา

ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอตรวจดูและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงดังกล่าว แต่กรมทรัพยากรน้ำเปิดเผยเฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นโดยให้เหตุผลว่า การให้ถ้อยคำของพยานในการสอบสวนนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้ยศทหารนำหน้าชื่อ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีขอให้ตรวจสอบการใช้ยศเรือตรีนำหน้าชื่อของรองอธิบดีกรมเจ้าท่า ต่อมาเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้โทรศัพท์แจ้งผลการตรวจสอบแก่ผู้อุทธรณ์ว่ากระทรวงกลาโหมได้มีหนังสือแจ้งว่าเป็นการใช้ยศนำหน้าชื่อโดยไม่มีสิทธิ และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องให้กรมเจ้าท่าพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้บังคับบัญชาต่อไปแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี ขอข้อมูลข่าวสารรายงานผลการตรวจสอบที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับจากกระทรวงกลาโหม และหนังสือที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีส่งเรื่องให้กรมเจ้าท่าดำเนินการตามอำนาจหน้าที่พร้อมเอกสารแนบ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๑/๘๐๑๓๘ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีขอให้ตรวจสอบการใช้ยศทหาร “เรือตรี” ของนาย ป. รองอธิบดีกรมเจ้าท่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีโดยศูนย์บริการประชาชนมีหนังสือลับถึงกระทรวงกลาโหมขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าว โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามหนังสือ ลับ ที่ กห ๐๒๐๑/๑๔๖ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ว่า นาย ป. เดิมเป็นนักเรียนนายเรือสอบได้ชั้นสูงสุดตามหลักสูตร ๕ ปี ของโรงเรียนนายเรือประจำปีการศึกษา ๒๕๑๖ ได้รับการแต่งตั้งยศและบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งประจำกรมกำลังพลทหารเรือเป็นว่าที่เรือตรี ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๑๗ ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ที่ ๘๒/๑๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๑๗ ซึ่งการแต่งตั้งยศว่าที่เรือตรีอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ต่อมานาย ป. ได้ลาออกจากราชการ

เป็นนายทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด สังกัดกรมกำลังพลทหารเรือ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๗ ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ที่ ๑๙๗/๑๗ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๗ โดยขณะที่นาย ป. ขอลาออกจากราชการดำรงยศ “ว่าที่เรือตรี” ซึ่งตามระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการแต่งตั้งยศและการเลื่อนยศของข้าราชการทหาร ๒๕๔๑ ข้อ ๔ กำหนดคำว่า ยศ หมายความรวมถึงว่าที่ยศนั้นๆ และ ข้อ ๙ การขอพระราชทานยศทหารให้กระทำปีละ ๒ ครั้ง ในวาระตุลาคมและเมษายน ปรากฏว่า นาย ป. เป็นผู้ที่ยังไม่ได้รับการเสนอขอพระราชทานยศทหาร เนื่องจากการแต่งตั้งยศทหารสัญญาบัตรครั้งแรกจะต้องอยู่ในยศเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน จึงจะขอพระราชทานยศนั้นได้ ประกอบกับได้ตรวจสอบราชกิจจานุเบกษา เรื่องพระราชทานยศทหาร ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ - ๒๕๒๒ แล้ว ไม่ปรากฏรายชื่อนาย ป. ในการขอพระราชทานยศทหาร จาก “ว่าที่เรือตรี” เป็น “เรือตรี” แต่ประการใด

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๑/๐๘๐๙๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ส่งเรื่องให้กรมเจ้าท่าเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้บังคับบัญชาของนาย ป. ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ หนังสือ สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ลับ ที่ กห ๐๒๐๑/๑๔๖ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๑/๐๘๐๙๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมเจ้าท่า เรื่อง ขอให้ตรวจสอบการใช้ยศทหาร “เรือตรี” ของนาย ป.

การใช้ยศนำหน้าชื่อของบุคคลนั้น ผู้ใช้ต้องเป็นผู้มีสิทธิในการใช้โดยได้รับการรับรองตามกฎหมาย การใช้ยศนำหน้าชื่อในการปฏิบัติราชการโดยไม่ถูกต้องตามสิทธิ อาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของบุคคลทั่วไป และทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ ดังนั้น ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยศที่ได้รับจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการใช้ยศที่ถูกต้อง นอกจากนั้น การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีส่งเรื่องให้กรมเจ้าท่าพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้ไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้ใช้ยศที่ถูกร้องเรียนขอให้ตรวจสอบโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อนึ่ง แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะได้กำหนดชั้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย เมื่อข้อมูลข่าวสารนั้นไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการกรณีข้าราชการต้องโทษทางคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. หนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอทราบผลการตรวจสอบและดำเนินการทางวินัยกับจำเลยซึ่งเป็นข้าราชการหรือเคยรับราชการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ จำนวน ๘ คน กรณีศาลจังหวัดลำพูนมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๖๖/๒๕๕๓ ว่าบุคคลดังกล่าวมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓

๒. หนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอทราบและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการกรณีดังกล่าวเพิ่มเติมว่า

๒.๑ จำเลยได้รายงานหรือชี้แจงกรณีต้องหาคดีที่ถูกฟ้องหรือศาลประทับรับฟ้องต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ หรือผู้บังคับบัญชาของบุคคลดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

๒.๒ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ในขณะที่จำเลยถูกฟ้องหรือศาลประทับรับฟ้อง ได้ดำเนินการต่อกรณีนี้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๕๖๐๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า คู่ความได้อุทธรณ์คำพิพากษาและอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล คดีจึงยังไม่ถึงที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จะพิจารณาดำเนินการต่อไป และต่อมาได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๕๐ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องได้เสียตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการพิจารณาดำเนินการทางวินัยซึ่งเป็นเรื่องภายในหน่วยงานโดยผู้บังคับบัญชากับข้าราชการในสังกัด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ทาวิทยาคม อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูนเขต ๑ (ปัจจุบันคือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑) ได้ฟ้องผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ กับพวก รวม ๙ คน ในฐานะ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ ต่อศาลจังหวัดลำพูน ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกล่าวหาว่าร่วมกันออกข้อกำหนดแนวทางในการพิจารณาย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ โดยมิชอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด อันเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะได้รับการพิจารณาให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาแห่งใหม่ตามสิทธิและทำให้ได้รับความเสียหาย ซึ่งศาลจังหวัดลำพูนได้พิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๖๖/๒๕๕๓ ว่าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๓ - ๙ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ ให้ลงโทษจำคุกคนละ ๑ ปี แต่ให้รอการลงโทษ สำหรับจำเลยที่ ๒ ให้ยกฟ้อง ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว โดยขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๒ และลงโทษจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๓ - ๙ ในสถานหนัก โดยไม่รอการลงโทษ ส่วนข้าราชการที่เป็นจำเลยในคดีดังกล่าวนั้นก็ได้รายงานและขอรับความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้จัดพนักงานอัยการเป็นทนายความว่าต่างในชั้นอุทธรณ์ คดีจึงยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล

ผู้อุทธรณ์แจ้งคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๒๖๖/๒๕๕๓ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ และขอให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ศาลได้มีคำพิพากษาแล้วนั้น ในเวลาต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอทราบผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว กับมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอทราบและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการในขณะที่จำเลยทั้ง ๙ คน ถูกฟ้องหรือศาลประทับรับฟ้องว่าจำเลยได้มีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือไม่ และผู้บริหารของหน่วยงานได้มีการดำเนินการอย่างไร ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ได้มีหนังสือตอบชี้แจงผู้อุทธรณ์ในส่วนการขอให้ดำเนินการทางวินัยว่า คู่ความได้อุทธรณ์คำพิพากษาและอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล คดีจึงยังไม่ถึงที่สุด หากคดีถึงที่สุดแล้วผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาดำเนินการต่อไป แต่ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๕๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่มีถึงคณะกรรมการฯ ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จะกระทบต่อสิทธิของข้าราชการจำเลยผู้ได้รับความคุ้มครองเพราะคดียังไม่ถึงที่สุด และเป็นกรณีที่มีเหตุที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียแต่ขอรับข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของหน่วยงาน ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของข้าราชการที่เป็นจำเลยในคดีที่หน่วยงานครอบครองอยู่ เมื่อเปรียบเทียบประโยชน์ของราชการและประโยชน์สาธารณะแล้ว จึงไม่สมควรเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ตามหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ขอทราบผลการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่เป็นจำเลยในคดีที่ศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว เมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ส่งมาประกอบกับหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๕๖๐๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ตอบชี้แจงผู้อุทธรณ์ ที่ว่าหากคดีถึงที่สุดแล้วผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาดำเนินการต่อไป ย่อมหมายความว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ยังไม่มีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ถูกฟ้องคดี ซึ่งย่อมไม่มีผลการตรวจสอบในเรื่องนี้แต่อย่างใด ดังนั้น ในขณะนี้ยังไม่มีเอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ จึงไม่มีกรณีที่ต้องพิจารณาว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่

๒. ตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของข้าราชการที่เป็นจำเลยและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เมื่อศาลได้ประทับรับฟ้อง อันเป็นการดำเนินการในช่วงก่อนที่ศาลจังหวัดลำพูนจะมีคำพิพากษา ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานได้ส่งมา พบว่าเมื่อศาลมีคำสั่งรับฟ้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน ขอให้มีหนังสือถึงอัยการจังหวัดลำพูนเพื่อขอความอนุเคราะห์จัดพนักงานอัยการเพื่อเป็นทนายความว่าต่างคดีอาญา และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๔๑๒๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ รายงานเรื่องการถูกฟ้องคดีดังกล่าวไปยังเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เมื่อข้าราชการหรือหน่วยงานของรัฐถูกฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรายงานต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่สังกัดในระดับเหนือขึ้นไป และตามแนวทางปฏิบัติจะขอความอนุเคราะห์สำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อจัดพนักงานอัยการเป็นทนายความว่าต่างคดีที่ถูกฟ้อง ดังนั้น บันทึกและหนังสือดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานซึ่งอาจเปิดเผยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบได้เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ที่มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนนั้น เห็นว่าเข้าลักษณะเป็นคำแนะนำหรือความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๔๑๒๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เปิดเผยหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๔๑๒๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ กองกำกับการ ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีจราจร

กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๘๑๑/๙๘๖ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่นตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีผู้มีส่วนได้เสียได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ยังได้ฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดลำปาง และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยขอให้เปิดเผยรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง คำเบิกความ และพยานเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ขับขี่รถยนต์กระบะชนกับรถยนต์เซฟิโร่ของนาย ก. บริเวณถนนจามเทวี - ห้างฉัตรสายเก่า ตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นเหตุให้ผู้โดยสารในรถยนต์เซฟิโร่ได้รับบาดเจ็บ ร.ต.ท. เกียรติพงษ์ สืบมงคลชัย (ยศขณะนั้น) พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองลำปางเป็นผู้ตรวจดูที่เกิดเหตุ และจับกุมนาย ก. นำส่งพนักงานสอบสวนเวรคดีอาญาสถานีตำรวจภูธรเมืองลำปาง เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย ในข้อหาขับขี่รถขณะเมาสุรา ซึ่ง พ.ต.ท. บุญรัตน์ เจียมวิจิตรกร พนักงานสอบสวนเวรได้ทำการสอบปากคำ นาย ก. รับสารภาพตามข้อกล่าวหา พ.ต.ท. บุญรัตน์ฯ จึงทำสำนวนส่งฟ้องต่อพนักงานอัยการ โดยขณะสอบปากคำนั้นนาย ก. ไม่ได้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่าได้ขับรถยนต์ชนกับรถยนต์ของผู้ใด

ต่อมาพนักงานสอบสวนได้ทำสำนวนสั่งฟ้องคดี ทั้งผู้อุทธรณ์และนาย ก. ในข้อหาขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจและทรัพย์สินเสียหาย ซึ่งข้อกล่าวหานั้นผู้อุทธรณ์ปฏิเสธ แต่คู่กรณีรับสารภาพ ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนได้แนบสำเนาคดีอาญาที่นาย ก. ถูกฟ้องในข้อหาขับขี่รถขณะเมาสุราต่อศาลด้วย ทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าเป็นการช่วยเหลือให้คู่กรณีได้รับโทษน้อยลง ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีขอความเป็นความธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนดังกล่าว โดยกล่าวหาว่า พ.ต.ท. บุญรัตน์ฯ ร่วมกับ ร.ต.ท. เกียรติพงษ์ฯ รอง สส.กก. ๓ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทำการทุจริตโดยสร้างเอกสารเท็จเพื่อช่วยเหลือให้นาย ก. ไม่ให้ต้องรับโทษหรือให้ได้รับโทษน้อยลง และเป็นการกระทำเพื่อแกล้งให้ผู้อุทธรณ์ได้รับโทษทางอาญา สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีส่งเรื่องให้ตำรวจภูธรภาค ๕ พิจารณา ซึ่งตำรวจภูธรภาค ๕ ได้สั่งการให้ตำรวจภูธรจังหวัดลำปางพิจารณาดำเนินการ

ตำรวจภูธรจังหวัดลำปางแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมีความเห็นว่า ไม่มีพยานหลักฐานใดๆ ที่จะยืนยันว่า พ.ต.ท. บุญรัตน์ฯ ซึ่งยังรับราชการอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองลำปาง ได้ร่วมกับ ร.ต.ท. เกียรติพงษ์ฯ กระทำการทุจริตโดยการสร้างเอกสารเท็จเพื่อช่วยเหลือให้นาย ก. ไม่ให้ต้องรับโทษหรือให้ได้รับโทษน้อยลง และเป็นการกระทำเพื่อแกล้งให้ผู้อุทธรณ์ต้องรับโทษทางอาญา จึงไม่มีมูลความผิดตามข้อกล่าวหา ตำรวจภูธรจังหวัดลำปางจึงมีคำสั่งยุติเรื่องพร้อมกับแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์ได้ขอสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์ ซึ่งตำรวจภูธรจังหวัดลำปางได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

สำหรับ ร.ต.ท. เกียรติพงษ์ฯ นั้นได้ย้ายมารับราชการที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ตำรวจภูธรภาค ๕ จึงส่งเรื่องให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองพิจารณาดำเนินการ ซึ่งสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมีความเห็นว่าการกระทำของว่าที่ ร.ต.อ. เกียรติพงษ์ฯ มิได้มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลประโยชน์อันมิควรได้จากผู้อุทธรณ์และคู่กรณีของผู้อุทธรณ์ ประกอบกับไม่มีพยานหลักฐานใดที่จะยืนยันได้ว่ามีการกระทำตามข้อกล่าวหาอันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้แต่อย่างใด แต่จากสำนวนการสอบสวนคดีจราจร พบว่าการรับเลขคดีล่าช้าเกินกว่าที่ ตร. กำหนด ถือเป็นความบกพร่องต่อหน้าที่โดยเป็นพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์แล้วไม่ลงเลขคดีตามระเบียบ อันเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจึงมีคำสั่งลงโทษกักยาม ๓ วัน ซึ่งว่าที่ ร.ต.อ. เกียรติพงษ์ฯ ได้รับการลงโทษทางวินัยเรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์ขอสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ว่าที่ ร.ต.อ. เกียรติพงษ์ฯ ได้คัดค้านการเปิดเผย นอกจากนั้น ผู้อุทธรณ์ยังได้ฟ้องว่าที่ ร.ต.อ. เกียรติพงษ์ฯ ในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดลำปาง และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ขอข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กองกำกับการ ๓ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพียง ๑ รายการ แต่ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมอีก ๒ รายการ คือ คำเบิกความ และพยานเอกสาร ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่าเกินกว่าที่ได้มีคำขอในครั้งแรก ดังนั้น จึงจะพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอตามหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ คือ บันทึก บก.สส.สตม. ที่ ๐๐๒๙.๘๑๑/๕๗๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี ว่าที่ ร.ต.อ. เกียรติพงษ์ สืบมงคลชัย

จำนวน ๓ แผ่น บันทึกดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาดำเนินการเรื่องร้องเรียนกล่าวหาพนักงานสอบสวนซึ่งยุติแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้ถูกสอบสวนจะได้คัดค้านการเปิดเผย แต่กรณีนี้เป็นการร้องเรียนกล่าวหาในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวน มิใช่ในทางส่วนตัว เมื่อการสอบสวนนั้นได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยบันทึกดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม ที่ ๒๙๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ บันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และหรือรายงานการประชุมคณะกรรมการสอบสวนทุกครั้ง

รายการที่ ๒ รายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จในกรอบระยะเวลาตามปกติ (เหตุขยายระยะเวลาการสอบสวน)

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งลงมติ พร้อมด้วยความเห็น มติ และความเห็นแย้งของกรรมการ (ถ้ามี)

รายการที่ ๔ รายงานการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนฉบับที่เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม

รายการที่ ๕ รายงานการสอบสวนและความเห็นฉบับที่เสนอต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.จ.)

รายการที่ ๖ รายงานการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ รวมทั้งรายงานและความเห็นของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.จ.) ที่มีมายังองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมมีหนังสือ ที่ นพ ๕๑๐๐๑/๒๐๔๑ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงนาย ก. ให้สำเนาเอกสารเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๔ ๕ และ ๖ บางส่วน (รายงานการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ที่เสนอต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด) แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้รับมอบอำนาจผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมได้รับแจ้งจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ จังหวัดอุบลราชธานี ว่าคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาการจัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายบ้านข่า - ดอนปอ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม ปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย จึงให้องค์การฯ ดำเนินการทางละเมิดต่อผู้ต้องรับผิด พร้อมทั้งดำเนินการทางวินัยต่อผู้เกี่ยวข้องด้วย องค์การฯ มีคำสั่ง ที่ ๒๙๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในคณะกรรมการดังกล่าวด้วย ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ เห็นว่าผู้อุทธรณ์เกษียณอายุราชการไปก่อนที่องค์การฯ จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ องค์การฯ จึงไม่มีอำนาจสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้อุทธรณ์ จึงเสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมพิจารณา ซึ่งนายกองค์การฯ เห็นชอบให้ยุติการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการสอบสวนวินัยฯจึงดำเนินการสอบสวนวินัยแก่ข้าราชการรายอื่นที่ยังไม่เกษียณอายุราชการต่อไป และสรุปความเห็นว่าผู้ถูกสอบสวนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังแล้วไม่มีความผิดแต่อย่างใดและเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับชั้น ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมพิจารณาแล้วมีมติให้ยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว ส่วนผลการสอบสวนความรับผิดทางแพ่งนั้นก็สอดคล้องกับผลการสอบสวนทางวินัย โดยคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางแพ่งสรุปว่าผู้ถูกสอบสวนไม่มีความผิดจึงไม่ต้องรับผิดทางแพ่งและส่งเรื่องให้กรมบัญชีกลางพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลาง

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม เจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วเห็นว่ามีผู้ถูกสอบสวนหลายรายและปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการความรับผิดทางละเมิด และข้อมูลข่าวสารตามคำขอไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่หลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว องค์การฯ พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารอีกครั้งหนึ่งแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และจะดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป

ผู้รับมอบอำนาจของผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์นั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ไม่ได้นำไปฟ้องร้องผู้ใดปัจจุบันการดำเนินการความรับผิดทางละเมิดอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลาง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปประกอบการต่อสู้ทางแพ่งและนำไปประกอบการชี้แจงต่อกรมบัญชีกลาง และผู้อุทธรณ์เห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับผู้อุทธรณ์โดยไม่มีอำนาจ มีการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ถึง ๒ ครั้ง ครั้งแรกสรุปผลว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิด แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ จังหวัดอุบลราชธานีก็สั่งให้สอบสวนผู้อุทธรณ์ซ้ำอีกผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน

ต่อมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมมีหนังสือ ที่ นพ ๕๑๐๐๑/๓๐๙ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังติดใจสงสัยความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ๑ รายการ ได้แก่ สำเนาบันทึกการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงประจำวัน

เนื่องจากเห็นว่าสำเนาบันทึกการสอบสวนฯ ดังกล่าวไม่มีลายมือชื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยฯ เมื่อสอบถามเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแล้วได้รับแจ้งว่าเอกสารดังกล่าวทำขึ้นภายหลังที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่สามารถนำไปให้คณะกรรมการสอบสวนซึ่งปัจจุบันย้ายไปรับราชการที่อื่นแล้วลงนามได้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องไม่ควรจัดทำเอกสารย้อนหลังอันเป็นเท็จควรรายงานผู้บังคับบัญชาเพื่อแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่มีเอกสารฉบับดังกล่าวที่จะเปิดเผยได้ตามที่ร้องขอ แต่เจ้าหน้าที่กลับเสนอเรื่องราวอันเป็นเท็จต่อผู้บังคับบัญชาแล้วนำส่งเอกสารเท็จหรือเอกสารปลอมซึ่งไม่อาจนำไปอ้างอิงได้โดยชอบให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไปโดยขอให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมมีเอกสารฉบับที่ถูกต้องแท้จริงตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอหรือไม่เพียงใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ยอมรับว่าได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ติดใจสงสัยว่าข้อมูลข่าวสารบางรายการอาจไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่แท้จริงจึงขอให้ทำการตรวจสอบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมมีเอกสารที่แท้จริงหรือไม่นั้น กรณีนี้ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเป็นข้อมูลข่าวสารที่แท้จริงก็มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ ที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปี เกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งอดีตเป็นลูกจ้างประจำ โรงเรียนเลยตาดโนนพัฒนา อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๙๘ เป็นเกิดวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๔๙๓

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๒๓๖ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ แจ้งว่าได้ส่งเรื่องขอแก้ไขวัน เดือน ปี เกิดของผู้อุทธรณ์คืนเพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้ได้เนื่องจากผู้อุทธรณ์พ้นจากราชการไปแล้วและให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามข้อ ๑๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยอนุโลม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ ที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๑๓๗/๑๔๐๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า โรงเรียนเลยตาดโนนพัฒนา มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๗.๑๗๒/๒๖ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ เพื่อขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด กรณีผู้อุทธรณ์ได้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการเนื่องจากอายุครบ ๖๐ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามระเบียบกระทรวงการคลังแต่ยังไม่สามารถรับบำเหน็จรายเดือนได้เนื่องจากวัน เดือน ปีเกิดในบัตรค่าจ้างผิดพลาดจึงมีความประสงค์ขอให้ทางราชการแก้ไข สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๗/๖๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพิจารณาในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้พ้นจากราชการไปแล้วจึงส่งเรื่องคืนให้ดำเนินการตามข้อ ๑๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยอนุโลม และให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อให้ยื่นอุทธรณ์

ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๒๓๖ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๗/๑๐๖๘ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ ที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๙๘ เป็นเกิดวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๔๙๓ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่ในกรณีนี้ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดจึงต้องพิจารณาโดยยึดถือหลักฐานทางทะเบียนบ้านเป็นหลัก คือ ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๐๒ หมู่ที่ ๒ ตำบลเลยวังไสย์ อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย ซึ่งทะเบียนบ้านฉบับนี้เป็นเอกสารที่มีความสอดคล้องกับทะเบียนบ้านของบิดาผู้อุทธรณ์ คือ ทะเบียนบ้านเลขที่ ๓๔ หมู่ที่ ๔ ตำบลภูหอ กิ่งอำเภอภูหลวง จังหวัดเลย ซึ่งออกแทนฉบับเจ้าบ้านที่สูญหายระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๔๙๓ เมื่อหลักฐานดังกล่าวและทะเบียนประวัติลูกจ้างต่างระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๔๙๓ จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๔๙๓ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๒ แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์ จากเกิดวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๙๘ เป็นเกิดวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๔๙๓ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการครูโรงเรียนบ้านห้วยยาง ตำบลหัวนา อำเภอเขมราฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสาร กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวน สว.๖

๒. รายงานการตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒

๓. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

๔. คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ที่ ๕๕๗/๒๕๕๓

๕. คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓) พร้อมบัญชีรายชื่อ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีบันทึกลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน การเปิดเผยอาจทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับความเสียหายและไม่ปลอดภัย รายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารอยู่แล้ว และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การเก็บรักษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ผู้อุทธรณ์สามารถขอได้ที่โรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์สังกัด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ จัดส่งมาส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ แจ้งว่าได้ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการฯ จึงเรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาเพื่อพิจารณา ข้อเท็จจริง

สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งรับราชการตำแหน่งครูโรงเรียนขุมคำวิทยาคาร ได้ศึกษาต่อนอกเวลาด้วยทุนส่วนตัว ในหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สำเร็จการศึกษา ในปี ๒๕๔๙ โดยเสนอภาคนิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดการสอนเพื่อการแก้โจทก์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องสมการเชิงเส้น ตัวแปรเดี่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการทำภาคนิพนธ์ดังกล่าวซึ่งไม่มีการขออนุญาตโรงเรียนก่อน จึงตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงและต่อมาโรงเรียนได้มีคำสั่ง ที่ ๕๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน

ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ซึ่งคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า ระดับโทษที่โรงเรียนขุมคำวิทยาคารลงโทษนั้น ไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมกับความผิด จึงมีมติให้ลดโทษจากระดับโทษ ตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นระดับโทษภาคทัณฑ์ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ได้มีคำสั่ง ที่ ๕๕๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ลดโทษเป็นระดับภาคทัณฑ์ และส่งสำนวนการสอบสวน พร้อมเอกสารหลักฐานทั้งหมดให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ เปิดเผยเพียงรายการที่ ๑ และ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับรายการที่ ๔ และ ๕ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงซึ่งยุติแล้ว โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีคำสั่งแก้ไขระดับโทษจากการตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์ ตามผลการพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารในการบริหารงานบุคคลตามปกติของหน่วยงาน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๔ และ ๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยดังนี้

๑. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

๒. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการครู โรงเรียนบ้านบกหนองทันน้ำ ตำบลหนองทันน้ำ อำเภอกุดข้าวปุ้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสาร กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวน สว.๖

๒. รายงานการตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒

๓. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

๔. คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ที่ ๕๕๘/๒๕๕๓

๕. คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓) พร้อมบัญชีรายชื่อ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีบันทึกลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน การเปิดเผยอาจทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับความเสียหายและไม่ปลอดภัย รายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารอยู่แล้ว และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การเก็บรักษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ผู้อุทธรณ์สามารถขอได้ที่โรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์สังกัด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ จัดส่งมาส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ แจ้งว่าได้ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการฯ จึงเรียกข้อมูลข่าวสาร

ดังกล่าวมาเพื่อพิจารณา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งรับราชการตำแหน่งครูโรงเรียนขุมคำวิทยาคาร มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่อง (๑) การไม่รายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา และไม่สนองนโยบายเรื่องธนาคารรีไซเคิล (๒) การไม่ดูแลรักษาสมอบกซึ่งเป็นทรัพย์สินของโรงเรียน (๓) การมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการจัดทำคำขอ วฐ.๒ โดยคัดลอกจากผู้อื่น และทำการแก้ไขบางส่วน แล้วเสนอเป็นผลงานเพื่อประเมินวิทยฐานะของผู้อุทธรณ์ และ (๔) การใช้ผลงานนอกรอบประเมิน วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ เสนอเป็นปริมาณงานเพื่อประเมินวิทยฐานะ โรงเรียนจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง และต่อมาได้มีคำสั่ง ที่ ๕๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน

ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ซึ่งคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า ระดับโทษที่โรงเรียนขุมคำวิทยาคารลงโทษนั้น ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมกับความผิด จึงมีมติให้ลดโทษจากระดับโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นระดับโทษภาคทัณฑ์ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ได้มีคำสั่ง ที่ ๕๕๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ลดโทษเป็นระดับภาคทัณฑ์ และส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมเอกสารหลักฐานทั้งหมดให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯเปิดเผยเพียงรายการที่ ๑ และ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับรายการที่ ๔ และ ๕ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงซึ่งยุติแล้ว โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ มีคำสั่งแก้ไขระดับโทษจากการตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์ ตามผลการพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารในการบริหารงานบุคคลตามปกติของหน่วยงาน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๔ และ ๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยดังนี้

๑. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

๒. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองเกี่ยวกับหนังสือของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสารวัตรใหญ่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ

๑. ขอทราบผลการดำเนินการ ขอสำเนาบันทึกการจับกุม และสำเนาบันทึกประจำวันกรณีจับกุมหญิงซึ่งเป็นบุคคลต่างด้าวประมาณ ๑๐ คน ที่ทำงานอยู่ที่ร้าน ก. ตั้งอยู่ตรงข้ามบริษัท ขนส่งจังหวัดระยอง (ขนส่งใหม่) จำกัด หรือตรงข้ามหมู่บ้านเพลินใจ ๕ ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง และส่งตัวออกนอกราชอาณาจักร

๒. ขอทราบผลการดำเนินการตามกฎหมาย ขอสำเนาบันทึกการจับกุมหญิงซึ่งเป็นบุคคลต่างด้าวที่ทำงานอยู่ที่ร้าน ข. ตั้งอยู่ตรงมุมสี่แยกถนนราษฎร์บำรุง (สายโรงพยาบาลกรุงเทพ - ระยอง) ตัดกับถนนท่าบรรทุก (สายไปนางยักษ์หรือผีเสื้อสมุทร) ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง และส่งตัวออกนอกราชอาณาจักร

๓. ขอทราบผลการดำเนินการตามกฎหมาย สำเนาบันทึกการจับกุม สำเนาบันทึกประจำวัน หรือสำเนาหนังสือกรณีตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองส่งบุคคลต่างด้าวประมาณ ๗ - ๑๐ คน ที่พักอยู่ที่ห้องแถวด้านหลังของโกดังสินค้าที่สร้างใหม่เพื่อพักสินค้าประเภทโซดา เบียร์ช้าง ตั้งอยู่ถนนสี่กั๊กสายตัดใหม่ตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง และส่งตัวออกนอกราชอาณาจักร

๔. หนังสือคำสั่งหรือสั่งการของผู้อุทธรณ์กรณีผู้อุทธรณ์ร้องขอกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองเพื่อเข้าร่วมกับผู้อุทธรณ์และทีมงานในการจับกุมบุคคลต่างด้าวที่ยังมีอยู่อีกหลายจุด

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสารวัตรใหญ่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ

๑. กรณีที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองตรวจสอบโกดังสินค้าที่สร้างใหม่ ตั้งอยู่ถนนสี่กั๊กสายตัดใหม่ ตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง ที่เป็นโกดังเก็บสินค้าประเภทเหล้าและโซดา แจ้งแรงงานทั้งหมด จำนวน ๖ คน เป็นแรงงานไทย จำนวน ๓ คน เป็นแรงงานต่างด้าวที่นำเอกสารมาแสดงถูกต้อง จำนวน ๓ คนนั้น ขอทราบว่า

๑.๑ เอกสารบุคคลต่างด้าวทั้ง ๓ คน ที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๑.๒ เอกสารกรณีบุคคลต่างด้าวทั้ง ๓ คน ที่กำหนดอาชีพทำงานในราชอาณาจักรโดยได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๑

๒. กรณีที่ร้าน ข. ตั้งอยู่ตรงมุมสี่แยกถนนราษฎร์บำรุง (สายโรงพยาบาลกรุงเทพ - ระยอง) ตัดกับถนนท่าบรรทุก (สายไปนางยักษ์หรือผีเสื้อสมุทร) ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยองจากการตรวจสอบพบแรงงานทั้งหมด จำนวน ๘ คน เป็นแรงงานไทย จำนวน ๓ คน และเป็นแรงงานต่างด้าวที่นำเอกสารมาแสดงถูกต้อง จำนวน ๕ คนนั้น ขอทราบว่า

๒.๑ เอกสารบุคคลต่างด้าวทั้ง ๕ คน ที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๒.๒ เอกสารกรณีบุคคลต่างด้าวทั้ง ๕ คน ที่กำหนดอาชีพทำงานในราชอาณาจักรโดยได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อตรวจสอบในส่วนที่เกี่ยวข้องตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓ (๔)/๑๕๒ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการดำเนินการตามหนังสือผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ดังนี้

๑. ตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งให้ตรวจสอบโกดังสินค้าที่สร้างใหม่ ตั้งอยู่ถนนสี่กั๊กสายตัดใหม่ ตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง ที่เป็นโกดังเก็บสินค้าประเภทเหล้าและโซดานั้น จากการตรวจสอบพบแรงงานทั้งหมด จำนวน ๖ คน เป็นแรงงานไทย จำนวน ๓ คน และเป็นแรงงานต่างด้าวที่นำเอกสารมาแสดงถูกต้อง จำนวน ๓ คน

๒. เป้าหมายรายอื่นๆ ที่ผู้อุทธรณ์แจ้งนั้น ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองจะได้ดำเนินการตรวจสอบต่อไป

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓ (๔)/๒๐๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการดำเนินการตามหนังสือผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ เพิ่มเติมดังนี้

๑. ตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งให้ตรวจสอบร้าน ข. ตั้งอยู่ตรงมุมสี่แยกถนนราษฎร์บำรุง (สายโรงพยาบาลกรุงเทพ - ระยอง) ตัดกับถนนท่าบรรทุก (สายไปนางยักษ์หรือผีเสื้อสมุทร) ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยองนั้น จากการตรวจสอบพบแรงงานทั้งหมด จำนวน ๘ คน เป็นแรงงานไทย จำนวน ๓ คน และเป็นแรงงานต่างด้าวที่นำเอกสารมาแสดงถูกต้อง จำนวน ๕ คน

๒. เป้าหมายรายอื่นๆ ที่ผู้อุทธรณ์แจ้งนั้น ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองจะได้ดำเนินการตรวจสอบต่อไป

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓ (๔)/๔๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบโกดังสินค้าที่สร้างใหม่และร้าน ข. ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการน่าจะหมายถึง ทร. ๓๘/๑ และใบอนุญาตทำงานซึ่งเป็นเอกสารส่วนบุคคลมีข้อมูลของนายจ้างและลูกจ้าง ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองจึงไม่อาจเปิดเผยต่อบุคคลอื่นได้เพราะอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการตำรวจ มีข้อสงสัยว่ามีการเรียกเก็บผลประโยชน์จากผู้ประกอบการที่มีการกระทำผิดกฎหมายจำนวนมาก เพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ และ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสารวัตรใหญ่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยอง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๘ รายการ แต่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๓ (๔)/๑๘๗๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า สารวัตรใหญ่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองมีบันทึกลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระยองไปทำการตรวจสอบตามที่ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบดังนี้

๑. เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบร้าน ก. ผลการดำเนินการดังนี้

๑.๑ พบพนักงานคนไทย จำนวน ๗ คน ไม่พบแรงงานต่างด้าว จึงเขียนบันทึกการตรวจสอบแรงงานต่างด้าว ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔

๑.๒ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนางสาว ค. เจ้าของร้าน และพนักงานคนไทย จำนวน ๗ คน

๑.๓ ไม่มีการจับกุมผู้ใด จึงไม่มีบันทึกการจับกุมและไม่มีการลงบันทึกประจำวัน

๒. เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบโกดังสินค้าของบริษัท จ. จำกัด ผลการดำเนินการดังนี้

๒.๑ พบแรงงานไทย จำนวน ๓ คน และแรงงานต่างด้าวมีใบอนุญาตทำงานถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๓ คน

๒.๒ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ดูแลสถานที่และแรงงานไทย

๒.๓ สำเนาหนังสือเดินทาง และใบอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว จำนวน ๓ คน

๒.๔ ไม่มีการจับกุม

๓. เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบร้าน ข. ผลการดำเนินการดังนี้

๓.๑ พบแรงงานไทย จำนวน ๓ คน และแรงงานต่างด้าวมีใบอนุญาตทำงานถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๕ คน จึงเขียนบันทึกการตรวจสอบแรงงานต่างด้าวลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔

๓.๒ สำเนาหนังสือแจ้งผลการอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าวและบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ง. เจ้าของร้าน

๓.๓ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ดูแลสถานที่และแรงงานไทย

๓.๔ สำเนา ทร. ๓๘/๑ และใบเสร็จรับเงินค่าใบอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว จำนวน ๕ คน

๓.๕ ไม่มีการจับกุมผู้ใด จึงไม่มีบันทึกการจับกุม และไม่มีการลงบันทึกประจำวัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๕ และ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ คือ รายละเอียดเกี่ยวกับการจับกุมบุคคลซึ่งเป็นแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม กรณีนี้หากผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้อุทธรณ์ต้องร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่เกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้จัดการธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

ธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่มีหนังสือ ที่ ลบ.ม.๔๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ธนาคารไม่สามารถให้ข้อมูลกับบุคคลทั่วไปได้เว้นเสียแต่ว่าหน่วยงานราชการ คือ ที่ว่าการอำเภอบ้านหมี่ได้จัดทำหนังสือขอสำเนาบัญชีรายชื่อดังกล่าวกับทางธนาคาร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่ได้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของบ้านเลขที่ ๑๒๗ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี แต่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเนื่องจากได้ย้ายชื่อออกและปัจจุบันได้อยู่บ้านเลขที่ ๒๙ ถนนรามคำแหง ๑๗๐ แยก ๑๑ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยไม่ได้แจ้งยกเลิกทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๒๗ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ต่อมาพื้นที่อำเภอบ้านหมี่ถูกน้ำท่วม ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ อนุมัติหลักการให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (อุทกภัย) ครัวเรือนละ ๕,๐๐๐ บาท แต่ปรากฏว่าในรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือไม่มีเลขที่บ้านของผู้อุทธรณ์ แต่มีรายชื่อบ้านข้างเคียงซึ่งอยู่ติดต่อในรั้วเดียวกับผู้อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาให้ได้รับเงินดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองถูกเลือกปฏิบัติเพราะบ้านของตนถูกน้ำท่วมและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรได้รับการพิจารณาเงินช่วยเหลือ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ และ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔ ร้องเรียนไปยังอำเภอบ้านหมี่ เพื่อขอให้ตรวจสอบการขอรับเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยและขอทราบผลการตรวจสอบกรณีขอรับเงินช่วยเหลือน้ำท่วมดังกล่าวตามลำดับ รวมทั้งได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงที่ว่าการอำเภอบ้านหมี่เพื่อขอสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

อำเภอบ้านหมี่มีหนังสือ ที่ ลบ ๐๕๑๗/๗๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหินปักตรวจสอบแล้วผลปรากฏว่า บ้านเลขที่ ๑๒๗ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีแต่บ้านเลขที่เพียง

อย่างเดียวไม่มีชื่อผู้อาศัยอยู่ในทะเบียนบ้าน ซึ่งเจ้าของบ้านได้ไปอาศัยอยู่ที่กรุงเทพมหานครและบ้านไม่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยตามหลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือ เพราะน้ำท่วมไม่ถึง ๗ วัน และข้าวของในบ้านไม่ได้รับความเสียหาย รวมทั้งแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยว่าอำเภอบ้านหมี่ไม่สามารถสำเนาข้อมูลข่าวสารตามที่ขอให้ได้เนื่องจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยอยู่ที่ธนาคารออมสิน

ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำชี้แจงของนายอำเภอดังกล่าวและยังประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ ไปยังธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าไม่สามารถให้ข้อมูลกับบุคคลทั่วไปได้ เว้นเสียแต่หน่วยงานราชการ คือ ที่ว่าการอำเภอบ้านหมี่ได้จัดทำหนังสือขอสำเนาบัญชีรายชื่อดังกล่าวกับทางธนาคาร รายละเอียดตามหนังสือของธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่ ที่ ลบ.ม.๔๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า บัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ตามที่ธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่ได้จัดส่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณานั้น ข้อมูลดังกล่าวมีรายละเอียดที่สำคัญประกอบด้วย ชื่อ - สกุล เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน บ้านเลขที่ และลายมือชื่อของผู้ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของหมู่ที่ ๑๐ ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่อนุมัติในหลักการให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (อุทกภัย) ครัวเรือนละ ๕,๐๐๐ บาท และเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ จึงเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว และเนื่องจากบัญชีผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมตามอุทธรณ์หน่วยงานของรัฐได้มีการพิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว การเปิดเผยจึงไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจังหวัดลพบุรียังได้มีประกาศจังหวัดลพบุรีเรื่องรายชื่อครัวเรือนผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (อุทกภัย) ที่ได้รับการช่วยเหลือตามมติคณะรัฐมนตรี ครัวเรือนละ ๕,๐๐๐ บาท เผยแพร่เป็นการทั่วไปให้ประชาชนทราบซึ่งมีบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของอำเภอบ้านหมี่รวมอยู่ด้วย บัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารที่เป็นเลขบัตรประจำตัวประชาชน และลายมือชื่อของผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการไม่เปิดเผยข้อมูลเลขบัตรประจำตัวประชาชน และลายมือชื่อของผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือผู้อุทธรณ์ก็ยังสามารถนำข้อมูลในส่วนอื่นที่เปิดเผยไปใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสและการเรียกร้องขอความเป็นธรรมในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานของรัฐได้อยู่แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารออมสินสาขาบ้านหมี่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ยกเว้นเลขบัตรประจำตัวประชาชน และลายมือชื่อของผู้ได้รับเงินช่วยเหลือ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ เกี่ยวกับการเปิดเผยพยานเอกสาร

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนคลองแสนสุข มีบันทึกลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ คัดค้านการเปิดเผยบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ (สพป. สมุทรปราการ เขต ๑) มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๙/๑๐๗๑ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งไม่รับฟังคำคัดค้าน โดยให้เหตุผลว่า ผู้ให้ถ้อยคำและนำส่งพยานหลักฐานต่างๆ ย่อมต้องรับผิดชอบในความถูกต้องของข้อมูล และภายหลังการสอบสวนแล้วเสร็จหน่วยงานสามารถเปิดเผยให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้เช่นกัน กรณีไม่เข้าเหตุยกเว้นไม่ให้มีการเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ได้จัดส่งมา และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทน สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ แล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีที่นางสาว ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองแสนสุข ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ไม่โปร่งใสในเรื่องการยืมเงินของราชการ คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้เรียกผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นครูในโรงเรียนคลองแสนสุขไปให้ถ้อยคำ พร้อมจัดส่งพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งเอกสารบัญชีรับจ่ายการจำหน่ายหนังสือและอุปกรณ์การเรียน ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙ ไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนฯ ต่อมาเมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเสร็จสิ้น สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ได้มีคำสั่งให้นางสาว ก. ชดใช้ค่าเสียหายในความรับผิดทางละเมิด เมื่อนางสาว ก. ทราบผลการพิจารณาได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ใช้สิทธิขอบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นพยานเอกสารในการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนคลองแสนสุขเป็นผู้เสนอพยานเอกสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารว่า เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์ การฟ้องคดีอาญา การฟ้องศาลปกครองต่อไป

สพป. สมุทรปราการเขต ๑ พิจารณาคำขอข้อมูลดังกล่าวแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลที่อาจได้รับผลกระทบประโยชน์ได้เสียหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๙/๖๔๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งสิทธิในการเสนอคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการ สพป. สมุทรปราการเขต ๑ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า บัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙ เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตือนความจำและควบคุมการปฏิบัติงานด้านการเงินที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเท่านั้น มิได้เป็นเอกสารราชการที่ผู้อุทธรณ์ต้องรับรองในหน้าที่ และผู้อุทธรณ์ได้ให้ถ้อยคำและส่งมอบเอกสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ในฐานะพยานในการสอบสวน ผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้ร้องเรียนกล่าวโทษนางสาว ก. ผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับความคุ้มครองถ้อยคำพยานมิให้ต้องได้รับภัยหรือความไม่ชอบธรรมอันเกิดจากการให้ถ้อยคำนี้ ซึ่งรวมถึงการไม่เปิดเผยถ้อยคำพยานที่อาจเป็นผลร้ายแก่ตัวผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจากการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ที่ผ่านมาอาจทำให้นางสาว ก. ไม่พอใจที่ผู้อุทธรณ์เข้าให้ถ้อยคำจนถูกคณะกรรมการสอบสวนฯ พิจารณาโทษในทางที่เป็นผลร้ายแก่นางสาว ก. และนางสาว ก. อาจนำข้อมูลดังกล่าวมากลั่นแกล้งร้องเรียนผู้อุทธรณ์ได้ในภายหลัง

สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ พิจารณาคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า ผู้ให้ถ้อยคำและนำส่งพยานหลักฐานต่างๆ ย่อมต้องรับผิดชอบในความถูกต้องของข้อมูล และภายหลังการสอบสวนแล้วเสร็จหน่วยงานสามารถเปิดเผยให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้เช่นกัน กรณีไม่เข้าเหตุยกเว้นไม่ให้มีการเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า นอกเหนือจากเหตุผลที่ผู้อุทธรณ์แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลแล้ว ข้อมูลดังกล่าวยังเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) และการสอบสวนในเรื่องนี้น่าจะยังไม่แล้วเสร็จและยังไม่เป็นที่สุด ดังนั้น หากมีความจำเป็นต้องสอบสวนในเรื่องนี้เพิ่มเติมอีก ย่อมไม่มีใครประสงค์ให้ถ้อยคำในฐานะพยาน เนื่องจากอาจได้รับผลร้ายจากการให้ถ้อยคำหรือนำส่งเอกสารต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ประกอบกับนางสาว ก. เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนคลองแสนสุขหลายปี ทำให้มีอิทธิพลและบารมีในโรงเรียนนี้อยู่มาก ข้าราชการชั้นผู้น้อยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อยู่ด้วยความหวาดระแวงและเกรงกลัวอิทธิพล ดังนั้น เมื่อการสอบสวนในเรื่องนี้ยังไม่ถึงที่สุดจึงไม่ควรให้มีการเปิดเผยถ้อยคำ หรือเอกสารหลักฐานในการสอบสวน เนื่องจากจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจา รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นครูในโรงเรียนคลองแสนสุข ได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินการจำหน่ายหนังสือให้กับนักเรียนในโรงเรียน โดยเงินในการจำหน่ายหนังสือเป็นเงินนอกงบประมาณ กำไรที่ได้จากการขายจะนำมาใช้จ่ายภายในโรงเรียนในการจำหน่ายหนังสือเรียน รายรับรายจ่ายเฉพาะหนังสือที่กระทรวงเป็นผู้พิมพ์ ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้รับผิดชอบเก็บรักษาเงินไว้ และในบางครั้งผู้อุทธรณ์ได้มีการสำรองเงินส่วนตัวออกค่าใช้จ่ายไปก่อน ผู้อุทธรณ์เกรงว่าจะลืมจึงได้จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินไว้เพื่อเตือนความจำ

ส่วนกรณีที่ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดนางสาว ก. อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนคลองแสนสุขนั้น สาเหตุไม่ได้เกิดจากบัญชีดังกล่าว แต่เกิดจากมีผู้ร้องเรียนนางสาว ก. ว่าไม่ทำการล้างหนี้ที่นางสาว ก. ให้ครูในโรงเรียนทำการยืมเงินราชการไปดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการให้เปิดเผยบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙ ที่จัดส่งให้คณะกรรมการสอบสวนฯ เพราะเกรงว่านางสาว ก. จะนำบัญชีดังกล่าวไปกลั่นแกล้งตน

ผู้แทน สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ชี้แจงด้วยวาจารับฟังได้ว่า นางสาว ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองแสนสุข (ในขณะนั้น) ถูกร้องเรียนจากครูในโรงเรียนคลองแสนสุข จำนวน ๔ คน ว่ามีพฤติกรรมทุจริตเรื่องการเงินโดยบังคับให้ครูในโรงเรียนยืมเงินราชการและเอาไปมอบให้นางสาว ก. ในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเอง โดยที่ครูที่ยืมเงินไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการ เมื่อสัญญายืมเงินถึงกำหนดล้างหนี้ ผู้อำนวยการโรงเรียนก็ไม่ได้ดำเนินการใดๆ ในการล้างหนี้ ส่งผลให้ผู้ยืมเงินเดือดร้อน

สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อกรณีข้อร้องเรียนดังกล่าว ผลการสืบสวนปรากฏว่ามีมูล สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวเห็นว่านางสาว ก. กระทำการทุจริตจริง เห็นสมควรลงโทษปลดออก สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ได้รายงานไปยังคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑) อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาฯ พิจารณาเห็นชอบตามที่เสนอ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ จึงได้รายงานไปยังคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษไล่ออก

เมื่อนางสาว ก. รับทราบคำสั่งได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ก.ค.ศ. พิจารณาอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่า นางสาว ก. มีการทำผิดระเบียบ และก่อความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง แต่ในส่วนของการทุจริตยังไม่แน่ชัดว่าเป็นการทุจริตจริงหรือไม่ เนื่องจากเอกสารการเงินมีการแก้ไข แต่ไม่ชัดเจนว่าผู้ใดเป็นผู้แก้ไข จึงพิจารณาให้ลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ และมีคำสั่งให้ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ แจ้งความดำเนินคดี พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดแก่นางสาว ก. ซึ่งนางสาว ก. เมื่อได้รับทราบผลการพิจารณาได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง

ในด้าน สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ เมื่อได้ทราบคำสั่งได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และแจ้งความดำเนินคดีแก่นางสาว ก. โดยขณะนี้การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และรายงานให้ผู้มีคำสั่งแต่งตั้งทราบแล้ว และเนื่องจากกรณีนี้ใกล้สิ้นสุดอายุความตามที่กฎหมายกำหนด สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ จึงได้ออกคำสั่งให้นางสาว ก. ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการเป็นจำนวนเงิน ๕๙,๙๐๒ บาท ซึ่งนางสาว ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ได้รายงานผลการสอบสวนไปยังกรมบัญชีกลาง พร้อมแนบหนังสืออุทธรณ์ของนางสาว ก. ไปประกอบการพิจารณาด้วย โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างรอผลคำวินิจฉัยของกรมบัญชีกลาง ส่วนกรณีที่นางสาว ก. ถูกพิจารณาลงโทษปลดออกจากราชการนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับเอกสารบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนซึ่งผู้อุทธรณ์ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบสวนฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จากการตรวจดูเอกสารดังกล่าวแล้ว พบว่าเป็นเอกสารที่บันทึกรายการรับและจ่ายเงินว่าวันที่ใด เดือนใด มีการรับฝากเงินที่เกี่ยวกับแบบเรียนและวัสดุอุปกรณ์การเรียนอะไรบ้าง และได้จ่ายเงินเป็นค่าอะไรบ้าง หรือให้กับใครไปบ้าง โดยมีลักษณะเป็นการบันทึกต่อเนื่องกันไป ซึ่งในเอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำพยาน หรือมีข้อความไม่เหมาะสม หรือมีข้อความที่อาจเป็นการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทบุคคลใด ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นหรือไม่ และจะสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้หรือไม่ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตือนความจำ และความสะดวกในการปฏิบัติงานไม่ใช่เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องรับรองในหน้าที่ และการเปิดเผยพยานเอกสารให้บุคคลอื่นรับรู้ อาจเป็นผลร้ายต่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพยานในเรื่องนี้ รวมทั้งผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

กรณีนี้เห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะอ้างว่าได้จัดทำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ขึ้นเองเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน ไม่ใช่เอกสารที่ต้องรับรองในหน้าที่ แต่ข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับงานหรือกิจกรรมของโรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่อยู่ รวมทั้งการไปเป็นพยานของผู้อุทธรณ์ในการสอบสวนกรณีความรับผิดทางละเมิดของนางสาว ก. ก็ไปในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติงานอยู่ที่เดียวกันกับนางสาว ก. มิใช่ไปเป็นพยานโดยทางส่วนตัว ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของเอกสารดังกล่าวแล้วเห็นว่าไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ส่งมอบให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ คือ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ตลอดจนเมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า แม้ประเด็นที่นำไปสู่การลงโทษนางสาว ก. ไม่ได้อาศัยข้อมูลจากเอกสารของผู้อุทธรณ์เป็นหลัก แต่การให้นางสาว ก. มีโอกาสได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นในการให้ความเป็นธรรมแก่นางสาว ก. และเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ดังนั้น ถึงแม้ผู้อุทธรณ์จะแสดงเจตนาไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่นางสาว ก. ได้

๒. การเปิดเผยบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนระหว่างปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การดำเนินการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของนางสาว ก. ในชั้นของ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ ได้ดำเนินการเป็นข้อยุติ โดยมีคำสั่งให้นางสาว ก. ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดต่อ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ แม้ในภายหลังนางสาว ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และขณะนี้เรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลางก็ตาม แต่การเปิดเผยเอกสารบัญชีรับจ่ายเงินค่าหนังสือเรียนไม่น่าจะส่งผลกระทบต่อการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง เพราะข้อมูลดังกล่าวเป็นรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน และปรากฏในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดอยู่แล้ว ดังนั้น การเปิดเผยจึงไม่ทำให้เกิดปัญหากระทบกับพยานหลักฐานอื่นๆ หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไร

จากข้อเท็จจริงและผลการพิจารณาดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถอ้างมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นเหตุในการที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ไม่ได้ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ยังเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่นางสาว ก. ซึ่งเป็นผู้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ การที่ สพป. สมุทรปราการ เขต ๑ มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๗ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครองเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรตำบลท่าโพธิ์ จังหวัดพิษณุโลก มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนการทุจริตจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ล. ซึ่งเป็นพี่ชายของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๑ รายการ ดังนี้

๑. รายงานความเห็นของจังหวัดกำแพงเพชร

๒. สำนวนการสืบสวน สอบสวนของคณะกรรมการฯ ทุกฉบับ

๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ปกปิด ที่ มท ๐๓๑๐.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๔

๔. ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๑

๕. หนังสือกรมการปกครอง ลับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๑๒๖๙ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

๖. หนังสือสั่งการไปยังจังหวัดกำแพงเพชรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนฯ ทุกฉบับ

๗. หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ทุกฉบับ

๘. หนังสือคำสั่งอำเภอคลองขลุง ที่ ๒๓๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓

๙. หนังสือคำสั่งจังหวัดกำแพงเพชร เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ

๑๐. หนังสือรายงานความเห็นของสำนักบริหารการทะเบียนที่เสนอต่ออธิบดีกรมการปกครอง

๑๑. ขอทราบแนวทางปฏิบัติ ขั้นตอน การดำเนินการทางวินัยอย่างละเอียด โดยชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๑๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ชี้แจงว่า ในส่วนการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนถูกกำหนดโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) อันเป็นเอกสารที่เปิดเผยต่อสาธารณชนอย่างแพร่หลายตามห้องสมุด และสื่อสารสนเทศต่างๆ ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถศึกษาขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยอย่างละเอียดจากกฎหมายดังกล่าวได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ และรายการที่ ๘ ถึงรายการที่ ๑๐ สำนักบริหารการทะเบียนปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๘ และ ๙ อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น (จังหวัดกำแพงเพชร) จึงให้ผู้อุทธรณ์ขอได้โดยตรงกับจังหวัดกำแพงเพชร ที่เป็นส่วนราชการผู้ออกและควบคุมหนังสือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๕ ๖ และ ๑๐ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของกรมการปกครอง ซึ่งเป็นมาตรการเพื่อป้องกัน และปราบปรามการทุจริตทางทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชน รวมทั้งแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๓) และมีบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย (ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๑๐) ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากการเปิดเผยเอกสารดังกล่าว อาจทำให้มาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตทางทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชน ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติราชการในเรื่องดังกล่าวอาจเผยแพร่ไปสู่บุคคลภายนอกและส่งผลให้มาตรการดังกล่าวด้อยประสิทธิภาพลงได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองได้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนไปยังอำเภอคลองขลุง ขอให้ตรวจสอบกรณีการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ล. พี่ชายของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเสียชีวิตประมาณต้นปี ๒๕๔๗ อำเภอคลองขลุงได้มีคำสั่ง ที่ ๒๗๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนปรากฏว่า นาย ล. เสียชีวิต โดยไม่มีการแจ้งการตายต่อนายทะเบียน ต่อมานางสาว ก. และนาย ข. ได้มาติดต่อขอซื้อสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๖๙ หมู่ ๕ ตำบลวังแขม อำเภอคลองขลุง ที่มีชื่อและรายการของนาย ล. อยู่ในทะเบียนบ้านดังกล่าวจากนาย ป. ซึ่งเป็นพ่อภรรยาของนาย ล. และเป็นผู้เก็บรักษาสำเนาทะเบียนบ้านนั้นไว้ ในราคา ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อมานาย ข. ได้ไปแจ้งความบัตรประจำตัวประชาชนหาย ณ สถานีตำรวจภูธรคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร และได้แอบอ้างใช้ชื่อ และรายการของนาย ล. ไปกระทำการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชน ดังปรากฏตามใบอนุญาตเลขที่ ๖๒๐๕-๓-๐๕๗๔๓๕ โดยมีนางสาว ท. เจ้าหน้าที่ปกครอง (พนักงานราชการ) เป็นผู้รับคำขอและตรวจสอบ ท.ร. ๑๔ และนายสมัย เกตุเจริญ ปลัดอำเภอ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยต่อมาเมื่ออำเภอคลองขลุงได้ทราบว่ามีบุคคลอื่นมาสวมตัวทำบัตรฯ ของนาย ล. จึงได้ดำเนินการทางทะเบียนตามแนวทางหนังสือกระทรวงมหาดไทย ปกปิด ที่ มท ๐๓๑๐.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๔ จำหน่าย ยกเลิก เพิกถอน เอกสารที่ดำเนินการโดยมิชอบ พร้อมแจ้งความดำเนินคดีกับนาย ข. นาย บ. และนางสาว ก. ผู้ให้การสนับสนุน ในส่วนเจ้าหน้าที่อำเภอเห็นว่า นายสมัย เกตุเจริญ ปลัดอำเภอ ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตแต่ขาดความระมัดระวัง และได้รายงานไปยังจังหวัดกำแพงเพชร

ระหว่างการพิจารณาของจังหวัดกำแพงเพชร กรมการปกครองได้แจ้งจังหวัดว่า กระทรวงมหาดไทยได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อุทธรณ์ กรณีการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนรายนาย ล. ซึ่งจังหวัดพิจารณาเห็นว่าเป็นเรื่องร้องเรียนเดียวกัน แต่จากการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอ จึงให้อำเภอคลองขลุงทำการสอบสวนเพิ่มเติม

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และรายงานไปยังจังหวัดกำแพงเพชรตามหนังสืออำเภอคลองขลุง ลับ ที่ กพ ๐๓๑๗/๒๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ว่าไม่สามารถสรุปได้ว่าบุคคลที่แอบอ้างใช้ชื่อนาย ล. เป็นใคร สัญชาติใด มีประวัติความเป็นมาอย่างไร สำหรับในด้านของเจ้าหน้าที่ในขณะนั้นได้มีนายสมัย เกตุเจริญ ปลัดอำเภอ เป็นผู้ดำเนินการแจ้งย้ายรายการบุคคลของนาย ล. เข้าทะเบียนบ้านกลาง เนื่องจากเหตุทุจริต แต่ไม่ได้ดำเนินการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ปกปิด ที่ มท ๐๓๑๐.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

จังหวัดกำแพงเพชรเมื่อได้รับทราบผลการสอบสวนได้มีคำสั่ง ที่ ๑๓๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนายสมัย เกตุเจริญ และรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงไปยังกรมการปกครอง กรมการปกครอง

ได้พิจารณารายงานของจังหวัดกำแพงเพชรและมีความเห็นว่าการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต ในด้านทะเบียนอำเภอคลองขลุงได้จำหน่าย ยกเลิก เพิกถอนเอกสารที่ดำเนินการโดยมิชอบที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตดังกล่าวแล้ว จึงเห็นควรยุติเรื่อง สำหรับด้านวินัยจังหวัดกำแพงเพชรได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ด้านคดีอาญา มีการแจ้งความดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ให้การสนับสนุนแล้ว และได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและต้องการให้มีการสืบสวนสอบสวนใหม่ จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองพิษณุโลก เพื่อขอให้วินิจฉัยเพิกถอนหนังสือที่ว่าการอำเภอคลองขลุง ลับ ที่ กพ ๐๓๑๗/๒๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และขอให้มีการสอบสวนใหม่ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้เป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดีชั้นศาลปกครองต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๖ ๑๐ และ ๑๑

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ปกปิด ที่ มท ๐๓๑๐.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๔ เป็นหนังสือที่มีการเวียนให้ทุกสำนักทะเบียนทราบถึงแนวทางปฏิบัติกรณีมีการกระทำทุจริตทางทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการทางอาญา และหรือทางวินัยกับผู้กระทำทุจริต รวมทั้งการจำหน่ายเอกสารและรายงานผลการดำเนินการด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการ ประกอบกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอันเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยนอกจากจะไม่ทำให้มาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตทางทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชน ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติราชการในเรื่องดังกล่าวด้อยประสิทธิภาพลงแล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่เพียงใด ดังนั้น แม้หนังสือดังกล่าวจะประทับ “ปกปิด” ซึ่งตามข้อ ๕๑ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้ถือว่ามีชั้นความลับอยู่ในชั้น “ลับ” นั้น ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบดังกล่าว ควรเปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นระเบียบปฏิบัติในการจัดทำทะเบียนราษฎร ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นเอกสารที่มีการเผยแพร่เป็นการทั่วไป จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพะราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ควรเปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ หนังสือสั่งการไปยังจังหวัดกำแพงเพชรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนฯ ทุกฉบับ ซึ่งเอกสารที่สำนักบริหารการทะเบียนจัดส่งมาประกอบการพิจารณานั้น คือ หนังสือของกรมการปกครองจำนวน ๒ ฉบับ โดยฉบับแรกเป็นหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๑๒๖๙ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร แจ้งว่ากรมการปกครองได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่าได้รับเรื่องร้องเรียนกรณีการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชน รายนาย ล. โดยให้จังหวัดตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ และรายงานกรมการปกครองทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่ได้รับหนังสือ และฉบับที่สองเป็นหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๒๐๔๖ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงที่ทำการปกครองจังหวัดกำแพงเพชร เร่งรัดการดำเนินการให้แล้วเสร็จ และให้แจ้งผลให้กรมการปกครองทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่ได้รับหนังสือ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มี

เนื้อหาส่วนใดอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ควรเปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ หนังสือรายงานความเห็นของสำนักบริหารการทะเบียนที่เสนอต่ออธิบดีกรมการปกครอง หนังสือดังกล่าวเป็นบันทึกของสำนักบริหารการทะเบียน ลับ ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๙๐๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ รายงานการตรวจสอบข้อมูลทางทะเบียนและบัตรของบุคคล รายนาย ล. โดยประมวลเรื่องราวที่จังหวัดกำแพงเพชรได้รายงานไปยังกรมการปกครอง และสำนักบริหารการทะเบียนพิจารณาประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเห็นว่าควรดำเนินการยุติเรื่อง แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายงานผู้บังคับบัญชา แจ้งผู้ร้องทราบ ซึ่งความเห็นดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอันเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) ที่การเปิดเผยจะกระทบความเป็นอิสระและผลสำเร็จในการทำงานของเจ้าหน้าที่ ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของรายงานฉบับดังกล่าวแล้วไม่มีข้อความใดที่ไม่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้ทราบได้ ควรเปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ขอทราบแนวทางปฏิบัติ ขั้นตอน การดำเนินการทางวินัยอย่างละเอียด โดยชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้มีลักษณะเป็นการสอบถามโดยให้หน่วยงานชี้แจง ซึ่งไม่ใช่การขอเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง จึงไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๑๐ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำร้องลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประเมินสัมฤทธิ์ของงานพร้อมตัวชี้วัด และคะแนนประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานหรือสมรรถนะพร้อมตัวชี้วัดของข้าราชการสำนักทดสอบทางการศึกษาทุกคน ในรอบการประเมินที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓)

ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษามีคำสั่งท้ายคำขอข้อมูลข่าวสารในวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นซึ่งอาจไม่ประสงค์จะเผยแพร่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยระบุว่าต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในส่วนของข้าราชการตำแหน่งนักวิชาการศึกษาชำนาญการ และนักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้แจ้งผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในรอบการประเมินวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าข้าราชการสำนักทดสอบทางการศึกษาได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามผลงานที่แท้จริงหรือไม่

ในชั้นพิจารณา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๔/๙๒๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปดังนี้

๑) ผลการประเมินการปฏิบัติงานของข้าราชการทุกคนที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) ผลการประเมินการปฏิบัติงานของข้าราชการทุกคนในสำนักทดสอบทางการศึกษาเป็นข้อมูลที่นำไปใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการในสำนักทดสอบทางการศึกษา ซึ่งผลการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการแต่ละคนในแต่ละครั้งจะต้องแจ้งให้ข้าราชการทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล ดังนั้น ผลการประเมินของข้าราชการทุกคนจึงถือเป็นข้อมูลความลับที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานของสำนักทดสอบทางการศึกษานั้นไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด จึงต้องการตรวจสอบผลการประเมินการปฏิบัติงานของข้าราชการตำแหน่งนักวิชาการศึกษาชำนาญการ และนักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษทุกคนว่าเป็นไปตามผลงานที่แท้จริงหรือไม่ เป็นไปตามหลักคุณธรรมหรือไม่ โดยข้อมูลข่าวสารที่ต้องการนั้น ได้แก่ แบบผลการประเมินที่แสดงชื่อ ผลงาน และจำนวนร้อยละการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการแต่ละคน ซึ่งจะมี ๒ ส่วน คือ แบบประเมินรายบุคคล และแบบสรุปผลการประเมินที่ระบุรายชื่อว่าบุคคลใดได้เลื่อนเงินเดือนร้อยละเท่าใด ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ระบุว่าหากไม่เปิดเผยชื่อในแบบประเมินรายบุคคลก็ไม่ติดใจแต่ประสงค์จะได้รายชื่อในส่วนที่ระบุว่าข้าราชการรายใดได้เลื่อนเงินเดือนร้อยละเท่าใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ได้แก่ แบบสรุปการประเมินผลการปฏิบัติราชการรายบุคคลของข้าราชการตำแหน่งนักวิชาการศึกษาชำนาญการ และนักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักทดสอบทางการศึกษาในรอบการประเมิน วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งมีเพียงข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ ตำแหน่งของผู้รับการประเมิน ชื่อ ตำแหน่งของผู้ประเมิน และผลการประเมินการปฏิบัติราชการ จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการสำนักทดสอบทางการศึกษาและมีความสงสัยว่าการประเมินนั้นเป็นไปตามหลักคุณธรรมหรือไม่ จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลจนเกินสมควร จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยอาจปกปิดชื่อผู้รับการประเมิน

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้แก่ แบบสรุปผลการประเมินที่ระบุรายชื่อว่าบุคคลใดได้เลื่อนเงินเดือนร้อยละเท่าใดนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๗ กำหนดว่า “ผลการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนจัดให้มีการแจ้งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล” การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบสรุปผลการประเมินที่ระบุรายชื่อว่าบุคคลใดได้เลื่อนเงินเดือนร้อยละเท่าใดนั้นจึงขัดกับกฎ ก.พ. ดังกล่าว การที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นคณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อของผู้รับการประเมินได้ และให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ เกี่ยวกับการร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพร มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ของผู้นำชุมชน

รายการที่ ๒ รายงานพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพร ที่ผู้อำนวยการโรงเรียนไปจัดทำร่วมกับรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ และนิติกร ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งมีการอ้างถึงรายงานดังกล่าวในคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒) ที่ ๒๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๓/๒๒๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ (หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓) แก่ผู้อุทธรณ์แต่ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน โดยให้เหตุผลว่าเพื่อคุ้มครองพยานตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ และที่ นร ๐๒๐๕/ว ๓๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อผู้ร้องเรียนที่ปรากฏท้ายหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ มีคำสั่ง ที่ ๒๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาจากผู้นำชุมชนในเขตบริการของโรงเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมส่อไปในทางกระทำผิดวินัยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กับมีพฤติกรรมทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพร หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ให้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน แต่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทราบชื่อผู้ร้องเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลโต้แย้งข้อร้องเรียน เนื่องจาก

ในหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ นั้น กล่าวอ้างถึงการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและตัวแทนชุมชนด้วย แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าในการประชุมวันดังกล่าวนั้นไม่ปรากฏว่ามีผู้นำชุมชนอยู่ในที่ประชุมแต่อย่างใด เมื่อมีการร้องเรียนผู้อุทธรณ์จึงไม่แน่ใจว่าผู้ร้องเรียนนั้นเป็นผู้นำชุมชนจริงหรือไม่ หรืออาจมีการแอบอ้างปลอมลายมือชื่อก็ได้ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบชื่อผู้ร้องเรียนที่ปรากฏอยู่ท้ายหนังสือร้องเรียนหน้าที่ ๒ เท่านั้น แต่ไม่ติดใจทราบรายชื่อผู้ร้องเรียนที่ปรากฏในแผ่นกระดาษต่อท้ายหนังสือร้องเรียนหน้าที่ ๓ แต่อย่างใด เนื่องจากในกระดาษแผ่นดังกล่าวไม่มีข้อความร้องเรียนผู้อุทธรณ์ ดังนั้น บุคคลที่มีชื่อในกระดาษแผ่นดังกล่าวจึงอาจไม่ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ก็ได้ นอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ได้ให้สำเนาเอกสารที่ระบุว่าเป็นรายงานพฤติกรรมผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเอกสารดังกล่าวไม่น่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แต่เป็นหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ของโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพร ทั้งนี้ หากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ติดใจแต่ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ยืนยันเป็นหนังสือว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้วให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ หนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ของผู้นำชุมชนโดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนเนื่องจากเห็นว่า การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นไปตามเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว ที่ระบุว่า “สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัด และจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน” อีกทั้งเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ร้องเรียนตามนัยหนังสือเวียนของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ สรุปว่า “ให้คุ้มครองผู้ร้อง พยานและบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยานหรือการให้ข้อมูลนั้น” และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ เอกสารรายงานพฤติกรรมผู้อุทธรณ์ที่โรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพรรายงานต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์เข้าใจผิดว่าเอกสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์นั้นมีข้อมูลเพียงพอที่จะโต้แย้งข้อร้องเรียนได้โดยไม่จำเป็นต้องทราบชื่อผู้ร้องเรียนแต่อย่างใด และขณะนี้การสืบสวนข้อเท็จจริงยังอยู่ระหว่างดำเนินการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ รายชื่อผู้นำชุมชนที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้น ปัจจุบันการสืบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ได้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนให้แก่ผู้อุทธรณ์ครบถ้วนโดยไม่ได้ปกปิดข้อความใดๆ เลยนอกจากชื่อผู้ร้องเรียน การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ปฏิเสธการเปิดเผยรายชื่อผู้นำชุมชนที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ยืนยันว่าเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการฯ ไม่จำต้องพิจารณาอุทธรณ์รายการนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ก็สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่าเกี่ยวกับการตรวจสอบเอกสารสิทธิในที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒ ครั้ง ดังนี้

๑. หนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอสำเนาหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๕๑๖.๒(๑)/๓๙๑๗๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งเอกสารที่ส่งมากับหนังสือดังกล่าวทุกฉบับ

๒. หนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ขอสำเนาเอกสารการสอบปากคำตามคำสั่งกรมที่ดินของผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะคอเขา และทายาทของนาย ก.

สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า มีหนังสือ ที่ พง ๐๐๑๙.๐๑.๐๒/๙๔๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ ครั้งแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมที่ดิน ควรให้กรมที่ดินสั่งการในเรื่องนี้ก่อน และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินโดยใช้หลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) เลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะคอเขา อำเภอตะกั่วป่า แต่เนื่องจาก ส.ค.๑ นั้นมีความบกพร่องหลายประการ กรมที่ดินจึงมีหนังสือสั่งการให้ตรวจสอบความถูกต้องของ ส.ค.๑ ฉบับดังกล่าว สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า ได้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของ ส.ค.๑ ตามหนังสือสั่งการของกรมที่ดินแล้ว แต่ในขณะเดียวกันสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่าก็ดำเนินกระบวนการออกโฉนดที่ดินให้ผู้อุทธรณ์ไปพร้อมกันด้วยจนกระทั่งถึงขั้นตอนการประกาศแจกโฉนดที่ดิน คณะกรรมการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของ ส.ค.๑ มีมติว่า ส.ค.๑ เลขที่ ๓๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะคอเขานั้นน่าเชื่อว่าได้แจ้งการครอบครองไว้โดยมิชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน

พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า เห็นชอบตามมติคณะกรรมการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของ ส.ค.๑ และมีหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงาพิจารณา เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงาพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า แต่เพื่อความรอบคอบจึงส่งเรื่องให้กรมที่ดินพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมที่ดิน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่า ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมที่ดิน ควรรอให้กรมที่ดินสั่งการเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของ ส.ค.๑ ก่อน อีกทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๕๑๖.๒ (๑)/๓๙๑๗๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ นั้นมีรายละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของ ส.ค.๑ ด้วย หนังสือกรมที่ดินดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของ ส.ค.๑ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของกรมที่ดิน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา สาขาตะกั่วป่าปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ความเห็นหรือข้อสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ หลังจากที่ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี โดยพลตำรวจตรี เมธี กุศลสร้าง ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ในขณะนั้น มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๙/๖๙๒๙ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ (ที่ถูกต้อง คือ หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๙.๑๖/๖๙๒๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓) รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีการร้องเรียนผ่านทางหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เรื่องตำรวจสถานีตำรวจภูธรลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยงจากการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของคนเสื้อแดง

รายการที่ ๒ ความเห็นหรือข้อสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ หลังจากที่พลตำรวจตรี คำรณวิทย์ ธูปกระจ่าง รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ สั่งการให้พันตำรวจเอก วรพงษ์ รัตนอุดม รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี สืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนตามรายการที่ ๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอส่งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าว

รายการที่ ๓ เอกสารหลักฐานการสืบสวนข้อเท็จจริงของพันตำรวจเอก วรพงษ์ รัตนอุดม รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ที่ได้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงไว้ทั้งหมดตามรายการที่ ๒

รายการที่ ๔ ขอทราบเหตุผลในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๔๕๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่แจ้งเรื่องที่กล่าวหาตามแบบ สส ๒ ว่ามีมูลความผิดอย่างไรโดยละเอียด

รายการที่ ๕ เอกสารบันทึกถ้อยคำของพยาน และชื่อผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์พร้อมข้อกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ผิดวินัยอย่างไร

รายการที่ ๖ คำคัดค้านของพยานบุคคลที่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ตำรวจภูธรภาค ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๖.๑๗๑/๑๙๑๐ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าการสอบสวนทางวินัยยังอยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยระบุว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่ตำรวจภูธรภาค ๑ เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์นั้นไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เนื่องจากการสั่งการนั้นไม่ทราบว่าสั่งจากเรื่องอะไร ไม่มีเอกสารอะไรที่เกี่ยวโยงกับข้อสั่งการนั้น จึงขอให้เปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อสั่งการนั้นทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของตำรวจภูธรภาค ๑ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานีมีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ รายงานข้อเท็จจริงกรณีมีการร้องเรียนผ่านทางหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยงจากการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของคนเสื้อแดง หลังจากนั้น พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ได้สั่งการให้พลตำรวจตรี คำรณวิทย์ฯ รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว พลตำรวจตรี คำรณวิทย์ฯ สั่งการด้วยวาจาให้พันตำรวจเอก วรพงศ์ฯ รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานีสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาพันตำรวจเอก วรพงศ์ฯ มีหนังสือรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงให้พลตำรวจตรี คำรณวิทย์ฯ พิจารณา และพลตำรวจตรี คำรณวิทย์ฯ มีหนังสือรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงให้พลตำรวจเอก อัศวินฯ พิจารณาตามลำดับชั้น พลตำรวจเอก อัศวินฯ มีคำสั่งท้ายหนังสือรายงานข้อเท็จจริงของพลตำรวจตรี คำรณวิทย์ฯ ให้ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาตำรวจภูธรภาค ๑ มีคำสั่ง ที่ ๔๕๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตำรวจภูธรภาค ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ และมีคำสั่ง ที่ ๓๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการไว้ก่อน หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ตำรวจภูธรภาค ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๖.๑๗๑/๒๙๖๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๑ ได้ประชุมเพื่อพิจารณากรณีผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการแล้ว มีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ ความเห็นหรือข้อสั่งการของ ผบช.ภ.๑ เฉพาะข้อความ “ประมวลเรื่องรายงาน ตร. เพื่อทราบต่อไป” ที่อยู่ท้ายหนังสือรายงานข้อเท็จจริงของตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๙.๑๖/๖๙๒๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ ๕ และ ๖ เนื่องจากเป็นเอกสารที่อยู่ในสำนวนการสอบสวน ปัจจุบันการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานีรายงานข้อเท็จจริงต่อผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ กรณีพลตำรวจเอก อัศวินฯ รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ สั่งการให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง และกรณีตำรวจภูธรภาค ๑ มีคำสั่ง ที่ ๔๕๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ป้องกันสิทธิของตนต่อไป โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในชั้นนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ตำรวจภูธรภาค ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นคณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับหลักฐานการร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งครู ระดับ ๕ สังกัดภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอหลักฐานการร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยทั้งหมด ตั้งแต่ระดับภาควิชาเคมี ระดับคณะวิทยาศาสตร์ และระดับมหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๓๐๐๑ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้พิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ และมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่เพื่อเป็นการคุ้มครองพยานบุคคลตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรให้ปกปิดชื่อและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลโดยอาจใช้ชื่อสมมติแทนชื่อพยานบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการสอบในการสอบย่อยวิชา ๒๓๐๒๒๓๔ Lab.Phys Chem I ในปีการศึกษา ๒๕๔๘ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนไม่อนุญาตให้นิสิตเปิดตำราในการสอบ แต่ผู้อุทธรณ์ได้เปิดโอกาสให้นิสิตลอกคำตอบกัน และในการสอบย่อยรายวิชา Chemical Thermodynamics&Kinetics ผู้อุทธรณ์แอบดูคำตอบของนาย ก. นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วนำไปบอกนิสิตคนอื่นทำให้นาย ก. ได้รับความเสียหาย และผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยนำรายงานปฏิบัติการของนิสิตที่ทำการทดลองกลุ่มก่อนหน้ามาให้นิสิตกลุ่มที่ทำการทดลองปัจจุบันเพื่อนำไปลอกหรือดัดแปลงเพื่อรายงานผลการทดลองให้ดีขึ้น หรือชักชวนให้นิสิตไม่ทำการทดลองแล้วเอาผลการทดลองของนิสิตกลุ่มก่อนหน้าไปดัดแปลงเพื่อส่งอาจารย์ผู้ควบคุมการทดลองได้ในช่วงปลายภาคการศึกษา โดยอ้างว่าให้นิสิตไปอ่านหนังสือทบทวนสอบปลายภาค เพื่อให้ตนมีภาระงานน้อยลงไม่ต้องดูแลการเปิดปิดห้องปฏิบัติการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๕๘๐/๒๕๕๒

ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้สั่งยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัยและให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอหลักฐานการร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยทั้งหมด ตั้งแต่ระดับภาควิชาเคมี ระดับคณะวิทยาศาสตร์ และระดับมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคล ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองพยานบุคคลตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และชี้แจงว่า พยานบุคคลมีจำนวน ๑๕ คน ประกอบด้วยอาจารย์ นักศึกษา และพนักงานแม่บ้าน โดยพยานที่เป็นนักศึกษาขณะนี้จบการศึกษาไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ชื่อและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลในหลักฐานการร้องเรียนทั้งหมดตั้งแต่ระดับภาควิชาเคมี ระดับคณะวิทยาศาสตร์ และระดับมหาวิทยาลัย เมื่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย นอกจากนี้ นักศึกษาที่เป็นพยานขณะนี้จบการศึกษาไปแล้ว การเปิดเผยไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอนแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีความจำเป็นที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ จึงให้ปกปิดข้อมูลส่วนนี้ไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยชื่อพยาน พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ให้ปกปิดข้อมูลซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๒/๒๕๕๔

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๓ เกี่ยวกับบัญชีแต่งตั้งข้าราชการ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือก**

.....

ผู้อุทธรณ์ **:**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้กำกับการ สถานีตำรวจโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ มีหนังสือที่ ศก ๒๑๒๙/๓๓๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๓ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๓ รายการ คือ

๑. คำสั่ง ภ. ๓ ที่ ๑๓๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

๒. คำสั่ง ภ. ๓ ที่ ๑๓๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

๓. ประกาศ ภ. ๓ เรื่อง การจัดลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจระดับผู้กำกับการในวาระการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๓

๔. หนังสือการทำความตกลงในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ระหว่างหน่วยต้นสังกัด (บช.ก.) และหน่วยที่ประสงค์ (ภ. ๓) พร้อมเอกสารแนบหนังสือทำความตกลง (ถ้ามี) ตามข้อ ๓๖ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๕. หนังสือการให้ความเห็นชอบของ ผบก.ภ.จว. ศรีสะเกษ ในการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่ง ผกก. สภ. โพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ ตามข้อ ๓๗ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๖. บัญชีข้อมูลการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนข้าราชการตำรวจระดับ สว. ถึง ผกก. ของ ภ.จว. ศรีสะเกษ เฉพาะส่วนที่แต่งตั้งผู้อุทธรณ์จากหน่วยอื่น (บช.ก.) มาดำรงตำแหน่งในหน่วยงานในสังกัด (ภ.จว. ศรีสะเกษ) ตามข้อ ๓๑ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๗. หนังสือ ผบก.ภ.จว. ศรีสะเกษ ถึง ผบช.ภ. ๓ (ผู้มีอำนาจ) เสนอบัญชีข้อมูลการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนตามข้อ ๖ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา

๘. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ ภ.๓ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแก้ไขปรับปรุงคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓

๙. หนังสือนัดประชุม (แจ้งกำหนดการประชุม) คณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ ภ. ๓ เพื่อประชุมพิจารณาคัดเลือกในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประจำปี ๒๕๕๓ พร้อมระเบียบวาระและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม ตามข้อ ๑๑ (๑) ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑๐. บัญชีคัดเลือกหรือบัญชีแต่งตั้งข้าราชการตำรวจสับเปลี่ยนหมุนเวียนในตำแหน่งเท่าเดิมของผู้มีอำนาจ (ผบช.ภ. ๓) ที่เสนอคณะกรรมการคัดเลือก ภ. ๓ เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามข้อ ๓๒ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ ภ. ๓ เพื่อประชุมพิจารณาคัดเลือกในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประจำปี ๒๕๕๓ ตามข้อ ๑๑ (๒) ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑๒. หนังสือคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ ภ. ๓ ที่เสนอแนะต่อผู้มีอำนาจ (ผบช.ภ. ๓) เพื่อคัดเลือกหรือแต่งตั้งตามอำนาจหน้าที่ ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑๓. เอกสารอื่นๆ ที่ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญและข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจซึ่งเป็นเหตุผลในการออกคำสั่งตามคำสั่ง ภ. ๓ ที่ ๑๓๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ในการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่ง ผกก. สภ. โพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ ตามมาตรา ๓๓ (๑) (๓) แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๓ มีบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๘.๑๑๒/๑๓๕๑ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ และ ๙ สำหรับรายการที่ ๑๐ และ ๑๑ ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการของ ภ. ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นกรณีตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ จึงมีมติมิให้เปิดเผย

สำหรับเอกสารที่ไม่สามารถส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้มีรายละเอียดและเหตุผลดังนี้

รายการที่ ๖ และ ๗ เนื่องจาก ผบก.ภ. จว. ศรีสะเกษ ไม่ได้เสนอแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งในสังกัด ภ.จว. ศรีสะเกษ ข้อมูลดังกล่าวไม่มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงไม่สามารถส่งเอกสารดังกล่าวให้ได้

รายการที่ ๘ เนื่องจากมาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ ก.ตร. แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบข้าราชการตำรวจผู้มีสิทธิดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๒) ถึง (๑๐) โดยประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแก้ไขปรับปรุงคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ ข้อ ๕ กำหนดให้คณะกรรมการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับรอง ผบช. ถึงระดับ สว. และ พงส. ผู้เชี่ยวชาญพิเศษถึง พงส. ผู้ชำนาญการหรือตำแหน่งเทียบเท่าใน บช. หรือเทียบเท่า หรือคณะกรรมการคัดเลือกใน บก. หรือเทียบเท่า ตามนัยมาตรา ๕๔ และ ๕๕ แห่ง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยเป็นประธาน รองหัวหน้าหน่วยทุกคนเป็นกรรมการ และข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับ สว. ขึ้นไปที่รับผิดชอบงานด้านกำลังพลตามที่หัวหน้าหน่วยมอบหมายเป็นเลขานุการ ดังนั้น คณะกรรมการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามรายการที่ ๘ จึงได้รับการแต่งตั้งตามประกาศ ก.ตร. ดังกล่าวข้างต้น

รายการที่ ๑๒ เนื่องจากตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ มิได้กำหนดว่าการพิจารณาเสนอแนะของคณะกรรมการคัดเลือกต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งจะต้องทำเป็นหนังสือ

ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการคัดเลือกประชุมแล้วมีมติอย่างไร ก็เสนอแนะให้ผู้มีอำนาจทำการแต่งตั้งตามอำนาจหน้าที่ต่อไป โดยจะระบุไว้ในรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๓ ที่ ๑๓๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งแต่งตั้งผู้อุทธรณ์จากตำแหน่งเดิม คือ ผู้กำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (ผกก. ๕ บก.ปคม.) ให้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งทางปกครองที่แต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนและไม่เป็นธรรม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศก ๒๑๒๙/๓๓๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๓ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๓ รายการดังกล่าว ตำรวจภูธรภาค ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ บางรายการปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรภาค ๓ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๘.๑๗๔/๑๖๕๕ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๕ และ ๙ ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของราชการและไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นอำนาจของผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ ๑ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๓ ซึ่งครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่จะอนุมัติ

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และ ๑๓ ตำรวจภูธรภาค ๓ ไม่มีเอกสารดังกล่าว

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และ ๑๑ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาตำรวจภูธรภาค ๓ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๘.๑๗๔/๑๘๙๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้

๑. รายการที่ ๓ และ ๔ ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของทางราชการและไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นอำนาจของผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ ๑ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๓ ซึ่งครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่จะอนุมัติ และตำรวจภูธรภาค ๓ ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

๒. รายการที่ ๗ ๘ และ ๑๒ ตำรวจภูธรภาค ๓ ไม่มีเอกสารดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ แต่ตำรวจภูธรภาค ๓ ปฏิเสธการเปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ บัญชีคัดเลือกหรือบัญชีแต่งตั้งข้าราชการตำรวจสับเปลี่ยนหมุนเวียนในตำแหน่งเท่าเดิมของผู้มีอำนาจ (ผบช.ภ. ๓) และรายการที่ ๑๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ ภ. ๓ เพื่อประชุมพิจารณาคัดเลือกในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประจำปี ๒๕๕๓ เห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามวิธีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งของผู้มีอำนาจ ซึ่งเป็นไปตามกฎ ก.ต.ร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ เมื่อผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการแต่งตั้งโดยตรงจะทำให้มีการตรวจสอบว่าการแต่งตั้งเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ทำให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจของตำรวจภูธรภาค ๓ เป็นที่ยอมรับของข้าราชการตำรวจในสังกัดซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบการทำงานและการแต่งตั้ง แต่การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๓ อาจสงสัยในมาตรฐานการแต่งตั้ง การเปิดเผยจึงแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานใช้ระบบคุณธรรมและหลักธรรมาภิบาลที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้เป็นหลักในการบริหารงาน แม้จะกระทบการบริหารงานและการแต่งตั้งบ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้เป็นธรรม ทำให้การปกครองบังคับบัญชาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ บัญชีคัดเลือกหรือบัญชีแต่งตั้งข้าราชการตำรวจสับเปลี่ยนหมุนเวียนในตำแหน่งเท่าเดิมของผู้มีอำนาจ (ผบช.ภ. ๓) และรายการที่ ๑๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ ภ. ๓ เพื่อประชุมพิจารณาคัดเลือกในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๓ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับข้อมูลการรับซื้อรับโอนลูกหนี้ด้อยคุณภาพ

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ๒๔ พฤศจิกายน และ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะที่กำกับดูแลกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินซึ่งถือหุ้นของบริษัท บริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (บสก.) เพื่อขอทราบจำนวนหนี้ของผู้อุทธรณ์ที่ บสก. ซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากธนาคารซิตี้แบงก์ สาขากรุงเทพมหานคร ที่มีหนี้ของผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วยว่ามีหนี้จำนวนเท่าใดที่ผู้อุทธรณ์ต้องชำระ

ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ฝวต. (๔๔) ๓๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และที่ ฝวต. (๔๔) ๒๙๔/๒๕๕๔ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สินทรัพย์ที่ บสก. ซื้อหนี้มาจากธนาคารซิตี้แบงก์ สาขากรุงเทพมหานคร เป็นกองรวมจึงไม่สามารถแบ่งแยกต้นทุนในแต่ละรายที่ซื้อมาจากธนาคารซิตี้แบงก์ สาขากรุงเทพมหานครได้ ประกอบกับข้อมูลการซื้อหนี้ด้อยคุณภาพมาบริหารเป็นความลับทางธุรกิจของสถาบันการเงินซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยไม่สามารถดำเนินการตามความประสงค์ได้ อย่างไรก็ดี ผู้อุทธรณ์ในฐานะลูกหนี้สามารถติดต่อขอทราบยอดหนี้ค้างชำระกับ บสก. ได้โดยตรง อีกทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการรับซื้อรับโอนลูกหนี้ด้อยคุณภาพเป็นข้อมูลที่ บสก. ไม่ประสงค์ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บสก. ได้รับซื้อและรับโอนหนี้มาจากธนาคารซิตี้แบงก์ และธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) โดย บสก. ทำสัญญาซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากภาระหนี้รวม ๑,๐๖๕,๙๘๔,๐๔๐.๑๘ บาท ของลูกหนี้ธนาคารซิตี้แบงก์ จำนวน ๔๗๑ ราย ซึ่งธนาคารซิตี้แบงก์ขายให้กับ บสก. ในราคา ๓๗,๐๘๖,๐๕๗.๘๒ บาท โดยมีภาระหนี้ของผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วย บสก. ได้ทำการปรับโครงสร้างหนี้ของผู้อุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่า บสก. ให้ผู้อุทธรณ์ชำระหนี้ตามมูลหนี้เดิม ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าควรที่จะชำระหนี้ตามราคาที่ บสก. ซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาในราคา ๓๗,๐๘๖,๐๕๗.๘๒ บาท ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่า บสก. ซื้อหนี้ของผู้อุทธรณ์จากธนาคารซิตี้แบงก์ในราคาเท่าใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือสอบถาม บสก. แต่ไม่ได้รับคำตอบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ ๒๔ พฤศจิกายน และ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะที่กำกับดูแลกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินซึ่งถือหุ้นของ บสก. เพื่อขอทราบจำนวนหนี้ของผู้อุทธรณ์ที่ บสก. ซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากธนาคารซิตี้แบงก์ สาขากรุงเทพมหานคร ที่มีหนี้ของ

ผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วยว่ามีหนี้จำนวนเท่าใดที่ผู้อุทธรณ์ต้องชำระให้ บสก. แต่ธนาคารแห่งประเทศไทยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยชี้แจงว่า บสก. ทำหน้าที่ซื้อสินทรัพย์จากสถาบันการเงินมาบริหารและต้องรายงานธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลจาก บสก. เกี่ยวกับจำนวนหนี้ของผู้อุทธรณ์ที่ บสก. ซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากธนาคารซิตี้แบงก์ สาขากรุงเทพมหานคร ที่มีหนี้ของผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วยว่ามีหนี้จำนวนเท่าใดแต่ บสก. ไม่เปิดเผย และเมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ที่ขอข้อมูลดังกล่าวก็ได้ประสานไปที่ บสก. ว่าเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้หรือไม่ ซึ่ง บสก. แจ้งว่าไม่สามารถเปิดเผยได้และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะเป็นความลับทางธุรกิจ บสก. ทำธุรกิจโดยซื้อหนี้ด้อยคุณภาพในลักษณะกองรวม บสก. มีความเสี่ยงอาจจะเรียกเก็บเงินไม่ได้ การที่ บสก. ซื้อหนี้ด้อยคุณภาพนั้น มูลหนี้เดิมยังคงมีอยู่ ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นความลับทางการค้าหากเปิดเผยย่อมมีผลต่อลูกหนี้รายอื่นๆ ลูกหนี้ควรต่อรองกับ บสก. มากกว่า ซึ่งผู้อุทธรณ์มีข้อมูลพื้นฐานในการต่อรองกับ บสก. อยู่แล้ว คือ ภาระหนี้บวกดอกเบี้ยที่ค้างอยู่

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ก่อนที่ บสก. จะซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากสถาบันการเงินต้องเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด บสก. ทำสัญญาซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากภาระหนี้รวม ๑,๐๖๕,๙๘๔,๐๔๐.๑๘ บาท ของลูกหนี้ธนาคารซิตี้แบงก์ จำนวน ๔๗๑ ราย ที่ธนาคารซิตี้แบงก์ขายให้กับ บสก. ในราคา ๓๗,๐๘๖,๐๕๗.๘๒ บาท โดยมีที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วย ซึ่งมูลค่าทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์ประมาณ ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากับ บสก. ซื้อมาในราคาประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แต่ บสก. กลับฟ้องล้มละลายผู้อุทธรณ์ในจำนวนหนี้ ๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๑๙ ผู้อุทธรณ์ยินดีที่จะชำระหนี้ตามราคาที่ บสก. ซื้อมาในราคา ๓๗,๐๘๖,๐๕๗.๘๒ บาท จึงต้องการทราบว่า บสก. ซื้อมาในราคาเท่าไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญผู้แทน บสก. ชี้แจงประกอบการพิจารณาด้วย โดย บสก. ได้มอบหมายให้ผู้แทน บสก. ชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และได้มีหนังสือ ที่ บสก. ๒๗๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และที่ บสก. ๓๑๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ชี้แจงสรุปได้ความว่า บสก. ได้รับซื้อและรับโอนหนี้ลูกหนี้รายดังกล่าวมาจากธนาคารซิตี้แบงก์ และธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) โดยมีภาระหนี้ดังนี้ ธนาคารซิตี้แบงก์ หนี้ตามคำพิพากษา เงินต้น ๓,๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ดอกเบี้ย ๖,๕๑๗,๔๙๙.๐๘ บาท ภาระหนี้สิ้นถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๔ รวม ๙,๗๑๗,๔๙๙.๐๘ บาท ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) หนี้ตามสัญญาเงินกู้ ๓๙๒,๒๐๑.๗๕ บาท ดอกเบี้ย ๓๓๓,๕๕๕.๔๕ บาท ภาระหนี้สิ้นถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๔ รวม ๗๒๕,๗๔๗.๒๐ บาท ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) หนี้ตามคำพิพากษา ๓๘๒,๕๙๙.๐๔ บาท ดอกเบี้ย ๔๔๙,๓๗๔.๗๑ บาท ภาระหนี้สิ้นถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๔ รวม ๘๓๑,๙๗๓.๗๕ บาท รวมเงินต้น ๓,๙๗๔,๘๐๐.๗๙ บาท ดอกเบี้ย ๗,๓๐๐,๔๒๙.๒๔ บาท รวม ๑๑,๒๗๕,๒๓๐.๐๓ บาท เนื่องจาก บสก. จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินถือหุ้นทั้งหมด และ บสก. มีวัตถุประสงค์ในการรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงิน รวมตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้น เพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไปและดำเนินธุรกรรมทั้งปวงที่เกี่ยวเนื่องหรือเกี่ยวกับกิจการตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด เมื่อ บสก. รับซื้อหนี้ซึ่งประกอบด้วยภาระหนี้และหลักประกันจากสถาบันการเงิน บสก. จะชำระต้นทุนซื้อให้แก่สถาบันการเงินนั้นและจะกำหนดการแบ่งกำไร ขาดทุนกับผู้มีส่วนได้เสีย คือ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย) สำหรับการปรับโครงสร้างหนี้ บสก. จะพิจารณาจากความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้และหลักประกันเป็นปัจจัยหลัก บสก. จะสวมสิทธิการเป็นเจ้าหนี้แต่มิได้ขายหนี้ ดังนั้น ต้นทุนซื้อจึงมิได้มีความสัมพันธ์ใดๆ กับจำนวนเงินในการปรับโครงสร้างหนี้โดยตรง ทั้งนี้ บสก. ไม่สามารถเปิดเผยต้นทุนซื้อให้แก่ลูกหนี้เพื่อนำมาใช้ประกอบในการปรับโครงสร้างหนี้ได้ เนื่องจาก บสก. มีการปรับโครงสร้างหนี้กับลูกหนี้รายอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก หากเปิดเผยข้อมูลต้นทุนซื้ออาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานและ/หรือการปฏิบัติงานของ บสก. เช่น ลูกค้าอาจไม่พอใจเนื่องจากทราบต้นทุนการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้รายอื่นเพื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนของตน เป็นต้น อีกทั้งข้อมูลที่ บสก.

ซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากผู้ขาย (สถาบันการเงิน) ถือเป็นข้อมูลลับระหว่างผู้ซื้อ (บสก.) และผู้ขาย (สถาบันการเงิน) ประกอบกับการดำเนินงานของ บสก. จะต้องถูกตรวจสอบโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้ตรวจสอบภายในของ บสก. อย่างเคร่งครัด สำหรับข้อมูลต้นทุนซึ่งเป็นต้นทุนซื้อของลูกหนี้รายดังกล่าวถือว่าเป็นข้อมูลลับระหว่างผู้ซื้อ (บสก.) และผู้ขาย (สถาบันการเงิน) อย่างชัดแจ้ง ดังนั้น หากมีการเปิดเผยให้ลูกหนี้ทราบอาจก่อให้เกิดความเสียหายระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย และจะเป็นบรรทัดฐานให้กับลูกหนี้รายอื่นที่จะร้องขอเช่นเดียวกัน ซึ่งอาจจะทำให้ระบบการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพไม่ประสบความสำเร็จและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในการประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการประนอมหนี้ ในการนี้ บสก. ได้นำส่งข้อมูลต้นทุนราคาซื้อให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอ้างมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แทนการเปิดเผยข้อมูลยอดเงินทุนการรับซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของ บสก. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เช่นเดียวกับที่ บสก. ไม่เคยมีหนังสือตอบกลับมาเพราะหากหน่วยงานทั้งสองแห่งนำข้อมูลที่มีรายละเอียดที่ปรากฏในรายงานแสดงสถานะลูกหนี้ด้อยคุณภาพที่รับซื้อหรือรับโอนมา ณ วันที่จ่ายชำระเงินให้กับสถาบันการเงินที่ บสก. ไปซื้อหนี้ด้อยคุณภาพมาเพราะมีรายละเอียดในรายงานดังกล่าวที่แสดงมูลค่าหนี้ ณ วันที่รับซื้อรับโอนมา การชำระหนี้ของลูกหนี้ต้องชำระตามข้อผูกพันในสัญญาของผู้มีสิทธิเรียกร้อง มิใช่ชำระตามข้อผูกพันของสัญญาที่มีผลบังคับใช้ตามสิทธิเรียกร้องไปแล้ว มูลหนี้ของลูกหนี้จำนวน ๔๗๑ ราย จึงเป็นยอด ๓๗,๐๘๖,๐๕๗.๘๒ บาท มิใช่ ๑,๐๖๕,๙๘๔,๐๔๐.๑๘ บาท บสก. ใช้สิทธิตามกฎหมายโดยมิชอบเพื่อให้ลูกหนี้ที่ บสก. ซื้อสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากสถาบันการเงินต้องจ่ายชำระหนี้ให้กับ บสก. ตามมูลหนี้เดิม เพราะเมื่อผู้อุทธรณ์เจรจากับเจ้าหน้าที่ บสก. พบว่า บสก. จ้างบริษัทประเมินสินทรัพย์เอกชนมาประมูลค่าตามราคาปัจจุบัน ข้อมูลข่าวสารที่ขอมายังหน่วยงานทั้งสองนี้สามารถเปิดเผยได้เพราะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินงานของหน่วยงานทั้งสอง แต่เป็นการสร้างความชอบธรรมให้กับหน่วยงานทั้งสอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ จำนวนเงินซึ่งเป็นต้นทุนซื้อภาระหนี้เฉพาะรายผู้อุทธรณ์ที่ บสก. ได้รับซื้อและรับโอนหนี้มาจากธนาคารซิตี้แบงก์ และธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเห็นว่า เป็นกรณีที่อาจมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์จึงได้เรียกข้อมูลดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า ราคาดังกล่าวเป็นราคาที่เหมาะสมมิได้เป็นราคาซื้อที่ต่ำจนเกินไปจนผิดวิสัยในการบริหารสินทรัพย์ประกอบกับจำนวนเงินซึ่งเป็นต้นทุนซื้อ บสก. จะพิจารณาจากความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้และหลักประกันเป็นปัจจัยหลัก บสก. จะสวมสิทธิการเป็นเจ้าหนี้ ดังนั้น ต้นทุนซื้อจึงมิได้มีความสัมพันธ์ใดๆ กับจำนวนเงินในการปรับโครงสร้างหนี้โดยตรง ทั้งนี้ บสก. ไม่สามารถเปิดเผยต้นทุนซื้อให้แก่ลูกหนี้เพื่อนำมาใช้ประกอบในการปรับโครงสร้างหนี้ได้ เนื่องจาก บสก. มีการปรับโครงสร้างหนี้กับลูกหนี้รายอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก หากเปิดเผยข้อมูลต้นทุนซื้ออาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานและ/หรือการปฏิบัติงานของ บสก. เพราะจะทำให้เป็นบรรทัดฐานให้กับลูกหนี้รายอื่นร้องขอเช่นเดียวกันก็จะทำให้ยุ่งยากหรือเป็นอุปสรรคในการบริหารของ บสก. ได้ซึ่งจะทำให้ระบบการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพไม่ประสบความสำเร็จและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมย์ของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของธนาคารแห่งประเทศไทยจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองเกี่ยวกับรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานศาลปกครอง ขอระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วยผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการของสำนักงานศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ พร้อมคำรับรอง

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ที่ ศป ๐๐๑๙/๐๓๓๒ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วยผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการของสำนักงานศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อขอรับสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมชำระค่าธรรมเนียมการทำสำเนาและการรับรองสำเนาตามประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไปของสำนักงานศาลปกครอง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ ได้ที่ศูนย์บริการประชาชน สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานศาลปกครอง สำหรับรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ครั้งที่ ๑๐๔/๒๕๕๓ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ นั้น สำนักงานศาลปกครองเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นและคำแนะนำภายในของสำนักงานศาลปกครอง ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมิอาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือสำนักงานศาลปกครอง ที่ ศป ๐๐๑๙/๒๒๑๒ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานศาลปกครอง ขอระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วยผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการของสำนักงานศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ พร้อมคำรับรอง สำนักงานศาลปกครองจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อขอรับสำเนาระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วย

ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการของสำนักงานศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการทำสำเนาและการรับรองสำเนาตามประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไปของสำนักงานศาลปกครอง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ ที่ศูนย์บริการประชาชน สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานศาลปกครอง และปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ พร้อมคำรับรอง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าประกาศสำนักงานศาลปกครองดังกล่าวไม่ใช่กฎหมายที่ตราขึ้นโดยองค์กรนิติบัญญัติตามนัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ และประกาศดังกล่าวเป็น “กฎ” ซึ่งไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นไว้ด้วย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙ วรรคสอง และวรรคสาม จึงส่งผลให้ประกาศดังกล่าวแม้จะอ้างอาศัยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคสาม แต่ก็ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญในลักษณะและโดยนัยเดียวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคสาม และมาตรา ๑๕ (๓) จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เช่นเดียวกับการหยิบยกประกาศดังกล่าวใช้บังคับเพื่อลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วยผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการของสำนักงานศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ พร้อมคำรับรอง เมื่อสำนักงานศาลปกครองมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยระเบียบดังกล่าวและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ขอรับสำเนาระเบียบดังกล่าวได้โดยให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมการทำสำเนาและการรับรองสำเนาตามประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไปของสำนักงานศาลปกครอง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ กรณีจึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ส่วนประเด็นประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาข้อมูลข่าวสารทั่วไปของสำนักงานศาลปกครองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ชอบที่ผู้อุทธรณ์จะต้องฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเพื่อพิจารณาพิพากษาต่อไป สำหรับรายงานการประชุมของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ พร้อมคำรับรอง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ศาลปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๗ และการแต่งตั้งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานศาลปกครองด้านกฎหมาย ข้อมูลการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ศาลปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลการแต่งตั้งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานศาลปกครองด้านกฎหมาย เป็นข้อมูลสาธารณะที่ต้องเปิดเผยให้สาธารณชนตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานศาลปกครองเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ครั้งที่ ๑๐๔/๒๕๕๓ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับกระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ๑๘ และ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย เพื่อขอดูและขอสำเนากระดาษคำตอบของตนเองพร้อมข้อสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔

กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ กสพท. ๑๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และที่ กสพท. ๑๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้ดูกระดาษคำตอบของตนเอง สำหรับข้อสอบนั้นไม่สามารถให้ดูได้เพราะได้ประกาศไว้ในหลักเกณฑ์การสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ แล้วว่าจะอนุญาตให้ดูเฉพาะกระดาษคำตอบของตนเองเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ดูข้อสอบหรือเฉลยเพราะกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยมีระบบการจัดทำธนาคารข้อสอบ ส่วนการขอสำเนากระดาษคำตอบนั้นจะเสนอที่ประชุมอนุกรรมการจัดการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ซึ่งจะประชุมในปลายเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ พิจารณาและหากผลการพิจารณาเป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย ที่ กสพท. ๑๕๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คำชี้แจงของผู้แทนกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าสอบเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ แต่ไม่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกจึงมีหนังสือถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยขอดูและขอสำเนากระดาษคำตอบของตนเองพร้อมข้อสอบเพื่อให้มีการตรวจสอบนับคะแนนใหม่ แต่กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ อนุญาตให้เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของตนเองและปฏิเสธการเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลย ส่วนการขอสำเนากระดาษคำตอบนั้นจะเสนอที่ประชุมอนุกรรมการจัดการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

และหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ประมาณปลายเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ พิจารณาและหากผลการพิจารณาเป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไปผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ กระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ และข้อสอบพร้อมคำเฉลยในการสอบเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เมื่อกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ดูกระดาษคำตอบของตนแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ส่วนการขอสำเนากระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ เป็นกรณีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา จึงยังไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในขณะนี้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ สำหรับกระดาษข้อสอบที่มีเนื้อหาสาระพร้อมคำเฉลยในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยใช้ระบบคลังข้อสอบในการนำข้อสอบจากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง การเปิดเผยอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียนข้อสอบจากคลังข้อสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ และอาจทำให้กระบวนการสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ จึงชอบแล้ว ส่วนต้นฉบับเฉลยคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระของข้อสอบหากเปิดเผยโดยให้สำเนาอาจทำให้บุคคลอื่นที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบเฉลยข้อสอบและอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ จึงวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเปิดเผยต้นฉบับเฉลยคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระของข้อสอบโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ให้สำเนา ส่วนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ขอสำเนารายงานผลการสอบสวนของ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ ที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ.ค. ต่อไป

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีหนังสือ ที่ อก ๐๒๐๑(๓)/๑๒๔๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ส่งสำเนารายงานผลการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อพยานบุคคลและข้อความที่สื่อให้ทราบถึงที่มาของพยาน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๒๐๑(๓)/๑๕๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ขอสำเนารายงานผลการสอบสวนของ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ ที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ แต่สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมส่งสำเนารายงานผลการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อพยานบุคคลและข้อความที่สื่อให้ทราบถึงที่มาของพยาน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมชี้แจงว่า ข้อความที่ปกปิด คือ ชื่อพยานบุคคลและข้อความที่สื่อให้ทราบถึงที่มาของพยาน พยานบุคคลส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการและมีข้าราชการบางส่วน ผู้อุทธรณ์ไม่มีพฤติการณ์ที่เป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่การเปิดเผยชื่อพยานบุคคลและข้อความที่สื่อให้เห็นที่มาของพยานจะทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการในการให้ข้อเท็จจริงได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ชื่อพยานบุคคลและข้อความที่สื่อให้ทราบถึงที่มาของพยานที่สำนักงานปลัดกระท รวงอุตสาหกรรมได้ปกปิดไว้ในรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๓๓๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าส่วนที่ปกปิด คือ ชื่อพยานบุคคลและข้อความที่สื่อให้ทราบถึงที่มาของพยาน เป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่าเมื่อการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่และผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยชื่อพยานบุคคลและข้อความที่สื่อให้ทราบถึงที่มาของพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนที่ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมอ้างว่าการเปิดเผยชื่อพยานบุคคลและข้อความที่สื่อให้ทราบถึงที่มาของพยานจะทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการในการให้ข้อเท็จจริงนั้น เห็นว่ากระทรวงอุตสาหกรรมควรจะจัดทำระบบควบคุมตรวจสอบในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ให้รัดกุมเพื่อป้องกันการใช้อำนาจเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบจากผู้ประกอบการ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกลูกจ้างและหลักเกณฑ์การสอบคัดเลือก

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการในคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ประเภทผู้แทนเกษตรกร มีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เพื่อขอหนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกลูกจ้างตามโครงการปรับโครงสร้างหนี้ สาขาจังหวัดสงขลา และสาขาจังหวัดนครศรีธรรมราช หลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และสำเนาการเบิกจ่ายเงินของคณะกรรมการดังกล่าว

สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีหนังสือ ที่ กฟก. ๐๑๐๐/๗๘๖ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงดังนี้

๑. ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจัดส่งให้นั้นเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่าหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ดังนั้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจึงยังไม่สามารถจัดส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้กับผู้อุทธรณ์ได้ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจะจัดส่งข้อมูลให้ได้ก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลแล้วเท่านั้น และเป็นหน้าที่ของผู้ร้องเป็นผู้ดำเนินการขอความยินยอมเอง

๒. ข้อมูลสำเนาการเบิกจ่ายงบประมาณ เป็นข้อมูลที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นเอกสิทธิของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรในการเปิดเผยข้อมูล

๓. กรณีที่มีผู้ร้องเรียนเรื่องการสอบคัดเลือกลูกจ้างตามโครงการปรับโครงสร้างหนี้นั้นสามารถดำเนินการได้ ๒ ทาง คือ

๓.๑ ผู้สมัครสอบซึ่งได้รับความเสียหายเป็นผู้ร้องต่อสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรโดยตรงเพื่อให้ดำเนินการสอบสวนหาผู้กระทำผิด

๓.๒ ผู้สมัครสอบซึ่งได้รับความเสียหายร้องเรียนผ่านผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรที่มาจากผู้แทนเกษตรกร โดยผู้อุทธรณ์สามารถนำเรื่องร้องเรียนดังกล่าวส่งให้เลขาธิการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรสอบสวนตามระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติเพื่อนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงนายกรัฐมนตรี อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เพื่อขอหนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกลูกจ้างตามโครงการปรับโครงสร้างหนี้ สาขาจังหวัดสงขลา และสาขาจังหวัดนครศรีธรรมราช หลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และสำเนาการเบิกจ่ายเงินของคณะกรรมการดังกล่าว แต่สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กฟก ๐๑๐๐/๑๓๗๘ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงว่า สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรเป็นหน่วยงานรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีวัตถุประสงค์ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือเกษตรกร ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ โดยมาตรา ๑๐ บัญญัติว่า กองทุนไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและรายรับของกองทุนให้นำเข้าสมทบกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ประกอบกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรก็มิได้เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้น พระราชบัญญัติกองทุนฯ ก็มิได้มีบทบัญญัติให้นำพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาใช้บังคับการดำเนินการของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมิได้อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จากข้อเท็จจริงประกอบกฎหมายดังกล่าวข้างต้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอมาได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่ามาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ได้นิยามความหมายของคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ไว้ว่า หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ไว้ว่า หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจึงมีลักษณะเป็นหน่วยงานอิสระของรัฐที่จัดตั้งตามกฎหมายตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ดังนั้น สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจึงอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นต่อไปว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่

ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการในคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ประเภทผู้แทนเกษตรกร ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐและการดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานภายในของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ผู้อุทธรณ์จึงควรใช้อำนาจของคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลตามอุทธรณ์ดังกล่าวเพราะสำนักงานกองทุนฯ ทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการกองทุนฯ จึงเห็นว่าผู้อุทธรณ์มิใช่ประชาชนหรือเอกชนที่จะเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับกระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย เพื่อขอตรวจสอบผลคะแนนวิชาสังคมตามที่ได้เข้าสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ และขอดูกระดาษคำตอบ ข้อสอบพร้อมเฉลยข้อสอบ

กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้ตรวจกระดาษคำตอบซ้ำแล้ว ยืนยันว่าถูกต้องตรงกับผลคะแนนที่แจ้งให้ทราบและอนุญาตให้ดูเฉพาะกระดาษคำตอบของตนเองเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ดูข้อสอบและเฉลย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย ที่ กสพท. ๑๗๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คำชี้แจงของผู้แทนกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าสอบเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ แต่มีความสงสัยผลคะแนนสอบวิชาสังคมจึงมีหนังสือถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ ขอดูกระดาษคำตอบของตนเองและข้อสอบพร้อมเฉลย แต่กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ อนุญาตให้เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของตนเองและปฏิเสธการเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยได้นำกระดาษคำตอบวิชาสังคมของผู้อุทธรณ์และต้นฉบับเฉลยคำตอบวิชาสังคมให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูจนเป็นที่พอใจซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อทักท้วงใดๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ กระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์และข้อสอบพร้อมคำเฉลยวิชาสังคมในการสอบเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเข้าสอบเพื่อศึกษาต่อหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ของผู้อุทธรณ์โดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานของรัฐเสื่อมประสิทธิภาพแต่อย่างใด แต่จะทำให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ เมื่อกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของตนเองและต้นฉบับเฉลยคำตอบวิชาสังคมแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไป ส่วนกระดาษข้อสอบที่มีเนื้อหาสาระพร้อมคำเฉลยในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ ใช้ระบบคลังข้อสอบในการนำข้อสอบจากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง การเปิดเผยอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียนข้อสอบจากคลังข้อสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ และอาจทำให้กระบวนการสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่น มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง (นางสาว ก.) ขอให้จัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ในกรณีการบริจาคหรือการเก็บเงิน และการส่งมอบเงิน เพื่อร่วมกันสร้างถาวรวัตถุ

เทศบาลตำบลบ้านเป็ดมีบันทึก ที่ สป.๙๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การสอบสวนในเรื่องดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากมีพยานหลักฐานที่จะต้องนำสืบเพื่อประกอบการพิจารณาในการสืบสวนสอบหาข้อเท็จจริงอีกมาก และเอกสารที่ขอมานั้นเป็นเอกสารหลักฐานที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบเพื่อพิจารณาว่ากรณีดังกล่าวมีมูลที่แท้จริงอย่างไร ถ้าหากมีการเปิดเผยจะทำให้การตรวจสอบกรณีดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และหนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลบ้านเป็ดแล้ว รับฟังได้ว่า เทศบาลตำบลบ้านเป็ดได้มีคำสั่งที่ ๕๕๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างตามภารกิจได้บริจาคเงินร้อยละ ๑๐ จากยอดเงินโบนัส เพื่อจะดำเนินการก่อสร้างถาวรวัตถุ แต่ได้มีการชี้แจงว่าได้นำเงินดังกล่าวไปจ่ายเป็นค่าเครื่องวิทยุและการหาคลื่นวิทยุของสถานีวิทยุ โดยคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้เรียกผู้อุทธรณ์เข้าให้ถ้อยคำ ภายหลังการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อจัดส่งแผ่นซีดีที่มีการบันทึกเสียงพนักงานเทศบาลที่เข้ายื่นหนังสือร้องเรียนเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ กรณีการบริจาคเงินดังกล่าวต่อผู้อุทธรณ์ซึ่งในขณะนั้นปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ด ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าผู้อุทธรณ์มิได้เกี่ยวข้องกับการบริจาคเงิน การเก็บเงิน การรับและการส่งมอบเงินตั้งแต่ต้นทางคือ จากเจ้าของเงินจนถึงปลายทางที่นาย ข. แต่อย่างใด พร้อมกันนี้ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้จัดทำสำเนาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ด้วย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เทศบาลตำบลบ้านเป็ดมีหนังสือ ที่ ขก ๗๓๙๐๑/๙๔๐ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุแห่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า การสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น เนื่องจากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแจ้งว่า ข้อเท็จจริงในเรื่องการขอรับเงินร้อยละ ๑๐ จากยอดเงินโบนัสที่ถูกเรียกเก็บจากพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างตามภารกิจ มีจำนวนถึง ๙๐ คน ซึ่งจากข้อเท็จจริงที่ได้รับมายังต้องดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมอยู่อีก และต้องแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในกรณีนี้ให้ได้ความจริงและยุติธรรม คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจึงยังไม่สามารถที่จะสรุปข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ และถ้าการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการเสร็จแล้ว และพบว่าบุคคลใดมีส่วนร่วมในการกระทำก็จะต้องแจ้งและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ให้บุคคลนั้นทราบ และให้โอกาสบุคคลนั้นชี้แจงในเรื่องดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเป็ดยืนยันว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ และเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอมานั้นเป็นเอกสารหลักฐานที่สำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบเพื่อพิจารณาว่า กรณีดังกล่าวมีมูลที่แท้จริงอย่างไร ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ในขณะนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนบุคลากรด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางวิชาการของนาย ก.

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ และ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอสำนวนการสอบสวนบุคลากรด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางวิชาการของนาย ก.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๓๐๐๓ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ประชุมพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ แล้วมีมติให้เปิดเผยเฉพาะสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๑ ฉบับ ตามที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการฯ ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นทั้งหมดยังไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังต้องใช้เป็นหลักฐานในการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการเพิกถอนปริญญาบัตรของนาย ก. การพิจารณาดังกล่าวจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและกระบวนการทั้งหมดซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ หากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนหาข้อเท็จจริงทั้งหมดในขณะนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตามที่คณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยสรุปผลการสอบสวนในเบื้องต้นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกล่าวหานาย ก. ผู้อำนวยการสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ ว่าทุจริตทางวิชาการนั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ขอบเขตของการสอบสวนดังกล่าวไม่รวมการกระทำของบุคลากรทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ และ ๗ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอสำนวนการสอบสวนบุคลากรทางด้านวิชาการ

ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางวิชาการของนาย ก. แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๔๒๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง กรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อุทธรณ์ว่า นาย ก. อดีตนิสิตระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของตนโดยไม่มีการอ้างอิงแหล่งที่มา ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย และผู้อุทธรณ์ขอให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพิกถอนการอนุมัติปริญญาดุษฎีบัณฑิตของนาย ก. ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงฯ สอบสวนแล้วพบว่าการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์มีมูล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้เสนอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาว่าจะเพิกถอนการอนุมัติปริญญาดุษฎีบัณฑิตของนาย ก. หรือไม่ สภามหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณากรณีดังกล่าว และคณะกรรมการฯ ต้องอาศัยข้อมูลและพยานหลักฐานจากชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาเพิกถอนการอนุมัติปริญญาดุษฎีบัณฑิตของนาย ก. สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำนวนการสอบสวนบุคลากรด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางวิชาการของนาย ก. ขณะนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นตรวจสอบกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้สอบสวนบุคลากรทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางวิชาการของนาย ก. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำนวนการสอบสวนบุคลากรทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางวิชาการของนาย ก. เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีดังกล่าวเนื่องจากยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการสอบสวนเพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุมัติปริญญาดุษฎีบัณฑิตของนาย ก. จึงยังไม่มีสำนวนการสอบสวนบุคลากรด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทางวิชาการของนาย ก. ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการสอบประมวลความรู้

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอตรวจดูข้อมูลและขอสำเนาข้อมูลที่มีคำรับรองถูกต้องของเอกสารดังนี้

๑. เกณฑ์ในการสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ และประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ ของหลักสูตรฯ

๒. เกณฑ์ในการสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรฯ ฉบับลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑

๓. รายงานการประชุมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการประกาศเปลี่ยนแปลงเกณฑ์ในการสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรฯ

๔. เอกสารและรายชื่อของบุคคลที่ลงนามให้ผู้อุทธรณ์สอบผ่านหรือไม่ผ่าน ในแต่ละ ๕ รายวิชาที่ทำการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗

๕. เอกสารและรายชื่อของบุคคลที่ลงนามให้ผู้อุทธรณ์สอบผ่านหรือไม่ผ่าน ในแต่ละ ๕ รายวิชาที่ทำการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘

๖. เอกสารและรายชื่อของบุคคลที่ลงนามให้ผู้อุทธรณ์สอบไม่ผ่านการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗

๗. เอกสารและรายชื่อของบุคคลที่ลงนามให้ผู้อุทธรณ์สอบไม่ผ่านการสอบประมวลความรู้ ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘

๘. เอกสารและรายชื่อของบุคคลในหลักสูตรฯ และในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงนามให้ผู้อุทธรณ์พ้นสภาพนิสิตเนื่องจากสอบไม่ผ่านการสอบประมวลความรู้สองครั้งติดต่อกัน

๙. สำเนาการลงลายมือชื่อเข้าสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ ของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งระบุวันที่เข้าสอบ

๑๐. สำเนาการลงลายมือชื่อเข้าสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ ของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งระบุวันที่เข้าสอบ

๑๑. เกณฑ์ในการสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ และประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ ของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกันภัย คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

๑๒. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนาย ก. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๑๓. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนาย ก. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๑๔. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนาย ข. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๑๕. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนาย ข. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๑๖. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนาย ค. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๑๗. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนาย ค. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๑๘. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนางสาว ง. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๑๙. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนางสาว ง. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๒๐. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนาย จ. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๒๑. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของนาย จ. ในการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนที่กำหนดให้สอบผ่าน รวมถึงคะแนน

๒๒. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของรายวิชา ๒๖๐๔๖๔๓ Derivatives and Risk Management ประจำภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่น เกรด รวมถึงคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่นและเกรดของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๒๓. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของรายวิชา ๒๖๐๔๖๕๐ Advanced Risk Management ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ ในส่วนของนาย ก. พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่น เกรด รวมถึงคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่นและเกรดของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๒๔. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของรายวิชา ๒๖๐๔๖๕๔ Fixed Income Securities Analysis ประจำภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่น เกรด รวมถึงคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่นและเกรดของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๒๕. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของรายวิชา ๒๖๐๔๖๓๙ Finance Theories ประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ ในส่วนของนาย ค. พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่น เกรด รวมถึงคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่นและเกรดของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๒๖. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของรายวิชา ๒๖๐๔๖๕๕ Equity Analysis ประจำภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ ทั้งการสอบกลางภาคและปลายภาค พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่น เกรด รวมถึงคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่นและเกรดของผู้เข้าสอบทั้งหมด

๒๗. ข้อสอบและสมุดข้อสอบของผู้อุทธรณ์ในส่วนของรายวิชา ๒๖๐๔๖๕๘ Asset Allocation and Portfolio Management ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ ในส่วนของนาย จ. พร้อมทั้งคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่น เกรด รวมถึงคะแนนสอบ คะแนนส่วนอื่นและเกรดของผู้เข้าสอบทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๑๐๖๕ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาเรื่องการขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารได้พิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์โดยขอทราบข้อมูลจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ แล้วและมีมติว่า สมควรให้คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ และ ๑๑ ได้ แต่มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอรายการที่ ๓ ถึง ๘ เนื่องจากปรากฏรายชื่อของบุคคลอื่น จึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล รวมทั้งไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอรายการที่ ๙ ถึง ๑๐ และ ๑๒ ถึง ๒๗ ตามที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีแจ้งว่าไม่ได้เก็บรักษาไว้แล้ว เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอบที่มีอายุเกิน ๕ ปี ซึ่งหลักสูตรและผู้สอนไม่ได้เก็บรักษาไว้แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยมีสภาพเป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี แต่ได้พ้นสภาพนิสิตไปแล้วเนื่องจากสอบประมวลความรู้ไม่ผ่าน จึงประสงค์จะขอตรวจดูข้อมูลและขอสำเนาข้อมูลที่มีคำรับรองถูกต้องของเอกสาร จำนวน ๒๗ รายการ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๑๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึง ๘ เนื่องจากมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ถึง ๑๐ และรายการที่ ๑๒ ถึง ๒๗ ไม่ได้เก็บรักษาไว้แล้ว เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอบที่มีอายุเกิน ๕ ปี ซึ่งหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน และผู้สอนไม่ได้เก็บรักษาไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่งให้ผู้อุทธรณ์ระบุว่าเป็นข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ นั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอและแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบด้วยว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๕ ๖ และ ๗ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ แจ้งว่า สำนักงานการทะเบียนและประมวลผลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดเก็บไว้และจะได้จัดส่งให้คณะกรรมการฯ ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ถึง ๑๐ และรายการที่ ๑๒ ถึง ๒๗ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแจ้งว่าไม่ได้เก็บรักษาไว้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไป ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ เกณฑ์ในการสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรฯ ฉบับลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ เกณฑ์ในการสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ และประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ ของหลักสูตรฯ เป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับ โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ให้ข้อมูลไม่ตรงตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ และ ๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ และ ๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งศาสตราจารย์ A-2 สังกัดภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ ผ่านหัวหน้าภาควิชาสัตวบาล (รศ.น.สพ.ดร. บุญฤทธิ์ ทองทรง) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประเมินตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินบุคลากรทั้งหมดของคณะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีบันทึก ที่ ศธ ๐๕๑๒/๑๐๙๕๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เมื่อพิจารณาข้อมูลการสำรวจความยินยอมของบุคลากรคณะสัตวแพทยศาสตร์แล้ว ปรากฏว่าบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ยินยอมที่จะเปิดเผยผลการประเมินการปฏิบัติงานของตน มหาวิทยาลัยจึงมีความเห็นว่าไม่สมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอทั้งหมด เนื่องจากหากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่ามีหลักฐานที่เชื่อได้ว่าการพิจารณาผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ที่มี รศ.น.สพ.ดร. บุญฤทธิ์ฯ หัวหน้าภาควิชาสัตวบาล เป็นประธาน ไม่มีความโปร่งใส และมีอคติต่อผู้อุทธรณ์ อันมีสาเหตุมาจากผู้อุทธรณ์และหัวหน้าภาควิชาสัตวบาลมีปัญหาความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง โดยจะเห็นได้จากการพิจารณาผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับการประเมินเพียงร้อยละ ๖๕.๔๓ เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของบุคลากรของคณะสัตวแพทยศาสตร์ ในสายงานเดียวกันที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ ๙๐ - ๙๕ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับการขึ้นเงินเดือนในอัตราที่ต่ำสุดของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ที่สำคัญเมื่อมีการสอบถามต่อคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ปรากฏว่าไม่มีกรรมการท่านใดสามารถตอบได้อย่างชัดเจนว่ามีการใช้หลักเกณฑ์อย่างไรในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า กรรมการทั้งหมดถูกคัดเลือกและแต่งตั้งมาจากบุคลากรที่มีความสนิทสนมกับหัวหน้าภาควิชาสัตวบาล ดังนั้น ผลการประเมินจึงสามารถบิดเบือนหรือให้เป็นไปตามที่หัวหน้าภาควิชาสัตวบาลเห็นชอบได้

นอกจากนั้น ในส่วนการสำรวจความเห็นชอบจากบุคลากรภายในคณะสัตวแพทยศาสตร์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การขอดูข้อมูลในปีที่ผ่านมาไม่มีหลักฐานใดๆ ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า จะทำให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิของบุคลากรท่านใดที่ผู้อุทธรณ์ขอดูข้อมูล และการสำรวจความเห็นดังกล่าวส่อไปในทางไม่สุจริต เพราะใช้วิธีลงชื่อว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในหนังสือที่จัดเตรียมขึ้นมา และมีเจ้าหน้าที่หรือในบางภาควิชาหัวหน้าภาควิชาถือหนังสือดังกล่าวไปให้บุคลากรลงนาม โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ลงคะแนนมีสิทธิออกเสียงได้โดยอิสระ ซึ่งวิธีการที่ถูกต้องโปร่งใสจะต้องใช้วิธีการลงคะแนนลับหรือไม่ต้องเปิดเผยชื่อผู้ออกเสียงเพื่อให้อิสระในการแสดงความเห็นของผู้ที่ถูกสอบถาม ในความเห็นของผู้อุทธรณ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในคณะสัตวแพทยศาสตร์ทุกคนอีกด้วย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงด้วยวาจาผ่านทางโทรศัพท์ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเป็นข้อมูลที่ต้องการ คือ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานเฉพาะของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการของคณะสัตวแพทยศาสตร์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการปฏิบัติงานฯ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๐๑๗๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๒๕๙๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ และที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๔๓๑๗ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จัดส่งแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการของคณะสัตวแพทยศาสตร์ หนังสือสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทั้งหมดของคณะสัตวแพทยศาตร์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการของคณะสัตวแพทยศาสตร์ ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดส่งมาประกอบการพิจารณานั้น แบ่งออกเป็น ๗ ส่วน ข้อมูลในส่วน ก. เป็นรายละเอียดของชื่อผู้รับการประเมิน อายุ ตำแหน่ง สังกัด สัญญาจ้างครั้งที่ สถิติการลา/มาสาย การรับโทษทางวินัย/ภาคทัณฑ์ และตัดเงินเดือน จากข้อมูลที่ปรากฏไม่มีพนักงานราชการ สายวิชาการของคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีการมาสาย หรือการรับโทษทางวินัย/ภาคทัณฑ์ และตัดเงินเดือน ข้อมูลในส่วน ข. หน้าที่และผลการปฏิบัติงาน เป็นการแจกแจงงานในหน้าที่และผลการปฏิบัติงาน ข้อมูลในส่วน ค. เป็นการให้คะแนน โดยแบ่งออกเป็น ๑ - ๕ คะแนน ซึ่งจะพิจารณาจากองค์ประกอบ ๕ ข้อ คือ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ความประพฤติ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความรู้ความสามารถในด้านบริการวิชาการ และความรู้ความสามารถด้านบริหาร โดยในแบบประเมินผลการปฏิบัติงานฯ ของบางคนจะปรากฏเหตุผลของการให้คะแนนและเป็นในทางบวกเท่านั้น ข้อมูลในส่วน ง. เป็นการรวมคะแนนที่ได้จากข้อ ค. สำหรับข้อมูลในส่วน จ. เป็นความเห็นเพิ่มเติมซึ่งมีการให้ความเห็นสำหรับบางคนและเป็นไปในทางบวก ข้อมูลในส่วน ฉ. สรุปผลการประเมิน พนักงานมหาวิทยาลัยในสายวิชาการของคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีระดับผลการประเมิน คือ ดีมากและดี ส่วนอัตราเงินเดือนที่ได้รับเพิ่มข้อมูลในส่วนนี้จะปรากฏเฉพาะบางคน สำหรับร้อยละของการเพิ่มอัตราเงินเดือน มีตั้งแต่ร้อยละ ๒ - ๕ และข้อมูลในส่วน ช. เป็นชื่อ ตำแหน่งของผู้ประเมิน

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการของคณะสัตวแพทยศาสตร์ ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อมูลนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับที่หน่วยงานกล่าวอ้างว่ามีบุคลากรในคณะสัตวแพทยศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่ให้ความยินยอมในการเปิดเผย คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า

การเปิดเผยเฉพาะในส่วนของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์ ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ต่อผู้ถูกประเมิน และยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและเป็นธรรมในการประเมินของคณะสัตวแพทยศาสตร์ว่าทำการประเมินโดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพของงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน ผลผลิตและผลลัพธ์ของส่วนงาน โดยเฉพาะภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการพัฒนางานของส่วนงานอีกด้วย นอกจากนั้น การเปิดเผยเฉพาะในส่วนของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์ ยังจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะสัตวแพทยศาสตร์ได้ อย่างไรก็ตาม แบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการของคณะสัตวแพทยศาสตร์ ที่ได้รับคะแนนการประเมินน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ และข้อมูลที่เป็นอัตราเงินเดือน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดเฉพาะในส่วนนี้

สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานฯ เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย รายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยของคณะสัตวแพทยศาสตร์ เกณฑ์การประเมินและปรับอัตราเงินเดือน เป็นต้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการของคณะสัตวแพทยศาสตร์ เฉพาะในส่วนของผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงกว่าผู้อุทธรณ์ เว้นแต่อัตราเงินเดือน รวมทั้งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานฯ ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ พนักงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร กรณีบริษัทมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงานและให้ชดใช้ค่าเสียหาย เพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. เอกสารหลักฐานและถ้อยคำในสำนวนสอบสวนของคณะกรรรมการตรวจสอบหาข้อเท็จจริง ชุดที่มีนาย ก. เป็นประธานกรรมการทั้งหมด รวมทั้งรายงานการประชุมทุกครั้งทุกฉบับ

๒. เอกสารหลักฐานและถ้อยคำในสำนวนสอบสวนของคณะกรรรมการสอบข้อเท็จจริง ชุดที่มีนาย ข. เป็นประธานกรรมการทั้งหมด รวมทั้งรายงานการประชุมทุกครั้งทุกฉบับ

๓. เอกสารหลักฐานและถ้อยคำในสำนวนสอบสวนของคณะกรรรมการสอบสวนวินัย ชุดที่มีนาย ค. เป็นประธานกรรมการทั้งหมด รวมทั้งรายงานการประชุมทุกครั้งทุกฉบับ กับทั้งรายละเอียดของรายงานความคิดเห็นและมติของคณะกรรมการที่เสนอให้มีการลงโทษผู้อุทธรณ์

บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ เลขที่ ทีโอที รก./ลับ ๐๑๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนในชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินัย และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) โดยฝ่ายขายและบริการลูกค้าภูมิภาคที่ ๒.๑ ได้สั่งการให้ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดอุดรธานี ทำการตรวจสอบกรณีหมายเลขโทรศัพท์สาธารณะในความรับผิดชอบของศูนย์บริการโทรศัพท์สาธารณะอุดรธานีมีความผิดปกติ โดยมีรายได้ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ ต่ำกว่ามิเตอร์ จำนวน ๒๙ เลขหมาย ความผิดปกติที่พบมี ๓ ประการ คือ มิเตอร์สูงผิดปกติ จำนวน ๑๕ เลขหมาย ผลการประมวลมิเตอร์ระบบบริหารจัดการโทรศัพท์สาธารณะ (PTM) จากการนำเข้าข้อมูลประมวลผลไม่ถูกต้อง จำนวน ๓ เลขหมาย และไม่ทำการบันทึกมิเตอร์เคลื่อนไหวและไม่บันทึกการนับเหรียญในระบบ PTM จำนวน ๑๑ เลขหมาย

ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดอุดรธานีมีคำสั่ง ที่ ๑๓๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหาข้อเท็จจริง โดยมีนาย ก. เป็นประธานกรรมการ ซึ่งได้ทำการตรวจสอบแล้วรายงานผลโดยมีความเห็นว่า

ผู้อุทธรณ์ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นผู้จัดการศูนย์บริการโทรศัพท์สาธารณะอุดรธานี และพนักงานอีก ๒ คน ปฏิบัติงานในหน้าที่โดยมิชอบ นอกจากนั้นยังตรวจพบว่ามีเลขหมายโทรศัพท์สาธารณะที่มิเตอร์เคลื่อนไหวแต่ไม่มีการบันทึกข้อมูลรายได้เข้าระบบ PTM เพิ่มเติมในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ อีก ๓ เลขหมาย

ฝ่ายขายและบริการลูกค้าภูมิภาคที่ ๒.๑ มีคำสั่ง ที่ ส. ๒๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยมีนาย ข. เป็นประธานกรรมการ ซึ่งได้ทำการสอบสวนแล้วรายงานผลโดยมีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริต แก้ไขข้อมูลการนับเหรียญของระบบ PTM ให้น้อยกว่าการนับเหรียญของคณะกรรมการนับเหรียญ และบกพร่องต่อหน้าที่ ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับงานโทรศัพท์สาธารณะ ทำให้บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้รับความเสียหาย อันเข้าข่ายเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ส่วนพนักงานอีก ๒ คน บกพร่องต่อหน้าที่ ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับงานโทรศัพท์สาธารณะ ทำให้บริษัทได้รับความเสียหาย อันเข้าข่ายเป็นความผิดทางวินัย

บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีคำสั่ง ที่ ส.๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และคำสั่ง ที่ ส.๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยมีนาย ค. เป็นประธานกรรมการ ซึ่งได้ทำการสอบสวนแล้วรายงานผลโดยมีความเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๓๐ ๓๓ ๔๔ และ ๕๒ เห็นควรลงโทษไล่ออก และให้ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๒,๓๕๙,๕๑๕ บาท ส่วนพนักงานอีก ๒ คน มีความผิดวินัยตามข้อบังคับองค์การฯ ข้อ ๓๐ และ ๓๓ เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๑๐ และ ๕ มีกำหนดเวลา ๓ เดือน ตามลำดับ

เมื่อได้รับรายงานผลการสอบสวนวินัย บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) โดยคณะทำงานกลั่นกรองการลงโทษทางวินัยได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีมติให้ลงโทษผู้อุทธรณ์โดยไล่ออกและให้ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๒,๓๕๙,๕๑๕ บาท ส่วนพนักงานอีก ๒ คน ให้ลงโทษโดยตัดเงินเดือนร้อยละ ๒๐ เป็นเวลา ๕ เดือน และร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน ตามลำดับ ซึ่งต่อมาบริษัทได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน และให้ชดใช้ค่าเสียหาย ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว แต่บริษัทเปิดเผยให้เฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนในชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงานและให้ชดใช้ค่าเสียหายแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลจากคำสั่งดังกล่าวจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับอายุและที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน และชื่อคู่สมรสของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน (ถ้ามี) การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับอายุและที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน และชื่อคู่สมรสของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน (ถ้ามี) พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร ข้อร้องเรียน ผลการสอบข้อเท็จจริงและข้อกล่าวหา และรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหา กรณีบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๑-๑/๔-๐๒๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ข้อกล่าวหาและรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนผลการสอบข้อเท็จจริงและข้อร้องเรียนของนาย ก. โดยให้เหตุผลว่าการสอบข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ และนาย ก. ได้แจ้งความประสงค์ไว้ว่าไม่ยินยอมให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ก. ซึ่งเป็นกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ และ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากักขังหน่วงเหนี่ยวทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพและกระทำผิดระเบียบของบริษัท กรณีผู้อุทธรณ์ใช้กำลังลากนาย ก. ออกจากห้องประชุม ในการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานบริษัทฯ นัดพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีคำสั่งให้สำนักงานการตรวจการองค์กรตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักงานได้ทำการตรวจสอบแล้วรายงานผลการตรวจสอบโดยเสนอให้ยุติการตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นการกักขังหน่วงเหนี่ยวทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพ เนื่องจากเป็นข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับมูลความผิดทางอาญา ซึ่งนาย ก. จะต้องไปดำเนินการตามกฎหมายด้วยตนเอง ส่วนประเด็นการกระทำผิดระเบียบนั้น จากเอกสารและหลักฐานประกอบการตรวจสอบข้อร้องเรียน เห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์มีมูลที่จะดำเนินการตามระเบียบบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๕ ซึ่งกำหนดให้พนักงานต้องรักษาโดยเคร่งครัด เช่น ไม่ทะเลาะวิวาทในสถานที่ทำการ หรือขณะอยู่ใน

เครื่องแบบ รักษาเกียรติชื่อเสียงของบริษัทไม่ประพฤติชั่วหรือประพฤติตนเป็นอันธพาล กระทำผิดกฎหมายศีลธรรมอันดีงาม ไม่ประพฤติตนเป็นภัยต่อสังคมและบริษัท ไม่ส่งเสียงดังหรือก่อให้เกิดเสียงรบกวนใดๆ ในสถานที่ทำการอันก่อให้เกิดความรำคาญ เป็นต้น ซึ่งบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้พิจารณาเห็นชอบตามรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานการตรวจการองค์กรดังกล่าว และมีคำสั่งให้ดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ข้อกล่าวหา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนข้อกล่าวหาและรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนผลการสอบข้อเท็จจริงและข้อร้องเรียน โดยให้เหตุผลว่าการสอบข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ และนาย ก. ได้แจ้งความประสงค์ไว้ว่าไม่ยินยอมให้เปิดเผย

อนึ่ง ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย นาย ก. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแจ้งความประสงค์คัดค้านการเปิดเผยหนังสือร้องเรียนของตนแก่ผู้อุทธรณ์ โดยเห็นว่าเป็นเรื่องของบุคคล ๒ คน มิได้เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนทั่วไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในส่วนข้อกล่าวหาและรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อร้องเรียนและผลการสอบข้อเท็จจริง

ข้อมูลข่าวสารกรณีข้อร้องเรียน คือ หนังสือร้องเรียนของนาย ก. จำนวน ๒ ฉบับ ตามหนังสือลงวันที่ ๖ และ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ เห็นว่า แม้ผู้ร้องเรียนจะได้คัดค้านการเปิดเผยโดยเห็นว่าเป็นเรื่องของบุคคล ๒ คน มิได้เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนทั่วไป แต่เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงหลักความเป็นธรรมในการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อหน่วยงานของรัฐนั้น คณะกรรมการฯ มีข้อพิจารณาว่า ผู้ร้องเรียนสมควรร้องเรียนเมื่อเห็นว่าตนได้รับผลกระทบและต้องรับผิดชอบในเรื่องที่ตนได้ร้องเรียนกล่าวหาผู้ใด เพราะเมื่อมีการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐย่อมได้รับผลกระทบโดยอาจถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือดำเนินการทางวินัยได้ ผู้ถูกร้องเรียนจึงสมควรมีโอกาสได้ตรวจสอบเนื้อหาของข้อร้องเรียนเพื่อแก้ข้อกล่าวหานั้นได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้น การสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนในกรณีนี้มีข้อยุติ โดยบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสตรวจสอบข้อร้องเรียนเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาดำเนินการเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะทางหนึ่งด้วย พิเคราะห์มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ประโยชน์ของผู้อุทธรณ์มีน้ำหนักมากกว่าข้อคัดค้านของผู้ร้องเรียน ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารกรณีผลการสอบข้อเท็จจริง คือ สำเนา Inter-Office Communication จำนวน ๓ ฉบับ ประกอบด้วย สำเนา Inter-Office Communication ลับ ที่ WL-D/DD/sp 285-3 ของ WL-D ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ สำเนา Inter-Office Communication ลับ ที่ WL-D/DD/sp 285-2 ของ WL-D ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ และสำเนา Inter-Office Communication ลับ ของ WL-Z ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการรายงานการหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของผู้อุทธรณ์และการวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นมีมูลความผิดตามข้อร้องเรียนหรือไม่ เมื่อบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้มีการวินิจฉัย ย่อมหมายความว่าข้อเท็จจริงในส่วนการกระทำของผู้อุทธรณ์ต้องรับฟังเป็นข้อยุติแล้ว และเมื่อมีการปฏิบัติตามข้อวินิจฉัยโดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์

ข้อเท็จจริงในส่วนการวินิจฉัยจึงมีข้อยุติแล้วเช่นกัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ไม่มีผลทำให้ข้อเท็จจริงซึ่งรับฟังเป็นที่ยุติแล้วทั้งสองส่วนดังกล่าวมีผลเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงไม่กระทบต่อการสอบสวนทางวินัย อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลอูบมุง จังหวัดอุดรธานีเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลอูบมุง จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ ก. มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลอูบมุง อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาลตำบลอูบมุง จำนวน ๓ โครงการ ตามเอกสารสอบราคาเลขที่ ๑/๒๕๕๔ ๒/๒๕๕๔ และ ๓/๒๕๕๔ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความโปร่งใสในการดำเนินงาน โดยแต่ละโครงการประกอบด้วยเอกสารดังต่อไปนี้

๑. ประกาศสอบราคา
๒. รายชื่อผู้ประกอบการที่เทศบาลตำบลอูบมุงส่งทางไปรษณีย์
๓. เอกสารของผู้ประกอบการที่ซื้อแบบแปลน (น่าจะหมายถึงประกาศสอบราคา)
๔. เอกสารของผู้ที่ยื่นซองเสนอราคา
๕. สัญญาจ้างของผู้ชนะในการสอบราคา

เทศบาลตำบลอูบมุงมีหนังสือ ที่ อด ๗๗๖๐๒/๒๑๗ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลอูบมุง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลอูบมุงดำเนินการสอบราคาจ้างเพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๗ โครงการไฟฟ้าแสงสว่างติดตั้งบนถนนทั่วไป และโครงการปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๗ ตามเอกสารสอบราคาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๔ ๒/๒๕๕๔ และ ๓/๒๕๕๔ ตามลำดับ และได้ทำสัญญาจ้างกับผู้ชนะการสอบราคาทั้ง ๓ โครงการแล้ว ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบราคาจ้างทั้ง ๓ โครงการดังกล่าว เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารงานของเทศบาลแต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๑ ประกาศสอบราคานั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยด้วยการจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เรื่อง กำหนดให้ประกาศประกวดราคาและประกาศสอบราคาของหน่วยงานของรัฐที่หัวหน้าส่วนราชการลงนามแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผย ส่วนข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ ถึงส่วนที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาลตำบลอูบมุง อันมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่และตามปกติของหน่วยงาน เมื่อการสอบราคาได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยเทศบาลทำสัญญาจ้างกับผู้ชนะการสอบราคาแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ ถึงส่วนที่ ๕ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลอูบมุง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ นักทรัพยากรบุคคล กระทรวงวัฒนธรรม มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักศิลปากร กรณีผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการประเมินในตำแหน่งดังกล่าว แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักศิลปากร

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ เพื่อพิจารณากำหนดเกณฑ์และองค์ประกอบการประเมินฯ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักศิลปากร

๓. เอกสารหลักฐานการให้คะแนนผู้เข้ารับการคัดเลือกฯ แยกตามองค์ประกอบของการประเมินของแต่ละบุคคล รวม ๖ คน

สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมมีหนังสือ ที่ วธ ๐๒๐๓.๑/๖๔๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้น อยู่ระหว่างนำเสนอคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมพิจารณา

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กระทรวงวัฒนธรรมดำเนินการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงที่ว่างในกระทรวงวัฒนธรรม ได้แก่ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม กรมการศาสนา ตำแหน่งวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักการสังคีต กรมศิลปากร และตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักศิลปากร กรมศิลปากร โดยแจ้งให้ส่วนราชการระดับกรมเสนอชื่อข้าราชการ

เพื่อเข้ารับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการประเมินในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักศิลปากร ซึ่งตำแหน่งนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกรวม ๖ คน และต่อมากระทรวงวัฒนธรรมได้มีคำสั่ง ที่ ๔๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เลื่อนข้าราชการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งไม่ปรากฏชื่อผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แจ้งว่าอยู่ระหว่างนำเสนอคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมพิจารณา และในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรรมการฯ ส่งสำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ วธ ๐๒๐๓.๑/๑๐๖๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ ที่มีถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ผู้อุทธรณ์สามารถดูคะแนนในส่วนของตนได้ โดยให้ดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการบริหารงานบุคคลตามปกติในการปฏิบัติราชการ อีกทั้งแบบประเมินที่ใช้ในการพิจารณาก็ไม่ปรากฏข้อความใดที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการประเมิน เมื่อการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักศิลปากร กรมศิลปากร ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยกระทรวงวัฒนธรรมได้มีคำสั่งเลื่อนข้าราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีเหตุที่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก เมื่อไม่ได้รับการคัดเลือกและมีข้อสงสัย เพื่อความโปร่งใสจึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๕๐๙๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

๒. บันทึก ลับ ที่ ๗๕๒ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครได้สั่งการให้กองการเจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการ

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๑๑๑๘ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่ประกอบการพิจารณาผลการสอบสวน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) แจ้งให้กรุงเทพมหานครดำเนินการ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงยังไม่มีข้อยุติ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้ระบุว่าจะนำเอกสารที่ขอคัดถ่ายไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ที่จะเป็นเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารได้ตามนัยระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙ แบบคำร้องขอข้อมูลข่าวสารต้องแจ้งวัตถุประสงค์เพื่อการนำไปใช้ด้วย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการข้างต้นเพื่อนำไปตรวจสอบว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ถูกตั้งขึ้นเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั้น มีการดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ เพราะผู้อุทธรณ์เห็นว่าการสอบสวนต่างๆ ของกรุงเทพมหานครเป็นไปโดยล่าช้าและอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องเรียนได้ ซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้ทำการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นคำสั่งที่กรุงเทพมหานครแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ซึ่งร้องเรียนเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครว่าออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามมาตรา ๔๐ (๑) (แบบ ค.๓) เลขที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๒ คำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคาร หรือบริเวณอาคาร ตามมาตรา ๔๐ (๒) (แบบ ค.๔) เลขที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๔ และคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไข และให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ตามมาตรา ๔๑ (แบบ ค.๑๐) เลขที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งได้แจ้งให้กรุงเทพมหานครตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อำนวยการสำนักงานเขตบางกอกน้อยกับพวก ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งต่อท้ายหนังสือดังกล่าวให้กองการเจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการและแจ้งสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ทราบในเบื้องต้นภายใน ๑๕ วัน

คณะกรรมการฯ เห็นว่า แม้ในขณะนี้การสอบสวนของกรุงเทพมหานครยังไม่แล้วเสร็จ แต่เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการแล้วการเปิดเผยไม่ได้กระทบถึงการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือที่สำนักเทศกิจมีถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ จำนวน ๓ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. หนังสือ บันทึก รายงานของสำนักเทศกิจ ที่สำนักเทศกิจมีถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยและหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตบางกอกน้อยในการกำกับดูแลการทำงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคดีอาคารรายผู้อุทธรณ์กับพวก และคดีอาคารรายนาย ส. กับพวก (ต่อมาเป็นของนาย ม.) นับตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นต้นมาทุกฉบับ โดยขอให้ถ่ายติดข้อความต่างๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานตามลำดับชั้นได้แสดงความเห็นไว้ด้วย พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๒. หนังสือ บันทึก รายงานของสำนักเทศกิจ ที่สำนักเทศกิจมีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และปลัดกรุงเทพมหานครและหรือเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และหรือสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครต่อกรณีที่ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจได้รับมอบหมาย นับตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นต้นมาทุกฉบับ โดยขอให้ถ่ายติดข้อความต่างๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานตามลำดับชั้นได้แสดงความเห็นไว้ด้วย พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๓. คำสั่งของปลัดกรุงเทพมหานครและหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่มอบหมายให้สำนักเทศกิจกำกับดูแลเจ้าพนักงานท้องถิ่นของสำนักงานเขตบางกอกน้อยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในคดีอาคารทั้งคดีอาคารรายผู้อุทธรณ์กับพวก และคดีอาคารรายนาย ส. กับพวก (ต่อมานาย ส. กับพวก ได้ขายต่อให้นาย ม.) ไม่ว่าจะเป็นตัวคำสั่งมอบหมายที่เป็นหนังสือต่างหากอย่างเป็นเอกเทศ หรือจะเป็นคำสั่งท้ายหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ หากเป็นการมอบหมายที่เป็นคำสั่งท้ายหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ขอให้ถ่ายให้ติดถึงข้อความอื่นๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานตามลำดับชั้นได้แสดงความเห็นไว้ด้วย

สำนักเทศกิจมีหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๑๖๓๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมิได้มอบอำนาจให้สำนักเทศกิจกำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือมอบอำนาจให้สำนักเทศกิจในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแต่อย่างใด สำนักเทศกิจคงมีเพียงหน้าที่ในการติดตามผลคืบหน้าการดำเนินคดีอาคารของสำนักงานเขตฯ และพิจารณาเสนอความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เท่านั้น ทั้งนี้ ตามนัยหนังสือสั่งการของกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๑๔๐๒/๑๒๗๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ดังนั้น สำนักเทศกิจจึงไม่อาจจัดหาเอกสารดังกล่าวตามความประสงค์ตาม ๑ ๒ ๓ ได้ ส่วนหนังสือสั่งการของกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๑๔๐๒/๑๒๗๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ หากมีความประสงค์ให้ติดต่อขอรับเอกสารได้ที่กองตรวจและปฏิบัติการพื้นที่ ๓ สำนักเทศกิจ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เจ้าของอาคารเลขที่ ๑๒๓/๓๒ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๒๕ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นบางคนของสำนักงานเขตบางกอกน้อยว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริต โดยมุ่งหวังให้คำสั่งที่ออกต่อคู่กรณีของผู้อุทธรณ์เป็นคำสั่งที่อาจไม่มีผลบังคับได้ตามกฎหมาย จึงขอให้สั่งการให้สำนักเทศกิจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๕๘๐๓/๗๖๘๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งสั่งให้ นาย ม. รื้อถอนอาคารเลขที่ ๑๒๓/๒๗ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๒๕ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจากกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๑๔๐๕/๔๖๙ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า กรุงเทพมหานครได้แจ้งให้ผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย และให้คำสั่งดังกล่าวถูกต้องมีผลบังคับได้ตามกฎหมายแล้วพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยผู้ที่ลงนามในหนังสือดังกล่าว คือ ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ปฏิบัติราชการแทนปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์จึงเข้าใจว่าผู้อำนวยการสำนักเทศกิจได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานครให้กำกับดูแลเจ้าพนักงานท้องถิ่นของสำนักงานเขตบางกอกน้อยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งคดีอาคารของผู้อุทธรณ์กับพวกและคดีอาคารรายนาย ส. กับพวก

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ จำนวน ๓ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้น เพื่อนำไปตรวจสอบว่ากรุงเทพมหานครได้หรือจะได้ดำเนินการใดๆ ในการบรรเทาเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้อุทธรณ์ได้รับโดยไม่ชอบอย่างสุจริตหรือไม่ อย่างไร จะมีการติดตามผลคืบหน้าและเสนอความเห็นต่อผู้บริหารระดับสูงของกรุงเทพมหานครในคดีอาคารอย่างตรงไปตรงมาหรือไม่ นอกจากนั้น ผู้อุทธรณ์ยังต้องการนำข้อมูลดังกล่าวไปเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดีต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สำนักเทศกิจมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กท ๑๔๐๕/๒๓๒๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงว่า สำนักเทศกิจได้พิจารณาหนังสือขอข้อมูลเอกสารของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าว มิได้ระบุรายละเอียดของเอกสารที่พอทำให้สามารถเข้าใจได้ จึงไม่อาจจัดส่งเอกสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ แต่สำนักเทศกิจได้ตรวจสอบและมีเพียงเอกสารตามหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๔๖๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ เรียนปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่อง ขอให้ตรวจสอบคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๘๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรียนผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย เรื่อง ขอให้ตรวจสอบคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาคารของผู้อุทธรณ์ และนาย ม. (นาย ส.) โดยสำนักเทศกิจได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารทั้ง ๒ ฉบับ เป็นเอกสารข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำด้านข้อกฎหมายของสำนักเทศกิจที่มีต่อหน่วยงานภายใน คือ ปลัดกรุงเทพมหานคร และสำนักงานเขตบางกอกน้อย ในการดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นเอกสารที่อาจไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการนั้น สำนักเทศกิจยืนยันว่าได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำขอดังกล่าว เพียง ๒ ฉบับ คือ เอกสารตามหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๔๖๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ เรียนปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่อง ขอให้ตรวจสอบคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๘๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรียนผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย เรื่อง ขอให้ตรวจสอบคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาคารของผู้อุทธรณ์ และนาย ม. (นาย ส.)

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเอกสารทั้ง ๒ ฉบับแล้วเห็นว่า หนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๔๖๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นบันทึกที่สำนักเทศกิจรายงานการตรวจสอบคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไปยังปลัดกรุงเทพมหานคร โดยมีลักษณะการนำประเด็นข้อร้องเรียนไปพิจารณากับข้อกฎหมาย และไม่ได้สรุปว่าคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีการเสนอให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยไปตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าเป็นไปตามข้อกฎหมายหรือไม่ ซึ่งไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่การเปิดเผยจะไปกระทบถึงดุลพินิจในการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ได้

สำหรับหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๘๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นบันทึกของสำนักเทศกิจมีถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย โดยแจ้งว่าปลัดกรุงเทพมหานครได้สั่งการให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๕๘๐๓/๗๖๘๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งสั่งให้นาย ม. รื้อถอนอาคาร เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เช่นเดียวกัน อีกทั้งเอกสารฉบับนี้มีเนื้อหาทำนองเดียวกับที่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้วตามหนังสือกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๑๔๐๕/๔๖๙ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ดังนั้น เอกสารทั้ง ๒ ฉบับจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักเทศกิจกรุงเทพมหานคร เปิดเผยหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๔๖๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๘๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งอาจารย์ระดับ ๗ สังกัดคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒ ครั้ง ดังนี้

๑. หนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ขอผลการสอบหาข้อเท็จจริงที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานำมาใช้ในการพิจารณาออกคำสั่ง ที่ ๖๐๑/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานสัญญาจ้าง ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณีผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๖ คนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการเป็นอาจารย์ ไม่รักษาความสามัคคีในหมู่คณะ ใช้นักศึกษาเป็นเครื่องมือ ให้การสนับสนุน ยุยงส่งเสริมให้นักศึกษาเดินขบวนประท้วงผลการพิจารณาสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จนทำให้เกิดความแตกแยกภายในคณะ

๒. หนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ขอข้อมูล หลักฐาน เหตุการณ์ พยาน หรือสิ่งใดๆ ที่สนับสนุนว่าความแตกแยกภายในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ตามข้อกล่าวหา กรณีผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๖ คนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการเป็นอาจารย์ ไม่รักษาความสามัคคีในหมู่คณะ ใช้นักศึกษาเป็นเครื่องมือให้การสนับสนุน ยุยงส่งเสริมให้นักศึกษาเดินขบวนประท้วงผลการพิจารณาสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จนทำให้เกิดความแตกแยกภายในคณะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามีบันทึกภายในต่อท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารฉบับที่ ๑ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทความลับของราชการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และเอกสาร

ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามีคำสั่ง ที่ ๒๒๗๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ ๓๕๐๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ และที่ ๒๔๘๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง กรณีนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเดินขบวนประท้วงภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมีอาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมบางส่วนร่วมอยู่ในกลุ่มประท้วงด้วย คณะกรรมการฯ ดำเนินการเสร็จสิ้นและได้รายงานผลการสืบหาข้อเท็จจริงให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทราบ มหาวิทยาลัยได้มีคำสั่ง ที่ ๖๐๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานสัญญาจ้าง ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย โดยผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๖ คน เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้ดำเนินการหยั่งเสียงในการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีผู้สมัครเข้ารับการสรรหา จำนวน ๒ คน ได้แก่ ผู้อุทธรณ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผลการหยั่งเสียงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้รับคะแนนหยั่งเสียง ๑๑ คะแนน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ได้รับคะแนนหยั่งเสียง ๕ คะแนน แต่ตามข้อบังคับในการสรรหาคณบดีของมหาวิทยาลัยกำหนดให้นำรายชื่อผู้เข้ารับการสรรหาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเลือกคณบดี สภามหาวิทยาลัยมีมติเลือกผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ให้เป็นคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ต่อมาวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ มหาวิทยาลัยได้จัดการแข่งขันกีฬา และนักศึกษาได้เดินขบวนพาเหรดในการแข่งขันกีฬาดังกล่าวโดยมีป้ายประท้วงสภานักศึกษาเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารนักศึกษาด้วย ในขณะนั้นผู้อุทธรณ์กับพวกได้อยู่ในกลุ่มนักศึกษาที่เดินขบวนด้วยเพื่อควบคุมดูแลความเรียบร้อยของนักศึกษา แต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. เข้าใจผิดและกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กับพวกยุยงส่งเสริมให้นักศึกษาเดินขบวนประท้วงผลการพิจารณาสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวหา และต่อมาได้มีคำสั่ง ที่ ๖๐๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานสัญญาจ้าง ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณีผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๖ คนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการเป็นอาจารย์ ไม่รักษาความสามัคคีในหมู่คณะ ใช้นักศึกษาเป็นเครื่องมือ ให้การสนับสนุน ยุยงส่งเสริมให้นักศึกษาเดินขบวนประท้วงผลการพิจารณาสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงสรุปว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดอย่างไร เพื่อที่จะได้นำพยานไปชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ถูกต้องตรงประเด็น ทั้งนี้ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ ฉบับแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า คณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๒๔๘๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ดำเนินการสืบหาข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นและได้รายงานผลการสืบหาข้อเท็จจริงให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทราบแล้ว มหาวิทยาลัยได้มีคำสั่ง ที่ ๖๐๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานสัญญาจ้าง ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ ต้องนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปผลการสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสืบหาข้อเท็จจริงไปใช้ประกอบการสอบสวนทางวินัย ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นเอกสารลับที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับการดำเนินการทางวินัยคณะกรรมการสอบสวนฯ จะต้องชี้แจงข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อเปิดโอกาสให้นำพยานหลักฐานมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้นผู้อุทธรณ์จึงมีโอกาสชี้แจงและต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาได้อยู่แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ สรุปผลการสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ จะต้องนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้ประกอบการสอบสวนทางวินัยซึ่งยังอยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบถึงการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในชั้นนี้ คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองหนองปรือเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรี เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ คำร้องที่ ๕๔๑/๕๐ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ ของบริษัท ก. จำกัด พร้อมเอกสารประกอบคำร้องขอเลขหมายประจำบ้าน

รายการที่ ๒ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๒๐/๒๕๕๐ พร้อมรายการต่ออายุใบอนุญาต

รายการที่ ๓ แผนผัง แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณเลขที่ ๔๑๔/๒๕๕๐ ที่แนบท้ายใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๒๐/๒๕๕๐

รายการที่ ๔ รายงานการตรวจสอบอาคารที่ปลูกสร้างบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๕๕ ๑๔๐๔๕๖ ๑๔๐๔๕๗ ๑๔๐๔๕๘ ๑๔๐๔๕๙ ๑๔๐๔๖๐ ๑๔๐๔๖๑ ๑๔๐๔๖๒ ๑๔๐๔๖๓ ๑๔๐๔๖๔ ๑๔๐๔๖๕ ๑๔๐๔๗๕ ๑๔๐๔๗๖ ๑๔๐๔๗๙ ๑๔๐๔๘๐ ๑๔๐๔๘๑ ๑๔๐๔๘๒ ๑๔๐๔๘๓ ๑๔๐๔๘๔ ๑๔๐๔๘๕ ๑๔๐๔๘๖ และ ๑๔๐๔๘๗

รายการที่ ๕ การขออนุญาตดัดแปลงอาคารที่สร้างบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๘๒

รายการที่ ๖ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๓๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

รายการที่ ๗ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณสิ่งก่อสร้างตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

เทศบาลเมืองหนองปรือมีหนังสือ ที่ ชบ ๕๔๗๐๓/๓๘ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลของบุคคลอื่นที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่นตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เทศบาลจำต้องใช้เวลาในการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หากไม่มีการคัดค้านจากบริษัท ก. จำกัด ผู้อุทธรณ์ก็สามารถขอรับข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลเมืองหนองปรือ และเอกสาร

ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำสัญญาจะซื้อขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างโครงการ อ. กับบริษัท ก. จำกัด และมีข้อโต้แย้งระหว่างผู้อุทธรณ์กับบริษัทเกี่ยวกับสัญญาจะซื้อขายดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อเทศบาลเมืองหนองปรือขอให้ตรวจสอบโครงการก่อสร้างของบริษัทและได้ฟ้องบริษัทต่อศาลจังหวัดพัทยา หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่เทศบาลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำสัญญาจะซื้อขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างโครงการ อ. กับบริษัท ก. จำกัด แต่บริษัททำผิดสัญญาโดยปลูกสร้างอาคารผิดแบบจากที่ขออนุญาตก่อสร้างและที่ตกลงตามสัญญา อีกทั้งใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารก็หมดอายุก่อนที่บริษัทจะเริ่มก่อสร้างอาคาร และเมื่อถึงวันนัดโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างบริษัทก็ไม่ดำเนินการโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องบริษัทต่อศาลจังหวัดพัทยาและร้องเรียนต่อเทศบาลให้ตรวจสอบโครงการก่อสร้างของบริษัทแต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการชี้แจงที่ชัดเจนจากเทศบาล ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการฟ้องคดีต่อศาล และเพื่อการตรวจสอบการก่อสร้างอาคารในโครงการทั้งหมดว่าก่อสร้างถูกแบบแปลนที่บริษัทขออนุญาตหรือไม่ อันเป็นการปกป้องประโยชน์ได้เสียของรัฐด้วย แต่เทศบาลมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลของบุคคลอื่นที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่น หากไม่มีการคัดค้านจากบริษัท ผู้อุทธรณ์ก็สามารถขอรับข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้ หลังจากผู้อุทธรณ์มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วเทศบาลได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าบริษัทได้ยื่นคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท เทศบาลจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ อนึ่ง ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอต่อศาลจังหวัดพัทยาขอให้หมายเรียกพยานเอกสาร แผนผัง แบบแปลน และรายละเอียดเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๘๒ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของเทศบาลด้วยแล้ว

ผู้แทนเทศบาลเมืองหนองปรือชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กองช่าง เทศบาลเมืองหนองปรือ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์โดยมีเหตุผลดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกองช่าง เทศบาลเมืองหนองปรือ แต่อยู่ในความครอบครองของฝ่ายทะเบียน เทศบาลเมืองหนองปรือ กองช่างจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนของใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๒๐/๒๕๕๐ นั้น เทศบาลเคยเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ไม่ได้เปิดเผยรายการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวเนื่องจากไม่มีการขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เทศบาลเคยเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เทศบาลไม่มีรายงานการตรวจสอบอาคารที่ปลูกสร้างบนโฉนดที่ดินเลขที่ต่างๆ ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ มีเฉพาะบันทึกของนายช่างโยธาลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ รายงานผลการตรวจสอบอาคารบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๘๒ ต่อนายกเทศมนตรีเมืองหนองปรือ ทั้งนี้ เทศบาลได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์เพื่อแจ้งผลการตรวจสอบอาคารบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๘๒ แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เทศบาลไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเนื่องจากมีการต่อเติมอาคารไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดจึงไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตดัดแปลงอาคาร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และ ๗ บริษัทคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลจึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ในส่วนของใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๒๐/๒๕๕๐ รายการที่ ๓ ๔ ในส่วนของบันทึก รายงานผลการตรวจสอบอาคารบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๘๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ที่นายช่างโยธารายงานต่อนายกเทศมนตรีเมืองหนองปรือ และรายการที่ ๖ ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของเทศบาลที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตก่อสร้างอาคาร การออกเลขที่บ้าน ซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ เทศบาลจะต้องดำเนินการให้ถูกต้อง โปร่งใสและตรวจสอบได้ จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ในส่วนของแบบแปลนที่เป็นโครงสร้างภายนอกอาคารเป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความถูกต้องได้ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ให้ผู้อุทธรณ์ได้ แต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณสิ่งก่อสร้างเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงสร้างทางวิศวกรรมที่มีรายการคำนวณซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้องใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น และข้อมูลข่าวสารในส่วนของแบบแปลนที่เป็นโครงสร้างภายในอาคารซึ่งเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนของรายการต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๒๐/๒๕๕๐ รายการที่ ๔ ในส่วนของรายงานการตรวจสอบอาคารที่ปลูกสร้างบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๕๕ ๑๔๐๔๕๖ ๑๔๐๔๕๗ ๑๔๐๔๕๘ ๑๔๐๔๕๙ ๑๔๐๔๖๐ ๑๔๐๔๖๑ ๑๔๐๔๖๒ ๑๔๐๔๖๓ ๑๔๐๔๖๔ ๑๔๐๔๖๕ ๑๔๐๔๗๕ ๑๔๐๔๗๖ ๑๔๐๔๗๙ ๑๔๐๔๘๐ ๑๔๐๔๘๑ ๑๔๐๔๘๒ ๑๔๐๔๘๓ ๑๔๐๔๘๔ ๑๔๐๔๘๕ ๑๔๐๔๘๖ และ ๑๔๐๔๘๗ และรายการที่ ๕ ผู้แทนเทศบาลแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการในกรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองหนองปรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ ในส่วนของใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๒๐/๒๕๕๐ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ ในส่วนของบันทึกรายงานผลการตรวจสอบอาคารบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๘๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ที่นายช่างโยธารายงานต่อนายกเทศมนตรีเมืองหนองปรือ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ เฉพาะแบบแปลนที่เป็นโครงสร้างภายนอกอาคาร โดยปกปิดรายการประกอบแบบแปลน รายการคำนวณสิ่งก่อสร้าง และแบบแปลนที่เป็นโครงสร้างภายในอาคารแก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๒ ในส่วนของรายการต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๒๐/๒๕๕๐ รายการที่ ๔ ในส่วนของรายงานการตรวจสอบอาคารที่ปลูกสร้างบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๐๔๕๕ ๑๔๐๔๕๖ ๑๔๐๔๕๗ ๑๔๐๔๕๘ ๑๔๐๔๕๙ ๑๔๐๔๖๐ ๑๔๐๔๖๑ ๑๔๐๔๖๒ ๑๔๐๔๖๓ ๑๔๐๔๖๔ ๑๔๐๔๖๕ ๑๔๐๔๗๕ ๑๔๐๔๗๖ ๑๔๐๔๗๙ ๑๔๐๔๘๐ ๑๔๐๔๘๑ ๑๔๐๔๘๒ ๑๔๐๔๘๓ ๑๔๐๔๘๔ ๑๔๐๔๘๕ ๑๔๐๔๘๖ และ ๑๔๐๔๘๗ และรายการที่ ๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังเกี่ยวกับผลการวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน ผู้อุทธรณ์

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๖ ว สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาวินิจฉัยมีคำสั่งเรื่องร้องเรียนผู้อุทธรณ์ สำเนาเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาวินิจฉัยในสำนวนการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ความเห็นในเรื่องร้องเรียน พร้อมทั้งสำเนาหนังสือร้องเรียน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมีคำสั่งลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ให้เหตุผลว่ารอคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรณีผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างเอกสารหลักฐานในสำนวนที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนเป็นพยานประกอบการอุทธรณ์ในเรื่องนี้ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังได้รับหนังสือร้องเรียนจากประชาชนซึ่งกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และมีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนบ้านหลายกรณี องค์การฯ มีคำสั่งมอบหมายให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ต่อมาปลัดองค์การฯ ได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง นายกองค์การฯ พิจารณารายงานดังกล่าวแล้วมีคำสั่งให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แต่องค์การฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังไม่แจ้งเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อความเป็นธรรม แต่กลับดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยในเรื่องร้องเรียน ความเห็นและคำสั่งที่เกี่ยวข้องกันในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน เอกสารหลักฐานประกอบการตรวจสอบข้อเท็จจริง การสอบสวนทางวินัยและอื่นๆ เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังมีหนังสือที่ สข ๗๙๕๐๑/๒๑๖ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และที่ สข ๗๙๕๐๑/๒๘๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการสรรหาคณะกรรมการเพื่อสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังตามหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ ซึ่งปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังอยู่ระหว่างการสรรหาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เพื่อดำเนินการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง จึงถือว่าการสอบสวนทางวินัยยังอยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในชั้นนี้ คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวยเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวย จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวย อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ใบผ่านรายการบัญชีมาตรฐาน หมายเลข ๒ เลขที่ ๑๒/๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน

รายการที่ ๒ เอกสารจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ เรื่อง การสืบสวนกรณีการใช้จ่ายเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวย โดยจ่าสิบเอก ก. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวย ประมาณ ๑๘๖ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๑,๗๒๐,๙๔๙.๕๕ บาท (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑)

องค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวย ได้มีหนังสือ ที่ ศก ๘๑๖๐๑/๖๐๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยข้อ ๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ได้ตรวจสอบการเงินทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวยแล้วมีข้อสังเกตว่า องค์การฯ ใช้จ่ายเงินงบประมาณไม่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย หน่วยงานที่รับผิดชอบคือ อำเภอศรีรัตนะจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงสรุปว่าปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวยมีความผิดทางวินัยและความรับผิดทางละเมิด องค์การฯ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดปลัดองค์การฯ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวยชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ขณะนี้การดำเนินการทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากการดำเนินการทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดเสร็จสิ้นแล้วก็สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดทางละเมิด ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวย ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลพิงพวยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในชั้นนี้ คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับหนังสือชี้แจงของหน่วยงานและรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม และ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาพลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการกรณีที่ไม่เสนอเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อพิจารณาสั่งการ และกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาพลเอก มงคล อัมพรพิสิฎฐ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด กับพวก ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการกรณีร่วมกันอนุมัติคำสั่งให้ระงับการพิจารณาการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไม่ว่าจะร้องเรียนถึงผู้บังคับบัญชาชั้นใด สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๓๗๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่าพลเอก ศิริฯ และพลเอก มงคลฯ ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามที่กล่าวหา จึงมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาตกไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. รายชื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนที่พิจารณาคำร้องพร้อมรายงานการประชุมที่มีมติดังกล่าว

๒. รายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่พิจารณาคำร้องพร้อมรายงานการประชุมที่มีมติดังกล่าว

๓. หนังสือคำชี้แจงของกระทรวงกลาโหมในการดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์และหลักปฏิบัติที่เคยปฏิบัติกันมาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๔. หนังสือคำชี้แจงกองบัญชาการกองทัพไทย (กองบัญชาการทหารสูงสุดเดิม) เกี่ยวกับการอนุมัติคำสั่งให้ระงับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ปช ๐๐๑๒/๐๒๗๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. เนื่องจากการพิจารณาคำร้องของผู้อุทธรณ์ยังอยู่ในขั้นตอนของการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยยังไม่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ดังนั้น จึงไม่มีรายชื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนและรายงานความเห็นในการประชุมที่จะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ร่วมพิจารณาคำร้องของผู้อุทธรณ์ ประกอบด้วย (๑) นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. (๒) นายกล้านรงค์ จันทิก กรรมการ ป.ป.ช. (๓) นายใจเด็ด พรไชยา กรรมการ ป.ป.ช.

(๔) นายประสาท พงษ์ศิวาภัย กรรมการ ป.ป.ช. (๕) ศาสตราจารย์ ภักดี โพธิศิริ กรรมการ ป.ป.ช. (๖) ศาสตราจารย์ เมธี ครองแก้ว กรรมการ ป.ป.ช. (๗) นายวิชา มหาคุณ กรรมการ ป.ป.ช. และ (๘) นายวิชัย วิวิตเสวี กรรมการ ป.ป.ช. สำหรับมติของที่ประชุมนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๑๓๗๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แล้ว

๓. สำเนาหนังสือคำชี้แจงของกระทรวงกลาโหมในการดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์และหลักปฏิบัติที่เคยปฏิบัติกันมา และหนังสือคำชี้แจงของกองบัญชาการกองทัพไทยเกี่ยวกับการอนุมัติคำสั่งให้ระงับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่าหนังสือคำชี้แจงดังกล่าวมีการประทับตรากำหนดชั้นความลับไว้ว่าเป็นเอกสารลับ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่อนุญาตให้คัดสำเนาหนังสือคำชี้แจงดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๑๘๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอรายชื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนที่พิจารณาคำร้องพร้อมรายงานการประชุมที่มีมติดังกล่าว รายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่พิจารณาคำร้องพร้อมรายงานการประชุมมีมติดังกล่าว หนังสือคำชี้แจงของกระทรวงกลาโหมในการดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์และหลักปฏิบัติที่เคยปฏิบัติกันมาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และหนังสือคำชี้แจงกองบัญชาการกองทัพไทย (กองบัญชาการทหารสูงสุดเดิม) เกี่ยวกับการอนุมัติคำสั่งให้ระงับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ปช ๐๐๑๒/๐๒๗๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า การพิจารณาคำร้องของผู้อุทธรณ์ยังอยู่ในขั้นตอนของการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยยังไม่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนและได้แจ้งรายชื่อของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่ปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หนังสือคำชี้แจงของกระทรวงกลาโหมในการดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์และหลักปฏิบัติที่เคยปฏิบัติกันมา และหนังสือคำชี้แจงของกองบัญชาการกองทัพไทยเกี่ยวกับการอนุมัติคำสั่งให้ระงับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๒๖ - ๖๑/๒๕๕๓ เมื่อวันอังคารที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ วาระ ๔.๒๖ รายงานผลการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเรื่องกล่าวหาพลเอก ศิริฯ กับพวก หนังสือคำชี้แจงของกระทรวงกลาโหมในการดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์และหลักปฏิบัติที่เคยปฏิบัติกันมา และหนังสือคำชี้แจงกองบัญชาการกองทัพไทย (กองบัญชาการทหารสูงสุดเดิม) เกี่ยวกับการอนุมัติคำสั่งให้ระงับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับกระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๑ มีนาคม และ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเพื่อขอตรวจสอบคะแนนในการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ หลังจากที่ผู้อุทธรณ์และผู้ปกครองได้เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์และผู้ปกครองยังมีความสงสัยในการตรวจกระดาษคำตอบจึงขอให้นำเอกสารต่อไปนี้ คือ

๑. เฉลยของข้อสอบชุด A วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ ที่คณะกรรมการผู้ออกข้อสอบได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องไว้

๒. ข้อสอบชุด A วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ ที่คณะกรรมการผู้ออกข้อสอบได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องไว้

๓. กระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ ๓ วิชา ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์

โดยขอให้นำมาแสดงต่อหน้าผู้อุทธรณ์และพยานเพื่อทำการตรวจสอบอย่างเปิดเผยและโปร่งใส และให้แสดงวิธีการคำนวณที่มาของคะแนนวิชาวิทยาศาสตร์ทั้ง ๒ ฉบับอย่างละเอียดโดยแยกเป็นวิชาย่อย คือ เคมี ฟิสิกส์ และชีวะ และแสดงวิธีคิดออกมาเป็นคะแนนจริง

กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย มีหนังสือที่ กสพท. ๑๖๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ประกาศหลักเกณฑ์การสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ข้อ ๙.๓ ที่ระบุว่า “หากมีผู้ร้องเรียนเรื่องการตรวจข้อสอบ กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยขอสงวนสิทธิ์จะให้ตรวจสอบเฉพาะกระดาษคำตอบของตนเองเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ดูต้นฉบับข้อสอบและเฉลย” และเนื่องจากกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ มีการจัดทำระบบวิเคราะห์ข้อสอบและนำข้อสอบเก็บเข้าคลังข้อสอบเพื่อนำมาหมุนเวียนใช้ในการสอบอีก หากเปิดเผยข้อสอบดังกล่าวจะทำให้เกิดความเสียหายต่อมาตรฐานการวัดผลของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ จึงเป็นกรณีข้อมูลที่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยก็ได้ นอกจากนี้ ข้อสอบและคำเฉลยต้องเป็นข้อมูลลับและปกปิด เพราะการจัดสอบคัดเลือกเป็นการสอบแข่งขัน มิใช่การสอบตัดสินได้ - ตกตามปกติ หากข้อมูลข้อสอบและเฉลยไม่ได้รับการปกปิดก็อาจเกิดความอยุติธรรมต่อผู้เข้าสอบอื่นได้ หลักเกณฑ์ดังกล่าวจึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ผู้สมัครสอบทุกคนได้รับ

ทราบล่วงหน้าก่อนการสมัครสอบและได้จัดส่งวิธีการคิดคะแนนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ ๑ และ ๒ ไปให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือฉบับดังกล่าวข้างต้นแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของบิดาและมารดาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย ที่ กสพท. ๑๘๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คำชี้แจงของผู้แทนกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าสอบเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ แต่มีความสงสัยในผลคะแนนสอบ จึงมีหนังสือถึงกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ เพื่อขอตรวจสอบคะแนน ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของตนเองแล้ว แต่ยังมีความสงสัยในการตรวจกระดาษคำตอบจึงขอดูกระดาษคำตอบของตนพร้อมข้อสอบและเฉลย โดยขอให้นำมาแสดงต่อหน้าผู้อุทธรณ์และพยานเพื่อทำการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง และให้แสดงวิธีการคำนวณที่มาของคะแนนวิชาวิทยาศาสตร์ทั้ง ๒ ฉบับอย่างละเอียดโดยแยกเป็นวิชาย่อย คือ เคมี ฟิสิกส์ และชีวะ และแสดงวิธีคิดออกมาเป็นคะแนนจริง แต่กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ อนุญาตให้เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของตนเองและแจ้งวิธีการคิดคะแนนวิทยาศาสตร์ฉบับที่ ๑ และ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ กระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ วิธีการคิดคะแนนวิทยาศาสตร์ฉบับที่ ๑ และ ๒ และข้อสอบพร้อมคำเฉลยในการสอบเพื่อศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เมื่อกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ดูกระดาษคำตอบของตนพร้อมแจ้งวิธีการคิดคะแนนวิทยาศาสตร์ฉบับที่ ๑ และ ๒ แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ สำหรับกระดาษข้อสอบที่มีเนื้อหาสาระพร้อมคำเฉลยในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๔ กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ ใช้ระบบคลังข้อสอบในการนำข้อสอบจากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง การเปิดเผยอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียนข้อสอบจากคลังข้อสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ และอาจทำให้กระบวนการสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ จึงชอบแล้ว ส่วนต้นฉบับเฉลยคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระของข้อสอบหากเปิดเผยโดยให้สำเนาอาจทำให้บุคคลอื่นที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบเฉลยข้อสอบและอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ จึงวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้โดยให้เจ้าหน้าที่กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ฯ อธิบายวิธีการคิดคะแนนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่ไม่ให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเปิดเผยต้นฉบับเฉลยคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาสาระของข้อสอบโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้โดยให้เจ้าหน้าที่กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยอธิบายวิธีการคิดคะแนนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่ไม่ให้สำเนา ส่วนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับพยานเอกสารและบันทึกถ้อยคำ

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ขอข้อมูลข่าวสาร สำเนาพยานเอกสารและบันทึกปากคำพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำรับรองถูกต้อง กรณีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำดวนขอรังวัดตรวจสอบเขตที่ดินสาธารณประโยชน์และออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง หนองน้ำกระเจา ซึ่งเป็นที่ดินที่ติดต่อกับที่ดินของผู้อุทธรณ์

อำเภอกระสังมีหนังสือ ที่ บร ๐๗๑๗/๗๗๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เอกสารบันทึกปากคำพยานบุคคลเป็นข้อเท็จจริงที่พยานบุคคลแต่ละคนได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่สามารถเปิดเผยต่อบุคคลอื่นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่อำเภอกระสังจัดส่งมา รวมทั้งคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนอำเภอกระสังในประเด็นที่ให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนต่ออำเภอกระสังว่ามีผู้บุกรุกที่สาธารณประโยชน์บริเวณหนองน้ำกระเจา จึงขอให้ดำเนินการแก้ไข ผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมต่ออำเภอกระสังว่าเป็นผู้ทำประโยชน์ในที่ดินบริเวณหนองน้ำกระเจาแต่ถูกรบกวนสิทธิการครอบครองที่ดิน และองค์การบริหารส่วนตำบลลำดวนได้ยื่นคำขอรังวัดตรวจสอบที่ดินสาธารณประโยชน์และออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในพื้นที่บริเวณดังกล่าวซึ่งผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านโดยเห็นว่าที่ดินที่จะทำการรังวัดอยู่ในเขตที่ดินของตน อำเภอกระสังจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทำการสอบสวนและพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่าไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดยืนยันได้ว่า ที่ดินที่พิพาท ผู้ร้อง คือ ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงดังกล่าว และไม่ปรากฏหลักฐานเอกสารใดบ่งชี้ว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์ประเภทพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน แต่พยานบุคคลแวดล้อมต่างให้ถ้อยคำสอดคล้องต้องกันว่าบริเวณที่พิพาทโดยสภาพทั่วไปเคยเป็นหนองน้ำมีต้นไม้ป่าทึบ ชาวบ้านใช้ประโยชน์โดยอาศัยหนองน้ำในการทำมาหากินร่วมกัน จึงน่าเชื่อได้ว่าบริเวณที่พิพาทเคยมีชาวบ้านเข้าไปใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างปกติสุข กรณีดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ผู้ร้อง ถูกรบกวนสิทธิในการครอบครองที่ดินตามกฎหมาย ซึ่งนายอำเภอกระสังได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งเห็นชอบ และให้แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารในการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว คือ พยานเอกสารและบันทึกปากคำพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง แต่อำเภอกระสังปฏิเสธการเปิดเผย และในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอกระสังได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดิน เพื่อให้ได้ความกระจ่างว่าที่ดินบริเวณที่พิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ อำเภอจึงขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์สาขากระสังตรวจสอบ และได้รับรายงานว่า ที่ดินบริเวณที่พิพาทซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่นั้นเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินสาธารณประโยชน์แปลง “โคกขวางสาธารณประโยชน์” ที่ได้มีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเมื่อปี ๒๕๔๓ เลขที่ บร ๓๑๐๐ จำนวนเนื้อที่ ๔,๑๔๔ - ๓ - ๑๒ ไร่ ปัจจุบันที่สาธารณประโยชน์โคกขวางมีผู้ไปขอออกโฉนดที่ดินประมาณ ๑๐๐ กว่าราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยศูนย์สำรวจรังวัดที่ดิน ไม่ใช่สำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์สาขากระสัง ซึ่งจำเป็นต้องมีการเพิกถอนต่อไป และอำเภอได้ยกเลิกคำขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลงหนองน้ำกระเจาขององค์การบริหารส่วนตำบลลำดวนแล้ว

ปัญหาเกี่ยวกับที่พิพาท ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความดำเนินคดีผู้ที่เกี่ยวข้องในข้อหาบุกรุกต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรลำดวน พยานบุคคลบางคนจึงอยู่ระหว่างการต่อสู้คดีชั้นพนักงานสอบสวน ซึ่งอำเภอเห็นว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนในความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เนื่องจากเคยมีพยานเกี่ยวกับเรื่องพิพาทในลักษณะเดียวกันได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต อีกทั้งได้ประสานสอบถามพยานหลายคนต่างไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลการให้ปากคำของตนเอง อำเภอจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ เมื่ออำเภอกระสังได้พิจารณาข้อร้องเรียนเกี่ยวกับที่ดินที่พิพาทเสร็จสิ้นโดยแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารในส่วนพยานเอกสาร ได้แก่ หนังสือร้องขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์ หนังสือขอให้พิจารณาออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแปลงหนองน้ำกระเจาขององค์การบริหารส่วนตำบลลำดวน และหนังสือประสานงานเพื่อการรังวัดตรวจสอบที่ดินระหว่างอำเภอกระสังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากการตรวจสอบไม่พบว่ามีข้อความใดที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารในส่วนพยานเอกสารนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับบันทึกถ้อยคำนั้น มีลักษณะเป็นการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินในส่วนที่ผู้ให้ถ้อยคำรู้เห็นแก่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง อีกทั้งเป็นข้อมูลที่อำเภอกระสังได้ใช้ประกอบในการพิจารณา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเฉพาะปีเกิด อายุ และที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำเท่านั้น ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรได้ทราบเนื้อหาของถ้อยคำเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม เมื่ออำเภอกระสังเห็นว่าการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำ โดยปกปิดข้อความในส่วนชื่อกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ และข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอกระสังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำ ให้ปกปิดข้อความในส่วนชื่อกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ และข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกังแอน จังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงิน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลกังแอน จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงเทศบาลตำบลกังแอน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายฎีกางบประมาณปี ๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เพื่อตรวจสอบการบริหารงานของนายกเทศมนตรีตำบลกังแอน ดังนี้

๑. การเบิกจ่ายฎีกาสำนักปลัดเทศบาลตำบลกังแอน ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าใช้สอย งบลงทุน
๒. การเบิกจ่ายฎีกากองสาธารณสุข ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าใช้สอย งบลงทุน
๓. การเบิกจ่ายฎีกากองช่าง ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าใช้สอย งบลงทุน
๔. การเบิกจ่ายฎีกากองการศึกษา งานประเพณี งานวันเด็ก งานปีใหม่ ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย
๕. การเบิกจ่ายฎีกากองประปา ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย งบลงทุน
๖. การเบิกจ่ายฎีกางบฉุกเฉิน การแจกผ้าห่มผู้ประสบภัยหนาว

เทศบาลตำบลกังแอนมีหนังสือ ที่ สร ๕๒๑๐๑/๑๘๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เป็นการขอจำนวนมากโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวมีหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่ตรวจสอบโดยเฉพาะอยู่แล้ว คือ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลกังแอนจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะประชาชนขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี ๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เพื่อตรวจสอบการบริหารงานของนายกเทศมนตรีตำบลกังแอน แต่ได้รับการปฏิเสธ โดยเทศบาลตำบลกังแอนให้เหตุผลว่าเป็นการขอจำนวนมากโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบโดยเฉพาะอยู่แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และในชั้นการพิจารณา เทศบาลตำบลกังแอนได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สร ๕๒๑๐๑/๖๐๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา คือ (๑) บัญชีสรุปรายการการเบิกจ่ายงบประมาณ ปี ๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รวมทั้งสิ้น ๑๓๒ รายการ แบ่งเป็นการเบิกจ่ายของสำนักปลัดเทศบาลตำบลกังแอน ๕๗ รายการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๕ รายการ กองช่าง (เคหะและชุมชน) ๒๔ รายการ กองการศึกษา

๑๘ รายการ และกองการประปา ๒๘ รายการ และ (๒) ตัวอย่างเอกสารในฎีกาการเบิกจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงไม่ได้เรียกให้เทศบาลตำบลกังแอนส่งข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี ๒๕๕๔ อันเป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลกังแอน และจากการตรวจสอบไม่พบว่ามีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีเป็นจำนวนมาก แต่ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วยการขอเข้าตรวจดู ซึ่งไม่น่าจะเป็นภาระแก่เทศบาลตำบลกังแอนจนเกินสมควร ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบ แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส รวมทั้งสร้างความน่าเชื่อถือในการบริหารเงินงบประมาณของเทศบาลตำบลกังแอนแก่ประชาชน นอกเหนือไปจากการตรวจสอบโดยหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง จึงเห็นสมควรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ขอได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลกังแอน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามคำขอ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้สำเนาข้อมูลข่าวสารใด ก็ให้เทศบาลตำบลกังแอนให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับรายงานการประชุมและเอกสารประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในขณะที่ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองร้องทุกข์/เลขานุการอนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. มติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ที่ได้พิจารณามีมติเรื่องให้เยียวยาพันตำรวจเอก ก. จากผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี มาดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน จังหวัดอยุธยา ในวาระการแต่งตั้งประจำปีหลังมีมติ

๒. เอกสารย่อเรื่องของเจ้าหน้าที่กองร้องทุกข์ที่ประมวลเรื่องนี้เสนอ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์

๓. รายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ครั้งดังกล่าวตามข้อ ๑

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีบันทึก ที่ ๐๐๑๒.๔๑/๐๓๖๒ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า รายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ พร้อมทั้งมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ และเอกสารย่อเรื่องของเจ้าหน้าที่กองร้องทุกข์ที่ประมวลเรื่องเสนอ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ เป็นเอกสารในกรณีที่พันตำรวจเอก ก. ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ซึ่งมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้จัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ตำรวจภูธรภาค ๑ (ภ.๑) ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งพันตำรวจเอก ก. จากตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี ไปดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และแต่งตั้งผู้อุทธรณ์จากตำแหน่งรองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน ไปดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสระโบสถ์

ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ให้ ภ.๑ พิจารณาทบทวนการแต่งตั้งที่ได้มีคำสั่งไปแล้ว กรณี ภ. ๑ ไม่พิจารณาจัดผู้มีอาวุโสที่อยู่ในกลุ่มสูงให้อยู่ในบัญชีผู้เหมาะสมฯ และกรณีไม่ดำเนินการแต่งตั้งผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน ภ.๑ ได้พิจารณาทบทวนและออกคำสั่งที่ ๕๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เพิกถอนการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ จำนวน ๔๙ ราย ตามคำสั่ง ที่ ๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ โดยมีรายชื่อของพันตำรวจเอก ก. และผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วย จากนั้นได้มีคำสั่ง ที่ ๕๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ขึ้นดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน ส่วนพันตำรวจเอก ก. กลับไปดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสระโบสถ์ตามเดิม

เมื่อได้รับทราบคำสั่งพันตำรวจเอก ก. ได้มีหนังสือร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เป็นการแต่งตั้งที่ไม่ถูกต้องทั้งๆ ที่ผู้อุทธรณ์อยู่ในระหว่างถูกพิจารณาตั้งกรรมการสอบสวนข้อบกพร่อง กรณีไม่ปฏิบัติตามแผนถวายความปลอดภัย เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๖.๐๐ น. ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ภ.จว. พระนครศรีอยุธยา) ที่ ๓๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยพันตำรวจเอก ก. ขอคืนความชอบธรรมให้ไปดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน

อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ เมื่อวันอังคารที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้พิจารณากรณีการร้องทุกข์ของพันตำรวจเอก ก. และเห็นว่า ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ให้ ภ.๑ พิจารณาทบทวนการแต่งตั้งที่ได้มีคำสั่งไปแล้ว กรณี ภ.๑ ไม่พิจารณาจัดผู้มีอาวุโสที่อยู่ในกลุ่มสูงให้อยู่ในบัญชีผู้เหมาะสมฯ และกรณีไม่ดำเนินการแต่งตั้งผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชนนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งพันตำรวจเอก ก. ให้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะอินแต่อย่างใด และเหตุผลที่ ภ.๑ อ้างว่าปรากฏข้อมูลใหม่ว่า พันตำรวจเอก ก. ไม่มีความรู้ ความสามารถและความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งนั้น ขัดแย้งกับเหตุผลที่ ภ.๑ เคยขอรับความเห็นชอบจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติก่อนหน้านี้อย่างชัดเจน ข้อมูลใหม่จึงไม่สามารถรับฟังได้เนื่องจากไม่มีหลักฐานโดยละเอียดชัดเจนและเป็นรูปธรรมตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด การดำเนินการของ ภ.๑ ในการเพิกถอนชื่อพันตำรวจเอก ก. ออกจากคำสั่ง ภ.๑ ที่ ๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบกฎหมายและโดยไม่ชอบธรรม คำร้องทุกข์ของพันตำรวจเอก ก. จึงรับฟังได้ และมีมติให้ ภ.๑ เพิกถอนคำสั่ง ที่ ๕๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยให้พันตำรวจเอก ก. ไปดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน และแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสระโบสถ์

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจากมติของ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบและได้รับความเสียหาย ต้องถูกโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่น อีกทั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะอินเพียง ๑ ปี ดังนั้นมติดังกล่าวจึงขัดต่อมติ ก.ตร. และคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ให้แต่งตั้งโยกย้ายผู้ที่ดำรงตำแหน่งยังไม่ครบ ๒ ปี ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการข้างต้นไปยังสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้มีบันทึกถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมและมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ และเอกสารย่อเรื่องของเจ้าหน้าที่กองร้องทุกข์ที่ประมวลเรื่องเสนอ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ในการประชุมครั้งดังกล่าวนั้นเป็นกรณีพันตำรวจเอก ก. ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า รายงานการประชุมและมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน

๒๕๕๓ และเอกสารย่อเรื่องของเจ้าหน้าที่กองร้องทุกข์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่แม้จะเกี่ยวกับการพิจารณาการร้องทุกข์ของพันตำรวจเอก ก. แต่มติของ อ.ก.ตร. ดังกล่าวก็เกี่ยวข้องและมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะรับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนได้ ประกอบกับไม่มีเนื้อหาส่วนใดที่มีลักษณะการพาดพิง หรือกล่าวหาในทางที่เป็นผลร้ายแก่บุคคลอื่น อีกทั้งมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสของหน่วยงาน จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในส่วนประวัติการรับราชการของพันตำรวจเอก ก. การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลเฉพาะในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ประวัติการรับราชการของพันตำรวจเอก ก. ไม่ต้องเปิดเผย พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อการแต่งตั้ง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ มีหนังสือที่ ศก ๒๑๒๙/๓๕๑ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการ ๑ กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (ผกก.ฝอ. ๑ บก.อก. บช.ก.) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการ คือ

๑. คำสั่งกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บช.ก.) ที่ ๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

๒. คำสั่ง บช.ก. ที่ ๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

๓. ประกาศ บช.ก. เรื่อง การจัดลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจระดับผู้กำกับการในวาระการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๓

๔. หนังสือการทำความตกลงในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ ระหว่างหน่วยต้นสังกัด (บช.ก.) และหน่วยที่ประสงค์ที่จะแต่งตั้ง (ภ.๓) พร้อมเอกสารแนบหนังสือทำความตกลง (ถ้ามี) ตามข้อ ๓๖ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๕. หนังสือการให้ความเห็นชอบของ ผบก.ปคม. ในการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้พ้นจากตำแหน่งในหน่วยงานระดับกองบังคับการ (พ้นจากตำแหน่ง ผกก. ๕ บก.ปคม.) ตามข้อ ๓๗ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๖. บัญชีข้อมูลการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนข้าราชการตำรวจระดับ สว. ถึง ผกก. ของ บก.ปคม. (พิจารณาในรูปคณะกรรมการ) เฉพาะส่วนที่แต่งตั้งผู้อุทธรณ์จากหน่วยในสังกัดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยหรือหน่วยงานอื่นตามข้อ ๓๑ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๗. หนังสือ ผบก.ปคม. ถึง ผบช.ก. เสนอบัญชีข้อมูลการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนตามข้อ ๖ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตามข้อ ๓๑ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๘. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งของ บช.ก. ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแก้ไขปรับปรุงคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓

๙. หนังสือนัดประชุม (แจ้งกำหนดการประชุม) คณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ บช.ก. เพื่อประชุมพิจารณาคัดเลือกในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประจำปี ๒๕๕๓ พร้อมระเบียบวาระและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุมตามข้อ ๑๑ (๑) ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑๐. บัญชีคัดเลือกหรือบัญชีแต่งตั้งข้าราชการตำรวจสับเปลี่ยนหมุนเวียนในตำแหน่งเท่าเดิมของผู้มีอำนาจ (ผบช.ก.) ที่เสนอคณะกรรมการคัดเลือก บช.ก. เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๗ แห่ง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามข้อ ๓๒ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ บช.ก. เพื่อประชุมพิจารณาคัดเลือกในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประจำปี ๒๕๕๓ ตามข้อ ๑๑ (๒) ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑๒. หนังสือคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งของ บช.ก. ที่เสนอแนะต่อผู้มีอำนาจ (ผบช.ก.) เพื่อคัดเลือกหรือแต่งตั้งตามอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของประกาศ ก.ตร. เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

๑๓. บัญชีรายชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับ ผกก. เลื่อนเป็นระดับรอง ผบก. ในสังกัด บก.ปคม. ตามผนวก ก. ท้ายหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๕๐๗๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

๑๔. บัญชีรายชื่อผู้ไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับ ผกก. เลื่อนเป็นระดับรอง ผบก. ในสังกัด บก.ปคม. ตามผนวก ข. ท้ายหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๕๐๗๙ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

๑๕. บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจในสังกัด บก.ปคม. ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น แต่สมัครใจไม่ขอรับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามแบบ ๑ ท้ายหนังสือ บช.ก. ที่ ๐๐๒๖.๑๑๒/๒๓๕ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรอง ผบก. ถึง สว. วาระประจำปี ๒๕๕๓

๑๖. บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจในสังกัด บก.ปคม. ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหรือถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรง ตามแบบ ๒ ท้ายหนังสือ บช.ก. ที่ ๐๐๒๖.๑๑๒/๒๓๕ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรอง ผบก.ถึง สว. วาระประจำปี ๒๕๕๓

๑๗. บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจในสังกัด บก.ปคม. ที่สมัครใจขอรับการแต่งตั้งดำรงตำแหน่งนอก บช.ก. ตามแบบ ๔ ท้ายหนังสือ บช.ก. ที่ ๐๐๒๖.๑๑๒/๒๓๕ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรอง ผบก. ถึง สว. วาระประจำปี ๒๕๕๓ พร้อมบันทึกสมัครใจขอรับการแต่งตั้งนอก บช.ก. (ถ้ามี)

กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๒๖.๑๑๒/๓๓๗๖ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงดังนี้

๑. เอกสารตามข้อ ๑ - ๓ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ จึงได้ส่งเอกสารมาทั้งสิ้น ๘ แผ่น

๒. เอกสารตามข้อ ๔ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ คณะกรรมการฯ จึงมีมติเปิดเผยเอกสารดังกล่าวทั้งสิ้น ๒ แผ่น

๓. เอกสารตามข้อ ๕ คณะกรรมการฯ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

๔. เอกสารตามข้อ ๖ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เนื่องจาก บก.ปคม. ไม่ได้มีบัญชีแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานอื่นแต่อย่างใด จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ได้

๕. เอกสารตามข้อ ๗ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ คณะกรรมการฯ จึงมีมติเปิดเผยเอกสารดังกล่าวทั้งสิ้น ๑ แผ่น

๖. เอกสารตามข้อ ๘ เนื่องจากคณะกรรมการคัดเลือกของ บช.ก. ได้คัดเลือกมาตามประกาศ ก.ตร. เรื่อง แก้ไขปรับปรุงคณะกรรมการคัดเลือก ฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เนื่องจากไม่ปรากฏเอกสารรายการนี้ จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ได้

๗. เอกสารตามข้อ ๙ คณะกรรมการฯ มีมติให้เปิดเผยหนังสือนัดประชุมได้ทั้งสิ้น ๑ แผ่น ส่วนเอกสารอื่นเกี่ยวข้องคณะกรรมการฯ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

๘. เอกสารตามข้อ ๑๐ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เนื่องจากในส่วนบัญชีคัดเลือกของ บช.ก. ไม่ปรากฏรายชื่อของผู้อุทธรณ์ สาเหตุจาก บช.ก. และ ภ. ๓ ได้ทำความตกลงให้ผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งในสังกัด ภ. ๓ ดังนั้นรายชื่อของผู้อุทธรณ์จึงจะไปปรากฏในบัญชีคัดเลือกของ ภ. ๓ จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ได้

๙. เอกสารตามข้อ ๑๑ คณะกรรมการฯ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

๑๐. เอกสารตามข้อ ๑๒ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เนื่องจากในระหว่างการประชุม คณะกรรมการฯ ได้มีการเสนอแนะข้อมูลด้วยวาจาเพื่อคัดเลือกหรือแต่งตั้งในที่ประชุม จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ได้

๑๑. เอกสารตามข้อ ๑๓ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ คณะกรรมการฯ จึงมีมติเปิดเผยเอกสารดังกล่าวทั้งสิ้น ๙ แผ่น

๑๒. เอกสารตามข้อ ๑๔ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เนื่องจาก บก.คปม. ไม่ได้มีการเสนอบัญชีรายชื่อผู้ไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ระดับ ผกก. เลื่อนเป็นระดับรอง ผบก. แต่อย่างใด จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ได้

๑๓. เอกสารตามข้อ ๑๕ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เนื่องจาก บก.คปม. ไม่ได้มีการเสนอบัญชีผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น แต่สมัครใจไม่ขอรับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นแต่อย่างใด จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ได้

๑๔. เอกสารตามข้อ ๑๖ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ คณะกรรมการฯ จึงมีมติเปิดเผยเอกสารดังกล่าวทั้งสิ้น ๑ แผ่น

๑๕. เอกสารตามข้อ ๑๗ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เนื่องจาก บก.คปม. ได้เสนอบัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจในสังกัด บก.คปม. สมัครใจดำรงตำแหน่งนอก บช.ก. แต่ไม่มีการเสนอมาในระดับผกก. แต่อย่างใด จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ รายการที่ ๕ ๙ เฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุมตามหนังสือนัดประชุม และ ๑๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตำรวจภูธรภาค ๓ มีคำสั่ง ที่ ๑๓๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์จากตำแหน่งเดิม คือ ผู้กำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (ผกก. ๕ บก.ปคม.) ให้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรโพธิ์ศรีสุวรรณ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนและไม่เป็นธรรม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศก ๒๑๒๙/๓๕๑ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึง ผกก.ฝอ. ๑ บก.อก. บช.ก. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๗ ๙ เฉพาะหนังสือนัดประชุม ๑๓ และ ๑๖ สำหรับรายการที่ ๖ ๘ ๑๐ ๑๒ ๑๔ ๑๕ และ ๑๗ เป็นข้อมูลที่ไม่สามารถให้ได้ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๕ และ ๙ เฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้อง และ ๑๑ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๖.๑๑๒/๕๒๗๗ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. รายการที่ ๕ คือ หนังสือการให้ความเห็นชอบของผู้บังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้พ้นจากตำแหน่งในหน่วยงานระดับกองบังคับการ รายการนี้ปรากฏท้ายรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้บังคับการฯ ให้ความเห็นชอบให้แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งนอกหน่วย (ตำรวจภูธรภาค ๓) เป็นความคิดเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๒. รายการที่ ๙ คือ หนังสือนัดประชุมพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม เอกสารในส่วนนี้คณะกรรมการฯ ได้มีมติเปิดเผยหนังสือนัดประชุม แต่ไม่เปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบวาระการประชุม บัญชีตำแหน่งว่างระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการบัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจเรียงตามลำดับความรู้ความสามารถระดับผู้กำกับการฯ ซึ่งเอกสารในส่วนนี้คณะกรรมการฯ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเนื่องจากเห็นว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ส่วนเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ประกอบการประชุม เช่น บัญชีลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจ ระดับผู้กำกับการ บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม คณะกรรมการฯ ได้มีมติเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ และ ๑๖

๓. รายการที่ ๑๑ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการตำรวจสอบสวนกลางมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเนื่องจากเห็นว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน (ซึ่งเป็นเอกสารเดียวกันกับเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๕)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่ รายการที่ ๕ คือ หนังสือของผู้บังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้พ้นจากตำแหน่งในหน่วยงานระดับกองบังคับการ รายการที่ ๙ เฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ และรายการที่ ๑๑ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ซึ่งต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎ ก.ต.ร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจซึ่งต้องโปร่งใสตรวจสอบได้เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของข้าราชการตำรวจในสังกัด การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานใช้ระบบคุณธรรมและหลักธรรมาภิบาล ถึงแม้ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการบริหารงานบ้างแต่เมื่อคำนึงถึงการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่ต้องเป็นไปด้วยความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คือ หนังสือของผู้บังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๙ เฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ และรายการที่ ๑๑ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครู โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของตนเองจากวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) กระทรวงศึกษาธิการ มีหนังสือที่ ๐๒๐๖.๒/๑๒๕๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ ว่า ก.ค.ศ. มีมติให้ยึดถือวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์เป็นวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์และมีมติไม่รับพิจารณาคำขออุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงส่งเอกสารคืนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนบ้านท่าสูง ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๐๓ โดยมีการแจ้งโรงเรียนบ้านท่าสูงว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ แต่ใบสุทธิของโรงเรียนบ้านท่าสูงซึ่งออกให้เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๗ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ ต่อมาพี่สาวของผู้อุทธรณ์ได้นำใบสุทธิของโรงเรียนบ้านท่าสูงดังกล่าวไปขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีชื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้อาศัย ทะเบียนบ้านดังกล่าวระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ โดยขอแก้ไขเป็นวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งย้ายออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้แจ้งย้ายกลับเข้ามาอยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช อีกครั้งโดยผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าบ้านทะเบียนบ้านดังกล่าวมีการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖

โดยผู้อุทธรณ์ได้นำอาจารย์โรงเรียนบ้านท่าสูงและพี่สาวของผู้อุทธรณ์ซึ่งทราบเรื่องวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์มาเป็นพยานในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของตนจากวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ สำนักงาน ก.ค.ศ. ปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่มิให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของตนจากวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ สำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณาหลักฐานที่ใช้ในการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรมาแสดง มีแต่หลักฐานทะเบียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านท่าสูง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ และทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าบ้าน มีการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ แต่ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้อาศัยมีการแก้ไขวัน เดือน ปี เกิดของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ สำนักงาน ก.ค.ศ. เห็นว่า วัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนบ้านขัดแย้งกัน จึงไม่ให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญนายทะเบียนอำเภอท่าศาลามาพบคณะกรรมการฯ พร้อมทั้งให้นำทะเบียนบ้านที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่สำนักทะเบียนอำเภอและหลักฐานที่ใช้ประกอบการยื่นคำร้องขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ด้วย ปรากฏข้อมูลตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอท่าศาลา ดังนี้

๑. ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๖ (ไม่ได้ระบุวันและเดือนเกิด) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๑๐ ได้มีการขอเพิ่มวันและเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ และมีการเพิ่มวันและเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖

๒. ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งคัดลอกจากทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ มีร่องรอยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ จากวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ โดยไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ใดเป็นผู้ยื่นคำร้อง สาเหตุที่มีร่องรอยการแก้ไขน่าจะเกิดจากเจ้าหน้าที่คัดลอกข้อมูลของผู้อุทธรณ์จากทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ผิดจึงมีการแก้ไขเพื่อให้ตรงกับทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙

๓. ทะเบียนบ้านของสำนักทะเบียนอำเภอฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖

๔. ทะเบียนบ้านของสำนักทะเบียนอำเภอฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๘ สูญหายไป

๕. จากการตรวจสอบทะเบียนบ้านในคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียนอำเภอไม่พบข้อมูลทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอท่าศาลาชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์แจ้งย้ายจากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช มาอยู่ที่อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๑ และได้มายื่นคำร้องขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านจากวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ และไม่ปรากฏหลักฐานที่ใช้ประกอบคำร้องในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอท่าศาลาจึงมีข้อสงสัยเกี่ยวกับกระบวนการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) วันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๙๖ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดนั้น ต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดและพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย กรณีนี้ปรากฏว่าสูติบัตรของผู้อุทธรณ์สูญหาย จึงต้องพิจารณาหลักฐานอื่น คือ ทะเบียนบ้าน เห็นว่า ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๓๔ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านฉบับเก่าที่สุดระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อมาได้มีการขอเพิ่มวันและเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าการขอเพิ่มวันและเดือนเกิดดังกล่าวใช้หลักฐานอะไรบ้าง เมื่อประกอบความเห็นของผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอท่าศาลาที่มีข้อสงสัยในกระบวนการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านดังกล่าว จึงเห็นว่าไม่สามารถยืนยันว่ากระบวนการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ จึงต้องยึดถือวัน เดือน ปีเกิดตามทะเบียนบ้าน พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านที่เก่าที่สุดที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๙๖

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรบ้านฉางเกี่ยวกับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรบ้านฉาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบ้านฉาง จังหวัดระยองขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม ก.

๒. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม ข.

๓. เอกสารบัตรประจำตัวคนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรที่ทำงานอยู่ที่โครงการหมู่บ้าน ค.

๔. เอกสารใบอนุญาตประกอบอาชีพหรือทำงานของคนต่างด้าวตามข้อ ๓

๕. คำสั่งของผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบ้านฉางในการสั่งตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ถึงสถานีตำรวจภูธรบ้านฉาง ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบ้านฉาง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. บันทึกการจับกุมคนต่างด้าวที่โครงการหมู่บ้าน ค. ซึ่งตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้จับกุม เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ และนำตัวส่งสถานีตำรวจภูธรบ้านฉางเพื่อดำเนินคดี

๒. บันทึกประจำวันของสถานีตำรวจภูธรบ้านฉางกรณีดำเนินคดีกับคนต่างด้าวและผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวที่ถูกดำเนินคดีตามข้อ ๑

สถานีตำรวจภูธรบ้านฉางมีหนังสือ (ไม่ได้ระบุวันที่) ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. กรณีแจ้งเบาะแสโรงแรม ก. ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในปกครองตรวจสอบแล้วไม่พบการกระทำผิด

๒. กรณีขอใบอนุญาตประกอบกิจการของโรงแรม ก. และโรงแรม ข. นั้น ขอให้ผู้อุทธรณ์ประสานกับผู้ประกอบการโรงแรมดังกล่าวหรือหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรง

๓. กรณีตรวจคนเข้าเมืองจับกุมคนต่างด้าวที่โครงการหมู่บ้าน ค. นั้น พนักงานสอบสวนได้ควบคุมตัวไว้ดำเนินคดีตามคดี ที่ ๑๙๓/๒๕๕๔ และ ๑๙๔/๒๕๕๔ และดำเนินคดีกับนายจ้างตามความผิดฐานให้ที่พักพิงบุคคลต่างด้าว ตามคดีที่ ๑๙๒/๒๕๕๔ คดีอยู่ระหว่างการสอบสวน

๔. ประเด็นอื่นที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบและเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจมอบให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการตำรวจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ และ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบ้านฉาง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ แต่สถานีตำรวจภูธรบ้านฉางปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสถานีตำรวจภูธรบ้านฉางที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สถานีตำรวจภูธรบ้านฉางมีหนังสือ ที่ รย ๐๔๒๙.๑๔/๓๘๑๘ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ข้อมูลข่าวสารตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๔ รายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ สถานีตำรวจภูธรบ้านฉางไม่มี และชี้แจงว่ารายการที่ ๑ และ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของเจ้าของกิจการหรือผู้ประกอบการ สถานีตำรวจภูธรบ้านฉางไม่มีอำนาจนำข้อมูลของบุคคลอื่นมาเปิดเผย สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ รายการที่ ๑ คือ สำเนาบันทึกการจับกุมคนต่างด้าว และรายการที่ ๒ คือ สำเนาบันทึกประจำวันกรณีตรวจคนเข้าเมืองจับกุมคนต่างด้าวนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย ประกอบกับคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของอัยการจังหวัดระยอง และเป็นเอกสารสำคัญจึงไม่สามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๔ รายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ สถานีตำรวจภูธรบ้านฉางแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ตำรวจภูธรบ้านฉางชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้ ดังนั้น จึงมีข้อมูลข่าวสารที่ต้องวินิจฉัยว่าเปิดเผยได้หรือไม่เฉพาะหนังสือที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ ได้แก่ รายการที่ ๑ คือ บันทึกการจับกุมคนต่างด้าวที่ตรวจคนเข้าเมืองจับกุมที่โครงการหมู่บ้าน ค. และรายการที่ ๒ คือ บันทึกประจำวันของสถานีตำรวจภูธรบ้านฉางกรณีดำเนินคดีกับคนต่างด้าวและผู้ที่เกี่ยวข้อง เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการจับกุมคนต่างด้าวและอยู่ระหว่างการดำเนินคดี การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีนี้หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้อุทธรณ์ต้องร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนาย ก. ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีหนังสือ ลับ ที่ วท ๐๒๐๑.๔/๓๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัย โดยจะอยู่ในอำนาจของหน่วยงานหรือคณะบุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมายพิจารณาดำเนินการ โดยที่รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเป็นสาระสำคัญในกระบวนการที่จะดำเนินการต่อไป ดังนั้น การเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงอาจกระทบต่อกระบวนการที่จะดำเนินการต่อไป อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่อาจเปิดเผยรายงานการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนถึงพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมของนาย ก. ผู้อำนวยการสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ โดยมีรองปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นประธานกรรมการ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วและมีความเห็นเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่าพฤติการณ์ของนาย ก. หลายกรณีเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมและสมควรดำเนินการทางวินัย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้มีบัญชาถึงปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนวัตกรรมแห่งชาติตามนัยมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ

(องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้ส่งเรื่องให้สำนักงานนวัตกรรมฯ นำเรื่องเข้าเป็นวาระการประชุมลับของคณะกรรมการนวัตกรรมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนาย ก. ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม แต่กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนาย ก. ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเห็นว่า แม้ว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เนื่องจากรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเป็นเอกสารที่นำไปใช้ประกอบการสอบสวนทางวินัยของนาย ก. ต่อไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขณะนี้ก็อาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยต่อไปได้ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรเกี่ยวกับแบบแสดงรายการภาษี

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมสรรพากรว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจจากนาย ส. ผู้ถือหุ้นบริษัท ก. จำกัด ได้ขอตรวจและคัดถ่ายแบบแสดงรายการภาษีและเอกสารอื่นที่บริษัท ก. จำกัด ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานสรรพากรพื้นที่ (ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ใด)

กรมสรรพากรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๐๑/๒๙๘๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า นาย ส. เป็นเพียงผู้ถือหุ้นที่ไม่ใช่กรรมการผู้มีอำนาจลงนามของบริษัท ก. จำกัด การเปิดเผยแบบ ภ.ง.ด. ๕๐ และ ๕๑ รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๕๐ ถึงปัจจุบันของบริษัท เป็นการทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีซึ่งต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมสรรพากร หนังสือกรมสรรพากร ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๐๑/๔๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจจากนาย ส. ผู้ถือหุ้นบริษัท ก. จำกัด ได้ขอตรวจและคัดถ่ายแบบแสดงรายการภาษีและเอกสารอื่นที่บริษัท ก. จำกัด ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานสรรพากรพื้นที่ แต่กรมสรรพากรปฏิเสธการเปิดเผยโดยมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าการเปิดเผยแบบ ภ.ง.ด. ๕๐ และ ๕๑ รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๕๐ ถึงปัจจุบันของบริษัท ก. จำกัด เป็นการทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีซึ่งต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกรมสรรพากรที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า นาย ส. ผู้มอบอำนาจ นอกจากจะเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ก. จำกัดแล้ว ยังได้รับเลือกเป็นกรรมการของบริษัท ตามมติที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ปรากฏตามสำเนารายงานการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๑๕๕๑ และไม่มีผู้ใดร้องต่อศาลขอให้เพิกถอนมติที่ประชุมดังกล่าวภายใน ๑ เดือนนับแต่วันลงมติ ดังนั้น มติที่ประชุมดังกล่าวจึงสมบูรณ์และชอบด้วยกฎหมายไม่อาจเพิกถอนเปลี่ยนแปลงได้

ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๙๕ และตามแนวคำพิพากษาฎีกา ที่ ๕๕๑๐/๒๕๔๐ และ ๕๓๐/๒๕๓๗ แต่เนื่องจากไม่ทราบว่าผู้ใดเก็บรักษาตราประทับของบริษัทไว้ จึงทำให้ไม่สามารถไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายชื่อกรรมการฯ ในทะเบียนของบริษัทที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เดิมเคยขอตราประทับของบริษัทจากกรรมการฯ ชุดเก่าแล้วแต่ไม่ได้รับความร่วมมือ ปัจจุบันบริษัทไม่มีผู้ทำการแทน การขอข้อมูลตามอุทธรณ์เพื่อทราบผลการประกอบกิจการย้อนหลังของบริษัท และจะได้ทราบว่ามีผู้ใดไปยื่นแบบเสียภาษีหรือไม่ และจะได้ยื่นคำร้องให้เลิกบริษัทต่อไป

กรมสรรพากรมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๐๑/๕๙๖ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯ แจ้งว่าได้ค้นข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลรายบริษัท ก. จำกัด แล้วพบการยื่นแบบ ภ.ง.ด. ๕๐ รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๕๐ พร้อมเอกสารประกอบ จำนวน ๑๘ ฉบับ และแบบ ภ.ง.ด. ๕๑ รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ จำนวน ๔ ฉบับ และผู้แทนกรมสรรพากรชี้แจงว่า แบบ ภ.ง.ด. ๕๐ และ ๕๑ มีข้อมูลที่จะทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษี ผู้ที่จะขอข้อมูลต้องเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบ ภ.ง.ด. ๕๐ รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๕๐ พร้อมเอกสารประกอบ จำนวน ๑๘ ฉบับ และแบบ ภ.ง.ด. ๕๑ รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ จำนวน ๔ ฉบับ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีอากรของบริษัท ก. จำกัด เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ส. เป็นกรรมการบริษัท จึงถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิที่จะทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมสรรพากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ ว่าในฐานะทนายความผู้รับมอบอำนาจจากนางสาว ก. ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแขวงพระนครเหนือ คดีหมายเลขแดงที่ ๘๐๐๖/๒๕๕๑ ระหว่างนางสาว ก. โจทก์ กับนางสาว ข. จำเลย มีความประสงค์ขอตรวจสอบข้อมูลในระบบประกันสังคมของนางสาว ข. ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าวว่าเป็นผู้ประกันตนอยู่ในระบบประกันสังคมหรือไม่ อย่างไร ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ (๘)

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๗/๑๕๘๖๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้ (๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว ดังนั้น ข้อมูลความเป็นผู้ประกันตนของนางสาว ข. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่นางสาว ข. ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้าให้เปิดเผยได้ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลความเป็นผู้ประกันตนของนางสาว ข. ให้ผู้อุทธรณ์ได้และกรณีดังกล่าวไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๘) เนื่องจากบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าวได้นั้น ต้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีถึงที่สุดแล้วและเป็นการขอข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในการสืบทรัพย์เท่านั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ ขอตรวจสอบข้อมูลในระบบประกันสังคมของนางสาว ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษาว่าเป็นผู้ประกันตนอยู่ในระบบประกันสังคมหรือไม่ อย่างไร สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๗/๑๕๘๖๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลความเป็นผู้ประกันตนของนางสาว ข.

เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่นางสาว ข. ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้าให้เปิดเผยได้ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลความเป็นผู้ประกันตนของนางสาว ข. ได้ และกรณีดังกล่าวไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าวได้นั้น ต้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีถึงที่สุดแล้ว และเป็นการขอข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในการสืบทรัพย์เท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๗/๒๖๗๖๙ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า ข้อมูลความเป็นผู้ประกันตนของนางสาว ข. ดังกล่าว (ถ้ามี) จะเป็นข้อมูลที่ระบุว่านางสาว ข. เคยทำงานที่ไหน และปัจจุบันทำงานที่ไหน จึงเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้าให้เปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ และกรณีไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๘) เนื่องจากบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าวได้นั้นต้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีถึงที่สุดแล้วและเป็นการขอข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในการสืบทรัพย์เท่านั้น และจากการตรวจสอบฐานข้อมูลผู้ประกันตนของนางสาว ข. ไม่พบในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลผู้ประกันตนของนางสาว ข. ในระบบประกันสังคม เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานไม่มีข้อมูลผู้ประกันตนของนางสาว ข. ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงาน กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับในการทำลายเอกสาร

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอตรวจดูข้อมูลและขอสำเนาข้อมูลที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง โดยขอให้ผู้ลงนามรับรองสำเนาระบุชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และคณะหรือหน่วยงานสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำไปประกอบการใช้สิทธิตามกฎหมาย โดยขอข้อมูลของเอกสารดังนี้

๑. กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ให้อำนาจบุคลากรคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีในการทำลายเอกสารหรือที่บุคลากรคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีใช้ในการทำลายเอกสาร ลำดับที่ ๙ ๑๐ ๑๒ ถึง ๒๗ ที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงในหนังสือขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

๒. บัญชีการทำลายเอกสารของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ที่ระบุรายชื่อของเอกสารที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเอกสาร ลำดับที่ ๙ ๑๐ ๑๒ ถึง ๒๗ ที่อ้างถึงในข้อ ๑ ถูกทำลายไปแล้ว

๓. รายชื่อของบุคลากรคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีที่เกี่ยวข้องในการทำลายเอกสารลำดับที่ ๙ ๑๐ ๑๒ ถึง ๒๗ ที่อ้างถึงในข้อ ๑

๔. กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้ในการเก็บรักษาข้อสอบ

๕. กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้ในการเก็บรักษาข้อสอบต้นฉบับ

๖. กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้ในการเก็บรักษากระดาษคำตอบหรือสมุดที่ใช้ทำข้อสอบของนิสิต

๗. ข้อสอบประมวลความรู้และรายชื่อของแต่ละรายวิชาที่ออกสอบในข้อสอบประมวลความรู้ ตั้งแต่ภาคการศึกษาและปีการศึกษา ๒/๒๕๔๘ ถึงภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่ใช้กับนิสิตที่เข้าศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ปีการศึกษา ๒๕๔๗ ซึ่งจะมีระยะเวลาการศึกษาได้สูงสุด ๔ ปีตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

๘. รายละเอียดของโครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาในหลักสูตรฯ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๗ ถึงปีการศึกษา ๒๕๕๔

๙. รายชื่อของหลักสูตรที่มีชื่อหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษขึ้นต้นด้วย Master of Science ที่เปิดสอนอยู่ในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ปีการศึกษา ๒๕๔๗

๑๐. หลักเกณฑ์ในการสอบผ่านประมวลความรู้ของแต่ละหลักสูตร Master of Science ที่ระบุในข้อ ๙ ที่ใช้บังคับกับนิสิตที่เข้าศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๔๗

๑๑. รายงานการประชุมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการประกาศผลการสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน ของการสอบประมวลความรู้ประจำภาคการศึกษาที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ และประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๔๕๑๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เสนอเรื่องของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แล้วเห็นว่า การขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในครั้งนี้เมื่อพิจารณารวมกับการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ และ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ รวม ๒ ครั้งแล้ว เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากและบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงเข้าข้อยกเว้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีสิทธิที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ จึงมีมติให้ยกคำร้องของผู้อุทธรณ์และรองอธิการบดีปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยมีสภาพเป็นนิสิตระดับปริญญาโทหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี แต่ได้พ้นสภาพนิสิตไปแล้วเนื่องจากสอบประมวลความรู้ไม่ผ่าน ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอตรวจดูข้อมูลและขอสำเนาข้อมูลของเอกสารที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๒๗ รายการ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแจ้งว่ามีข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอบที่มีอายุเกิน ๕ ปี ซึ่งหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน และผู้สอนไม่ได้เก็บรักษาไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะขอตรวจดูข้อมูลและขอสำเนาข้อมูลของเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๑๑ รายการที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๗ รายการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแจ้งว่าไม่ได้เก็บรักษาไว้ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการสอบประมวลความรู้ของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๖ ไม่มี รายการที่ ๗ สามารถเปิดเผยได้แต่ไม่ให้สำเนาเพราะอาจารย์ที่ออกข้อสอบมีลิขสิทธิ์ในข้อสอบ รายการที่ ๘ และ ๑๑ สามารถเปิดเผยได้ ส่วนรายการที่ ๙ และ ๑๐ สามารถเปิดเผยได้แต่ขอค้นหารายละเอียดของหลักสูตรก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๖ เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า

เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้ สำหรับรายการที่ ๗ - ๑๑ เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ แต่ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เฉพาะข้อสอบประมวลความรู้ที่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูโดยไม่ต้องให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ - ๑๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เฉพาะข้อสอบประมวลความรู้ที่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูโดยไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งช่างครุภัณฑ์ ชั้น ๒ โรงเรียนบ้านหนองกลด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ เพื่อขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อจากวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๔๙๒ เป็นวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๙๓

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๓๙๒๙ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ ว่า คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณากลั่นกรองการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีมติไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ และ ๑๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๘๓๗ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๒/๔๒๖๒ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และที่ ศธ ๐๔๑๐๒/๔๔๔๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๔๙๒ เป็นวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๙๓ แต่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๓๙๒๙ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ แจ้งว่าคณะกรรมการตรวจสอบพิจารณากลั่นกรองการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีมติไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ และ ๑๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มีประเด็นต้องพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๓ จริงหรือไม่ จึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากอำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผู้อุทธรณ์มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอดังกล่าวและสำนักทะเบียนอำเภอบางกระทุ่มมีหนังสือ ที่ พล ๐๔๑๗.๒/๒๑๒๑ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ แจ้งว่าได้ตรวจสอบจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๔ หมู่ที่ ๗ ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลกจริง ทะเบียนบ้านดังกล่าวระบุว่าเกิดวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๙๓ โดยที่ไม่มีการแก้ไข ต่อมาผู้อุทธรณ์ย้ายจากบ้านเลขที่ ๔๔ หมู่ที่ ๗ ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๖ ไปอยู่บ้านเลขที่ ๔๔/๒ หมู่ที่ ๗ ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๙๓ โดยไม่มีการแก้ไขข้อมูลแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องพิจารณาตามพยานหลักฐานของทางราชการที่เชื่อถือได้ หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่ในกรณีนี้ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดจึงต้องพิจารณาโดยยึดถือหลักฐานทางทะเบียนบ้านเป็นหลัก คือ ทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๔ หมู่ที่ ๗ ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นบ้านที่ผู้อุทธรณ์มีชื่ออาศัยอยู่ตั้งแต่เกิด เมื่อหลักฐานดังกล่าวระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๙๓ จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๙๓ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์จากวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๔๙๒ เป็นวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๙๓ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิเกี่ยวกับบัญชีการสอบสวนคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกองกำกับการสืบสวน ๒ ที่ ๐๐๑๔.๒๔๑/๓๕๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงอัยการจังหวัดทองผาภูมิ ขอบัญชีการสอบสวนในคดีที่พนักงานสืบสวนสอบสวนตามคำสั่ง ตร. ที่ ๖๕๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้เสนอสำนวนการสอบสวนไปให้อัยการจังหวัดทองผาภูมิพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๒ เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม

สำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๓๗ (ทองผาภูมิ)/๗๕๗ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาสั่งคดี ยังไม่ได้ยื่นฟ้องต่อศาล การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรืออาจไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการฟ้องคดี เมื่อได้คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของคู่ความประกอบกันด้วยแล้ว เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกองกำกับการสืบสวน ๒ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๔๘๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอัยการจังหวัดทองผาภูมิ ขอบัญชีการสอบสวนในคดีที่พนักงานสืบสวนสอบสวนตามคำสั่ง ตร. ที่ ๖๕๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีที่ ๑๑๖/๒๕๕๒ ระหว่างผู้อุทธรณ์ ผู้กล่าวหาที่ ๑ และกรมป่าไม้ ผู้กล่าวหาที่ ๒ พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส กับพวก ผู้ต้องหา ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ พร้อมความเห็นไปให้อัยการจังหวัดทองผาภูมิพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๒ แต่สำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๓๗ (ทองผาภูมิ)/๙๘๐ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างพิจารณาสั่ง ยังไม่ได้ยื่นฟ้องต่อศาล การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรืออาจไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการฟ้องคดี เมื่อได้คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของคู่ความประกอบกันด้วยแล้ว เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผย จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ แต่หากต้องการเพียงสำเนาบัญชีการสอบสวนเท่านั้น จึงอนุญาตให้ได้และได้จัดส่งมาให้คณะกรรมการฯ พร้อมหนังสือนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บัญชีสำนวนการสอบสวนคดีที่ ๑๑๖/๒๕๕๒ เมื่อสำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ แต่ให้สำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิจัดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการจังหวัดทองผาภูมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักมาตรฐานทะเบียนเรือเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนเรือ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักมาตรฐานทะเบียนเรือ กรมเจ้าท่า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานทะเบียนเรือ ขอเอกสารการขอจดทะเบียนเรือใหม่ของเรือชัยนาวี ๕๕ (เดิมชื่อเรือสร้อยทอง) ดังนี้

๑. คำร้องเรื่องขอจดทะเบียนรับใบอนุญาตใช้เรือครั้งแรก ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๙ โดยบริษัท ก. จำกัด ที่ระบุในข้อ ๒ ของคำร้องว่าเครื่องยนต์ยี่ห้อแคตเตอร์พิลล่าร์ รุ่น ๓๕๑๖ ราคา ๑๔๐,๐๐๐ US.$ (เหรียญสหรัฐ) ซึ่งได้ซื้อมาจากบริษัท ข. สาขาสิงคโปร์

๒. คำร้องขอให้เจ้าพนักงานตรวจเรือ ตรวจเรือเพื่อจดทะเบียนเรือใหม่ของบริษัท ก. จำกัด ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๙

๓. เอกสารแคตตาล๊อกของเครื่องยนต์ CATERPILLAR MARINE ENGINE ๓๕๑๖

๔. ใบ INVOICE ของบริษัท ข. ลงวันที่ ๑๗ MAY ๑๙๙๕ ที่แสดงราคาของเครื่องยนต์ ดังนี้

๔.๑ เครื่องยนต์ CATERPILLAR MARINE POPULSION DISESEL ENGINE MODEL ๓๕๑๖ DITA COMPLETE SET WITH ACCESORSION ที่ระบุราคาเครื่องยนต์เครื่องละ ๑๔๐,๐๐๐ US.$ (เหรียญสหรัฐ)

๔.๒ เครื่องยนต์ CATERPILLAR MARINE POPULSION DISESEL ENGINE MODEL ๓๔๐๖ COMPLETE SET WITH ACCESORSION ที่ระบุราคาเครื่องยนต์เครื่องละ ๒๐,๐๐๐ US.$ (เหรียญสหรัฐ)

๔.๓ เครื่องยนต์ CATERPILLAR MARINE GEN SET MODEL ๓๔๐๖ DITA COMPLETE SET WITH ACCESORSION ที่ระบุราคาเครื่องยนต์เครื่องละ ๓๐,๐๐๐ US.$ (เหรียญสหรัฐ)

๔.๔ เครื่องยนต์ CATERPILLAR MARINE GEN SET MODEL ๓๔๐๘ DITA COMPLETE SET WITH ACCESORSION ที่ระบุราคาเครื่องยนต์เครื่องละ ๓๕,๐๐๐ US.$ (เหรียญสหรัฐ)

๕. ใบแสดงรายการสินค้า ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๑๙๙๕

๖. เอกสารการนำเข้าผ่านพิธีภาษีศุลกากร

สำนักมาตรฐานทะเบียนเรือสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่า ตามระเบียบกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีว่าด้วยการปฏิบัติงานในกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖ กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักที่รับผิดชอบเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ซึ่งมิใช่

ข้อมูลข่าวสารที่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๗ เป็นผู้พิจารณาอนุมัติและดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จากการพิจารณามาตรา ๑๕ (๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาตรา ๕๙ จะให้ข้อมูลได้เฉพาะผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น แต่การขอข้อมูลครั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ขอเอกสารเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนเรือของเอกชนที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดี ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียจึงไม่สามารถให้ข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ หนังสือกรมเจ้าท่า ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๓๑๖/๒๕๗๑ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานทะเบียนเรือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๑๓๗๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมเจ้าท่า แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิด กรณีตรวจรับเครื่องยนต์เรือตามสัญญาต่อสร้างเรือขุด ๒๐ นิ้ว สัญญาเลขที่ ๘๔/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยให้คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานรับผิดชดใช้ค่าเสียหาย กรมเจ้าท่าจึงได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการตรวจการจ้างรับผิดเป็นเงินจำนวน ๒๒๖,๐๘๘.๖๐ บาท ผู้อุทธรณ์เห็นว่าราคาของเครื่องยนต์ที่ระบุไว้ในสัญญาต่อสร้างเรือขุด ๒๐ นิ้ว มีราคาสูงกว่าราคาที่บริษัท ก. จำกัด ซื้อมา จึงจำเป็นต้องใช้เอกสารการขอจดทะเบียนเรือของบริษัท ก. ใช้เปรียบเทียบราคาเครื่องยนต์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานทะเบียนเรือ ขอเอกสารการขอจดทะเบียนเรือใหม่ของเรือชัยนาวี ๕๕ (เดิมชื่อเรือสร้อยทอง) จำนวน ๖ รายการ แต่ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานทะเบียนเรือปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักมาตรฐานทะเบียนเรือที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับกระบวนการจดทะเบียนเรือและตรวจสอบเรือ ซึ่งต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ และตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ กำหนดให้กรมเจ้าท่าย่อรายการจดทะเบียนเรือไทยส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบ คือ ราคาเครื่องยนต์ที่ปรากฏอยู่ในรายการจดทะเบียนและตรวจสอบเรือเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับราคาเครื่องยนต์ที่ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินการในเรื่องความรับผิดทางละเมิด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักมาตรฐานทะเบียนเรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ผู้ถือหุ้นของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการบริหารงานของบริษัท จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือเรื่องแจ้งมติการประชุมคณะกรรมการบริษัทฯ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ของพลอากาศเอก ณรงค์ศักดิ์ สังขพงศ์ ฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑

๒. หนังสือเรื่องการชำระเงินฯ ของนายพิเชษฐ โรจนวานิช ฉบับลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑

๓. หนังสือเรียนประธานกรรมการฯ ของนายธงชัย สิงห์กุล ฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑

๔. หนังสือแบบการทำธุรกรรมเงินตราต่างประเทศนายธงชัย สิงห์กุล ฉบับลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

๕. หนังสือคำขอโอนเงินต่างประเทศของนายชัยสวัสดิ์ กิตติพรไพบูลย์ และนายอภินันทน์ สุมนะเศรณี ฉบับลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

๖. เอกสารตามแนบของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่มีการรับรองโดยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานประชาสัมพันธ์ ตามที่ระบุไว้ในผลการรายงานการตรวจสอบฯ จัดซื้อเครื่องบิน A 330 - 300 หน้าที่ ๗๘

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๙/๐๒๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในบริษัท ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นประธานสหภาพพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด ได้ติดตามตรวจสอบการจัดซื้อเครื่องบินเพื่อให้บริการผู้โดยสารของบริษัท โดยเห็นว่ามีความไม่โปร่งใสในการบริหารจัดการ เช่น การเปลี่ยนแปลงมติคณะกรรมการบริษัท ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ จาก ๒ ข้อ เป็น ๓ ข้อ และการชำระค่างวดเครื่องบินล่วงหน้าเป็นเงินกว่า ๓๖ ล้านเหรียญสหรัฐ

ทั้งที่คณะรัฐมนตรีมีมติไม่อนุมัติให้มีการซื้อเครื่องบิน ตลอดจนการทำสัญญาเช่าเครื่องบินก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติ เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องผู้บริหารบริษัท เป็นคดีอาญาต่อศาลแต่ศาลได้มีคำพิพากษาให้ยกฟ้อง ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษา และต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการตรวจสอบต่อไป

ผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ ได้ส่งมาแล้ว และขอยืนยันว่า บริษัทมีความเห็นว่าไม่เปิดเผย เพราะเป็นความเห็นภายใน ส่วนรายการที่ ๖ ไม่ชัดเจนว่าเป็นเอกสารอะไร จึงไม่ได้ส่งมา

ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า รายการที่ ๖ ผู้ที่ลงนามรับรองโดยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานประชาสัมพันธ์ นั่นคือ นายดลใจ ธูปเตมีย์ คณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้ผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ไปตรวจสอบในเรื่องนี้ว่ามีหรือไม่ และให้แจ้งผลต่อคณะกรรมการฯ ต่อมาบริษัทได้มีหนังสือ ที่ กบ ๐๙/๑๐๐ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า เอกสารดังกล่าวนั้นไม่มีอยู่ในความครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานตามปกติของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท เมื่อมีข้อสงสัย ย่อมมีสิทธิที่จะสอบถามและตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อมูลในการตรวจสอบ ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของบริษัทเองด้วย

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ตามคำชี้แจงของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งการค้นหาว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีอยู่หรือไม่นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของบริษัทเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลตรึมเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลตรึม จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ และ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลตรึม เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวนหลายรายการ

องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมได้มีหนังสือ ที่ สร ๗๒๕๐๑/๑๕๙ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จำนวนหลายรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

(๑) สัญญาจ้างโครงการเสียงตามสายกระจายข่าว ๑๘ หมู่บ้าน งบปี ๒๕๕๒

(๒) โครงการฝึกอบรมส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชน ๑๘ หมู่บ้านปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรึม คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรึมว่าดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรึมชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เคยมีคำขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลตรึมหลายครั้ง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ทุกครั้ง แต่ครั้งล่าสุดองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกินความจำเป็นและสร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่ต้องสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์จำนวนมาก จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยข้อมูลข่าวสารตาม (๑) ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสียงตามสายกระจายข่าว ๑๘ หมู่บ้านซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วแต่ปัจจุบันไม่สามารถกระจายเสียงได้เนื่องจากมีคนลักลอบตัดสายส่งสัญญาณเสียง องค์การบริหารส่วนตำบลจึงแจ้งให้ผู้รับจ้างเหมาโครงการซ่อมแซมสายส่งสัญญาณเสียง แต่ผู้รับจ้างเหมาอ้างว่าความเสียหายไม่ได้เกิดจากความชำรุดบกพร่องในการติดตั้งแต่เกิดจากการที่มีคนตัดสายส่งสัญญาณเสียง หากจะให้ผู้รับจ้างซ่อมแซมก็ต้องตั้งงบประมาณขึ้นใหม่ แต่เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ตั้งงบประมาณขึ้นใหม่เนื่องจากเห็นว่ายังอยู่ระหว่างการรับประกันผลงาน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรึมจึงใช้เงินส่วนตัวซ่อมแซมสายส่งสัญญาณเสียง ส่วนข้อมูลข่าวสารตาม (๒) องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งข้อบัญญัติงบประมาณ

รายจ่ายไว้แต่ไม่มีการดำเนินโครงการดังกล่าว จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตาม (๒) อยู่ในความครอบครอง ทั้งนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งว่าจะดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม (๑) ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรึม เนื่องจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรึมใช้ชื่อญาติพี่น้องจดทะเบียนตั้งบริษัทขึ้นมาประมูลงานจ้างเหมาขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกโครงการ บางโครงการก็ดำเนินงานไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด โดยเฉพาะโครงการเสียงตามสายกระจายข่าว ๑๘ หมู่บ้านนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมได้ตรวจรับงานจ้างเหมาเสร็จสิ้นแล้วแต่ปัจจุบันไม่สามารถกระจายเสียงได้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลควรแจ้งให้ผู้รับจ้างเหมาทำการซ่อมแซมเนื่องจากอยู่ระหว่างการรับประกันผลงาน แต่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอ้างว่าไม่สามารถสั่งให้ผู้รับจ้างเหมาซ่อมแซมได้เนื่องจากความเสียหายไม่ได้เกิดจากความชำรุดบกพร่องในการติดตั้งแต่เกิดจากการที่มีคนตัดสายส่งสัญญาณเสียง แต่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อจับกุมผู้กระทำผิดแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าผู้ที่ทำการตัดสายส่งสัญญาณเสียงนั้นเป็นลูกน้องของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้ตรวจสอบเรื่องดังกล่าวด้วยแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารตาม (๒) นั้นผู้อุทธรณ์เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลน่าจะมีอยู่ในความครอบครองเนื่องจากมีชาวบ้านเล่าให้ผู้อุทธรณ์ฟังว่าได้ไปเข้าร่วมอบรมโครงการฝึกอบรมส่งเสริมประชาธิปไตยขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมมีหนังสือ ที่ สร ๗๒๕๐๑/๒๔๐ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้รับข้อมูลข่าวสารตาม (๑) แล้ว และยังประสงค์อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม (๒) อยู่ โดยผู้อุทธรณ์เชื่อว่าองค์การบริหารส่วนตำบลน่าจะมีข้อมูลข่าวสารตาม (๒) อยู่ในความครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม (๑) แก่ผู้อุทธรณ์แล้วกรณีจึงไม่ต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารตาม (๒) นั้น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรึมแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกำลังพลเกี่ยวกับบัญชีข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งและรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งศาสตราจารย์ (สบ ๕) คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน และ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ บัญชีข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บังคับการ วาระประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒๓ (ก) (ค)

รายการที่ ๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกผู้เหมาะสมที่จะเลื่อนตำแหน่งระดับผู้บังคับการวาระประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒๓ (ก) (ค)

รายการที่ ๓ บัญชีข้อมูลระดับอาวุโสข้าราชการตำรวจที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการและตำแหน่งว่างในระดับดังกล่าว วาระประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๓

สำนักงานกำลังพลมีหนังสือ ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๙๒๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการ ๑ และ ๒ ในส่วนของสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (สง.ผบ.ตร.) ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานกำลังพล โดยให้เหตุผลว่าเอกสารดังกล่าวมีความเห็นของหน่วยงานที่ใช้ในการดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจจึงเป็นเอกสารข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของ สง.ผบ.ตร. แก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ สำนักงานกำลังพลได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๓ ในส่วนของกองบัญชาการอื่นๆ จากหน่วยงานเจ้าของข้อมูลข่าวสารโดยตรง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการ ๑ และ ๒ ในส่วนของสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานกำลังพล โดยอ้างว่าการแต่งตั้งได้เสร็จสิ้นแล้ว และความเห็นดังกล่าวเป็นความเห็นของคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายมิใช่ความเห็นภายใน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานกำลังพล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บังคับการเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ แต่ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บังคับการนั้นดำเนินการด้วยความยุติธรรมหรือไม่ แต่สำนักงานกำลังพลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งที่ผ่านมามีผู้ที่อาวุโสน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บังคับการหลายราย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่ง จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บังคับการนั้นดำเนินการด้วยความยุติธรรมหรือไม่ โดยการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งที่ผ่านมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แต่งตั้งข้าราชการข้ามหน่วยงานและข้ามอาวุโสหลายราย ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการได้รับแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บังคับการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่ง ประกอบกับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งข้าราชการตำรวจในวาระประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกผู้เหมาะสมที่จะเลื่อนตำแหน่งระดับผู้บังคับการ มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ แต่เป็นรายงานการประชุมของเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๗ วรรค ๒ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ประสงค์อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ในส่วนของสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเท่านั้น ส่วนของกองบัญชาการอื่นๆ นั้นผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจอุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานกำลังพลชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจในสังกัดโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งไม่ได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในผลการพิจารณาจัดทำบัญชีข้อมูลผู้เหมาะสมในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงไม่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลการจัดทำบัญชีผู้เหมาะสมของสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พร้อมรายงานการประชุมของข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีข้าราชการตำรวจที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์จากการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกผู้เหมาะสมที่จะเลื่อนตำแหน่งระดับผู้บังคับการ จึงเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ สำนักงานกำลังพลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดเก็บข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานกำลังพลมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๐๙.๒๓๐/๔๙๕๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปว่าการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในวาระประจำปี ๒๕๔๗ ถึง ๒๕๔๙ เป็นการดำเนินการภายใต้ข้อกำหนด ก.ตร. ออกตามความในพระราชบัญญัติข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งไม่ได้มีการกำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นแต่อย่างใด แต่เป็นการกำหนดให้พิจารณาจากบัญชีรายชื่อที่หน่วยและหน่วยรองเสนอ จึงไม่มีบัญชีรายชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในห้วงเวลาดังกล่าว ส่วนบัญชีรายชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น และรายงานการประชุมการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ในการแต่งตั้งวาระประจำปี ๒๕๕๑ ยังตรวจสอบไม่พบและอยู่ระหว่างการค้นหา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แต่ปรากฏว่าการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งที่ผ่านมานั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แต่งตั้งข้าราชการตำรวจข้ามหน่วยงานด้วย ถือว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ในส่วนของการแต่งตั้งวาระประจำปี ๒๕๕๐ ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องดำเนินการให้ถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ในส่วนของการแต่งตั้งวาระประจำปี ๒๕๕๑ นั้น สำนักงานกำลังพลแจ้งว่ายังตรวจสอบไม่พบและอยู่ระหว่างการค้นหา ถือว่าสำนักงานกำลังพลมีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองและมีหน้าที่ค้นหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ในส่วนของการแต่งตั้งวาระประจำปี ๒๕๔๗ ถึง ๒๕๔๙ นั้น สำนักงานกำลังพลแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานกำลังพลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในส่วนของการแต่งตั้งวาระประจำปี ๒๕๕๐ ๒๕๕๑ ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ แก่ผู้อุทธรณ์

สำหรับรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในส่วนของการแต่งตั้งวาระประจำปี ๒๕๔๗ ถึง ๒๕๔๙ นั้นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับเอกสารต้นร่างคำวินิจฉัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอตรวจดูและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งได้พิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ โดยคณะอนุกรรมการฯ มีมติให้ลดโทษจากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ เพื่อนำไปชี้แจง โต้แย้ง หรือป้องกันสิทธิต่อไป

กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๖๔๒ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นกระบวนการที่เจ้าหน้าที่เสนอความเห็นเบื้องต้นต่อคณะอนุกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการฯ อาจเห็นชอบตามที่เจ้าหน้าที่เสนอหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็ได้ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการเสนอความเห็นเบื้องต้นดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดส่งมา รวมทั้งคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ซึ่งต่อมาคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและมีมติให้ลดโทษจากโทษไล่ออกเป็นโทษปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ขอตรวจดูและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการฯ แต่กองอุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการเสนอความเห็นเบื้องต้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๘๓๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสาร เอกสารประกอบการประชุม วาระที่ ๓ เรื่องที่ ๑ เรื่อง ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการ และ ตร. รายงานการลงโทษ เพื่อพิจารณา ส่วนผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงด้วยวาจาว่า ข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ให้เปิดเผย คือ เอกสารที่ร้อยตำรวจโท ช. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ได้ดำเนินการตั้งแต่ในชั้นต้นก่อนที่จะมีการประมวลเรื่องเพื่อเสนอคณะอนุกรรมการฯ พิจารณา คณะกรรมการฯ ได้แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารที่กองอุทธรณ์ส่งมานั้นมีเพียงเอกสารประกอบการประชุม อันเป็นเอกสารการประมวลเรื่องในขั้นสุดท้ายเพื่อเสนอให้คณะอนุกรรรมการฯ พิจารณา ผู้อุทธรณ์มีความเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวคงจะมีรายละเอียดทำนองเดียวกับที่ปรากฏในรายงานการประชุมซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์ยังประสงค์จะได้เอกสารประกอบการประชุมดังกล่าวนี้อยู่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการพิจารณาเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เอกสารประกอบการประชุม วาระที่ ๓ เรื่องที่ ๑ เรื่อง ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการ และ ตร. รายงานการลงโทษที่คณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ได้ใช้ในการพิจารณา จึงไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ทราบได้เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดชัยนาทเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดชัยนาท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนาย ก. นายอำเภอสรรคบุรี และนาย ข. ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารงานปกครองอำเภอสรรคบุรี ว่าปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกหนังสือรับรองบุตรบุญธรรม

จังหวัดชัยนาทมีหนังสือ ที่ ชน ๐๐๑๗/๑๑๘๐ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนความเห็นของอำเภอสรรคบุรี และจังหวัดชัยนาท โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่จังหวัดชัยนาทได้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการออกหนังสือรับรองบุตรบุญธรรมไปยังอำเภอสรรคบุรี ต่อมาอำเภอได้มีหนังสือ ที่ ชน ๐๕๑๗/๐๔๗ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จัดส่งข้อมูลข่าวสารบางส่วนไปให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่านาย ก. นายอำเภอสรรคบุรี ไม่ใส่ใจดูแลให้ผู้ที่รับผิดชอบดำเนินการตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ไม่อำนวยความสะดวก ไม่ปฏิบัติตามแบบแผนของทางราชการ ไม่ให้สำเนาเอกสารที่ครบถ้วนโดยไม่ชี้แจงเหตุผล ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ส่วนนาย ข. ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารงานปกครองอำเภอสรรคบุรี ไม่ดำเนินการตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอสำเนาในเวลาอันสมควรและไม่แจ้งเหตุผลที่ไม่ให้สำเนา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ร้องเรียนบุคคลทั้งสอง

จังหวัดชัยนาทโดยศูนย์ดำรงธรรมเมื่อได้รับการร้องเรียนได้แจ้งให้อำเภอสรรคบุรีชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการร้องเรียนดังกล่าว อำเภอได้มีหนังสือ ลับ ที่ ชน ๐๕๑๗/๐๐๓ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ชี้แจงประเด็นตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาของจังหวัดชัยนาท จังหวัดได้พิจารณาคำชี้แจงของอำเภอแล้วเห็นว่าไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดยืนยันชี้ชัดว่า นาย ก. และนาย ข. ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด และได้มีหนังสือจังหวัดชัยนาท ที่ ชน ๐๐๑๗/๒๓๓๔ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์เมื่อได้ทราบผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ขอรายงานการสืบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการร้องเรียนดังกล่าว จังหวัดชัยนาทได้มีหนังสือ ที่ ชน ๐๐๑๗/๑๑๘๐ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยหนังสือชี้แจงของอำเภอสรรคบุรี ลับ ที่ ชน ๐๕๑๗/๐๐๓ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยในส่วนที่จังหวัดเห็นว่าเป็นความเห็นของอำเภอ และรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นของจังหวัด โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า รายงานการสืบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดชัยนาทเกี่ยวกับการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ในกรณีการขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกหนังสือรับรองบุตรบุญธรรมนั้น อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ

๑. หนังสืออำเภอสรรคบุรีซึ่งได้ชี้แจงเกี่ยวกับการร้องเรียนไปยังจังหวัดชัยนาท ตามหนังสือ ลับ ที่ ชน ๐๕๑๗/๐๐๓ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งจังหวัดได้เปิดเผยเฉพาะข้อเท็จจริงและเอกสารที่อำเภอสรรคบุรีจัดส่งไปประกอบการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ได้มีการปกปิดข้อความในส่วนที่จังหวัดชัยนาทเห็นว่าเป็นความเห็นของอำเภอสรรคบุรี คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อความที่จังหวัดชัยนาทปกปิดนั้นเป็นคำชี้แจงที่ไม่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ก. นายอำเภอสรรคบุรี และนาย ข. ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารงานปกครองอำเภอสรรคบุรี และเมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว เห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อความดังกล่าว

๒. บันทึกที่ทำการปกครองจังหวัดชัยนาท ลับ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ร้องทุกข์กล่าวโทษข้าราชการ ซึ่งศูนย์ดำรงธรรมได้รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท แม้ในรายงานดังกล่าวจะมีความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) ปรากฏอยู่ แต่ความเห็นดังกล่าวเป็นความเห็นที่นำไปสู่การมีคำสั่งยุติเรื่องและจังหวัดได้แจ้งความเห็นนั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และเพื่อแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการของจังหวัดชัยนาท จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์เฉพาะข้อความที่จังหวัดชัยนาทได้ปกปิด ตามหนังสืออำเภอสรรคบุรี ลับ ที่ ชน ๐๕๑๗/๐๐๓ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ส่วนบันทึกที่ทำการปกครองจังหวัดชัยนาท ลับ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ให้เปิดเผยพร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัย และหนังสือของหน่วยงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๔ ถึง ผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอตรวจดูข้อมูลและขอสำเนาข้อมูลที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง โดยขอให้ผู้ที่ลงนามรับรองสำเนาระบุชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อผู้อุทธรณ์จะนำไปประกอบการใช้สิทธิตามกฎหมาย โดยขอข้อมูลดังนี้

๑. หนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ ผร ๒๔/๑๐๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

๒. หนังสือและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่คู่กรณีของผู้อุทธรณ์ (หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๑๑/๕๘๓ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารตามข้อ ๑ คือ หนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดเป็นสำเนาหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยที่เก็บไว้ในสำนวนเรื่องร้องเรียน แต่หนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินฉบับที่ผู้อุทธรณ์ได้รับเป็นหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินต้นฉบับ ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถทำสำเนาหนังสือจากต้นฉบับที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่และสามารถใช้ในการอ้างอิงหรือใช้สิทธิต่างๆ ได้ ดังนั้น ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว ส่วนเอกสารตามข้อ ๒ คือ สำเนาหนังสือชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ลับ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๓.๖)/๗๓๐๑ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และเอกสารประกอบการชี้แจง เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่ได้มีการกำหนดชั้นความลับจึงเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อมีผู้ยื่นคำขอ การพิจารณาอนุญาตจึงต้องปฏิบัติตามนัยมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว กล่าวคือ เมื่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอของผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นซึ่งได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามนัยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป ดังนั้น ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือ

ถึงสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อแจ้งการขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยมีสภาพเป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ได้พ้นสภาพนิสิตไปแล้วเนื่องจากสอบประมวลความรู้ไม่ผ่าน ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำเรื่องร้องเรียนต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินในกรณีดังกล่าว ต่อมาสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีการแจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ ผร ๒๔/๑๐๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งหนังสือดังกล่าวมีการอ้างถึงหนังสือชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อขอตรวจดูข้อมูลและขอสำเนาข้อมูลของหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินและหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แต่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินปฏิเสธการให้สำเนาหนังสือดังกล่าวผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่มิให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ คือ หนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ ผร ๒๔/๑๐๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการและอยู่ในความครอบครองของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมิได้ปฏิเสธการเปิดเผย และเมื่อไม่ปรากฏเหตุที่จะอ้างการไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงต้องให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ลับ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๓.๖)/๗๓๐๑ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และเอกสารประกอบการชี้แจงสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ส่งคำขอของผู้อุทธรณ์ที่ขอให้เปิดเผยหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ลับ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๓.๖)/๗๓๐๑ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และเอกสารประกอบการชี้แจงให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณา ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษายังมิได้มีคำสั่งในเรื่องดังกล่าว การที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่อนุญาตให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลปกครองกลาง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศาลปกครองกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงศาลปกครองกลาง ขอคัดสำเนาเอกสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ความเห็นของตุลาการที่มีความเห็นส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔

๒. บัญชีรายชื่อเอกสารที่นำส่งศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๓๕๑ แผ่น

๓. เอกสารอื่นๆ เช่น หนังสือนำส่งศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลปกครองกลางมีบันทึกในท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ว่าไม่อนุญาต เนื่องจากเป็นเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และเป็นเรื่องภายในของศาล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนมาก ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ศาลปกครองกลางรับคำร้องไว้พิจารณา ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางส่งคำร้องของผู้อุทธรณ์ไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจสอบเอกสารที่ศาลปกครองกลางส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญแต่ไม่ได้รับความร่วมมือ ผู้อุทธรณ์จึงไปขอตรวจสอบเอกสารดังกล่าวที่ศาลรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูเอกสารแล้วพบว่าเอกสารขาดหายไป จำนวน ๕๐ หน้า ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้เรียกเอกสาร จำนวน ๕๐ หน้า จากศาลปกครองกลาง แต่ศาลรัฐธรรมนูญไม่ดำเนินการและแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างลอยๆ ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางส่งเรื่องดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงศาลปกครองกลาง ขอคัดสำเนาเอกสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว แต่ศาลปกครองกลางปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ด่วนมาก ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศาลปกครองกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศป ๐๐๐๔/๒๒ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า .....ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี ..... การไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าวเพราะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาพิพากษาคดี กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะเรียกตุลาการศาลปกครองที่มีหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีให้ไปชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลหรือเรียกข้อมูลข่าวสารในสำนวนคดีดังกล่าว เนื่องจากไม่มีอำนาจ และบทบัญญัติตามมาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้อำนาจคณะกรรมการฯ เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เสียก่อน เมื่อคณะกรรมการฯ ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาเรื่องดังกล่าว ตุลาการศาลปกครองจึงไม่ได้หมายถึงบุคคลตามมาตราดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นจะต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัยหรือไม่ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ.....” และ “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า..... ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี .....” ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายการที่ ๑ ความเห็นของตุลาการที่มีความเห็นส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ รายการที่ ๒ บัญชีรายชื่อเอกสารที่นำส่งศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๓๕๑ แผ่น และรายการที่ ๓ เอกสารอื่นๆ เช่น หนังสือนำส่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นเอกสารที่ศาลปกครองกลางเป็นผู้พิจารณาและส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไปเพราะเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล แม้คณะกรรมการฯ จะเห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีดังกล่าวโดยตรงเพราะเป็นผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ แต่เมื่อข้อมูลข่าวสารกรณีนี้เป็นข้อมูลข่าวสารยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาของศาล กรณีจึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ในการที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ขอสำนวนการสอบสวนทางวินัยและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสำเนาแผ่นซีดีบันทึกภาพวีดีโอกล้องวงจรปิด (CCTV) ที่ใช้ในการพิจารณาสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท วส (วน. ๑)/๐๒๓๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ ส่งเอกสารที่บริษัทเห็นว่าเป็นเอกสารที่ไม่มีผลกระทบต่อหน่วยงานหรือพยานให้ผู้อุทธรณ์ รวม ๕ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

๒. สำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

๓. สำเนาคำให้การเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ได้ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

๔. สำเนาคำให้การเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

๕. สำเนาภาพเหตุการณ์จากกล้อง CCTV เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะสำนวนคำให้การพยานทุกปากและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ใช้ในการพิจารณาสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่ง ที่ ๕๑๔๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ไล่ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานไปรษณีย์ ระดับ ๗ ที่ทำการไปรษณีย์จังหวัดขอนแก่นออกจากงาน กรณีลักพัสดุไปรษณีย์ที่เก็บไว้ในห้องปฏิบัติการไปรษณีย์ขาออก ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ขอสำนวนการสอบสวนทางวินัยและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสำเนาแผ่นซีดีบันทึกภาพวีดีโอกล้องวงจรปิดที่ใช้ในการพิจารณาสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน บริษัทเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งบริษัท

ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะสำนวนคำให้การของพยานทุกปากและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่บริษัทใช้ในการพิจารณาสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ชี้แจงว่าบริษัทไม่สามารถเปิดเผยสำนวนคำให้การของพยานทุกปากและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ใช้ในการพิจารณาสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ เนื่องจากหากเปิดเผยก็อาจมีผลกระทบต่อพยาน อีกทั้งหากผู้อุทธรณ์ได้อ่านคำให้การของพยาน แม้ว่าไม่เปิดเผยชื่อพยาน ผู้อุทธรณ์ก็จะทราบว่าพยานคือใคร และบริษัทได้เปิดเผยภาพเหตุการณ์จากกล้อง CCTV ก็น่าจะเพียงพอสำหรับผู้อุทธรณ์ที่จะนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์ นอกจากนี้ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า พยานบุคคลส่วนใหญ่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์และแม่บ้านทำความสะอาด และบริษัทไม่ได้เปิดเผยสรุปสำนวนการสอบสวนให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำนวนคำให้การพยานทุกปากและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ใช้ในการพิจารณาสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลการพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ เมื่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่และผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยสำนวนคำให้การพยานทุกปากและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ใช้ในการพิจารณาสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพระยืนเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโต้น มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอพระยืน เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านโต้นหลายประเด็น จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ลงพื้นที่ตรวจสอบและหนังสือของอำเภอพระยืนที่แจ้งไปให้ทราบร่วมตรวจสอบ

รายการที่ ๒ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่รายงานเสนอนายอำเภอพระยืนและคำวินิจฉัยสั่งการของนายอำเภอพระยืนในประเด็นที่ ๕ และ ๗

รายการที่ ๓ แผนที่โคกป่าหญ้านางทั้ง ๓ แปลงที่เป็นฉบับประกาศใช้อยู่ในปัจจุบัน

อำเภอพระยืนมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๓๗.๑๙/๑๑๕๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันกำหนดแนวทางปฏิบัติและวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเอกสารที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานที่ดินจังหวัดขอนแก่น สาขาพระยืน ผู้อุทธรณ์จึงควรยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดขอนแก่น สาขาพระยืน โดยสำนักงานที่ดินจังหวัดขอนแก่น สาขาพระยืนได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนอำเภอพระยืน หนังสือชี้แจงของอำเภอพระยืนและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น และนายอำเภอพระยืนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านโต้นหลายประเด็น โดยจังหวัดขอนแก่นมอบหมายให้อำเภอพระยืนดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียน อำเภอพระยืนแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและแจ้งผลการตรวจสอบในเบื้องต้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า อำเภอพระยืนแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังติดใจเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่ ๕ กรณีโรงงานทอเสื่อของนาง ก. ก่อสร้างรั้วกั้นแนวเขตด้านหน้าโรงงานรุกล้ำที่สาธารณประโยชน์โคกป่าช้าหรือโคกป่าหญ้านาง และประเด็นที่ ๗ กรณีนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโต้นปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เข้าไปก่อสร้างถนนในที่สาธารณประโยชน์โคกป่าช้าโดยพลการ จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่อำเภอพระยืนปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ หลังจากที่อำเภอพระยืนปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ จากเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดขอนแก่น สาขาพระยืน และได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์เฉพาะคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒

อำเภอพระยืนมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขก ๐๐๓๗.๑๙/๑๗๐๘ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในการป้องกันไม่ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงถูกกดดันหรือข่มขู่จากผู้เสียประโยชน์และไม่ให้เกิดปัญหาอุปสรรคในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ จึงถือปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น ปัจจุบันอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการรวบรวมเอกสารหลักฐาน และคำให้การของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องสงวนไว้เป็นความลับเพื่อป้องกันการข่มขู่คุกคามจากผู้เสียประโยชน์ จึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ และผู้แทนอำเภอพระยืนชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ สรุปว่า ปัจจุบันการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ประเด็นที่ ๕ และ ๗ ยังไม่เสร็จสิ้น อยู่ระหว่างการตรวจสอบรวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ โดยคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่ละคนนั้นมีตำแหน่งเป็นข้าราชการของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่อำเภอพระยืนปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในชั้นนี้แก่ผู้อุทธรณ์นั้นคณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอพระยืนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพาวุธทหารบกเกี่ยวกับสัญญาซื้อขาย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพาวุธทหารบก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงกรมสรรพาวุธทหารบก เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจัดซื้อชิ้นส่วนซ่อมเครื่องยนต์ รสพ.เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑ จำนวน ๒๐ เครื่อง รวม ๒๒๑ รายการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๒,๙๙๕,๘๗๘ บาท

กรมสรรพาวุธทหารบกมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กห ๐๔๔๓.๑๕/๑๐๘๕ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า บริษัท ช. จำกัด คู่สัญญา ได้ทำหนังสือแจ้งไม่อนุญาตให้ดูสัญญาซื้อขายดังกล่าว กรมสรรพาวุธทหารบกจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมสรรพาวุธทหารบก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมประกวดราคาจัดซื้อชิ้นส่วนซ่อมเครื่องยนต์ รสพ.เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของกรมสรรพาวุธทหารบก แต่ผู้อุทธรณ์ขาดคุณสมบัติในการเสนอราคา ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่กรมสรรพาวุธทหารบกปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องยนต์ยี่ห้อ DETROIT DIESEL ที่ติดตั้งใน รสพ.เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑ แต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทย ได้เข้าร่วมประกวดราคาจัดซื้อชิ้นส่วนซ่อมเครื่องยนต์ รสพ.เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศประกวดราคาซึ่งกำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องส่งพัสดุตัวอย่างพร้อมการยื่นเอกสารประกวดราคา แต่เนื่องจากพัสดุดังกล่าวเป็นยุทธภัณฑ์ซึ่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดว่าต้องได้รับอนุมัติการนำเข้าจากกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงจะสามารถนำเข้าในประเทศไทยได้ ขั้นตอนดังกล่าวใช้เวลาพอสมควร ผู้อุทธรณ์เกรงว่าจะไม่สามารถนำเข้าพัสดุตัวอย่างได้ทันตามกำหนดเวลาในประกาศประกวดราคา จึงมีหนังสือถึงกรมสรรพาวุธทหารบก เพื่อขอให้ขยายเวลาการส่งพัสดุตัวอย่าง แต่กรมสรรพาวุธฯ ไม่ขยายเวลาให้ ผู้อุทธรณ์จึงขาดคุณสมบัติไม่สามารถเสนอราคา ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าบริษัท ช. จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคาได้เสนอพัสดุตราสินค้าใดในการประกวดราคา เนื่องจากประกาศประกวดราคาระบุว่าต้องเป็นพัสดุของแท้ และกำหนดคุณสมบัติใน Technical Manual (TM)

ซึ่งตาม TM กำหนดว่าเป็นชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ตราสินค้า DETROIT DIESEL ดังนั้น หากบริษัทหรือบุคคลใดๆ ที่เสนอพัสดุตราสินค้าอื่น จึงไม่ใช่ของแท้และผิดคุณสมบัติตามเงื่อนไขของประกาศประกวดราคา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าบริษัท ช. จำกัด เสนอพัสดุตัวอย่างตราสินค้าตรงตามเงื่อนไขของประกาศประกวดราคาหรือไม่

ส่วนผู้แทนกรมสรรพาวุธทหารบกชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารแล้ว กรมสรรพาวุธทหารบกได้มีหนังสือสอบถามบริษัท ช. จำกัด คู่สัญญา ว่าจะอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ ปรากฏว่าบริษัทได้มีหนังสือแจ้งว่าบริษัทได้ปฏิบัติถูกต้องตรงตามเงื่อนไขประกาศประกวดราคา ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบข้อมูลที่เปิดเผยได้จากระบบสารสนเทศของกรมสรรพาวุธฯ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวถือเป็นความลับทางการค้าของบริษัทเป็นการแสวงหาประโยชน์ทางการค้าและเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล บริษัทจึงขอสงวนสิทธิไม่อนุญาตให้ดูสัญญาซื้อขายระหว่างกองทัพกับบริษัท กรมสรรพาวุธฯ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากเกรงว่าจะถูกบริษัทฟ้องคดีต่อศาล ประกอบกับเจ้าหน้าที่กรมสรรพาวุธฯ เกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะขัดกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ สัญญาซื้อขายชิ้นส่วนซ่อมเครื่องยนต์ รสพ.เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑ ระหว่างกรมสรรพาวุธทหารบกและบริษัท ช. จำกัด ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ และจากการพิจารณาไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลใดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์และสาธารณชนได้ทราบว่าการดำเนินการทำสัญญาซื้อขายชิ้นส่วนซ่อมเครื่องยนต์ รสพ.เอ็ม ๑๑๓ เอ ๑ เป็นไปอย่างโปร่งใส เป็นธรรม ไม่มีประโยชน์อื่นใดแอบแฝง เพราะในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าบริษัท ช. จำกัด เสนอพัสดุตัวอย่างตราสินค้าตรงตามเงื่อนไขของประกาศประกวดราคาหรือไม่ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ดังนั้น การที่กรมสรรพาวุธทหารบกปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมสรรพาวุธทหารบกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานกฎหมายและคดี) เกี่ยวกับลายมือชื่อของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานกฎหมายและคดี)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. หนังสือกองกฎหมาย ที่ ตช ๐๐๑๑.๑๓/๓๑๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการและส่งเอกสาร

๒. หนังสือสำนักงานรอง ผบ.ตร. (สส.)/๒๒๓ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่อง แจ้งการเดินทางไปต่างประเทศ

๓. ก.พ. ๗ ของ พล.ต.อ. ก.

๔. ลายมือชื่อของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ลงนามในความเห็นของสำนวนคดีอาญา ที่ ๒๑๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๕/๐๗๘๖ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ร้องขอรายการที่ ๔ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้ประสานขอเอกสารดังกล่าวจากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๗ และได้รับแจ้งว่าได้ส่งสำเนาความเห็นและคำสั่งของอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๗ รวมทั้งความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด แต่ยังไม่ได้รับคืนมา จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ติดตามข้อมูลจากสำนักงานอัยการสูงสุดต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอลายมือชื่อของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ลงนามในความเห็นของสำนวนคดีอาญา ที่ ๒๑๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ของสถานีตำรวจนครบาลพหลโยธิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๕/๐๗๘๖ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ร้องขอรายการที่ ๔ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จึงได้ประสานขอเอกสารดังกล่าวจากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๗ และได้รับแจ้งว่าได้ส่งสำเนาความเห็นและคำสั่งของอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๗ รวมทั้งความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด แต่ยังไม่ได้รับคืนมา จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ติดตามข้อมูลจากสำนักงานอัยการสูงสุดต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังไม่ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ว่ารายการที่ ๑ ๒ และ ๓ สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ จึงมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ มีหนังสือสอบถามเรื่องดังกล่าวไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต่อมากองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๕/๑๑๘๔ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า รายการที่ ๑ กองกฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งเอกสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์แล้วตามหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๑.๑๓/๓๖๑๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ รายการที่ ๒ สำนักงานเลขานุการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งว่าไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง สำหรับรายการที่ ๓ อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเอกสารดังกล่าว คณะกรรมการฯ จึงได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ มีหนังสือถึงสำนักงานกำลังพลเพื่อสอบถามว่ารายการที่ ๓ สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ ต่อมากองทะเบียนพล สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๐๙.๒๒๒/๒๔๕๘ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า รายการที่ ๓ คือ ก.พ. ๗ ของ พล.ต.อ. ก. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑๓ บทที่ ๑ ว่าด้วยการจัดทำและเก็บรักษาหลักฐานทางทะเบียนประวัติ กำหนดให้ไม่ให้เปิดเผยแก่ผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ห้ามมิให้เปิดเผย เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลหรือเข้าเงื่อนไขตามกำหนด จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ กองกฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รายการที่ ๒ สำนักงานเลขานุการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งว่าไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง และรายการที่ ๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่าไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานอัยการสูงสุดและได้แนะนำผู้อุทธรณ์ให้ไปยื่นคำขอต่อสำนักงานอัยการสูงสุดตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับรายการที่ ๓ คือ ก.พ. ๗ ของ พล.ต.อ. ก. เมื่อเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมและไม่ปรากฏกรณีตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้บุคคลอื่นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้ลบข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๙/๗๙๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงนายทะเบียนประวัติข้าราชการ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑) ขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์โดยขอให้ลบข้อมูลในรายการที่ ๑๑ ว่าด้วยการได้รับโทษทางวินัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ มีบันทึกข้อความ (ไม่ระบุเลขที่) ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์โดยแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่อาจลบข้อมูลการลงโทษทางวินัยในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยให้เหตุผลดังนี้

๑. กรณีผู้บังคับบัญชามีคำสั่งยกโทษแล้ว ข้าราชการผู้นั้นก็มิใช่ผู้ถูกลงโทษทางวินัย จึงถือว่าไม่มีโทษ

๒. การลบรายการการลงโทษทางวินัยโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจโดยเป็นการแก้ไขเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องย่อมกระทำได้ สำหรับกรณีนี้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องแล้วจึงไม่อาจลบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้ลบข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอลบข้อมูลที่บันทึกในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) รายการที่ ๑๑ ว่าด้วยการได้รับโทษทางวินัย ที่ได้บันทึกเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๘ ว่าผู้อุทธรณ์จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของราชการ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ กล่าวคือได้ยื่นเรื่องขอเบิกเงินค่าใช้สอยในการเดินทางไปราชการระหว่างวันที่ ๗ - ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ซึ่งปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเกาะกูดยังไม่ได้อนุญาตให้ไปราชการ ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๑๐ เป็นเวลา ๓ เดือน ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ผลการอุทธรณ์มีมติให้ยกโทษ และมีการบันทึกมติใน ก.พ. ๗ รายการที่ ๑๑ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๐ ว่าผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ผลการอุทธรณ์มีมติให้ยกโทษ ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีความผิด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ควรลบข้อมูลที่บันทึกไว้ในรายการที่ ๑๑ ใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ออก เพราะมิฉะนั้นจะทำให้ผู้พบเห็นข้อมูลดังกล่าวเกิดอคติกับผู้อุทธรณ์ แม้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้บริสุทธิ์ก็ตาม ข้อความที่คงไว้ดังกล่าวเป็นข้อความที่ขาดความชัดเจนในศัพท์บัญญัติทางกฎหมาย ซึ่งอาจตีความไปว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดและถูกลงโทษแต่ได้รับการยกโทษทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๙/๗๙๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงนายทะเบียนประวัติข้าราชการ (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑) ขอให้ลบข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยที่บันทึกไว้ในรายการที่ ๑๑ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ปฏิเสธ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ที่มิให้ลบข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์ได้ย้ายมารับราชการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบันโดยทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์รายการที่ ๑๑ ว่าด้วยการได้รับโทษทางวินัยบันทึกไว้ว่าผู้อุทธรณ์จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของราชการ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ กล่าวคือ ได้ยื่นเรื่องขอเบิกเงินค่าใช้สอยในการเดินทางไปราชการระหว่างวันที่ ๗ - ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ซึ่งปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเกาะกูดยังไม่ได้อนุญาตให้ไปราชการ ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๑๐ เป็นเวลา ๓ เดือน ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๙) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี จึงไม่มีการบันทึกข้อมูลการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีใน ก.พ. ๗ รายการที่ ๑๓ ว่าด้วยตำแหน่งและอัตราเงินเดือนและมีการบันทึกการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ให้ผู้อุทธรณ์ใน ก.พ. ๗ ในภายหลังจากผลการอุทธรณ์มีมติให้ยกโทษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ไม่สามารถลบข้อมูลในรายการที่ ๑๑ ใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์เนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้บันทึกข้อมูลการได้รับโทษทางวินัย ต่อมาเมื่อผลการอุทธรณ์มีมติให้ยกโทษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ก็ได้มีการบันทึกว่า ผลการอุทธรณ์มีมติให้ยกโทษไว้ในรายการที่ ๑๑ แล้ว หากลบข้อมูลดังกล่าวออกทั้งหมดก็จะทำให้ข้อมูลในรายการที่ ๑๑ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลในรายการที่ ๑๓ ว่าด้วยตำแหน่งและอัตราเงินเดือน และอาจทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจผิดได้ว่ามีการบันทึกข้อมูลเรื่องอัตราเงินเดือนผิดพลาด จึงมีความจำเป็นให้คงข้อมูลดังกล่าวไว้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓ (๑) ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น และมาตรา ๒๓ (๔) ที่กำหนดให้ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับกรณีที่ใกล้เคียงกัน คือ แนวปฏิบัติของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลเรื่องการได้รับโทษทางวินัย ภายหลังที่ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีผลให้ข้าราชการผู้นั้นมิได้เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยอีกต่อไป แต่เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับทะเบียนประวัติให้กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดบันทึกข้าราชการถูกลงโทษทางวินัย และอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการของข้าราชการผู้นั้นและหมายเหตุว่า ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มาตรา ๕ หรือระงับการพิจารณาตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มาตรา ๖ แล้วแต่กรณี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ที่มีความรู้เกี่ยวกับการบันทึกการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการลงในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) มาให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ปรากฏข้อมูลตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ดังนี้ ก.พ. ๗ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้บันทึกประวัติย่อที่สำคัญและจำเป็นของข้าราชการสำหรับใช้ประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล เช่น การบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การลงโทษทางวินัย เป็นต้น สำหรับการลงโทษทางวินัยจะมีการบันทึกกรณีที่มีการกระทำผิดทางวินัยทุกกรณี กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

ทางวินัยโดยภาคทัณฑ์ ต่อมาได้อุทธรณ์แล้วฟังขึ้นและมีมติให้ยกโทษและมีบันทึกว่า “ยกโทษ” กรณีนี้จะไม่มีการลบข้อความหรือขีดฆ่าข้อความที่บันทึกการลงโทษของสำนักงาน ก.พ. ซึ่งเป็นการทำการบันทึกโดยปฏิบัติตามคู่มือการจัดทำ ก.พ. ๗ ของสำนักงาน ก.พ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงาน รวมทั้งต้องตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอ และตามมาตรา ๒๕ ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นจริง มีสิทธิยื่นคำร้องให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ดังนั้น จึงมีประเด็นจะต้องพิจารณาในกรณีนี้ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ลบออก คือ ข้อมูลใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์รายการที่ ๑๑ ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย เป็นข้อมูลที่ถูกต้องหรือไม่ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ได้บันทึกตามคู่มือการจัดทำ ก.พ. ๗ ของสำนักงาน ก.พ. โดยมีรายละเอียดตั้งแต่ขั้นตอนการสอบสวนความผิดทางวินัยในชั้นต้นและในชั้นอุทธรณ์ได้บันทึกว่าผู้อุทธรณ์ได้รับการยกโทษ ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในบันทึกทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิเสธว่าเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องทั้งหมด แต่เห็นว่าการบันทึกว่าผู้อุทธรณ์ได้รับ “การยกโทษ” นั้น อาจทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดได้ว่า ผู้อุทธรณ์เคยทำผิดทางวินัยและได้รับการยกโทษ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาบันทึกข้อมูลของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) รายการที่ ๑๑ แล้วเห็นว่า การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยดังกล่าวทำให้ผู้อ่านข้อมูลเข้าใจผิดได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดทางวินัยได้ ทั้งที่ผลการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิด จึงเป็นการบันทึกข้อมูลที่ยังไม่ครบถ้วนชัดเจนเพียงพอ ข้ออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ในประเด็นนี้ฟังขึ้น จึงเห็นสมควรให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ แก้ไขปรับปรุงการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) รายการที่ ๑๑ ว่าด้วยการรับโทษทางวินัย ให้ถูกต้องครบถ้วนชัดเจนตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในกระบวนการสอบสวนทางวินัยโดยเน้นให้ชัดเจนว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ แก้ไขปรับปรุงข้อความในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) รายการที่ ๑๑ โดยแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำความผิดทางวินัยแต่อย่างใด

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่าสำนักงาน ก.พ. ควรปรับปรุงคู่มือการจัดทำ ก.พ. ๗ ของสำนักงาน ก.พ. โดยเฉพาะรายการที่ ๑๑ ว่าด้วยการรับโทษทางวินัย เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเข้าใจผิดได้ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดทางวินัยแต่บันทึกผลว่าให้ “ยกโทษ”

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑ เกี่ยวกับข้อมูลการเสียภาษีเงินได้

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชม ๖๔๘๐๑.๒/๐๒๖๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑ ขอข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการรายบริษัท ก. จำกัด

สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๒.๐๑/ก.ร. ๓/๕๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดเทศบาลตำบลสุเทพว่า ข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการดังกล่าว ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้เจ้าพนักงานโดยหน้าที่ราชการได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑ จึงไม่สามารถดำเนินการส่งข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชม ๖๔๘๐๒.๔/๐๘๖๒ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แจ้งประเมินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินของบริษัท ก. จำกัด (โรงแรม ส.) และบริษัทได้อุทธรณ์การประเมินค่าภาษีจำนวนดังกล่าว เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์ภาษีให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้เสียภาษี ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ชม ๖๔๘๐๑.๒/๐๒๖๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑ ขอข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการรายบริษัท ก. จำกัด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ คือ นายกเทศมนตรีตำบลสุเทพมีฐานะเป็นผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่มิได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ จำนวน ๓ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเกี่ยวกับหนังสือ และหรือบันทึก และหรือรายงานของสำนักเทศกิจที่มีไปถึงสำนักงานเขตบางกอกน้อยและหรือส่วนราชการอื่นในสังกัดกรุงเทพมหานครในการกำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติการด้านการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนของสำนักงานเขตบางกอกน้อย รวมไปถึงการรายงานต่อกรณีดังกล่าวของสำนักเทศกิจที่มีไปยังปลัดกรุงเทพมหานครและหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และหรือเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและหรือสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ตามคำสั่งที่นายจิตติชัย แสงทอง เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สั่งการตามบันทึกเรื่องราวท้ายหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เลขที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙

๒. ตามคำสั่งที่นายจิตติชัย แสงทอง เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สั่งการตามบันทึกเรื่องราวท้ายหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๙ เลขที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๙

๓. ตามคำสั่งที่นายไพศาล มหาพัณณาภรณ์ ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สั่งการตามบันทึกเรื่องราวท้ายหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เลขที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐

สำนักเทศกิจมีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๒๕๙๖ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของนาย ส. กับพวก และนาย ส. กับพวก ได้ใช้สิทธิคัดค้านตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับสำนักเทศกิจพิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของสำนักเทศกิจที่มีต่อหน่วยงานภายในกรุงเทพมหานคร คือ ปลัดกรุงเทพมหานครและสำนักงานเขตบางกอกน้อย ในการดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นเอกสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา

ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักเทศกิจด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๗ กันยายน ๒๕๔๙ และ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ร้องเรียนสำนักงานเขตบางกอกน้อยต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน และ ๗ กันยายน ๒๕๔๙ มีนายจิตติชัย แสงทอง เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีคำสั่งท้ายหนังสือร้องเรียน ที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ และที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๙ ให้สำนักเทศกิจและผู้ตรวจราชการประจำพื้นที่กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติการด้านการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนของสำนักงานเขตบางกอกน้อย และหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ มีนายไพศาล มหาพัณณาภรณ์ ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีคำสั่งท้ายหนังสือร้องเรียน ที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยสำเนาเรื่องให้สำนักเทศกิจและผู้ตรวจราชการประจำพื้นที่ติดตามรวมกับเรื่องเดิม

ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าสำนักเทศกิจมีการดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวเพื่อให้ความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์อย่างไรบ้าง จึงได้ใช้สิทธิขอหนังสือ และหรือบันทึก และหรือรายงานของสำนักเทศกิจที่มีไปถึงสำนักงานเขตบางกอกน้อยและหรือส่วนราชการอื่นในสังกัดกรุงเทพมหานคร และรายงานของสำนักเทศกิจที่มีไปยังปลัดกรุงเทพมหานครและหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และหรือเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและหรือสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ส่วนที่สำนักเทศกิจอ้างเหตุแห่งการไม่เปิดเผยว่านาย ส. กับพวก ได้ใช้สิทธิคัดค้านตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น ข้อมูลดังกล่าวสำนักเทศกิจได้เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว พร้อมกันนี้ได้จัดส่งข้อมูลที่ได้รับการเปิดเผยจากสำนักเทศกิจมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้แทนสำนักเทศกิจชี้แจงด้วยวาจา รับฟังได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ประกอบด้วย (๑) บันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๘๔๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ แจ้งสำนักงานเขตบางกอกน้อย เรื่อง การดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. กับพวก และ (๒) บันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๖๒๒๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ รายงานผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนรายนาย ส. กับพวก ต่อปลัดกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ประกอบด้วย (๑) บันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๗๗๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ แจ้งสำนักงานเขตบางกอกน้อย เรื่อง ร้องเรียนการดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. กับพวก และ (๒) บันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๖๒๒๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ รายงานผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนรายนาย ส. กับพวก ต่อปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการรายงานไปพร้อมกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ประกอบด้วย (๑) บันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๑๓๘๗ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ แจ้งสำนักงานเขตบางกอกน้อย เรื่อง ร้องเรียนรายนาย ส. กับพวก และ (๒) บันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๑๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ส. กับพวก

นาย ส. กับพวก ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ คัดค้านการเปิดเผยบันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๖๒๒๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ และบันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๑๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้นาย ส. กับพวก ได้รับความเสียหายและอาจทำให้เสียรูปคดีได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่ต้องเปิดเผยหรือไม่

เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ แม้ข้อมูลบางส่วนจะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ปรากฏอยู่แต่ความเห็นดังกล่าวมีลักษณะของการแนะนำเพื่อให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักเทศกิจ ซึ่งเมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยน่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักเทศกิจ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

๒. นาย ส. กับพวก ได้ใช้สิทธิคัดค้านตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่

ข้อมูลข่าวสารที่นาย ส. กับพวก ได้ใช้สิทธิคัดค้าน คือ บันทึกสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๖๒๒๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ และที่ กท ๑๔๐๕/๓๑๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับมาก่อนหน้านี้แล้วจากสำนักเทศกิจและได้ส่งมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักเทศกิจกรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามคำขอ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๑๗๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๗ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. เอกสารทั้งหมดที่มีการอ้างอิงถึง และมีปรากฏในสำนวนการสอบสวนและในรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๒. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
๓. หนังสือขออนุมัติการขยายระยะเวลาสอบสวน
๔. หนังสือทุกฉบับที่เชิญนัดหมายพยานและผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำ
๕. รายงานการประชุมทุกฉบับของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
๖. หนังสือบันทึกแจ้งแก้ข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกกล่าวหาทุกคน
๗. รายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๑๘๔๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเนื่องจากสำนวนการสอบสวนเรื่องดังกล่าวมีประเด็นข้อกล่าวหาและข้อกฎหมายหลายประเด็น มีพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย จึงต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้อง สำหรับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ร้องเรียนเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร นาย ก. กับพวก ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๒๓๙๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติให้ส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัย ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ข้อ ๖

กรุงเทพมหานครเมื่อได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีมูลความผิดทางวินัยให้กรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยต่อไป กรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ได้มีการชี้มูลความผิด หรือสอบสวนใดๆ ต่อข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ กรุงเทพมหานครจึงได้มีคำสั่ง ที่ กท ๑๗๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้นมาตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ต่อมาในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนต่อปลัดกรุงเทพมหานคร โดยในขณะนั้นเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงมีประเด็นข้อกล่าวหาและข้อกฎหมายหลายประเด็น มีพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย จึงต้องใช้เวลาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยังปลัดกรุงเทพมหานคร แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าว สำนักปลัดกรุงเทพมหานครใช้เวลาเกือบสามปีครึ่งนับแต่วันที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๗๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ แต่การสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ จึงอาจทำให้เข้าใจได้ว่าไม่มีการสอบสวนอย่างจริงจัง และการที่กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครอ้างว่า “เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้อง” นั้น น่าจะเป็นการอ้างเพื่อให้ความคุ้มครองแก่บุคลากรของหน่วยงานเพียงฝ่ายเดียว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการสอบสวนเรื่องร้องเรียนโดยเฉพาะของผู้อุทธรณ์ทุกเรื่องเป็นไปโดยล่าช้าเป็นอย่างยิ่งจนผู้อุทธรณ์ต้องการจะตรวจสอบกระบวนการสอบสวน ผลการสอบสวนและระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการสอบสวนตามคำสั่ง เพราะระยะเวลาที่ยาวนานนั้นเป็นผลเสียหายทั้งต่อผู้ร้องเรียน และผู้ที่ถูกสอบสวน และน่าจะเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในเรื่องการดำเนินการทางวินัย จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบย่อยๆ ในส่วนประกอบหลักทั้งสิ้น และไม่กระทบกับความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา หรือจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครได้ชี้แจงเป็นหนังสือว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น เนื่องจากสำนวนการสอบสวนเรื่องดังกล่าวมีประเด็นข้อกล่าวหาและข้อกฎหมายหลายประเด็น มีพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย จึงต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๗ รายการนั้น เป็นข้อมูลในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง และกองการเจ้าหน้าที่สำนักปลัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระหว่างการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในขณะนี้นอกจากผู้อุทธรณ์จะได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์แล้วยังอาจไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้อย่างที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ อีกทั้งเมื่อพิจารณาในด้านของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร การเปิดเผยข้อมูลในชั้นนี้แม้จะเป็นเพียงส่วนประกอบย่อยๆ แต่ก็สามารถทำให้การบังคับใช้กฎหมายในการตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ

ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอในขณะนี้ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้มีข้อสังเกตว่า กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ล่าช้าเกินสมควร แม้จะเป็นไปเพื่อความละเอียดรอบคอบ แต่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจต้องได้รับความเสียหายอันเกิดจากความล่าช้าจนก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่บุคคลดังกล่าวได้ และนอกจากนั้น ยังอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครในด้านความโปร่งใสอีกด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโยธาธิการและผังเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๔ ฉบับ ถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร และผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร โดยขอให้แปรสภาพถ้อยคำการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสภาพอาคารบ้านผู้อุทธรณ์ในฐานะอาคารมูลกรณีด้วยวาจา และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ได้เข้าตรวจสอบอาคารมูลกรณีดังกล่าวเป็นเอกสาร โดยให้สัมพันธ์กับภาพถ่ายที่ได้ส่งไปให้ผู้อุทธรณ์ตามหนังสือสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ มท ๐๗๑๐/๐๙๔๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และให้สัมพันธ์กับสภาพอาคารข้างเคียงกับทางเดินอาคารที่ได้ตรวจสอบไว้ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

กรมโยธาธิการและผังเมืองมีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๒๔๔๕ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการแปรสภาพข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้สรุปสำนวนอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ได้มีการรายงานเสนอคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เช่นเดียวกับสรุปสำนวนอุทธรณ์ที่ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ทั้งกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว จึงไม่มีเหตุต้องแปรสภาพถ้อยคำการรายงานให้ผู้อุทธรณ์อีกแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่แปรสภาพข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมือง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เจ้าหน้าที่ของสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ไปตรวจสอบอาคารของผู้อุทธรณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๑๔/๒๕๕๐ ยกคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์บางส่วน ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าวจึงยื่นฟ้องคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อศาลปกครองกลางเพื่อให้ศาลเพิกถอนคำวินิจฉัย และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงกรมโยธาธิการและผังเมืองเพื่อขอรายงานการตรวจสอบอาคารของผู้อุทธรณ์และความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

กรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๐๙๔๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ จัดส่งภาพถ่ายอาคารของผู้อุทธรณ์ไปให้ และในเวลาต่อมากรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจอาคารมูลกรณี จะมีการถ่ายภาพอาคารมูลกรณีไว้แล้วนำมาเสนอต่อคณะกรรมการ

พิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในการประชุม โดยเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจอาคารจะได้บรรยายสภาพอาคารด้วยวาจาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งมีการจดรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไว้ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อศาลปกครองกลาง และเอกสารรายงานการประชุมดังกล่าวเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดี การเปิดเผยข้อมูลตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งของกรมโยธาธิการและผังเมืองต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๐๒/๒๕๕๑ ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ กรมโยธาธิการและผังเมืองได้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๙๘๔ - ๔๗/๒๕๕๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และสรุปสำนวนอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่ได้รับและเห็นว่าไม่มีข้อความใดๆ ที่เป็นการรายงานสภาพอาคารที่เจ้าหน้าที่ ๓ คนจากสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคารได้ไปตรวจสอบอาคารของผู้อุทธรณ์ปรากฏอยู่ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๔ ฉบับ เพื่อขอให้แปรสภาพถ้อยคำการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสภาพอาคารบ้านผู้อุทธรณ์ในฐานะอาคารมูลกรณีซึ่งเป็นการรายงานด้วยวาจา และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ได้เข้าตรวจสอบอาคารมูลกรณีดังกล่าวเป็นเอกสาร โดยให้สัมพันธ์กับภาพถ่ายที่ได้ส่งไปให้ผู้อุทธรณ์ตามหนังสือสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมือง เลขที่ มท ๐๗๑๐/๐๙๔๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และให้สัมพันธ์กับสภาพอาคารข้างเคียงกับทางเดินอาคารที่ได้ตรวจสอบไว้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ชี้แจงด้วยวาจาข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อได้รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะมอบหมายด้วยวาจาให้เจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบสภาพตึกหรืออาคารที่เป็นมูลกรณีโดยเจ้าหน้าที่จะทำการถ่ายภาพ วัดขนาดของโครงสร้าง หรือสภาพอาคาร ที่มีปัญหาและนำมารายงานในที่ประชุมด้วยวาจาโดยไม่มีการจัดทำรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงในรูปของเอกสาร และที่ประชุมจะทำการบันทึกคำชี้แจงดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ไว้ในรายงานการประชุม ซึ่งกรมโยธาธิการและผังเมืองได้เคยเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ครั้งที่ ๙๘๔ - ๔๗/๒๕๕๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ไปตรวจสอบอาคารที่มีปัญหาแล้วจะกลับมารายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ด้วยวาจา ดังนั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏจึงไม่มีเอกสารรายงานการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้มีการแปรสภาพถ้อยคำการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสภาพอาคารบ้านผู้อุทธรณ์ และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ได้เข้าตรวจสอบอาคารมูลกรณีดังกล่าวเป็นเอกสารโดยให้สัมพันธ์กับภาพถ่ายที่ได้ส่งไปให้ผู้อุทธรณ์ และสัมพันธ์กับสภาพอาคารข้างเคียงกับทางเดินอาคารที่ได้ตรวจสอบไว้ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐมีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำวิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับกรณีนี้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามคำขอของผู้อุทธรณ์ และกรมโยธาธิการและผังเมืองมีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๙๘๔ - ๔๗/๒๕๕๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการบันทึกคำชี้แจงด้วยวาจาของเจ้าหน้าที่ที่ไปตรวจสอบอาคารต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และกรมโยธาธิการและผังเมืองได้เคยเปิดเผยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ข้อมูลดังกล่าวจึงน่าจะเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้

ปกป้องสิทธิของตนต่อไปได้ การที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๙๘๔ - ๔๗/๒๕๕๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้แก่ผู้อุทธรณ์นั้นจึงเหมาะสมแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับความเห็น รายงาน และคำสั่งที่เกี่ยวกับคำวินิจฉัยคดีอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโยธาธิการและผังเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองและคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ รวมจำนวน ๘ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังต่อไปนี้

๑. ความเห็นและรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งตามคดีอาคารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลขที่ ๑๑๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

๒. มติและคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทุกคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการใดๆ ในคดีอาคารตามคำวินิจฉัย ที่ ๑๑๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายโดยระบุถึงวาระการอยู่ในตำแหน่งของคณะอนุกรรมการ (ช่วงเวลาใดถึงช่วงเวลาใด)

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คดีอาคาร ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลขที่ ๑๖๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่ส่งให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือของสำนักควบคุมอาคารและตรวจสอบอาคาร เลขที่ มท ๐๗๑๐/๖๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓

๔. สรุปสำนวนอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คดีอาคาร ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลขที่ ๑๖๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่ส่งให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือของสำนักควบคุมอาคารและตรวจสอบอาคาร เลขที่ มท ๐๗๑๐/๖๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓

๕. ความเห็นและรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งตามคดีอาคารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลขที่ ๑๖๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่ส่งให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือของสำนักควบคุมอาคารและตรวจสอบอาคาร เลขที่ มท ๐๗๑๐/๖๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓

๖. มติและคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทุกคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการใดๆ ในคดีอาคารตามคำวินิจฉัย ที่ ๑๖๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายโดยระบุถึงวาระการอยู่ในตำแหน่งของคณะอนุกรรมการ (ช่วงเวลาใดถึงช่วงเวลาใด)

๗. รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คดีอาคาร ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลขที่ ๑๓๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ส่งให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือของสำนักควบคุมอาคารและตรวจสอบอาคาร เลขที่ มท ๐๗๑๐/๕๘๓๙ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๘. สรุปสำนวนอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คดีอาคาร ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลขที่ ๑๓๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ส่งให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือของสำนักควบคุมอาคารและตรวจสอบอาคาร เลขที่ มท ๐๗๑๐/๕๘๓๙ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๙. ความเห็นและรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งตามคดีอาคาร ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลขที่ ๑๓๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ส่งให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือของสำนักควบคุมอาคารและตรวจสอบอาคาร เลขที่ มท ๐๗๑๐/๕๘๓๙ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๑๐. มติและคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทุกคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการใดๆ ในคดีอาคาร ตามคำวินิจฉัย ที่ ๑๓๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย โดยระบุถึงวาระการอยู่ในตำแหน่งของคณะอนุกรรมการ (ช่วงเวลาใดถึงช่วงเวลาใด)

๑๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตกรุงเทพมหานครและในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ๙๘๔ - ๔๗/๒๕๕๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ ห้องประชุม ๓๐๔ กรมโยธาธิการและผังเมืองที่ครบถ้วนทั้งหมด ๕๔ หน้า

กรมโยธาธิการและผังเมืองมีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๒๐๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๑๑๕๙ - ๒๔/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑๑๘๐ - ๔๕/๒๕๕๓ เมื่อวันอังคารที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๑๙๐ - ๕๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ และสรุปสำนวนอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ปฏิเสธการเปิดเผยมติและคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทุกคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการใดๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย โดยระบุถึงวาระการอยู่ในตำแหน่งของคณะอนุกรรมการ โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการใดๆ เพื่อพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๖๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ ทวิ แต่อย่างใด ส่วนมติและคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการทุกคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการใดๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมายนั้น ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุรายละเอียดว่ามีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนั้นหรือไม่อย่างไร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมือง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๑ รายการ เพื่อใช้ต่อสู้คดีในชั้นศาลปกครอง

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือ รับฟังได้ว่า ขั้นตอนการพิจารณาและการดำเนินคดีของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์นั้น เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้รับเรื่องอุทธรณ์ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบอาคารมูลกรณีแล้วจะกลับมานำเสนอคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยมีการบรรยายสภาพอาคารที่ได้ไปตรวจสอบมาตามที่ได้สรุปสำนวนเสนอ ซึ่งในการพิจารณาอุทธรณ์แต่เดิมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทำการพิจารณาก่อนแล้วจึงนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอีกครั้ง แต่ต่อมาได้ยกเลิกแนวทางปฏิบัตินี้ไปซึ่งในการพิจารณาอุทธรณ์รายผู้อุทธรณ์ และรายนาย ม. ก็มิได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ แต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ชื่อว่าคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ไว้เพื่อดำเนินคดีให้แก่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทุกคดีเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรมโยธาธิการและผังเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๑ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๒ รายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๖ และรายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๐ กรมโยธาธิการและผังเมืองยืนยันว่าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มิได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการใดๆ เพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ทั้งรายผู้อุทธรณ์ และรายนาย ม. ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวจึงไม่มี อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คือ คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๔๙ สั่ง ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๒ สั่ง ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ถึงรายการที่ ๘ เป็นการพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีนาย ม. อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ให้ระงับ ห้ามใช้ และให้ดำเนินการแก้ไขและยื่นคำขอรับใบอนุญาตดัดแปลงอาคาร แม้ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ถือเป็นผู้เสียหายตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จากอาคารมูลกรณีซึ่งปัจจุบันนาย ม. เป็นผู้ครอบครอง และเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนใดมีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ เพื่อมิให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนการพิจารณาอุทธรณ์ของนาย ม. เท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ หน่วยงานเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบบางส่วน คณะกรรมการฯ เห็นว่า ในส่วนที่หน่วยงานไม่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบนั้นเป็นการพิจารณาในเรื่องร้องเรียนของบุคคลอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่นนั้นอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองจึงชอบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยโดยบางหน้าไม่ชัดเจนนั้น ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองให้สำเนาที่ชัดเจนแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมโยธาธิการและผังเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๒ รายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๖ และรายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๐ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง คือ คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ที่ ๑/๒๕๔๙ สั่ง ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๒ สั่ง ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนการพิจารณาอุทธรณ์ของนาย ม.

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ให้ยกอุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยโดยบางหน้าไม่ชัดเจนนั้น ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองให้สำเนาที่ชัดเจนแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เกี่ยวกับการดำเนินการอนุมัติเงินกู้และเงินอุดหนุนแก่สหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. รายงานผลการหารือระหว่างเจ้าหน้าที่ของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนและนาย ก. ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งได้พบกันในสถานที่ต่างๆ ภายหลังจากนาย ก. ทิ้งงานก่อสร้างของสหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือกทั้งหมด

๒. เอกสารซึ่งเจ้าหน้าที่ของโครงการบ้านมั่นคงภาคเหนือสรุปปัญหาการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคของสหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก

๓. เอกสารของโครงการบ้านมั่นคงภาคเหนือซึ่งระบุเหตุผลและความจำเป็นต่อผู้บังคับบัญชาตามสายงานเพื่อให้มีการอนุมัติเงินกู้และเงินอุดหนุนต่างๆ แก่สหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก ภายหลังที่คณะกรรมการสหกรณ์ส่งเอกสารบัญชีปลอมให้กับผู้ตรวจบัญชี และไม่สามารถปิดบัญชีงบดุลของสหกรณ์ได้

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) มีหนังสือ ที่ พม ๕๓๑๐/๖๙๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า

รายการที่ ๑ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ไม่มีเอกสารดังกล่าว โดยจากข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของสถาบัน ได้มีการพบและพูดคุยกับนาย ก. เพียงเพื่อสอบถามถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของสหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือก เนื่องจากมีการกล่าวถึงบุคคลดังกล่าวว่าทราบข้อเท็จจริงและรายละเอียดของสหกรณ์เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่ามีการบันทึกเป็นรายงานแต่อย่างใด และสืบเนื่องจากการบริหารจัดการของสหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือกที่มีปัญหาทำให้สถาบันทราบว่ามีผู้ปลอมเอกสารของสถาบันไปใช้ประโยชน์ สถาบันได้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว โดยในกระบวนการสอบสวนพนักงานสอบสวนได้เชิญนาย ก. มาให้ปากคำด้วย ซึ่งสถาบันไม่มีเอกสารการให้ปากคำของนาย ก. ดังนั้น จึงไม่มีเอกสารดังกล่าว

รายการที่ ๒ จากการตรวจสอบเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารรายการนี้ปรากฏว่าไม่มีเอกสารสรุปปัญหาการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคของสหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือกซึ่งจัดทำโดยเจ้าหน้าที่โครงการบ้านมั่นคงภาคเหนือ จึงไม่มีเอกสารดังกล่าวตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

รายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กล่าวคือ เป็นความเห็นภายในของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ในการที่จะอนุมัติเงินกู้หรือเงินสนับสนุนต่างๆ ให้แก่สหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือกตามภารกิจของสถาบัน และเนื่องจากในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจต้องมีเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในหลายชั้น การให้ความอิสระแก่เจ้าหน้าที่ในการเสนอความเห็นอย่างเต็มที่ก่อนมีผลยุติ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น สถาบันจึงไม่อาจเปิดเผยเอกสารดังกล่าวตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประสงค์ต้องการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว สถาบันไม่มีเอกสารรายการที่ ๑ และ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสถาบันที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลรายการที่ ๑ และ ๒ สำหรับรายการที่ ๓ ประกอบด้วยเอกสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ เอกสารการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสนับสนุนโครงการบ้านมั่นคงของโครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (เงินอุดหนุน) เป็นกรณีที่มีการเบิกจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าของโครงการบ้านมั่นคงภาคเหนือ สถาบันเห็นว่าเป็นเอกสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และเอกสารการขออนุมัติสินเชื่อพัฒนาที่อยู่อาศัย (โครงการบ้านมั่นคง) ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ (เงินสินเชื่อ) สถาบันไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เนื่องจากเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเห็นของผู้ปฏิบัติงานในการที่จะมีความเห็นเบื้องต้นในการเสนอผู้บังคับบัญชาและคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องหลายชั้น ซึ่งแต่ละชั้นอาจมีความเห็นที่แตกต่างกันจนกว่าจะได้ข้อยุติ เพื่อให้ความเป็นอิสระแก่ผู้ปฏิบัติงานในการให้ความเห็น และหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็จะเป็นผลเสียต่อเจ้าหน้าที่สหกรณ์บ้านมั่นคงช้างเผือกได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) แจ้งว่า ไม่มีเอกสารดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สถาบันชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้หรือไม่เฉพาะรายการที่ ๓ ซึ่งได้แก่ เอกสารการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสนับสนุนโครงการบ้านมั่นคงของโครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (เงินอุดหนุน) เห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของสถาบัน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องโปร่งใสและประชาชนสามารถตรวจสอบดูได้ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุมัติสินเชื่อพัฒนาที่อยู่อาศัย (โครงการบ้านมั่นคง) ภายใต้แผนปฏิบัติการ

ไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ (เงินสินเชื่อ) สถาบันซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ประมวลทำความเห็นเสนอแนะในการตัดสินใจในการดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติสินเชื่อพัฒนาที่อยู่อาศัย (โครงการบ้านมั่นคง) ซึ่งกระบวนการนี้ต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อทำให้สถาบันดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ประกอบกับการอนุมัติสินเชื่อดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เปิดเผยรายการที่ ๓ ได้แก่ เอกสารการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินสนับสนุนโครงการบ้านมั่นคงของโครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค (เงินอุดหนุน) และเอกสารการขออนุมัติสินเชื่อพัฒนาที่อยู่อาศัย (โครงการบ้านมั่นคง) ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ (เงินสินเชื่อ) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพระนั่งเกล้าเกี่ยวกับรายชื่อพยาบาล

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า ขอรายชื่อพยาบาล จำนวน ๓ คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือนายแพทย์ ก. แพทย์ผู้ผ่าตัดกระดูกไหปลาร้าข้างซ้ายของผู้อุทธรณ์

โรงพยาบาลพระนั่งเกล้ามีหนังสือ ลับ ที่ นบ ๐๐๒๗.๒๐๑/๒/๘๒๔๘ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าได้สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงทั้ง ๓ รายแล้วและได้รับแจ้งว่าไม่ประสงค์ที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์และโรงพยาบาลเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคล จึงไม่สามารถให้รายชื่อของบุคคลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้เข้ารับการผ่าตัดกระดูกไหปลาร้าข้างซ้ายหักโดยมีนายแพทย์ ก. เป็นแพทย์ผู้ผ่าตัด ผู้อุทธรณ์เห็นว่า นายแพทย์ ก. กับพยาบาล จำนวน ๓ คน กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อตัดกล้ามเนื้อและไขมันหัวไหล่ข้างซ้ายของผู้อุทธรณ์จนเป็นเหตุให้แขนข้างซ้ายของผู้อุทธรณ์เคลื่อนไหวและใช้การไม่ได้หลายเดือน แม้นายแพทย์ ก. จะส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปทำกายภาพบำบัดอบเย็น และกระตุ้นด้วยไฟฟ้า แต่แขนข้างซ้ายของผู้อุทธรณ์ก็ไม่ดีขึ้น ผู้อุทธรณ์จึงคิดหาวิธีทำกายภาพบำบัดด้วยตนเองจนอาการดีขึ้นและใช้การได้ในเวลาต่อมา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า นายแพทย์ ก. กับพยาบาล จำนวน ๓ คน กระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๒๐ และมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า ขอรายชื่อพยาบาล จำนวน ๓ คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือนายแพทย์ ก. แพทย์ผู้ผ่าตัดกระดูกไหปลาร้าข้างซ้ายของผู้อุทธรณ์ แต่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งโรงพยาบาลที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายชื่อพยาบาล จำนวน ๓ คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือนายแพทย์ ก. แพทย์ผู้ผ่าตัดกระดูกไหปลาร้าข้างซ้ายของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า รายชื่อพยาบาลมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือแพทย์ในการผ่าตัดในโรงพยาบาลของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องโปร่งใสเพื่อให้ประชาชนตรวจสอบได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าเปิดเผยรายชื่อพยาบาล จำนวน ๓ คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือนายแพทย์ ก. แพทย์ผู้ผ่าตัดกระดูกไหปลาร้าข้างซ้ายของผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๑๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขอสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง กรณีร้องเรียนกล่าวหานาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง กับพวก รวม ๑๖ คน ว่าเป็นเจ้าพนักงานทุจริต เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ จากบริษัท ค. จำกัด ผู้รับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการวางและจัดทำผังเมืองรวม อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง โดยเดินทางไปดูงานที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาตกไป

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๘/๐๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากรายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๒๓๐ - ๖๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ได้มีการพิจารณาเรื่องกล่าวหานาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง กับพวก เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบจากบริษัทผู้รับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการวางและจัดทำผังเมืองรวม อำเภอปลวกแดงนั้น นอกจากจะมีข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาดังกล่าวแล้วยังปรากฏว่า มีข้อมูลเรื่องกล่าวหาอื่นๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาวินิจฉัยในคราวเดียวกันรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่ร้องขออาจส่งผลกระทบหรือส่งผลเสียหายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งยังมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการดำเนินการต่อเรื่องกล่าวหาที่รับผิดชอบ ที่ประชุมจึงมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) อย่างไรก็ดี เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีมติพิจารณาวินิจฉัยอย่างครบถ้วนชัดเจนแล้ว จึงให้สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพียงพอที่จะทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจได้ดีให้ผู้อุทธรณ์ทราบอีกครั้งหนึ่ง สำนักงาน ป.ป.ช. จึงขอสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวน เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า กรณีดังกล่าวคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหา

ทั้ง ๑๖ คน ในฐานะคณะกรรมการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของที่ปรึกษาโครงการวางและจัดทำผังเมืองรวม อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง เดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ณ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒ นั้น เป็นการเดินทางไปศึกษาดูงานตามข้อเสนอทางเทคนิคโครงการของบริษัท ค. จำกัด ที่ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ และในการพิจารณาตรวจรับงานการจัดทำผังเมือง ที่บริษัทที่ปรึกษาได้ส่งมอบงานในแต่ละงวดนั้น ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๑๖ คน พิจารณาตรวจรับงานโดยไม่โปร่งใสหรือไม่เที่ยงธรรม กรณีดังกล่าวจึงไม่ใช่การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง หรือเป็นการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมายตามที่ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด จึงมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาตกไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๑

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ที่ พิเศษ ๒๑/ ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหานาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง กับพวก รวม ๑๖ คน ว่าเป็นเจ้าพนักงานทุจริตเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบจากบริษัท ค. จำกัด ผู้รับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการวางและจัดทำผังเมืองรวม อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง โดยเดินทางไปดูงานที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ต่อมาได้รับแจ้งผลการพิจารณาว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา จึงมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาตกไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ พิเศษ ๑๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขอสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องในกรณีดังกล่าว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ให้สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ พิเศษ ๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๒๓๐ - ๖๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ วาระที่ ๔.๒ เรื่องกล่าวหานาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง กับพวก รวมทั้งรายงานของเจ้าหน้าที่ที่สรุปข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้อเสนอทางเทคนิคโครงการของบริษัท ค. จำกัด เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๒๓๐ - ๖๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ วาระที่ ๔.๒ เรื่องกล่าวหานาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง กับพวก รวมทั้งรายงานของเจ้าหน้าที่ที่สรุปข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้อเสนอทางเทคนิคโครงการของบริษัท ค. จำกัด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะก่อให้เกิด

ความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และการประสานการปฏิบัติ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๙

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๒๔๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสาร ดังนี้

๑. หนังสือสำนักงานรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๑ (ส)/๑๐๘๗ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. หนังสือตำรวจภูธรภาค ๙ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๕.๑๑๔/๔๘๘๒ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐

๓. หนังสือสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๐๑ (ส)/๒๗๐๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

๔. หนังสือกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๕.๑๑๔/๓๑๑๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๑๗๔/๓๐๓๗ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แจ้งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ ว่า ขอคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเนื่องจากอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่นและอาจทำให้ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเสื่อมประสิทธิภาพ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ ได้พิจารณาคำคัดค้านของพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ฯ ดังกล่าวแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปประกอบเป็นพยานเอกสารในการปกป้องสิทธิให้ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ฯ ร้องเรียนต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์กระทำผิดทั้งอาญาและวินัยจึงต้องการสำเนาเอกสารตามที่ร้องขอไปใช้ในการแก้ข้อกล่าวหานั้น ข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียน และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนแต่อย่างใด ประกอบกับตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีหนังสือไปยังพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ฯ เพื่อพิจารณามีคำคัดค้านการร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วและพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ฯ ได้มีความเห็นคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเนื่องจากอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น และอาจทำให้ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเสื่อมประสิทธิภาพ จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือกองกำกับการสืบสวน ๒ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๖๙๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๗๔๐ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ หนังสือตำรวจภูธรภาค ๙ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๔.๑๗๔/๓๓๕๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๒๔๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารเกี่ยวกับหนังสือให้ความเห็นชอบในการสนับสนุนโครงการเดิน - วิ่งเพื่อสุขภาพ ปีมหามงคล “อีซูซุ เดิน - วิ่ง รู้รักสามัคคีประเทศไทย” จำนวน ๔ รายการ แต่ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือกองกำกับการสืบสวน ๒ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๖๙๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของตำรวจภูธรภาค ๙ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ คือ หนังสือสำนักงานรักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๑ (ส)/๑๐๘๗ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ รายการที่ ๒ คือ หนังสือตำรวจภูธรภาค ๙ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๕.๑๑๔/๔๘๘๒ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ รายการที่ ๓ คือ หนังสือสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๐๑ (ส)/๒๗๐๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และรายการที่ ๔ คือ หนังสือกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๕.๑๑๔/๓๑๑๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๙ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเกี่ยวกับการร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติว่า เนื่องจากปรากฏข่าวต่อสาธารณะในสื่อมวลชนทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุและหนังสือพิมพ์ว่า บริษัท ก. จำกัด โดยผู้รับมอบอำนาจได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเมื่อราวปลายเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ - ต้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ พร้อมสิ่งที่ส่งมาด้วยจำนวนไม่น้อยกว่า ๔ ฉบับ เกี่ยวกับบริษัท ข. จำกัด และขอให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติองค์กรจัดคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวซึ่งอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ มีหนังสือ ด่วน ที่ ทช ๗๓๐๐/๖๘๐๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนของบริษัท ก. จำกัด ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๙ (๓) ของระเบียบคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติว่าด้วยมาตรการเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานและคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อขอให้บริษัท ข. จำกัด ปฏิบัติตามมาตรา ๘๔ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยการห้ามประกอบกิจการแข่งขันกับผู้ประกอบการเอกชนไทยหรือขอให้เพิกถอนการอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อขอข้อมูลซึ่งอยู่ในความครอบครองและข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องดังกล่าว แต่สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนของบริษัท ก. จำกัด และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลกำแพงเพชร มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด ทั้งในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาร้องทุกข์จากผู้ใต้บังคับบัญชา และกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์นาง ก. หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านการพยาบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง

จังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ลับ ที่ กพ ๐๐๒๗.๐๐๑/๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยสามารถอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน ๑๕ วันนับแต่ได้รับหนังสือฉบับนี้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งจังหวัดกำแพงเพชรได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม ถูกร้องเรียนกล่าวหาจากผู้ใต้บังคับบัญชาว่าบริหารงานไม่เป็นธรรม ขาดทักษะการทำงานเป็นทีม ประวิงเวลาในการขอย้ายหน่วยงาน และเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม

จังหวัดกำแพงเพชรได้มีคำสั่ง ที่ ๖๔๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าว ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการบริหารกลุ่มภารกิจด้านการพยาบาลพิจารณาเห็นว่าเพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อการสืบสวนหาข้อเท็จจริงและเพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย สมควรให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยบริหารงานในหน่วยงานอื่นก่อนจนกว่าผลการสอบสวนจะสิ้นสุด และได้เสนอมติที่ประชุมต่อผู้บริหารระดับสูง ต่อมาโรงพยาบาลกำแพงเพชรได้มีคำสั่ง ที่ ๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานในหน้าที่หัวหน้าหอผู้ป่วยอายุรกรรมชายจนกว่าจะสิ้นสุดกระบวนการสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์เมื่อทราบคำสั่งได้ทำหนังสือขอขยายระยะเวลาไปช่วยปฏิบัติงาน และได้มีหนังสือร้องเรียนนาง ก. หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านการพยาบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องว่า

ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องเรียนนาง ก. เรื่องการพิจารณาคัดเลือกพยาบาลวิชาชีพ ระดับ ๘ ไม่เป็นธรรม นาง ก. ได้ใช้อำนาจกลั่นแกล้งให้ร้ายผู้อุทธรณ์ในเรื่องต่างๆ เรื่อยมา จังหวัดกำแพงเพชรจึงได้ทำการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนนาง ก. ไปในคราวเดียวกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ถูกผู้ใต้บังคับบัญชากล่าวหาร้องเรียนนั้น คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้พิจารณาเห็นว่า เป็นปัญหาความสัมพันธ์ของผู้อุทธรณ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นปัญหาการทำงานเป็นทีมและบรรยากาศในองค์กรที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดูแลผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤตดังกล่าวได้ การย้ายสับเปลี่ยนระหว่างผู้อุทธรณ์ และนาง ข. เห็นว่าเป็นการรับฟังขึ้น เป็นการแก้ไขในเชิงป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยได้ ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาง ก. จังหวัดกำแพงเพชรพิจารณาเห็นว่า นาง ก. ไม่ได้ใช้อำนาจกลั่นแกล้งให้ร้าย ไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง ข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์จึงรับฟังไม่ขึ้น

ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด ทั้งในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาร้องทุกข์จากผู้ใต้บังคับบัญชา และกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์นาง ก. และผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่ได้รับการเปิดเผยให้เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน และคำสั่งในเรื่องต่างๆ ทั้งหมดจำนวน ๑๕ รายการ ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นจังหวัดกำแพงเพชรปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งของหน่วยงานเกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คณะกรรมการฯ สามารถรับเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้หรือไม่

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ แม้ผู้อุทธรณ์จะใช้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งของหน่วยงานเกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง แต่ในเรื่องนี้ผู้อุทธรณ์ถูกกระทบสิทธิโดยตรงจากการถูกร้องเรียน ประกอบกับเมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อที่จะปกปักษ์รักษาประโยชน์ของตนและเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งระยะเวลาอุทธรณ์ที่กำหนดในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ใช่ระยะเวลาที่จำกัดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะกรรมการฯ จึงสามารถรับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้

๒. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ (๑) สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาร้องทุกข์จากผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจังหวัดกำแพงเพชรได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงขึ้นมาสืบหาข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว โดยในขณะนี้ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และ (๒) สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาร้องทุกข์นาง ก. และผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในเรื่องนี้จังหวัดกำแพงเพชรไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปในคราวเดียวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาร้องทุกข์จากผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเรื่องร้องเรียนนี้จังหวัดได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วเช่นเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ในฐานะของผู้ถูกร้องทุกข์กล่าวโทษ และผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษผู้อื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ตนเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงได้ และจากการตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลในส่วนที่เป็นหนังสือร้องเรียนของผู้ใต้บังคับบัญชา หนังสือขอถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม

และบันทึกการให้ถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ตึกผู้ป่วยวิกฤติอายุรกรรม การเปิดเผยรายชื่อของบุคคลดังกล่าวอาจนำมาซึ่งความแตกแยกภายในองค์กรและอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดูแลผู้ป่วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้ปกปิดชื่อบุคคลดังกล่าวได้ สำหรับบันทึกการให้ถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ตึกผู้ป่วยวิกฤติอายุรกรรมที่เป็นการเขียนด้วยลายมือ ให้จังหวัดกำแพงเพชรดำเนินการจัดพิมพ์บันทึกการให้ถ้อยคำนั้น โดยปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้ถ้อยคำ ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้ความสมบูรณ์ของเนื้อหาเสียหายไป ส่วนข้อมูลอื่นให้เปิดเผยทั้งหมด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดกำแพงเพชรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ชื่อผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษผู้อุทธรณ์ ชื่อผู้ถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรมให้ปกปิด ส่วนบันทึกการให้ถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ตึกผู้ป่วยวิกฤติอายุรกรรมที่เป็นการเขียนด้วยลายมือ ให้จังหวัดกำแพงเพชรดำเนินการจัดพิมพ์บันทึกการให้ถ้อยคำนั้น โดยปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้ถ้อยคำ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๒ รายการ คือ

๑. คำให้การของผู้อุทธรณ์

๒. คำให้การของนาง ก.

๓. คำให้การของนาง บ.

๔. คำให้การของนาง ส.

๕. คำให้การของนาง ร.

๖. คำให้การของนาง ล.

๗. คำให้การของนาย ท.

๘. คำให้การของนางสาว จ.

๙. สำเนาการยื่นคำร้องขอทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗๗/๓ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด พร้อมภาพถ่ายบ้านนาง ร. โดยมีนาย พ. ลงนามรับรอง

๑๐. สำเนาการสอบสวนกองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด

๑๑. สำเนาการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๕๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒

๑๒. สำเนาหนังสือขององค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอพระสมุทรเจดีย์ (ที่ตอบหนังสือที่ว่าการอำเภอพระสมุทรเจดีย์ ที่ สป ๐๕๑๗/๗๙๘ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ร้องเรียน/ร้องทุกข์ จากประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อน

จังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๑/๑๒๓๓๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนเอกสารพยานที่เกี่ยวข้อง และสำเนาผลการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยกับผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๒ ๔ ๖ และ ๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่จังหวัดสมุทรปราการได้จัดส่งมา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการ และผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนต่อกระทรวงมหาดไทยและจังหวัดสมุทรปราการว่า นาย พ. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด มีความประพฤติไม่เหมาะสม ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลายประเด็น เช่น กรณีการทำให้ชายคาที่พักผู้โดยสารริมคลองส่วยและทางเดินเท้าคอนกรีตเสริมเหล็กเลียบคลองส่วยได้รับความเสียหาย กรณีละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ปล่อยให้ประชาชนปลูกบ้านในลำรางสาธารณะ กรณีเรียกรับเงินในการขอเลขที่บ้านหรือขอทะเบียนบ้าน กรณีข่มขู่ผู้ร่วมลงชื่อร้องเรียนนาย พ. กรณีไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของนายอำเภอพระสมุทรเจดีย์ที่มิให้นาย พ. ประพฤติตนไม่เหมาะสมเป็นเวลา ๑ ปี และดำเนินการซ่อมแซมชายคาที่พักผู้โดยสารริมคลองส่วย กรณีการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านขาดระบบบริหาร ไม่มีการประชุม และชี้แจงการดำเนินงานทำให้สมาชิกไม่สามารถกู้เงินหรือลาออกได้ เป็นต้น

จังหวัดสมุทรปราการพิจารณาเห็นว่าเพื่อความเป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้อำเภอพระสมุทรเจดีย์ว่ากล่าวตักเตือนนาย พ. ให้ระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อมิให้เกิดการร้องเรียนลักษณะนี้อีก ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาลงโทษของจังหวัดจึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นไปยังจังหวัดสมุทรปราการ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวมายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งแนบหนังสือของนาง ก. นาง ส. นาง ล. และนาย ท. ที่มอบให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ขอสำเนาเอกสารการให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสอบสวนฯ กรณีร้องเรียนพฤติกรรมของนาย พ. แทนพวกตน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๒ รายการที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น ได้รับการเปิดเผยจากจังหวัดสมุทรปราการเพียงรายการเดียว คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ไม่ใช่เอกสารตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ และอีก ๑๑ รายการยังไม่ได้รับการเปิดเผย โดยผู้อุทธรณ์ต้องการอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๑ รายการ ดังนี้

๑. คำให้การของผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑
๒. คำให้การของนาง ก. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑
๓. คำให้การของนาง บ. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑
๔. คำให้การของนาง ส. เมื่อวันที่ ๑๒ และ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ รวม ๒ ครั้ง
๕. คำให้การของนาง ร. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑
๖. คำให้การของนาง ล. เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑
๗. คำให้การของนาย ท. เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑
๘. คำให้การของนางสาว จ. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีนาย ช. เป็นประธาน
๙. สำเนาการยื่นคำร้องขอทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗๗/๓ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด (บ้านนาง ร.)
๑๐. สำเนาการสอบสวนกองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด
๑๑. สำเนาหนังสือขององค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด ที่ สป ๗๒๙๐๑/๒ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ในฐานะผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนาย พ. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ในหลายเรื่องและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงหลายชุด โดยมีการยุติเรื่องร้องเรียนในทุกเรื่องและมีการรายงานผลการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้นตั้งแต่จังหวัดไปจนถึงกระทรวงมหาดไทย

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการไม่มีอยู่ในความครอบครอง คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คำให้การของนาง ร. ที่ให้ถ้อยคำไว้กับนาย ม. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่มีคำให้การเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ คำให้การของนาย ท. เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่มีคำให้การเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ คำให้การของนางสาว จ. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยมีนาย ช. เป็นประธาน แต่มีคำให้การเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

ข้อมูลข่าวสารทั้งสามรายการข้างต้น ผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการเห็นว่า ผู้อุทธรณ์อาจจำวันที่นำพยานเข้าให้ถ้อยคำคลาดเคลื่อน เพราะในทุกเรื่องที่มีการร้องเรียนผู้อุทธรณ์จะนำพยานกลุ่มเดิมเข้าให้ถ้อยคำ

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ สำเนาการยื่นคำร้องขอทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๗๗/๓ หมู่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด พร้อมภาพถ่ายบ้านนาง ร. โดยมีนาย พ. ลงนามรับรองนั้น เอกสารดังกล่าวมีการยื่นคำขอบ้านเลขที่เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๗ ต่อมาสำนักทะเบียนอำเภอพระสมุทรเจดีย์ถูกเพลิงไหม้ในปีดังกล่าว และมีเอกสารเสียหายและสูญหายไปบางส่วน จึงสันนิษฐานว่าเอกสารฉบับนี้น่าจะสูญหายไปในเหตุการณ์เพลิงไหม้ อย่างไรก็ตาม ผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการได้นำส่งเอกสารที่มีการบันทึกข้อมูลบ้านเลขที่ ๒๗๗/๓ หมู่ ๑๐ ลงคอมพิวเตอร์ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๒ แทน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ นอกจากนั้น ผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการได้ชี้แจงเหตุผลของการไม่เปิดเผยคำให้การของพยานว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่มาให้การเป็นพยานได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า คำให้การของพยานทั้ง ๗ คนนั้น เป็นคำให้การในวันดังต่อไปนี้

๑. คำให้การของนาง ก. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒
๒. คำให้การของนาง บ. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒
๓. คำให้การของนาง ส. เมื่อวันที่ ๑๒ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒
๔. คำให้การของนาง ร. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒
๕. คำให้การของนาง ล. เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑
๖. คำให้การของนาย ท. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒
๗. คำให้การของนางสาว จ. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ หรือคำให้การเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๑๐ และ ๑๒ โดยมีประเด็นการพิจารณาดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำให้การของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ให้ถ้อยคำสามารถขอตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องในการให้ถ้อยคำของตนได้อยู่แล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และจากข้อเท็จจริงจังหวัดสมุทรปราการได้เปิดเผยคำให้การเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์เท่านั้น จึงเห็นสมควรให้จังหวัดสมุทรปราการเปิดเผยคำให้การของผู้อุทธรณ์ทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๔ ๖ และ ๗ เป็นคำให้การของนาง ก. นาง ส. นาง ล. และนาย ท. บุคคลทั้งสี่ได้ทำหนังสือถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แจ้งความประสงค์ให้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแทนพวกตนได้ ดังนั้น เมื่อผู้ให้ถ้อยคำทั้งสี่ให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ จึงเห็นสมควรให้จังหวัดสมุทรปราการเปิดเผยคำให้การของบุคคลทั้งสี่แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ดังนี้ คำให้การของนาง ก. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ คำให้การของนาง ส. เมื่อวันที่ ๑๒ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ คำให้การของนาง ล. เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และคำให้การของนาย ท. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๕ และ ๘ เป็นคำให้การของนาง บ. นาง ร. และนางสาว จ. บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ร้องเรียนพฤติกรรมของนาย พ. เช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ และจากคำชี้แจงทั้งของผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการและของผู้อุทธรณ์ต่างสอดคล้องกันว่า ในการร้องเรียนประเด็นต่างๆ ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้พาบุคคลกลุ่มเดิมๆ ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง นอกจากนั้น ผู้อุทธรณ์ยังสามารถระบุวันที่ในการให้ถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำแต่ละคนได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น จึงทำให้เชื่อได้ว่าแม้จะเปิดเผยการให้ถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ ก็ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ จึงเห็นสมควรให้จังหวัดสมุทรปราการเปิดเผยคำให้การของบุคคลทั้งสามแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ดังนี้ คำให้การของนาง บ. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ คำให้การของนาง ร. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม หรือ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ และ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ และคำให้การของนางสาว จ. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ หรือคำให้การเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ จังหวัดสมุทรปราการอ้างว่า เอกสารดังกล่าวมีการยื่นคำขอบ้านเลขที่ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๗ ต่อมาสำนักทะเบียนอำเภอพระสมุทรเจดีย์ถูกเพลิงไหม้ในปีดังกล่าว และมีเอกสารเสียหายและสูญหายไปบางส่วน จังหวัดสมุทรปราการสันนิษฐานว่าเอกสารฉบับนี้น่าจะสูญหายไปในเหตุการณ์เพลิงไหม้ในครั้งนั้น จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองซึ่งไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของจังหวัดสมุทรปราการเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ สำเนาการสอบสวนกองทุนหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๐ ตำบลในคลองบางปลากด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการชี้แจงข้อเท็จจริงตามประเด็นข้อกล่าวหาของผู้ร้องเรียนเท่านั้น ไม่มีการกล่าวอ้างถึงบุคคลใด และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ดังนั้นเพื่อความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ สำเนาหนังสือขององค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด ที่ สป ๗๒๙๐๑/๒ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โดยเนื้อหาของหนังสือดังกล่าวเป็นการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อกรณีการร้องเรียนนาย พ. ว่ากระทำผิดกฎหมายบุกรุกที่ทางสาธารณะ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารรายการนี้ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดสมุทรปราการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๒ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ - รายการที่ ๘ ให้เปิดเผยทั้งหมดเว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของจังหวัดสมุทรปราการเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับเอกสารชี้มูลความผิดของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่น มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิด กรณีการกระทำการสมยอมในการเสนอราคาแก่หน่วยงานของรัฐและปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป็ด ในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ขณะนั้นนาย ก. เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป็ด หรือเทศบาลตำบลบ้านเป็ดปัจจุบัน เพื่อนำไปตรวจสอบการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือหากไม่มีการแจ้งชี้มูลดังกล่าวขอแจ้งให้ทราบด้วย

เทศบาลตำบลบ้านเป็ดมีหนังสือ ที่ ขก ๗๓๙๐๑/๒๗๔๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารหลักฐานที่สำคัญในการพิจารณาว่า กรณีดังกล่าวเป็นความผิดจริงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลหรือไม่ อย่างไร ซึ่งหากเปิดเผยจะทำให้การตรวจสอบกรณีดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลบ้านเป็ดจัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์อดีตนายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ดกับพวกมีหนังสือร้องเรียนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าพนักงานเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น กีดกันการเสนอราคา และสมยอมราคาเกี่ยวกับโครงการขุดลอกปรับปรุงภูมิทัศน์บึงหนองโคตร ผู้อุทธรณ์อ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีการชี้มูลความผิดในเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ และส่งเรื่องให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ดดำเนินการ แต่ไม่มีการดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด กรณีการกระทำการสมยอมในการเสนอราคาแก่หน่วยงานของรัฐและปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป็ด ในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ขณะนั้น นายไพศาลฯ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป็ด หรือเทศบาลตำบลบ้านเป็ดปัจจุบัน เพื่อนำไปตรวจสอบการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารหลักฐานที่สำคัญในการพิจารณาว่า กรณีดังกล่าวเป็นความผิดจริงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลหรือไม่ อย่างไร ซึ่งหากเปิดเผยจะทำให้การตรวจสอบกรณีดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรี และมีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวพร้อมแนบเอกสารที่เทศบาลตำบลบ้านเป็ดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลไปพร้อมกันนี้ด้วย โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่าในหนังสือปฏิเสธของเทศบาล นายไพศาลฯ นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ดยอมรับว่ามีหนังสือชี้มูลความผิดจริง แต่จะพิจารณาอีกทีว่าเป็นความจริงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดดังกล่าวหรือไม่ จนล่วงเลยเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ต้องรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นการช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้มีเวลาทุจริต

จังหวัดขอนแก่นได้มีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๓๗.๔/๒๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงอำเภอเมืองขอนแก่น เพื่อให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน อำเภอเมืองขอนแก่นได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขก ๐๐๓๗.๖/๐๐๐๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ดเพื่อให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าเทศบาลตำบลบ้านเป็ดได้รับหนังสือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวอ้างหรือไม่ และเมื่อได้รับหนังสือมีการดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ และให้เทศบาลชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เทศบาลตำบลบ้านเป็ดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขก ๗๓๙๐๑/๓ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รายงานอำเภอเมืองขอนแก่นว่า เทศบาลได้ตรวจสอบทะเบียนรับหนังสือในเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ แล้วปรากฏว่า เทศบาลไม่ได้รับหนังสือชี้มูลความผิด กรณีกระทำสมยอมในการเสนอราคาแก่หน่วยงานของรัฐและปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป็ดในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่กล่าวอ้าง เทศบาลจึงไม่ได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด แต่ที่เทศบาลได้ชี้แจงตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารนั้น ไม่ได้เป็นการยอมรับว่ามีหนังสือชี้มูลความผิด เป็นเพียงแต่ชี้แจงว่าเอกสารหลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารที่สำคัญในการที่จะพิจารณาว่า กรณีดังกล่าวเป็นความผิดจริงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลหรือไม่ อย่างไร ซึ่งถ้ามีการเปิดเผยจะทำให้การตรวจสอบกรณีดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพได้ ดังนั้น เอกสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ผู้ร้องได้ นอกจากนั้น ได้ชี้แจงว่านายกเทศมนตรีไม่ได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือให้การช่วยเหลือผู้ใด โดยเทศบาลได้มีบันทึกว่ากล่าวตักเตือนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๑ วรรคหนึ่ง แล้ว ตามคำสั่งของอำเภอเมืองขอนแก่นดังปรากฏตามบันทึกว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เทศบาลตำบลบ้านเป็ดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขก ๗๓๙๐๑/๑๕๐๔ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า จากการตรวจสอบทะเบียนรับหนังสือของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน ปรากฏว่า เทศบาลไม่เคยได้รับหนังสือชี้มูลความผิด กรณีกระทำสมยอมในการเสนอราคาแก่หน่วยงานของรัฐและการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป็ดในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเป็ดได้ยืนยันว่าไม่เคยได้รับหนังสือชี้มูลความผิดดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรตำบลท่าโพธิ์ จังหวัดพิษณุโลก มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๙ รายการ ดังนี้

๑. สรุปสำนวนการสอบสวนทางวินัย (นาย ก. ปลัดอำเภอคลองลาน) ตามคำสั่งจังหวัดกำแพงเพชร ที่ ๑๓๕๑/๒๕๕๓ สั่ง ณ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓

๒. รายงานการสอบสวนทางวินัย

๓. บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒)

๔. บันทึกการแจ้ง และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓)

๕. บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๔)

๖. บันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๕)

๗. รายงานการประชุมลงมติของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

๘. หนังสือคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหา

๙. บันทึกข้อความของที่ทำการปกครองจังหวัดกำแพงเพชร เพื่อเสนอเรื่องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรให้ความเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ต่อคำสั่งลงโทษ

จังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ กพ ๐๐๑๗.๑/๔๑๒๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๘ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ โดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดกำแพงเพชรจัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนไปยังอำเภอคลองขลุง และกระทรวงมหาดไทยขอให้ตรวจสอบกรณีการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ล. พี่ชายของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเสียชีวิตประมาณต้นปี ๒๕๔๗ กรมการปกครองได้แจ้งจังหวัดกำแพงเพชรให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง จังหวัดจึงแจ้งไปยังอำเภอ

คลองขลุง อำเภอคลองขลุงได้มีคำสั่ง ที่ ๒๗๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า นายสมัย เกตุเจริญ ปลัดอำเภอ ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตแต่ขาดความระมัดระวัง กล่าวคือ เป็นผู้ดำเนินการแจ้งย้ายรายการบุคคลของนาย ล. เข้าทะเบียนบ้านกลาง เนื่องจากเหตุทุจริต แต่ไม่ได้ดำเนินการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ปกปิด ที่ มท ๐๓๑๐.๑/ว ๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง และได้รายงานไปยังจังหวัดกำแพงเพชร

จังหวัดกำแพงเพชรเมื่อได้รับทราบผลการสอบสวนได้มีคำสั่ง ที่ ๑๓๕๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่นายสมัยฯ ผลการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนฯ เห็นว่า แม้นายสมัยฯ จะไม่มีเจตนาทุจริต แต่เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน และได้รายงานการสอบสวนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ที่ทำการปกครองจังหวัดกำแพงเพชรได้ทำการประมวลเรื่อง และเสนอความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ต่อมาจังหวัดกำแพงเพชรได้มีคำสั่ง ที่ ๖๑๓/๒๕๕๔ สั่ง ณ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ลงโทษตัดเงินเดือนนายสมัยฯ ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน และรายงานการดำเนินการทางวินัยให้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง พร้อมแจ้งอำเภอคลองคลานเพื่อแจ้งนายสมัยฯ ทราบ

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งลงโทษดังกล่าวน้อยเกินไป และกระบวนการสอบสวนวินัยไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ประกอบกับการสอบสวนวินัยมีการบิดเบือนข้อเท็จจริง จึงใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๙ รายการข้างต้นไปยังจังหวัดกำแพงเพชร แต่ได้รับการเปิดเผยให้เพียง ๘ รายการเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ บันทึกข้อความของที่ทำการปกครองจังหวัดกำแพงเพชร เพื่อเสนอเรื่องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรให้ความเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ข้อมูลข่าวสารนี้แม้จะมีส่วนที่เป็นความเห็นของที่ทำการปกครองจังหวัดกำแพงเพชรปรากฏอยู่ แต่ความเห็นดังกล่าวมาจากการนำข้อเท็จจริงมาปรับกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการสอบสวนวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วโดยจังหวัดกำแพงเพชรได้เห็นชอบตามข้อเสนอของที่ทำการปกครองจังหวัดกำแพงเพชร การเปิดเผยจึงไม่กระทบถึงความเป็นอิสระในการแสดงความเห็นของเจ้าหน้าที่ ส่วนที่จังหวัดกำแพงเพชรอ้างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่วินิจฉัยไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการสอบสวนทางวินัยนั้น ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นกรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกสรุปเรื่องที่จัดทำโดยเจ้าหน้าที่และมีการเสนอความเห็นเบื้องต้นต่อคณะอนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งเป็นคนละกรณีกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวของจังหวัดกำแพงเพชรไม่อาจรับฟังได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดกำแพงเพชรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับเอกสารการขออนุญาตขุดดิน/ถมดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. ใบรับแจ้งการถมดินตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน (ด.๑) และเอกสารประกอบ จำนวน ๓ ชุด

๒. เอกสารประกอบการขออนุญาตขุดดินและถมดินตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้างในการขุดดินหรือถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๘ เช่น วัตถุประสงค์ของการขุดดินและถมดิน แบบแปลน แผนผังบริเวณที่จะทำการขุดดินและถมดินของโรงไฟฟ้าหนองแซง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบมีหนังสือ ที่ สบ ๗๙๕๐๑/๓๒๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแนบหนังสือของบริษัท ก. จำกัด ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งแสดงเจตนาไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ มาตรา ๑๕ (๕) (๖) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบได้จัดส่งมาแล้ว รับฟังได้ว่า บริษัท ข. จำกัด เป็นผู้ดำเนินการโครงการโรงไฟฟ้าหนองแซง ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองกบ อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งขออนุญาตขุดดิน/ถมดินไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ องค์การฯ ได้พิจารณาคำขอและอนุญาตให้เริ่มต้นทำการขุดดิน/ถมดิน ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์ในฐานะตัวแทนเครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม และราษฎรในพื้นที่ตำบลหนองกบ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการข้างต้นไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ องค์การฯ มีหนังสือ ที่ สบ ๗๙๕๐๑/๒๗๘ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แจ้งการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ไปยังบริษัท ก. จำกัด บริษัทได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) นอกจากนี้ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) ซึ่งบริษัทฯ ไม่อนุญาตให้มีการเผยแพร่เอกสารและข้อมูลดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๑๕ (๕) (๖) และมาตรา ๒๔

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบมีหนังสือ ที่ สบ ๗๙๕๐๑/๓๒๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และแนบหนังสือของบริษัท ก. จำกัด ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งแสดงเจตนาไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลไปให้ผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งมายังคณะกรรมการฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงทางโทรศัพท์ รับฟังได้ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น คือ ข้อมูลที่บริษัท ก. จำกัด ได้ยื่นขออนุญาตขุดดิน/ถมดินไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ พร้อมเอกสารประกอบการยื่นขออนุญาตขุดดิน/ถมดิน แต่ในคำขอของผู้อุทธรณ์นั้นอาจระบุชื่อไม่ถูกต้องตรงกับแบบฟอร์มในการขออนุญาตขุดดิน/ถมดิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่บริษัท ก. จำกัด ได้ยื่นขออนุญาตขุดดิน/ถมดินไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ คือ ใบแจ้งการขุดดิน/ถมดิน ตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วย ๑. แผนผังบริเวณแบบแปลนรายการประกอบแบบแปลนที่ถูกต้องตามกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน ๒. สำเนารายการคำนวณวิธีการป้องกันการพังทลายของดิน ๓. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลในกรณีที่ผู้แจ้งเป็นนิติบุคคล ๔. หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่ผู้แจ้งการขุดดิน/ถมดินให้บุคคลอื่นไปยื่นใบแจ้งการขุดดิน/ถมดิน ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ๕. หนังสือแสดงความยินยอมของเจ้าของที่ดินในกรณีเจ้าของที่ดินให้บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งการขุดดิน/ถมดิน ๖. หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมพร้อมสำเนาใบอนุญาตจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ๗. หนังสือรับรองของผู้ควบคุมงานพร้อมสำเนาใบอนุญาตจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และเอกสารเพิ่มเติมอื่นๆ เห็นว่า เป็นข้อมูลที่ตามกฎหมายบริษัทฯ ต้องยื่นเพื่อขออนุญาตในการขุดดิน/ถมดินอยู่แล้ว และองค์การฯ จะต้องใช้ข้อมูลนั้นเพื่อประกอบการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ว่าจะอนุญาตให้ขุดดิน/ถมดินในบริเวณที่ขออนุญาตได้หรือไม่ ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งไม่เข้าลักษณะอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐจะต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ รวมทั้งเมื่อพิจารณารายละเอียดของข้อมูลตามคำขอที่องค์การฯ ได้ส่งมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับความลับทางการค้าแต่อย่างใด ดังนั้น แม้บริษัทเจ้าของข้อมูลจะแสดงเจตนาไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๖) ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ประกอบกับเมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดความโปร่งใสทั้งต่อบริษัทและต่อองค์การฯ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลใบแจ้งการขุดดิน/ถมดิน ตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ และเอกสารประกอบการขออนุญาตได้ เว้นแต่สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาหนังสือเดินทาง ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนสำเนาโฉนดที่ดินให้เปิดเผยเฉพาะเนื้อที่ และรูปแผนที่เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาหนังสือเดินทาง ส่วนสำเนาโฉนดที่ดินให้เปิดเผยเฉพาะเนื้อที่ และรูปแผนที่ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตรองผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินการ กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ จำนวน ๗ รายการ คือ

๑. รายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

๒. บันทึกความเห็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

๓. บันทึกและมติของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ ประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ และบันทึกการประชุมครั้งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อุทธรณ์

๔. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สั่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๑ จัดส่งเรื่องของผู้อุทธรณ์ไปดำเนินการ

๕. หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๑ ที่จัดส่งเรื่องของผู้อุทธรณ์ไปสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๖. บันทึกปากคำพยานบุคคลและพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๗. บรรดาสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๒๖/๔๒๐ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นโดยให้เหตุผลว่า รายการที่ ๒ ไม่มีความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง รายการที่ ๔ ไม่มีอยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ รายการที่ ๕ อยู่ระหว่างการประสานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อขอเอกสารเรื่องเดิมทั้งหมดเพื่อดำเนินการ รายการที่ ๖ ไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัย โดยต้องรายงานไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และรายการที่ ๗ เห็นสมควรระบุให้ชัดแจ้งว่าต้องการเอกสารใดบ้าง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้เปิดเผยในรายการที่ ๗ คือ

๑. บันทึกเสนอของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เสนอให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓

๒. ข้อมูลเพิ่มเติมที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามที่ปรากฏในรายงานการประชุม หน้าที่ ๗ ย่อหน้าที่หนึ่ง บรรทัดที่ ๒ ความว่า “.... ประกอบกับข้อมูลเพิ่มเติมรับฟังได้ว่า .....” พร้อมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ ส่งมา และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ กับรายการที่ ๗ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ แจ้งว่าอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้เรียกให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม ถูกผู้ปกครองนักเรียนร้องเรียนว่า เรียกรับเงินเพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๑ ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงในทางลับแล้วเห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูลความจริง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ทำการสอบสวน แล้วรายงานผลการสอบสวนโดยเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และมาตรา ๙๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฯ พิจารณาแล้วมีหนังสือส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ พิจารณา

ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อหน้าที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาเห็นชอบกับข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีมติลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ ได้ดำเนินการตามมติดังกล่าวโดยมีคำสั่ง ที่ ๐๓๗/๒๕๕๔ ปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผย คือ รายการที่ ๒ ๔ ๕ ๖ และ ๗ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ ชี้แจงว่าไม่มี คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๔ เห็นว่า เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้ออ้างดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เห็นว่า การสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลจากคำสั่งดังกล่าวจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ให้ถ้อยคำ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

๓. ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และ ๗ เห็นว่า การสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลจากคำสั่งดังกล่าวจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยดังนี้

๑. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

๒. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้เป็นข้อมูลชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาประกอบการอุทธรณ์ กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. เอกสารบันทึกปากคำของพยานบุคคลที่ ๖
๒. เอกสารบันทึกปากคำของพยานบุคคลที่ ๑๐
๓. เอกสารบันทึกปากคำของพยานบุคคลที่ ๑๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๗๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การให้ปากคำของพยานเป็นการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบ การเปิดเผยอาจทำให้ไม่มีประชาชนให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ ซึ่งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งพยานบุคคลดังกล่าวไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าล่วงละเมิดทางเพศและทำร้ายร่างกายผู้ร้องเรียน ซึ่งเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยกรณีไม่รักษาชื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน อันเป็นความผิดตามมาตรา ๙๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน

ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ซึ่งได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เห็นว่าเป็นโทษที่หนักเกินกว่ากรณีความผิด จึงมีมติให้ยกเลิกคำสั่งตัดเงินเดือน และให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ต่อไป ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้ดำเนินการตามมติดังกล่าว และมีหนังสือส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ พร้อมสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยัง ก.ค.ศ. เพื่อพิจารณา ต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ แจ้งว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มีมติลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ และให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ขออนุญาตถ่ายสำเนาเอกสารในสำนวนการสอบสวน จำนวน ๗ รายการ คือ คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ เอกสารบันทึกปากคำการกล่าวหาของผู้กล่าวหาที่ไปร้องเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ แบบ สว.๒ แบบ สว.๓ แบบ สว.๖ (รายงานการสอบสวน) รายงานการประชุมคณะกรรมการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ และเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๗๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ เปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๗ รายการแก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อพยาน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ขอข้อมูลข่าวสารบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลที่ ๖ ๑๐ และ ๑๒ เพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบว่าพยานบุคคลดังกล่าวเคยเป็นผู้ที่มีความขัดแย้ง หรือไม่พอใจผู้อุทธรณ์เป็นการส่วนตัวในเรื่องใดมาก่อนหรือไม่ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๑๔๑๔๐/๗๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพื่อประกอบการวินิจฉัยดังนี้

๑. ประเด็นที่เกี่ยวกับความจำเป็นของผู้อุทธรณ์ที่จะต้องได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาประกอบการอุทธรณ์ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นคำสั่งที่กระทบต่อผู้อุทธรณ์อย่างมาก แม้ผู้อุทธรณ์จะได้รับข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนไปแล้ว แต่การได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวด้วยย่อมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมของตนเองได้มากขึ้น

๒. ประเด็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ อาจทำให้ไม่มีประชาชนให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ ซึ่งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ขอทราบชื่อพยานและถ้อยคำพยาน เพียง ๓ ราย เพื่อตรวจสอบว่าพยานบุคคลดังกล่าวเคยเป็นผู้ที่มีความขัดแย้งหรือไม่พอใจผู้อุทธรณ์เป็นการส่วนตัวในเรื่องใดมาก่อนหรือไม่และยังไม่พบว่าการเปิดเผยข้อมูล จะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยกับพยาน รวมทั้งถ้อยคำพยานดังกล่าวก็ได้มีการสรุปไว้ในแบบ สว.๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อพยานและถ้อยคำพยานในกรณีตามอุทธรณ์นี้ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งการที่พยานบุคคลดังกล่าวไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ กฎหมายก็มิได้ตัดอำนาจที่คณะกรรมการฯ จะมีดุลพินิจให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

๓. ประเด็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะมีผลกระทบต่อบุคคลใดที่นอกเหนือจากพยานหรือไม่ ในประเด็นนี้เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับถ้อยคำพยานบางส่วนมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของบุคคลที่สาม หากนำไปเปิดเผยเป็นการทั่วไปอาจเกิดความเสียหายกระทบต่อบุคคลดังกล่าวได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงต้องไม่นำไปเปิดเผยเป็นการทั่วไป แต่จะต้องนำไปใช้เฉพาะตามวัตถุประสงค์ของการอุทธรณ์ คือ นำไปใช้เพื่อการต่อสู้หรือรักษาสิทธิตามกฎหมาย กรณีถูกลงโทษของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงเห็นว่าการสอบสวนวินัยนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับการกระทบสิทธิอย่างมากจากผลการสอบวินัยดังกล่าว และเมื่อพิจารณาอุทธรณ์นี้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยชื่อและบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลที่ ๖ ๑๐ และ ๑๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อความในส่วนของอายุ ที่อยู่และลายมือชื่อของพยานซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่ไม่มีความจำเป็นเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การขอตามกรณีอุทธรณ์ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ รวมทั้งเพื่อให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปเปิดเผยเป็นการทั่วไป อันอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลที่สาม จึงเห็นควรมีข้อกำหนดการนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้ด้วย โดยให้ผู้อุทธรณ์นำไปใช้เฉพาะวัตถุประสงค์ตามอุทธรณ์ ห้ามมิให้นำไปเปิดเผยเป็นกรณีทั่วไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับอายุ ที่อยู่และลายมือชื่อของผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้ผู้อุทธรณ์ โดยให้มีข้อกำหนดการนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้โดยให้ผู้อุทธรณ์นำไปใช้เฉพาะตามวัตถุประสงค์ที่อุทธรณ์ ห้ามนำไปเปิดเผยเป็นการทั่วไป ตามมาตรา ๒๐ (๒) ประกอบกับมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านทุ่มเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบ้านทุ่ม จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนาง ก. หุ้นส่วนผู้จัดการ มีคำร้องลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านทุ่ม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ เอกสารจัดซื้อจัดจ้าง ประกวดหรือสอบราคา ฉบับที่ ๖/๒๕๕๓ ถึงปัจจุบัน

รายการที่ ๒ เอกสารสัญญาซื้อรถตักหน้าหลังขุด (เจ.ซี.บี) ของเทศบาลตำบลบ้านทุ่ม

เทศบาลตำบลบ้านทุ่มมีหนังสือ ที่ ขก ๗๓๕๐๒/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าได้เคยจัดส่งเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแล้วและเป็นเอกสารที่เคยเผยแพร่ ประกอบกับเป็นการขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากและบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างว่าเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านทุ่มนั้นไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลบ้านทุ่มและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากเทศบาลตำบลบ้านทุ่ม เพื่อเข้าร่วมประกวดราคา สอบราคาจัดซื้อจัดจ้าง และเพื่อตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างที่ผ่านมา แต่เทศบาลตำบลบ้านทุ่มปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างและมีบ้านพักใกล้กับเทศบาลตำบลบ้านทุ่ม ได้ทำหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านทุ่ม ขอให้จัดส่งประกาศประกวดราคา สอบราคาให้กับผู้อุทธรณ์ แต่เทศบาลไม่เคยส่งประกาศประกวดราคา สอบราคาให้กับผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ไม่เคยเห็นเทศบาลปิดประกาศประกวดราคา สอบราคา ณ ที่ทำการเทศบาลแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงไปติดต่อขอซื้อแบบการประกวดราคา สอบราคาที่เทศบาลทุกวันพุธ แต่เจ้าหน้าที่เทศบาลปฏิเสธว่าไม่มีการขายแบบการประกวดราคา สอบราคา แต่เนื่องจากมีผู้รับเหมาจากนอกพื้นที่เข้าไปดำเนินโครงการก่อสร้างของเทศบาลตลอดเวลา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เพื่อตรวจสอบว่าเทศบาลได้ประกาศประกวดราคา สอบราคาจัดซื้อจัดจ้างเมื่อใด ตรงกับวันที่ผู้อุทธรณ์เข้าไปขอซื้อแบบหรือไม่ และผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เพื่อตรวจสอบการจัดซื้อรถตักหน้าหลังขุด (เจ.ซี.บี) ของเทศบาล เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าเทศบาลซื้อรถดังกล่าวในราคาที่สูงมาก ในขณะที่หน่วยงานอื่นๆ จัดซื้อรถตักหน้าหลังขุดในราคาที่ต่ำกว่ามาก ทั้งที่เป็นรถยี่ห้อและรุ่นเดียวกัน ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่าไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากเทศบาลแต่อย่างใด

ส่วนผู้แทนเทศบาลตำบลบ้านทุ่ม (ร้อยโท อภิวัชร วีระกุล รองปลัดเทศบาลฯ) ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เทศบาลตำบลบ้านทุ่มดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยส่งประกาศประกวดราคา สอบราคาให้กับผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างอย่างน้อย ๕ ราย ปิดประกาศที่หน้าเทศบาลและส่งประกาศไปให้อำเภอเมืองขอนแก่นปิดประกาศด้วย ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นเทศบาลมีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จำนวน ๖ ฉบับ เหตุที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากมีบุคคลทำเอกสารเผยแพร่ว่าเทศบาลซื้อรถตักหน้าหลังขุดราคาแพงเกินจริง เทศบาลจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ เพราะเกรงว่าอาจมีการนำเอกสารดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในทางมิชอบ ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ผู้แทนเทศบาลแจ้งว่ายินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยจะทำหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับข้อมูลข่าวสารต่อไป

เทศบาลตำบลบ้านทุ่มมีหนังสือ ที่ ขก ๗๓๕๐๒/๖๑๔ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ประกาศสอบราคาฉบับที่ ๖/๒๕๕๓ ถึง ๙/๒๕๕๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่าเทศบาลตำบลบ้านทุ่มได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บางส่วน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงประสานขอรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนที่เทศบาลยังไม่ได้ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เทศบาลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงขอให้คณะกรรมการฯ วินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้นเทศบาลตำบลบ้านทุ่มเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ประกาศประกวดราคา สอบราคาที่เทศบาลจัดทำขึ้นต่อจากประกาศสอบราคาฉบับที่ ๙/๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งเทศบาลปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศประกวดราคาสอบราคา ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่เทศบาลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบ้านทุ่มเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ประกาศประกวดราคา สอบราคาที่เทศบาลตำบลบ้านทุ่มจัดทำขึ้นต่อจากประกาศสอบราคาฉบับที่ ๙/๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะเกี่ยวกับการอนุญาตก่อสร้างอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ จังหวัดตราด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนจำนวน ๗๐ แผ่น และรายการคำนวณ เลขที่ ๑๑๘/๒๕๕๓ ที่แนบท้ายใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ตร ๗๑๐๐๓/๑๑๘๕

องค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะมีหนังสือ ที่ ตร ๗๑๐๐๑/๙๔๙ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะได้มีหนังสือสอบถามบริษัท อ. จำกัดแล้ว บริษัทคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารให้แก่บริษัท อ. จำกัด เพื่อก่อสร้างอาคารห้างสรรพสินค้าเทสโก้ โลตัส และมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการฟ้องคดีดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะมีหนังสือ ที่ ตร ๗๑๐๐๑/๑๑๓๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ผู้อุทธรณ์กับบุคคลอื่นรวม ๑๓๙ คนได้ฟ้ององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ ที่ ๑ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ ที่ ๒ บริษัท อ. จำกัด ที่ ๓ ต่อศาลปกครองระยอง กรณีองค์การฯ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารแก่บริษัท อ. จำกัด เพื่อก่อสร้างอาคารห้างสรรพสินค้าเทสโก้ โลตัส โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ฟ้องคดีลำดับที่ ๑๒๖ และเคยมีบุคคลอื่นขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว แต่บริษัทมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร องค์การฯ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

นาย บ. ผู้รับมอบอำนาจผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓ บริษัท อ. จำกัด ได้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารห้างสรรพสินค้าเทสโก้ โลตัส โดยระบุจำนวนพื้นที่ในการก่อสร้างอาคารจำนวน ๙,๖๓๐ ตารางเมตร องค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ตร ๗๑๐๐๓/๑๑๘๕ ให้แก่บริษัท แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าอาคารที่บริษัทก่อสร้างนั้นมีพื้นที่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร และก่อสร้างผิดหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดหลายอย่าง จึงขอให้องค์การฯ ระงับการก่อสร้างอาคารดังกล่าว แต่องค์การฯ ไม่ดำเนินการตามคำขอ ผู้อุทธรณ์จึงได้ฟ้องคดีต่อ

ศาลปกครองเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๐๗/๒๕๕๓ และเกรงว่าพยานหลักฐานอาจไม่เพียงพอให้ศาลรับฟังเนื่องจากมีเพียงใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารเป็นพยานเอกสารเท่านั้น จึงมีคำขอให้ศาลเรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากองค์การฯ มาประกอบการพิจารณาคดี แต่ศาลไม่เรียกข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าศาลมีอำนาจแสวงหาพยานหลักฐานได้เอง ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปแสดงให้ศาลเห็นว่าบริษัทก่อสร้างอาคารพื้นที่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ซึ่งตามกฎหมายนั้นจะต้องทำรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมประกอบในการพิจารณาอนุญาตด้วย และหน่วยงานระดับองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีอำนาจอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารที่มีพื้นที่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเฉพาะแผนผังบริเวณทั้งหมดของห้างเทสโก้ โลตัส แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนเท่านั้น ไม่ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการคำนวณ

ส่วนผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า บริษัท อ. จำกัด ได้ขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร จำนวน ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ขออนุญาตก่อสร้างอาคารพื้นที่ ๙,๖๓๐ ตารางเมตร ครั้งที่ ๒ ขออนุญาตก่อสร้างป้าย และครั้งที่ ๓ ขออนุญาตดัดแปลงอาคารบางส่วนและเพิ่มพื้นที่อาคารจำนวน ๓๐๒ ตารางเมตร องค์การฯ พิจารณาแล้วออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารฯ ให้กับบริษัททั้ง ๓ ครั้ง ได้แก่ ใบอนุญาตเลขที่ ตร ๗๑๐๐๓/๑๑๘๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เลขที่ ตร ๗๑๐๐๓/๑๔๓๒ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ และเลขที่ ตร ๗๑๐๐๓/๘๐๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อาคารที่บริษัทขออนุญาตก่อสร้างมีพื้นที่รวม ๙,๙๓๒ ตารางเมตร ปัจจุบันบริษัทก่อสร้างอาคารเสร็จแล้วและอยู่ระหว่างการขออนุญาตใช้อาคารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการคำนวณแล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนผังบริเวณทั้งหมดของห้างเทสโก้ โลตัส และแบบแปลนที่เป็นโครงสร้างภายนอกอาคาร ที่แนบท้ายใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ตร ๗๑๐๐๓/๑๑๘๕ เลขที่ ตร ๗๑๐๐๓/๑๔๓๒ และเลขที่ ตร ๗๑๐๐๓/๘๐๗ นั้น เป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตก่อสร้างอาคารและควบคุมการดำเนินการจัดตั้งตลาด ซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ องค์การฯ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้อง โปร่งใสและตรวจสอบได้ ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการประกอบแบบแปลน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงสร้างทางวิศวกรรมที่มีรายการคำนวณซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้องใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น และข้อมูลข่าวสารในส่วนของแบบแปลนที่เป็นโครงสร้างภายในอาคารซึ่งเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ เปิดเผยแผนผังบริเวณทั้งหมดของห้างเทสโก้ โลตัส และแบบแปลนที่เป็นโครงสร้างภายนอกอาคาร โดยไม่ต้องเปิดเผยรายการประกอบแบบแปลน และแบบแปลนที่เป็นโครงสร้างภายในอาคารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการภาค ๑ เกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการภาค ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงอัยการจังหวัดนนทบุรี เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาในคดีที่นางสาว ก. เป็นผู้ต้องหาฐานความผิดร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนโดยทรมาน หรือกระทำโดยทารุณโหดร้าย จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานการสอบสวน

รายการที่ ๒ รายงานการชันสูตรพลิกศพ

รายการที่ ๓ คำร้องขอออกหมายจับ

อัยการจังหวัดนนทบุรีมีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์เป็นนายประกันผู้ต้องหา ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นพยานหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณาคดี และมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้เสียหายและพยานบุคคล ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่ออธิบดีอัยการภาค ๑ ต่อมาสำนักงานอัยการภาค ๑ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๓๖ (อภ ๑)/๑๕๑๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ แจ้งว่าสำนวนคดียังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรียังไม่ได้มีการฟ้องคดีต่อศาล เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอสำเนา ได้แก่ รายงานการสอบสวน และรายงานการชันสูตรพลิกศพ เป็นเอกสารสำคัญที่ต้องใช้ในการพิจารณาคดีและถือเป็นความลับทางคดี จึงไม่อาจให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคู่กรณีในสำนวนคัดสำเนาเอกสารตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานอัยการภาค ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประกันตัวนางสาว ก. ผู้ต้องหาในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดนนทบุรี และไม่สามารถนำตัวผู้ต้องหาไปส่งศาลจังหวัดนนทบุรีตามกำหนด ศาลจังหวัดนนทบุรีสั่งปรับเงินผู้อุทธรณ์จำนวนหนึ่งล้านบาท ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำสั่งศาลจังหวัดนนทบุรี ผู้อุทธรณ์ฎีกาคำสั่งปรับเงินดังกล่าวและมีคำขอข้อมูลข่าวสารโดยอ้างว่าจะนำไปแสดงให้ศาลฎีกาเห็นว่าการออกหมายจับผู้ต้องหานั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากพนักงานสอบสวนดำเนินคดีโดยไม่ตรวจสอบพยานหลักฐานโดยละเอียดจึงหลงผิดมีคำร้องขอให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหา ทำให้ศาลหลงผิดออกหมายจับผู้ต้องหา ทั้งที่ผู้ต้องหาไม่ได้กระทำความผิดแต่อย่างใด หากศาลไม่ออกหมายจับผู้ต้องหา ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ต้องประกันตัวผู้ต้องหา และไม่ต้องถูกศาลสั่งปรับเงิน

ผู้แทนสำนักงานอัยการภาค ๑ ชี้แจงสรุปว่า เมื่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางแม่นางส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว สำนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรีได้ตั้งคณะทำงานร่วมพิจารณาคดีดังกล่าว คณะทำงานพิจารณาแล้วมีความเห็นให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการสอบสวนเพิ่มเติมยังไม่ได้ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในคดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินคดี ส่วนการออกหมายจับผู้ต้องหาจะผิดพลาดหรือไม่อย่างไรนั้นเป็นกระบวนการในชั้นจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนดำเนินคดีแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันการดำเนินคดีดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานอัยการภาค ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นคณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และชื่อ และที่อยู่ของผู้ร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

๒. ขอทราบชื่อ - สกุล และที่อยู่ของผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ อันเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๑๕๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๑๕๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยกระทำการข่มขู่ พูดจาเสียงดัง ชอบจับผิด ไม่ให้เกียรติเจ้าหน้าที่ในสำนักงานและผู้มาติดต่อราชการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๕๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในข้อร้องเรียนกล่าวหาดังกล่าว ผลการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสืบสวนฯ พิจารณาเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์เป็นลักษณะบุคลิกส่วนบุคคล คือ พูดจาเสียงดัง ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้กฎหมายหรือหลักนิติศาสตร์เป็นที่ตั้ง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มักโต้แย้งกับผู้ร่วมงานหรือผู้บังคับบัญชาอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งมิได้เป็นการกระทำเพื่อเรียกร้องเงินทองหรือผลประโยชน์ส่วนตนแต่อย่างใด เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งอาจกระทบความรู้สึกกับผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง แต่มิได้ทำให้ราชการเกิดความเสียหาย คณะกรรมการสืบสวนฯ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ยุติเรื่อง อย่างไรก็ตาม ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาได้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ให้เป็นไปตาม

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ต่อมาผู้อุทธรณ์เมื่อได้ทราบผลการสืบสวนข้อเท็จจริงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อร้องเรียนกล่าวหาบุคคลที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์โดยขอให้ดำเนินการทางวินัยกับบุคคลดังกล่าว พร้อมกันนี้ได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๔๘๖ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุแห่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า เนื่องจากเอกสารมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการที่จะพิจารณาว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเรียนมีมูลความผิดทางวินัยหรือไม่ และชื่อ และที่อยู่ผู้ร้องเรียนเป็นข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผย เพราะจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามที่จะนำไปสู่การดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเห็นว่ารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และชื่อ และที่อยู่ผู้ร้องเรียนไม่ต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการกระทำของผู้ร้องเรียนเป็นการกระทำโดยเจตนา รู้สำนึกในการกระทำและในขณะเดียวกันผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือย่อมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ หาใช่เป็นการกระทำโดยประมาทและหรือโดยไม่เจตนาไม่ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และยังเป็นความผิดทางละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ นอกจากนั้น การกระทำของผู้ร้องเรียนยังเป็นความผิดวินัยตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายเดือดร้อน อันอาจทำให้บุคคลใดๆ ที่ไม่ทราบหรือรู้ข้อเท็จจริงที่เป็นจริงหรือมีอยู่จริง เข้าใจผิด สำคัญผิด เข้าใจคลาดเคลื่อนไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เกิดคำครหา นินทา ดูหมิ่น ดูแคลน เหยียดหยาม เกลียดชัง เสื่อมเสียชื่อเสียง เกียรติยศ เกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งหน้าที่ราชการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลดังกล่าวไปเพื่อปกป้องสิทธิ ชื่อเสียง เกียรติยศของตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยมุ่งหวังให้ผู้กระทำถูกดำเนินการทางวินัยโดยเฉียบขาด และจะดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิด ฐานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ดูหมิ่น หมิ่นประมาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และชื่อ - สกุล ที่อยู่ของผู้ร้องเรียนกล่าวหา ซึ่งข้อเท็จจริงในเรื่องนี้การสืบสวนข้อเท็จจริง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการสืบสวนเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิโดยตรงจากการร้องเรียนกล่าวหาดังกล่าว ย่อมมีสิทธิทราบการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองได้ และแม้ในรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะปรากฏความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่การเสนอความเห็นดังกล่าวเป็นขั้นตอนหนึ่งของการสืบสวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสืบสวนฯ ที่ถูกแต่งตั้งขึ้นมีหน้าที่ต้องกระทำอยู่แล้วจึงถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ความเห็นดังกล่าวจึงไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ส่วนชื่อ - สกุล และที่อยู่ของผู้ร้องเรียน การเปิดเผยในขณะที่การสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วไม่อาจทำให้การบังคับใช้

กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับผู้ร้องเรียนต้องรับผิดชอบในเรื่องที่ตนได้ร้องเรียนผู้อื่น และผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกระทบสิทธิจากการร้องเรียนย่อมมีสิทธิในการปกป้องสิทธิของตนเองได้ตามกฎหมาย จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ชื่อ - สกุล และที่อยู่ของผู้ร้องเรียนได้ เว้นแต่ชื่อพยานผู้มาให้ถ้อยคำ ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้ต่อไปไม่มีใครกล้ามาให้ถ้อยคำอันเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ จึงเห็นสมควรให้ความคุ้มครอง โดยปกปิดชื่อของพยานผู้มาให้ถ้อยคำและข้อความที่อาจทำให้รู้ว่าพยานผู้มาให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อพยานและข้อความที่อาจทำให้รู้ว่าพยานผู้มาให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใด พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับใบอนุญาตก่อสร้างและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างของบริษัท ก. จำกัด จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (แบบ อ.๑) ซึ่งออกให้แก่บริษัท ก. จำกัด หรือโครงการเมกะบางนา

๒. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเพื่อใช้ประกอบกิจการโรงมหรสพ ซึ่งออกให้แก่บริษัท ก. จำกัด หรือโครงการเมกะบางนา

๓. สำเนาโฉนดที่ดินทุกแปลงที่ใช้ในการขออนุญาตโครงการ

๔. รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

๕. ผลการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนในชุมชน ตามขั้นตอนที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ซึ่งต้องใช้ในการประกอบการขออนุญาตก่อสร้างโครงการ

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว ขอยกเลิกการขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้วมีหนังสือ ที่ สป ๗๑๙๐๑/๖๙๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ อยู่ระหว่างการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การประกอบกิจการโรงมหรสพจังหวัดสมุทรปราการเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาต ผู้อุทธรณ์จึงต้องไปยื่นขอต่อจังหวัดด้วยตนเอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้วแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้วจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว และข้อมูลตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยแล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการฯ เห็นว่าคำขอมีความชัดเจนแล้วจึงไม่ได้เรียกให้เข้าชี้แจงด้วยวาจา

ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ได้แจ้งความประสงค์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้วว่าจะทำการก่อสร้างอาคารเพื่อใช้เป็นห้างสรรพสินค้า ซึ่งองค์การฯ ได้พิจารณาอนุญาต ตามใบรับแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างฯ เลขที่ ๑/๒๕๕๑ และ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ การก่อสร้างดังกล่าวขณะนี้ดำเนินไปได้ประมาณร้อยละ ๗๐ และส่งผลกระทบในด้านการจราจร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่องค์การฯ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยชี้แจงว่าในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้พื้นที่นั้น องค์การฯ จะดูในเรื่องการก่อสร้างเป็นหลัก ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลของเจ้าของโครงการจึงต้องสอบถามก่อน ส่วนรายการที่ ๒ เมื่อจะมีการเปิดใช้อาคารในกิจการโรงมหรสพ ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอต่อจังหวัดสมุทรปราการ ในขั้นตอนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับองค์การฯ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสาร สำหรับรายการที่ ๔ และ ๕ ในการแจ้งความประสงค์ขอให้พื้นที่ก่อสร้างอาคารเพื่อใช้เป็นห้างสรรพสินค้าดังกล่าว ผู้ประกอบการไม่ได้แนบข้อมูลข่าวสารประกอบคำขอด้วย จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการนี้เช่นเดียวกัน

ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ข้อมูลว่ากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ออกประกาศ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้หลายประเภท สำหรับโครงการหรือกิจการประเภทอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารนั้น ได้กำหนดในลำดับที่ ๒๗ ให้ (๑) อาคารที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบหรือชายหาด หรือที่อยู่ใกล้หรือในอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ (๒) อาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง และ (๓) อาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการของเอกชน ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตรขึ้นไป ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นมา แต่หากมีการดำเนินการก่อนที่ประกาศฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ จึงเป็นกรณีที่ไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ฯ ตามประกาศดังกล่าว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ออกประกาศ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๑ ประเภทโครงการ แต่ไม่รวมถึงโครงการหรือกิจการประเภทโรงมหรสพและอาคาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยกเลิกการขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ดังนั้น จึงมีข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาในรายการที่ ๑ ๒ ๔ และ ๕

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ ใบรับแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างฯ เลขที่ ๑/๒๕๕๑ และ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการก่อสร้างอาคารในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว อันเป็นการอนุญาตตามอำนาจหน้าที่และการปฏิบัติราชการตามปกติ อีกทั้งไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ นอกจากนั้น การอนุญาตดังกล่าวยังเป็นการพิจารณาที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ซึ่งตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๔ และ ๕ นั้น หากพิจารณาเรื่องระยะเวลาที่ปัจจุบันโครงการยังอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การขออนุญาตเพื่อใช้อาคารในกิจการโรงมหรสพไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาขององค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว เป็นอำนาจของจังหวัดสมุทรปราการที่จะพิจารณาอนุญาตในภายหลัง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ องค์การฯ ได้พิจารณาอนุญาตให้ใช้พื้นที่ ตามใบรับแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างฯ เลขที่ ๑/๒๕๕๑ และ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ อันเป็นระยะเวลาก่อนที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ จะมีผลใช้บังคับ อีกทั้งโครงการที่อนุญาตไม่อยู่ในประเภทโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อชุมชน ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ จึงเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้ออ้างดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมที่ดินเกี่ยวกับใบเสร็จรับเงิน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมที่ดิน ขอข้อมูลใบเสร็จรับเงินของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม ในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมที่ดิน มีหนังสือ ที่ มท ๐๕๑๓/๑๔๖๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นจากฐานข้อมูลสารสนเทศที่ดินในรูปแบบดิจิทัล ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลใบเสร็จรับเงิน ในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งมีชื่อของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด และสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศไม่อาจเปิดเผยข้อมูลใบเสร็จรับเงินของบุคคลอื่นให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมที่ดินจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนาย ก. ซึ่งเป็นลุงของผู้อุทธรณ์ เพื่อดำเนินการตรวจสอบว่านาย ส. ได้ไปยื่นขอสำเนาโฉนดที่ดินในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐมหรือไม่ สืบเนื่องจากนาย ส. ได้ฟ้องนาย ก. ต่อศาลจังหวัดนครปฐมในคดีเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดิน และได้อ้างใบเสร็จรับเงินสำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม เลขที่ ๕๒ - ๔๒๖๒๔๖ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นพยานเอกสาร ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอต่อสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ขอข้อมูลใบเสร็จรับเงินที่มีอยู่ในระบบสารสนเทศของกรมที่ดินของผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม ในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ทั้งหมด เพื่อตรวจสอบ พร้อมกับส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ผู้แทนสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศชี้แจงว่า ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ไม่ได้ระบุว่าต้องการตรวจสอบใบเสร็จรับเงินของผู้ใด แต่ขอครอบคลุมทั้งหมด ซึ่งกรมที่ดินเห็นว่าการทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินเป็นเรื่องส่วนบุคคล จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ ขอให้ผู้แทนสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศตรวจสอบข้อมูลตามเลขที่ใบเสร็จรับเงินที่ผู้อุทธรณ์ได้นำส่งว่ามีหรือไม่ ซึ่งผู้แทนสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศได้ตรวจสอบและแจ้งว่า พบว่ามีข้อมูลใบเสร็จรับเงินในวันดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลใบเสร็จรับเงินของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม ประจำวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศส่งเพื่อพิจารณา มีรายละเอียดของเลขที่ใบเสร็จ รายนามผู้มายื่นคำขอ/ชื่อเจ้าของที่ดิน และจำนวนเงินที่จัดเก็บแยกตามประเภทของเลขที่ใบเสร็จและประเภทรายการ ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใด อีกทั้งไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจกระทบสิทธิส่วนบุคคลของผู้มาติดต่อราชการคนอื่นได้ เมื่อผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องและต้องการตรวจสอบเฉพาะข้อมูลตามใบเสร็จรับเงินเลขที่ที่ได้ระบุ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลตามใบเสร็จรับเงินเลขที่ที่ประสงค์จะตรวจสอบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมที่ดิน เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เฉพาะข้อมูลตามใบเสร็จรับเงินสำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม เลขที่ ๕๒ - ๔๒๖๒๔๖ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับบันทึกเรื่องการร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ลูกจ้างเหมาจ่าย สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกระทรวงพาณิชย์ ขอตรวจดูและขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. คะแนนสอบ ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้ผ่านการเลือกสรรเพื่อจัดจ้างเป็นพนักงานราชการทั่วไป ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓

๒. ประวัติส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ ด้านประวัติการทำงานทั้งหมดที่เคยทำสัญญารับจ้างเหมาบริการกับกระทรวงพาณิชย์ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สำนักทะเบียนธุรกิจ ในรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๑ เลขที่สัญญา ทุกสัญญาที่เคยลงนามรับจ้างเหมาบริการ

๒.๒ รายชื่อประธานกรรมการตรวจรับงานจ้าง กรรมการตรวจรับงานจ้างทุกท่านที่เคยเป็น

๒.๓ ใบตรวจรับงานจ้างประจำเดือนทั้งหมด ตามสัญญาจ้างเหมาบริการทุกสัญญาที่เคยรับจ้างเหมาบริการกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

๒.๔ การลงความเห็นเรื่องประวัติการทำงานของผู้อุทธรณ์ นับตั้งแต่สัญญาจ้างเหมาบริการครั้งแรกสุด จนถึงครั้งสุดท้ายที่ปฏิบัติหน้าที่

๓. บันทึกข้อความ และหรือคำสั่งใดๆ ในทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองที่กระทรวงพาณิชย์กระทำขึ้นโดยเจตนาประสงค์ต่อผล และหรือเล็งเห็นผลให้กระทบสิทธิใดๆ ต่อผู้อุทธรณ์ ทั้งทางตรง ทางอ้อมทั้งหมด เช่นบันทึกที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องเรียนและแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหา เป็นต้น

๔. สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ทั้งหมด และขอให้รับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์มีหนังสือที่ พณ ๐๒๐๒/๑๖๙๑ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ส่งข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. คะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้ผ่านการเลือกสรรเพื่อจัดจ้างเป็นพนักงานราชการทั่วไป ฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๒ แผ่น

๒. สัญญาจ้างเหมาผู้อุทธรณ์ เลขที่ ๒๑๕/๒๕๕๒ และ ๗๑/๒๕๕๓ และใบตรวจรับงานประจำเดือนทั้งสองสัญญา จำนวน ๓๔ แผ่น สำหรับประวัติการทำงานของผู้อุทธรณ์นั้น กรมพัฒนาธุรกิจการค้าไม่ได้มีการจัดทำเนื่องจากเป็นการทำสัญญาจ้างเหมาซึ่งเป็นการจ้างทำของไม่ใช่เป็นการจ้างแรงงาน จึงไม่มีเอกสารที่จะจัดส่งให้

๓. กรณีบันทึกข้อความกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องเรียนและแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหา เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นรายงานความคืบหน้าในการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ถูกร้องเรียน (รายอื่น) ซึ่งเป็นความเห็นเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน มิได้กระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ผู้ขอข้อมูลข่าวสาร และไม่ใช่ข้อยุติที่จะนำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครอง จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ทั้งนี้ ได้แจ้งด้วยว่าได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงปลัดกระทรวงพาณิชย์ ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้แก้ไข/เปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือลบข้อมูลและให้หมายเหตุคำขอของผู้อุทธรณ์แนบไว้กับบันทึก ที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่กระทรวงพาณิชย์ไม่มีคำสั่งใดๆ เกี่ยวกับคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์เป็นลูกจ้างสำนักทะเบียนธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยขอให้รับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. คะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้ผ่านการเลือกสรรเพื่อจัดจ้างเป็นพนักงานราชการทั่วไป ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

๒. ประวัติส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ ตามสัญญาจ้างเหมาบริการในรายละเอียดตามคำขอข้างต้น ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๑ ๒.๒ และ ๒.๓ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับรายการที่ ๒.๔ นั้น ได้ชี้แจงว่ากรมพัฒนาธุรกิจการค้าไม่ได้มีการจัดทำเนื่องจากเป็นการทำสัญญาจ้างเหมาซึ่งเป็นการจ้างทำของไม่ใช่เป็นการจ้างแรงงาน จึงไม่มีเอกสารที่จะจัดส่งให้

๓. บันทึกศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ สำนักทะเบียนธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ปัญหาเจ้าหน้าที่ถูกร้องและแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหา ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นรายงานความคืบหน้าในการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ถูกร้องเรียน (รายอื่น) ซึ่งเป็นความเห็นเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน มิได้กระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ และไม่ใช่ข้อยุติที่จะนำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครอง

บันทึกดังกล่าวเป็นรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้อำนวยการศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ เสนอต่อผู้อำนวยการสำนักทะเบียนธุรกิจ กรณีมีผู้ทำบัตรสนเท่ห์ร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ให้คำปรึกษาฯ จำนวน ๓ คน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาจำนวน ๒ รายการ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๔ และ ๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๔ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่าไม่มีการจัดทำอันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้ออ้างดังกล่าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีการร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา แม้จะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือการให้คำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ก็เป็นการรายงานและเสนอแนะในการปฏิบัติราชการตามปกติ ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องในรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทราบได้ อย่างไรก็ตาม ข้อความในส่วนการให้ความเห็นเกี่ยวกับตัวผู้อุทธรณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในบันทึกหน้าที่ ๓ ตั้งแต่ย่อหน้าที่ ๓ หน้าที่ ๔ และหน้าที่ ๕ นั้น การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้ให้ความเห็นได้ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

สำหรับการขอให้มีคำสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือลบข้อมูลและให้หมายเหตุคำขอของผู้อุทธรณ์แนบไว้กับบันทึกศูนย์ให้คำปรึกษาด้านทะเบียนธุรกิจ สำนักทะเบียนธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ พณ ๐๘๐๕.๐๓/๓๗๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ นั้น เห็นว่า บันทึกดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ผู้อุทธรณ์จะขอให้ดำเนินการเช่นนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เว้นแต่ความเห็นเกี่ยวกับตัวผู้อุทธรณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในบันทึกหน้าที่ ๓ ตั้งแต่ย่อหน้าที่ ๓ หน้าที่ ๔ และหน้าที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด โดยนาย ช. กรรมการผู้จัดการ ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือ ที่ ๑๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ขอสำเนาเอกสารของบริษัท ข. จำกัด ได้แก่

๑. เอกสารการแจ้งงานเพื่อขอเอาประกันวินาศภัย

๒. กรมธรรม์

๓. การรับเอกสารกรมธรรม์ ใบเสร็จรับเงิน ใบกำกับภาษี และใบแจ้งหนี้

๔. เอกสารการชำระเงินตามกรมธรรม์

๕. ชื่อ และสกุล พร้อมที่อยู่ของผู้แจ้งงาน ผู้รับกรมธรรม์ และผู้ชำระเงิน

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๗๘๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัท ข. จำกัด ประกอบกับบริษัท ข. จำกัด ทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว สำนักงานจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด โดยนาย ช. กรรมการผู้จัดการ ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือ ที่ ๑๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ขอสำเนาเอกสารของบริษัท ข. จำกัด จำนวน ๕ รายการดังกล่าว แต่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า แม้ว่าในหนังสือผู้อุทธรณ์ระบุข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ แต่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ซึ่งเป็นข้อมูลอยู่ในคำขอรายการที่ ๒ และ ๓ ทั้งนี้ เพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการพิสูจน์ว่าบริษัทประกันภัยมีการฟอกเงิน ไซฟ่อนเงินตามทฤษฎี Inhouse dummy broker เผยแพร่เป็นวิทยาทาน

แก่ผู้เรียนวิชาการเงิน การบัญชี การประกันภัย ของมหาวิทยาลัย และป้องปรามสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมิให้สนับสนุนบริษัทประกันภัยได้มีโอกาสกระทำการฟอกเงินหรือไซฟ่อนเงินเพราะจะทำให้รัฐสูญเสียเงินภาษีเป็นจำนวนมาก

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยชี้แจงว่า สำนักงานมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ (๓) ซึ่งบัญญัติว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีหน้าที่ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยเพื่อส่งเสริม พัฒนา กำกับดูแลประกอบธุรกิจประกันภัย ดังนั้น สำนักงานจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสีย สำหรับข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอเฉพาะใบอนุญาตนายหน้าที่จ่ายเงิน และวันที่จ่ายเงินตามเอกสารจ่ายเงินของบริษัท ข. จำกัดนั้น สำนักงานมีหน้าที่กำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจึงไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น คือ ใบอนุญาตนายหน้าที่จ่ายเงิน และวันที่จ่ายเงินตามเอกสารจ่ายเงินของบริษัท ข. จำกัด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยปฏิเสธว่าไม่มีเอกสารดังกล่าวเนื่องจากคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยทำหน้าที่เข้าไปตรวจสอบเอกสารของของบริษัท ข. จำกัด จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ผู้แทนสำนักงานชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับผลการลงคะแนนของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในภาควิชาชีพและรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาในภาควิชาชีพจากสหกรณ์ ก. จำกัด แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภามีความประสงค์ขอทราบผลการลงคะแนนในแต่ละรอบของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาสำหรับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในภาควิชาชีพ และรายงานการประชุมทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพ และรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานงานและกลั่นกรองการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๓๐๑/๗๘๐๒ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาได้ดำเนินการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาจากบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรต่างๆ โดยคำนึงถึงความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของวุฒิสภาเป็นสำคัญ และองค์ประกอบจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ ที่แตกต่างกัน โอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ สัดส่วนของบุคคลในแต่ละองค์กรภาคที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งการให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมด้วยและยังประกอบด้วยหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ออกระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการลงทะเบียนขององค์กรที่มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ รวมทั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพแต่ละภาคมาช่วยดำเนินการกลั่นกรองและจัดทำบัญชีรายชื่อองค์กรและข้อมูลของผู้ถูกเสนอชื่อจากแบบสรุปข้อมูลบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา (แบบ สสว. ๕) ที่ผู้ถูกเสนอชื่อยื่นไว้ในวันที่ลงทะเบียนและข้อมูลที่คณะอนุกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติองค์กรและคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภาตรวจพบ แล้วเสนอให้คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาทุกคนจากองค์กรด้วยแล้ว เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ใช้ดุลพินิจสรรหาบุคคลจากการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพดังกล่าวมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑๕ คนแล้ว ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสรรหาฯ ย่อมเป็นที่สุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง สำหรับการพิจารณา

ในส่วนของผู้อุทธรณ์นั้น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในฐานะหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการสรรหาฯ ได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ซึ่งปรากฏรายชื่ออยู่ในลำดับที่ ๑๐๑ และได้ผ่านการกลั่นกรองของคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองฯ ซึ่งได้เสนอข้อมูลเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ทั้งหมดเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว และภายหลังเสร็จสิ้นการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา สำนักงานได้รับเอกสารหลักฐานจากคณะกรรมการสรรหาฯ เฉพาะผลรวมคะแนนผู้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาเท่านั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการสรรหาฯ ให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้ สำนักงานจึงไม่มีข้อมูลผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ คงมีเพียงผลคะแนนของผู้ได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาขององค์กรภาควิชาชีพ จำนวน ๑๕ คน ซึ่งถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และได้จัดส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองฯ ให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือฉบับดังกล่าวข้างต้นแล้ว ส่วนเอกสารรายงานการประชุมทั้งของคณะกรรมการสรรหาฯ และคณะอนุกรรมการต่างๆ ย่อมถือเป็นกระบวนการใช้ดุลพินิจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๗ ๑๒๘ และ ๑๓๐ ทั้งสิ้น จึงไม่อาจส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์นำไปตรวจสอบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาในภาควิชาชีพจากสหกรณ์ ก. จำกัด แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา จึงมีหนังสือถึงประธานกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาเพื่อขอทราบผลการลงคะแนนในแต่ละรอบของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาสำหรับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในภาควิชาชีพ และรายงานการประชุมทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพ และรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานงานและกลั่นกรองการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๓๐๑/๓๖๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยฯ และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลับ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๓๐๑/๓๙๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อชี้แจงและส่งเอกสารเพิ่มเติม และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ชี้แจงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สรุปได้ความว่า คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพแต่ละภาค จำนวน ๖ คณะ มาช่วยดำเนินการกลั่นกรองและจัดทำบัญชีรายชื่อองค์กรและข้อมูลของผู้ถูกเสนอชื่อจากแบบ สสว. ๕ ที่ผู้ถูกเสนอชื่อยื่นไว้ในวันที่ลงทะเบียนและข้อมูลที่คณะอนุกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติองค์กรและคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภาตรวจพบแล้วเสนอให้คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาทุกคนจากองค์กรด้วยแล้ว เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ใช้ดุลพินิจสรรหาบุคคลจากการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพดังกล่าวมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑๕ คน สำหรับการพิจารณาในส่วนของผู้อุทธรณ์นั้น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในฐานะหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการสรรหาฯ ได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ซึ่งปรากฏรายชื่ออยู่ในลำดับที่ ๑๐๑ และได้ผ่านการกลั่นกรองของคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองฯ ซึ่งได้เสนอข้อมูลเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ทั้งหมดเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว และภายหลังเสร็จสิ้นการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา สำนักงานได้รับเอกสารหลักฐานจากคณะกรรมการสรรหาฯ เฉพาะผลรวมคะแนนผู้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิก

วุฒิสภาเท่านั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการสรรหาฯ ให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้ สำนักงานจึงไม่มีข้อมูลผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ คงมีเพียงผลคะแนนของผู้ได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลการลงคะแนนในแต่ละรอบของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาสำหรับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในภาควิชาชีพ รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานงานและกลั่นกรองการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา และรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพ เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแจ้งว่ามีเฉพาะผลคะแนนผู้ได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาขององค์กรภาควิชาชีพ จำนวน ๑๕ คน จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าผลการลงคะแนนในแต่ละรอบของคณะกรรมการสรรหาฯ สำหรับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาจากองค์รภาควิชาชีพเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้ จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่าผลคะแนนผู้ได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาขององค์กรภาควิชาชีพ จำนวน ๑๕ คน รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานงานและกลั่นกรองฯ และรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองฯ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยให้สาธารณชนตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยผลคะแนนผู้ได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาขององค์กรภาควิชาชีพ จำนวน ๑๕ คน รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประสานงานและกลั่นกรองการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาและรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองการเสนอชื่อขององค์กรภาควิชาชีพ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๖.๐๖/๓๔๘๗ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ ขอดูข้อมูลการประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ - มีนาคม ๒๕๕๔ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์การประเมิน
๒. ผลการประเมินของผู้อุทธรณ์ที่ได้รับผล “ดี” และข้อมูลที่ใช้ประกอบการประเมิน
๓. ข้อมูลผู้ที่ได้รับการประเมิน “ดีเด่น” และ “ดีมาก” และผลงานที่ใช้ประกอบการประเมิน
๔. ข้อมูลการให้คะแนนการประเมินของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินทั้งหมด

อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูข้อมูลตามข้อ ๑ และ ๒ ได้เพราะเป็นข้อมูลของผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อ ๓ และ ๔ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์ท่านอื่น ซึ่งประกาศมหาวิทยาลัยรามคำแหง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการรอบการประเมินที่ ๑ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๑๓ ระบุว่าให้แจ้งผลการเลื่อนเงินเดือนให้ทราบเป็นข้อมูลเฉพาะบุคคลจึงไม่อนุญาตให้ดูได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๑/๔๒๕๘ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๖.๐๖/๓๔๘๗ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ ขอดูข้อมูลการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๔ รายการ คือ รายการที่ ๑ หลักเกณฑ์การประเมิน รายการที่ ๒ ผลการประเมินของผู้อุทธรณ์ที่ได้รับผล “ดี” และข้อมูลที่ใช้ประกอบการประเมิน รายการที่ ๓ ข้อมูลผู้ที่ได้รับการประเมิน “ดีเด่น” และ “ดีมาก” และผลงานที่ใช้ประกอบการประเมิน และรายการที่ ๔ ข้อมูลการให้คะแนนการประเมินของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินทั้งหมด แต่มหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ มีร่องรอยของการดัดแปลงแก้ไขจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการ

กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอดูเอกสารต้นฉบับ และมีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ พร้อมขอดูต้นฉบับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ได้ดูต้นฉบับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แล้วจึงเหลือข้อมูลที่ขอ คือ ข้อมูลรายการที่ ๓ และ ๔ ซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่ในแบบประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ คือ ข้อมูลผู้ที่ได้รับการประเมิน “ดีเด่น” และ “ดีมาก” และผลงานที่ใช้ประกอบการประเมิน และรายการที่ ๔ คือ ข้อมูลการให้คะแนนการประเมินของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินทั้งหมด เป็นข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในแบบประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนซึ่งเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยรามคำแหง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการรอบการประเมินที่ ๑ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและเป็นธรรมในการประเมินว่าเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยดังกล่าวหรือไม่ ประกอบกับการเปิดเผยเฉพาะผู้ที่ได้รับการประเมิน “ดีเด่น” และ “ดีมาก” จะทำให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะวิทยาศาสตร์ได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลเงินเดือนของผู้ที่ได้รับการประเมิน “ดีเด่น” และ “ดีมาก” อาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงควรปกปิดไว้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเว้นแต่ข้อมูลอัตราเงินเดือนที่ให้ปกปิดไว้เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลเงินเดือนของผู้ที่ได้รับการประเมิน “ดีเด่น” และ “ดีมาก” ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเกี่ยวกับบันทึกเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครเพื่อลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ขอบันทึกที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครเพื่อให้ลงนามคำสั่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๕๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๗/๓๓๕๔ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร โดยคณะกรรมการผู้รับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีมติว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่เสนอความคิดเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานเพื่อให้ดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติราชการตามภารกิจ ก.พ.ร. จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๗๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการปฏิบัติราชการ โดยมอบให้ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าศูนย์ปฏิบัติราชการตามภารกิจ ก.พ.ร. ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งแล้วไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง สำนักงานสาธารณสุขฯ จึงได้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนผู้อุทธรณ์กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ขอบันทึกที่เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้ลงนามคำสั่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๕๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนผู้อุทธรณ์ แต่สำนักงานสาธารณสุขฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานสาธารณสุขฯ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๗/๖๓๐๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการ

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าศูนย์ปฏิบัติราชการตามภารกิจ ก.พ.ร. แล้วไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง โดยอ้างว่ามีเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุขเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่แล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่ขัดข้องหรือยินดีปฏิบัติงานในส่วนจัดทำแผนคำรับรองการปฏิบัติราชการและการติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัดตามคำรับรองและผู้อุทธรณ์ขอปฏิบัติงานที่เดิมโดยไม่ไปปฏิบัติงานที่ศูนย์ปฏิบัติราชการตามภารกิจ ก.พ.ร. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครจึงได้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนผู้อุทธรณ์กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวว่าเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่ ส่วนบันทึกข้อความที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยมีเนื้อความรายละเอียดอยู่ในคำสั่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๕๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ แล้ว ประกอบกับบันทึกข้อความดังกล่าวเป็นการให้คำแนะนำและแสดงความเห็นของหัวหน้าหน่วยงานเพื่อเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครพิจารณาสั่งการจึงไม่จำเป็นต้องเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกข้อความที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครเพื่อให้ลงนามคำสั่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๕๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือในหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสาร พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ดังนี้

๑. เอกสารทุกฉบับซึ่งเป็นที่มาของการรายงานตามหนังสือสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ หน้า ๒ ประเด็นที่ ๑ ว่า “ฯลฯ ได้มีหนังสือชี้แจงให้ผู้ร้องทราบ ต่อมานาย ส. ได้มีหนังสือร้องขอให้ตรวจสอบบ้านผู้อุทธรณ์ เนื่องจากดัดแปลงอาคารผิดจากแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต” ซึ่งรายงานไปยังเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ บันทึก รายงาน ของส่วนราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครไม่ว่าจะเป็นสำนักงานเขตบางกอกน้อย สำนักเทศกิจ กองงานผู้ตรวจราชการ หรือส่วนราชการใดๆ ในกรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานอื่นใด

๒. เอกสารหมายเลข ๒ ที่ปรากฏในหนังสือสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้สำนักเทศกิจและหรือสำนักงานกฎหมายและคดี ติดตามตรวจสอบและกำกับดูแลคำสั่งของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ที่ กท ๕๘๐๓/๗๖๘๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้นาย ม. รื้อถอนอาคาร หน้า ๒ ข้อ ๒.๒ ที่ว่า “ฯลฯ ทั้งนี้ได้มีหนังสือแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว”

สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๐๒๐๐/๑๑๖๒ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า หนังสือดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานที่เป็นเจ้าของเรื่อง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเลขานุการฯ และผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อยด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการฯ โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า สำนักงานเลขานุการฯ มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง และได้ใช้เป็นเอกสารประกอบการรายงานไปยังเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไปเพื่อตรวจสอบว่าข้อความที่สำนักงานเลขานุการฯ รายงานไปยังเลขานุการฯ นั้นใช้ฐานข้อมูลจากส่วนราชการใดอันเป็นสาระสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าผู้อุทธรณ์จะได้รับความเป็นธรรมจากกรุงเทพมหานครหรือไม่อย่างไร

สำหรับเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้รับหนังสือแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์จากสำนักงานเขตบางกอกน้อยดังที่ปรากฏในหนังสือสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๒๐๐/รท ๑๕๑๙/๔๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ แต่สำนักงานเลขานุการฯ กลับมีข้อมูลดังกล่าวรายงานไปยังเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าสาเหตุที่ไม่ได้รับแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์เกิดจากความบกพร่องในการรับเอกสารของผู้อุทธรณ์เอง หรือเพราะสำนักงานเขตฯ ไม่ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นผู้อุทธรณ์อาจขอคัดถ่ายคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือปลัดกรุงเทพมหานคร หรือคำสั่งท้ายหนังสือ หรือบันทึกของเลขานุการฯ ว่าได้มีอย่างไร เหตุใดจึงมีการปกปิด บิดเบือนและเพื่อจะได้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรุงเทพมหานครเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ต่อไป

ผู้แทนสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครชี้แจงด้วยวาจา รับฟังได้ว่า เมื่อสำนักงานเลขานุการฯ ได้รับเรื่องร้องเรียนเรื่องอาคารจากผู้อุทธรณ์ สำนักงานเลขานุการฯ ได้ส่งเรื่องร้องเรียนให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยที่เป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งสำนักงานเขตฯ ต้องรายงานผลการดำเนินการไปตามลำดับชั้นโดยผ่านผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย ปลัดกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในด้านการโยธา โดยเจ้าหน้าที่ประจำของรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะส่งเอกสารฉบับจริงคืนไปยังสำนักงานเขตฯ และส่งสำเนาบางฉบับที่มีการรายงานปลัดกรุงเทพมหานครไปยังสำนักงานเลขานุการฯ ในฐานะหน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียน และเจ้าหน้าที่จะทำการสรุปรายงานเพื่อเสนอเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อสั่งการต่อไป

ผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อยชี้แจงด้วยวาจา รับฟังได้ว่า ข้อความที่ปรากฏในรายงานของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ว่า “ฯลฯ ทั้งนี้ได้มีหนังสือแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว” นั้น น่าจะเกิดจากการสื่อสารที่คลาดเคลื่อนระหว่างสำนักงานเลขานุการฯ และสำนักงานเขตฯ โดยสำนักงานเขตฯ ได้แจ้งสำนักงานเลขานุการฯ ว่าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีมติยืนตามคำสั่งของสำนักงานเขตฯ และคณะกรรมการฯ ได้แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ซึ่งขั้นตอนโดยทั่วไปหากการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงคำสั่งของสำนักงานเขตฯ สำนักงานเขตฯ ก็จะไม่ส่งหนังสือแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบอีก ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงไม่มี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลที่สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครใช้ประกอบการรายงานเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ต่อเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แม้สำนักงานเลขานุการฯ จะอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครองเพราะได้ส่งคืนหน่วยงานเจ้าของเรื่องแล้ว แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏหน่วยงานเจ้าของเรื่องก็เป็นหน่วยงานภายในของกรุงเทพมหานครซึ่งสำนักงานเลขานุการฯ สามารถใช้อำนาจเรียกข้อมูลข่าวสารนั้นมาได้ และจากข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเลขานุการฯ จัดส่งมาประกอบการพิจารณา คณะกรรมการฯ เห็นว่า มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ดังนี้

(๑) คำสั่งสำนักงานเขตบางกอกน้อย ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ให้นาย ส. และนาง ก. ระงับการก่อสร้างอาคาร

(๒) คำสั่งสำนักงานเขตบางกอกน้อย ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ให้นาย ส. และนาง ก. แก้ไขและให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้าง

(๓) หนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๔/๔๐๘๙ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ แจ้งผลการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการดำเนินคดี

(๔) คำสั่งสำนักงานเขตบางกอกน้อย ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ ให้นาย ส. และนาง ก. รื้อถอนอาคารที่ดัดแปลง

(๕) หนังสือสำนักงานเขตบางกอกน้อย ที่ กท ๕๘๐๓/๑๖๗๖ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ส่งเรื่องดำเนินคดีที่สถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์

(๖) คำสั่งสำนักงานเขตบางกอกน้อย ที่ ๙๓/๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการประมาณการรื้อถอนอาคาร

(๗) หนังสือสำนักงานเขตบางกอกน้อยชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ (ตามหนังสือที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๑๒ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐ และที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐)

(๘) หนังสือของนาย ส. ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ขอให้ตรวจสอบบ้านผู้อุทธรณ์ ดัดแปลงอาคารผิดจากแบบที่ได้รับอนุญาต

ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ทั้งในฐานะของผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียน อีกทั้งไม่มีข้อมูลส่วนใดมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ทั้งการเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการรายงานผลของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีมติยืนตามคำสั่งของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ดังนั้น นอกเหนือจากที่คณะกรรมการฯ ได้แจ้งผลคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำนักงานเขตฯ ก็ไม่ได้ทำการแจ้งผลใดๆ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบอีก ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงไม่มี หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลสิรินธร มีหนังสือไม่ลงวันที่ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลสิรินธร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการเฉพาะกลุ่มที่ได้ระดับดีเด่น จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. ระดับสมรรถนะเฉพาะด้านที่ได้รับการประเมินได้ระดับที่ ๕ (การประเมินสมรรถนะครั้งนี้มี ๕ ด้าน) ว่ามีบุคคลใดบ้างและขอให้ผู้ประเมิน (ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อ) ที่ประเมินสมรรถนะให้กับผู้รับการประเมินในกลุ่มดังกล่าวที่ให้ระดับที่ ๕ แสดงหลักฐานและผลงานประกอบการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนดโดย ก.พ. และต้องปิดประกาศในที่เปิดเผยอย่างน้อย ๑ เดือน

๒. ให้เปิดเผยคะแนนของประธานและเลขานุการของคณะทำงานต่างๆ พร้อมหลักเกณฑ์และเหตุผลประกอบและต้องปิดประกาศในที่เปิดเผยอย่างน้อย ๑ เดือน

โรงพยาบาลสิรินธร มีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๒๗.๒๐๑/๑๓๖๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะของผู้อุทธรณ์ และผู้ให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลจำนวน ๒ ราย แต่ปฏิเสธการเปิดเผยในส่วนของบุคคลอื่น โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือไม่ลงวันที่ เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพาบาลสิรินธร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โรงพยาบาลสิรินธรได้จัดทำการประเมินผลการปฏิบัติราชการของบุคลากรในโรงพยาบาล ในรอบที่ ๒ ของปีงบประมาณ ๒๕๕๓ โดยแบ่งการประเมินออกเป็น ๒ องค์ประกอบ ดังนี้ ๑. ผลสัมฤทธิ์ของงานร้อยละ ๗๐ และ ๒. พฤติกรรมการปฏิบัติราชการหรือสมรรถนะร้อยละ ๓๐ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าในส่วนผลสัมฤทธิ์ของงานจะประกอบไปด้วยผลงานการปฏิบัติราชการประจำร้อยละ ๕๖ ซึ่งเจ้าหน้าที่ทุกคนจะได้ร้อยละ ๕๖ เท่ากัน และอีกร้อยละ ๑๔ มาจากการเป็นคณะทำงานต่างๆ โดยประธานและเลขานุการจะเป็นผู้มีอำนาจในการประเมินผลของคณะทำงานทุกคนและในขณะเดียวกันก็สามารถประเมินตนเองได้ด้วย

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการที่ให้ข้าราชการทุกคนได้คะแนนผลงานการปฏิบัติราชการประจำร้อยละ ๕๖ เท่ากันทุกคน โดยไม่มีการทำตัวชี้วัดเป็นการประเมินผลที่ขัดกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว๒๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ อีกทั้งในส่วนของการประเมินคณะทำงานในชุดต่างๆ โดยให้ประธานและเลขานุการสามารถประเมินตนเองได้นั้นไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ

ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ควรมีการแต่งตั้งบุคคลหรือผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือเพื่อขอให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสิรินธรพิจารณาทบทวนการประเมินผลดังกล่าว และได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยังโรงพยาบาล ซึ่งได้รับการเปิดเผยให้เฉพาะของผู้อุทธรณ์ และผู้ให้ความยินยอม จำนวน ๒ คนเท่านั้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ โรงพยาบาลสิรินธรมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๒๗.๒๐๑/๑๗๓๐ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญการพิเศษ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย ดังนั้น จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังปรากฏตามคำสั่งของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๒/๒๕๕๔ นอกจากนั้น การที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบผลคะแนนของกลุ่มผู้ได้รับคะแนนประเมินระดับดีเด่นนั้น เป็นคะแนนของผู้อื่นไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งหากเปิดเผยจะกระทบสิทธิข้าราชการคนอื่นในโรงพยาบาลถึง ๘๘ ราย (รวมผู้อุทธรณ์ด้วย) โดยในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการโรงพยาบาลสิรินธรแต่ละคนจะใช้ผู้ประเมินสมรรถนะ ๑๔ คน แล้วจึงสรุปคะแนนสมรรถนะออกมา ซึ่งผู้ประเมินส่วนใหญ่ที่เป็นข้าราชการของโรงพยาบาลไม่ประสงค์ให้นำข้อมูลที่ประเมินไปเปิดเผยต่อผู้อื่นเพราะอาจสร้างความไม่สามัคคีภายในหน่วยงาน และจากการสำรวจความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลของประธานและเลขานุการ (บางท่าน) มีการอ้างถึงหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว๒๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ หน้า ๕ ข้อ ๕ “ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการแต่ละครั้งให้ผู้ประเมินตามข้อ ๒ แจ้งผลการประเมินให้ผู้รับการประเมินทราบเป็นรายบุคคล” และหากตีความว่าผลคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติราชการเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว ผู้ประเมินหลายท่านก็จะใช้อำนาจตามมาตรา ๑๕ (๖) คือ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นในการไม่ยินยอมให้เปิดเผยคะแนนประเมินที่ได้ให้ไว้ สำหรับข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้ผู้ประเมินอธิบายผลงานหรือเหตุผลโดยยึดหลักเกณฑ์ของ ก.พ. รวมไปถึงให้ประธานและเลขานุการอธิบายผลงานหรือเหตุผลประกอบการประเมิน ข้อมูลนี้โรงพยาบาลไม่ได้มีไว้ในความครอบครอง เพราะจากการตกลงหลักเกณฑ์การประเมินที่ทางโรงพยาบาลได้ตกลงร่วมกันกับบรรดาข้าราชการในสังกัดไม่ได้กำหนดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถือเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถขอข้อมูลข่าวสารภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้หรือไม่

สำหรับประเด็นนี้ เห็นว่าแม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัว มิใช่กรณีที่นำไปใช้เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในราชการแต่อย่างใด ส่วนคำสั่งของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๒/๒๕๕๔ ที่โรงพยาบาลสิรินธรกล่าวอ้างนั้น กรณีดังกล่าวผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิในฐานะประธานสภาเทศบาลโดยต้องการนำข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ในสภาเทศบาล อุทธรณ์ทั้งสองเรื่องจึงมีข้อเท็จจริงที่แตกต่างกัน ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการใช้สิทธิเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป ผู้อุทธรณ์จึงถือเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถขอข้อมูลข่าวสารภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้

๒. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จะสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้หรือไม่

สำหรับประเด็นนี้ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ซึ่งผลการประเมินจะนำไปใช้ประกอบการแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การให้ออกจากราชการ การพัฒนาและเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติ

ราชการ และประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องต่างๆ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ได้รับการประเมิน แม้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว๒๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ จะกำหนดให้ผู้ประเมินผลการปฏิบัติราชการแจ้งผลการประเมินให้ผู้รับการประเมินทราบเป็นรายบุคคล แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และเมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามที่หน่วยงานจัดส่งมาประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ คะแนนประเมินสมรรถนะเฉพาะด้านของผู้ได้รับการประเมินในระดับดีเด่น ที่ได้คะแนนเท่ากับ ๕ ซึ่งจากข้อเท็จจริงการประเมินจะใช้ผู้ประเมิน ๑๔ คน ต่อผู้รับการประเมิน ๑ คน ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเพียงว่ามีบุคคลใดบ้าง โดยไม่ประสงค์ทราบชื่อผู้ประเมิน ดังนั้น แม้จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่เปิดเผยชื่อผู้ประเมิน ก็ไม่กระทบสิทธิของข้าราชการคนอื่นจนอาจสร้างความแตกแยกภายในหน่วยงานได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คะแนนผลสัมฤทธิ์ของงานในส่วนที่ประธานและเลขานุการของคณะทำงานต่างๆ เป็นผู้ประเมินคณะทำงานซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการประเมินในระดับดีเด่น ข้อมูลข่าวสารนี้เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีการจัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์และระเบียบของทางราชการตามปกติ ซึ่งการจัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องดำเนินการภายใต้กรอบหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติตามที่ ก.พ. กำหนด ดังนั้น หากผู้ประเมินมีการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และแนวทางข้างต้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ก็ย่อมไม่มีเหตุที่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของประธานและเลขานุการซึ่งเป็นผู้ประเมินแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้กลับจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการประเมินผลว่ามีความถูกต้องโปร่งใสและเป็นธรรมมากน้อยเพียงใด สำหรับที่โรงพยาบาลสิรินธรอ้างว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ในการนำข้อมูลไปใช้ปกป้องคุ้มครองประโยชน์ได้เสียของตนแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อโรงพยาบาลสิรินธรที่จะได้พัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลดีต่อข้าราชการในโรงพยาบาลเองอีกด้วย ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์และเหตุผลประกอบการประเมินที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้ผู้ประเมินอธิบายผลงานหรือเหตุผลโดยยึดหลักเกณฑ์ของ ก.พ. รวมไปถึงให้ประธานและเลขานุการอธิบายผลงานหรือเหตุผลประกอบการประเมินนั้น โรงพยาบาลสิรินธรชี้แจงว่า ข้อมูลนี้โรงพยาบาลไม่ได้มีไว้ในความครอบครอง เพราะจากการตกลงหลักเกณฑ์การประเมินที่ทางโรงพยาบาลได้ตกลงร่วมกันกับบรรดาข้าราชการในสังกัดไม่ได้กำหนดไว้ จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของโรงพยาบาลเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงพยาบาลสิรินธรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้ ๑. ชื่อบุคคลที่ได้รับการประเมินในระดับดีเด่นซึ่งได้คะแนนการประเมินสมรรถนะเฉพาะด้านเท่ากับ ๕ โดยปกปิดชื่อผู้ประเมิน และ ๒. คะแนนผลสัมฤทธิ์ของงานของผู้ได้รับการประเมินระดับดีเด่นซึ่งประธานและเลขานุการของคณะทำงานต่างๆ เป็นผู้ประเมิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงปลัดกระทรวงคมนาคม ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานผลการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๔๖๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ กรณีมีการกล่าวหาว่ากรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (ปัจจุบันคือกรมเจ้าท่า) ออกหนังสืออนุญาตย้อนหลังให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (มีบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด เป็นตัวแทน) บรรทุกของที่สั่งหรือนำเข้าโดยเรืออื่นที่มิใช่เรือไทย โดยมิชอบด้วยกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมมีหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๕๐๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ซึ่งได้มีรายงานการสอบสวนฉบับลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ รวมอยู่ด้วย

ต่อมาผู้อุทธรณ์ โดยนาย ว. ประธานกรรมการบริหาร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกระทรวงคมนาคม ขอข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อันเป็นเอกสารประกอบการพิจารณา ระบุเป็นเอกสารหมายเลข ๖๕ ของรายงานการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๔๖๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑

สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมมีหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๗๓๖ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าเอกสารหมายเลข ๖๕ ประกอบรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง เป็นหนังสือของนาย ป. ฉบับลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหากรณีถูกสอบสวนทางวินัยต่อคณะกรรมการสอบสวน โดยแนบสำเนารายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเพื่อใช้อ้างอิงสนับสนุนคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของตน รายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในอำนาจของกรมเจ้าท่าในฐานะหน่วยงานผู้จัดทำและควบคุมดูแล ที่จะพิจารณาวินิจฉัยให้เปิดเผย ซึ่งกระทรวงคมนาคมได้ส่งคำขอของผู้อุทธรณ์ไปยังกรมเจ้าท่า เพื่อให้พิจารณาต่อไปแล้ว ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โต้แย้งว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอ มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่กระทรวงคมนาคมได้มาโดยใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือได้มาโดยกรมเจ้าท่าเป็นผู้จัดส่งให้ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการสอบสวน โดยผู้ถูกสอบสวนวินัยได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและส่งให้คณะกรรมการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณา อีกทั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นประกอบในการพิจารณาสอบสวนทางวินัย จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในการควบคุมดูแลของหน่วยงานใดๆ หรือกรมเจ้าท่า การที่กระทรวงคมนาคมส่งเรื่องให้กรมเจ้าท่าพิจารณาถือว่าเป็นการ

ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุผล และมิได้เป็นไปตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับความสะดวกในการตรวจสอบข้อมูล จึงขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำสั่งให้กระทรวงคมนาคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเห็นว่ามีข้อที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า การที่หน่วยงานของรัฐที่ได้รับคำขอส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นพิจารณาตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น เป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๓๕ ที่จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ รวมทั้งควรตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนว่าข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมได้ใช้ดุลพินิจส่งให้กรมเจ้าท่าพิจารณานั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าหรือไม่ จึงให้สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมได้ส่งข้อมูลข่าวสารเอกสารหมายเลข ๖๕ ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบเอกสารหมายเลข ๖๕ พบว่าประกอบด้วยเอกสาร ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ หนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ของข้าราชการที่ถูกสอบสวนทางวินัย เรื่อง ส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม จำนวน ๒ แผ่น เพื่อประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และส่วนที่ ๒ สิ่งที่ส่งมาด้วย คือ คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และบันทึกรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดของข้อมูลข่าวสารทั้งสองส่วนเห็นว่า เฉพาะเอกสารในส่วนที่ ๒ เท่านั้นที่เป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยกรมเจ้าท่า และได้ระบุห้ามการเปิดเผยด้วยการกำหนดชั้นความลับไว้ อันเข้าหลักเกณฑ์ที่หน่วยของรัฐผู้รับคำขอ (กระทรวงคมนาคม) อาจใช้ดุลพินิจส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำ (กรมเจ้าท่า) เป็นผู้พิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารในส่วนที่ ๑ เป็นหนังสือที่ผู้ถูกสอบสวนวินัยในฐานะเอกชนได้ส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งของกระทรวงคมนาคม จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองและอยู่ในอำนาจของกระทรวงคมนาคมที่จะพิจารณาวินิจฉัยว่าสมควรเปิดเผยหรือไม่

ตามอุทธรณ์สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมยังมิได้มีคำสั่งเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๑ แต่ได้ส่งให้กรมเจ้าท่าพิจารณา พร้อมกับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ อันเป็นการไม่ถือปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งการดำเนินการดังกล่าว คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้ติดตามผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารจากกรมเจ้าท่า ซึ่งกรมเจ้าท่าได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๔/๒๓๖๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยสำเนารายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่า โดยให้เหตุผลว่า กระบวนการของการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดยังไม่เป็นที่สิ้นสุด เนื่องจากกรมเจ้าท่าได้ส่งสำนวนดังกล่าวให้กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) พิจารณาตรวจสอบและมีความเห็นอีกชั้นหนึ่ง การเปิดเผยข้อมูลอาจมีผลกระทบต่อกระบวนการในขณะนี้และที่จะมีต่อไปในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งอาจเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. เอกสารหมายเลข ๖๕ ในส่วนที่ ๑ หนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกสอบสวนทางวินัย ฉบับลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวน ๒ แผ่น เมื่อการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒. ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ บันทึกรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรมเจ้าท่าได้ปฏิเสธการเปิดเผยปรากฏตามหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๔/๒๓๖๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ส่งให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมเปิดเผย เอกสารหมายเลข ๖๕ เฉพาะหนังสือของผู้ถูกสอบสวนทางวินัยฉบับลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นบันทึกรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของกรมเจ้าท่า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ พนักงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ลับ ที่ ๒๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ เพื่อใช้ในการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ ร้องเรียน และดำเนินคดีต่อศาล จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ใช้ในการพิจารณาทำความเห็นเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

๒. บันทึกหรือรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เสนอต่อผู้ว่าการฯ ตามบันทึก ลับ ที่ วน/คก/๕๗ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และลับ ที่ วน/คก/๕๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และหรือรายงานผลการสอบสวนฉบับอื่นๆ (ถ้ามี) พร้อมกับสำเนาเอกสารประกอบการจัดทำบันทึก หรือรายงานดังกล่าวทั้งหมด และรวมถึงรูปถ่ายแนบท้ายต่างๆ ด้วย

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับที่ได้มีการประชุมแต่ละครั้ง

๔. บันทึกถ้อยคำของพยาน และหรือผู้เกี่ยวข้องกับการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวทุกคนที่ได้มาให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งเอกสารหรือรูปถ่ายที่พยานหรือผู้เกี่ยวข้องได้มอบให้แก่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

๕. บันทึกหรือคำสั่งที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการกับนาย ก. นาย ข. และพนักงานการทางพิเศษฯ ตามผลการสอบข้อเท็จจริงของการทางพิเศษฯ

๖. รายงานการประชุมของคณะกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งได้แต่งตั้งโยกย้ายผู้อุทธรณ์

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ สขส/๔๗๒ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า รายการที่ ๒ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจทำให้เกิดความขัดแย้งภายในหน่วยงานและเกิดผลกระทบต่อพยานได้ นอกจากนั้น การทางพิเศษฯ ไม่ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ได้รับผลกระทบใดจากการสอบสวนดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ อยู่ระหว่างการประสานกับฝ่ายกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อให้พิจารณาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือของผู้แทนการทางพิเศษฯ และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีผู้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อการทางพิเศษฯ เกี่ยวกับการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ในการเวนคืนที่ดินเพื่อก่อสร้างโครงการทางพิเศษสายรามอินทรา - วงแหวนรอบนอก และต่อมาผู้ร้องเรียนได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีนโยบายลดปัญหาความขัดแย้งจึงมอบหมายให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งในการไปตรวจสอบดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ทำบันทึกที่แสดงข้อเท็จจริงในการตรวจสอบและมอบให้แก่ผู้ร้องเรียน ซึ่งบันทึกดังกล่าวมีข้อความที่เป็นเหตุให้พนักงานแผนกประเมินราคาของการทางพิเศษฯ เห็นว่าเป็นการกล่าวหาว่าพนักงานแผนกประเมินราคาทำการประเมินโดยมิชอบ จึงเข้าชื่อกันร้องเรียนต่อผู้ว่าการการทางพิเศษฯ เพื่อขอความเป็นธรรม

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ทำการสอบสวนแล้วมีบันทึก ลับ ที่ วน/คก/๕๗ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และ ลับ ที่ วน/คก/๕๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าการการทางพิเศษฯ ซึ่งผู้ว่าการการทางพิเศษฯ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นให้ยุติเรื่อง อย่างไรก็ดี การทางพิเศษฯ เห็นสมควรว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว และสงวนสิทธิ์ในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ หากปรากฏต่อมาในภายหลังว่า บันทึกที่ผู้อุทธรณ์ได้มอบให้แก่ผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นบุคคลภายนอกนั้น ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อการทางพิเศษฯ เนื่องจากผู้ร้องเรียนได้ฟ้องคดีการทางพิเศษฯ

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า ในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นเพียงเอกสารที่แสดงความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่ามีความเห็นในเรื่องที่มีการสอบสวนนั้นอย่างไร เสนอต่อผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานนั้น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้บริหารของการทางพิเศษฯ จึงเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานฝ่ายประเมินราคาที่ขอความเป็นธรรมด้วย การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของผู้ขอความเป็นธรรมดังกล่าวได้ อีกทั้งการทางพิเศษฯ มีแนวทางปฏิบัติในการให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนไม่ให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมอันเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูล ดังนั้น บันทึกถ้อยคำพยานจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีสถานะเป็นผู้บริหารระดับสูงขององค์กร เมื่อการทางพิเศษฯ มีคำสั่งให้ว่ากล่าวตักเตือนเรื่องการปฏิบัติงานและโยกย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง จึงทำให้ได้รับความเสียหาย มีผลกระทบต่อชื่อเสียง ประวัติการทำงาน รวมทั้งความก้าวหน้าในการทำงานอาจต้องสะดุดลง ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรวม ๖ รายการ เพื่อประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าการการทางพิเศษฯ แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงรายการเดียว คือ รายการที่ ๖ สำหรับรายการที่ ๕ แจ้งว่าอยู่ระหว่างการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ได้ติดตามขอทราบผลเป็นระยะๆ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ได้รับคำตอบและยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงขออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ ฉะนั้น จึงพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์จะอุทธรณ์และเห็นว่า การดำเนินการเรื่องที่พนักงานฝ่ายประเมินราคาร้องเรียนและขอความเป็นธรรมนั้นได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง เมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนมีข้อยุติ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนบันทึกถ้อยคำพยาน ตามอุทธรณ์เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน มิใช่ในทางส่วนตัว บันทึกถ้อยคำพยานจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ และกรณีนี้ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อที่เห็นว่าการเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้บริหารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยนั้น เห็นว่า การร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ถูกร้องเรียน ฉะนั้น ผู้ร้องเรียนสมควรร้องเรียนเมื่อเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมและต้องรับผิดชอบการกระทำของตน ในส่วนผู้ให้ถ้อยคำสมควรให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในส่วนที่ตนรู้เห็น ตามทางแนวปฏิบัติในการทำงาน โดยไม่กล่าวร้ายผู้ใด เมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกร้องเรียนตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการกระบวนการสอบสวนเรื่องร้องเรียนของการทางพิเศษฯ อีกประการหนึ่งด้วย จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเกี่ยวกับรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ขอข้อมูลข่าวสาร คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ของภาพยนตร์เรื่อง Insect in the Backyard เพื่อใช้ประกอบการศึกษา

กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีหนังสือ ที่ วธ ๐๕๐๒.๗/๖๒๑๐ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่า ผลการพิจารณาภาพยนตร์เรื่อง Insect in the Backyard อยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครองจึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต้องการข้อมูลข่าวสาร คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ของภาพยนตร์เรื่อง Insect in the Backyard เนื่องจากเห็นว่าภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวเป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องแรกที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตให้ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร เนื่องจากมีเนื้อหาที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีความสนใจและอยากจะทราบความคิดเห็นและเหตุผลของกรรมการแต่ละท่านซึ่งเป็นผู้พิจารณาออกคำสั่งดังกล่าว เพื่อไปทำรายงานประกอบการศึกษาวิชาเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ผู้อุทธรณ์กำลังศึกษาอยู่ แต่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครองจึงไม่สามารถเปิดเผยได้ และได้ให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์ให้ไปขอรับหนังสือ “กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่อง Insect in the Backyard” ที่สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้จัดทำเพื่อเผยแพร่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วแต่ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมส่งเสริมวัฒนธรรมชี้แจงว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ของภาพยนตร์เรื่อง Insect in the Backyard เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นส่วนหนึ่งของพยานหลักฐานซึ่งอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีของ

ศาลปกครอง เนื่องจากมีผู้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง กรณีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร เนื่องจากมีเนื้อหาที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามคดีปกครอง คดีหมายเลขดำที่ ๖๗๑/๒๕๕๔ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดี อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุเหตุผลความจำเป็นและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาเรื่องใด อย่างไร ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้แนบบัตรประจำตัวนิสิต มิได้มีหนังสือรับรองจากอาจารย์หรือสถานศึกษาถึงสถานะการเป็นนิสิตของผู้อุทธรณ์และสนับสนุนเหตุผลความจำเป็น รวมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาข้อมูลข่าวสารมาด้วย จึงไม่มีเหตุผลอันควรที่จะให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ของภาพยนตร์เรื่อง Insect in the Backyard เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อพิจารณาว่าเนื้อหาของภาพยนตร์เหมาะสมที่จะเผยแพร่ต่อสาธารณะหรือไม่ เพียงใด ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์กรณีนี้จึงมีลักษณะเป็นผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ดังนั้น เหตุผลที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้ง อ.ก.พ. กรม การพิจารณาคัดเลือกบุคคลและการประเมินบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กลุ่มตรวจสอบสืบสวนที่ ๑ สำนักตรวจสอบการบริหารพัสดุและสืบสวนที่ ๔ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งรับรองความถูกต้องของเอกสารดังต่อไปนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือ อ.ก.พ. กรม ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตามข้อ ข ข้อ ๑ ของสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๔. บันทึกข้อความของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ หรือบันทึกข้อความในลักษณะเดียวกันที่เป็นการส่งรายชื่อข้าราชการให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งสำหรับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๕. หลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือก และข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๖. คำสั่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เรื่อง เลื่อนข้าราชการเพื่อเลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๗. คำสั่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เรื่อง ย้ายข้าราชการ เพื่อย้ายข้าราชการระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๘. คำสั่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน ๑ และผู้บังคับบัญชาระดับรองลงมาปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และกำกับดูแลหน่วยงานภายในสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๙. รายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือ อ.ก.พ. กรม เกี่ยวกับการคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

สำนักบริหารทรัพยากรบุคคลมีหนังสือ ที่ ตผ ๐๐๐๙/ล ๒๔ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาแล้วและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบดังนี้

๑. ผู้ขอยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ โดยไม่ได้แสดงเหตุผลและความจำเป็นว่าขอไปเพื่อการใดเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน รายการที่ ๕ เฉพาะหลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกและประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ รายการที่ ๖ คำสั่งเลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ รายการที่ ๗ คำสั่งย้ายข้าราชการระดับ ๘ และรายการที่ ๘ คำสั่งให้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งเปิดเผยให้ข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบทั่วกันทุกครั้งที่ออกคำสั่งหรือประกาศ ทั้งที่เป็นเอกสารแจ้งเวียนและทางเว็บไซต์ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งผู้ขอย่อมได้รับทราบด้วยแล้ว ผู้ขอสามารถค้นคว้าเองได้จากหน่วยงานที่สังกัด หรือทางเว็บไซต์ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ รายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกฯ รายการที่ ๔ บันทึกของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกฯ ที่ส่งรายชื่อข้าราชการให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ รายการที่ ๕ ข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกฯ และรายการที่ ๙ รายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับการคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ประกอบด้วยความเห็นหรือคำแนะนำภายในของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากการเปิดเผยอาจล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ย่อมไม่เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของผู้ขอแต่อย่างใด ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจึงใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ หนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๐๙/๓๔๙๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ ตผ ๐๐๐๙/๓๙๓๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๐๙/๔๓๙๒ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ และที่ ตผ ๐๐๐๙/๔๗๔๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๙ รายการ แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่าข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๑ ๕ เฉพาะหลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกและประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ๖ ๗ และ ๘ ซึ่งเป็นคำสั่งของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งเปิดเผยให้ข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบทั่วกันทุกครั้งที่ออกคำสั่งหรือประกาศ อีกทั้งยังเป็นเอกสารที่แจ้งเวียนให้ข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบและเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งผู้อุทธรณ์ย่อมได้รับทราบและสามารถค้นคว้าได้จากหน่วยงานที่สังกัดหรือทางเว็บไซต์ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ ๕ เฉพาะข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ และ ๙ ส่วนผู้อุทธรณ์อ้างว่าข้อมูลที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีข้อมูลไม่ครบถ้วน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ๗ และ ๘ ไม่มีในเว็บไซต์ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และไม่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน รายการที่ ๕ เฉพาะหลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกและประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ รายการที่ ๖ คำสั่งเลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ รายการที่ ๗ คำสั่งย้ายข้าราชการระดับ ๘ และรายการที่ ๘ คำสั่งให้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยโดยทั่วไป อีกทั้งยังเป็นเอกสารที่แจ้งเวียนให้ข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบและเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของสำนักงาน เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมิได้ปฏิเสธการเปิดเผย และไม่ปรากฏเหตุที่จะอ้างการไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจึงต้องให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๙ ประกอบมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ รายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้มีการตรวจสอบได้ว่าการพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายหรือไม่ ในขณะเดียวกันการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ก็จะสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในระบบบริหารงานบุคคลซึ่งจะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ รายการที่ ๔ บันทึกของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกฯ ที่ส่งรายชื่อข้าราชการให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในส่วนนี้มีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยแต่ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นที่ใช้ประกอบการประเมิน จึงจำเป็นต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อจะได้ตรวจสอบ แต่การให้สำเนาในส่วนนี้อาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้เฉพาะข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการใช้ประกอบการประเมินโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนาส่วนคะแนนที่คณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกฯ ประเมินให้ผู้ได้รับการประเมินนั้นสามารถเปิดเผยผลคะแนนได้

แต่ไม่ให้ทราบว่ากรรมการแต่ละท่านให้คะแนนอย่างไร เพราะการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลภายในหน่วยงาน รายการที่ ๕ เฉพาะข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่าข้อมูลส่วนนี้ปรากฏอยู่ในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ แล้ว กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา และรายการที่ ๙ รายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับการคัดเลือกและประเมินบุคคลเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ เมื่อการดำเนินการเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๕ เฉพาะหลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกและประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๙ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่รายการที่ ๔ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการใช้ประกอบการประเมินโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนาและไม่ให้ทราบว่ากรรมการแต่ละท่านให้คะแนนอย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลหนองสอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสาร รวมจำนวน ๕ รายการ คือ

๑. สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๓๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ๗๗๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๒. คำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๓๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ๗๗๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ (ก.ท.จ. กาฬสินธุ์) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ระเบียบวาระที่ ๖.๔ และ ๖.๕

๔. รายงานผลการสอบสวนนาย ก. ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๒๒๓๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๕. หนังสือ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์ (กลุ่มงานกฎหมาย) ลงนามเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยนายธีระชัย แสนภูวา หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น รักษาราชการแทนท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์

จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๓๗๓๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ และที่ กส ๐๐๓๗.๔/๓๘๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ - ๕ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมในครั้งดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ท.จ. กาฬสินธุ์ จึงเป็นเอกสารที่ไม่พร้อมจะให้คัดถ่ายสำเนาได้ เพราะถ้ามีการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สรุปผลการสอบสวนของนาย ก. อยู่ในระหว่างการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่านายกเทศมนตรีปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติการโดยไม่ชอบด้วยหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่เทศบาล

หรือแก่ราชการให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยหลักฐาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้นายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งก็ได้ คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด" ดังนั้น จึงถือว่ากระบวนการพิจารณายังไม่ถึงที่สุด หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นการเสนอความเห็น หรือคำแนะนำในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน และแม้ผู้อุทธรณ์จะอ้างเหตุผลว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเป็นการป้องกันสิทธิอันชอบธรรมโดยกฎหมายก็ตาม แต่เป็นข้อกล่าวอ้างที่ค่อนข้างเลื่อนลอย ปราศจากเหตุผลสนับสนุนว่ามีส่วนได้เสียอย่างไร และถ้าได้รับอนุญาตให้ตามคำขอแล้วจะเป็นการป้องกันสิทธิอันชอบธรรมโดยกฎหมายอย่างไร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดกาฬสินธุ์ได้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และประพฤติตนไม่เหมาะสมหลายประการ จังหวัดกาฬสินธุ์มีคำสั่งที่ ๒๒๓๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงานผลการสอบสวนไปยังจังหวัดกาฬสินธุ์โดยเห็นว่านาย ก. ปฏิบัติโดยไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ เห็นสมควรรวบรวมพยานหลักฐานรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง จังหวัดกาฬสินธุ์เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนฯ และได้รายงานไปยังกระทรวงมหาดไทย ในส่วนพนักงานเทศบาล จังหวัดเห็นควรดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการตรวจสอบฎีกาประกอบการเบิกจ่ายที่ไม่ทักท้วงหรือแจ้งต่อนาย ก. ก่อนที่จะมีการเบิกจ่าย ซึ่งปลัดเทศบาลในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณและเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิกจ่ายต้องทักท้วง และได้เสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ ก.ท.จ. กาฬสินธุ์ ในภายหลัง ก.ท.จ. กาฬสินธุ์พิจารณาและมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ส่วนกรณีนาย ก. กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่ง ที่ ๓๕๖/๒๕๕๔ ให้นาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอพ้นจากตำแหน่ง

ผู้อุทธรณ์อ้างว่าในช่วงที่นาย ก. ถูกร้องเรียน นาย ก. ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์กลับโดยมีการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบส่อไปในทางไม่สุจริต โดยในครั้งเมื่อปฏิบัติหน้าที่ระหว่างตำแหน่งนายกเทศมนตรีหนองสอว่างลงได้ลงนามในสัญญาจ้างก่อสร้างโครงการจำนวน ๒ โครงการในวงเงินที่เกินกว่าความจำเป็น จังหวัดกาฬสินธุ์เมื่อได้ทราบการร้องเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงจังหวัดเห็นว่า มีมูลเชื่อได้ว่าการลงนามได้ดำเนินการไปโดยทุจริตจริง จึงเสนอให้ ก.ท.จ. กาฬสินธุ์พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม ก.ท.จ. กาฬสินธุ์ มีมติให้ตรวจสอบว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. หรือไม่ หากอยู่ในอำนาจหน้าที่ ป.ป.ช. ให้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณาต่อไป ผู้อุทธรณ์อ้างว่าในเรื่องนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เคยพิจารณาแล้วว่า ว่าที่ร้อยเอก อ. (ชื่อ - สกุล เดิมของผู้อุทธรณ์ในขณะนั้น) ได้กระทำโดยมีอำนาจ จึงไม่มีพฤติการณ์การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อกล่าวหา ข้อกล่าวหาจึงไม่มีมูล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ จังหวัดกาฬสินธุ์ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นการพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ - ๕

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุม ก.ท.จ. กาฬสินธุ์ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ระเบียบวาระที่ ๖.๔ และ ๖.๕ โดยในระเบียบวาระที่ ๖.๔ เป็นการพิจารณาเรื่องดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาลตำบลหนองสอ

ซึ่งที่ประชุมมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ส่วนระเบียบวาระที่ ๖.๕ เป็นการพิจารณากรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียน และมีมติให้ตรวจสอบว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. หรือไม่ หากอยู่ในอำนาจหน้าที่ ป.ป.ช. ให้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณาต่อไป จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การพิจารณาของ ก.ท.จ. กาฬสินธุ์ในระเบียบวาระทั้งสองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ทั้งในฐานะผู้ถูกสอบสวนทางวินัยและในฐานะผู้ถูกร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิโดยตรงและมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนได้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาในระเบียบวาระที่ ๖.๔ และ ๖.๕ แล้วเห็นว่า แม้จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบก็ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่จังหวัดกาฬสินธุ์กล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานผลการสอบสวนนาย ก. ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ ๒๒๓๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ จังหวัดกาฬสินธุ์ได้รายงานเรื่องไปยังกระทรวงมหาดไทย ซึ่งในขณะนี้กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว และมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๕๖/๒๕๕๔ ให้นาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอพ้นจากตำแหน่ง ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้เช่นเดียวกัน จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หนังสือ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ข้อมูลข่าวสารรายการนี้เป็นบันทึกของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มงานกฎหมาย โดยเนื้อหามีลักษณะเป็นการประมวลข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอบสวนกรณีการร้องเรียนนาย ก. ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานไปยังจังหวัด และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ทำความเห็นโดยพิจารณาจากระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ การเสนอความเห็นดังกล่าวเป็นขั้นตอนในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ซึ่งไม่เข้าลักษณะอันเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกระทบสิทธิโดยถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะรับทราบการพิจารณาดังกล่าวได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดกาฬสินธุ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอปลวกแดง จังหวัดระยองเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งประธานชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่น้ำคู้ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอปลวกแดง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่น้ำคู้

อำเภอปลวกแดงมีหนังสือ ที่ รย ๐๔๑๗/๑๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนเป็นการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เป็นการให้ถ้อยคำส่วนบุคคล หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่อำเภอปลวกแดงได้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ประชาชนในตำบลแม่น้ำคู้ร้องเรียนการกระทำของชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่น้ำคู้ต่อกระทรวงมหาดไทยว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกได้แอบอ้างนำชื่อชมรมฯ ไปกระทำผิดกฎหมาย ผิดวัตถุประสงค์ ดังนั้น จึงขอให้ตรวจสอบว่าการก่อตั้งชมรมฯ เป็นไปโดยชอบหรือไม่ มีการแอบอ้างชมรมฯ เข้าไปตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ หรือไม่ และขอให้ตรวจสอบสถานะทางการเงินและทรัพย์สินของชมรมฯ พร้อมกับให้ตรวจสอบการร้องเรียนต่างๆ ซึ่งกระทำโดยไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการชมรมฯ

จังหวัดระยองเมื่อได้รับทราบเรื่องร้องเรียนจากกระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้อำเภอปลวกแดง ตรวจสอบข้อเท็จจริง อำเภอปลวกแดงได้มีคำสั่ง ที่ ๒๘๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงการดำเนินการของชมรมฯ ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า ชมรมฯ ได้ก่อตั้งเป็นการถูกต้องและมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยมีผู้อุทธรณ์ เป็นประธานชมรมฯ การที่ได้เข้าตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานราชการหรือเอกชนอันมิใช่หน้าที่และวัตถุประสงค์ของชมรมฯ ย่อมสามารถกระทำได้หากได้รับความยินยอมจากหน่วยงานนั้นๆ และในขณะเดียวกันหากการตรวจสอบเป็นการละเมิดและก่อให้เกิดความเสียหาย หน่วยงานดังกล่าวก็ชอบที่จะดำเนินการฟ้องร้องได้ตามกฎหมายเช่นเดียวกัน สำหรับความมีอยู่ของชมรมฯ หากยังคงมีคณะกรรมการและสมาชิกดำเนินกิจกรรมตามวัตถุประสงค์และเป็นที่ยอมรับของชุมชนก็จะมีสถานะเป็นองค์กรต่อไป ขณะเดียวกันนี้หากคณะกรรมการและสมาชิกของชมรมฯ ไม่มีผลงานที่จะดำเนินเป็นกิจกรรมร่วมกันหรือขัดแย้งกัน จนไม่เป็นที่ยอมรับของชุมชนหรือหน่วยงานต่างๆ ก็จะเสียสถานภาพของชมรมไปโดยปริยาย

ต่อมาเมื่อผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอปลวกแดง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตำบลแม่น้ำคู้ อำเภอปลวกแดงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ในฐานะประธานชมรมฯ ซึ่งถูกร้องเรียนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม ในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานและรายชื่อของผู้ร้องเรียนปรากฏอยู่ด้วย การเปิดเผยชื่อของบุคคลดังกล่าว จะมีผลทำให้ต่อไปไม่มีใครกล้าที่จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐ และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้ความคุ้มครองพยานผู้ให้ถ้อยคำ และผู้ร้องเรียนโดยให้อำเภอปลวกแดงปกปิดชื่อและข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นใคร นอกจากนั้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) เห็นสมควรให้ปกปิดข้อมูลดังกล่าวเช่นเดียวกัน ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอปลวกแดงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อพยาน ชื่อผู้ร้องเรียน ข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานและผู้ร้องเรียนเป็นใคร และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนให้ปกปิด พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้างานบริหารจัดการเขต สำนักงานเขต ๑ สระบุรี ธนาคารอาคารสงเคราะห์ มีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๗ และ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงรักษาการหัวหน้าส่วนวินัย (นาย ก.) และเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง (นาง ข.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ที่ ว. ๑๕/๒๕๕๔ ประกอบคำสั่ง ที่ ว. ๑๙/๒๕๕๔ และคำสั่ง ที่ ว. ๒๐/๒๕๕๔

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีบันทึก ที่ บค.(สวน.) ๒๘๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ในคำสั่งดังกล่าวมีรายละเอียดข้อเท็จจริง ซึ่งหากเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อการสอบสวนจนอาจทำให้การสอบสวนไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้รับแจ้งจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนนาง ค. ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์และพวกใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ โยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ของผู้อุทธรณ์โดยไม่เป็นธรรมและแต่งตั้งพวกพ้องของตนเองซึ่งเคยถูกลงโทษทางวินัยให้ได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้น ธนาคารจึงมีคำสั่งที่ ว. ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมของนาย ง. ผู้จัดการเขต ๑ สำนักงานเขตสระบุรี ฝ่ายกิจการสาขาภูมิภาค ๒ ซึ่งฝ่ายตรวจสอบได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นและเห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูลบางส่วน ธนาคารจึงมีคำสั่ง ที่ ว. ๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยเป็นชุดเดียวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ที่ ว. ๑๒/๒๕๕๔ ในภายหลังกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งสองชุดได้ขอลาออกจากการเป็นพนักงานธนาคาร ธนาคารจึงมีคำสั่ง ที่ ว. ๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ เปลี่ยนแปลงกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ว. ๑๕/๒๕๕๔ และมีคำสั่ง ที่ ว. ๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ เปลี่ยนแปลงกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ว. ๑๒/๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์อ้างว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง ที่ ว. ๑๒/๒๕๕๔ เคยส่งมอบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ที่ ว. ๑๒/๒๕๕๔ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว พร้อมกันนี้ได้จัดส่งคำสั่งดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ และเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของคำสั่งทั้งสามฉบับแล้วเห็นว่า คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ ที่ ว. ๑๕/๒๕๕๔ ได้กล่าวถึงสาเหตุที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ส่วนคำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ ที่ ว. ๑๙/๒๕๕๔ และคำสั่งที่ ว. ๒๐/๒๕๕๔ เป็นเพียงคำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการและเลขานุการแทนคนเดิมที่ได้ลาออกไป จากเนื้อหาของคำสั่งทั้งสามฉบับไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวถึงรายละเอียดของข้อเท็จจริงมากพอที่จะทำให้การเปิดเผยส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเกี่ยวกับรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเพื่อขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยอ้างว่าเพื่อใช้ในการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

ประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีหนังสือ ที่ ชร ๕๑๐๐๑/๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ ๒๔๕ - ๒๔๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับ และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายจ่ายเงินเดือนคืนแก่ผู้ฟ้องคดีตามจำนวนที่เคยได้รับเดือนสุดท้ายก่อนที่จะถูกปลดออกจากราชการ นับแต่วันที่ถูกปลดออกจากราชการจนกว่าจะได้กลับเข้ารับราชการอีกครั้ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๖๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๖ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลัง และแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ ที่ผู้อุทธรณ์สอบคัดเลือกได้ก่อนถูกปลดออกจากราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายพิจารณาแล้วออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังแก่ผู้อุทธรณ์แต่ไม่แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ก่อนผู้อุทธรณ์ถูกปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ และมีสิทธิได้รับการเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ ที่ผู้อุทธรณ์สอบคัดเลือกได้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีคำสั่ง ที่ ๑๑๗๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ ให้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวไว้ก่อน และยังไม่แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ เนื่องจากผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายคืนสิทธิดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีคำสั่ง ที่ ๑๑๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ เลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังให้กับผู้อุทธรณ์ แต่ไม่แต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ โดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์ยังมีความผิดทางวินัยอยู่ และทำเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย (ก.ก.จ. เชียงราย) ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เพื่อแก้ไขขั้นตอนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ โดย ก.ก.จ. เชียงรายได้พิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์และมีมติว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ได้รับการล้างมลทินไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ถือเป็นเอกสารหลักฐานสำคัญที่แสดงว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายและ ก.ก.จ. เชียงรายกระทำผิดกฎหมายในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายต่อสิทธิในการดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการยื่นฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายไม่แต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๗

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีหนังสือ ที่ ชร ๕๑๐๐๑/๒๐๓๔ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และที่ ชร ๕๑๐๐๑/๒๔๖๓ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขานุการ ก.ก.จ. เชียงราย โดยอยู่ในกำกับดูแลของ ก.ก.จ. เชียงราย ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นมติของ ก.ก.จ. เชียงรายไม่ได้เกิดจากคำสั่งของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย การชี้แจงข้อเท็จจริงจึงเป็นอำนาจของ ก.ก.จ. เชียงราย ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายเป็นประธาน ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้ประสานให้ ก.ก.จ. เชียงราย ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า “ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดคณะหนึ่ง ประกอบด้วย...” จึงถือว่า ก.ก.จ. เชียงราย เป็นส่วนหนึ่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ซึ่งกรณีนี้ ในชั้นขอข้อมูลข่าวสารนั้นผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ ก็ประสานให้ ก.ก.จ. เชียงรายเป็นผู้พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการฯ เชิญผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ เห็นว่าควรให้ ก.ก.จ. เชียงราย เป็นผู้ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ก็สามารถประสานให้ ก.ก.จ. เชียงรายมาชี้แจงได้ ถือว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ ไม่ประสงค์มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะวินิจฉัยแล้ว โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการประชุม ก.ก.จ. เชียงราย ครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานตามปกติของ ก.ก.จ. เชียงราย ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผยอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้กล่าวถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลถนนใหญ่เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลถนนใหญ่ จังหวัดลพบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นลูกจ้างประจำเทศบาลตำบลถนนใหญ่ ได้มอบอำนาจให้นาย ก. มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงเทศบาลตำบลถนนใหญ่ เพื่อขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับข้อสรุปทั้งหมดของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งเทศบาลตำบลถนนใหญ่ ที่ ๓๑๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ พร้อมกับความเห็นของนายกเทศมนตรีในการดำเนินการตามข้อสรุปดังกล่าว

เทศบาลตำบลถนนใหญ่มีหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๖๐๑.๒๔๑/๓๖๓ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ แต่ไม่ลงวันที่ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าอาจจะมีผลกระทบต่อบุคคลที่สาม

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลถนนใหญ่และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลถนนใหญ่มีคำสั่ง ที่ ๓๑๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีมีการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินแล้วไม่นำเงินดังกล่าวส่งให้กับทางราชการ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงต่อนายกเทศมนตรีตำบลถนนใหญ่แล้ว นายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ แต่ในระหว่างการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ได้ขอลาออกจากราชการ เทศบาลตำบลถนนใหญ่จึงทำหนังสือหารืออำเภอเมืองลพบุรีว่า เทศบาลตำบลถนนใหญ่จะสามารถอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ลาออกจากราชการได้หรือไม่ เมื่ออำเภอเมืองลพบุรีมีหนังสือแจ้งว่าคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลพบุรี (ก.ท.จ. ลพบุรี) มีมติเห็นชอบให้เทศบาลตำบลถนนใหญ่ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งได้ เทศบาลตำบลถนนใหญ่จึงมีหนังสือที่ ลบ ๕๓๖๐๑.๒๓๕/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าการลาออกของผู้อุทธรณ์มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ติดต่อขอรับบำเหน็จ แต่เทศบาลตำบลถนนใหญ่เห็นว่าผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงยังไม่จ่ายบำเหน็จให้แก่ผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่เทศบาลตำบลถนนใหญ่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เดิมผู้อุทธรณ์เป็นลูกจ้างประจำ สังกัดเทศบาลตำบลถนนใหญ่ ถูกกล่าวหาว่า จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินแล้วไม่นำเงินส่งให้กับทางราชการ นายกเทศมนตรีตำบลถนนใหญ่มีคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์โดยไม่ผ่านเจ้าหน้าที่และปลัดเทศบาลตำบลถนนใหญ่ เพื่อกลั่นกรองคำสั่งดังกล่าว ไม่แจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อตรวจสอบคัดค้านกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเตรียมพยานหลักฐานเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ในระหว่างการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ได้ขอลาออกจากราชการ ซึ่งเทศบาลตำบลถนนใหญ่มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าการลาออกของผู้อุทธรณ์มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป แต่เทศบาลตำบลถนนใหญ่ไม่จ่ายบำเหน็จให้ผู้อุทธรณ์ เมื่อผู้อุทธรณ์ไปทวงถาม เทศบาลตำบลถนนใหญ่กลับมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางกรณีเทศบาลตำบลถนนใหญ่ไม่จ่ายบำเหน็จแก่ผู้อุทธรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง ส่วนการดำเนินการทางวินัยนั้นผู้อุทธรณ์ทราบว่าปัจจุบันเทศบาลตำบลถนนใหญ่ได้ส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ให้ ก.ท.จ. ลพบุรีพิจารณาแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ ก.ท.จ. ลพบุรีก่อนเสนอเรื่องให้ ก.ท.จ. ลพบุรีพิจารณาต่อไป ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

ปลัดเทศบาลตำบลถนนใหญ่ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ปัจจุบันคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้สรุปผลการสอบสวนเสนอนายกเทศมนตรีตำบลถนนใหญ่พิจารณาแล้ว และเทศบาลได้ส่งเรื่องให้ ก.ท.จ. ลพบุรีพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ ก.ท.จ. ลพบุรี ก่อนเสนอเรื่องให้ ก.ท.จ. ลพบุรีพิจารณาต่อไป ส่วนเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นเนื่องจากเทศบาลตำบลถนนใหญ่เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ บันทึกสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นนานแล้ว โดยพยานที่เกี่ยวข้องได้ให้ถ้อยคำในลักษณะการเล่าข้อเท็จจริงที่พยานมีส่วนเกี่ยวข้อง และความเห็นของนายกเทศมนตรีซึ่งสั่งการตามข้อเสนอของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งปัจจุบันเทศบาลตำบลถนนใหญ่ได้ส่งสรุปผลการสอบสวนทางวินัยให้ ก.ท.จ. ลพบุรีพิจารณาแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่มีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลถนนใหญ่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๙/๒๕๕๔

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบ้านหมี่เกี่ยวกับชื่อและที่อยู่ของผู้ที่ขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน**

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : **อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี**

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอบ้านหมี่ ขอทราบข้อมูลรายชื่อ นามสกุลและที่อยู่ผู้ยื่นขอใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป. ๓) หรือใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) โดยขอทราบเฉพาะรายที่ยื่นขออนุญาต ระหว่างที่นายสันติ เหล่าบุญเสงี่ยม นายอำเภอบ้านหมี่ทำหน้าที่นายทะเบียนอาวุธปืนอำเภอบ้านหมี่ จนถึงปัจจุบัน และข้อมูลผู้ยื่นขอใบอนุญาตแต่ยังไม่ได้รับอนุญาต

อำเภอบ้านหมี่มีหนังสือ ที่ ลบ ๐๕๑๗/๒๘๓๗ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) เป็นเอกสารใบอนุญาตที่ออกให้กับบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน มีข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลชนิด ขนาด อาวุธปืน เลขหมายประจำปืน ที่นายทะเบียนอาวุธปืนเป็นผู้อนุญาต ดังนั้น อำเภอจึงพิจารณาให้ตรวจสอบดูข้อมูลได้ แต่ไม่พิจารณาให้จดข้อมูลตามใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนี้

๑. การขอทราบข้อมูล รายชื่อ นามสกุลและที่อยู่ผู้ขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) โดยขอทราบเฉพาะรายที่ยื่นขออนุญาตระหว่างที่นายอำเภอบ้านหมี่ (นายสันติ เหล่าบุญเสงี่ยม) ทำหน้าที่นายทะเบียนอาวุธปืนอำเภอบ้านหมี่จนถึงปัจจุบันทั้งหมดนั้น อำเภอบ้านหมี่พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเปิดเผยไม่ได้ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕)

๒. การขอทราบข้อมูลผู้ที่ยื่นขอใบอนุญาตแต่ยังไม่อนุญาตและอยู่ระหว่างการพิจารณานั้น อำเภอบ้านหมี่พิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่มีผู้ขอใบอนุญาตตามแบบคำขออนุญาตซื้ออาวุธปืน (แบบ ป. ๑) และใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของอำเภอบ้านหมี่ที่มิให้คัดลอกข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๒ และ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ หนังสืออำเภอบ้านหมี่ ที่ ลบ ๐๕๑๗/๓๑๗๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คำชี้แจงของนายอำเภอบ้านหมี่และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอบ้านหมี่ ขอทราบข้อมูลรายชื่อ นามสกุลและที่อยู่ผู้ยื่นขอใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป. ๓) หรือใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) โดยขอทราบเฉพาะรายที่ยื่นขออนุญาตระหว่างที่นายสันติ เหล่าบุญเสงี่ยม นายอำเภอบ้านหมี่ทำหน้าที่นายทะเบียนอาวุธปืนอำเภอบ้านหมี่จนถึงปัจจุบัน และข้อมูลผู้ยื่นขอใบอนุญาตแต่ยังไม่ได้รับอนุญาต อำเภอบ้านหมี่ได้อนุญาตให้เข้าตรวจดูข้อมูลโดยไม่อนุญาตให้คัดลอกข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ส่วนข้อมูลผู้ยื่นขอใบอนุญาตแต่ยังไม่ได้รับอนุญาตและอยู่ระหว่างการพิจารณานั้น ยังไม่มีผู้ขอใบอนุญาตตามแบบคำขออนุญาตซื้ออาวุธปืน (แบบ ป. ๑) และใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) แต่อย่างใด เมื่อผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูและคัดลอกข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ อำเภอบ้านหมี่ได้ปฏิเสธให้ผู้อุทธรณ์คัดลอกข้อมูล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของอำเภอบ้านหมี่ที่มิให้คัดลอกข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ชื่อ นามสกุลและที่อยู่ของบุคคลที่ปรากฏในใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป. ๓) หรือใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ซึ่งอำเภอบ้านหมี่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลโดยไม่อนุญาตให้คัดลอกข้อมูล จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะคัดลอกข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่า เมื่อใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป. ๓) หรือใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้เพราะถ้าการอนุญาตเป็นไปโดยไม่ถูกต้องก็อาจกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลและสาธารณะ ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงต้องเปิดเผยให้เข้าตรวจดูได้ แต่การเปิดเผยต้องมีเจ้าหน้าที่อธิบายเพื่อให้เข้าใจเหตุผลในการพิจารณาใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ได้ถูกต้อง มิใช่ข้อมูลที่จะนำไปเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไปจึงไม่ต้องให้สำเนา ดังนั้น การเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวผู้เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสามารถจดบันทึกส่วนตัวเป็นข้อสังเกตได้โดยไม่ใช่การคัดลอกทั้งฉบับ การคัดลอก ชื่อ นามสกุลผู้ได้รับใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป. ๓) หรือใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) เพื่อตรวจสอบจึงสามารถกระทำได้ แต่การคัดลอกที่อยู่ของผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอบ้านหมี่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูและให้คัดลอกเฉพาะชื่อ นามสกุลผู้ได้รับใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป. ๓) หรือใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ได้เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ กองกำกับการสืบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๒๒๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงพลตำรวจตรี วิชัย รัตนยศ ผู้บังคับการกองคดี สำนักกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสาร ดังนี้

๑. คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่สั่งการให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสืบสวนสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๒ และที่ ๖๕๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งรับผิดชอบทำการสืบสวนคดีกล่าวหาว่ารีสอร์ท ก. ของพลตำรวจเอก ส. ที่ตำบลท่าขนุน อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี รุกล้ำและเข้าถือครองพื้นที่แม่น้ำแควน้อย

๒. รายงานผลการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสืบสวนสอบสวนทั้ง ๒ ประเด็นที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง

สำนักกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๒๐๒๑ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอเป็นบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ โดยประมวลข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา อันเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานไม่กระทบต่อสภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การเปิดเผยในกรณีนี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่รายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารทั่วไป ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ ประกอบกับเอกสารที่ขอให้เปิดเผยเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคดีอาญา การเปิดเผยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ นอกจากนี้ ผู้ร้องไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือเป็นผู้เสียหายตามกฎหมาย ดังนั้น จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๒๒๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงพลตำรวจตรี วิชัย รัตนยศ ผู้บังคับการกองคดี สำนักกฎหมายและคดี ขอคัดและรับรองสำเนาคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่สั่งการให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสืบสวนสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๒ และที่ ๖๕๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งรับผิดชอบทำการสืบสวนคดีกล่าวหาว่ารีสอร์ท ก. ของพลตำรวจเอก ส. ที่ตำบลท่าขนุน อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี รุกล้ำและเข้าถือครองพื้นที่แม่น้ำแควน้อย และรายงานผลการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสืบสวนสอบสวนทั้ง ๒ ประเด็นที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวหาในคดีดังกล่าว แต่สำนักกฎหมายและคดีได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักกฎหมายและคดีที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๒/๒๖๘๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นบันทึกความเห็นของกองคดีอาญาในฐานะเจ้าหน้าที่ฝ่ายอำนวยการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายเสนอให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณา อันเป็นเพียงความเห็นหรือข้อเสนอภายในหน่วยงานไม่กระทบต่อสภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การเปิดเผยในกรณีนี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่รายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารทั่วไปซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอคัดสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ประกอบกับเอกสารที่ขอให้เปิดเผยเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนดำเนินคดีอาญาอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ นอกจากนี้ แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้ไปกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญาก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้รับความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดจากกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ผู้เสียหายในคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๔) และกองคดีอาญาได้แจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือแล้ว ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ในทางใดทางหนึ่งและเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย จึงไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่สั่งการให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสืบสวนสอบสวนที่รับผิดชอบคดี รายงานผลการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสืบสวนสอบสวน และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ให้ยุติเรื่อง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้จัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่เพื่อเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการในกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อเสนอให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาและสั่งการตามกฎหมาย และเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนให้มีการตรวจสอบว่าดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายหรือไม่ การติดตามผลการตรวจสอบจึงสามารถกระทำได้ ในขณะเดียวกันการตรวจสอบจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับข้อเท็จจริงการสนับสนุนงบประมาณติดตั้งเตาเผาศพ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตนายกเทศมนตรีเมืองสุรินทร์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดเทศบาลเมืองสุรินทร์ ในฐานะประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. สำเนาหนังสือจากวัดทั้ง ๖ แห่ง ที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างเตาเผาศพแบบปลอดมลพิษ และหนังสือจากวัดที่ขอนายช่างจากเทศบาล ให้ไปช่วยตรวจสอบและควบคุมการก่อสร้างทั้ง ๖ วัด

๒. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่กองช่างไปอำนวยความสะดวกช่วยตรวจสอบและควบคุมการก่อสร้างเตาเผาศพแบบปลอดมลพิษให้กับวัดทั้ง ๖ วัด ซึ่งผู้อุทธรณ์จำได้ว่าเคยออกคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้และให้รายงานความคืบหน้าการก่อสร้างให้ทราบทุกระยะ

๓. บุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียนในเรื่องดังกล่าว มีภูมิลำเนาอยู่ที่ใด ได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างเตาเผาศพแบบปลอดมลพิษอย่างไรบ้าง เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกรณีนี้หรือไม่ หรือกระทำไปเพื่อประสงค์ผลต่อการเลือกตั้งในท้องถิ่นหรือไม่

๔. นับจากวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เทศบาลได้ดำเนินการสอบปากคำผู้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้จำนวนกี่ราย มีผู้ใดบ้าง และขอสำเนาคำให้การของผู้ให้ปากคำแล้วทุกรายด้วย เพื่อนำไปตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่ในขณะนี้

เทศบาลเมืองสุรินทร์มีหนังสือ ลับ ที่ สร ๕๒๐๐๘/๕๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ โดยให้เหตุผลว่า เทศบาลไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน และเรื่องดังกล่าวเป็นความลับและอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้จัดส่งมาแล้ว เห็นว่ามีข้อเท็จจริงที่ชัดเจนเพียงพอจึงไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีเข้าชี้แจง โดยข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้รับหนังสือจากจังหวัดสุรินทร์ ลับ ที่ สร ๐๐๓๗.๔/๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งว่าจังหวัดได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ อดีตนายกเทศมนตรีเมืองสุรินทร์ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเทศบาลเมืองสุรินทร์อนุมัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ และ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖

เพื่ออุดหนุนเงินให้แก่วัดในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ทำการติดตั้งเตาเผาศพแบบปลอดมลพิษจำนวน ๖ แห่ง โดยมิชอบและเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัท ก. จำกัด โดยให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารเพิ่มเติม เทศบาลจึงได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ใช้เวลาในการรวบรวมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องและดำเนินการสอบปากคำพยานบุคคล พร้อมทั้งได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงโดยได้ส่งสำเนาหนังสือจากจังหวัดสุรินทร์ ลับ ที่ สร ๐๐๓๗.๔/๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ไปให้ผู้อุทธรณ์ด้วย

ในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า เรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นมานานมีข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมากต้องใช้เวลาตรวจสอบ ต่อมาในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการข้างต้นไปยังเทศบาลเมืองสุรินทร์ เทศบาลได้มีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เนื่องจากเทศบาลได้รับหนังสือจากจังหวัดสุรินทร์ ลับ ที่ สร ๐๐๓๗.๔/๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เทศบาลจึงไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องลับและอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นการพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เทศบาลได้แจ้งผู้อุทธรณ์ไปแล้วว่าไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน เพราะเทศบาลได้รับเพียงหนังสือจากจังหวัดสุรินทร์ ลับ ที่ สร ๐๐๓๗.๔/๔๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่านั้นและเทศบาลได้ส่งหนังสือฉบับดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์เพื่อทราบแล้ว หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของเทศบาลเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดสุรินทร์ตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม และจังหวัดได้แจ้งเทศบาลให้ดำเนินการดังกล่าว โดยในขณะนี้การสอบสวนข้อเท็จจริงของเทศบาลยังไม่เสร็จสิ้น และถึงแม้เทศบาลจะได้สอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วแต่เทศบาลยังต้องรายงานผลไปยังจังหวัด และจังหวัดต้องแจ้งผลพร้อมส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมไปให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์อาจส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับหนังสือในราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ในนามเครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี นายอำเภอหนองแซง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ขอทราบและขอสำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนี้

๑. หนังสือคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ที่ ๖๘/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล รายนาย ก. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ เป็นกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๒. หนังสืออำเภอหนองแซง ด่วนที่สุด ที่ สบ ๐๐๓๗.๑๗/๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่อ้างถึงในหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ที่ พิเศษ/ว๑ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

๓. เหตุใดหนังสือตามข้อ ๒ จึงไม่ออกเลขของหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ แต่ใช้ที่ พิเศษ/ว๑

อำเภอหนองแซงมีหนังสือ ที่ สบ ๐๐๓๗.๑๗/๖๔๓ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า หนังสือดังกล่าวตีตรา “ลับ” และเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่ได้ข้อสรุป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอุทธรณ์เฉพาะรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่อำเภอหนองแซงจัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสืออำเภอหนองแซง ลับ ด่วนที่สุด ที่ สบ ๐๐๓๗.๑๗/๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ เรื่อง ร้องเรียนองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ อำเภอหนองแซง กรณีคัดค้านการลงมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบที่ให้ความเห็นชอบการก่อสร้างโรงไฟฟ้า ซึ่งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ อำเภอหนองแซงมีหนังสือ ที่ สบ ๐๐๓๗.๑๗/๘๙๘ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเพิ่มเติมว่าหนังสือดังกล่าวเป็นเรื่องที่จังหวัดสระบุรีสั่งการให้อำเภอหนองแซงตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยกล่าวหาว่าการที่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการให้ความเห็นชอบการก่อสร้างโรงไฟฟ้า เนื่องจากมีข้าราชการระดับสูงของจังหวัดสระบุรีห้ามจัดทำประชาคม รวมทั้งห้ามดำเนินการใดๆ ในการชี้แจงข้อมูล ซึ่งผู้ร้องเรียนเห็นว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบซึ่งเป็นพื้นที่ที่เกี่ยวข้องได้สรุปผลการตรวจสอบ

ข้อเท็จจริงให้อำเภอหนองแซงทราบแล้ว อำเภอจึงได้รายงานให้จังหวัดทราบและดำเนินการส่งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้เรื่องร้องเรียนจะอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แต่กรณีนี้ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นเพียงหนังสือของอำเภอหนองแซงที่มีถึงองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบ ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลงมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบที่ให้ความเห็นชอบในการก่อสร้างโรงไฟฟ้า อันเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ประกอบกับเนื้อหาของหนังสือนั้นไม่ได้กล่าวถึงบุคคลใดโดยเฉพาะอันจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกอ้างถึง การเปิดเผยหนังสือดังกล่าวจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการพิจารณาเรื่องร้องเรียน จนทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกบใช้เลขที่หนังสือ ที่ พิเศษ/ว๑ นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอหนองแซงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เกี่ยวกับชื่อผู้ประเมินบทความ

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ รองศาสตราจารย์คณะทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักวิจัย และหัวหน้ากองบรรณาธิการ วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ขอข้อมูลข่าวสาร กรณีผู้อุทธรณ์ได้เสนอบทความเรื่อง “ผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การด้านเศรษฐกิจและพลังการแข่งขันในอุตสาหกรรม กับสภาพแวดล้อมภายในด้านประโยชน์เกื้อกูล และความปลอดภัยที่มีผลต่อการปฏิบัติศาสนกิจของพระภิกษุสามเณรในจังหวัดชายแดนภาคใต้” แต่กองบรรณาธิการได้ปฏิเสธการตีพิมพ์ในวารสารดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. มาตรฐานและหลักการในการวิจารณ์บทความ
๒. ชื่อผู้พิจารณาวิจารณ์บทความ
๓. วิธีการกำหนดคุณสมบัติ คัดเลือกผู้วิจารณ์บทความให้ตรงกับลักษณะของบทความต่างๆ

หัวหน้ากองบรรณาธิการร่วม วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๒๖.๐๖/วส ๓๕๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยขั้นตอนการพิจารณาบทความเพื่อลงพิมพ์ในวารสาร มาตรฐานและหลักการในการวิจารณ์บทความและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ประเมินบทความ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยชื่อผู้ประเมินบทความ โดยให้เหตุผลว่าเป็นนโยบายของวารสารที่จะไม่เปิดเผยชื่อผู้เขียนให้ผู้ประเมินทราบ และไม่เปิดเผยชื่อผู้ประเมินให้ผู้เขียนทราบ (Double-blind Review)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และของผู้แทนสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เสนอบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ซึ่งเป็นวารสารของสถาบัน แต่ได้รับการปฏิเสธโดยกองบรรณาธิการแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธหรือประเด็นที่สมควรแก้ไขในเนื้อหาของบทความเพียง ๒ บรรทัด ต่อมาเมื่อผู้อุทธรณ์ขอทราบหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์บทความในวารสาร ก็ได้มีการแจ้งประเด็นที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๒ หน้า ทำให้ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการพิจารณาบทความเนื่องจากประเด็นเพิ่มเติมที่กองบรรณาธิการแจ้งนั้น ต่างจากประเด็นที่ได้เคยแจ้งในการปฏิเสธในครั้งแรก นอกจากนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ได้เสนอบทความฉบับเดียวกันเพื่อตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นก็ได้รับการตีพิมพ์ให้ การปฏิเสธไม่ตีพิมพ์บทความดังกล่าวกระทบต่อความเชื่อมั่นในการประกอบวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่ง

รองศาสตราจารย์และมีหน้าที่ในการสอนนักศึกษา อีกทั้งกระทบต่อความเชื่อมั่นในมาตรฐานทางวิชาการในการทำงานวิจัยของผู้อุทธรณ์ รวมไปถึงความก้าวหน้าในการทำงาน เนื่องจากในการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนของสถาบัน กำหนดให้ต้องเสนองานวิจัยหรือบทความซึ่งต้องมีการตีพิมพ์ลงในวารสารทางวิชาการ หากไม่มีการตีพิมพ์เป็นเงื่อนไขประการหนึ่งที่จะไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนเงินเดือน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ดำเนินงานโดยกองบรรณาธิการของสถาบันและโดยงบประมาณแผ่นดิน จึงเป็นการทำงานในระบบราชการ เมื่อได้ปฏิเสธการตีพิมพ์ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคลากรของสถาบัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำงานจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการบริหารงานของกองบรรณาธิการและหน่วยงาน ดังนั้น จึงต้องการทราบชื่อผู้อ่านบทความ

ผู้แทนสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ชี้แจงขั้นตอนการพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารว่ามีสองขั้นตอน คือ ในขั้นตอนแรกจะเป็นการพิจารณาโดยกองบรรณาธิการ ๒ คน จากกองบรรณาธิการที่มีอยู่จำนวน ๙ คน ซึ่งรายนามของกองบรรณาธิการได้มีการเปิดเผยในวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ทุกฉบับอยู่แล้ว หากกองบรรณาธิการ ๒ คน เห็นพ้องต้องกันว่ามีความไม่เหมาะสม กองบรรณาธิการจะประชุมร่วมกันและแจ้งปฏิเสธการตีพิมพ์ ทั้งนี้ หากมีการแก้ไขบทความตามที่กองบรรณาธิการเสนอก็อาจได้รับการพิจารณาใหม่ได้ แต่หากกองบรรณาธิการ ๒ คน มีความเห็นแตกต่างกันจะเสนอให้กองบรรณาธิการอีกคนหนึ่ง หรือหัวหน้ากองบรรณาธิการร่วมเป็นผู้พิจารณาบทความด้วย ในกรณีที่กองบรรณาธิการมีความเห็นว่าบทความมีความเหมาะสมที่จะตีพิมพ์ จึงจะไปสู่ขั้นตอนที่สอง คือ การจะส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้อ่านและประเมินบทความดังกล่าวต่อไป ในการพิจารณาบทความของผู้อุทธรณ์นั้นได้มีการปฏิเสธในขั้นตอนแรกซึ่งเป็นการพิจารณาของกองบรรณาธิการ การส่งบทความให้กองบรรณาธิการพิจารณานั้นจะไม่มีการเปิดเผยชื่อผู้เขียนบทความให้ผู้อ่านและประเมินบทความทราบตั้งแต่ในชั้นแรก อันเป็นการยึดถือตามแนวทางปฏิบัติที่เป็นสากลในการปฏิบัติงานวารสารในการประเมินบทความแบบสองทาง (Double-blind Review) กล่าวคือ จะไม่เปิดเผยชื่อผู้เขียนให้ผู้ประเมินบทความทราบ และไม่เปิดเผยชื่อผู้ประเมินบทความให้ผู้เขียนทราบ และกองบรรณาธิการจะไม่เปิดเผยทั้งชื่อผู้เขียนและชื่อผู้อ่านและประเมินบทความให้บุคคลอื่นทราบด้วยเช่นกัน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของบุคคลดังกล่าว เพราะจะทำให้เกิดผลในทางลบและสร้างความขัดแย้งในทางวิชาการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า วารสารพัฒนบริหารศาสตร์บริหารงานโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ดังนั้น การดำเนินงานของกองบรรณาธิการของวารสารจึงเป็นการปฏิบัติราชการประการหนึ่งซึ่งต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแนวทางปฏิบัติในการประเมินบทความแบบสองทาง (Double-blind Review) ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ใช้เป็นเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วเห็นว่า แม้การไม่เปิดเผยชื่อผู้ประเมินบทความจะเป็นแนวทางปฏิบัติในการปฏิบัติงานวารสารก็ตาม แต่เหตุผลดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ อีกทั้งกรณีนี้การได้รับการตีพิมพ์บทความหรือไม่นั้นมีผลกระทบต่อผู้เสนอบทความซึ่งเป็นบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เองด้วย เมื่อการพิจารณาบทความของผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงสมควรเปิดเผยชื่อผู้ประเมินบทความให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เปิดเผยชื่อผู้ประเมินบทความแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศเชี่ยวชาญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายชื่อผู้ร้องเรียน

รายการที่ ๒ ถ้อยคำพยานที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๓ ถ้อยคำผู้ร้องเรียนที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๔ พยานเอกสารทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวน และที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน

รายการที่ ๕ ผลการสอบสวนทางวินัย

รายการที่ ๖ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๗ สำนวนการสอบสวนทางวินัย พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๒๗๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าได้ส่งเรื่องของผู้อุทธรณ์ไปให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) เพื่อพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณาแล้วอนุญาตให้คัดสำเนารายงานการสอบสวน (สว.๖) พร้อมเอกสารประกอบ ส่วนข้อมูลข่าวสารอีก ๖ รายการไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงาน ก.ค.ศ. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการดังกล่าวข้างต้น สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๔๓๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และ ๗ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน พยาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง บางรายการเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางวินัย บางรายการเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และบางรายการเป็นเอกสารที่กำหนดชั้นความลับไว้ จึงเป็นเอกสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๓) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ค.ศ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว เห็นควรรวมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ทั้งสองกรณีเป็นเรื่องเดียวกัน โดยพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์กับพวก กรณีถูกกล่าวหาว่าร่วมกันจัดทำเอกสารการสอบคัดเลือกเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ และพิจารณาคุณสมบัติให้ผู้สมัครสอบที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติได้พิจารณาว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ และไม่มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกตามประกาศคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ให้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเพิ่มเติมอีกรวม ๕ ราย โดยไม่มีอำนาจเพื่อให้ผู้อื่นได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยมิชอบ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยฯ สรุปผลการสอบสวนว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามข้อกล่าวหา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีคำสั่ง ที่ ๓๘๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ แก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศเชี่ยวชาญและเป็นอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวมีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ รวม ๒ ครั้ง โดยสอบวันที่ ๒๖ กรกฎาคม และ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ หลังจากนั้น มีผู้ร้องเรียนว่าการสอบคัดเลือกเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ มีการทุจริตในการสอบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีคำสั่ง ที่ ๔๗๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์กับพวก ฐานร่วมกันจัดทำเอกสารการสอบคัดเลือกเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สมัครสอบบางคน พร้อมทั้งมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ไปประจำที่จังหวัดนครราชสีมา และในระหว่างที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ ตามคำสั่ง ที่ ๔๗๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ดำเนินกระบวนการสอบสวนวินัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ ก็ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์กับพวก เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ กรณีถูกกล่าวหาว่าร่วมกันจัดทำเอกสารการสอบคัดเลือกเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ และพิจารณาคุณสมบัติให้ผู้สมัครสอบที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติได้พิจารณาว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ และไม่มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกตามประกาศ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ให้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเพิ่มเติมอีกรวม ๕ ราย โดยไม่มีอำนาจ เพื่อให้ผู้อื่นได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยมิชอบ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ ตามคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ ได้สรุปผลการสอบสวนว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามข้อกล่าวหา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๘๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอ

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวจำนวน ๗ รายการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ พิจารณาแล้วเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ แก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ และคำสั่งลงโทษทางวินัย ที่ ๓๘๕/๒๕๕๔

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ มีคำสั่ง ที่ ๘๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์กับพวก และมีคำสั่ง ที่ ๓๘๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์กับพวก ผู้อุทธรณ์ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหลักฐานประกอบการลงโทษอยู่แล้ว เนื่องจากเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดทำขึ้นเอง ส่วนถ้อยคำพยานบุคคลนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคำสั่งลงโทษและไม่จำเป็นต้องใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษแต่อย่างใด เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ รับฟังพยานเอกสารแล้ววินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามข้อกล่าวหา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเพียงพอที่จะใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผลการสอบสวนทางวินัยไว้อย่างชัดเจนเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะโต้แย้งได้โดยไม่หลงประเด็น อีกทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับถ้อยคำพยานบุคคลเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งไม่ประสงค์ให้เปิดเผย และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำโดยอาจถูกฟ้องร้องต่อศาล ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ส่วนหนังสือร้องเรียนนั้นไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ ได้ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ใช้ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารมาเสนอคณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา

ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ คำให้การของพยาน แม้จะปิดชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็อาจทราบว่าเป็นถ้อยคำของบุคคลใด เนื่องจากบันทึกถ้อยคำนั้นระบุว่าพยานผู้ให้ถ้อยคำทำงานอยู่ที่ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ อาจส่งผลให้ในอนาคตจะไม่มีผู้ใดกล้าเป็นพยานให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน สำนักงาน ก.ค.ศ. เห็นว่าจะต้องให้หลักประกันคุ้มครองพยานผู้ให้ถ้อยคำ โดยต้องปกป้องชื่อพยานและบันทึกถ้อยคำพยานไว้เป็นความลับ เนื่องจากพยานเป็นบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ อีกทั้งก่อนพยานจะให้ถ้อยคำคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้แจ้งว่าจะปกป้องคุ้มครองพยาน จะไม่เปิดเผยชื่อและบันทึกถ้อยคำของพยาน ประกอบกับสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ให้สำเนารายงานผลการสอบสวนซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ พยานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิด ซึ่งเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษแล้ว ปัจจุบันเรื่องของผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงาน ก.ค.ศ. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และ ๗ นั้นชอบหรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ รายชื่อผู้ร้องเรียนนั้นผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ ชี้แจงว่าหนังสือร้องเรียนนั้นไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียนจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๓๓ ได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ ๖ และ ๗ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยที่เสร็จสิ้นและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่งลงโทษโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ในการปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ หากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงาน ก.ค.ศ. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ซึ่งครอบครองเอกสารข้อมูลข่าวสารทั้งหมดตามอุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๕/๒๕๕๔

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษเกี่ยวกับหนังสือขอตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์การแจ้งเหตุ**

.....

ผู้อุทธรณ์ **:**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้กำกับการศูนย์รวมข่าว กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ เพื่อขอสำเนาหนังสือเกี่ยวกับกรณีที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางซันดำเนินการขอสำเนาเอกสารตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์การแจ้งเหตุ

กองกำกับการศูนย์รวมข่าวมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕.(สปพ.)๓/๑๕๒๑ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยเนื้อหา ชื่อ สกุล และหมายเลขโทรศัพท์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ตามพระราชบัญญัติเดียวกัน และต่อมากองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕.(สปพ.)๑/๖๔๐๓ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ส่งสำเนาเอกสารรายงานข้อมูลเหตุแก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารหลักฐานที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางซันขอตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ที่โทรมาแจ้ง ๑๙๑ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่หน่วยงานของรัฐไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เว้นแต่หน่วยงานของรัฐจะเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลจนเกินสมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางซันเพื่อให้ดำเนินคดีกับนาย ก. และนางสาว ข. กับพวก ข้อหาหมิ่นประมาทและดูหมิ่นผู้อุทธรณ์เป็นคดีหนึ่ง และแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินคดีต่อนางสาว ข. ในข้อหาแจ้งความเท็จ และหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์เป็นอีกคดีหนึ่งด้วย ต่อมาพนักงานอัยการได้ฟ้องนาย ก. และนางสาว ข. เป็นจำเลยในข้อหาร่วมกันหมิ่นประมาทผู้อื่น ดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าต่อศาลจังหวัดมีนบุรี ส่วนอีกคดีหนึ่งนั้นพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางซันได้มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องโดยระบุเหตุผลว่า ความผิดฐาน

แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานนั้นพยานหลักฐานไม่พอฟ้อง ส่วนความผิดฐานหมิ่นประมาทนั้นผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนางสาว ข. ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์รู้เรื่องและรู้ตัวผู้กระทำความผิดเกิน ๓ เดือน สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจฯ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แต่กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางชันให้ดำเนินคดีอาญาแก่นาย ก. และนางสาว ข. และมีคำขอข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินคดีและร้องเรียนพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจฯ กรณีปฏิบัติงานล่าช้าและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ได้แก่

๑) หนังสือที่สถานีตำรวจนครบาลบางชันมีไปถึงผู้บังคับการกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ ที่ ๐๐๑๖ (บก.น.๔) ๘/๔๐๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ที่โทรมาแจ้งความเท็จ

๒) หนังสือที่กองกำกับการศูนย์รวมข่าว กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษมีไปถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลบางชัน ที่ ๐๐๑๕. (สปพ.) ๓/๓๑๔ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ข้อมูลตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ที่โทรมาแจ้งความเท็จ

๓) เอกสารรายงานข้อมูลเหตุ

กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑) และ ๒) อาจมีผลกระทบต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางชัน เนื่องจากมีการร้องเรียนกันอยู่ จึงปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ และให้สำเนาข้อมูลข่าวสารข้อ ๓) แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอ้างข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑) และ ๒) ประกอบการดำเนินคดีหรือร้องเรียนกล่าวโทษพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจฯ ก็ควรขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางชันเดินทางไปที่บ้านของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีบุคคลโทรศัพท์ไปที่ ๑๙๑ แจ้งว่ามีเหตุทะเลาะวิวาทที่บ้านของผู้อุทธรณ์ ซึ่งไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด หลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจกลับไปแล้ว นาย ก. นางสาว ข. กับพวก ได้ไปที่บ้านของผู้อุทธรณ์โดยมีพฤติการณ์อันเป็นการหมิ่นประมาทและดูหมิ่นผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจโท คชานนท์ อู่ตะเภา พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางชัน เพื่อให้ดำเนินคดีกับนาย ก. นางสาว ข. กับพวก ในข้อหาหมิ่นประมาทและดูหมิ่นผู้อุทธรณ์เป็นคดีหนึ่ง ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่านางสาว ข. เป็นผู้โทรศัพท์ไปแจ้งเหตุต่อ ๑๙๑ โดยกล่าวถ้อยคำหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุ ๑๙๑ ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจโท คชานนท์ฯ เพื่อให้ดำเนินคดีต่อนางสาว ข. ในข้อหาแจ้งความเท็จและหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์เป็นอีกคดีหนึ่งด้วย ต่อมาพนักงานอัยการได้ฟ้องนาย ก. และนางสาว ข. เป็นจำเลยในข้อหาร่วมกันหมิ่นประมาทผู้อื่นดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าต่อศาลจังหวัดมีนบุรี และผู้อุทธรณ์ทราบว่าร้อยตำรวจโท คชานนท์ฯ ไม่ได้ดำเนินคดีต่อนางสาว ข. ในคดีที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความร้องทุกข์ในข้อหาแจ้งความเท็จ และหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงปรึกษาพนักงานอัยการและได้รับคำแนะนำว่าให้ผู้อุทธรณ์ไปแจ้งความร้องทุกข์อีกครั้ง ผู้อุทธรณ์จึงไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจโท คชานนท์ฯ แต่ร้อยตำรวจโท คชานนท์ฯ อ้างว่าได้เปลี่ยนไปปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายสืบสวนแล้วจึงไม่มีอำนาจสอบสวน และให้ร้อยตำรวจตรี ปกรณ์ เรือนแสน เป็นผู้รับแจ้งความร้องทุกข์ ต่อมาพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางชันได้มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องนางสาว ข. โดยระบุเหตุผลว่าความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานนั้นพยานหลักฐานไม่พอฟ้อง ส่วนความผิดฐานหมิ่นประมาทนั้นผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนางสาว ข. ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์รู้เรื่องและรู้ตัวผู้กระทำความผิดเกิน ๓ เดือน สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนร้อยตำรวจโท คชานนท์ฯ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า

ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า และบกพร่อง เนื่องจากผู้อุทธรณ์แจ้งความร้องทุกข์ภายในกำหนดอายุความ แต่ร้อยตำรวจโท คชานนท์ฯ ไม่ดำเนินคดีกับนางสาว ข. ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือที่สถานีตำรวจนครบาลบางชันมีไปถึงกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ ขอตรวจสอบเกี่ยวกับการแจ้งเหตุ และหลักฐานที่ระบุวันที่ที่สถานีตำรวจนครบาลบางชันได้รับข้อมูลการแจ้งเหตุจากกองบังคับการสายตรวจฯ จะได้ใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าร้อยตำรวจโท คชานนท์ฯ ได้รับทราบข้อเท็จจริงที่ผู้ต้องหาหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุ ๑๙๑ แล้ว แต่ไม่ดำเนินคดีกับผู้ต้องหา กองบังคับการสายตรวจฯ ให้เฉพาะสำเนาเอกสารรายงานข้อมูลเหตุ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นหนังสือราชการ ไม่น่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่

๑) หนังสือที่สถานีตำรวจนครบาลบางชันมีไปถึงผู้บังคับการกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ ที่ ๐๐๑๖ (บก.น.๔)๘/๔๐๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ที่โทรมาแจ้งความเท็จ

๒) หนังสือที่กองกำกับการศูนย์รวมข่าว กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษมีไปถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลบางชัน ที่ ๐๐๑๕.(สปพ.)๓/๓๑๔ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ข้อมูลตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ที่โทรมาแจ้งความเท็จ

เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแต่อย่างใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีเหตุสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเกี่ยวกับการประเมินผลงานเพื่อคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง และตรวจดูข้อมูลข่าวสาร รวม ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ประกาศ อ.ก.พ. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ คำสั่ง อ.ก.พ. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคล

รายการที่ ๓ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพิจารณาที่ อ.ก.พ. กรมกำหนดเพิ่มเติม

รายการที่ ๔ หลักฐานการให้คะแนนรายบุคคลของคณะกรรมการฯ ตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. กรมฯ กำหนด

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ผ่านและไม่ผ่านการประเมินฯ พร้อมเหตุผลการพิจารณาฉบับที่เสนอขอความเห็นชอบจากอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

รายการที่ ๖ แบบรายการประกอบคำขอให้ประเมินบุคคลของผู้แจ้งความประสงค์ขอประเมินฯ ทุกตำแหน่ง/ทุกรายตามประกาศกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทั้ง ๒ ฉบับ (ขอตรวจดู)

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๔๐๑.๕/๖๙ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้ประชุมหารือแล้ว มีมติดังนี้

๑) ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ สามารถดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ขอได้ตามระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่รับรองสิทธิของประชาชนที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒) ให้ผู้อุทธรณ์สามารถเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๖ ไม่สามารถให้เข้าตรวจดูได้ เนื่องจากต้องปฏิบัติตามระเบียบการรักษาความปลอดภัย และเป็นคำวินิจฉัยส่วนบุคคลของคณะกรรมการฯ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๒๕๙ และ ๒๘๗ ตามประกาศกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลงวันที่ ๒๘ มกราคม และ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือก หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ อาจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด และระบบคุณธรรมตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้อาวุโสในระดับต้นๆ ในขณะที่ผู้ได้รับการคัดเลือกนั้นมีอาวุโสน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง หากการคัดเลือกดำเนินการไม่ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จะได้ใช้เป็นหลักฐานในการร้องขอความเป็นธรรม แต่ถ้าการคัดเลือกเป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้องและเป็นธรรม ผู้อุทธรณ์จะได้ใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงตนเองให้ได้รับการคัดเลือกในครั้งต่อไป ทั้งนี้ การคัดเลือกได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการคัดเลือกจึงควรเปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๔๐๖/๒๑๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่รับรองสิทธิของประชาชนที่จะได้รู้หรือเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ บุคคลผู้มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัตินี้ คือ เอกชน ซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล แต่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐด้วยกันหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถดำเนินการตามระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการโดยทั่วไป อาศัยหลัก “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” จึงให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อาศัยหลัก “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผยเป็นข้อยกเว้น” การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ก็มีฐานะเป็นประชาชนคนไทย ซึ่งเป็นบุคคลที่มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร...” ซึ่งในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในฐานะประชาชนทั่วไป ไม่ได้ใช้สิทธิโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแจ้งว่ายินดีเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการฯ จึงไม่จำต้องวินิจฉัย กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๖ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหน้าที่ปกติของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการดำเนินการคัดเลือกมีผลกระทบ

ต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องในอันที่จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือก เพราะการดำเนินการคัดเลือกต้องเป็นไปโดยถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ในระดับหนึ่ง และมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ด้วย อีกทั้งในการสอบคัดเลือกนั้นต้องดำเนินการด้วยความเป็นธรรม จึงควรได้รับการตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการให้คะแนนจะทำให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลต้องใช้ดุลพินิจด้วยความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการพัฒนามาตรฐานในการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น อย่างไรก็ดี การให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านก็สมควรได้รับความคุ้มครองเพื่อความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจของกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านด้วย ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยผลการให้คะแนนเฉพาะของผู้อุทธรณ์และผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ หากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบ หรือไม่เป็นผลดีต่อผู้ที่กล่าวถ้อยคำในรายงานการประชุมก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้กล่าวถ้อยคำนั้นได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น และมีความสงสัยว่าการคัดเลือกอาจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด และระบบคุณธรรมตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่เพื่อไม่ให้เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะที่เกี่ยวข้องเป็นคุณสมบัติในการสมัครเข้ารับการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ที่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกำหนด รวมทั้งผลงาน และข้อเสนอแนวคิดของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลตรึมเกี่ยวกับการจัดจ้าง งบประมาณรายจ่าย และบันทึกการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลตรึม จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรึม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ ได้แก่

(๑) สัญญาจ้างโครงการหอกระจายข่าว ๑๘ หมู่บ้าน (งบปี ๒๕๕๒)

(๒) สัญญาจ้างโครงการพื้นฐานทุกโครงการที่ใช้งบประมาณปี ๒๕๕๓ (ม.ค. - ก.ย.)

(๓) ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๕๔ (ผ่านสภา อบต.แล้ว)

(๔) บัญชีสรุปรายละเอียดค่าใช้จ่ายโครงการแผนพัฒนาปี ๒๕๕๓

องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมได้มีหนังสือ ที่ สร ๗๒๕๐๑/๖๖๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าเป็นการขอข้อมูลบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสืออีกฉบับหนึ่ง ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรึม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ได้แก่

(๑) สัญญาจ้างโครงการหอกระจายข่าว ๑๘ หมู่บ้าน (งบปี ๒๕๕๒)

(๒) สัญญาจ้างโครงการพื้นฐานทุกโครงการที่ใช้งบประมาณปี ๒๕๕๓ (ม.ค. - ก.ย.)

(๓) ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๕๔ (ผ่านสภา อบต. แล้ว)

(๔) สรุปค่าใช้จ่ายการจัดกีฬา อบต. ปี ๒๕๕๓ และค่าจัดทำเสื้อกีฬาปี ๒๕๕๓

(๕) บันทึกการประชุมงบประมาณ ปี ๒๕๕๔

องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมได้มีหนังสือ ที่ สร ๗๒๕๐๑/๕๓ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าเป็นการขอข้อมูลอันเกินความจำเป็นและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์และหน่วยงานของรัฐตามอุทธรณ์ ทั้งสองเรื่องนั้นเป็นบุคคลและหน่วยงานของรัฐรายเดียวกัน

และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องในข้อ (๑) ถึงข้อ (๓) เป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกัน จึงรวมพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องเป็นเรื่องเดียวกัน โดยสรุปข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สัญญาจ้างโครงการหอกระจายข่าว ๑๘ หมู่บ้าน (งบปี ๒๕๕๒)

รายการที่ ๒ สัญญาจ้างโครงการพื้นฐานทุกโครงการที่ใช้งบประมาณปี ๒๕๕๓ (ม.ค. - ก.ย.)

รายการที่ ๓ ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๕๔ (ผ่านสภา อบต. แล้ว)

รายการที่ ๔ บัญชีสรุปรายละเอียดค่าใช้จ่ายโครงการแผนพัฒนาปี ๒๕๕๓

รายการที่ ๕ สรุปค่าใช้จ่ายการจัดกีฬา อบต. ปี ๒๕๕๓ และค่าจัดทำเสื้อกีฬา ปี ๒๕๕๓

รายการที่ ๖ บันทึกการประชุมงบประมาณ ปี ๒๕๕๔

โดยคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลตรึม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมมีหนังสือ ที่ สร ๗๒๕๐๑/๗๐๑ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่าองค์การบริหารส่วนตำบลตรึมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ บางโครงการ และ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ได้รับเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมแจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บางส่วนนั้นไม่เป็นความจริง เนื่องจากข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารของปี ๒๕๕๓ แต่ข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นเอกสารของปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ และผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ไม่ต้องวินิจฉัย จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สัญญาจ้างโครงการพื้นฐานทุกโครงการที่ใช้งบประมาณ ปี ๒๕๕๓ (ม.ค. - ก.ย.) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ แต่การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์และสาธารณชนได้ทราบว่าการดำเนินการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปอย่างโปร่งใส เป็นธรรม ไม่มีประโยชน์อื่นใดแอบแฝง ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๓) ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บัญชีสรุปรายละเอียดค่าใช้จ่ายโครงการแผนพัฒนา ปี ๒๕๕๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สรุปค่าใช้จ่ายการจัดกีฬา อบต. ปี ๒๕๕๓ และค่าจัดทำเสื้อกีฬาปี ๒๕๕๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ บันทึกการประชุมงบประมาณ ปี ๒๕๕๔ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานที่ควรเปิดเผยเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ และไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลตรึมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตหัวหน้าหน่วยอำเภอ ๘ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดศรีสะเกษ ถูกลงโทษทางวินัยให้ออก จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึง ผอ.ฝทน. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. รายงานการสอบสวน

๒. บันทึกถ้อยคำของลูกค้าหรือพยานบุคคล และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือ ที่ ฝทน/๔๘๒ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ตามคู่มือการบริหารเอกสารของธนาคารได้ระบุเอกสารไม่พึงเปิดเผยตามข้อ ๓.๓ ได้แก่ สำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้จัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีข้อเท็จจริงที่ชัดเจนเพียงพอจึงไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีเข้าชี้แจง โดยข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้รับเรื่องร้องเรียนจากลูกค้าธนาคารว่าได้ติดต่อขอกู้เงินที่ ธ.ก.ส. สาขาวังหิน แต่ต้องใช้เวลานานและเสียค่านายหน้า นอกจากนั้น ในการติดต่อขอลงทะเบียนโครงการหนี้นอกระบบ เจ้าหน้าที่สาขาได้ใช้วาจาไม่สุภาพต่อว่าลูกค้าท่ามกลางสาธารณชน ทำให้ลูกค้าได้รับความเสื่อมเสีย

ผอจ. ศรีสะเกษ มีคำสั่ง ที่ ๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ และที่ ๘๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนปรากฏว่าข้อกล่าวหามีมูล ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่งพักงานผู้อุทธรณ์ตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ และ ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ที่ ๖๑๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ในขณะปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยอำเภอวังหิน สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ มีพฤติกรรมโดยมีส่วนรู้เห็นหรือสนับสนุนบุคคลภายนอกซึ่งเป็นนายทุนทำการปล่อยเงินกู้ให้ลูกค้าเพื่อนำมาชำระหนี้ธนาคาร โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับชำระเงิน แต่ไม่ให้ใบเสร็จรับชำระหนี้แก่ลูกค้า การกระทำดังกล่าวเป็นการยอมให้ผู้อื่นแสวงหาผลประโยชน์จาก

ตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งถือเป็นการกระทำผิดวินัยฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและวิธีการของธนาคารและประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๙๕๗/๒๕๕๔ ลงโทษให้ออกแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยัง ธ.ก.ส. เพื่อนำไปอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการธนาคารต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกระทบสิทธิโดยตรงจากคำสั่งลงโทษให้ออกของ ธ.ก.ส. และต้องการข้อมูลไปเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ และจากการตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ที่ ธ.ก.ส. ได้จัดส่งมา เห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนซึ่งเป็นการสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาแล้ว การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถนำข้อมูลไปปกป้องสิทธิของตนต่อไปได้ เว้นแต่ในส่วนที่ปรากฏชื่อของพยานผู้ให้ถ้อยคำที่เป็นชาวบ้าน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งยังอาจทำให้ต่อไปไม่มีบุคคลใดกล้าให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยรายงานการสอบสวน โดยปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าลูกค้าเป็นบุคคลใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำให้การของพยาน แบ่งออกได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มของพนักงานธนาคาร และกลุ่มของลูกค้าซึ่งเป็นชาวบ้าน ในส่วนคำให้การของพยานที่เป็นพนักงานธนาคารต่างให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตนและของผู้อุทธรณ์โดยไม่มีข้อความที่มีลักษณะดูถูกหรือดูหมิ่นผู้ใด ประกอบกับการให้ถ้อยคำของพนักงานธนาคารถือเป็นการปฏิบัติงานอย่างหนึ่ง ดังนั้น จึงเห็นควรให้เปิดเผยคำให้การของบุคคลกลุ่มนี้ได้ ส่วนคำให้การของพยานในกลุ่มชาวบ้าน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งยังอาจทำให้ต่อไปไม่มีบุคคลใดกล้าให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นควรให้เปิดเผยเฉพาะคำให้การโดยปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าลูกค้าเป็นบุคคลใด

สำหรับเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น เอกสารข้อมูลของลูกค้ารายคน หนังสือกู้เงิน คำขอกำหนดวงเงินกู้ หนังสือค้ำประกัน รายงานเบิกเงินกู้ ใบสมัคร/คำขอ/ข้อตกลงการใช้สินเชื่อเงินด่วน (A-Cash) หนังสือรับรองเงินเดือน บัญชีของลูกค้า ธ.ก.ส. ใบรับชำระหนี้เงินกู้ รายการถอนเงินด้วยบัตร ATM สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ใบถอนเงิน รายการอนุมัติ รายการเคลื่อนไหวบัญชีลูกค้าเงินกู้ รายละเอียดวงเงินกู้คงเหลือ ประวัติการทำงานของคณะกรรมการสอบสวน ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เว้นแต่ชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าลูกค้าเป็นบุคคลใด และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เว้นแต่ชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าลูกค้าเป็นบุคคลใด และเอกสารที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน และ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ขอรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

จังหวัดนนทบุรีมีหนังสือ ลับ ที่ นบ ๐๐๒๗.๐๐๑.๕/๑๒๘๒๐ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และที่ นบ ๐๐๒๗.๐๐๑.๕/๑๔๗๒๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์เปิดเผยคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งดังกล่าวโดยปกปิดชื่อบุคคลในรายงานการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ขอให้เปิดเผยชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ แต่จังหวัดนนทบุรีเพิกเฉย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม และ ๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้เข้ารับการผ่าตัดกระดูกไหปลาร้าข้างซ้ายหักที่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี โดยนายแพทย์ ก. เป็นแพทย์ผู้ผ่าตัด ผู้อุทธรณ์เห็นว่านายแพทย์ ก. กับพยาบาล จำนวน ๓ คน กระทำโดยมีเจตนากลั่นแกล้งและปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ตน โดยผ่าตัดกล้ามเนื้อที่หัวไหล่ข้างซ้ายข้างกระดูกไหปลาร้าซึ่งเป็นก้อนไขมันจนเป็นหลุมลึกโดยที่ผู้อุทธรณ์ไม่ยินยอม ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายเพราะถูกละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าสิบล้านบาท) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก จึงขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ขอรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จังหวัดนนทบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๑๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยปกปิดชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดนนทบุรีที่มิให้เปิดเผยชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและไม่ใช่รายงานทางการแพทย์ แต่เป็นรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหาย เมื่อการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดนนทบุรีเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโดยไม่ต้องปกปิดชื่อบุคคลในรายงานการสอบสวนดังกล่าวพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้กรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยและทางอาญา รวมทั้งด้านจริยธรรมของผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับพวกในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

๒. คำให้การพยานต่างๆ ในท้องสำนวน

๓. ผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

๔. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาด้านวินัย

๕. ผลการดำเนินการทางวินัย

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๑๓๘๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนเรื่องดังกล่าวมีประเด็นข้อกล่าวหาและข้อกฎหมายหลายประเด็น มีพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย จึงต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม ดังนี้

๑. เอกสารทั้งหมดที่มีการอ้างอิงถึงและมีปรากฏในสำนวนการสอบสวนและในรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องราวตามอ้างถึง

๒. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนฯ ในเรื่องราวตามอ้างถึง

๓. หนังสือขออนุมัติการขยายระยะเวลาสอบสวนในเรื่องราวตามอ้างถึง

๔. หนังสือทุกฉบับที่เชิญนัดหมายพยานและผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำในเรื่องราวตามอ้างถึง

๕. รายงานการประชุมทุกฉบับของคณะกรรมการสอบสวนฯ ในเรื่องราวตามอ้างถึง

๖. หนังสือบันทึกแจ้งแก้ข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกกล่าวหาทุกคนในเรื่องราวตามอ้างถึง

๗. รายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องราวตามอ้างถึง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยขอให้นำคำขอตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ พิจารณารวมไปด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานคร ร้องเรียนผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับพวกว่าจงใจไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๘๔/๒๕๕๓ และปกปิดข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอไปหลายครั้ง จึงขอให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยและทางอาญากับผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับพวก ต่อมาผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้ทราบว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยังกองการเจ้าหน้าที่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครชี้แจงด้วยวาจารับฟังได้ว่า ข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองการเจ้าหน้าที่ในขณะนี้มีอยู่เพียง ๒ เรื่องเท่านั้น คือ ๑. กรณีร้องเรียนนาย ก. ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตภาษีเจริญ) และนาย ข. ตำแหน่งนายช่างโยธา ๖ ฝ่ายโยธา สำนักงานเขตบางกอกน้อย ซึ่งกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่ง ที่ ๕๐๙๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และ ๒. กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ค. กับพวก ซึ่งกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่ง ที่ กท ๑๗๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ นั้น ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของกองการเจ้าหน้าที่ แต่ที่กองการเจ้าหน้าที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในเบื้องต้นแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะเข้าใจว่าข้อมูลตามคำขอนั้น คือ กรณีการร้องเรียนนาย ค. กับพวก

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าเมื่อผู้อุทธรณ์ได้ทำเรื่องร้องเรียนผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับพวก กรณีไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๘๔/๒๕๕๓ แล้ว กรุงเทพมหานครมีการดำเนินการอย่างไรต่อข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์บ้าง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นการพิจารณา ดังนี้

๑. ตามหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการฯ นำข้อมูลข่าวสารตามหนังสือคำขอลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นคำขอเพิ่มเติมจากหนังสือฉบับลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ รวมพิจารณาไปด้วยนั้น ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ไม่ปรากฏว่ากองการเจ้าหน้าที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่อย่างใด ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของกองการเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ชั้นนี้จึงมีประเด็นการพิจารณาเฉพาะตามหนังสือคำขอฉบับลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ เท่านั้น

๒. ตามหนังสือคำขอฉบับลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครยืนยันว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของกองการเจ้าหน้าที่ ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้ร่วมลงชื่อถอดถอนนายกเทศมนตรี

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนายกเทศมนตรีหัวนาคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง เพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อถอดถอน

จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๘๐๑๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย เป็นการดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะและเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือ การเข้าชื่อร้องขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อดำเนินการให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอนผู้อุทธรณ์ให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำนั้น เป็นกระบวนการหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และดำเนินการดังกล่าวเปรียบเสมือนเป็นการลงชื่อร้องเรียนพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียน ซึ่งผู้ร้องควรได้รับการคุ้มครองเพื่อมิให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมที่อาจเนื่องมาจากการร้องเรียน จึงสมควรให้ความคุ้มครองโดยปกปิดชื่อผู้ร้องไว้เป็นความลับ ตามนัยหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๔.๒/ว ๒๓๙๓ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ อีกทั้งถึงแม้ว่าผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงก็ตาม แต่จังหวัดก็ได้อำนวยความยุติธรรมให้กับทุกฝ่าย โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และผลปรากฏว่าผู้ร่วมเข้าชื่อร้องขอให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอนฯ ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายมีจำนวนน้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งหลังสุดที่ใช้สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกและผู้บริหารเทศบาลตำบลหัวนาคำ จึงไม่อาจดำเนินการให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำได้ตามที่ร้องขอ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังมิได้รับผลกระทบอันเกี่ยวเนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ด.ต. ก. ซึ่งเป็นประธานสภาเทศบาลตำบลหัวนาคำกับพวกได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ร่วมกันเข้าชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องด้วยไม่มีความโปร่งใส ตรวจสอบไม่ได้ ขาดการมีส่วนร่วม ไม่มีความซื่อสัตย์ ขาดความรับผิดชอบ เลือกปฏิบัติ ไม่มีความเป็นกลาง กลั่นแกล้งข้าราชการประจำ ยักยอกทรัพย์สินโครงการเปิดตลาดสดเทศบาลตำบลหัวนาคำ สร้างความแตกแยกภายในตำบล ขาดภาวะผู้นำและไม่มีคุณธรรม จริยธรรม ก่อให้เกิดความเสียหายต่อราษฎรและต่อรัฐ ซึ่งสร้างความเสื่อมเสียให้แก่ตำบลหัวนาคำ

จังหวัดกาฬสินธุ์ได้จัดส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้ผู้อุทธรณ์และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกร้องจัดทำคำชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อมาจังหวัดได้มีคำสั่ง ที่ ๑๓๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาและได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ แต่จังหวัดได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ และได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ร่วมเข้าชื่อร้องขอให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอนฯ ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายนั้นมีจำนวนน้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งหลังสุดที่ใช้สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกและผู้บริหารเทศบาลตำบลหัวนาคำ จึงไม่อาจดำเนินการให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำได้ตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งของจังหวัดกาฬสินธุ์ต่อคณะกรรมการฯ พร้อมกับชี้แจงเหตุผลการขอข้อมูลข่าวสารว่าในช่วงเดือนเมษายนต่อเนื่องกับเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ มีสมาชิกสภาเทศบาลตำบลหัวนาคำหลายคนได้แยกย้ายกันออกติดต่อประสานงานล่ารายชื่อและขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยอ้างว่าจะนำมาใช้ประกอบการขอเพิ่มเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจาก ๕๐๐ บาทเป็น ๑,๐๐๐ บาท จากนั้นมีราษฎรจำนวนมากหลงเชื่อและมอบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนให้กับผู้ประสานงานไปด้วยหลงเชื่อตามคำอ้าง หนึ่งในนั้นคือ นาย พ. ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่าเมื่อทราบว่าผู้ที่มาขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนจะนำไปถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง นาย พ. ก็ได้ไปขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน แต่ไม่ได้รับคืน ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ นาย พ. กับพวกจึงได้ยื่นหนังสือขอคัดสำเนาบัญชีรายชื่อนั้นด้วย เพื่อตรวจสอบว่ามีชื่อของตนรวมอยู่ในบัญชีดังกล่าวหรือไม่ ถ้ามีจะได้ดำเนินการถอนชื่อออกเนื่องจากพวกตนไม่ประสงค์จะลงคะแนนถอดถอนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าแม้ไม่มีการลงคะแนนเสียงถอดถอน แต่ผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากข้อกล่าวหาของ ด.ต. ก. กับพวก ซึ่งน่าจะทำให้ผู้อุทธรณ์ถูกเกลียดชังโดยเฉพาะประเด็นที่ว่ายักยอกทรัพย์สินโครงการเปิดตลาดสดเทศบาลตำบลหัวนาคำนับเป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรง จึงมีความจำเป็นต้องพิสูจน์ในรายละเอียดเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการงานเทศบาลต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ตามหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ นั้น มีผู้ร่วมลงชื่อเพื่อขออุทธรณ์ ๒ คน คือ ผู้อุทธรณ์ และนาย พ. ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ปรากฏเพียงหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ และหนังสือของจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนนาย พ. มีเพียงหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารของนาย พ. กับพวก ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่ไม่ปรากฏว่าจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่นาย พ. แต่อย่างใด ดังนั้น นาย พ. จึงยังไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของจังหวัดกาฬสินธุ์ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ชั้นนี้จึงมีประเด็นการพิจารณาเฉพาะการอุทธรณ์คำสั่งของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

๒. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ บัญชีรายชื่อและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำร้องลงคะแนนเสียงถอดถอนนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ให้เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารว่า ได้รับผลกระทบจากข้อกล่าวหาโดยอาจนำมาซึ่งความเกลียดชัง และมีความจำเป็นต้องนำข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอไปพิสูจน์ในรายละเอียดเพื่อเป็นฐานข้อมูล

ในการบริหารจัดการงานเทศบาลต่อไปนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับความเป็นธรรมจากจังหวัดกาฬสินธุ์แล้ว โดยจังหวัดได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้เข้าชื่อถอดถอนฯ และผลปรากฏว่า ผู้ร่วมเข้าชื่อร้องขอให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอนฯ ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายมีจำนวนน้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งหลังสุดที่ใช้สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกและผู้บริหารเทศบาล จังหวัดจึงไม่อาจดำเนินการให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำได้ตามที่ร้องขอ ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังคงดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวนาคำและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย การเปิดเผยบัญชีรายชื่อดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของชาวบ้านที่ต้องการลงชื่อถอดถอนผู้อุทธรณ์จริงๆ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) อีกทั้งบัญชีรายชื่อ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูล ชื่อ - สกุล บ้านเลขที่ หมู่ที่ และลายมือชื่อ ตลอดจนสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เข้าชื่อถอดถอนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่หากเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกด้วย คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ พนักงานธุรกิจ ๗ สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดอุบลราชธานี มีหนังสือถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง กรณี ธ.ก.ส. มีคำสั่งลงโทษไล่ออกแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียน

๒. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมคำเบิกความของพยานและเอกสารประกอบ

๓. รายงานการสอบสวนทางวินัย พร้อมคำเบิกความของพยานและเอกสารประกอบ

๔. รายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตลอดจนเอกสารประกอบ

๕. คำสั่งธนาคารเกี่ยวกับการลงโทษ

๖. เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือ ลับ ที่ ฝทน/๓๙๘ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมกู้ยืมเงินลูกค้าและแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับบุคคลอื่นทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ทำการสอบสวนแล้วรายงานว่า ในประเด็นการกู้ยืมเงินลูกค้าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมในการกู้ยืมเงินลูกค้าจากเงินกู้ของธนาคารที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทำสัญญากู้ให้ลูกค้าจริง ส่วนประเด็นการแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมนั้นไม่อาจยืนยันได้ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหา

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้พิจารณารายงานการสอบสวนวินัยดังกล่าว เห็นว่าเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์อาศัยงานในตำแหน่งหน้าที่ จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของธนาคารเป็นเหตุให้เสียหายแก่ธนาคารอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่ได้รับการเปิดเผยรายการที่ ๕ เพียงรายการเดียว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และ ๖

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ขอความช่วยเหลือในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินรวมทั้งการงาน โดยอ้างว่าถูกทำร้ายร่างกายและโทรศัพท์ข่มขู่ เมื่อผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้สำเนาหนังสือดังกล่าวซึ่งเป็นของผู้อุทธรณ์เอง จึงเปิดเผยให้ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ และ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นโดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง รายงานการสอบสวนทางวินัย ตลอดจนรายงานความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารในส่วนคำเบิกความหรือบันทึกถ้อยคำพยานนั้น ผู้ให้ถ้อยคำกลุ่มหนึ่งเป็นพนักงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรซึ่งได้ให้ถ้อยคำในส่วนที่ตนรู้เห็น อีกกลุ่มหนึ่งเป็นบุคคลภายนอก ได้แก่ ลูกค้าของธนาคารซึ่งรวมถึงลูกค้าที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าได้กู้ยืมเงินจากลูกค้านั้นด้วย ซึ่งรายชื่อลูกค้าดังกล่าวผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่อยู่อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ข้อมูลข่าวสารในส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น สำเนารายงานประจำวันของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี ใบรับรองแพทย์ ใบเสร็จรับเงินการชำระค่าไม้ และการกู้ยืมเงิน รวมทั้งหนังสือสัญญาซื้อขายไม้ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนเอกสารของธนาคารที่เกี่ยวกับการกู้เงิน - การชำระเงินกู้ของลูกค้า และทะเบียนประวัติพนักงานรายอื่นนอกจากทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำพยาน ให้เปิดเผยโดยปกปิดที่อยู่ของพยาน
๒. ข้อมูลข่าวสารในส่วนเอกสารของธนาคารที่เกี่ยวกับการกู้เงิน - การชำระเงินกู้ของลูกค้า ไม่เปิดเผย
๓. ทะเบียนประวัติพนักงานรายอื่นนอกจากทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ ไม่เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเกี่ยวกับการสรรหาคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการวุฒิสภา ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. ใบลงคะแนนของคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๕ และ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

๒. ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ทุกครั้ง

๓. หนังสือรายงานสรุปคะแนนและรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกทั้งหมด

๔. เทปบันทึกภาพและเสียงการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ ทุกครั้ง

๕. หลักฐานใบสมัคร วุฒิการศึกษา ผลงาน และวิสัยทัศน์ของผู้ได้รับการประกาศของคณะกรรมการสรรหาฯ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ ทั้งหมด ๒๒ คน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีหนังสือ ที่ สว (กสทช) ๐๐๐๘/๖ (ส) ๑๓๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๑ เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้มีมติให้มีการทำลายบัตรลงคะแนนเมื่อการลงคะแนนได้เสร็จสิ้น และได้ทำลายบัตรลงคะแนนดังกล่าวแล้ว จึงไม่สามารถดำเนินการให้ได้ ส่วนรายการที่ ๔ คณะกรรมการสรรหาฯ ไม่ได้มีการบันทึกภาพการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ ไว้ ส่วนเทปบันทึกเสียงการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นข้อมูลที่ไม่สามารถเผยแพร่ให้บุคคลภายนอก เนื่องจากเพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ ในการอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการในคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการวุฒิสภา ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ

ดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๕ สำหรับรายการที่ ๑ ซึ่งได้แก่ บัตรลงคะแนนของคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ทำลายแล้ว รายการที่ ๔ ในส่วนของเทปบันทึกภาพของคณะกรรมการสรรหาฯ ไม่มี และรายการที่ ๔ ในส่วนของเทปบันทึกเสียงของคณะกรรมการสรรหาฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๕๖๐๑ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ตรวจสอบรายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหา กสทช. (รายงานชวเลข) จำนวนทั้งหมด ๑๓ ครั้งแล้วเห็นว่า ไม่มีข้อความใดที่ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่โดยที่รายงานชวเลขดังกล่าวยังมิได้มีการตรวจสอบโดยละเอียดถึงความถูกต้องและเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารสำคัญที่มีรายละเอียดของการอภิปรายของกรรมการสรรหาฯ แต่ละคน ซึ่งอาจนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาลที่มีผู้สมัครบางคนได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการสรรหาฯ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นคดีปกครองและคดีอาญา และคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ดังนั้น หากมีข้อมูลที่สำคัญได้เผยแพร่ออกไปอาจส่งผลต่อรูปคดีได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งได้แก่ บัตรลงคะแนนของคณะกรรมการสรรหาฯ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาชี้แจงว่าได้ทำลายแล้ว และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งมี ๒ ส่วน ได้แก่ เทปบันทึกภาพและเสียงการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาชี้แจงว่า ไม่มีเทปบันทึกภาพการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ เฉพาะเทปบันทึกภาพการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เฉพาะเทปบันทึกเสียงการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสรรหาคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งต้องดำเนินการให้ถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้ตรวจสอบได้ว่าการดำเนินการสรรหาของคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือไม่ และเมื่อการสรรหาคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงฯ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีหนังสือยืนยันว่าไม่มีข้อความใดที่ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ดังนั้น การเปิดเผยเทปบันทึกเสียงการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ จึงไม่มีผลกระทบหรือไม่เป็นอุปสรรคต่อการสรรหาคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติและรูปคดีแต่อย่างใด ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเปิดเผยเทปบันทึกเสียงการประชุมของคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับเอกสารประกอบการร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๙

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ กองกำกับการสืบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๑๙๘ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงพันตำรวจเอก ดำรัส วิริยะกุล รองผู้บังคับการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์กระทำผิดทั้งอาญาและวินัย ผู้อุทธรณ์จึงขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์ พร้อมขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารประกอบการร้องเรียนเพื่อการชี้แจงต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

รองผู้บังคับการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ประธานกรรมการฯ มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๑/๕๒๐ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาดำเนินการตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ (๑) ซึ่งกำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสืบสวนมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑ ฉบับ สำเนาคำสั่งดังกล่าวมีรายละเอียดของเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาอยู่แล้ว ขณะนี้คณะกรรมการฯ อยู่ในระหว่างการดำเนินการซึ่งเป็นขั้นตอนของการดำเนินการทางปกครองโดยยังไม่ได้สรุปผลการสืบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๘๑๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส ร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์กระทำผิดทั้งอาญาและวินัย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๑๙๘ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงพันตำรวจเอก ดำรัส วิริยะกุล รองผู้บังคับการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์ พร้อมขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารประกอบการร้องเรียนเพื่อการชี้แจงต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๙ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ลับ ที่ ตช ๐๐๒๔.๑๗๓/๑๑๐๔ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๖๑๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงตำรวจภูธรภาค ๙ แจ้งเรื่องพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติการณ์กระทำผิดทั้งอาญาและวินัย ตำรวจภูธรภาค ๙ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจดูเอกสารและคัดรับรองสำเนาเอกสารประกอบการร้องเรียนดังกล่าวก่อนที่จะมีคำสั่ง ที่ ๑๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ตำรวจภูธรภาค ๙ จึงมีหนังสือ ลับ ที่ ๑๑๒๔.๑๗๓/๒๘๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมาพันตำรวจเอก ดำรัสฯ รองผู้บังคับการกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ประธานกรรมการฯ มีหนังสือกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๐๐๒๔.๑/- (ไม่ระบุเลขที่) ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องขอตรวจดูเอกสารจากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือชี้แจงผู้อุทธรณ์ว่าคณะกรรมการฯ เป็นเพียงคณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ คณะกรรมการฯ ได้พิจาณาตามกฎ ก.ตร ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ (๑) ซึ่งกำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสืบสวนมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑ ฉบับ สำเนาคำสั่งดังกล่าวมีรายละเอียดของเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาอยู่แล้ว และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ขณะนี้คณะกรรมการฯ อยู่ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยเอกสารของผู้กล่าวหาร้องเรียนได้ประทับตราเป็นเอกสาร ลับมาก คณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ขอตรวจดูได้จากตำรวจภูธรภาค ๙ ซึ่งเป็นผู้สั่งตั้งคณะกรรมการฯ แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้มีหนังสือมายังตำรวจภูธรภาค ๙ เพื่อพิจารณาสั่งการแต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงข้างต้น ความเห็นของคณะกรรมการฯ ยังไม่ถือเป็นคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ต้องการก็สามารถยื่นเสนอต่อตำรวจภูธรภาค ๙ เพื่อพิจารณาสั่งการอีกครั้งได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ ตำรวจภูธรภาค ๙ ซึ่งเป็นผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และเป็นผู้แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าได้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เมื่อประธานกรรมการสืบสวนฯ ยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ย่อมเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว แต่เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและบันทึกชี้แจงกรณีการร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขาม ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร กรณีมีบุคคลร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ทำให้ได้รับความเสียหาย เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. บันทึกที่ข้าราชการครูโรงเรียนวัดหนองขามแจ้งว่าผู้อุทธรณ์ถ่ายรูปข้าราชการครูผู้นั้น

๒. จดหมายที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลร้องเรียนไปที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อปีการศึกษา ๒๕๕๒ ว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมเข้าข้างนาย ก. และบันทึกชี้แจงของผู้อุทธรณ์และครูโรงเรียนวัดหนองขามที่ผู้อำนวยการโรงเรียนให้ทำบันทึกชี้แจง

โรงเรียนวัดหนองขามมีบันทึกลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้บันทึกได้ระบุห้ามไม่ให้เปิดเผยเอกสารต่อผู้อื่น ส่วนรายการที่ ๒ ไม่สามารถเปิดเผยได้ แต่ได้เปิดเผยหนังสือสั่งการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ให้ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองขาม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงเรียนวัดหนองขามและของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ รายการ เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน เนื่องจากในการทำงานผู้อุทธรณ์เห็นว่าได้รับการกลั่นแกล้งจากเพื่อนร่วมงานและผู้บริหารของโรงเรียนอยู่เสมอ จึงต้องการทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน แต่โรงเรียนวัดหนองขามได้เปิดเผยเพียงหนังสือสั่งการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ที่ให้โรงเรียนตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการร้องเรียนเท่านั้น ซึ่งไม่ตรงกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ

ผู้แทนโรงเรียนวัดหนองขามชี้แจงว่า ผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนต่างเป็นครูของโรงเรียนวัดหนองขาม ซึ่งในการบริหารงานสถานศึกษานั้น เมื่อมีความขัดแย้งระหว่างครูภายในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาได้ใช้วิธีการไกล่เกลี่ยเพื่อให้มีข้อยุติและเพื่อไม่ให้เรื่องขยายวงกว้างออกไปจนอาจนำไปสู่การฟ้องร้องดำเนินคดี เพราะหากมีการฟ้องร้องระหว่างครูของโรงเรียนซึ่งมีอยู่ประมาณ

๑๓ คน ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนของนักเรียนอย่างแน่นอน การร้องเรียนเรื่องการถ่ายภาพได้ชี้แจงต่อผู้อุทธรณ์ว่า การถ่ายภาพขอให้มีความระมัดระวัง เพราะอาจติดภาพของบุคคลอื่นที่ไม่ประสงค์ให้ถ่ายภาพได้และขอให้คู่กรณียุติเรื่อง ซึ่งครูคู่กรณีก็ได้ยุติเรื่องตามที่มีคำขอ ส่วนการร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมเข้าข้างครูอีกผู้หนึ่งซึ่งถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เป็นกรณีที่ได้มีการร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ได้ขอให้โรงเรียนทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยขอให้ให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมอันเนื่องมาจากการร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งโรงเรียนได้ให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนและครูผู้ร้องเรียนบันทึกชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องการร้องเรียนดังกล่าว และได้ใช้วิธีการไกล่เกลี่ยเพื่อยุติปัญหาความขัดแย้งเช่นเดียวกัน เมื่อครูผู้ร้องเรียนได้ยุติเรื่องร้องเรียนตามที่ผู้บริหารสถานศึกษามีคำขอ โรงเรียนจึงรายงานการดำเนินการไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ การที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อทราบชื่อผู้ร้องเรียนทั้ง ๒ กรณี จึงทำให้ปัญหาความขัดแย้งไม่ยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนย่อมมีสิทธิได้รู้เนื้อหาของเรื่องที่มีการร้องเรียนและการดำเนินการเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาตนได้ สำหรับชื่อผู้ร้องเรียนนั้น ตามอุทธรณ์การร้องเรียนเป็นการแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่ทางราชการเพื่อป้องกันหรือป้องปรามมิให้เกิดการกระทำที่ไม่สมควรหรือกระทำผิดกฎหมาย การเปิดเผยชื่ออาจส่งผลกระทบต่อผู้แจ้งข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับผู้อุทธรณ์และผู้ร้องเรียนต่างเป็นครูของโรงเรียนวัดหนองขาม การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนจะทำให้ความขัดแย้งที่มีอยู่แล้วไม่ยุติ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนวัดหนองขามอันเป็นประโยชน์สาธารณะ เมื่อพิจารณามาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน สำหรับรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนโดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน ส่วนบันทึกชี้แจงนั้น เนื่องจากผู้ชี้แจงได้บันทึกด้วยลายมือจึงให้โรงเรียนวัดหนองขามดำเนินการจัดพิมพ์ขึ้นใหม่โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ชี้แจง แต่ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้ความสมบูรณ์ของเนื้อหาเสียหายไป ยกเว้นบันทึกชี้แจงของผู้อุทธรณ์ไม่ต้องจัดพิมพ์ใหม่แล้วเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนวัดหนองขามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เปิดเผยโดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนหนังสือร้องเรียน เปิดเผยโดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน ส่วนบันทึกชี้แจงเปิดเผยด้วยการจัดพิมพ์ขึ้นใหม่โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ชี้แจง ยกเว้นบันทึกชี้แจงของผู้อุทธรณ์ให้เปิดเผยโดยไม่ต้องจัดพิมพ์ใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ เกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหนองขาม มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่นาง ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ และขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ ใช้ประกอบการพิจารณาร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ทั้งนี้ เพื่อนำไปปกป้องรักษาสิทธิของผู้อุทธรณ์ตามกฎหมายต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๖/๒๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณา แต่ปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่นาง ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ (สพป. ชลบุรี เขต ๓) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทน สพป. ชลบุรี เขต ๓ ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกระทำของนาง ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขาม ในคราวการพิจารณาความดีความชอบ ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ ว่าผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยไม่ดำเนินการตามขั้นตอนและไม่แจ้งผลการประเมินในการพิจารณาความดีความชอบ ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ให้ทราบ อีกทั้งการพิจารณาดังกล่าวไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดไว้ จึงขอให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ ยกเลิกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ของโรงเรียนวัดหนองขาม

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ ให้ยกคำร้องทุกข์ โดยผู้อุทธรณ์ทราบว่า อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ ได้พิจารณาตามหนังสือชี้แจงเรื่องร้องทุกข์ของผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามซึ่งจัดส่งไปประกอบการพิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลเอกสารดังกล่าว และได้ยื่นฟ้องผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ ต่อศาลปกครองระยอง

สพป. ชลบุรี เขต ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๓๖/๕๘๐๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้รับแจ้งคำสั่งจากศาลปกครองระยอง ได้จัดทำคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมจัดส่งพยานหลักฐานทั้งหมดให้ศาลปกครองระยองแล้ว ซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว คือ เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่นาง ก. ใช้ในการชี้แจงประกอบการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผย สพป. ชลบุรี เขต ๓ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ศาลปกครองระยองน่าจะจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่จำเป็นที่จะต้องจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์อีก

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจารับฟังได้ว่า ศาลปกครองระยองได้จัดส่งคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐานของ สพป. ชลบุรี เขต ๓ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์แก้คำให้การแล้ว แต่พยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ได้รับจากศาลปกครองระยองไม่ปรากฏเอกสารที่ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามได้ชี้แจงเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้แทน สพป. ชลบุรี เขต ๓ ชี้แจงด้วยวาจารับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อความที่เป็นคำชี้แจงของผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามแล้ว จากรายงานการประชุมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ และจากคำให้การแก้คำฟ้องที่ สพป. ชลบุรี เขต ๓ ได้ยื่นต่อศาลปกครองระยอง แต่หนังสือชี้แจงของผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขาม สพป. ชลบุรี เขต ๓ ไม่ได้จัดส่งเป็นเอกสารประกอบคำให้การยื่นต่อศาล ผู้แทน สพป. ชลบุรี เขต ๓ เห็นว่า คำชี้แจงของผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามต่อกรณีการร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนเอกสารประกอบคำชี้แจง สพป. ชลบุรี เขต ๓ ได้จัดส่งเป็นเอกสารประกอบคำให้การต่อศาล ซึ่งศาลปกครองระยองได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือชี้แจงของนาง ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามที่ได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารประกอบคำชี้แจง คณะกรรมการฯ ได้ตรวจดูหนังสือชี้แจงของผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขามแล้วเห็นว่า เป็นการชี้แจงข้อเท็จจริงตามประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์และไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนใดเข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องทุกข์และเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ ได้ สำหรับเอกสารประกอบคำชี้แจงของผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองขาม เป็นข้อมูลข่าวสารที่ สพป. ชลบุรี เขต ๓ ได้ยื่นเป็นเอกสารประกอบคำให้การต่อศาลปกครองระยอง ซึ่งในภายหลังผู้อุทธรณ์ได้รับจากศาลปกครองระยองแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสิงห์บุรีเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [redacted]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ตำบลทับยา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภออินทร์บุรี (กศน. อำเภออินทร์บุรี) จังหวัดสิงห์บุรี มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนตามหนังสือ กศน. อำเภออินทร์บุรี ที่ ศธ ๐๒๑๐.๗๙๐๖/๑๑๒๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ และข้อเท็จจริง ข้อมูลจากการสืบหาข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง

จังหวัดสิงห์บุรีแจ้งให้สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสิงห์บุรี (สำนักงาน กศน. จังหวัดสิงห์บุรี) ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ สำนักงาน กศน. จังหวัดสิงห์บุรี มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๑๐.๗๙/๐๐๒ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงจังหวัดสิงห์บุรี แจ้งการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่ง กศน. จังหวัดสิงห์บุรีแต่งตั้งขึ้น โดยคณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งจังหวัดสิงห์บุรีได้จัดส่งมาแล้ว เห็นว่าชัดเจนเพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีเข้าชี้แจง รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า กศน. อำเภออินทร์บุรีได้รับเรื่องร้องเรียนจากนักศึกษา กศน. อำเภออินทร์บุรีว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งในขณะนั้นเป็นครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี กลั่นแกล้งทำให้ไม่สามารถรับใบระเบียนแสดงผลการเรียน (รบ.) ได้ อีกทั้งงานนิเทศได้ตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายในการนิเทศกิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและการจัดกิจกรรมจากบุคคลแวดล้อมเชื่อได้ว่ามีการดำเนินการอันเป็นเท็จ ดังปรากฏตามบันทึก กศน. อำเภออินทร์บุรี ที่ ศธ ๐๒๑๐.๗๙๐๖/ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓

ต่อมา กศน. อำเภออินทร์บุรีได้ทำการสืบหาข้อเท็จจริงในประเด็นข้อร้องเรียนและเห็นว่า ในเรื่องของใบ รบ. ต้องดูรายละเอียดและเงื่อนไขการจบการศึกษาว่าเป็นไปตามขั้นตอนหรือไม่ ประกอบกับมีการย้ายที่เรียนจาก กศน. อำเภออินทร์บุรี ไป กศน. อำเภอเมืองสิงห์บุรี มีการแจ้งย้ายที่เรียน/ฝากเรียนไปสมัครใหม่อย่างไร สำหรับประเด็นการเบิกจ่ายในการนิเทศกิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต กศน. อำเภออินทร์บุรีเห็นว่ามีมูลจึงไม่ควรต่อสัญญาจ้าง และได้รายงานผลไปยังสำนักงาน กศน. จังหวัดสิงห์บุรี

สำนักงาน กศน. จังหวัดสิงห์บุรีจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงานของพนักงานราชการและครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กศน. อำเภออินทร์บุรี ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงเห็นว่าไม่มีมูล และเห็นสมควรยุติเรื่องร้องเรียนทั้งสองประเด็น และสำนักงาน กศน. จังหวัดสิงห์บุรีได้รายงานผลให้จังหวัดสิงห์บุรีเพื่อทราบ ต่อมาสำนักงาน กศน. จังหวัดสิงห์บุรีมีคำสั่งให้ต่อสัญญาจ้างให้ผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้งานใหม่แล้วจึงไม่ประสงค์จะต่อสัญญาจ้างต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แบ่งออกได้เป็น ๒ รายการ คือ

๑. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนตามหนังสือ กศน. อำเภออินทร์บุรี ที่ ศธ ๐๒๑๐.๗๙๐๖/๑๑๒๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ ได้แก่ บันทึก กศน. อำเภออินทร์บุรี ที่ ศธ ๐๒๑๐.๗๙๐๖/ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง สืบหาข้อเท็จจริงและรายงานผลเรื่องร้องเรียน และเอกสารประกอบในการสืบหาข้อเท็จจริง

๒. ข้อเท็จจริง ข้อมูลจากการสืบหาข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง

ข้อมูลข่าวสารตามคำขอในรายการที่ ๑ และ ๒ เป็นการรายงานผลการสืบหาข้อเท็จจริงทั้งของ กศน. อำเภออินทร์บุรีและสำนักงาน กศน. จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง และแม้จะมีความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐปรากฏอยู่ แต่ความเห็นดังกล่าวมีลักษณะการปฏิบัติงานราชการโดยทั่วไป อีกทั้งการสืบหาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่อาจกระทบต่อการแสดงความเห็นอันจะเข้าลักษณะที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม มีข้อมูลข่าวสารบางส่วน เช่น ใบสมัครขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ระเบียบแสดงผลการเรียนการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และบัญชีรายชื่อผู้เรียนการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตโครงการอบรมหลักสูตรวิชาชีวิตกับดนตรี ข้อมูลดังกล่าวนั้นมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ สำหรับชื่อผู้ร้องเรียนแม้การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ แต่เห็นว่าไม่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ อีกทั้งยังอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) ได้ จึงเห็นควรให้ปกปิดชื่อของผู้ร้องเรียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดสิงห์บุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและชื่อผู้ร้องเรียน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับแฟ้มข้อมูลการบันทึกภาพกล้องวงจรปิด

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๖ สังกัดเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือลงวันที่ ๒ ๑๑ และ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองป่าครั่ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาพกล้องวงจรปิด บริเวณห้องประชาสัมพันธ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๐.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง

เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งมีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ หนังสือเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง ที่ ชม ๖๓๘๐๑/๑๗๓๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ และที่ ชม ๖๓๘๐๑/๑๗๙๐ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งได้จัดส่งมาแล้ว เห็นว่ามีความชัดเจนเพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีเข้าชี้แจง โดยมีข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในการพิจารณาประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง ในครึ่งปีแรก (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีสถิติการมาสายเกินจำนวนครั้งที่นายกเทศมนตรีกำหนดไว้

ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า เครื่องสแกนนิ้วมือที่ใช้ลงเวลาของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งไม่มีความเที่ยงตรง อีกทั้งการขีดเส้นใต้ในสมุดลงเวลาก็ยังอาศัยเวลาจากเครื่องสแกนนิ้วมือ จึงมีผลให้ผู้อุทธรณ์ลงเวลาล่าช้าเกินเวลามาทำงานที่นายกเทศมนตรีกำหนด นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมเครื่องสแกนนิ้วมือยังละเลยไม่ควบคุมดูแล ทำให้มีการเลือกปฏิบัติในการลงเวลา โดยมีพนักงานจำนวนหนึ่งมาสแกนนิ้วมือในตอนเช้าแล้วออกไปทำธุระ บางคนมาสแกนนิ้วมือในชุดลำลองและกลับเข้าทำงานอีกครั้งหลังเวลา ๘.๓๐ น. และบางคนออกจากที่ทำงานในเวลา ๑๖.๐๐ น. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการภาพจากกล้องวงจรปิดซึ่งติดตั้งไว้บริเวณห้องประชาสัมพันธ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน สำหรับเหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ไม่ขอภาพจากกล้องวงจรปิด

ที่มีการบันทึกไว้ในช่วงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นช่วงที่มีการพิจารณาประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งนั้น เพราะในขณะนั้นเทศบาลยังไม่ได้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดในบริเวณห้องประชาสัมพันธ์ซึ่งมีเครื่องสแกนนิ้วมือตั้งอยู่ แต่เทศบาลได้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายหลังจากที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาพกล้องวงจรปิด บริเวณห้องประชาสัมพันธ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๐.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. เพราะเชื่อว่าน่าจะมีพฤติกรรมการปฏิบัติต่างๆ ในลักษณะเดียวกันและเป็นข้อมูลที่ดีที่สุดเท่าที่หาได้

เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งมีหนังสือ ที่ ชม ๖๓๘๐๑/๒๐๑๒ ไม่ลงวันที่ เดือนกันยายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปความได้ว่า ในการพิจารณาประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานในครึ่งปีแรก (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีสถิติการมาสายจำนวน ๒๕ ครั้ง และปลัดเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งได้เรียกผู้ที่ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเข้าพบเพื่อจะทำการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ แต่ผู้อุทธรณ์ได้แสดงความประสงค์ไม่ต้องการให้เทศบาลอุทธรณ์ ดังปรากฏตามบันทึก ที่ ชม ๖๓๘๐๑/๑๐๑๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง รายงานการไม่ขออุทธรณ์การพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ ครั้ง โดยอ้างว่าเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการอุทธรณ์เกี่ยวกับการตรวจสอบเครื่องสแกนและเวลาปฏิบัติราชการของพนักงาน โดยเทศบาลพิจารณาเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ในครั้งที่ ๑ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเข้าดูภาพกล้องวงจรปิด ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๒ เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งได้เปิดเผยภาพกล้องวงจรปิดตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากระบบบันทึกภาพ DVD บันทึกภาพย้อนหลังได้ ๑๕ วัน โดยเทศบาลเปิดเผยให้เฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ครั้งที่ ๓ เทศบาลพิจารณาเห็นว่าได้เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบในครั้งแรกแล้ว และเนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีหน้าที่หรือได้รับมอบหมายหน้าที่จากผู้บังคับบัญชาในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในหน่วยงาน ซึ่งการลงเวลาการปฏิบัติงานของเทศบาลยึดถือการลงเวลาตามที่หน่วยงานกำหนดมาโดยตลอดและในครั้งนี้เทศบาลได้มีบันทึก ที่ ชม ๖๓๘๐๑/๑๗๙๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การขอดูบันทึกภาพกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเรียบร้อยแล้ว

นอกจากนั้น เทศบาลยังได้ชี้แจงว่า เนื่องจากระบบของกล้องวงจรปิดจะทำการลบการบันทึกภาพโดยอัตโนมัติทุกๆ วัน หากไม่ได้บันทึกไว้ในแผ่น CD ข้อมูลก็จะลบไป ส่วนเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเทศบาลพิจารณาเห็นว่าตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ ซึ่งเทศบาลได้ให้ข้อมูลต่างๆ กับผู้อุทธรณ์ไปแล้วในส่วนที่เป็นข้อมูลของตนเอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งซึ่งไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือนเนื่องจากมาสายเกินกว่าที่นายกเทศมนตรีกำหนด โดยผู้อุทธรณ์เชื่อว่าระบบของเครื่องสแกนนิ้วมือไม่มีความเที่ยงตรง และมีการเลือกปฏิบัติแก่พนักงานจำนวนหนึ่ง จึงต้องการภาพจากกล้องวงจรปิดที่ได้บันทึกไว้ในช่วงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๐.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. ณ บริเวณห้องประชาสัมพันธ์ซึ่งมีเครื่องสแกนนิ้วมือติดตั้งอยู่ไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือน คณะกรรมการฯ ได้ตรวจดูภาพที่ได้รับการบันทึกจากกล้องวงจรปิดในช่วงเวลาดังกล่าวพบว่า กล้องวงจรปิดที่เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งได้ติดตั้งไว้นั้นเป็นการบันทึกภาพการสแกนนิ้วมือและการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งในลักษณะทั่วไปไม่ได้เจาะจงที่จะบันทึกภาพบุคคลใดเป็นการเฉพาะ ข้อมูลข่าวสารนี้ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยได้โดยไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งชี้แจงว่าระบบของกล้องวงจรปิดจะทำการลบการบันทึกโดยอัตโนมัติ หากไม่ได้บันทึกไว้ในแผ่น CD ข้อมูลก็จะลบไปนั้น คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอตั้งแต่วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๐.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. บริเวณห้องประชาสัมพันธ์เพียงเท่าที่มีอยู่ในความครอบครองของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลหนองป่าครั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพียงเท่าที่มีแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสระแก้วเกี่ยวกับพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาขยายเวลาสั่งประจำเทศบาล

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองสระแก้ว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลเมืองสระแก้วมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองสระแก้วพ้นจากตำแหน่งและให้ประจำเทศบาลโดยให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองสระแก้ว และต่อมาเทศบาลเมืองสระแก้วได้มีคำสั่งขยายเวลาสั่งประจำเทศบาลเพิ่มเติมอีกเป็นเวลา ๖ เดือน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองสระแก้ว ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับเอกสารพยานหลักฐานที่นายกเทศมนตรีได้ใช้ในการพิจารณาออกคำสั่งขยายเวลาดังกล่าว ดังนี้

๑. เอกสาร หลักฐานที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์ยังมีพฤติการณ์ที่สร้างความแตกแยกในองค์กร จึงไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปลัดเทศบาล

๒. เอกสาร พยานหลักฐานที่แสดงว่านาย ก. ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองสระแก้ว มีความขัดแย้งอย่างรุนแรงกับผู้อุทธรณ์ จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันได้ หากให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยกันอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตและร่างกาย และก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อเทศบาลเมืองสระแก้วได้

เทศบาลเมืองสระแก้วมีหนังสือ ที่ สก ๕๒๐๐๖/๗๒๓ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุว่าขอหนังสือเทศบาลเมืองสระแก้ว เลขที่เท่าใด ลงวันที่เท่าใด และเรื่องอะไร เพื่อเทศบาลจะได้ตรวจสอบว่ามีข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอหรือไม่

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเมืองสระแก้วจัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลเมืองสระแก้วและของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อเทศบาลเมืองสระแก้วได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ประจำเทศบาลและให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์บริการสาธารณสุขนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออกคำสั่งดังกล่าวและได้รับข้อมูลข่าวสารแล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการสั่งให้ประจำเทศบาลไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิทางศาลฟ้องคดีอาญาและคดีปกครองต่อศาล ต่อมาเทศบาลเมืองสระแก้วได้มีคำสั่งขยายเวลาประจำเทศบาลผู้อุทธรณ์ออกไปอีก ๖ เดือน ผู้อุทธรณ์จึงขอมูลข่าวสารที่นายกเทศมนตรีเมืองสระแก้วได้ใช้ประกอบการพิจารณาออกคำสั่งขยายเวลาดังกล่าว และในครั้งนี้ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

ผู้แทนเทศบาลเมืองสระแก้วชี้แจงว่า การออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งปลัดเทศบาลและให้ประจำเทศบาล โดยปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์บริการสาธารณสุข สืบเนื่องจากมีผู้ร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่ามีการทุจริตโครงการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาล เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินส่งเรื่องมายังเทศบาล เทศบาลจึงดำเนินการย้ายผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนต่อไป ผู้อุทธรณ์เป็นประธานตรวจการจ้างโครงการดังกล่าวจึงมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งและให้ปฏิบัติหน้าที่อื่น ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น เทศบาลเห็นว่าอาจเป็นเอกสารที่เทศบาลได้รายงานไปยังจังหวัดสระแก้วเพื่อขอขยายเวลาสั่งประจำเทศบาล และได้ส่งข้อมูลข่าวสารให้คณะกรรมการฯ พิจารณา จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. หนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองสระแก้ว ด่วนที่สุด ที่ สก ๕๒๐๐๑/๒๔๐ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสระแก้ว เรื่อง การสั่งให้พนักงานเทศบาลประจำเทศบาล ครั้งที่ ๒

๒. หนังสือจังหวัดสระแก้ว ที่ สก ๐๐๓๗.๒/๒๓๕๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองสระแก้ว เรื่อง การขยายเวลาสั่งประจำพนักงานเทศบาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารที่นายกเทศมนตรีเมืองสระแก้วใช้ประกอบการพิจารณาในการขยายเวลาสั่งประจำเทศบาล ได้แก่ เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์ยังมีพฤติการณ์สร้างความแตกแยกในองค์กร และเอกสารหลักฐานที่แสดงว่านายกเทศมนตรีเมืองสระแก้วกับผู้อุทธรณ์มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง ซึ่งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เทศบาลเมืองสระแก้วได้ส่งข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ ฉบับ เพื่อพิจารณา คือ สำเนาหนังสือที่เทศบาลเมืองสระแก้วมีถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสระแก้ว ขอให้พิจารณาขยายเวลาสั่งให้ผู้อุทธรณ์ประจำเทศบาล โดยแนบสำเนาคำฟ้องคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.๑๗๘/๒๕๕๔ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องนายกเทศมนตรีเมืองสระแก้วในข้อหาความผิดต่อเจ้าพนักงานและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพื่อประกอบการเสนอเรื่องด้วย และสำเนาหนังสือจังหวัดสระแก้วแจ้งมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสระแก้วในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ให้ขยายเวลาให้ผู้อุทธรณ์ประจำเทศบาล และให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองสระแก้ว ต่อไปอีกเป็นระยะเวลา ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาหนังสือทั้งสองฉบับแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่นายกเทศมนตรีเมืองสระแก้วได้ใช้ในการออกคำสั่งเทศบาลเมืองสระแก้ว ที่ ๑๔๔/๒๕๕๔ เรื่อง ขยายเวลาการสั่งพนักงานเทศบาลให้ประจำเทศบาล อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอ

หนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ อีกทั้งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดไม่พบว่ามีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองสระแก้ว เปิดเผยหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองสระแก้ว ด่วนที่สุด ที่ สก ๕๒๐๐๑/๒๔๐ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และหนังสือจังหวัดสระแก้ว ที่ สก ๐๐๓๗.๒/๒๓๕๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีบันทึกที่ ศธ ๐๕๒๙๗.๔/พิเศษ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ และหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสาร กรณีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน

๑.๑ รายงานการสอบข้อเท็จจริง และการสั่งการของอธิการบดี พร้อมสรรพเอกสาร

๑.๒ รายงานคณะกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๒ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๓

๑.๓ เอกสารรายงานการเงินที่กองคลังรายงานคณะกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๒ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๓

๑.๔ รายงานตรวจสอบภายในเข้าตรวจสอบกองคลัง ๒๕๕๓

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ

๒.๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหา

๒.๒ รายงานคณะกรรมการสรรหาต่อสภามหาวิทยาลัย

๒.๓ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย เดือนตุลาคม ๒๕๕๒ - มีนาคม ๒๕๕๓ วาระการสรรหา

๓. เอกสารเกี่ยวกับการแต่งตั้งรองอธิการบดี

๓.๑ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย วาระการแต่งตั้งรองอธิการบดี

๓.๒ คำสั่งแต่งตั้งรองอธิการบดี

๓.๓ สรุปการเงิน ค่าตอบแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนประจำตำแหน่งของรองอธิการบดีและอธิการบดี

๓.๔ คำสั่ง โอน ย้ายข้าราชการ ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ - มีนาคม ๒๕๕๓

๓.๕ สรุปค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทน กิจกรรมของรถตู้ ทะเบียน นข ๒๖๒๑ อุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีบันทึก ลับ ที่ ศธ ๐๕๒๙.๑.๑๐ (ลับ)/๒๑๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ส่งข้อมูลข่าวสาร คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และรายงานการสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยปกปิดข้อความบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นโดยให้เหตุผลว่า บันทึกถ้อยคำและรายงานการประชุม เป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อพยาน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารบางส่วนผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียและการเปิดเผยอาจทำให้การดำเนินการสอบสวนไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือเป็นธรรม เนื่องจากการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น นอกจากนั้น ข้อมูลบางส่วนเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีลูกจ้างชั่วคราวสังกัดกองคลัง สำนักงานอธิการบดี ทุจริตยักยอกเงินของทางราชการ โดยจัดทำและปลอมแปลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็คในนามตนเอง จำนวน ๑๖ ฉบับ และเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายจำนวน ๔,๑๖๔,๙๕๕.๕๐ บาท

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบสวนโดยรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คำสั่งมอบหมายงานแก่ข้าราชการและพนักงานการเงินและบัญชี กองคลัง สำนักงานอธิการบดี คำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการกองคลัง คำสั่งแต่งตั้งและมอบหมายงานรองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ เอกสารทางการเงิน เช่น ต้นขั้วใบสำคัญรับเงิน สรุปรายงานการรับ - จ่ายเงิน หนังสือนำส่งเงินลูกหนี้เงินยืม ปีงบประมาณ ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ เอกสารการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนกรณีการทุจริตดังกล่าว และบันทึกถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำรายงานผลการสอบสวน จำนวน ๔๕ หน้า โดยมีความเห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นน่าเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของลูกจ้างชั่วคราวของกองคลัง ซึ่งเป็นความผิดทั้งทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัย และเกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานโดยขาดการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามแนวทางการจัดวางระบบการควบคุมภายในของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ตลอดจนผู้บังคับบัญชาในแต่ละระดับขาดการกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงาน จึงเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตเงินของทางราชการ อีกทั้งผู้บังคับบัญชาขาดการสอบทานหลักฐานทางการเงิน ซึ่งนำไปสู่การยักย้ายเงินเพื่อปกปิดความผิดของตน อันเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยเสียหายอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจึงเสนอให้ดำเนินการทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัยกับลูกจ้างชั่วคราวดังกล่าวนั้น และดำเนินการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กับผู้บังคับบัญชาในสายงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หัวหน้างานงบประมาณ ผู้อำนวยการกองคลัง และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหารและมีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการปฏิบัติงานของกองคลัง ปัจจุบันการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และรายงานการสอบข้อเท็จจริงโดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน ซึ่งการปกปิดดังกล่าวผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาของการสอบสวนได้อย่างเพียงพอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. รายงานการสอบข้อเท็จจริงและสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑ เป็นการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีลูกจ้างชั่วคราวของกองคลังกระทำการทุจริตยักยอกเงินและเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้รับความเสียหาย ข้อมูลข่าวสารในส่วนรายงานการสอบข้อเท็จจริงกล่าวถึงพฤติการณ์ที่เป็นการทุจริต และการบริหารการเงินของกองคลังซึ่งมีข้อบกพร่องทำให้เปิดช่องให้มีการทุจริตได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารในส่วนสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้น ประกอบด้วยคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ

ตามสายงานการคลังและการมอบหมายงานแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ เอกสารทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต บันทึกถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้อง รายงานการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเอกสารการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนกรณีที่มีการทุจริตดังกล่าว

ตามอุทธรณ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยสั่งการให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง อันรวมถึงผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลกองคลังด้วย ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว แม้การสอบสวนทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดจะยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ แต่ในกรณีนี้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑.๑ มีลักษณะเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินและพฤติการณ์ทุจริตที่มีข้อยุติแล้ว อีกทั้งผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานก็ได้ให้ถ้อยคำในส่วนการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของผู้ให้ถ้อยคำแต่ละคน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อพยาน หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่มีการปกปิดข้อความ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ส่วนข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑.๒ - ๑.๔ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ และไม่มีข้อความใดที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอข้อ ๒ และข้อ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติ และไม่มีข้อความใดที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยไม่มีการปกปิดข้อความ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง จังหวัดสมุทรสงคราม เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง จังหวัดสมุทรสงคราม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ พนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทั้งหมด กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงมีหนังสือ ที่ สส ๗๒๕๐๑/๔๔๖ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนคำให้การของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยให้เหตุผลว่า เกรงว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานหากผู้อุทธรณ์สามารถกลับเข้าทำงานได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับรายงานการสอบสวน (ส.ว.๖) ที่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้วมีรายละเอียดพอสมควรที่จะใช้ประกอบการอุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม ขอให้ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเรื่องการจัดหารถบัสเพื่อเดินทางไปราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงโดยเห็นว่ามีการเบิกจ่ายเท็จ และกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าประพฤติตนไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับบุคคลอื่นทั้งที่ตนมีสามีโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว จังหวัดสมุทรสงครามโดยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามได้ทำการสืบสวนในทางลับ แล้วรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงครามว่าการร้องเรียนมีมูล เห็นควรแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ต่อไป จังหวัดสมุทรสงครามจึงส่งเรื่องให้อำเภออัมพวาดำเนินการ ซึ่งอำเภออัมพวาได้ส่งเรื่องให้องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงเพื่อสอบสวนต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงมีคำสั่ง ที่ ๑๗๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งและร้องเรียนว่าการออกคำสั่งมิชอบด้วยกฎหมาย องค์การบริหาร

ส่วนตำบลสวนหลวงได้พิจารณาแล้วมีคำสั่ง ที่ ๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมคณะกรรมการสอบสวนฯ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รวบรวมพยานหลักฐานและทำการสอบสวน แล้วรายงานผลต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีหนังสือรายงานนายอำเภออัมพวาโดยมีความเห็นว่า กรณีการกล่าวหาว่าอาศัยอำนาจหน้าที่ให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์จากการได้เข้าทำนิติกรรมการให้บริการเช่ารถกับองค์การบริหารส่วนตำบสวนหลวง แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้อาสาจัดหารถโดยสาร แต่การจ้างรถหรือไม่เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เหตุที่ตัดสินใจจ้างรถเนื่องจากเคยมีการจ้างมาก่อน ราคาถูกกว่าที่อื่น ไม่จำเป็นต้องนำเงินมาสำรองจ่ายทำให้ง่ายแก่การจ้างเหมา อีกทั้งผู้รับจ้างก็ไม่ได้ทำผิดข้อตกลง การจ้างแต่อย่างใด พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จึงถือไม่ได้ว่าเป็นความผิด ส่วนกรณีการกล่าวหาว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลอื่นนั้น น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมดังกล่าวจริง แต่ในการพิจารณาขอให้ยึดหลักนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ผสมผสานกัน เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีความสามารถในการทำงาน และพฤติกรรมดังกล่าวมิได้กระทำในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าศูนย์

อำเภออัมพวารายงานผลการสอบสวนดังกล่าวไปยังจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งต่อมาคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสงครามได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกและองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงได้มีคำสั่ง ที่ ๘๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทั้งหมด และได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและรายงานการสอบสวน (ส.ว. ๖)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นโดยองค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทั้งหมด ทั้งในชั้นการสืบสวนในทางลับของจังหวัดสมุทรสงคราม และการสอบสวนทางวินัยขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวงให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนบัตรประจำตัวประชาชน ใบอนุญาตขับรถ หรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของบุคคลที่ถูกพาดพิงในการสอบสวน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและการย้ายข้าราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสระบัว มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเพื่อประกอบการโต้แย้ง กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ มีคำสั่ง ที่ ๑๗๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ให้ข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาไปปฏิบัติราชการในหน่วยงานการศึกษา จำนวน ๙ รายการ คือ

๑. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔

๒. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔

๓. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

๔. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงโรงเรียนบ้านสระบัว ทุกฉบับ ช่วงเดือนมกราคม - เมษายน ๒๕๕๔

๕. รายงานสรุปผลพร้อมเอกสารประกอบ ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง ตามข้อ ๔

๖. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง ที่ ๑๖๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

๗. รายงานสรุปผลพร้อมเอกสารประกอบ ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง ที่ ๑๖๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

๘. ข้อคิดเห็น ข้อวินิจฉัยของนิติกรเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับกรณีการกล่าวหา ข้อร้องเรียนต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสระบัว

๙. เอกสารอื่นๆ ที่ใช้ประกอบและพิจารณาต่อคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ที่ ๑๗๑/๒๕๕๔ เช่น คำกล่าวหาข้อร้องเรียนฯ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๒/๒๓๕๗ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ และผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสระบัว ได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ให้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานนิเทศฯ และต่อมา อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ได้มีมติให้โอนย้ายไปเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนวัดป่า (ท่าขึ้น) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีคำขอเพื่อโอนย้ายไป ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบเหตุผลในการย้ายว่าเพราะมีปัญหาในการบริหารงานภายในโรงเรียนที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้อำนวยการอยู่ อีกทั้งปัญหากับผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยเพราะประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านสระบัวได้ให้การสนับสนุนการทำงานของผู้อุทธรณ์เป็นอย่างดี คำสั่งให้ย้ายดังกล่าวจึงไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลจำนวน ๙ รายการ เพื่อทราบรายละเอียดเหตุผลในการย้ายเพื่อประกอบการร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อไป แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงรายการเดียว คือ รายการที่ ๓ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ อนึ่ง ปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ ได้ยกเลิกคำสั่งที่ให้ย้ายดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงปฏิบัติราชการที่โรงเรียนบ้านสระบัวเช่นเดิม

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผยจำนวน ๘ รายการนั้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนรายงานการประชุม ได้แก่ รายการที่ ๑ และ ๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง และรายงานผลการสืบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการฯ ที่ได้รับแต่งตั้ง ได้แก่ รายการที่ ๔ ๕ ๖ และ ๗ เห็นว่าเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ดำเนินการเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการ จึงเป็นการดำเนินการภายในของหน่วยงาน อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น การเปิดเผยคำสั่งจะทำให้ทราบชื่อผู้ได้รับมอบหมายซึ่งอาจมีผลกระทบต่อผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าวได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ข้อคิดเห็นหรือข้อวินิจฉัยของนิติกรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ เห็นว่าเป็นการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของผู้บังคับบัญชา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ เห็นว่า การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนอาจทำให้ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนและในอนาคตอาจไม่มีผู้ใดแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่หน่วยงานอีก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการออกคำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ จึงมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงและการพิจารณาย้ายข้าราชการดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ และรายการที่ ๒ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ มีการพิจารณาเรื่องของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริง กรณีที่มีการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ การรายงานผลการสืบหาข้อเท็จจริง ตลอดจนการเสนอความเห็นของนิติกร เพื่อประกอบการพิจารณา

ของผู้มีอำนาจสั่งการนั้น เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อการพิจารณาเรื่องร้องเรียนได้มีผลสรุปแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนทราบได้ เว้นแต่ชื่อผู้ร้องเรียนและชื่อพยานที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนในอนาคต และอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

อนึ่ง ข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำนั้น เนื่องจากพยานผู้ให้ถ้อยคำได้บันทึกด้วยลายมือของตน ซึ่งแม้จะได้ปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำตามข้อพิจารณาข้างต้นก็ตาม แต่ก็อาจสืบค้นได้ด้วยลายมือดังกล่าว ดังนั้น จึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ดำเนินการจัดพิมพ์บันทึกถ้อยคำขึ้นใหม่โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แล้วเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ดังนี้

๑. รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

๒. รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ เปิดเผยโดยไม่มีการปกปิดข้อความ

๓. รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๙ เปิดเผยรายงานผลการสืบหาข้อเท็จจริงและหนังสือร้องเรียน โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียนและผู้ให้ถ้อยคำ ส่วนบันทึกถ้อยคำให้เปิดเผยด้วยการจัดพิมพ์ขึ้นใหม่โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ

๔. รายการที่ ๘ เปิดเผยโดยไม่มีการปกปิดข้อความ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ผบ. หมู่ กก.๑ บก.ตม.๑ (งานทะเบียนคนต่างด้าว) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการตำรวจแห่งชาติ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. หนังสือ สกพ. ที่ ๐๐๐๙.๑๔/๔๐๗๔ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๒. บันทึก ตร. ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ท้ายหนังสือ ตร ที่ ๐๐๐๙.๑๔/๐๒๓๑๓ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ อนุมัติหลักการให้นำเสนอ ก.ตร. เพื่อพิจารณายกเลิกมติ อ.ก.ตร. ตำแหน่ง ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ และอนุมัติคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ระดับรอง สว. ลงมาโดยให้เพิ่มเติมแนวทางในการเสนอ ก.ตร.

๓. รายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการพิจารณายกเลิกมติ อ.ก.ตร. ตำแหน่ง ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ และอนุมัติคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ระดับรอง สว. ลงมา โดยให้เพิ่มเติมแนวทางในการเสนอ ก.ตร.

และขอทราบผลการพิจารณาดำเนินการของ ก.ตร. เกี่ยวกับการพิจารณายกเลิกมติ อ.ก.ตร. ตำแหน่ง ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดังกล่าว

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึก ที่ ๐๐๑๒.๑๓/๐๙๓๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุม อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ และต่อมาได้มีบันทึก ที่ ๐๐๐๙.๑๑๓/๕๕๑๘ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เดิม อ.ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ อนุมัติในหลักการให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

ระดับรอง สว. ลงมา ทุกตำแหน่ง ต้องผ่านการทดสอบความรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ที่ ตร. กำหนด โดยให้ข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองก่อนวันที่การเพิ่มเติมคุณสมบัติเฉพาะดังกล่าวมีผลใช้บังคับ แต่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ขอเพิ่มใหม่ สามารถดำรงตำแหน่งต่อไปได้ สามารถโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งที่ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันได้ แต่ต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ภาษาต่างประเทศและต้องผ่านการทดสอบความรู้ภาษาต่างประเทศภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองระดับรอง สว. ลงมารายใด ยังไม่ผ่านการทดสอบความรู้ภาษาต่างประเทศ ให้แต่งตั้งข้าราชการตำรวจดังกล่าวออกนอกสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานต่างๆ ตามความเหมาะสม

ต่อมาสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีบันทึกรายงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแจ้งปัญหาด้านการบริหารงานบุคคลเนื่องจากไม่สามารถแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ระดับรอง สว. ลงมา ในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่ยังไม่ผ่านการทดสอบความรู้ภาษาต่างประเทศไปดำรงตำแหน่งที่ทำหน้าที่ในลักษณะงานอื่นได้ และเสนอขอเพิ่มเติมคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในสังกัด ซึ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงมติ อ.ก.ตร. ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ที่ได้กำหนดคุณสมบัติไว้เดิม

อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคล ได้พิจารณาข้อเสนอดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ มีมติให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองทบทวนการขอเพิ่มเติมคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในสังกัด โดยให้นำความเห็นของที่ประชุมไปประกอบการพิจารณา ปัจจุบันเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

เพื่อเสนอ ก.ตร. พิจารณาต่อไป

ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอเพิ่มเติมคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และการพิจารณาของ อ.ก.ตร. จำนวน ๓ รายการ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุม อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ เพียงรายการเดียว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาในส่วนรายการที่ ๑ และ ๒

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเรื่อง การขอเพิ่มเติมคุณสมบัติผู้ผ่านการทดสอบความรู้ภาษาต่างประเทศและกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินที่ผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพลและผู้รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้เสนอความเห็นและพิจารณาสั่งการ ก่อนที่จะมีการเสนอต่อ อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคล เพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ อันเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามปกติ อีกทั้งเมื่อพิจารณารายละเอียดของข้อมูลข่าวสาร ไม่พบว่ามีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ได้ยื่นคำร้องถึงนายทะเบียนท้องถิ่น เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรจาก พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๐๒

สำนักงานเขตคลองสามวามีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการแก้ไขข้อมูลดังกล่าว โดยอ้างถึงหนังสือสำนักงานเขตคลองสามวา ที่ กท ๘๓๐๒/๕๖๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการแก้ไขปีเกิดให้ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตคลองสามวาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตคลองสามวา หนังสือของสำนักงานเขตคลองสามวา ด่วนที่สุด ที่ กท ๘๓๐๒/๖๓๖๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สืบเนื่องจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกมีหนังสือ ที่ อผศ ๕๑๐๓/๑๓๗๔ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบข้อมูลประวัติพนักงานและลูกจ้างประจำองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก (อผศ.) ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการตรวจสอบ กล่าวคือ ถ้าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ก็จะได้ยืดอายุราชการไปอีก ๓ ปี จึงยื่นคำร้องขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรเพื่อนำไปเป็นหลักฐานการแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ แต่สำนักงานเขตคลองสามวาปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าหลักฐานที่นำมาแสดงยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการแก้ไขปีเกิดให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตคลองสามวาที่ไม่แก้ไขปีเกิดดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๒ เดิมชื่อ จ. มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษ เข้าเรียนที่โรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยง เมื่อปี ๒๕๐๘ โดยในทะเบียนนักเรียนลงวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๙ ซึ่งผิดไปจากความเป็นจริง ต่อมาเมื่อปี ๒๕๑๘ ผู้อุทธรณ์ได้ไปบวชเป็นสามเณรที่จังหวัดนครนายกเป็นเหตุให้สูติบัตรของผู้อุทธรณ์สูญหาย อีกทั้งในปีเดียวกันได้เกิดเหตุเพลิงไหม้ที่ว่าการอำเภอกันทรารมย์เป็นเหตุให้สำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๒๑๒ หมู่ที่ ๑๔

ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (เดิม) จังหวัดศรีสะเกษ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๙๙ รวมทั้งต้นขั้วสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ถูกเพลิงไหม้เสียหายทั้งหมด ดังนั้น หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาประกอบการขอแก้ไขปีเกิด ได้แก่

๑. ทะเบียนนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (ปัจจุบันเป็นอำเภอน้ำเกลี้ยง) จังหวัดศรีสะเกษ มีการแก้ไขปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยงเป็นผู้รับรองการแก้ไข

๒. ประกาศนียบัตรออกโดยกรมการศาสนารับรองว่า “สามเณร จ. อายุ ๑๘ พรรษา” สอบได้เป็นนักธรรมชั้นตรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ และหนังสือรับรองของกองพุทธศาสนาศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เลขที่ ๑๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ว่าผู้อุทธรณ์สอบเป็นนักธรรมชั้นโทได้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ในขณะที่อายุ ๒๐ พรรษา

๓. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาสูติบัตรของพี่น้องร่วมบิดามารดา

๔. บัญชีเครือญาติของนาย ก. (หรือ จ.) ซึ่งรับรองโดยเจ้าพนักงานของรัฐ ปรากฏรายการวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๙ และนาง บ. ซึ่งเป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๐ ดังนั้น จึงเป็นไปไม่ได้ที่ผู้อุทธรณ์จะเกิดก่อน พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้แทนสำนักงานเขตคลองสามวาชี้แจงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรที่ปรากฏวัน เดือน ปีเกิดเป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๒ หลักฐานที่นำมาแสดง ได้แก่ หลักฐานทหาร ทะเบียนนักเรียน ฉบับที่ ๑ ได้ปรากฏรายการเป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๙ และจากหลักฐานทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ ๒๑๒ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (น้ำเกลี้ยง) จังหวัดศรีสะเกษ ช่องย้ายเข้าปรากฏข้อความว่า “คำสั่งอำเภอที่ ๒๒๕๗ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๒๐” ประกอบกับเอกสารการบันทึกถ้อยคำการแจ้งเกิดเกินกำหนด จึงสันนิษฐานได้ว่าผู้อุทธรณ์มีรายการบุคคลในทะเบียนบ้านเป็นกรณีแจ้งเกิดเกินกำหนด มิได้แจ้งเกิดภายในกำหนด ดังนั้น การลงรายการต่างๆ จะต้องผ่านกระบวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่อำเภอที่ได้สอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้องในขณะนั้นว่า ผู้อุทธรณ์มีวัน เดือน ปีเกิดเป็นวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๙ จริง ประกอบกับรายการในทะเบียนบ้านบุคคลที่ ๔ ชื่อนาย ส. เกิดวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๙ บิดาชื่อนาย ป. มารดาชื่อนาง ท.และถูกถอนชื่อตามคำร้อง ๓๑๔/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ซึ่งจากการที่สำนักงานเขตคลองสามวาได้สอบถามผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถตอบได้ว่านาย ส. เป็นใคร สำหรับวัน เดือน ปีเกิดของนาง บ. คือ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๐ มีความขัดแย้งกับผู้อุทธรณ์ ที่ระยะเวลาในการตั้งครรภ์ของมารดาห่างกันไม่ถึง ๓๑๐ วัน แต่ไม่สามารถตัดสินได้ว่า วัน เดือน ปีเกิดของใครผิดของใครถูกแล้วนำมาเป็นข้ออ้างเพื่อทำการแก้ไขได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรจาก พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๐๒ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรมาแสดง และหลักฐานทางราชการอื่นๆ ได้แก่ ทะเบียนบ้าน สมุดประจำตัวทหารกองหนุน (ส.ด. ๘) ปรากฏปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๔๙๙ ไม่ใช่ พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข ส่วนหลักฐานอื่นๆ ที่นำมาแสดง ได้แก่ ทะเบียนนักเรียนที่มีข้อมูลว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น เป็นข้อมูลที่เกิดจากการใช้ประกาศนียบัตรและหนังสือรับรองการสอบได้เป็นนักธรรมไปแก้ไขในภายหลัง โดยประกาศนียบัตรและหนังสือรับรองการสอบได้เป็นนักธรรม ไม่ใช่หลักฐานของทางราชการที่แสดงเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิดโดยตรง ดังนั้น จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ขอแก้ไข ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นไปไม่ได้ที่ผู้อุทธรณ์จะเกิดในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ เนื่องจากนาง บ. ซึ่งเป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้น เป็นข้อกล่าวอ้างที่บอกได้เพียงว่านาง บ. เป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เท่านั้น แต่ไม่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ได้ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๕/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองคดีอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับหนังสือสั่งการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองคดีอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ กองกำกับการสืบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๗๒๕ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงพลตำรวจตรี วิชัย รัตนยศ ผู้บังคับการกองคดีอาญา ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สั่งการให้ส่งเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของพลตำรวจเอก ก. ให้พนักงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามดำเนินการ

กองคดีอาญามีหนังสือ ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๒๒๐๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอเป็นบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่โดยประมวลข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา อันเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงาน ไม่กระทบต่อสภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ร้องขอแต่อย่างใด การเปิดเผยในกรณีนี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่รายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารทั่วไป ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนมีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ ประกอบกับเอกสารที่ขอให้เปิดเผยเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคดีอาญา การเปิดเผยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง หรือเป็นผู้เสียหายตามกฎหมาย ดังนั้น กองคดีอาญาจึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๘๒๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกองคดีอาญา ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๒/๒๗๗๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๗๒๕ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงพลตำรวจตรี วิชัย รัตนยศ ผู้บังคับการกองคดีอาญา ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สั่งการให้ส่งเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของพลตำรวจเอก ก. ให้พนักงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามดำเนินการ แต่กองคดีอาญาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกองคดีอาญาที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอ คือ หนังสือที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการให้ส่งเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของพลตำรวจเอก ก. ให้พนักงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามดำเนินการ โดยไม่ต้องการทราบรายละเอียดในสำนวนการสอบสวน

กองคดีอาญามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๒/๒๗๗๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดและขอรับรองสำเนา เป็นการสรุปรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งแต่งตั้งขึ้นตามหนังสือร้องเรียนของผู้ใช้นามว่า “ข้าราชการตำรวจ” ซึ่งมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเงินในบัญชีเงินฝากของพลตำรวจเอก ก. จำนวน ๔ บัญชี ประกอบพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และความเห็นของพลตำรวจตรี วัฒนา สักกวัตร รองผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและสอบสวน และพลตำรวจโท เจตน์ มงคลหัตถี ผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและสอบสวน ในฐานะฝ่ายอำนวยการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายเสนอให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาอันเป็นเพียงความเห็นหรือข้อเสนอภายในหน่วยงาน ไม่กระทบต่อสภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การเปิดเผยในกรณีนี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่รายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารทั่วไป ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนมีสิทธิเข้าตรวจดูขอคัดสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้

๒. ข้อมูลข่าวสารที่ขอคัดและรับรองสำเนาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญา เนื่องจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีบันทึกสั่งลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ให้ส่งเรื่องไปให้พนักงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามดำเนินการโดยมอบหมายผู้บังคับการประจำสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ทำหน้าที่ตรวจสอบภายใน) เป็นผู้ไปกล่าวโทษ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

๓. เรื่องที่มีการร้องเรียนเป็นกรณีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของพลตำรวจเอก ก. ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนได้เสีย และไม่ใช่ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๔) การที่ผู้อุทธรณ์อ้างในหนังสืออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งสรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์มีปัญหาขัดแย้งกับพลตำรวจเอก ก. ในเรื่องอื่นจนนำไปสู่การฟ้องร้องระหว่างกันนั้น ก็ไม่อาจยกเอามาเป็นเหตุหรือข้ออ้างที่จะขอคัดสำเนาเอกสาร ซึ่งเป็นคนละเรื่องกัน

๔. ผู้อุทธรณ์เคยมีหนังสือกองกำกับการสืบสวน ๒ ตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอทราบว่ากรณีตามหนังสือสำนักงานกฎหมายและสอบสวน ที่ ๐๐๓๑/๔๐๐๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ นั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สั่งการอย่างไร และกองคดีอาญาโดยได้รับมอบหมายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือกองคดีอาญา ที่ ๐๐๑๑.๒๒/๑๙๒๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ นับเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามสมควรแล้ว

ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐซึ่งได้แก่ ฝ่ายอำนวยการ และผู้บังคับบัญชาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชน คือ ประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว กองคดีอาญาเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ในทางใดทางหนึ่ง และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ หนังสือสั่งการของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ได้สั่งการให้ส่งเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของพลตำรวจเอก ก. ให้พนักงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามดำเนินการ ซึ่งหนังสือดังกล่าวเป็นเอกสารหน้าที่ ๘ ต่อจากบันทึกสำนักงานกฎหมายและสอบสวน ที่ ๐๐๓๑/๔๐๐๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยพลตำรวจตรี วัฒนา สักกวัตร รองผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและสอบสวน เสนอรายงานผลการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของพลตำรวจเอก ก. ไปให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณา (มีเอกสารรวม ๗ หน้า) โดยผู้อุทธรณ์ต้องการเฉพาะเอกสารหน้า ๘ เพียงฉบับเดียว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาและสั่งการตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารผู้อุทธรณ์ต้องการจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองคดีอาญาสำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๖/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรตำบลยางชุมน้อย และมีอาชีพเป็นภูมิสถาปนิก มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลยางชุมน้อย ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อนำไปพิจารณาความถูกต้อง ดังนี้

๑. แบบก่อสร้างโครงการสวนสาธารณะ (หน่วยสันติสุข)

๒. เอกสารใบประเมินราคาโครงการสวนสาธารณะ (หน่วยสันติสุข)

เทศบาลตำบลยางชุมน้อยมีคำสั่งท้ายคำขอลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าดูเอกสารได้แต่ไม่ให้เอกสาร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลยางชุมน้อย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลยางชุมน้อยได้ดำเนินการก่อสร้างสวนสาธารณะ (หน่วยสันติสุข) แล้วเสร็จในปี ๒๕๕๓ และผ่านการตรวจสอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเรียบร้อยแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้มีอาชีพเป็นภูมิสถาปนิก ทั้งยังมีความรู้เฉพาะด้านในเรื่องสวนสาธารณะและการก่อสร้างเป็นอย่างดี และในฐานะที่เป็นราษฎรในท้องที่การปกครองของเขตเทศบาลตำบลยางชุมน้อย เห็นว่า สวนสาธารณะที่ก่อสร้างแล้วเสร็จมีรายละเอียดหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับงบประมาณการก่อสร้างที่ใช้จริง จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อไปพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของโครงการ เทศบาลอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ แต่ไม่ให้สำเนา โดยไม่ให้เหตุผลในการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบลยางชุมน้อยมีหนังสือ ที่ ศก ๕๓๐๐๑/๙๖๗ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุแห่งการไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า เครื่องสำเนาเอกสารของเทศบาลส่งซ่อม ประกอบกับเอกสารมีจำนวนมาก จึงไม่อาจอนุญาตให้บุคคลดังกล่าวนำเอกสารไปสำเนาเองได้ โดยเกรงว่าเอกสารอาจจะสูญหาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งสองรายการเป็นข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลชุมยางน้อยได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วโดยการอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้แต่ไม่ให้สำเนา ดังนั้น จึงมีประเด็นการพิจารณาว่า

ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการสามารถสำเนาให้ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีเนื้อหาส่วนใดที่เข้าลักษณะที่ไม่อาจเปิดเผยโดยการให้สำเนาได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาคำชี้แจงของเทศบาล ในการไม่ให้สำเนาเอกสารว่า เครื่องถ่ายเอกสารของเทศบาลส่งซ่อม และเอกสารมีจำนวนมาก จึงไม่อาจอนุญาตให้บุคคลดังกล่าวนำเอกสารไปสำเนาเองได้ โดยเกรงว่าเอกสารอาจจะสูญหายนั้น เห็นว่าไม่ใช่เหตุผลในการปฏิเสธ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่อาจรับฟังได้ จึงเห็นสมควรให้เทศบาลสำเนาเอกสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ และเพื่อป้องกันการสูญหายของเอกสาร เทศบาลอาจมอบหมายให้พนักงานของเทศบาลเป็นผู้ไปดำเนินการ โดยหากมีค่าใช้จ่ายในการสำเนาเอกสาร ให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายดังกล่าวตามระเบียบของทางราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลยางชุมน้อยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๗/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอนาหม่อมเกี่ยวกับหลักฐานประกอบสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอนาหม่อม เพื่อขอสำเนาเอกสารหลักฐานประกอบสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอนาหม่อม ที่ ๐๖๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อนายอำเภอนาหม่อม กล่าวหานายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังว่าใช้อำนาจและปฏิบัติราชการโดยมิชอบ ข้อมูลข่าวสารประกอบด้วยเอกสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล พยานเอกสารหลักฐาน และเอกสารประกอบในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ติดตามผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ และขอสำเนาเอกสารเพิ่มเติม ได้แก่ เอกสารหลักฐานที่ยืนยันตามผลการตรวจสอบและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนกรณีกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ไปทะเลาะวิวาทกับราษฎรบ้านข้างเคียง พร้อมหลักฐานบันทึกประจำวันจากสถานีตำรวจกรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาในคดีดังกล่าว

อำเภอนาหม่อมมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ให้สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล โดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของอำเภอนาหม่อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อนายอำเภอนาหม่อม กล่าวหานายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังว่าใช้อำนาจและปฏิบัติราชการโดยมิชอบ กลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ อำเภอนาหม่อมจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและอำเภอนาหม่อมได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการตรวจสอบฯ พิจารณาแล้วมีมติยืนยันตามผลสรุปการตรวจสอบข้อเท็จจริงเดิม โดยอำเภอนาหม่อมได้แจ้งผลการทบทวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่านายอำเภอนาหม่อมและพวกมีพฤติกรรมการใช้อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดโดยมิชอบ เช่น ไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพฤติกรรมการปฏิบัติที่มิชอบของผู้บังคับบัญชาในเรื่องที่มีเอกสารหลักฐานปรากฏชัดเจน นำเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์มารวมพิจารณาเป็นเรื่องเดียวและกำหนดประเด็นของเรื่องให้แตกต่างจากประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยมีบุคคลที่เป็นคู่กรณีกับผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการและเลขานุการ เมื่อผู้อุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านก็ไม่รับฟัง อีกทั้งกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ไม่รับฟังพยานหลักฐานของผู้อุทธรณ์ โดยรับฟังเพียงพยานบุคคลและคำชี้แจงของคู่กรณีเพียงฝ่ายเดียว สรุปผลการตรวจสอบตามคำชี้แจงของคู่กรณี และยุติเรื่องโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบ คำชี้แจงและพยานหลักฐานเพื่อโต้แย้งพยานหลักฐานของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของนายอำเภอนาหม่อมกับพวก

อำเภอนาหม่อมมีหนังสือ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๑๕๑๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อนายอำเภอนาหม่อมโดยกล่าวหานายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังว่าใช้อำนาจและปฏิบัติราชการโดยมิชอบ กลั่นแกล้ง สร้างเรื่องอันเป็นเท็จเพื่อจะเอาผิดทางวินัย ไม่ถือปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่กำหนดในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖) และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และร่วมกับชาวบ้านข่มเหงรังแกผู้อุทธรณ์เพื่อไม่ให้สามารถอาศัยอยู่ในบ้านที่ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าซื้อจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง ต่อมาอำเภอนาหม่อมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่ ๐๖๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบฯ ดังกล่าว โดยคัดค้านนาย ก. กรรมการและเลขานุการ อำเภอนาหม่อมพิจารณาคำคัดค้านแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟัง จึงยกคำคัดค้านและแจ้งให้คณะกรรมการตรวจสอบฯ ดำเนินการต่อไป เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้สอบสวนเสร็จสิ้นและสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว อำเภอนาหม่อมได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบในแต่ละประเด็น ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง อำเภอนาหม่อมจึงแจ้งให้คณะกรรมการตรวจสอบฯ พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง แต่คณะกรรมการตรวจสอบฯ พิจารณาทบทวนแล้วยังคงมีมติยืนยันตามผลสรุปการตรวจสอบข้อเท็จจริงเดิม อำเภอนาหม่อมแจ้งผลการทบทวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอตามหนังสือลงวันที่ ๔ และ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ มี ๓ รายการ คือ

(๑) พยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งอำเภอนาหม่อมได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

(๒) บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เชิญผู้เกี่ยวข้องมาสอบสวน จำนวน ๒ คน คือ นาย ข. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง และนาย ค. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง ซึ่งอำเภอนาหม่อมปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือข้อมูลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยอาจส่งผลกระทบกับผู้ให้ข้อมูล

(๓) บันทึกประจำวันจากสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม เป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม อำเภอนาหม่อมไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ที่อำเภอนาหม่อมกล่าวอ้างว่าผู้อุทธรณ์ทะเลาะกับราษฎรบ้านข้างเคียงและมีการแจ้งความดำเนินคดีนั้น อำเภอนาหม่อมพิจารณาจากหนังสือสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม ที่ สข ๑๒๒๙.๐๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ (๒) และ (๓) โดยมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ (๒) บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เสร็จสิ้นแล้ว ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายความว่า “ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย” ซึ่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่ใช่ข้อมูลสิ่งเฉพาะตัวบุคคลแต่อย่างใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้ในการปกป้องส่วนได้เสียของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) และแม้ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่ผู้ให้ข้อมูลนั้นเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่น่าจะมีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ (๓) ของหนังสือสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม ที่ สข ๑๒๒๙.๐๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจภูธรนาหม่อมที่เกี่ยวข้องนั้น อำเภอนาหม่อมแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอนาหม่อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามข้อ (๒) และข้อ (๓) ในส่วนของหนังสือสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม ที่ สข ๑๒๒๙.๐๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๘/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการประชุม และหนังสือร้องทุกข์

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการเขตปทุมวัน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ และ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อขอสำเนามติ (รายงานการประชุม) ของคณะอนุกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรมในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์ของนาย ก. พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน ก.ก.) ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๓๐๖/๒๙๒๙ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าขณะนี้เรื่องร้องทุกข์อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะอนุกรรมการสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร (อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร) พิจารณา และกรณียังไม่เป็นที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ก.ก. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๘ ว หัวหน้าฝ่ายเทศกิจ สำนักงานเขตบางพลัด เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายเทศกิจ สำนักงานเขตห้วยขวาง ได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครร้องทุกข์ว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๔๗๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการกรุงเทพมหานคร ต่อมาคณะอนุกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรม (อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ) ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนาย ก. แล้วเห็นว่า สาระสำคัญของการร้องทุกข์นั้นเป็นการร้องทุกข์ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้ประเมินผลการปฏิบัติงาน ไม่ได้ร้องทุกข์คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ลงนามโดยปลัดกรุงเทพมหานครโดยตรง จึงเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ แต่เป็นอำนาจของ อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) โดย ก.ก. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติรับทราบการดำเนินการแทน ก.ก. ของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ แล้ว

สำนักงาน ก.ก. จึงส่งเรื่องให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะอนุกรรมการและเลขานุการของ อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อดำเนินการต่อไป

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า นาย ก. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายเทศกิจ สำนักงานเขตห้วยขวาง โดยมีผู้อุทธรณ์เป็นผู้อำนวยการเขตห้วยขวาง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงประธาน ก.ก. ร้องทุกข์คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๔๗๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยอ้างว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หนังสือร้องทุกข์ได้ระบุชื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตห้วยขวางในขณะนั้นด้วย สำนักงาน ก.ก. ได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว โดยไม่ให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้เสนอพยานหลักฐานและชี้แจงโต้แย้งข้อร้องทุกข์แต่อย่างใด ทั้งที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง นอกจากนี้ นาง ข. นิติกร ๘ ว สำนักงาน ก.ก. ซึ่งเป็นภรรยานาย ก. ได้เข้าประชุม อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ เพื่อพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวด้วย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ สำเนารายงานการประชุม (มติ) ของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ และหนังสือร้องทุกข์ของนาย ก. ทั้งสองฉบับพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อใช้ประกอบการปกป้องส่วนได้เสียของตน

ส่วนผู้แทนสำนักงาน ก.ก. ชี้แจงสรุปว่า ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนาย ก. นั้น อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ได้แจ้งให้สำนักงานเขตห้วยขวางไปชี้แจงข้อเท็จจริง โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตห้วยขวางในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของนาย ก. ได้ไปชี้แจงต่อ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ส่วนผู้อุทธรณ์ไม่ได้ชี้แจงเนื่องจากขณะนั้นย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตปทุมวัน เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้น สำนักงาน ก.ก. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งผลการพิจารณาตามมติของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ไม่ได้ให้สำเนารายงานการประชุมของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ และหนังสือร้องทุกข์ของนาย ก. แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากปัจจุบันเรื่องร้องทุกข์ของนาย ก. อยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรมพร้อมมติที่ประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องทุกข์ของนาย ก. นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้น โดยคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) ได้มีมติรับทราบการดำเนินการแทน ก.ก. ของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรมแล้ว ส่วนสำเนาหนังสือร้องทุกข์ของนาย ก. ทั้งสองฉบับนั้น มีข้อความในทำนองไม่เห็นด้วยกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบรายละเอียดของหนังสือร้องทุกข์แล้ว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีสำเนาหนังสือร้องทุกข์อยู่ในความครอบครอง แต่ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชาของนาย ก. แล้วและผู้อุทธรณ์ไม่มีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน

คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน ก.ก.) เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรมพร้อมมติที่ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ เฉพาะระเบียบวาระที่เกี่ยวกับการพิจารณากรณีนาย ก. ร้องทุกข์คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนและหนังสือร้องทุกข์ของนาย ก. ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๙/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบังคับการปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ กองกำกับการสืบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๖๗๐ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการปราบปราม ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารในสำนวนการสอบสวนที่ได้ดำเนินคดีกับนายปอ ประตูน้ำ กับพวกในข้อหาร่วมกันเป็นเจ้าบ้านจัดให้มีการเล่นการพนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต

กองบังคับการปราบปรามมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๖.๒๐๗/๓๒๓๐ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ขอคัดและให้รับรองสำเนาเอกสารนั้น เป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวนที่ได้ดำเนินคดีกับนายปอ ประตูน้ำ กับพวกในข้อหาร่วมกันเป็นเจ้าบ้านจัดให้มีการเล่นการพนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต ฯลฯ เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพลที่พนักงานสอบสวนได้รวบรวมเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกันปราบปราม และเกี่ยวข้องกับการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ โดยได้คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายแล้วตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) จึงมีความเห็นว่าไม่สามารถคัดและรับรองสำเนาเอกสารให้ได้ แต่เอกสารดังกล่าวได้อยู่ในสำนวนคดีที่ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีไว้แล้ว สามารถที่จะร้องขอต่อศาลให้พนักงานอัยการส่งเอกสารตัวจริงเพื่อใช้พิจารณาคดีได้ อีกทั้งกรณีพันตำรวจโท สมควร พึ่งทรัพย์ ในขณะนั้นดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการ ๔ กองบังคับการปราบปราม เป็นคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนในคดีดังกล่าวเป็นผู้ที่จัดทำและรวบรวมเอกสารโดยตรงจึงสามารถที่จะรับรองเอกสารในสำนวนคดีได้ตามอำนาจหน้าที่ และตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๗ กองบังคับการปราบปรามได้ใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควรแล้วจึงรายงานให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๘๑๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกองบังคับการปราบปราม ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๖.๒๐๗/๔๑๖๒ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๒๔๑/๖๗๐ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการปราบปราม ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ได้ดำเนินคดีกับนายปอ ประตูน้ำ กับพวกในข้อหาร่วมกันเป็นเจ้าบ้านจัดให้มีการเล่นการพนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต ฯลฯ แต่กองบังคับการปราบปรามได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกองบังคับการปราบปรามที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในคดีที่ผู้อุทธรณ์ถูกฟ้องในความผิดฐานฟ้องเท็จ พลตำรวจเอก ส. ในฐานะพยานโจทก์ได้เบิกความว่าผู้อุทธรณ์เป็นคนประพฤติชั่ว มีการนำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพลที่พนักงานสอบสวนได้รวบรวมเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับการฟ้องคดีมาอ้างในศาลว่าผู้อุทธรณ์คอยดูแลปกป้องให้ความคุ้มครองบ่อนการพนันของนายปอ ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารลับแต่มีการนำมาใช้อ้างเป็นพยานโจทก์ในการพิจารณาคดีของศาลและผู้อุทธรณ์ได้คัดถ่ายเอกสารดังกล่าวจากศาลแล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารดังกล่าวเนื่องจากต้องการตรวจสอบว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้องหรือไม่ มีการตัดต่อข้อความหรือไม่ แต่กองบังคับการปราบปรามได้ปฏิเสธการเปิดเผย และผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนไปที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อให้ตรวจสอบแล้ว

ผู้แทนกองบังคับการปราบปรามชี้แจงเพิ่มเติมว่า ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแล้วว่าเป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๔๒๘/๒๕๔๙ ระหว่างพันตำรวจเอกวิทยา ประยงค์พันธุ์ ผู้กล่าวหา นายปอ กับพวกรวม ๙ คน ผู้ต้องหา ข้อหาร่วมกันเป็นเจ้าบ้านจัดให้มีการเล่นการพนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต ฯลฯ ในลำดับที่ ๓๔ ที่พนักงานสอบสวนได้รวบรวมไว้เป็นจำนวน ๑๘ แผ่น ซึ่งกองบังคับการปราบปรามได้พิจารณาเห็นว่า เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพลที่พนักงานสอบสวนได้รวบรวมเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกันปราบปราม และเกี่ยวข้องกับการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร โดยคดีดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ ผู้อุทธรณ์เป็นพยานในคดีที่นายปอฟ้องพนักงานสอบสวนเท่านั้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) จึงมีความเห็นว่าไม่สามารถคัดและรับรองสำเนาเอกสารให้ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ พยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๔๒๘/๒๕๔๙ ระหว่างพันตำรวจเอก วิทยา ประยงค์พันธุ์ ผู้กล่าวหา นายปอ กับพวกรวม ๙ คน ผู้ต้องหา ข้อหาร่วมกันเป็นเจ้าบ้านจัดให้มีการเล่นการพนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต ฯลฯ ในลำดับที่ ๓๔ ที่พนักงานสอบสวนได้รวบรวมไว้เป็นจำนวน ๑๘ แผ่น เป็นข้อมูลการดำเนินคดีอาญาในชั้นพิจารณาของศาล เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างกระบวนการทางคดีที่ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพัทลุงเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดพัทลุง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาการสอบสวนข้อเท็จจริงและสำเนาการสอบสวนทางวินัย กรณีราษฎรหมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๐ ประพฤติตนไม่เหมาะสมต่อตำแหน่งหน้าที่ เอื้อผลประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง โดยแจ้งความเสียหายพืชผลทางการเกษตร กรณีอุทกภัยปลายปี ๒๕๕๑ อันเป็นเท็จ และเรียกรับผลประโยชน์โครงการ SML ปี ๒๕๕๑

จังหวัดพัทลุงมีหนังสือ ที่ พท ๐๐๑๗/๑๒๐๙๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเพียงบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่โดยเป็นการประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาลงโทษทางวินัยอันเป็นเพียงความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐ ไม่กระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด แต่การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็นซึ่งควรมีความเป็นอิสระ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดพัทลุงจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ราษฎรหมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน รวม ๓๖ คน ร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพัทลุง กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าประพฤติตนไม่เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๐ กับแจ้งและรับรองความเสียหายพืชผลทางการเกษตรทั้งของตนเองและราษฎรในหมู่บ้านและนอกเขตหมู่บ้านที่เสียหายเพื่อขอรับความช่วยเหลือจากภาครัฐ กรณีการเกิดอุทกภัยเมื่อปลายปี ๒๕๕๑ อันเป็นเท็จ รวมถึงการเรียกรับผลประโยชน์จากการดำเนินการโครงการ SML ที่หมู่บ้าน ในโครงการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน จังหวัดพัทลุงสั่งการให้อำเภอควนขนุนตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ซึ่งอำเภอควนขนุนได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง แล้วรายงานผลการตรวจสอบไปยังจังหวัดพัทลุงโดยเห็นว่าการร้องเรียนมีมูล เห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ต่อไป

จังหวัดพัทลุงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และได้พิจารณารายงานผลการสอบสวน เห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดฐานเรียกและรับเงินจากการดำเนินโครงการ SML ปี ๒๕๕๑ ของหมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง เพื่อเป็นประโยชน์ของตนเองและแจ้งความเสียหายในพื้นที่นาและสวนยางพาราของตนเองที่เกิดจากอุทกภัยเมื่อปี ๒๕๕๑ เกินความเป็นจริง เพื่อขอรับเงินชดเชยจากทางราชการ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้รับผลประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่และเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จังหวัดพัทลุงจึงมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารสำเนาการสอบสวนข้อเท็จจริงและสำเนาการสอบสวนทางวินัย กรณีราษฎรหมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง ร้องเรียนกล่าวหาตนดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้น โดยจังหวัดพัทลุงมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๐ แล้ว ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทั้งในชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยจึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด อีกทั้งไม่ปรากฏพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อันจะเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงเห็นสมควรเปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยให้ทราบได้โดยไม่มีการปกปิดข้อความ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการสอบสวนและเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ให้ถ้อยคำ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดพัทลุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๑/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลการประเมินผลงานทางวิชาการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ชื่อผู้ประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชาสถิติในการอุทธรณ์ครั้งนี้ทุกคน โดยเฉพาะคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ (ชุดเพิ่มเติม) พร้อมสถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ

๒. หลักฐานการส่งเอกสารคำอุทธรณ์ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๓๓ หน้า ที่ให้กับผู้ประเมินฯ

๓. เกณฑ์การให้น้ำหนัก วิธีประเมินผลงานเกี่ยวกับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙ (๒)/๑๕๗๙๒ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ สำหรับรายการที่ ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๖ ได้บัญญัติคุ้มครองการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ว่า ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ประเมิน สถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังนั้น การเปิดเผยชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการ สถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญจะเปิดเผยได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลตามบทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ สำหรับรายการที่ ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำหรับรายการที่ ๒ เปิดเผยเฉพาะบันทึกข้อความใบประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชา

สถิติโดยปกปิดเลขที่ วันที่ เดือน และปีของบันทึกข้อความดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตนต่อไป และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาชี้แจงว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๒ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยปกปิดเลขที่ วันที่ เดือน และปีของบันทึกข้อความใบประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชาสถิติ สำหรับรายการที่ ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๖ ได้บัญญัติคุ้มครองการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ว่าชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ประเมิน สถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังนั้น การเปิดเผยชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการ สถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญจะเปิดเผยได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลตามบทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานได้มีหนังสือสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิแล้วปรากฏว่ามีผู้ทรงคุณวุฒิที่ยินยอมให้เปิดเผยชื่อเพียง ๑ ราย และสำนักงานได้เปิดเผยชื่อให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายการที่ ๑ รายชื่อผู้ประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชาสถิติในการอุทธรณ์ครั้งนี้ทุกคน โดยเฉพาะคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ (ชุดเพิ่มเติม) พร้อมสถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ และรายการที่ ๒ เลขที่ วันที่ เดือน และปีของบันทึกข้อความใบประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชาสถิติ เห็นว่า รายการที่ ๑ และ ๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการจึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพราะข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ได้แก่ การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติ สุขภาพ ประวัติอาชญากรรมหรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีหมายเลขรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ อีกทั้งข้อมูลในกรณีนี้เป็นข้อมูลที่มีผลกระทบสิทธิของเอกชนคือผู้อุทธรณ์โดยตรง เมื่อการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ แต่การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ และทำให้ผู้ถูกประเมินผลงานมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายชื่อผู้ประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชาสถิติในการอุทธรณ์ครั้งนี้ทุกคน โดยเฉพาะคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ (ชุดเพิ่มเติม) พร้อมสถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ และรายการที่ ๒ เลขที่ วันที่ เดือน และปีของบันทึกข้อความใบประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชาสถิติ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี เกี่ยวกับข้อมูลการร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี ขอข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการประกอบกิจการของโรงงานหล่ออลูมิเนียม ก. ของตน

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๑๓.๒/๑๕๒๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ผู้ร้องเรียนไม่มีความประสงค์ที่จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี ขอข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการประกอบกิจการของโรงงานหล่ออลูมิเนียม ก. ของตน แต่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานหล่ออลูมิเนียม ก. ของตนโดยไม่ประสงค์ที่จะทราบชื่อผู้ร้องเรียนและเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กจ ๐๐๑๓.๒/๑๗๗๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย แจ้งเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

และมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น สำนักงานได้สอบถามผู้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวว่าประสงค์จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องเรียนหรือไม่และได้รับแจ้งว่าไม่ประสงค์ที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด นอกจากนี้การตรวจสอบเรื่องร้องเรียนยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการร้องเรียนเรื่องดังกล่าวเกี่ยวข้องกับบุคคล/หน่วยงานหลายฝ่าย การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการประกอบกิจการของโรงงานหล่ออลูมิเนียม ก. ของผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเฉพาะข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในคำร้องเรียนโดยไม่ประสงค์จะทราบชื่อผู้ร้องเรียน เมื่อการตรวจสอบว่าเรื่องร้องเรียนยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยก็อาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนต่อไปได้ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๓/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับข้อมูลที่ปรากฏในรายงานผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรัง อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาหนังสือขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์ในประเด็นที่อ้างในคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ

๒. สำเนาบันทึกปากคำผู้อุทธรณ์และมารดาต่อหน้านายอำเภอเทพาและท้องถิ่นอำเภอเทพา

๓. สำเนาการสอบสวนและบันทึกปากคำของพยานทั้ง ๖ คนที่กล่าวอ้างเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้อุทธรณ์

๔. พยานเอกสารประกอบที่ปรากฏในหน้า ๗ ของรายงานผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียน ข้อ ๑ สำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๐๐๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำนวน ๔๔ แผ่น ข้อ ๕ สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ไม่ลงเลขที่ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๖ แผ่น ข้อ ๖ สำเนาคำสั่ง อบต. ที่ ๗๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น และข้อ ๘ สำเนาบันทึกข้อความของสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ เรื่อง การขอปรับอัตราเงินเดือนให้ได้ตามวุฒิ จำนวน ๒ แผ่น

๕. สำเนาหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ในเอกสารหน้า ๘ ของรายงานผลการพิจารณาฯ

๖. สำเนาเอกสารหลักฐานและหนังสือร้องเรียนเรื่องชู้สาวในเอกสารหน้า ๙ ของรายงานผลการพิจารณาฯ

๗. สำเนาเอกสารหลักฐานตามความเห็นที่ปรากฏในหน้าที่ ๙ ของรายงานผลการพิจารณาในส่วนปัญหาของผู้ร้องกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

๘. สำเนาการตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นที่ ๒ การไม่ลงความเห็นในใบลาป่วยว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาตรวจสอบในเอกสารหน้า ๑๐ ของรายงานผลการพิจารณาฯ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหนังสือที่ สม ๐๐๐๓/๑๔๘๐ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ขอส่งเอกสารข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประโยชน์ตามความประสงค์ต่อไป และมีหนังสือที่ สม ๐๐๐๓/ป ๓๕๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้เปิดเผยในหน้าที่ ๗ ของรายงานผลการพิจารณา ที่ ๑๘๙/๒๕๕๓ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้แก่

๑. สำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๐๐๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำนวน ๔๔ แผ่น

๒. สำเนาหนังสือสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๖ แผ่น

๓. สำเนาคำสั่ง อบต. ที่ ๗๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่นข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารที่หน่วยงานเจ้าของเอกสารได้กำหนดชั้นความลับซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนั้น จึงขอให้ติดต่อกับหน่วยงานเจ้าของหนังสือเพื่อขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชา ต่อมาคณะกรรมการฯ ได้มีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ แต่สำนักงานได้เปิดเผยข้อมูลบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงฝ่ายเลขานุการฯ ชี้แจงดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้รับแล้วแต่มิได้มีการลงลายมือชื่อรับรองสำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้รับแล้วแต่มิได้มีการลงลายมือชื่อรับรองสำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนาการสอบสวนไม่ได้ส่งมาให้ ส่วนบันทึกปากคำมีการปกปิดชื่อ สกุล อายุ ที่อยู่ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ ข้อความสำคัญ ลายมือชื่อผู้ให้ถ้อยคำ และมิได้มีการลงลายมือชื่อรับรองสำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำเนาบันทึกข้อความของสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ เรื่อง การขอปรับอัตราเงินเดือนให้ได้ตามวุฒิ จำนวน ๒ แผ่น ไม่ได้มีการลงลายมือชื่อรับรองสำเนา และไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๐๐๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำนวน ๔๔ แผ่น

๒. สำเนาหนังสือสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๖ แผ่น

๓. สำเนาคำสั่ง อบต. ที่ ๗๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สำเนาหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ในเอกสารหน้า ๘ ของรายงานผลการพิจารณาฯ ไม่ได้มีการลงลายมือชื่อรับรองสำเนาและหนังสือดังกล่าวระบุว่ามีสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒๓ ชุด ซึ่งไม่ได้ส่งมาให้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ไม่ได้ส่งมาให้แต่อ้างเอกสารตามข้อ ๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ไม่ได้ส่งมาให้แต่อ้างเอกสารตามข้อ ๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ไม่ได้ส่งมาให้แต่อ้างเอกสารหลักฐานของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูล จำนวน ๘ รายการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้ให้ผู้อุทธรณ์แล้วโดยมีการปิดชื่อพยานเนื่องจากผู้ให้ข้อมูลขอให้ปิดและมีเอกสารจำนวน ๓ รายการ คือ

๑. สำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๐๐๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำนวน ๔๔ แผ่น

๒. สำเนาหนังสือสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๖ แผ่น

๓. สำเนาคำสั่ง อบต. ที่ ๗๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น เป็นเอกสารที่หน่วยงานเจ้าของเอกสารได้กำหนดชั้นความลับซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนั้น จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อกับหน่วยงานเจ้าของหนังสือเพื่อขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เห็นว่าการที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า มีเอกสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวเป็นเอกสารที่หน่วยงานเจ้าของเอกสารได้กำหนดชั้นความลับซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อกับหน่วยงานเจ้าของหนังสือเพื่อขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อไปนั้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นและได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป จึงมีหนังสือถึงอำเภอนาหม่อมและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังเพื่อขอทราบความเห็นของหน่วยงานดังกล่าว

อำเภอนาหม่อมมีหนังสือ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๑๔๗๕ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือร้องทุกข์ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา กรณีผู้บังคับบัญชากลั่นแกล้ง ใช้อำนาจมิชอบ เลื่อนโต๊ะทำงานไปยังสถานที่ไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน โดยให้นายอำเภอนาหม่อมตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งจังหวัดสงขลาได้กำหนดชั้นความลับเป็นชั้น “ลับ” และยังไม่ได้แจ้งปรับชั้นความลับ เรื่องดังกล่าวอำเภอได้ตรวจสอบแจ้งยุติเรื่องแล้ว และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังได้สั่งเลื่อนโต๊ะทำงานไปอยู่ในที่ที่เหมาะสมนานแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังมีพฤติกรรมเช่นเดิม ร้องเรียน ร้องทุกข์เรื่องต่างๆ อยู่ตลอดเวลา มีการแจ้งความดำเนินคดีที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอนาหม่อมหลายคดี การที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายต้องการทราบว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่อย่างไร อำเภอนาหม่อมมีความเห็นว่าในส่วนของบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลถือว่าเป็นเอกสารส่วนบุคคล หรือข้อมูลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) ถ้าเปิดเผยอาจจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคล ผู้ที่ให้ข้อมูลอาจได้รับผลกระทบ จึงไม่ควรเปิดเผย

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรังมีหนังสือที่ สข ๗๙๕๐๑/๔๘๑ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่าได้ตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว จึงขอชี้แจงข้อเท็จจริงดังนี้

๑. รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๐๐๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำนวน ๔๔ แผ่น จากการตรวจสอบเลขหนังสือและสอบถามบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกรณีผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบไปยังหน่วยงานอื่น และ อบต. คลองหรังไม่มีสำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ในครอบครองแต่อย่างใด

๒. คำสั่ง อบต. คลองหรัง ที่ ๗๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น กำหนดชั้นความลับเป็นชั้น “ลับ” เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ที่ดำเนินการเสร็จสิ้นจนถึงขั้นมีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ) ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงควรจะได้รับทราบคำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีอิทธิพลแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นว่าอาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๓. บันทึกข้อความสำนักงานปลัด อบต. คลองหรัง ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๖ แผ่น เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการก่อนที่จะมีคำสั่งลงโทษทางวินัย ตามข้อ ๔.๑ กำหนดชั้นความลับเป็นชั้น “ลับ” และข้อความในบันทึกข้อความดังกล่าวบางส่วนอาจเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลที่มีรายชื่อในบันทึกข้อความดังกล่าว ในเบื้องต้นจึงเห็นว่ายังไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือขอความเป็นธรรมของผู้ร้องในประเด็นที่อ้างในคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกปากคำผู้ร้องและมารดาต่อหน้านายอำเภอเทพาและท้องถิ่นอำเภอเทพา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เฉพาะข้อ ๘ คือ บันทึกข้อความของสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ เรื่อง การขอปรับอัตราเงินเดือนให้ได้ตามวุฒิ จำนวน ๒ แผ่น และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ในเอกสารหน้า ๘ ของรายงานผลการพิจารณาฯ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์โดยที่สำเนาไม่มีคำรับรองถูกต้อง จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิจะได้รับข้อมูลข่าวสารโดยได้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องหรือไม่ เห็นว่ามาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงต้องให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ การสอบสวนและบันทึกปากคำของพยานทั้ง ๖ คนที่กล่าวอ้างเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้อุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ให้รายงานผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานโดยปกปิดชื่อ อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ให้ถ้อยคำแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าสำเนาการสอบสวนและข้อมูลที่ได้ปกปิดไว้ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่การเปิดเผยอายุ ที่อยู่ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ ลายมือชื่อ ของผู้ให้ถ้อยคำเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร การที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติปกปิดข้อมูลดังกล่าวไว้จึงชอบแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เฉพาะข้อ ๑ คือ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๐๐๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำนวน ๔๔ แผ่น เห็นว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบ เป็นกรณีเช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ซึ่งการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ส่วนข้อ ๕ คือหนังสือสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๖ แผ่น และข้อ ๖ คือ คำสั่ง อบต. ที่ ๗๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น เป็นเรื่องซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ๗ และ ๘ เมื่อสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแจ้งว่าได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์โดยที่ไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา แต่ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ เฉพาะข้อ ๘ คือ บันทึกข้อความของสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ เรื่อง การขอปรับอัตราเงินเดือนให้ได้ตามวุฒิ จำนวน ๒ แผ่น รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ แก่ผู้อุทธรณ์ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะสำเนาการสอบสวน และชื่อและนามสกุลที่ปกปิดไว้ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อ ๑ คือ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจมิชอบ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๐๐๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำนวน ๔๔ แผ่น ข้อ ๕ คือ หนังสือสำนักงานปลัด อบต. ไม่ลงเลขที่ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๖ แผ่น และข้อ ๖ คือ คำสั่ง อบต. ที่ ๗๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๔/๒๕๕๔

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมาเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง**

.....

ผู้อุทธรณ์ **:**

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ส. กรรมการผู้จัดการ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ และ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่เป็นสาระสำคัญที่ผู้เสนอราคาต้องยื่นในวันยื่นซองเสนอราคา (ข้อ ๑.๓) ของบริษัท ก. จำกัด และบริษัท ข. จำกัด

โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมามีหนังสือ ที่ นม ๐๐๒๗.๑๐๑.๔/๑๗๓๖๘ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ และที่ นม ๐๐๒๗.๑๐๑.๔/๑๙๗๕๖ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลส่วนนี้จะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีนี้เจ้าของข้อมูลดังกล่าวมิได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้และเห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จังหวัดนครราชสีมาได้ประกาศประกวดราคาจ้างด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ รายการจ้างเดินสายเมนไฟฟ้าและติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าอาคารผู้ป่วยใน ๙ ชั้น ของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา มีบริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซื้อแบบประกวดราคาจ้างฯ จำนวน ๑๓ ราย (รวมผู้อุทธรณ์ด้วย) และมีผู้ยื่นซองข้อเสนอทางเทคนิคพร้อมส่งเอกสารตามข้อกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ที่เป็นสาระสำคัญที่ผู้เสนอราคาต้องยื่นในวันยื่นซองเสนอราคาตามข้อ ๑.๓ จำนวน ๖ ราย (รวมผู้อุทธรณ์ด้วย) โดยมีบริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ผ่านการคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้น จำนวน ๒ ราย คือ บริษัท ก. จำกัด และบริษัท ข. จำกัด ซึ่งบริษัท ก. จำกัด เป็นผู้ชนะการประกวดราคา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าทั้งสองบริษัทเป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องยนต์ดีเซลและเครื่องกำเนิดไฟฟ้าโดยตรงจากบริษัทผู้ผลิตไม่น้อยกว่า ๕ ปี ตามเงื่อนไขข้อ ๑.๓ หรือไม่ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลจากโรงพยาบาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การประกวดราคาจ้างเดินสายเมนไฟฟ้าและติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าอาคารผู้ป่วยใน ๙ ชั้น ของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมาได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วโดยบริษัท ก. จำกัด เป็นผู้ชนะการประกวดราคา ข้อกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ตามข้อ ๑.๓ อันได้แก่ หนังสือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายเครื่องกำเนิดไฟฟ้าซึ่งเป็นหนึ่งในเอกสารรายละเอียดคุณลักษณะเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ที่ผู้เสนอราคาต้องยื่นในวันยื่นซองเสนอราคานั้น เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจากการตรวจสอบไม่ปรากฏว่ามีข้อความในหนังสือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายฯ ส่วนใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่การเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) อีกทั้งผู้อุทธรณ์ก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในการเข้าร่วมการประกวดราคาดังกล่าว จึงมีเหตุผลอันสมควรที่จะสามารถตรวจสอบได้ว่าผู้ชนะการประกวดราคายื่นเอกสารเป็นไปตามเงื่อนไขตามประกาศของจังหวัดนครราชสีมาหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ สำหรับหนังสือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายฯ ของบริษัท ข. จำกัด ซึ่งไม่ได้ชนะการประกวดราคา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ โดยไม่สมควรได้ ดังนั้น จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะของผู้ชนะการประกวดราคาเท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมาเปิดเผยหนังสือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายเครื่องกำเนิดไฟฟ้าตามข้อกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ข้อ ๑.๓ ของบริษัท ก. จำกัด แก่ผู้อุทธรณ์ นอกนั้นให้ยกผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔

รายชื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

๑.	ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณเวลา	ประธานกรรมการ
๒.	ศาสตราจารย์บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ	กรรมการ
๓.	ศาสตราจารย์แสวง บุญเฉลิมวิภาส	กรรมการ
๔.	ศาสตราจารย์อาวุธ ศรีศุกรี	กรรมการ
๕.	นายวิชัย โชควิวัฒน	กรรมการ

สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ

๑.	รองศาสตราจารย์นรนิติ เศรษฐบุตร	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้ช่วยศาตราจารย์จันทจิรา เอี่ยมมยุรา	กรรมการ
๓.	นางจิราพร บุนนาค	กรรมการ
๔.	นายประวิทย์ สุขวิบูลย์	กรรมการ
๕.	นายพรชัย ด่านวิวัฒน์	กรรมการ

สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร

๑.	ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล	ประธานกรรมการ
๒.	ศาสตราจารย์เกษม จันทร์แก้ว	กรรมการ
๓.	ศาสตราจารย์กิตติคุณพีระศักดิ์ จันทร์ประทีป	กรรมการ
๔.	ศาสตราจารย์พิเศษสันทัด โรจนสุนทร	กรรมการ
๕.	รองศาสตราจารย์สุนทร มณีสวัสดิ์	กรรมการ
๖.	รองศาสตราจารย์สมชาติ โสภณรณฤทธิ์	กรรมการ

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

๑.	ศาสตราจารย์พิเศษชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ	ประธานกรรมการ (เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ -)
๒.	รองศาสตราจารย์นิพนธ์ พัวพงศกร	กรรมการ
๓.	รองศาสตราจารย์สหธน รัตนไพจิตร	กรรมการ
๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธวัชชัย สุวรรณพานิช	กรรมการ
๕.	นางสาวภัทรา สกุลไทย	กรรมการ
๖.	นายวีระชัย เตชะวิจิตร์	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๑)

๑.	นายขจัดภัย บุรุษพัฒน์	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๑
๒.	ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล	กรรมการ
๓.	นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์	กรรมการ
๔.	นางแน่งน้อย วิศวโยธิน	กรรมการ
๕.	นายพีรพล ไตรทศาวิทย์	กรรมการ
๖.	นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๒)

๑.	พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๒ (เดือนตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๕๓)
๒.	นายชัยรัตน์ มาประณีต	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๒ (เดือนธันวาคม ๒๕๕๓ -)
๓.	ศาสตราจารย์เกียรติคุณเทพ หิมะทองคำ	กรรมการ
๔.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก	กรรมการ
๕.	นางธิดา ศรีไพพรรณ์	กรรมการ
๖.	นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๓)

๑.	รองศาสตราจารย์สมยศ เชื้อไทย	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๓
๒.	ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
๓.	รองศาสตราจารย์วรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
๔.	นายธรรมรักษ์ การพิศิษฎ์	กรรมการ
๕.	นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
๖.	นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๔)

๑.	นายวัฒนา รัตนวิจิตร	ประธานกรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๔
๒.	ศาสตราจารย์พิเศษเรวัติ ฉ่ำเฉลิม	กรรมการ
๓.	รองศาสตราจารย์มนตรี รูปสุวรรณ	กรรมการ
๔.	นายจำนง เฉลิมฉัตร	กรรมการ
๕.	นางมัลลิกา คุณวัฒน์	กรรมการ

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
www.oic.go.th E-mail : infothai@oic.go.th